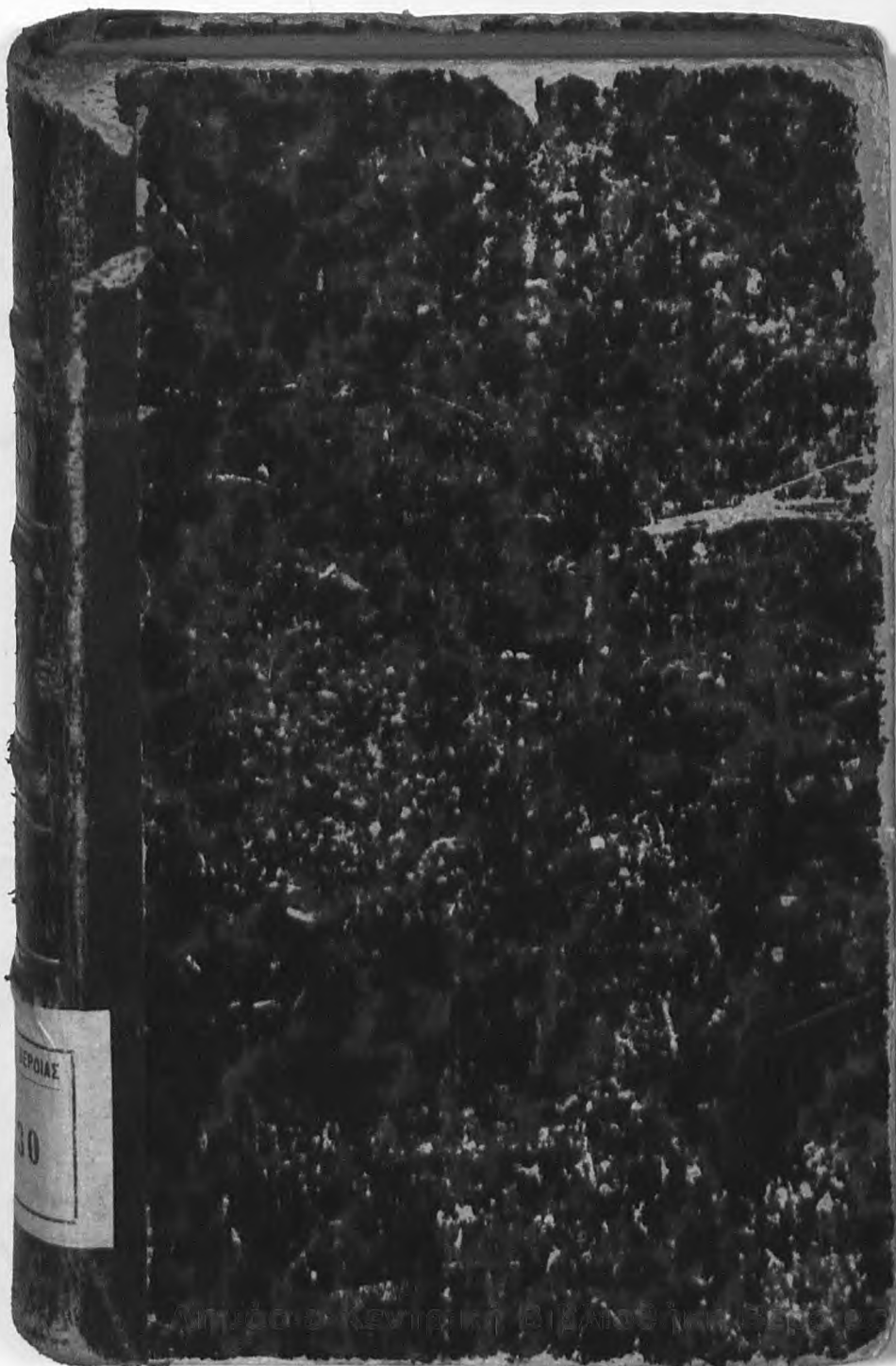

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ

30

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

31330

SPC/CR-00635

*Epist.
May 1881.*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

C. G. (notes)
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

EVRIPIDIS
TRAGŌEDIAE

EX RECENSIONE

AVGVSTI NAVCKII

EDITIO ALTERA *5/10*

VOLV MEN I

LIPSIAE

SVMP TIBVS ET TYPIS B. G. TEVBNERI

MDCCCLXVI.

1866

ΔΩΡΕΑ
ΝΙΚ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
1977

090

Αριθμ. εισαγ. 31330
Έτος 1977

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

VIRIS ILLVSTRISSIMIS
AVGVSTO MEINEKIO

BEROLINENSI

K. LEHRSTIO

REGIMONTANO

HANC EVRIPIDIS EDITIONEM

VENERABVNDVS DEDICAVIT

AVGVSTVS NAVCK

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΓΕΝΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΣ.

Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς υἱὸς ἐγένετο Μνησαρχίδου καπήλου καὶ Κλειτοῦς λαχανοπώλιδος, Ἀθηναῖος μὲν, ἐγεννήθη δὲ ἐν Σαλαμῖνι ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος κατὰ τὴν ἑβδομηκοστὴν πέμπτην Ὀλυμπιάδα, ὅτε ἐνανμάχθησαν τοῖς Πέρσαις οἱ Ἕλληνες, ἤσκησε δὲ κατ' ἀρχάς μὲν παγκράτιον ἢ πυγμὴν, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ χρησμὸν λαβούτος ὅτι στεφανηφόρους ἀγῶνας νικήσει. καὶ φασὶν αὐτὸν Ἀθήνησι νικήσαι. ἀνὰ χρόνους δὲ ἐπὶ τραγῳδίαν ἐτόρπη, καὶ πολλὰ προσεξεῦρε, προλογούς φυσιολογίας ὁμοιοειδίας ἀναγνωρισμούς, ὥς δὴ ἀκουστῆς γενόμενος Ἀναξαγόρου καὶ Προδίκου καὶ Πρωταγόρου, καὶ Σωκράτους ἑταῖρος. δοκεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ Μνησίλοχος συμπεποιημένοι τινά, ὥς φησὶ Τηλεκλείδης.

Μνησίλοχος δ' ἐκεῖνος φράγει τι δράμα καινὸν Εὐριπίδου, καὶ Σωκράτης τὰ φράγαν ὑποτίθηναι. οἱ δὲ τὰ μέλη αὐτῷ φασὶν Ἰοφῶντα ποιεῖν ἢ Τιμοκράτην Ἀργεῖον. φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ ζωγράφον γενέσθαι καὶ δεικνύσθαι αὐτοῦ πίνακι ἐν Μεγάροις· γενέσθαι δὲ αὐτὸν καὶ πυγφόρον τοῦ Ζωστήριου Ἀπόλλωνος· γεννηθῆναι δὲ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ Ἑλλάνικον, ἐν ἣ ἐνίκων τὴν περὶ Σαλαμίνα ναυμαχίαν οἱ Ἕλληνες· ἀρξασθαι δὲ ἀγωνίζεσθαι γενόμενον ἐτῶν εἰκοσιέξ. μετέστη δὲ ἐν Μαγνησίᾳ καὶ προξενία ἐτιμήθη καὶ ἀτελείᾳ. ἐκεῖθεν δὲ εἰς Μακεδονίαν περὶ Ἀρχέλαου γενόμενος διέτριψε καὶ χαριζόμενος αὐτῷ δράμα ὁμωνύμως ἔγραψε καὶ μάλα ἔπραττε παρ' αὐτῷ, ὅτε καὶ ἐπὶ τῶν διοικήσεων ἐγένετο. ἐλέγστο δὲ καὶ βαθὺν πώγωνα θρέψαι καὶ ἐπὶ τῆς ὥψεως φραγεῖν εὐχρησθέναι· γυναῖκα δὲ γῆμαι πρώτῃ Μελιτώ, δευτέραν δὲ Χοιρίνῃν. καὶ υἱούς κατέλιπε τρεῖς, Μνησαρχίδην μὲν πρῶτον ἔμπορον, δευτέρον δὲ Μνησίλοχον ὑποκριτὴν, νεωτάτου δὲ Εὐριπίδην, ὃς ἐδίδαξε τοῦ πατρὸς ἑνὶ δράματι. ἤρξατο δὲ διδάσκειν ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος κατὰ Ὀλυμπιάδα ὁμοιοειδῆ πρώτην, πρῶτον δὲ ἐδίδαξε τὰς Πελοπίδας ἑταῖρας, ὅτε καὶ τρίτος ἐγένετο. τὰ πάντα δ' ἦν αὐτῷ δράματα ὅβ', σώζεται δὲ οἷον. τούτων νοθεύεται τρία, Τέννης Παδάμανδρος Περικίδης. ἐτελεύτησε δὲ, ὥς φησὶ Φιλόχορος, ὑπὲρ τὰ ἑβδο-

35 μήκοντα ἔτη γεγονώς, ὥς δὲ Ἐρατοσθένης οὐκ, καὶ ἐν Μακεδονίᾳ ἑτάφη. κενωτάφιον δὲ αὐτοῦ ἐν Ἀθήνησιν ἐγένετο. καὶ ἐπιγραμματα ἐπεγέγραπτο Θουκυδίδου τοῦ ἱστοριογράφου ποιήσαντος ἢ Τιμοθέου τοῦ μελοποιού·

40 μνημα μὲν Ἑλλάς ἅπασ' Εὐριπίδον· ὅστέα δ' ἴσχει
γῇ Μακεδῶν, ἥπερ δέξατο τέρμα βίου·
πάτρῃ δ' Ἑλλάδος Ἑλλὰς Ἀθῆναι. πολλὰ δὲ μούσαις
τέρψας ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

φασὶ δὲ καὶ κεραινωθῆναι ἀμφοτέρω μνημεῖα. λέγουσι δὲ καὶ
Σοφοκλέα ἀκούσαντα ὅτι ἐτελεύτησεν αὐτὸν μὲν ἱματίῳ φαιῷ
45 προσελθεῖν, τὸν δὲ χορὸν καὶ τοὺς ὑποκριτὰς ἀστεφανώτους εἰσαγαγεῖν ἐν τῷ προαγῶνι καὶ δακρῦσαι τὸν δῆμον. ἐτελεύτησε δὲ τὸν τρόπον τούτον. ἐν τῇ Μακεδονίᾳ κώμη ἐστὶ καλουμένη Θρακῶν διὰ τὸ ποτε κατοικηκέναι ἐνταῦθα Θρακας. ἐν ταύτῃ ποτὲ τοῦ Ἀρχελαοῦ Μολοτικῆς κύνων ἤλθεν ἀποπλανηθεῖσα·
50 ταύτην Θρακας ὥς ἔθος θύσαντες ἔφαγον, καὶ δὴ ὁ Ἀρχελαος ἐξημέλωσεν αὐτοὺς ταλάντω. ἔπει οὖν οὐκ εἶχον, Εὐριπίδου ἰδεῖσθαι ἀπολύσεως τυχεῖν, δεηθέντος τοῦ βασιλέως. χορὸς δὲ ὑστερον Εὐριπίδης ἐν ἄλσει τινὶ πρὸ τῆς πόλεως ἠρξάμην· Ἀρχελαοῦ δὲ ἐπὶ κυνηγέσιον ἐξεληνόντος, τῶν σκυλάκων ἀπο-
55 λυθέντων ὑπὸ τῶν κυνηγῶν καὶ περιτρυχόντων Εὐριπίδην, διεσπαράχθη καταβρωθεῖς ὁ ποιητής· ἦσαν δὲ ἔκγονοι οἱ σκυλάκες τῆς ὑπὸ Θρακῶν ἀναιρεθείσης κύνος, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία ἐστὶ παρὰ τοῖς Μακεδόσι· κύνος δίκη·

φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν Σαλαμῖνι σπήλαιον κατασκευάσαντα
60 ἀναπνοὴν ἔχον εἰς τὴν θάλασσαν ἐκείσε διημερεῦειν φεύγοντα τὸν ὄχλον· ὅθεν καὶ ἐκ θαλάσσης λαμβάνει τὰς πλείους τῶν ὁμοιώσεων. σκυθρωπὸς δὲ καὶ σύννονος καὶ αὐστηρὸς ἐφαινετο καὶ μισόγελως καὶ μισογύνης, καθὰ καὶ Ἀριστοφάνης αὐτὸν αἰτιᾷται· στρυφνὸς ἔμοιγε προσειπεῖν Εὐριπίδης·
65 λέγουσι δὲ αὐτὸν γήμαντα τὴν Μνησιλόχου θυγατέρα Χοιρίλην καὶ νοήσαντα τὴν ἀκολασίαν αὐτῆς γράφει δῶμα τὸν πρότερον Ἰππόλυτον, ἐν ᾧ τὴν ἀναισχυντίαν θριαμβεύει τῶν γυναικῶν, ἔπειτα δὲ αὐτὴν ἀποπέμψασθαι. λέγοντος δὲ τοῦ γήμαντος αὐτὴν· σωφρονεῖ παρ' ἡμοῖ, δύστηνος εἴ' ἔφη, εἴ
70 γυναιῖκα δοκεῖς

παρ' ᾧ μὲν αὐτὴν σωφρονεῖν, παρ' ᾧ δὲ μή·

ἐπιγῆμαι δὲ αὐτὸν δευτέραν, ἣν εὐρὼν ἀκολασιοτέραν προ-
χειροτέρως εἰς τὴν κατὰ τῶν γυναικῶν βλασφημίαν ἔθραυσ-

νετο. αἱ δὲ γυναῖκες ἐβουλήθησαν αὐτὸν κτείνειν εἰσελθοῦσαι
εἰς τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ γράφων διέτλει. διαβάλλεται δὲ ὑπὸ τοῦ
φθόνου, ὡς τὸν Κηφισοφῶντα εἶχε συμποιοῦντα αὐτῷ τὰς
τραγωδίας. λέγει δὲ καὶ Ἑρμῖππος Διονύσιον τὸν Σικελίας
τυράννον μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ Εὐριπίδου τάλαντον τοῖς
κληρονόμοις αὐτοῦ πέμψαντα λαβεῖν τὸ ψαλτήριον καὶ τὴν
δέλτον καὶ τὸ γραφεῖον, ἅπερ ἰδόντα κτεῦσαι τοὺς φέροντας
ἐν τῷ Μουσῶν ἱερῷ ἀναθεῖναι ἐπιγράψαντα τοῖς αὐτοῦ καὶ
Εὐριπίδου ὀνόμασι. διὸ καὶ ξενοφιλότατον κεκλησθαι φασὶ
διὰ τὸ μέλιστα ὑπὸ ξένων φιλεῖσθαι· ὑπὸ γὰρ Ἀθηναίων
ἐφθονεῖτο. μισρακίου δὲ τινος ἀπαιδευτοτέρου στόμα δυσώδεις
ἔχειν ὑπὸ φθόνου αὐτὸν εἰπόντος, εὐφήμεν ἔφη· μέλιστα
καὶ Σειρήνων γλυκύτερον στόμα.

ἔσκωπτε δὲ τὰς γυναῖκας διὰ τῶν ποιημάτων δι' αἰτίαν
τοιάνδε. εἶχεν οἰκογενὲς μισράκιον ὀνόματι Κηφισοφῶντα·
πρὸς τοῦτον ἐφώρσε τὴν οἰκίαν γυναῖκα ἀτακτοῦσαν. τὸ
μὲν οὖν πρῶτον ἀπέτρεπεν ἀμαρτάνειν· ἐπεὶ δ' οὐκ ἔπειθε,
κατέλιπεν αὐτῷ τὴν γυναῖκα, βουλομένου αὐτὴν ἔχειν ταῦ
Κηφισοφῶντος. λέγει οὖν καὶ ὁ Ἀριστοφάνης·

Κηφισοφῶν ἄριστε καὶ μελάντατε,
σὺ δὲ ξυνέξης ὡς τὰ πόλλ' Εὐριπίδῃ
καὶ συνεποῖσιν ὡς φησὶ καὶ τὴν μελωδίαν.

λέγουσι δὲ καὶ ὅτι γυναῖκες διὰ τοὺς ψόγους αὐτῶν ἐποίει εἰς
αὐτὰς διὰ τῶν ποιημάτων, τοῖς Θεσμοφροσιν ἐπέστησαν αὐτῶν
βουλόμεναι ἀνελεῖν· ἐφείδαντο δὲ αὐτοῦ πρῶτον μὲν διὰ τὰς
Μουσάς, ἔπειτα δὲ βεβαιωσαμένου μηκέτι αὐτὰς κακῶς εἶρεν.
ἐν γοῦν τῇ Μεγαλλοπῇ περὶ αὐτῶν τὰδε φησὶ·

μάτην αἶρ' εἰς γυναῖκας ἔξ ἀνδρῶν ψόγος
ψάλλει, κενὸν τόξευμα, καὶ κακῶς λέγει·
αἱ δ' εἰς ἀμείνους ἀρσένων, ἐγὼ λέγω

καὶ τὰ ἑξῆς. οὕτω δὲ αὐτὸν Φιλήμων ἠγάπησεν, ὡς τολμῆσαι
περὶ αὐτοῦ τοιοῦτον εἰπεῖν·

εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
αἴσθησιν εἶχον, ἄνδρες, ὡς φασὶν τινες,
ἀπηγάμην ἂν ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην.

Εὐριπίδης Μησαρχίδου Ἀθηναῖος. τοῦτον οἱ τῆς ἀφ-
χαίας κωμωδίας ποιηταὶ ὡς λαχανοπώλιδος ἐκκωμωδοῦσι. γε-110

νίσθαι δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν αὐτόν φασι ζωγράφον, σχολάσαντα
 δὲ Ἀρχελάῳ φυσικῶ καὶ Ἀναξαγόρῃ ἐπὶ τραγωδίας ὁρμῆσαι.
 ὅθεν καὶ πλεον τι φρονήσας εἰκότως περιστάτο τῶν πολλῶν
 οὐδεμίαν φιλοτιμίαν περὶ τὰ θεάτρα ποιούμενος. διὸ τοσοῦ-
 115 τον αὐτὸν ἐβλαπτε τοῦτο ὅσον ὠφέλει τὸν Σοφοκλέα. ἐπέκειντο
 δὲ οἱ κωμικοὶ καὶ φθόνῳ αὐτὸν διασύροντες. ὑπεριδὼν δὲ πάντα
 εἰς Μακεδόνας ἀπῆρε πρὸς Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα, κἀνταῦθα
 ὀψιμότερον ἀναλύων ὑπὸ βασιλικῶν ἐφθάρη κυνῶν. ἤρξατο
 δὲ διδάσκειν κατὰ τὴν πᾶ Ὀλυμπιάδα ἐπὶ ἀρχοντος Καλλίου.
 120 πλάσματι δὲ μέσῳ χρησάμενος περιγέγονε τῇ ἐρμηνεύᾳ ἄκρως
 εἰς ἀμφοτέρων χρωμένος ταῖς ἐπιχειρήσεσι. καὶ τοῖς μέλεσιν
 ἔστιν ἀμίμητος παραγκωνιζόμενος τοὺς μελοποιοὺς σχεδὸν πάν-
 τας· ἐν δὲ τοῖς ἀμειβάτοις περισσὸς καὶ φορτικός, καὶ ἐν τοῖς
 προλόγοις δὲ ὀχληρὸς, ἡτορικώτατος δὲ τῇ κατασκευῇ καὶ ποι-
 125 κλῆος τῇ φράσει καὶ ἱκανὸς ἀνασκευάσαι τὰ εἰρημένα. τὰ πάντα
 δ' ἦν αὐτῷ δράματα 97. σώζεται δὲ αὐτοῦ δράματα 55 καὶ
 γ' πρὸς τοῦτοις τὰ ἀντιλεγόμενα· σατυρικά δὲ ἦ. ἀντιλέγεται
 δὲ καὶ τούτων τὸ α'. νίκας δὲ ἔσχε ε'.

Fontes huius vitae non habemus nisi deterioris notae
 codices, quorum recensum dedit Kirchhoffius. Ceteris prae-
 stant Ambrosianus A 104 et Vaticanus 1345, quorum prior
 (A) vs. 1 — 42 continet, alter (B) vs. 1 — 42, 109 — 128,
 43 — 58, 87 — 108. Versus 59 — 86 extant in Vindob. 119
 (F), qui his praeimitit vs. 1 — 42 nonnullis tamen omissis,
 subicit vs. 104 — 108. Integram discrepantium lectionum
 silvam ut congererem non potui me impetrare. Vs. 1 *μνη-*
στάρχου A, *μνησαρχίδου* B. 2 *κλύτου* A. 3 *Καλλίου*] rectius
Καλλιᾶδου, quod Meursius hic et in Diog. L. 2, 7 iussit re-
 stitui. 5 *ἦ*] καὶ malim. 7 *ἀναγνούς* libri, *ἀνὰ χρόνους* scripsi.
 8 *πολλούς* libri, *πολλὰ* Thomas M. *λόγους* AB, *προλόγους* alii.
 12 *πεποιημένα* B. 13 *ὁ Μνησίλοχος* δ' ἐκεينوσί Meinekiius.
φωγικόν τι A, *φρύγιόν τι* B, *φρύγει τι* Dindorfius. 14 *εὐ-*
ριπίδῃ A. καὶ *σωκράτης* A, καὶ *σωκράτου* B, *ὧ καὶ Σωκράτης*
 Diog. L. 2, 18. τὰ *φρύγανα* om. A. 15 *φασὶ Κηφισοφῶντα*
 Welcker. *Τιμοκράτην*] an *Δημοκράτην*? vide quae infra di-
 centur p. XVI not. 24 *μὰλ' ἐν ἔπραττε* Elmsleius. *ὅτε*]
ᾧστε malim. 26 *ἔγνηε* scripserim. 27 *χοιρίλην* A, *χοιρίνην* B.

27 *μνηστραχίδην* A. *μὲν πρῶτον*] *πρεσβύτερον* A, *μὲν πρεσβύτερον* alii. 28 *νεώτερος* B, *νεώτερον ceteri*, *νεώτατον* scripsi. 30 *κατὰ* om. AB. 32 *ὅβ*] *ὅη* B. 35 *ἐν* delendum suspicor. 46 *προγῶνι* B, *ἀγῶνι* Rossignolius: videtur potius imperite biographus *Προαγῶνα*, quae comoedia fuit Aristophanis, pro Sophoclea venditasse tragoedia. 63 *Ἀριστοφάνης*] immo *Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός*, v. Meinekii Anal. Alex. p. 247. 65 *Χοιρίλῃν*] immo *Χοιρίλῃν*. 69 sq. *δύστηνος* — *δὲ μή*] v. Eur. El. 923 sq. 81 *αὐτοῦ* libri, *αὐτοῦ* scripsi. καὶ addidit Pflugk. 93 *ταλάντατε* Seidler. 95 *ὥς φησὶ καὶ ὥς φασι* Rossignolius, *mihi ὡς φθισικέ* vel simile quid latere videtur. 103 *ἢ ἐγὼ λέγω?* 110 *ἐνωμοδοῦσι* codex. 114 *τοῦτον* cod., *τοσοῦτον* scripsi. 117 *μακεδόνα* cod. 127 *τὰ ἀντιλέγει* cod., *an ἂ ἀντιλέγεται?* 128 *ἔχει τε* cod.

DE EVRIPIDIS VITA POESI INGENIO.

De vita Euripidis quae nobis tradita sunt nec multa nec salis certa, redeunt fere ad commentariolum supra exhibitum, qui tametsi Philochoro ¹⁾ et antiquioribus rerum auctoribus nititur, haud magni tamen est pretii multasque fabellas refert sive a comicis poetis effictas sive vulgi ore propagatas, quas litterati homines, ut rerum inopiam compensarent, cupidius quam prudentius arripuerunt. Eodem e fonte pendent Gellius N. A. 15, 20 et Suidas v. *Εὐριπίδης*, item vita ea quae ab viris doctis Marci Musuri auctoritatem secutis Thomae Magistro adscribitur (in Westermanni *Bioz.* p. 139 sq.). Recentiori memoria de poetae vita et ingenio disputarunt, ne plures afferam, I. Pflugk. in praefatione Eur. vol. 1 a. 1830 et

1) Philochorus in ipsa vita Euripidis vs. 34 sicut apud Gellum et Suidam commemoratur, cf. Mülleri Fragm. Hist. vol. 1 p. 412. Peculiarem *περὶ Εὐριπίδου* disputationem testatur Suidas v. *Φιλόχορος*: nihilominus crediderim *ἐν τῷ περὶ τραγῳιδῶν* (Schol. Eur. Hec. 1) de Euripidis vita Philochorum egisse.

God. Bernhardt in Erschii et Gruberi Encycl. sect. II vol. 39 p. 127—67.

Natus est Euripides, si quid testium consensui tribuere licet, olymp. 75, 1 sive a. 480 ante Chr. n. archonte Calliade, die eo quo Salaminiam victoriam Graeci reportarunt, hoc est Boedromionis mensis die vicesimo²⁾. Quicum consentiunt quae de morte poetae ab Eratosthene et Apollodoro tradita accepimus³⁾. Dissentit marmor Parium, ubi Euripides ἀρχοντας Ἀθήνησιν Φιλοκράτους (olymp. 73, 4 sive anno 485) natus esse et ἀρχοντας Ἀθήνησι Διφίλων (olymp. 84, 3 sive anno 442) annum XLIII egisse dicitur⁴⁾. Pater eius aliis Mnesarchus, aliis Mnesarchides dicitur⁵⁾, mater Clito; de quorum genere et rebus testes discrepant; plerique patrem cauponem faciunt⁶⁾, matrem olera vendidisse narrant.

2) Praeter vitam Eur. cf. Dlog. I. 2, 45: Εὐριπίδης, ὃς καὶ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἑβδομηκοντῆς πέμπτης ὀλυμπιάδος ἐγεννήθη ἐπὶ Καλλιᾶδον. Plut. Mor. p. 717 C: Εὐριπίδων — γενομένου μὲν ἡμέρᾳ καθ' ἣν οἱ Ἕλληνες ἐναυμάχουν ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Μῆδον. Hesy chius Illustr. in Mülleri Fragm. Hist. vol. 4 p. 163: Εὐριπίδης κατὰ τὴν ἡμέραν ἣν ἐνέκων Ἕλληνες Πίρσας ἐν τῇ κατὰ Πέλοπον ναυμαχίᾳ, γεννᾶται εὐτυχῶς προσσημαίνων Ἀθηναίοις. De die pugnae Salaminiae v. Clintonis Fast. Hell. vol. 2 p. 30 ed. Kr.

3) Vita Eur. vs. 34: ἐπελεύτησε δέ, ὡς φησὶ Φιλόχορος, ὅππῃ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονώς, ὡς δὲ Ἐρατοσθένης οὐ, Diodorus 13, 103: Ἀπολλόδαμος δὲ ὁ τὴν χρονικὴν συντάξιν πραγματευσάμενος φησὶ καὶ τὸν Εὐριπίδην κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν τελευτῆσαι, h. e. anno 406 sive olymp. 93, 3 archonte Callia. Quo anno Dionysius maior dominatum occupavit teste Dionysio Hal. Ant. Rom. 7, 1 p. 1313. Fallitur Plutarchus Mor. p. 717 C: ἀποθανόντος δὲ (sc. Εὐριπίδου) καθ' ἣν ἐγεννήθη Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων.

4) Corp. Inscr. 2374, 65. 66. 75, 76.

5) Suidas: Εὐριπίδης, Μνησάρχου ἢ Μνησαρχίδου. Corp. Inscr. 6051: Εὐριπίδης Μνησάρχου Ἀθηναῖος. Corp. Inscr. 6052: Εὐριπίδης Μνησαρχίδου Σαλαμῖνιος τραγικὸς ποιητής. In vita Euripidea libri discrepant. Patronymicam formam tuetur auctor oraculi ab Eusebio (vide not. 13) traditi. Ceterum similes varietates in aliis nominibus frequentissimae sunt: qua de re nonnulla attuli in Aristoph. Byz. p. 2, alia Alfr. Fleckeisenus in Philol. vol. 4 p. 327.

6) Vita: Εὐριπίδης ὁ ποιητής υἱὸς ἐγένετο Μνησαρχίδου καπῆλου καὶ Κλειτοῦς λαχανοπώλιδος. Nicolaus Damascenus in Stob. Flor. 44, 41 p. 227 (vol. 2 p. 187, 17 ed. Meinek.): Βοιωτῶν

Et olera matris iam Aristophanes Euripidi exprobrat: repugnant alii, qui Clito honestissimo genere natam contendunt⁷⁾. Ac profecto si reputaris vitae rationem a poeta initam, non egenum fuisse Euripidem probabilius videbitur: praesertim cum librorum copia, qua instructus fuisse dicitur, non potuerit nisi magno sumptu comparari. Verumtamen ludibrium Aristophanis irritum erat et iuane, si mater poetae nunquam illiberalem quaestum exercuisset. Vnde suspicor parentes

ἐνιοι τοὺς τὸ χρέος οὖν ἀποδιδόντας εἰς ἀγορὰν ἄγοντες καθίσαι κελεύοντων, εἴτα κόφινον ἐπιβάλλουσιν αὐτοῖς· ὅς δ' ἂν κοφισαθῇ, ἄτιμος γίνεται. δοκεῖ δὲ τούτο πεπονθέναι καὶ ὁ Εὐριπίδου πατὴρ Βοιωτὸς ὢν τὸ γένος.

7) Ar. Ach. 457: εὐδαιμονοίης ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ, ubi Schol.: σκώπτει αὐτὸν ὡς λαχανόπωλιν ἔχοντα μητίρα τὴν Κλειτῶ. Ar. Ach. 478: σκάνδικά μοι δός, μητροῦθεν δεδεγμένος. Eq. 19: ΝΙΚ. πῶς ἂν οὖν ποτε εἰποιμ', ἂν αὐτὸ δῆτοι κομμενερικῶς; ΑἴΜΟΣΘ. μὴ μοί γε, μὴ μοι, μὴ διασκανδικίσσης. Hesychius (cf. Schol. Ar. Eq. 19): διασκανδικίσσης· διευρεπιδίσης. ἡ γὰρ τοῦ Εὐριπίδου μήτηρ σκάνδικας ἰπέπρωσκε. Ar. Thesm. 450: ἀγρία γὰρ ἡμεῖς, ὡ γυναῖκες, δρᾷ κακῶ, ἅτ' ἐν ἀγροῖσι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφεῖς. Ran. 840: ἀληθὺς, ὦ παῖ, τῆς ἀρουραίας θεοῦ; 947: ΕΥΡ. ἀλλ' οὐξίων πρῶτιστα μὲν τὸ γένος ἂν ἔπεν εὐθύς τοῦ δρᾶματος. ΑἴΣΧ. κρεῖττον γὰρ ἦν σοι νῆ Αἰ' ἢ τὸ σεντοῦ. Hesychius (cf. Phot. Lex. p. 510, 4 et Suid.): σκάνδιξ· λόχανον ἄγριον. παρ' ὃ καὶ σκανδικοπώλην τὸν Εὐριπίδην λέγουσιν, ἐπεὶ λαχανοπωλητῆρας ὄντων αὐτὸν ἦναι φασί. Anonymous ap. Suid. v. σκάνδιξ: καὶ μὴ μοι τὰ τοῦ σκανδικοπώλου παρατραγῶδει, σεμνὸν τὸ τῆς Πειρήνης ὕδωρ ἀποκαλοῦντος (Med. 68). Gellius N. A. 15, 20, 1: Euripidi poetae matrem Theopompus agrestia olera vendentem victum quasisse dicit. Plinius H. N. 22, 38: Aristophanes Euripidi poetae obicit loculiter matrem eius ne olus quidem legitimum venditasse, sed scandicem. Contradixit Philochorus teste Suida v. Εὐριπίδης: οὐκ ἀληθὺς δὲ ὡς λαχανόπωλις ἦν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ γὰρ τῶν σφόδρα εὐγενῶν ἔνυχανεν, ὡς ἀποδείκνυσι Φιλόχορος. De argumentis a Philochoro prolatis coniecturam facere licet ex Alb. X p. 424 C: καὶ Εὐριπίδης ἐν παισὶν ὠνοχόησε. Θεόφραστος γοῦν ἐν τῷ περὶ μέθης φησὶ· πυνθάνομαι δ' ἔγωγε καὶ Εὐριπίδην τὸν ποιητὴν οἰναχορεῖν Ἀθηναίῳ τοῖς ὀρχησταῖς καλουμένοις, ὠρχοῦντο δ' αὐτοὶ περὶ τὸν τὸν Ἀπόλλωνος νεῶν τοῦ Ἀγλίου τῶν πρῶτων ὄντες Ἀθηναίων καὶ κατεδύοντο ἱμάτια τῶν Θηραϊκῶν. ὁ δὲ Ἀπόλλων οὕτως ἐστὶν ὃ τὰ Θασαγῆλια ἄγουσι· καὶ διασώζεται Φλυσίῳ ἐν τῷ διαφυηφορείῳ γραφῇ περὶ τούτων. Quicum compares quod in vna vs. 17 legitur: γενέσθαι δὲ αὐτὸν καὶ πυρφόρον τοῦ Ζωστηρίου Ἀπόλλωνος.

quamvis ignobili loco natos ita opes suas sensim auxisse, ut poeta haberet unde honesto otio utens et poeseos studiis vacans vitam sustentaret. Pater tametsi e Boeotia Athenas immigrasse traditur⁸⁾, Euripides tamen Atheniensis fuit Phlyensium pago adscriptus⁹⁾: natus autem dicitur in Salamine insula, quo parentes eius propter imminens a Persis periculum confugisse probabile est¹⁰⁾. Ibidem pueritiam et fortasse adolescentiam transegit: hoc enim, nihil amplius, concluderim e Gellii loco N. A. 15, 20, 5: *Philochorus refert in insula Salamine speluncam esse tætram et horridam, in qua scriptitavit*¹¹⁾. Primum ad palaestram fortasse non tam sua voluntate quam patris iussu invitatus delatus est: certe postea athletarum exercitationibus et moribus non favit¹²⁾, ac produnt oraculi responso patrem motum fuisse, ut filium athletam fieri iuberet¹³⁾. Item picturae operam dedisse

8) Vide Nicolai Damasceni locum not. 6 allatum.

9) Harpoer. p. 182, 5 Phot. Lex. p. 651, 21 Etym. M. p. 795 39 Suid.: *Φλυεῖα* (Φλυεῖς Harp.) *ἡ ἄσμος τῆς Κερυρονίδος· ἐκ τοῦ- του δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐρυπιδῆς ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής. Χολ- λειδὴν Euripidem fuisse ex Ar. Acli. 406 suspicatus est Elmsleius.*

10) Vita Eur.: *Ἀθηναῖος μὲν, ἐγεννήθη δὲ ἐν Σαλαμῖνι*. Inde *Σαλαμῆνιος* dicitur Corp. Inscr. 6052 (vide not. 5). Suidas: *Εὐρυ- πιδῆς Μησαρχίου ἢ Μησαρχίδου, οἱ φεύγοντες εἰς Βοιωτίαν μετώκησαν· εἴτα ἐν τῇ Ἀττικῇ*. Fabellam sapit quod Priscianus vol. I p. 63, 3 ed. Hertz. refert, Euripidem ab Euripo esse nominatum.

11) Cf. vita Eur. vs. 59: *φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν Σαλαμῖνι σπηλαίον κατασκευάσαντα ἀναπνοῇν ἔχον εἰς τὴν θάλασσαν ἐκείσε διημε- ρεῖν φεύγοντα τὸν ὄχλον*.

12) Inprimis vide fr. 284: *κακῶν γὰρ ὄντων μοιῶν καθ' Ἑλλάδα οὐδὲν κείνιον ἐστὶν ἀθλητῶν γένους. οἱ πρῶτα μὲν ζῆν οὔτε μαρθάνουσιν εὐ οὔτ' ἀν δύναιτο κτλ.*

13) Vita Eur.: *ἤσκησε δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν παγκράτιον ἢ πυγμῇν, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ χορηγὸν λαβόντος ὅτι στεφανηφόρος ἀγῶνας νικᾷσει· καὶ φασὶ αὐτὸν Ἀθήνῃσι νικῆσαι*. Pluribus haec exornavit Gellius 15, 20, 2: *patri autem eius nata illa responsum est a Chaldaeis eum puerum, cum adolevisset, victorem in certaminibus fore; id ei puerum fatum esse, pater interpretatus athletam debere esse, roborato exercitatuque filii sui corpore, Olympicam certaturum eum inter athletas pueros deduxit. ac primo quidem in certamen per ambiguum aetatem receptus non est, post Eleusino et The- aro certamine pugnavit et coronatus est. Nec defuit qui ipsum ora-*

fertur¹⁴). Mox vero ad philosophiae et poeseos studia se convertit. In philosophia magistris usus est Anaxagora Clazomenio, Prodicus Ceo, Protagoras Abderita: item cum Socrate familiaritate coniunctus fuisse videtur, quo factum est ut essent qui Socratis auxilio in tragoediis scribendis Euripidem usum fuisse dicerent¹⁵). Horum virorum institutio vel

culum patri datum traderet sive potius fingeret Oenomaus in Eusebii P. E. V p. 227 C:

ἔσται σοι κούρος, Μησαρχίδη, ὅτινα πάντες
ἄνθρωποι τίσουσι, καὶ ἐς κλίος βαθλὸν ὁραῦσαι
καὶ στερέων ἑρῶν γλυκερὴν χάριν ἀμφιβαλεῖται.

14) Vita Eur. vs. 16; φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ ζωγράφον γενέσθαι καὶ δεικνύσθαι αὐτοῦ πινάκια ἐν Μεγάροις. Suidas: γέγονε δὲ τὰ πρῶτα ζωγράφος.

15) In vita Eur. iis quae not. 13 attulimus, haec subiunguntur: ἀναγνούς δὲ ἐπὶ τραγωδίας ἐτραπή, καὶ πολλοὺς προσεξέειρε προλόγους φυσιολογίας ῥητορείας ἀναγνωρισμούς, ὥς δὴ ἀκουστὴς γενόμενος Ἀναξαγόραν καὶ Προδίκου καὶ Πρωταγόραν, καὶ Σωκράτους ἑταίρος. δοκεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ Μησαλλοχὸς συμπειποιημένοι τινα, ὥς φησὶ Τηλεκλειδης· Μησαλλοχος δ' ἐκεῖνος φρονεῖ τι δράμα καινὸν Εὐριπίδου; καὶ Σωκράτης τὰ φρονεῖν ὑποτίθειν. οἱ δὲ τὰ μέλη αὐτῷ φασὶν Ἰοφῶντα ποιεῖν ἢ Τιμοκράτην Ἀργεῖον. In his statim ἀναγνούς corruptum est: quae Thomas Magister substituit, ἀγγίζοντας δ' ὡν εἴπερ τις καὶ τῷ ποιεῖν ἑαυτὸν ἐκδεδωκώς εἰς τραγωδίας ἐτραπή, emendandi conatus produnt minime probabiliter: sententiae autem fecerit μεταγνούς, sed faciliore mutatione ἀνὰ χρόνους equidem scribendum duxi. Sic μετὰ χρόνους habes in Zenob. 1, 30 p. 11, 3 ed. Gott. et in Scholio Dosiadae Valck. Diatr. p. 135, ἀνὰ χρόνον dixerunt Herodotus et Dionysius Hal. Deinde πολλοὺς προσεξέειρε προλόγους ineptum est; genuinam lectionem, πολλὰ προσεξέειρε, προλόγους κτέ., recte agnovit Thomas Mag. p. 139, 12: πολλὰ γὰρ εἰς τὴν τέχνην προσεξέειρεν, ἃ οὐδεὶς τις οὐν γε τῶν πρὸ αὐτοῦ. De Teleclidis fragmento vide Meinekii Com. vol. 2 p. 371 sq. cum Henrici Iacobi supplem. vol. 5 p. LX. A Teleclide Euripideas tragoedias σωκρατογόμους appellatas esse, quod vulgo statuunt, minime certum est: Fritzscheii coniectura adiutus in Diog. L. 2, 18 pro καὶ πάλιν Εὐριπίδης σωκρατογόμους scribendum suspicor καὶ πάλιν εὐριπίδωσωκρατοκόμους, quo epitheto poeta comicus homines notare poterat Euripideae et Socraticae sapientiae fastu elatos vel Euripidis et Socratis more κομπάζοντας. Gellius 15, 20, 4 haec habet: mox a corporis cura ad excolendi animi studium transgressus auditor fuit physici Anaxagorae et Prodicī rhetoris, in morali autem philosophia Socratis. Plurimum sine dubio

consuetudo quantam vim ad ingenium Euripidis colendum et ad universam eius poesin effingendam habuerit, nemini ignotum est: neque erraris, si ex hac maxime institutione illud philosophandi studium animo Euripidis infixum repetiveris, cui scenici philosophi cognomen¹⁶⁾ ipse debuit. Quo aetatis

Anaxagorae Euripides debuit, cuius et disciplinam et quodammodo mores ita expressit, ut alumnus Clazomenii philosophi haud immerito appellatus sit ab Alexandro Actolo (Gellii 15, 20, 8): ὁ δ' Ἀναξαγόρου πρόφρωνος χαίον κτλ. Itaque identidem Anaxagorae philosophemata ad scenam traduxit, qua de re infra dicetur. Minus certe persequi licet, Prodicus et Protagoras quid ad formandum poetae ingenium contulerint. Errori videntur deberi quae Diog. L. 9, 55 refert, φησι δὲ Φιλόχορος πλείοντος αὐτοῦ (Anaxagoram dicit) ἐς Σικελίαν τὴν νυνὶ καταποντισθῆναι, καὶ τοῦτο αἰνέτεσθαι Εὐριπίδην ἐν Ἰέλοις: cf. Clinton. Fast. Hell. vol. 2 p. 377 ed. Kr. Ac manifesto falsum est quod Diog. L. 2, 44 narrat, in Palamede damnati Socratis significationem extitisse: qua de re dixi Trag. Fragm. p. 363. Consuetudinem tamen Protagorae et Euripidis prodit fama quaedam a Diog. L. 9, 54 commemorata: πρῶτον δὲ τῶν λόγων ἑαυτοῦ ἀνέγνω (Protagoras) τὸν περὶ θεῶν — ἀνέγνω δὲ Ἀθήνησιν ἐν τῇ Εὐριπίδου οἰκίᾳ ἢ, ὥς τινές, ἐν τῇ Μεγακλείδου· ἄλλοι, ἐν Ἀρκίῳ. Daenit autem Protagoras δυο λόγους εἶναι περὶ παντὸς πράγματος ἀντικειμένους ἀλλήλοις (Diog. L. 9, 51 et Steph. Byz. v. Ἀβδόρα): item Euripidi ἐν παντὸς ἂν τις πράγματος διδασκὼν λόγων ἀγῶνα θεῖε' ἂν, εἰ λέγειν εἴη σοφός (fr. 189), et quantopere amaret poeta personas suas oratione ceriantes proponere, singulae fere testantur tragoediae. De Socratis et Euripidis familiaritate nihil certi tenemus. Socratem tragoediarum socium etiam Callias facit Com. vol. 2 p. 739, quibus comicorum locis nemo fidem habebit. Admiratorem Euripidis fuisse Socratem facile credimus Aeliano V. H. 2, 13: Σωκράτης σπάνιον μὲν ἐπιφοίτα τοῖς θεατροῖς· εἰ ποτε δὲ Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγωδίας ποιητῆς ἤγωνίζετο καινοῖς τραγωδοῖς, τότε γε ἄφικνετο. καὶ Πειραιεῖσι δὲ ἀγωνιζομένῳ τοῦ Εὐριπίδου καὶ ἑκεῖ κατήει' ἔχαιρε γὰρ τῷ ἀνδρὶ δηλονότι διὰ τε τὴν σοφίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐν τοῖς μέτροις ἀρετὴν. Magis dubitationi obnoxia est narratiuncula a Cicerone Tuscul. 4, 29, 63 tradita: cum Orestem fabulam doceret Euripides, primos tres versus revocasse dicitur Socrates. Prorsus incredibilia sunt quae de Platonis et Euripidis itinere in Aegyptum suscepto fabulatur Diog. L. 3, 6: ἔνθεν τε εἰς Αἴγυπτον (Plato profectus est) παρὰ τοῖς σοφώτατος (fort. leg. ἱεροφάντας)· οὗ παρὰ καὶ Εὐριπίδην αὐτῷ ἀκολουθῆσαι καὶ αὐτόθι νοσήσαντα πρὸς τῶν ἱερῶν ἀπολυθῆναι τῇ διὰ θαλάττης θεραπείᾳ· ὅθεν καὶ κλεῖν (Iph. T. 1193) ὁ θάλασσα κλύει πάντα τανθρώπων κακὰ.

16) Cf. Ath. IV p. 158E et XIII p. 561 A Sextus Empir. P.

anno ad tragicum certamen primum descenderit, certo de-
finiri in tanto testium dissensu vix poterit¹⁷⁾. Credibile autem
est mediocri cum favore primas poetae tragoedias a populo
exceptas et aliquamdiu iniquiora iudicia eum expertum esse,
antequam primo loco victor renuntiaretur et eam aequalium
gratiam sibi conciliaret qua apud posteros floruit. Nec pater
Mnesarchides responsum Apollinis ratum vidit¹⁸⁾. Inde a
gravissima demum omnium rerum conversione, quae ingru-
ente bello Peloponnesiaco civitatem Atheniensium invasit,
Euripideae sapientiae facillorem aurem cives prae buisse vi-
dentur¹⁹⁾: cuius rei quae causae fuerint, infra indicabitur.
Nihilominus quinquies tantum primas ad Euripidem delatas
esse accepimus²⁰⁾. Ac poeta quo magis sensim in civium
animos se insinuavit, eo acriores nactus est adversarios, co-

666, 1 Clemens Alex. Strom. V p. 688 Origenes c. Cels. 4, 77 p. 215
Vitruvius VIII praef. § 1.

17) Vita Eur. vs. 29: ἤρξατο δὲ διδάσκειν ἐπὶ Κἄλλον ἄρ-
χοντος κατὰ δρυμνιάδα ἀγροηκοστήν πρώτην. πρῶτον δὲ ἐδί-
δαξε τὰς Πελοπιδίους ἐπὶ πρώτῃ, δευτέρῃ καὶ τρίτῃ ἐγέλυτο. Ibidem
paulo antea vs. 20: ἀρξασθαι δὲ ἀγωνίζεσθαι γινόμενον ἰδὼν
εἰκοσιεξ. Vbi εἰκοσι πέντε scribendum suspicere coll. Thom. M.
p. 139, 21: ἤρξατο δὲ τοῦ περὶ ταῦτα ἀγῶνος ἑτῶν κέ γε γενεῶς.
Ab his discrepat Gellius 15, 294: *tragoediam scribere natus annos
duodevigiinti adortus est*. In marmore Pario (C. I. 2374, 75) haec
habentur: Εὐριπίδης ἑτῶν ὧν ΔΔΔΔΙΙΙ τραγωδία πρῶτον ἐνί-
κησεν — ἄρχοντας Ἀθήνηναι Διπύλον (olym. 84, 3 sive anno 442
ante Chr. a.). Commentum a Suida proditum, ἐπὶ τραγωδίας δὲ
ἐπράπη τὸν Ἀναξαγόραν ἰδὼν ὑποσιάντα κινδύνους δι' αὐτὸς
ἐλάττωσε δόγματα, verbo tetigisse satis habemus.

18) Plut. Mor. p. 496 F: οὐδὲ Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέους νί-
κας οἱ πατέρες ἔγνωσαν.

19) Certe olymp. 87. 4 (a. 429 a. Chr. n.) primus victor re-
nuntiatus est, cf. Argum. Eur. Hipp.

20) Gellius N. A. 17, 4, 3: *Euripidem quoque M. Varro ait,
cum quinque et septuaginta tragoedias scripserit, in quinque salsis vi-
cisse, cum eum saepe vincerent aliquot poetae ignavissimi. Non tra-
goediis sed tetralogiis quinque poetas vicisse perspicuum est. Sui-
das: νίκας δὲ εἴλετο ἑ, τὰς μὲν τίσσας πρῶτον, τὴν δὲ μίαν
μετὰ τὴν τελευταίαν ἐπιδειξαμένον τὸ δρῆμα τοῦ ἀδελφίδου αὐτοῦ
Εὐριπίδου. Vitiase in vitae Eur. va. 128 νίκας δὲ ἔχει αὐτὸς tradi-
tum est, quem scribendi errorem propagavit Thomas M. p. 139, 20.
Ceterum singulae quae fuerint Euripidis victoriae, nostris subsidis
explorari non potest, cf. Bergkii in Meinekii Com. vol. 2 p. 904.*

micos dico poetas, quorum nemo aut acerbius aut ingenosius eum exagitavit quam Aristophanes. Qui tametsi philosophiae Euripideae parum aequum iudicem se praebuit et multos tragici poetae locos locose magis quam ludibrii causa in risum vertit, miro tamen acumine et egregia cum subtilitate poesin adversarii censurae subiecit severae illi quidem nec tamen prorsus iniustae. Comicorum poetarum ludibrio deberi videntur socii illi et adiutores, quorum opera in dramatis componendis usus esse poeta proditur. Quo in numero praeter Socratem commemorantur Mnesilochus et Timocrates Argivus, inprimis vero Cephisophon poetae servus, qui ut in tragœdiis scribendis ita in liberis creandis opem ei praestiterit²¹⁾. Nam fuit ea comicorum licentia, ut non poemata solum Euripidis maligne carperent, sed ipsum poetam ad scenam traducerent et aedium arcana perscrutarentur. Ac fortasse rei domesticae Euripidis ita comparatae erant, ut cavillandi ei

21) Mnesilochus Euripidis soecr tum a Teleclide (vide not. 15) torrens Euripideum drama dicitur tum in Aristophanis Thesmophoriazasis tanquam fidus poetae socini festive ridetur. Timocratem Argivum memorat vita Euripidea, ceteri testes ignorant. Sed verissime ut opinor, Bergkii eundem hominem conecit in Scholio Venet. Eur. Andr. 446 indicari, ubi haec extant: *ἐλικρινῶς δὲ τοὺς τοῦ δράματος χρόνους οὐκ ἔστι λαβεῖν· οὐ δὲ δόξανται γὰρ Ἀθηναίων· ὁ δὲ Καλλιμάχος ἐπιγραφῆναι φησὶ τῇ τραγῳδίᾳ Δημοκράτης*. Ergo Callimacho teste Andromacha non Athenis sed Argis scena commissa est tanquam Democratis aut Timocratis fabula. Interdum alieno nomine usos sua dramata poetas edidisse nemo ignorat. Viriū Δημοκράτης an Τιμοκράτης Argivus ille dictus fuerit, adhuc incertum est. De Cephisophonte cf. Aristophanis locus (Com. 2 p. 117) in vita Eur. vs. 93 allatus. In supellectile poetae hominem ism memorat Ar. Ran. 1408: *ἐς τὸν σταθμὸν αὐτὸς, τὰ παιδία, γυνή, Κηφισοφῶν ἑβας καθήσθω*. Dionysius ibidem interrogat 1452: *εἴ γ' ὡ Παλάμηδες, ὡ σωφωτάτη φύσις· τευτὶ πόθεν αὐτὸς εὖρος ἢ Κηφισοφῶν;* Ar. Ran. 944: *εἰτ' ἀνέτροπον (ut goediam) μονωδίας, Κηφισοφῶντα μινύς*, ubi Schol.: *ἔδοξεν δούλος ὢν ὁ Κηφισοφῶν συμποιεῖν αὐτῷ καὶ μέλιστα τὰ μέλιν ὃν καὶ συνεῖναι τῇ γυναικὶ νῦν αὖ κατωφδοῦσιν*. Cum uxore Euripidis Cephisophontem rem habuisse vel ex silentio Aristophanis potest probabile. Fieta igitur indico quae in vita extant vs. 88: *ἐλπίσας ὡς μιν ἰσχυρὸν ὄνοματι Κηφισοφῶντα· πρὸς τοῦτον ἐφάρμαξεν τὴν οὐκ εὖ γυναικα ἀτακτοῦσαν· τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἀπέειπεν ἁμαρτάνειν· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπείθετο, κατέλειπεν αὐτῷ τὴν γυναῖκα*.

irridendi materiam adversariis praeberent: quamquam quae nos relata legimus fabulis et commentis mixta sunt nec de rerum veritate certum admittunt iudicium. Traditur autem Euripides duas habuisse uxores; si vitae descriptorem audias, primum duxit Melito, deinde Choerinen: Suidas ordinem invertit, duas simul uxores poetae fuisse narrat Gellius: alios duplicis matrimonii testes non habemus²²). Quae de perfidia et lascivia aut mulierum aut Euripidis traduntur partim mendacii notam in fronte gerunt, partim eorum hominum curiosae sedulitati debentur, quibus nihil credendum sit²³). Ex aliis

22) Vita Eur. vs. 26: γυναῖκα δὲ γῆμαι πρώτην Μελιτώ, δεύτεραν δὲ Χοιρίνην. Suidas: μισογυνῆς ἐδοξάσθη. ἔγημε δὲ ὅμως πρώτην μὲν Χοιρίνην θυγατέρα Μησιλόχου, ἐξ ἧς ἔσχε Μησιλόχου καὶ Μησαρχίδην καὶ Εὐριπίδην· ἀποσάμενος δὲ ταύτην ἔσχε καὶ δεύτεραν, καὶ ταύτης ὁμοίως ἀκολάστου πικραθείς. Gellius 15, 20, 0: mulieres fere omnes in maiorem modum exasperasse dicitur, sive quod natura abhorruit a mulierum coetu sive quod duas simul uxores habuerat, cum id decreto ab Atheniensibus factum ius esset, quorum matrimonium pertaecebat. De ista Gelli narratione recte iudicavit Fritzsche in Ar. Thesm. p. 111: tota res, inquit, vel uno redarguitur comici silentio, qui mulierum uxori duas simul uxores certe non remisisset. Idem quae in vita dicuntur falsa esse perspexit: itaque Suidae se addixit et alterum coniugium brevissimum fuisse suspicatus est. Cui iudicio subscriberem, nisi omnino digamia ista ficticia videretur. Certe Aristophanes non novit nisi unam Euripidis mulierem, Maesilochi filiam: quam rem sufficere arbitror ad mediocres illos testes aspernandos. Hanc Maesilochi filiam Χοιρίνην dictam fuisse, non Χοιρίλην, libri docent: Χοιρίλην scribitur in vitae vs. 65, ubi melioribus codicibus desumpti sumus.

23) In vita Eur. vs. 88 et in Schol. Ran. 944 quid Cephaloanti obiciatur, supra vidimus not. 21. Alias fabellas apponit vita vs. 65: λέγουσι δὲ αὐτὸν γῆμαντα τὴν Μησιλόχου θυγατέρα Χοιρίνην καὶ νοήσαντα τὴν ἀκολάστην αὐτῆς γράφαι δοῦμα τὸν πρότερον Ἰππολύτου, ἐν ᾧ τὴν ἀναισχυρίαν θριαμβεύει τῶν γυναικῶν, ἔπειτα δὲ αὐτὴν ἀποπέμψασθαι. λέγοντος δὲ τοῦ γῆμαντος αὐτὴν σωφρονεῖ παρ' ἐμοί, δούστηνος εἰ ἔφη, εἰ γυναῖκα δοκεῖς παρ' ᾧ μὲν αὐτὴν σωφρονεῖν, παρ' ᾧ δὲ μὴ ἐπιγῆμαι δὲ αὐτὸν δεύτεραν, ἣν εὐδὼν ἀκολαστοτέρην προχειροτέρως εἰς τὴν κατὰ τῶν γυναικῶν βλασφημίαν ἐβρασάνετο. Quarum fabellarum fundamenta haec sunt: in Ἰππολύτῳ κλυπτομένῳ multis conviciis poeta mulieres obruit, deinde El. 921 haec dixit: ἴστω δ' ὅταν τις δολοῦσας δόμαρτά του κρηπταίειν εὐναίς εἰς ἀνγκασθῇ λαβεῖν, δούστηνός ἐστιν, εἰ δοκεῖ τὸ σωφρονεῖν ἐκεῖ μὲν αὐτὴν οὐκ ἔχειν, παρ' οἷ δ' ἔχειν: denique in omnibus fere dra-

narratiunculis haud iniuria collegeris oris foetore Euripidem laborasse²⁴). Filios tres habuisse dicitur, Mnesarchidem mercatorem, Mnesilochum actorem, Euripidem, quorum natu minimus aliquot patris tragoedias ediderit²⁵). Extremum vitae tempus extra patriam Euripides degit. Primum enim Magnasiam petiit, ubi hospitio publico et immunitate usus est, tum ad Archelaum Macedoniae regem se contulit, a quo regali munificentia et liberalitate exceptus summoque honore affectus est²⁶). Cuius peregrinationis nec de causa nec de tempore

matris mulieres exagitat. Lepida magis quam vera refert Hieronymus Rhodius ap. Ath. XIII p. 557 E: εἰπόντος τινὸς ὅτι μισογυνῆς ἔστιν Εὐριπίδης, ἐν γὰρ ταῖς τραγωδίαις, ἔφη ὁ Σοφοκλῆς ἐπεὶ ἐν γὰρ τῇ κλίνῃ φιλογύνῃς. Cf. Ath. XIII p. 603 E: φιλομειραξὶ δὲ ἦν ὁ Σοφοκλῆς, ὡς Εὐριπίδης φιλογύνῃς. Serenus in Stob. Flor. 6, 36: περὶ Εὐριπίδου τις ἔλεγεν ὅτι μισογυνῆς εἴη καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἄλλ' οὐκ ἐν γὰρ τῇ κλίνῃ ἔφη. Adde quae de Sophocle et Euripide profert Hieronymus Rhod. Ath. XIII p. 604 E ubi hoc Sophocleis epigramma apponitur:

Ἥλιος ἦν, σὺ παῖς, Εὐριπίδης, ὅς με χλιαίων
γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦνθ' ἔπειραν
βαρρᾶς ὠμίλησες· σὺ δ' οὐ σοφός, δὲ τὸν Ἑρώτα,
ἄλλοτριαν σπείρων, λωποδύτην ἀπάγεις.

Quam frigidam et inficelam poesin ipsius esse Hieronymi suspicor.

24) Aristot. Polit. 5, 10 p. 1311 b 30: καὶ τῆς Ἀρχελαίου ἐπιθέσεως Δεκάμνητος ἡγεμὼν ἐγένετο — αἰτίου δὲ τῆς ὀργῆς ὅτι αὐτὸν ἐξέδωκε μαστιγῶσαι Εὐριπίδῃ τῷ ποιητῇ· ὁ δ' Εὐριπίδης ἐχαλεπαίνεν εἰπόντος τι αὐτοῦ εἰς δυσωδίαν τοῦ στόματος. Stob. Flor. 41, 6: Εὐριπίδης ὀνειδίζοντος αὐτῷ τινος ὅτι τὸ στόμα δυσωδῆς ἦν, πολλὰ γὰρ εἶπεν αὐτῷ ἀπόροητα ἐγκατασάτη. Vita Eur. vs. 84: μεираκίου δὲ τινος ἀπαιδευτοτέρου στόμα δυσωδὲς ἔχειν ὑπὸ φθόρον αὐτὸν εἰπόντος, εὐφῆμει ἔφη μέλιτος καὶ Σειρήνων γλυκύτερον στόμα. Vbi extremis verbis respicitur Alexandri Aetoli versus, ἄλλ' ὅ τι γράφει, τοῦτ' ἂν μελιτος καὶ Σειρήνων ἐτετεύχει.

25) Vita Eur. vs. 27: υἱὸς κατέλιπε τρεῖς, Μνησαρχίδην μὲν πρῶτον ἔμπορον, δεύτερον δὲ Μνησίλοχον υποκριτὴν, νεώτατον δὲ Εὐριπίδην, ὃς ἐδίδαξε τοῦ πατρὸς ἵνα δρῶνται. Schol. Ar. Ran. 67: αἱ διδασκαλῖαι φέρονσι τελευτήσαντος Εὐριπίδου τὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδιδάχθαι ὁμώνυμον ἐν ἄστει Ἱριγύντι τὴν ἐν Αἰλίδι, Ἀλκυαίωνα, Βάκχας.

26) Suid.: ἀπάρως δὲ ἀπ' Ἀθηναίων ἦλθε πρὸς Ἀρχελαόν τι βασιλεῖα τῶν Μακεδόνων, παρ' ᾧ διῆγε τῆς ἀκρας ἀπολαύσεως. Syncellus p. 500, 7: μετὰ γὰρ Περδίκκην Ἀρχελάος ὁ υἱὸς

satis edocti sumus; sed probabile est poetam sive rerum publicarum calamitate fractum sive adversariorum iniuriis laceratum patria cessisse, et quantum e temporum ratione colligimus, paucis ante obitum annis admodum senex Athenis profectus est²⁷). Archelai in aula cum Agathone suavissimam consuetudinem habuisse proditur²⁸). Ibidem diem su-

αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ἔτη ιδ', πρὸς ὃν καὶ Εὐριπίδης τραγωδοποιὸς παραγεννηθεὶς πάντα τὸν χρόνον διήξει τιμώμενος παρ' αὐτῷ. Sollni Polyh. c. 9, 17: Archelaus in tantum litterarum mire amator fuit, ut Euripidi tragico consiliorum summam concerneret: cuius premia non contentus prosecutus sumptu funeris, omnes tantum est et poetorem quem animo conceperat vultu publicavit. Lucianus de paras. c. 35: Εὐριπίδης μὲν γὰρ ὅτι Ἀρχελαῷ μέχρι τοῦ θανάτου προσίτιι καὶ Ἀνάξαρχος Ἀλεξάνδρῳ, πάντως ἐπίστασαι. Vita Eur. vs. 21: μετέστη δὲ ἐν Μαγνησίᾳ καὶ προξενία ἐτιμήθη καὶ ἀτελείᾳ, ἐνείθεν δὲ εἰς Μακεδονίαν περὶ Ἀρχελαῶν γενόμενος διέτριψε καὶ χαρίζομενος αὐτῷ δῶμα ὁμωνύμως ἔγραψε καὶ μάλιστα [εὖ] ἔπραττε παρ' αὐτῷ, ὅτε καὶ ἐπὶ τῶν διοικήσεων ἐγένετο. Vbi quae de Archelao dramate iurantiur ficta esse suspicor. Longe diversa tradit Diomedes p. 486, 1 P.: ἱστορία namque tragœdiæ proprium, ideoque Euripides petente Archelao regis ut de se tragediam scriberet abnuvit. Versiculos illos, οὐ βούλομαι πλεονάζειν ὁμοεισθεὶς πένης, μή μ' ἀφρονα κρίνῃς ἢ δίδους αἰετὶν δοκῶ (fr. 960), Dicaearchus suspicatus est ad Archelaum dictos esse: id quo iure suspicatus sit, nescio neque scire laboro.

27) Euripidem dici suspicor a Philodemo de vitis X p. 20 ed. Saupp.: διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τῷ σχεδόν πάντας ἐπιχάριεν πρὸς Ἀρχελαῶν ἀπελθεῖν. Olymp. 92, 1, quo anno Aristophanes Thesmophoriazusas edidit, Euripidem Athenis eximium fuisse liquet: item fortasse olympiadis eisdem anno quarto, archonte Diacle, ἐπ' οὗ τὸν Ὀρέστην ἐδίδαξε (Schol. Eur. Or. 361). Mortuus autem est Euripides olymp. 92, 3; cf. not. 29.

28) Aelianus V. H. 13, 4: Ἀρχελαῶς ὁ βασιλεὺς ἐστίασιν παρασκευάσει πολυτελεῖ τοῖς ἐταῖροις. προσίοντας δὲ τοῦ πότου ζωοτροφῶν πιδὼν Εὐριπίδης ὑπήχθη πως κατ' ὀλίγον εἰς μέθην. εἰτα συγκλιθέντα αὐτῷ Ἀγάθωνα τὸν τῆς τραγωδίας ποιητὴν περιλαβὼν κατεφίλει τεσσαράκοντα ἐτῶν πονυ γεροντόν. τὸν δὲ Ἀρχελαῶν πυθομένην, εἰ καὶ τὸν ἐτι ἐρώμενος (fort. ἐρώσιμος) αὐτῷ δοκεῖ εἶναι, ἀπεκρίνατο· καὶ μὲν εἰς αὐτὸν οὐ γὰρ μόνον τὸ ἔαρ τῶν καλῶν καλὸν εἶναι, ἀλλὰ καὶ τὸ μετόπωρον. Cf. Plat. Mor. p. 770 C. Aliam rem narrat Plat. Mor. p. 531 D: Ἀρχελαῶς μὲν γὰρ ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς παρὰ δειπνῶν αἰτηθεὶς ξυπωμα χοροῖν ὑπ' ἀνθρώπου μηδὲν ἡγουμένου καλὸν ἢ τὸ λαμβάνειν, ἐκέλευσε Εὐριπίδην τὸν πῦδα δοῦναι, καὶ πρὸς τὸν ἀνθρώπον ἐκείνον ἀποβλέψας· οὐ μὲν εἶπεν· αἰετὶν ἐπιτιθεῖσας εἰ

premiū obiit anno 406 a. Chr. n. sive olymp. 93, 3 annum agens septuagesimum quintum²⁹⁾. De morte eius fabulae extant mirificae et inter se discrepantes: sed plerique a canibus discriptum esse referunt³⁰⁾, quae fabula nescimus

καὶ μὴ λαμβάνειν· οὗτος δὲ λαμβάνειν καὶ μὴ αἰτῶν'. Ancepsid
sunt fidei quae de Euripide lusit Hermesianax Ath. XIII p. 598 D:

φημι δὲ κάκεινον τὸν αἰεὶ περὺ λαγμῆνον ἄνδρα
ἢ δ' ἀπαλῶν μῖσος κτώμενον ἐξ ὀνύχων
πάσας ἀμφὶ γυναῖκας, ὑπὸ σκολιοῦ τοπέντα
τόξου, νυκτερινὰς οὐκ ἀποθέσθ' ὀδύνας·
ἀλλὰ Μακεδονίης πάσας κατένιστο λαύρας
Αἰγέλιον μέθεπεν δ' Ἀρχέλειω ταμίην.
εἰσέκε τοι δαίμων, Εὐριπίδῃ, εἴρη· ὀλεσθρον
ἀμφὶ βίου στυγρῶν ἀντιάσαντι κυνῶν.

29) Vide quae not. 3 allata sunt de Eratosthene et Apollodoro. Dissentit rursus marmor Parium C. 1. 2374, 77: ἐτε]λευτησεν — ἔρχοντος Ἀθήνησιν Ἀντιγένους (olymp. 93, 2 sive anno 407 a. Chr. n.). Tam Sophocles quam Euripides paulo ante quam Aristophanis Ranae docerentur decesserunt, quam fabulam Callia archon anno 405 editam esse constat.

30) Diod. Sic. 13, 103: τινὲς δὲ λέγουσι παρ' Ἀρχέλειω τοῦ βασιλέως Μακεδόνων κατὰ τὴν χώραν ἐξελητόντα καὶ περιπεσέντα καὶ διασπασθῆναι μικρῷ πρόσθεν τούτων τῶν χρόνων. Gallus 15, 20, 9: is cum in Macedonia apud Archelaum regem esset utereturque eo rex familiariter, rediens noctu ab eius cena canibus quodam aemula immixtis dilaceratus est et ex his vulneribus mors secuta est. Valerius Max. 9, 12 ext. 4: atrocibus aliquanto Euripide finitus, ab Archelai enim regis cena in Macedonia domum hospitem repetens canum morsibus laniatus obiit. Ovidius Ib. 595: utque cothurnatum vatem tutela Dianae, dilaniet vigiliam te quoque turba canum. Idem significat Paus. 1, 2, 2: τέθεικται δὲ Εὐριπίδῃς ἡ Μακεδονία παρὰ τὸν βασιλέα ἐλθόντων Ἀρχέλειον· ὁ δὲ οἱ τοῦ θανάτου τρόπος, πολλοῖς γὰρ ἔστιν εἰρημένος, ἔχεται καθὰ λέγουσιν. Vita Eur. vs. 117: εἰς Μακεδόνας ἀπῆρς πρὸς Ἀρχέλειον τὸν βασιλέα, κἀνταύθα ὀφθαλμοῖς ἀνάλυσεν ὑπὸ βασιλικῆς ἐφθάρη κυνῶν. Adesp. Anth. Pal. 7, 44: εἰ καὶ δακρυόεις, Εὐριπίδῃ, εἶπε δὲ πότμος καὶ αἱ λυκορραϊσταὶ δειπνον ἔθνητο κύων κτλ. Adde locum corruptum Hygini fab. 247 et Hermesianacis veteris not. 28 allatos. Magis etiam mira sunt quae in vita Eur. vs. 47—58 extant, ἐν τῇ Μακεδονίᾳ κόμῃ ἔσται καλονμένη Θρακία κτλ. De loco ubi poeta lanitatur alii dissentiunt Stephanus Byz. p. 174 1: Βορμίσκος, χωρίον Μακεδονίας, ἐν ᾧ κυνασπάρκας γενομένης Εὐριπίδῃς· οὗς κύνας τῇ πατρίδι φωνῇ ἐστρινίας (ἐστρινίας) καλοῦσιν οἱ Μακεδόνες, ὁ δὲ ποιητὴς τραπέζης· ἐν δὲ τῷ δηγμάτων ἀρρωστήσαντα αὐτὸν ἀποθανεῖν. Alii inimicos nomi-

utrum a comicis poetis inventa sit ⁸¹⁾ an aliunde originem ducat. Sepultus est poeta prope Arethusam in convalle duobus rivis irrigata ⁸²⁾. Athenienses eidem cenotaphium extru-

nant, qui canes Euripidi immiserint. Diogenianus 7, 52 (cf. Suid. vol. II, 2 p. 447, 9): Προμέρου κύνες, τοῦτον φασιν οἰκίτην ὄντα βασιλικὸν μισῆσαι καθ' ὑπερβολὴν τῶν τραγωδιῶν τὸν ποιητὴν Εὐριπίδην ἐπαφείναι τε αὐτῷ κύνες ἀγρίους, οἱ τοῦτον κατεθούρησαν. Contra Suidas v. Εὐριπίδης: ἐτελευτήσας δὲ ὑπὸ ἐπιβουλῆς Ἀρριδαίου τοῦ Μακεδόνος καὶ Κρατεῦα τοῦ Θετταλοῦ ποιητῶν ὄντων καὶ φθορησάντων αὐτῷ πεισάντων τε τὸν βασιλέως οἰκίτην τοῦνομα Λυσίμαχον δέκα μῶν ἀγορασθέντα τοῖς βασιλέως οὗς αὐτὸς ἔτρεφε κύνες ἐπαφείναι αὐτῷ. Ne isti quidem narrationi fidem habendam existimo: videor enim agnoscere conatum eorum qui historiam fingere quam propagare fabulam moluerint. Addit Suidas alias fabellas: οἱ δὲ ἐσφόρησαν οὐχ ὑπὸ κυνῶν ἀλλ' ὑπὸ γυναικῶν νύκτωρ διασπασθῆναι πορευομένων ἄφωρ πρὸς Κρατερόν τὸν ἐρωμένον Ἀρχέλαον· καὶ γὰρ σχεῖν αὐτὸν καὶ περὶ τοὺς τοιοῦτους ἔρωτας· οἱ δὲ πρὸς τὴν γαμετὴν Νικοδίκον τοῦ Ἀρεθουαίου. Virumque famam respicit atque ut debilius poetæ honor vindicetur impugnat Addæus Anth. Pal. 7, 51: οὐ γὰρ κυνῶν γένος ἐστὶν, Εὐριπίδην, οὐδὲ γυναικὸς οἰστροῦ τὸν σκοτίης κύπριδος ἄλλοτριον, ἀλλ' Αἰδῆς καὶ γῆρας. Nihil probat iste dissensus, nihil ceterorum fabulæ.

31) Hoc suspicari videtur Lehrsius *Populäre Aufs.* p. 208. Facilius crediderim comici ingenii leporem subesse ineptiis illis quæ in vita Eur. extant; vide vs. 74: αἱ δὲ γυναῖκες ἐβουλήθησαν αὐτὸν κτεῖναι ἐισελθούσαι εἰς τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ γράφων διατέλει, et vs. 96: λέγουσι δὲ καὶ ὅτι γυναῖκες διὰ τοὺς πόρους οὗς ἐποίησε εἰς αὐτὰς διὰ τῶν ποιημάτων, τοῖς Θεομοφορίοις ἐπίστησαν αὐτῷ βουλόμεναι ἀνελθεῖν· ἐφείσαντο δὲ αὐτοῦ πρῶτον μὲν διὰ τὰς Μούσας, ἔπειτα δὲ βεβαιωσαμένον μηκέτι αὐτὰς κακῶς εἶναι. Certe Θεομοφορίων mentio ex Aristophanea fabula repetita videtur.

32) Paus. 1, 2, 2: τέθ᾽ ἀπται δὲ Εὐριπίδης ἐν Μακεδονίᾳ παρὰ τὸν βασιλεῖα ἔλθων Ἀρχέλαον. Vita Eur. vs. 35: ἐν Μακεδονίᾳ ἐτάφη. Blauor Anth. Pal. 7, 49: ἃ Μακέτις σι κένεσθ᾽ τάφου κόνις. Plut. V. Lyeurgi c. 31: Εὐριπίδην — ταφέντι τῆς Μακεδονίας περὶ Ἀρεθουαίου. Ammianus Marc. 27, 4, 8: proxima Arethusa convalis et statio, in qua visitur Euripidis sepulcrum. Addæus Anth. Pal. 7, 51: ὑπὸ Μακέτῃ δ' Ἀρεθουαίᾳ κείσθαι ἐταιρεῖν τιμὸς Ἀρχέλαου. Plinius H. N. 31, 19: in Macedonia non procul Euripidis poetæ sepulcro duo rivī conflunt, alter saluberrimū potus, alter mortiferi. Vitruvius 8, 3: non minus in Macedonia quo loci sepultus est Euripides dextra ac sinistra monumenti advenientes duo rivī concurrunt in unum, e quibus ad unum accumbentes viatores

xerunt epigrammate vel Thucydidis vel Timothei ornatum³³). Tumulum Euripidis fulgure ictum ferunt: qua in re sive vera sive ficta veteres agnoverunt deorum numen summum poetam praeter ceteros carum sibi esse testantium³⁴). Item alia sine dubio ficticia produntur de documentis quibus debitum poetae honorem aequales ostenderint³⁵). Maxime vero posteri ingenium et artem eius admirati sunt, adeo ut praeter Homerum nullus extiterit poeta, cuius tanta esset apud populares gratia et auctoritas.

Moribus Euripides fuit castis et severis, atque ipsi faciei eius tristitia quaedam inerat et austeritas³⁶), quam cum gra-

pransilare solent propter aquae bonitatem, ad rivum autem qui ex ea altera parte monumenti nemo accedit, quia mortiferam aquam dicitur habere. Discrepat Suidas v. *Εὐριπίδης*: καὶ τὰ ὅσα αὐτοῦ ἐν Πέλλῃ μετακομίσαι τὸν βασιλέα. Cf. Wesselingius Itiner. p. 605. Ficta narrare videtur Gellius 15, 20, 10: *sepulcrum autem eius et memoriam Macedones eo dignati sunt honore, ut in gloriae quoque loco praedicarent, ὅποτε σὸν μνήμα, Εὐριπίδες, ὅλοιτό που quod egregius poeta morte obitus sepultus in eorum terra foret.* Vbi Graeca verba corrupta sunt; expectes ὅποτε δὴ σὸν μνήμα, Εὐριπίδῃ, ὅπου ὀλεῖται.

33) Cf. vita Eur. vs. 37, item Anth. Pal. 7, 45 (ubi *Θουκυλίδου* epigramma inscribitur) et Bergkii Lyr. p. 472. Pausan. 1, 2, 2: *ἀνιόντων δὲ ἐκ Πειραιῶς ἐρείπια τῶν τειχῶν ἔστιν, ἃ Κόρινθον ὕστερον τῆς πρὸς Κνίδῃ ναυμαχίας ἀνέστησεν* — εἰς δὲ τάφοι κατὰ τὴν ὁδὸν γνωριμώτατοι Μενάνδρου τοῦ Διοπείθου καὶ μνήμα Εὐριπίδου κενόν.

34) Plut. V. Lycurgi c. 31: *λέγεται δὲ καὶ τῶν λειψάνων αὐτοῦ (Lycurgi) κομισθέντων οἰκασθε κεραννὸν εἰς τὸν τάφον καὶ ταφῆναι*. τοῦτο δὲ οὐ ῥαδίως ἑτέρῳ τινὶ τῶν ἐπιφανῶν πλὴν Εὐριπίδῃ συμπεσεῖν ὕστερον τελευτήσαντι. Blauer Anth. Pal. 49: *τοῖς γὰρ ἐπαστραῖας, Εὐριπίδῃ, ἐκ Διὸς αἰθῆρ ἤγειρε τὸ θνατῶν σήματος ἱστορίαν.* Probabilitate destitutum est quod vi Eur. vs. 43 habet, *φασὶ δὲ καὶ κεραννωθῆναι ἀμφοτέρω μνημεῖ*.

35) Huc spectat quod Sophocles atque ipse Atheniensium populus luxisse poetam in theatro dicantur, vit. Eur. vs. 43. Item quod Gellius 15, 20, 10 habet: *cum legati ad eos (Macedones) ab Atheniensibus missi pelissent ut ossa Athenas illius patriam permittere transferri, maximo consensu Macedones in ea re deneganda persisterunt.*

36) Noti sunt Alexandri Aetoli versus a Gellio 15, 20, 8 producti: *ὁ δ' Ἀναξαγόρου τρόφιμος χαιῶν στρυφνὸς μὲν ἔμοιγε ποιεῖν καὶ μισόγελως καὶ τωφάξειν οὐδὲ παρ' οἶνον μεμεινῆσθαι*.

vitae coniunctam in imaginibus poetae etiamnunc agnoscimus³⁷⁾.

De dramatum Euripideorum numero testes nostri dissentiant nec possunt salis certa afferri. Septuaginta quinque dramata computavit Varro, alii nonaginta duo vel adeo nonaginta octo³⁸⁾. Quorum numerorum is quem tertio loco attulimus scribendi vitio deberi videtur: XCII fabulas qui numerarunt, didascaliarum fidem secuti sunt, in quibus XXIII tetralogias consignatas reppererunt. In didascalias vero, ut recte iudicat Elmsleius, vix aliae fabulae relatae erant quam quae unum de tribus praemiis obtinuissent. Itaque si quando Euripides ne tertium quidem praemium consecutus sit, id quod accidisse ei probabile putamus, plus nonaginta duo dramata ab eo composita fuisse necesse est. Quorum dramatum nonnulla, velut *Θεριδάι*, ne Alexandrinis quidem grammaticis innotuerunt. Nobis octoginta circiter tituli proditi sunt, quorum conspectum subicimus.

ἀλλ' ὅ τι γράφει τοῦτ' ἂν μέλιτος καὶ Σειρήνων ἐπιτετόχη. Vita Eur. vs. 62: σκυθρωπὸς δὲ καὶ σύννονος καὶ ἀσθηρὸς ἐφαίνεται καὶ μισόγελως καὶ μισογύνῃς. Suidas: σκυθρωπὸς δὲ ἦν τὸ ἡθὺς καὶ ἀμειδῆς καὶ φρυγῶν τὰς συνοπίας. Alia quaedam de eius facie et habitu tradit vita vs. 25: ἐλέγετο δὲ καὶ βυθὺν πώγωνα θρέψαι καὶ ἐπὶ τῇς ὄψεως φαινοὺς ἐσχημέναι. Aristophanes Thesm. 190 Euripidem dicentem facit: πολλὸς εἰμι καὶ πώγων' ἔχω.

37) Inprimis vide Viscontii Iconogr. Gr. tom. 1 tab. 6 et anaglyphum quo Euripides in sella sedens representatur marmoreis Albani (C. I. 6047), de quo Winckelmannus Monum. ined. 168. Has imagines probabile est ex vetustis exemplis derivatas esse: certe statuas Sophoclis et Euripidis Athenis in theatro collocatas fuisse testantur Pausanias 1, 21, 1 et Ath. I p. 19 E, non testantur Lycurgum oratorem impetrasse id quod rogaverat, ut trium principum tragicorum statuae aeneae in theatro ponerentur. Cf. Meieri Comm. de vita Lycurgi p. XXXVI sq.

38) Gellii locum 17, 4, 3 supra not. 20 attuli. Suidas v. Εὐριπίδης: δράματα δὲ αὐτοῦ κατὰ μὲν τινὰς οἷ', κατὰ δὲ ἄλλους ἐνενηκοντα δύο· σῶζονται δὲ οἷ'. Vita Eur. vs. 32: τὰ πάντα δ' ἦν αὐτῷ δράματα 93' (97' codex B), σῶζεται δὲ οἷ'. τούτων νοθεύεται τρία, Τέννης· Ραδάμανθους Πιερίδους. Vita vs. 125: τὰ πάντα δ' ἦν αὐτῷ δράματα 97'· σῶζεται δὲ αὐτοῦ δράματα 55' καὶ γ' πρὸς τούτοις τὰ ἀντιλεγόμενα· σατυρικά δὲ ἡ'. ἀντιλέγεται δὲ καὶ τούτων τὸ α'.

Αἰγέυς	Κρεσφόντης
Αἰόλος	Κρηῖσαι
Ἀλέξανδρος	Κρηῖτες
ΑΛΚΗΣΤΙΣ	ΚΥΚΛΩΨ
5 Ἀλκμέων ὁ διὰ Κορίνθου	45 Λάμια
Ἀλκμέων ὁ διὰ Ψωφίδος	Λικύνμιος
Ἀλκμήνη	Μελανίππη ἡ δεσμοῦτις
Ἀλόπη	Μελανίππη ἡ σοφὴ
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ	Μελέαγρος
10 Ἀνδρομέδα	50 ΜΗΔΕΙΑ
Ἀντιγόνη	Οἰδίπους
Ἀντιόπη	Οἰνεύς
Ἀρχέλαος	Οἰνόμαος
Ἀύγη	ΟΡΕΣΤΗΣ
15 Ἀυτόλυκος	55 Παλαμήδης
ΒΑΚΧΑΙ	Πειρίδους
Βελλεροφόντης	Πελιάδες
Βούσιρις	Πηλεὺς
Δανάη	Πλεισθένης
20 Δάιτυς	60 Πολύδωρος
ΕΚΑΒΗ	Πρωτεύλαος
ΕΛΕΝΗ	Ῥαδάμανθους
Ἐπειός	ΡΗΣΟΣ
Ἐρεχθεύς	Σθενέβοια
25 Εὐρουσθεύς	65 Σίσυφος
ΗΛΕΚΤΡΑ	Σκείρων
ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ	Σκύριαι
ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ	Συλεύς
Θερυσταί	Τέννης
30 Θησεύς	70 Τήλεφος
Θυέστης	Τημενίδαι
ΙΚΕΤΙΔΕΣ	Τήμενος
Ἰνώ	ΤΡΩΙΑΔΕΣ
Ἰξίων	Ὑψιπύλη
35 Ἰππόλυτος καλυπτόμενος	75 Φαέδων
ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΑΣ	Φιλοκτήτης
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΤΑΙΔΙ	Φοῖνιξ
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΤΡΟΙΣ	ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ
ΙΩΝ	Φοῖξος
40 Κάδμος	80 Χρύσιππος

Exclusimus ab hoc indice Γλαῦκον, Κερκονόνα, Πενθέα, Πολύδωρον, Φαίδραν: quae dramata a Polyido, Alopa, Bacchis, Hecuba, Hippolyto non differunt nisi titulo. Item alios omisi titulos commenticios, quos librariorum erroribus vel sua negligentia decepti olim viri docti sinxerant. Etiam Lamiā et Temenum sunt qui in suspicionem vocent auctore

Elmsleio in Eur. Med. p. 71. Epeus uno n̄itur testimonio, catalogo Euripidearum fabularum maneo illo quidem neque errorum immuni, quem praebet marmor Albanum (C. I. 6047). *Πειρίθους, Τέννης, Ραδάμανθους* utrum Euripidis an aliorum poetarum essent, iam veteres critici dubitarunt. In suspectae fidei fabulis etiam Rhesus superstes habetur, ἐν μέντοι ταῖς διδασκαλλαῖς ὡς γνήσιον ἀναγέγραπται (Argum. Rhes.). Satyrica dramata octo ab veteribus grammaticis numerantur, eundemque numerum nos assequimur: fuerunt enim satyrica *Αὐτόλυκος, Βούσιρις, Εὐρύσθεύς, Θερισταί, Κύκλωψ, Σί- συφος, Σκίρων, Συλένς*. Sed *Θεριστῶν* drama iam ante Aristophanis Byzantii aetatem perditum inter octo illas grammaticorum fabulas satyricas non fuisse certam arbitror. Non uniuscuiusque tetralogiae quartum drama fuisse satyricum docet argumentum Alcestidis³⁹): unde pauciora dramata satyrica ab Euripide scripta esse quam pro tragoediarum numero expectaris, non est quod miremur. De chronologia tragoediarum Euripidearum adeo rara sunt et manca testimonia, ut plerarumque aetas nobis ignota sit. Neque in animo est coniecturas hac de re periclitari utique lubricas. Ab veteribus autem haec sola accepimus:

olymp. 81, 1 archonte Callia *Πελιάσι* tertium praemium poeta tulit⁴⁰).

ol. 85, 2 archonte Glaucino (vel Glaucide) *δεύτερος Εὐριπίδης Κοήσους, Ἀλκμέωνι τῷ διὰ Φωφίδος, Τηλέφω, Ἀλκίστιδι*.

ol. 87, 1 archonte Pythodoro *τρίτος Εὐριπίδης Μηδεία, Φιλοκτήτη, Ἀλκμή. Θερισταῖς σατύροις*.

ol. 87, 4 archonte Epaminone *πρώτος Εὐριπίδης* Hippolyto superstitē⁴¹).

ol. 91, 1 (archonte Arimnesto) *δεύτερος Εὐριπίδης ἦν*

39) Hinc patet falli Elmsleium in Eur. Med. p. 71, cuius haec sunt verba. 'In tetralogiis XXIII tragoediae erant LXIX, quas aut omnes aut plerasque servatas haud infutior. Sed satyricae pleraeque perierant, octo solae extabant. Tragoediae LXIX adde satyricas VIII, et fabulas habebis LXXXVII, quot scilicet olim extitisse tradunt nonnulli.'

40) Vit. Eur. vs. 31.

41) Argum. Eur. Alc. Med. Hipp.

Ἀλεξάνδρῳ καὶ Παλαμήδῃ καὶ Τρωάσι καὶ Σισύφῳ σατυρικῶ⁴²⁾.

ol. 91, 4 archonte Cleocrito Andromeda et Helena editae sunt⁴³⁾,

ol. 92, 4 Diocle archonte Orestes (vide not. 27).

Incertum quo anno coniunctae in scenam prodierunt *Οἰνώμαχος*, *Χρύσιππος*, *Φολύσσαι*⁴⁴⁾: item paulo post mortem poetae sub olymp. 93 finem *Ἰφιγένεια ἡ ἐν Αὐλίδι*, *Ἀλκμήω* (ὁ διὰ Κορίνθου), *Βάκχαι* (vide not. 25).

Elegiacam quoque et melicam poesin Euripides attigit exiles huius generis reliquias habes in Bergkii Lyr. p. 471 sq. Quae vero Euripideae feruntur epistolae, eas ab impostore fictas esse post Bentleii (Opusc. p. 61 — 71) disputationem nemo amplius negabit: utrum Sabirio Pollioni⁴⁵⁾ an alii tribuendae sint, non constat.

Sequitur ut de ingenio et arte Euripidis pauca dicamus. Quae lubrica est materia in diversissimis doctorum et elegantium hominum iudiciis, atque auget rei molestiam illud quod brevem et concisam disputationem sectandam mihi vix deo, quae nihil nisi fastigia rerum liceat perstringere. Nihil minus subeundum duxi laborem, non ut imaginem Euripideae poeseos exprimerem, sed ut lineamenta quaedam adumbrarem. Laudatorem poetae aut vituperatorem agere alienum videbatur ab huius disputationis consilio: magis etiam a proposito aberrassem, si eos qui altera utra parte deliquissent impugnare temptassem et refellere.

Nunquam Euripides civilium rerum fluctibus se immergit, sed remotus a strepitu forensi intra parietes vitam degit otio dedicatam, philosophiae et poeseos studiis intentam. Quod umbratile vitae genus ut a nostris moribus et studiis

42) Aelian. V. H. 2, 8.

43) Schol. Ar. Thesm. 1012 et 1060.

44) Argum. Eur. Phoen.

45) Vita Arati ed. West. p. 55 sq.: τὰς δ' Ἀράτου ἐπιστολὰς — μόνος Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεύς (ὁ κηφεύς ante Bentl.) ἐν τῇ ἡ περὶ κατεψηφισμένης ἱστορίας οὐκ εἶναι αὐτὰς Ἀράτου φησὶ ἀλλὰ Σαβιρίον Πολλίωνος· τοῦ δ' αὐτοῦ τούτου φησὶ εἶναι ἐπιγεγραμμένας Εὐριπίδου ἐπιστολάς. Suspectum in his Σαβιρίον: cuius loco Σαβιδίον suavit Bentleius, Δαιρίον Bergkii, Σβρινίον vel Γαβρινίον vel Παβιδίον Westermannus.

minime abhorret, ita veteribus iners visum est et probrosum. Nulla tamen re commoveri potuit poeta, ut stationem certo consilio delectam desereret et a Musarum Gratiarumque commercio divelleretur⁴⁶⁾. Laudavit eos qui raro forum attingerent, improbavit aurae popularis captatores⁴⁷⁾, et in Antiopa consulto id egit, ut liberalium artium studia ab adversariorum calumniis vindicaret. Zethi enim et Amphionis certamen proposuit, quorum ille curat quid faciat laetas segetes et agilem vitam laudat rerumque undis immersabilem, hic ἀπρεχμοσύνης, musices et sapientiae, patronus existit⁴⁸⁾. Commemoratur Euripides inter paucos homines privatos, qui bibliothecam sibi compararint⁴⁹⁾, atque ipse hunc librorum apparatus et nocturnas suas meditationes haud dissimulat⁵⁰⁾:

46) Herc. F. 673: οὐ πάντοτε τὰς Ἀρετὰς Μούσας συγκαταμινύς, ἥδιστα σὺν ἑλπίδι. Vt hoc loco ita alibi sapientissime sui animi sententiam poeta aperit, quod semel indiesse sufficit. De vitae publicae periculis et oīi securitate cf. Ion, 595: ἦν δ' εἰς τὰ πρῶτον πόλεος ἀρμηθεὶς ζυγὸν ζητῶ τίς εἴη, τῶν μὲν ἀδυνάτων ὅπα μισησόμεσθαι· λυπρὰ γὰρ τὰ κρείσσονα· ὅσοι δὲ χορηγεῖται δυνάμενοι τ' εἶναι σοφοὶ σιγῶσι καὶ σπεύδουσιν εἰς τὰ πράγματα, γέλῳτ' ἐν αὐτοῖς μωρίαν τε ληψομαι οὐχ ἡσυχάζων κτέ. Civium favorem ex isto sapientiae studio non redundare indicat poeta Med. 294: χορὴ δ' οὐποδ' ὅστις ἀρετῶρων πλεονέ· αὐτὴν παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεισθαι σοφούς· χωρὶς γὰρ ἄλλης ἢ ἔχουσιν ἀργίας φθόρον πρὸς ἀσπῶν ἀλφεινόνου δυσμενῆ.

47) Or. 918: μορφή μὲν οἶν εὐκόπος, ἀνδρείος δ' ἀνὴρ, ὀλιγάκις ἀστυ κέκορσας χαίρων κύκλον — καὶ τοῖς γε χορηγοῖς εὐ λέγειν ἐφαίνετο. Oppositus est ὁ ποιητὸς ὅστις ἡδυλόγος ὁ δημοχριστής (Hec. 132). Cf. Hec. 254: ἀχαρίστον ὑμῶν σπέρμα, ὅσοι δημοχοροὺς ζηλοῦτε τιμᾶς — οἱ τοὺς φίλους βλέποντες οὐ φροντίζετε, ἦν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι.

48) Poetae causum tuetur Amphion, cuius haec sunt sententiae. fr. 193: ὅστις δὲ πράσσει πολλὰ μὴ πράσσειν χορῶν, μῶρος· παρὼν ἤν ἡδέως ἀπράγμονα. fr. 199: τὸ δ' ἀσθενὲς μόν καὶ τὸ θῆλυ σώματος κακῶς ἐμμεμφθῆς· εἰ γὰρ εὐ φρονεῖν ἔχω, κρείσσειν τὸδ' ἐστὶ καρτεροῦ βραχίονος.

49) Ath. 1 p. 3 A. Constipata haec volumina lepide ridet Ar. Ran. 943: κυλὸν διδοὺς στοινυμμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν. 1400: εἰς τὸν σταθμὸν αὐτός, τὰ παιδί, ἡ γυνή, Κηφισσῶν, ἐμβὰς καθήσθαι συλλαβῶν τὰ βιβλία.

50) Hipp. 452: ὅσοι μὲν οὐν γραφῆς τε τῶν παλαιτέρων ἔχουσιν αὐτοὶ τ' εἶσιν ἐν μούσαις ἀεί. Iph. A. 708: εἴτε ἐν δέλοις Πιερίσιν μῦθοι τὰδ' εἰς ἀνθρώπους ἤνεγκαν. fr. 829: εἰσὶν

inprimis vero quantum philosophiae tribuerit, facile intelleget qui vocabuli σοφός usum Euripideum attenderit⁵¹⁾. Philosophiae tam studiosus Euripides fuit, ut etiam vulgo sapientiae adyta temptaret recludere. Dedita igitur opera sublimium rerum disceptationem in scena instituit et philosophemata quaedam identidem civibus proposuit. Quae quo facilius in spectatorum animos se insinuarent, iis potissimum personis tributa videmus, quas ultra vulgus sapere non esset probabile. Ab istis arcanis non mirum aliquamdiu Atheniensium animos aversos fuisse: sed ut alii poetae ita Euripides popularium παιδευτής fuit, ac bello Peloponnesiaco felicissima Atticae gentis indoles eo pervenerat, ut ne vulgo quidem in rerum divinarum et humanarum scientia negatum quidquam videretur. Hinc factum est ut sensim Athenienses libentius ei poetae auscultarent, qui tralaticias opiniones impugnet et meliora ipsos docere conaretur. Euripides ut erat morum severitate insignis et humilium artium contemptor, non nutrire, sed sanare saeculi sui vitia studuit. Itaque ut in domesticis et civilibus rebus perversitatem vulgi constanter impugnavit, ita de diis vulgaribus, de summo numine, de anima humana quae vel e philosophorum libris hausisset vel meditando ipse excogitasset, communicare cum civibus temptavit. Neque indociles habuit auditores: qui ut rerum novitate maxime tenebantur et insigni ingenii celeritate inaudita quaelibet arripiebant, ita ad res coelestes assurgere cum

γὰρ εἰσὶ διφθέραι μελεγγραφεῖς πολλῶν γέμουσαι Λοξίου γηρυμάτων. Alc. 962: ἐγὼ καὶ διὰ μούσας καὶ μετάρσιος ἤξα καὶ πλείστον ἀψάμενης λόγων κρείσσω οὐδὲν ἀνάγκας εὐρον, οὐδὲ τι φάρμακον Θρηῖσας ἐν σάνισιν, τὰς Ὀρφέα κατέγραψε γῆρυς. Hipp. 954: Ὀρφέα τ' ἀνακτ' ἔχων βάνχευε πολλῶν γρομμῶτων τιμῶν καπνούς. Hipp. 374: ἤδη ποτ' ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ θνητῶν ἐφρόντια ἢ διέφθαρται βίος.

51) Pauca speciminis loco afferam. Bacch. 480: δόξει τι ἀμαθεὶ σοφὰ λέγων οὐκ εὖ φρονεῖν. Med. 298: σκαιοὶ μὲν γὰρ καὶνὰ προσφέρων σοφὰ δάξεις ἀχρεῖς καὶ σοφὸς πεφνηνέται. El. 296: καὶ γὰρ οὐδ' ἀξίμιον γνώμην εἶναι τοῖς σοφοῖς λέγει σοφὴν. Phoen. 391: λυπρὸν συνάεσθαι τοῖς μὴ σοφοῖς. Hel. 513: λόγος γὰρ ἐστὶν οὐκ ἐμὸς, σοφῶν δ' ἔπος. fr. 585: στρατηλάται τῶν μυρία γενοίμεθα (γενοίατο Meinekius), σοφὸς δ' ἂν εἰς τὴν δὴ ἐν μακρῷ χρόνῳ.

poeta haud gravati sunt. Ceterum in summo philosophiae studio poeta magis fuit Euripides quam philosophus. Vel hanc ob causam irritum fuerit perfectam et consummatam in eius tragoediis quaerere philosophiam, qua ad eandem omnia normam et rationem revocentur et singula placita satis stabilita sint et inter se consentiant. Sed multa insunt in eius poematis ex Anaxagoreae philosophiae penetralibus derivata⁵²). Maxime in cosmogonia Anaxagoram secutus est. Duo enim statuit omnium rerum principia, Aetherem sive Iovem et Terram, e quorum coniugio ea quae sunt prodierint, ita ut Terra res mortales, immortalia Aether genuerit. Rursus quae ex terra creata sunt ad terram, quae ex aethere descenderunt ad coeli templa revertantur: nec perit quidquam, sed formae rerum variantur et novantur mutatione perpetua⁵³). Vulgares quae de diis ferebantur opiniones cum hac doctrina consociari non poterant, atque etiam aliunde periculum

52) Pluribus hac de re disputavit Valckenarius Diatr. p. 34—57. Cf. Eur. fr. 230 et Porsonus in Or. 971.

53) Vide imprimis fr. 836: *Γαῖα μέγιστη καὶ Διὸς Ἀλθῆος, ὃ μὲν ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ, ἡ δ' ὑποβόλους σταυρούσας νοτίας παραδεξαμένη τίκτει θνατούς, τίκτει δὲ βροτῶν φύλά τε θνητῶν· ὃθεν οὐκ ἀδίως μήτηρ πάντων τευόμισται. χωρεῖ δ' ὀπίσω τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαίαν, τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς εἰς οὐράνιον πάλιν ἤλθε πόλον· θνήσκει δ' οὐδὲν τῶν γιγνομένων, διακρινόμενον δ' ἄλλο πρὸς ἄλλου μορφήν ἐτέρων ἐπέδειξεν.* De coeli et terrae coniugio habes fr. 890, 7: *ἐρᾷ μὲν ἡμβρον γαί', ὅταν ξηρὸν πίδαον ἀκαρπον αὐχμῶ νοτίδος ἐνδιδῶς ἔχη· ἐρᾷ δ' ὃ σεμνὸς οὐρανὸς πληρούμενος ὄμβρον πεσεῖν εἰς γαίαν Ἀφροδίτης ὕπο· ὅταν δὲ συμμιχθῇτον ἐς ταῦτ' ὄνο, φύονται ἡμῖν πάντα καὶ τρέφοντο· ἄμα, δὲ ὦν βρώτειον ζῆτε καὶ θάλλει γένος.* Unum primis fuisse naturae vultum docet fr. 488: *καὶ ἐρὸς ὁ μῦθος, ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πάρα, ὡς οὐρανὸς τε γαῖα τ' ἦν μορφή μία· ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα, τίκτουσι πάντα κἀνέδωκαν εἰς φάος.* Aetherem et Iovem eundem esse declarat fr. 935: *ὄρεας τὸν ὑποῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγιάλαις· τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν.* quicum cf. Tro. 884. Contra fr. 491 αἰθῆρ οὐρανός Διὸς dicitur. Animus humanus divinus vel ipse adeo deus est, cf. fr. 1007. Quando moritur homo, terra terrae redditur, animus in coelum tanquam domicilium suum remigrat. Cf. fr. 961: *ὃ δ' ἄρτι θάλλων σαρκὶ διοπετής ὅπως ἄστῃς ἀπίσβη, πνεῦμ' ἀφείλες ἐς αἰθέρα.* Suppl. 1140: *βεβᾶσιν· αἰθῆρ ἔχει νιν ἡδῃ.* fr. 757, 5: *καὶ τὰδ' ἐχθονταί βροτοί, εἰς γῆν φέροντες γῆν.*

Olympo immincebat. Sanctos enim deos nullisque maculis contaminatos poeta flagitat: ideo mentiri homines arbitratur, si quid divino numini sceleris audeant tribuere. Et cum in tralaticijs fabulis plurima de diis propagari videat *ὀνειδέει* τὴν ἡδ' ἀθέμιστα, eos qui deorum veterum ministros sese et interpretes iacent, sacerdotes et vates, tanquam superstitionis nutriculas et fraudum artifices castigat⁵⁴). Nec tamen ea est poetæ sive constantia sive audacia, ut omnem patriorum deorum cultum abiciat. Maxime Iuppiter ut summus deorum in disceptationem vocatur et arroditur⁵⁵), ceteri divi paene incolumes evadunt, atque in Bacchabus, quam fabulam extremæ aetate Euripides composuit, adeo vindicatur Dionysi nomen ab impiorum hominum dubitatione. Sed quæ de diis statuit poeta, neque inter se consentiunt nec sufficiunt ad erigendos hominum animos in vitæ miseriis et confirmandos. Vitam humanam miserrimam poeta iudicat: nullum esse malum quod

54) Vide fr. 204, 7: *εἰ θεοὶ τι δρῶσιν αἰσχροῦν, οὐκ εἰσὶν θεοὶ*. Iph. T. 386: *ἐγὼ μὲν οὖν τὰ Ταντάλου θεοῖσιν καταπατὲς ἀπίστα κρίνω* — οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακῶν. Herc. F. 1341: *ἐγὼ δὲ τοὺς θεοὺς οὕτε λέγω ἢ μὴ θέμις γένοιτο νομίζω, θεσπέα τ' ἐξάπτειν χειροῖν οὐτ' ἡξίωσα πώποτε* οὐτε πέσσαι, οὐδ' ἄλλον ἄλλαν δεσπότην περιγίναται. δίδται γὰρ θεός, εἴπερ ἔστ' ὀρθῶς θεός, οὐδενός' αἰοιδῶν οἷδε δύστην λόγῳ. Hinc dii vulgo crediti passim carpuntur, velut fr. 1030, ἡτάρ αἱ θνητῶν εἰσὶν ἀσυνετώτεροι, ἢ τὰ περικτὴ πρόσθεν ἡγοῦντα δίκης. Iph. T. 570: οὐδ' οἱ σοφοὶ γε δαίμονες κεκλημένοι πτηνῶν ὀνειρώων εἰσὶν ἀψευδέστεροι. Apollini sapientia abrogatur El. 1246 et Andr. 1165. Minerva iniusta dicitur fr. 268, Iuppiter humana virtute inferior apparet Herc. F. 342, ubi mox 347 subicitur ἀμαθὴς τις εἰ θεός, εἰ δίκαιος οὐκ ἔφην. Vatum fallaciam idem fidem poeta incusat. Hel. 744: τὰ μάντεων ἐσείδον ὡς φωνὴ ἔστι καὶ ψευδῶν πλέα· οὐδ' ἦν ἄσ' ὕμεις οὐδὲν ἐμπύρου φλογὸς καὶ fr. 793: τὰ δῆτα θάκοις μαντικοῖς ἐνήμεροι σφαγῶς διομνυσθὶ εἰδέναι καὶ δαιμόνων· οὐ τῶνδε χειρῶν οἷς ἀνθρώποι λόγοι. El. 399: *Λογῶν γὰρ ἔμπηδοι χορημοὶ, βροτῶν δὲ μαντικῇ χοροῖν ἰδῶ*. Phoen. 958: *Φοῖβον ἀνθρώποι· μόνον χρὴν θεισιπώδει* Iph. A. 520: τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακόν.

55) Velut fr. 483: Ζεὺς ὅστις ὁ Ζεὺς, οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ. fr. 904, 2: Ζεὺς εἰτ' Αἰδὴς ὀνομαζόμενος στήθεϊς. Fide paene excedunt quæ leguntur Tro. 884: *ὦ γῆς ὄχημα κατὰ γῆν ἔχων ἱδραν, ὅστις ποτ' εἰ σὺ, δυστόπαστος εἰδέναι, Ζεὺς, εἰ ἀνάγκη φῦστος εἴτε νοὺς βροτῶν, προσεγγέμην σε*.

non obruantur homines: felicem existere neminem, neminem doloris expertem: itaque nunquam vixisse humanae sorti praeferendum censet et lugeri iubet in lucem editos, celebrari et felices praedicari mortuos utpote vitae laboribus defunctos⁵⁶). Post mortem quid hominem maneat, nescire se fatetur, sed meliora sperari iubet, ac dubitat an quae vita nobis dicatur mors sit, vera vita mortuis demum contingat⁵⁷). Hanc autem rerum humanarum calamitatem intuens atque iustitiam et aequitatem desiderans eo nonnunquam compellitur, ut de divina providentia vitaeque nostrae moderatione dubitet et coeco arbitrio omnia misceri queratur⁵⁸): unde de

56) Eur. Or. 1: οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος οὐδὲ
πάθος οὐδὲ συμφορὰ θεήλατος, ἧς οὐκ ἂν ἄραϊτ' ἄχθος ἀν-
θρώπου φύσις. Hipp. 189: πᾶς δ' ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων.
Alc. 802: οὐ βίος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ συμφορὰ. fr. 957: βίος
γὰρ ὄνομα' ἔχει, πόνος γεγώς. Iph. A. 161: θυνητῶν δ' ὄλβιος
εἰς τέλος οὐδεὶς οὐδ' εὐδαίμων· αὐτὰ γὰρ ἔφην τις ἄλυσος. fr.
287, 2: κράτιστον εἶναι φημι μὴ φῦναι βροτῶ. fr. 900: τὸ μὴ
γενέσθαι κράτιστον ἢ φῦναι βροτούς. fr. 452: ἐχρην γὰρ ἡμᾶς
σύλλογον ποιοιμένους τὸν φῦναι θεητεῖν εἰς ὃ ἐρχεται κακά,
τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων πεπαιγμένον χαλρόντας εὐφημοῦ-
τας ἐκπέμπειν δόμων. Similia apud alios poetas extare non ignoro:
sed nemo facile tam constanter et tam lugubri oratione humanam
sortem conquestus est.

57) *Fragn. 536: καθανών δὲ πᾶς ἀνὴρ γῇ καὶ σιλᾷ· τὸ
μηδὲν εἰς οὐδὲν ἔσπει.* *Heracl. 592: εἰ τι δὴ κάτω χθονὸς· εἴη
γε μέντοι μηδὲν· εἰ γὰρ ἔξομεν κάκει μερόμενας οἱ θανούμενοι
βροτῶν (expectes οἱ ταλαίπωροι βροτοί), οὐκ οἶδ' ὅποι τις τρέ-
φεται.* *Hec. 377: θανών δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος ἢ ζών.*
*Hipp. 193: δυσέρωτες δὴ φαινόμεθ' ὄντες τοῦδ' ὅ τι τοῦτο στέλ-
λει κατὰ γῆν, δι' ἀπειροσύνην ἄλλου βιάτου κοῦκ ἀπόδειξιν τῶν
ὕπο γαίας.* *fr. 813, 10: τὸ ζῆν γὰρ ἴσμεν· τοῦ θανεῖν δ' ἀπειρίαν
τῆς τις φοβεῖται πῶς λπεῖν τὸδ' ἥλιον.* *fr. 839: τίς δ' οἶδεν
εἰ τὸ ζῆν μὲν ἔστι καθανεῖν, τὸ καθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομί-
ζεται;* *fr. 830: τίς δ' οἶδεν εἰ ζῆν τοῦδ' ὃ μέλλεται θανεῖν, τὸ
ζῆν δὲ θνήσκειν ἔστι;* *Mira est sententia quae legitur Hel. 1015
ποσο ἢ οἷον spurio: ὁ νοῦς τῶν καθανόντων ζῆ μὲν οὐ, γνῶ-
σιν δ' ἔχει ἀθάνατον εἰς ἀθάνατον αἰθῆρ' ὑπερῶν.*

58) Περ. 488: ὦ Ζεῦ, τί λίξας; πότερά σ' ἀνθρώπων ὄραν ἢ
δοῦναι ἄλλως τήνδε κεκρησμένη μάτην [ψευδή, δοκούντας δαιμόνων
εἶναι γένος], τύχην δὲ πάντα τῶν βροτῶν ἱπποκρίναι; Rl. 583:
ἢ χολή μνηστῶν ἡγεῖσθαι θεοῦς, εἰ τὰδικ' ἔσται τῆς δόξης ὑπερ-
σφρα. R. 288: φησὶν τις εἶναι δὴτ' ἐν οὐρανῷ θεοῦς; οὐκ εἰσὶν,
οὐκ εἰσ', εἰ τις ἀνθρώπων θέλει μὴ τῷ παλαιῷ μῶρος ὡς χρῆσθαι

eo bene actum iudicat, cui nunquam fortuna riserit⁵⁹). Postulat ut dii scelera ulciscantur et persuadere sibi conatur malos punitum iri; at posse deos malorum vindices existere ipse desperat⁶⁰). Reliquum igitur nihil sapienti facit, nisi ut cedat necessitati et quae mutare non potuerit aequo animo perpetietur⁶¹). Apparet ex his quae attali, gravissimas quaestiones ab Euripide motas esse et cum popularibus communicatas, carere vero istud philosophandi genus stabili fundamento. Hinc fluctuans oritur inconstantia, hinc sollicitudo animi inter spem metumque suspensi et contra huius vitae miseras pericula valido praesidio muniti. Sequitur inde ut communem omnium rerum perturbationem poeta deploret⁶²), cui etiam optimus quisque succumbat, cum meliora probans sequatur deteriora⁶³). Quin eo Euripides defertur, ut cum omnia iniquinata et tabe infecta videat, ipsos boni et mali terminos fere sublato existimet⁶⁴).

Non poterat talia Euripides in medium proferre, nisi et vixisset aetate qua pristina simplicitas et antiqua pietas magis

λόγῳ. Hinc Aristophanes Thesm. 451: τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεοὺς.

59) Herc. F. 1292: αἰ μεταβολαὶ λυπηρόν· ὦ δ' ἄετι κακὸν ἔσται, οὐδὲν ἀλγεῖ συγγενῶς δυστήνος ὦν. fr. 287, 18: οὐτὸν ἀμεινον μὴ πεπειρασθαι καλῶν.

60) Fragm. 224: δίκαια τοι δίκαια χρόνιος, ἀλλ' ὅμως ὑποπτοῦσθ' ἐλαθὲν, ἅταν ἔχη τιν' ἀσεβῆ βροτῶν. fr. 508: δοκεῖτε ποθεν τὰ δυνήματα εἰς θεοὺς πτεροῖσι, κάπειτ' ἐν Διὸς δέλτον περ χαῖς γράφειν τιν' αὐτά, Ζῆνα δ' εἰσορῶντά νιν θνητοῖς δικάζει· οὐδ' ὁ πᾶς ἂν οὐρανὸς Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἀμαρτίαις ἐξαρκέσειεν οὐδ' ἐκείνος ἂν σκοπῶν πέμπειν ἐκάστην ζημίαν. fr. 288, 5.

61) Fragm. 576: ἐν ἔστι πάντων πρῶτον εἰδέναι (βροτῶν) φέροντα τὰ συμπιπτόντα μὴ καλιγκότως. fr. 95B: ὅστις δ' ἀνάνη συγκεχώρηκεν βροτῶν, σοφὸς παρ' ἡμῖν καὶ τὰ θεῶν ἐπίσταται.

62) Iph. T. 572: πολλὸς ταραγμὸς ἐν τε τοῖς θεοῖς ἐν καὶ τοῖς βροτεῖοις.

63) Hipp. 358: οἱ σώφρονες γὰρ οὐχ ἐκόντες, ἀλλ' ἕμους καὶ ἑρῶσι. fr. 576: ἀλλὰ ταῦτα γὰρ λέγειν ἐπιστάμεσθα, δεῖ δ' ἀμυγχανῶς ἔχει. fr. 837, γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἢ φύεις βλάπτει.

64) Fragm. 19: τί δ' αἰσχρόν, ἢν μὴ τοῖσι χωρμένοις δοῖν. Eodem redit notissimum illud Hipp. 612: ἡ γλῶσσα ὁμώμοχ', ἡ φρεὴν ἀνώμοτος.

n dies labefactata et paene exorta esset, qua nihil non in dubium vocaretur, qua denique omnis iustitia sublata videretur. Revocare pristina tempora nec potuit poeta nec temptavit, sed eo incubuit, ut sapientiae amore civium animos impueret. Ita ipse quodam modo novator extitit, ideoque ab Aristophane tenaci antiquorum morum defensore acerrime impugnatus est, quasi pravam maxime laudaret et foveret quae Athenienses incesserat novandi libidinem. Interea quid de sua aetate iudicavit Euripides, ex ipsius tragoediis satis est perspicuum. In poesi et philosophia remedium quaesivit animi aestuantis et communem rerum civilium perturbationem dolentis, ac libenter firmas illas et fixas leges, quibus ἀγῆρας φύσεως κόσμος regatur, tanquam exempla homini sequenda commemoravit⁶⁵: idem vero rerum observator fuit diligentissimus et multiplici modo vitae tam publicae quam privatae in tragoediis rationem habuit. Probat, ut par erat, populare imperium, sed detestatur effrenatam plebis licentiam nullis finibus coercitam⁶⁶. Non divitias aut generis nobilitatem laudat, sed morum probitatem. Graviter invehitur in demagogos, qui speciosae orationis artificio ad pernicioosa consilia plebeculam pelliciant⁶⁷, et indignatur plus apud homines valere dicendi subtilitatem quam agendi navitatem⁶⁸. Publicae salutis privata commoda posthabenda esse cum alibi docet tum

65) Cf. fr. 902: ὁλβιος ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχε μάθησιν, μήτι πολιτῶν ἐπὶ πημασύνην μήτ' εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρῶν, ἀλλ' ἀθανάτου καθορῶν φύσεως κόσμον ἀγῆραν. Phoen. 546: εἴθ' ἥλιος μὲν νύξ τε δουλεύει βροτοῖς, σὺ δ' οὐκ ἀνέβει κτλ.

66) Suppl. 244: τριῶν δὲ μοιρῶν ἡ ἐν μέσῳ σώζει πόλεις, κόσμον φυλάσσουσα· ὅντιν' ἂν τάξῃ πόλεις. fr. 628: δῆμῳ δὲ μητι πᾶν ἀναστῆσαι κράτος μήτ' αὐ κακώσῃς, πλουτοῖν ἐντιμοῖν τιθείς.

67) Hipp. 488: ταῦτ' ἔσθ' ὃ θνητῶν ἐν πόλεις οἰκουμένας δόμονς τ' ἀπόλλυσι, οἱ καλοὶ μὲν λόγοι. Or. 907: ὅταν γὰρ ἦδυσ τοῖς λόγοις φρονῶν κακῶς πεῖθῃ τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα. Bacch. 270: θρασὺς τε θνατὸς καὶ λέγειν οἷός τ' ἐντὶ κακῶς πολίτης (fort. κακὸν πολίτης) γίνεταί νουν οἷον ἔχων.

68) Hec. 1187: ἀνθρώποισιν οὐκ ἐχρῆν ποτε τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον· ἀλλ' εἴτε χρῆσθ' ἔδρασε, χρῆσθ' ἔδει λέγειν, εἴτ' αὐ πονηρὰ, τοὺς λόγους εἶναι σαθροὺς. fr. 442: φεῦ φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματα ἀνθρώποις ἔχειν φωνήν, ἐν ἧσαν μῆδεν οἱ δεινοὶ λέγειν. Med. 582: γλῶσση γὰρ ἀνέχων τάδιν ἐν περὶ στελεῖν, τολμὰ παροργεῖν.

in Erechtheo (vide fr. 362 et 364), qua tragoedia cives patriae amorem splendido exemplo proposito studuit excitare⁶⁹). In praeconio quo identidem veterem urbis gloriam et felicitatem celebravit, germanum se ostendit Atheniensem⁷⁰). Nonnullis tragoediis de rebus gerendis certa de praecepta: velut adversus Spartanos populum odio inflammare conatus est, foedus cum Argivis ineundum commendavit⁷¹). Denique etiam ad res domesticas privatamque vitam descendit: athletas et palaestrae exercitationes impugnare cantus et chordarum sonos ab epulis et convivii abesse vult⁷²): inprimis vero mulieres tanquam nefarias et scelerum quorumlibet machinatrices insectatus est⁷³), cuius

69) Cf. Lycurgus c. Leocr. § 100: *δικαίως ἂν τις Εὐριπίδην ἐπαινέσειεν, ὅτι τὰ τε ἄλλ' ὧν ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ τοῦτον τὸ μῦθον προείλετο ποιῆσαι, ἡγούμενος κάλλιστον ἂν γενέσθαι τοῖς πολίταις παράδειγμα τὰς ἐκείνων πράξεις, πρὸς αἷς ἀποβλέποντας καὶ θεωροῦντας συνεθίζεσθαι ταῖς ψυχαῖς τὸ τὴν πατρίδα φιλεῖν.*

70) Tro. 208: *τῶν κλεινῶν εἶδ' ἔλθοιμεν Θησέως εὐδαίμωνι χώρῳ.* fr. 362, 5: *λογίζομαι δὲ πολλὰ πρῶτα μὲν πόλιν οὐκ εἶναι ἄλλην τῆσδε βελτίω λαβεῖν.* Adde fr. 971 atque inprimis Med. 824: *Ερεχθεῖδαι τὸ παλαιὸν ὀλβιοὶ καὶ θεῶν παῖδες μνησθῶν, ἱερᾶς χώρας ἀπορρήτου τ' ἀποφερβόμενοι κτῆ.*

71) Argivis amicos debere Athenienses esse docet Heracl. 31. Arg., de Spartanis vide Suppl. 187: *Σπάρτη μὲν ὦμῃ καὶ πεποικιλταὶ τρόποις, αἷτε Andr. 445: ὃ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐχθιστὸν βροτῶν, Σπάρτης ἐναιμι, ὀόλια βουλευτήρια κτῆ.* Andromach. ut G. Hermann (praef. Andr. p. XI) verbis utar, vix dubitari potest quin odio Lacedaemoniorum scripserit Euripides, cuius rei cum aptissimae vituperationes tum mores testes sunt Hermionae et Menelai. Ex iis quae supra not. 21 attulimus apparet Argis hanc fabulae scenae commissam esse eo consilio, ut Argivi adversus Spartanos armarentur. Et recte iam alii Menelai verbis, *ἔστι γὰρ τις οὐκ ἴσως Σπάρτης πόλις τις, ἣ πρὸ τοῦ μὲν ἦν φίλη, νῦν δ' ἐχθρὴ ποιεῖ* (723), Argos significari coniecerunt.

72) Andr. 599: *δρομοὺς παλαιστράς τ' οὐκ ἀνασχετὰς ἐμὴν* quicum cf. fr. 284. Med. 190: *σκαυτὸς δὲ λέγων ποῦδέν τι σοφὸν τοὺς πρόσθε βροτοὺς οὐκ ἂν ἐμάγοις, οἵτινες ὕμνους ἐπὶ θεαῖς ἐπὶ τ' ἐλεπτικαῖς καὶ παρὰ δειπνοῖς εὖροντο βίου τὴν πρῶτην ἀκοῆς κτῆ.*

73) Rei testes singulas fere habes tragoedias. Vide ut possim delibemus, fr. 432 1045 Med. 400, quibus adde pium desiderium Hipp. 616—24 expositum.

odii quæ causæ fuerint, suspicari magis licet quam demonstrare⁷⁴).

Oratio qua Euripides utitur, ut ab Aeschylei cothurni magnificentia et ab ingenioso Sophoclis artificio aliquantum discrepat, ita propius accedit ad venustam Attici sermonis elegantiam et urbanitatem. In qua principum tragicorum diversitate tam temporum quibus vixerunt conditionem quam peculiarem cuiusque naturam facile agnoveris. Abiecit Euripides ampullas et sesquipedalia verba: orationem effluxit egregie temperatam, quæ inter urbani sermonis simplicitatem et sublimem poetarum audaciam medium quendam locum teneret, cuius suavitate ac nitore mirifice oblectamur. Quod Grais Horatius tribuit os rotundum, id ipsum in Euripide admiratur adversarius eius Aristophanes⁷⁵): item alii veterum iudices venustatem Euripideæ orationis et munditiem laudibus efferunt⁷⁶). Plurimum hic poeta eloquentiæ studio tribuit: nec mirum, cum Suada sensim rerum posita esse videretur⁷⁷). Hinc flumine quodam et copia verborum insignis

74) Corruptos fuisse mulierum Atticarum mores docet Aristophanes cum alibi tum in Thesmophoriazusiis: sed primariam causam, cur mulierum os Euripides fuerit, ex ipsius poetæ ingenio severo et moroso repetendam arbitror. Minime credibilia videatur quæ de Choerone perfidia et impudicitia veteres commentati sunt.

75) Ar. Com. 2 p. 1142: *χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ τοῦ στόματος τῷ στοργγύλῳ· τοὺς τοὺς δ' ἀγορεύουσιν ἤτεον ἢ ἐκεῖνος ποιοῖ.*

76) Dionys. Hal. vet. scr. cens. 2, 11 p. 423: *ὁ δ' Εὐριπίδης οὔτε ὑψηλὸς ἐστὶν οὔτε μὴν λιτός, ἀλλὰ κεκοσμημένη τῆς λέξεως μεσότητι κέχρηται· τῶν δὲ κωμικῶν μιμνῆται τὰς λεκτικὰς ἀρετὰς ἀπείσως.* In γλαυρυῶς καὶ ἐνδοθῶς συνθέσειως exemplis Idem Dionysius de comp. verb. c. 23 p. 173 Euripidem commemorat. Callidam iuncturam qua vulgaribus verbis gratiam poeta concillavit, laudat Aristot. Rhet. 3, 2 p. 1404b 25: *κλέπεται δ' αὖ, ἵνα τις ἐν τῆς εἰωθύλας διαλέκτου ἐλέγων συνειθῇ· ὅπερ Εὐριπίδης ποιεῖ καὶ ὑπέδειξε πρῶτος.* Quam rem Longinus de subl. c. 40 exemplis illustrat. Cf. Diog. L. 4, 26: *ἐθαύμαζε δὲ ὁ Κράτιος πάντων δὴ μᾶλλον Ὅμηρον καὶ Εὐριπίδην, λέγων ἐργῶδες εἶναι ἐν τῷ κυρίῳ τραγικῶς ἅμα καὶ συμπαιδῶς γράφαι.* Eandem virtutem significat Archimedes Anth. Pal. 7, 50.

77) Eur. Hec. 814: *τί δῆτα θνητοὶ πᾶλλα μὲν μαθήματα μοχθοῦμεν ὥς χρὴ πάντι καὶ μαστεύομεν, περὶ δὲ τῇ τῶραννον ἀνθρώποις μόνην οὐδὲν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπουδάζομεν —;*

est⁷⁸⁾: sententiarum luminibus orationem distinxit et ornavit⁷⁹⁾: inprimis vero certamina amat et controversias personarum in scena tanquam foro litigantium omnesque dicendi artes experientium⁸⁰⁾. His de causis futuro oratori commendat Euripideas tragoedias Quintilianus⁸¹⁾: quas si ad artis leges exegeris, habebis quae minus probes. Nam disputationum ambages, disserendi ubertas, locorum communium splendor, philosophae digressiones aliaque extrinsecus accessita⁸²⁾, ut per se spectata maxime placeant, tamen fabulis intexta non solum morantur actionis decursum et mole quasi inutili onerant, sed etiam concentum singularum partium facile turbant. Et fatendum est vix ullius dramatis Euripidei perfectam esse oeconomiam et satis diligenter elaboratam. Nam prologi, quibus rei status exponitur, merito ieiun-

78) Loquacitatem Euripidi obicit Ar. Ran. 91 954 1069.

79) De quibus iudicium habes Ciceronis Epist. 16, 8, 2: *egerte singulos eius versus singula testimonia puto*. Multa paradox Euripidea acerbe irrisit Aristophanes: nos huic sententiarum studio plerimas debemus et praestantissimas perditarum tragoediarum reliquias.

80) Carpit rhetorica ista artificia, *ἀντιλογίας καὶ λυγισμούς καὶ στροφάς* Ar. Ran. 775, qui ποιητὴν δημάτων δικονικῶν Euripidei dicit Pac. 534. Ex hoc Euripidis studio corruptos civium morem reperit Ran. 1083: *καὶ ἐν τούτων ἡ πόλις ἡμῶν υπογραμμάτῳ ἀνεμεστῶθη καὶ βορρολόγων δημοσιθῆκων*.

81) Cuius hoc est iudicium 10, 1, 68: *illud quidem nemo nesciat fore Euripidem, namque is et in sermone, quod ipsum reprehendimus quibus gravitas et cothurnus et sonus Sophoclis videtur esse sublimior, magis accedit oratorio generi: et sententiis densus, et in his quae sapientibus tradita sunt paene ipsis par, et dicendo ac respondendo cuilibet eorum qui fuerint in foro disertis comparandus: in affectibus vero cum omnibus mirus tum in iis qui miseratione constant facis praecipuus*.

82) Maxime illud memorabile est, quod Aeschylum et Sophoclem audet in tragoediis oblique perstringere. Sophocles Ant. 568: *οὐδ' ὅς ἂν βλάβη μένει νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται*. Impugnat hanc sententiam in Antigona Eur. fr. 165: *οὐ γὰρ οἱ κακῶς πεπραγότες οὐν ταῖς τιμαῖς τοὺς λόγους ἀπώλεσαν*. Aeschylus respici videtur in Eur. Suppl. 846: *ἐν δ' οὐκ ἐρήσονται, μὴ γέλωτ' ὄρω, ὅτῳ ξυνέστη τῶνδ' ἑκάστος ἐν μάχῃ*. Quae Eur. El. 530 leguntur, πολλοῖς δ' ἂν εὖροις βοστρυχὸς ὁμοπύρρους καὶ μὴ γεῶσαι αἵματος ταύτου, γέρον, referenda sunt Aesch. Cho. 229: *σκέψαι κόμη προσθεῖσα βόστρυχον τριχός*.

habentur et a perfecta arte alieni; in fine saepe dii advocantur, qui turbatas res componant vel potius nodum discindant; multa chori cantica cum actione parum arcto vinculo nexa sunt; denique in universa structura et compositione ars illa desideratur, qua singulae partes apte conclusae sint. Ceteris fabulis Ioni oeconomia aliquantum praestat. Personas quas agentes Euripides proponit non tam excelsas fingit et animi virtute vel constantia insignes quam vulgares et tanquam e domestica vita in scenam traductas⁸³): modo pravos iis tribuit mores et abiectos⁸⁴), modo umbras facit exsanguis omnique peculiari nota destitutas. Vituperatur ab Aristophane, quod reges et heroas pannis indutos vel claudos proposuerit, quod Augen in templo parientem, Phaedram et Sthenoboeam adulteras fecerit, quod Macarei et Canaces incestum et quaelibet scelera et flagitia divulgavit⁸⁵): nec potest negari dignitatem tragoediae attenuatam esse et sanctimoniam deminutam ab eo poeta, qui 'ad res minutas et domesticas Melpomenen detruserit'⁸⁶). Egregium vero admiramur artificem in depingendis affectibus tam lenibus quam vehementer concitatis⁸⁷), ac verissimum est quod Aristoteles praedicat, ὁ Εὐριπίδης, εἰ καὶ τὰ ἄλλα μὴ εὖ οἰκονομεῖ, ἀλλὰ τραγικώτατός γε τῶν ποιητῶν φαίνεται⁸⁸). Imitati sunt Euripidem qui post eum

83) Cf. Aristot. Poet. c. 25 p. 1460 b 33: Σοφοκλῆς ἐρη αὐτὸς μὲν οἷους διὰ ποιεῖν, Εὐριπίδην δὲ οἷοι εἶναι.

84) Vide v. c. Argum. Eur. Or. p. 244, 18: τὸ δρομα τῶν ἐπὶ σκηνῆς ἐπιδοκίμουτων, χεῖριστον δὲ τοῖς ἡθελσι· πλην γὰρ Πυλάδου πάντες φαῦλοί εἰσιν.

85) Ar. Ach. 412 sqq. Nub. 1371 Pac. 147 Thesm. 547 Ran. 1043 1063 1079 sqq.

86) Verbis utitur Porsoni in Eur. Or. 1106. Rem lepide illustrat Ar. Ran. 980: οὐν γοῦν Ἀθηναίων ἄπας τις εἰσιὼν κέκραγε πρὸς τοὺς οὐλέτας ζητεῖ τε, καὶ ἔστιν ἡ χύτρα; τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδακεν τῆς μαινίδος; τὸ τρυβλίον τὸ περυσινὸν τέθνηκε μοι καὶ.

87) Longinus de subl. c. 15, 3: ἔστι μὲν οὖν φιλοπονιώτατος ὁ Εὐριπίδης δύο παντὶ πάθῃ, μανίας τε καὶ ἔρωτος, ἐκτραγωδησάτων τούτοις ὥς οὐκ οἶδ' εἰ τις ἕτερος ἐπιτυχίστατος.

88) Aristot. Poet. c. 13 p. 1453 a 29. Cf. Dio Chrysost. 18, 7: ἡ τε Εὐριπίδου προσήγνια καὶ πιθανότης τοῦ μὲν τραγικοῦ ὅπανθαδμήματος καὶ ἀξιωματος τυχόν οὐκ ἂν τελείως ἱφικνοῖτο, πολιτικῶ δὲ ἀνδρὶ πᾶν ὠφέλιμος· εἰ δὲ ἡθῆ καὶ πάθῃ δεινὸς πληρῶσαι καὶ γνώμας πρὸς ἅπαντα ὠφελίμους καταμίγναι τοῖς ποιήμασιν ὥς φιλοσοφίας οὐκ ἄπειρος ὢν.

ad tragoediam accessere; eundem comici poetae tum impugnarunt dedita opera tum laudarunt et admirati sunt: item philosophi et cuiusvis generis scriptores lectitarunt eius tragoedias et multa inde deprompserunt quae in usum suum converterent.

DE CODICIBVS EURIPIDEIS ET EDITIONIBVS.

Codices Euripidei nobis cogniti, quorum nullus ultra duodecimum saeculum ascendit, e libro fluxerunt recenti atque graviter depravato et interpolato, unde in vitiis plurimis omnes consentiunt: sed aliquatenus inter se differunt, ita quidem ut melioribus subsidiis utamur in Alc. Andr. Hec. Hipp. Med. Or. Rhes. Tro. Phoen., ceteris decem in fabulis non habeamus nisi paucissimos libros eosque deterioris notae. Quae decem dramata iniquiorem sortem experta quod omnino manserunt, ea singularis est felicitas, quandoquidem coarctato magis magisque studiorum orbe tres tantum Euripidis fabulas cognitae habuit Byzantina barbaries, Hecubam Orestem Phoenissas. Hanc trilogiam Byzantini homines admirati sunt, hinc dicendi leges repetiverunt, horum dramatum flosculis orationem distinxerunt, haec interpretati sunt et sicut poterant emendarunt, modo emendare recte dicantur qui non restituerit scriptoris manum sed oblitterarit. Eiusdem trilogiae nunc supersunt exemplaria ut plurima ita pessima et prudenti critico abominanda: inter omnes enim codices quotquot harum fabularum orbem non excedant, vix erit ex Byzantinorum magistrorum temeritas et licentia pepercere. Singulos Euripidis codices circumspecto iudicio ad classis suas revocavit A. Kirchhoffius in ed. Eur., quo duce subsidia nostra paucis indicabimus.

Meliores libri, qui novem tragoediarum orbe continentur, hi sunt.

A codex Marcianus 471 membranaceus saeculi XII, et persitutum librorum praestantissimus, continet Hec. Or. Phoen. Andr. Hippolyti 1 — 1234 cum scholiis marginalibus et glossis interlinearibus.

B codex Vaticanus 909 bombycinus saeculi XII, continet Hec. Or. Phoen. Med. Hipp. Alc. Andr. Tro. Rhesus.

cum scholiis et glossis. Rhesi pars extrema (890 sqq.) in hoc libro nunc desideratur, nondum deerat quo tempore apographum libri factum est, B² sive Palatinus 98.

C codex Havniensis chartaceus, easdem fabulas ac B continet. Hecuba Orestes Phoenissae libro debentur interpolato, ceterae sex fabulae meliore e fonte derivatae sunt, sed librariorum sordibus passim contaminatae. Itaque iam etsi nonnumquam ceteris codicibus omnibus hic liber praestat, magna tamen cum cautione adhibendus est.

D codex Ambrosianus bombycinus saeculi XII vel XIII, Androm. 1—102 et Rhes. 856—884 continet: vide Maïum in Buttmanni Schol. Odyss. p. 582 sq.

E codex Parisinus 2712 membranaceus saeculi XIII, praeter Sophoclis et Aristophanis fabulas continet Euripidis Hec. Or. Phoen. Andr. Med. Hipp. cum glossis interlinearibus et scholiis paucissimis; in Andromacha diligenter collatus a Leningio, ceteris in fabulis dignus qui post Musgravium et Brunckium accuratius pervestigetur.

F codex Marcianus 468 saec. XIII, continet praeter alia Euripidis Hec. Or. Phoen. Med. 1—42. Textus conjecturalis magis iam infectus est.

Familiae eiusdem, sed deterioris notae hi sunt codices, derivati e libro Byzantini grammatici sedulitate correcto:

a codex Parisinus 2713 membranaceus saec. XIII, continens Hec. Phoen. Hipp. Med. Alc. Andr.

b codex Florentinus olim ab Is. Vossio usurpatus, continens Hec. Phoen. Med. Hipp. Alc. Andr. Rhes. Tro.

c codex Florentinus XXXI, 10 chartaceus saec. XIV, praeter Sophocleas tragoedias continens Euripidis Hec. Or. Med. Phoen. Alc. Andr. Hipp., denique Rhesum in fine mutilam; neglegenter librum contulit de Furia.

d codex Flor. XXXI, 15 chartaceus saec. XV, continens praeter alia Eur. Hipp. Med. Alc. Andr., contulit suo more de Furia.

Altera codicum classis, cuius exempla nunc prostant paucissima, undeviginti fabulas complexa est. Istius ordinis, si pretium spectes, priore inferioris hi sunt libri:

A codex Harleianus 5743 recentissimus saeculi XVI, continens Alcestidis fragmentum, Rhesum, Troades. Extrema

Troadum pars (611 sqq.) recentiore manu scripta e libro qui Havniensi simillimus fuit repetita est.

B codex Pal. 287 membranaceus saeculi fortasse XIV continens (ordine quidem diverso) Alc. Andr. Bacch. Heracl. Suppl. Hipp. Iph. A. Iph. T. Ion. Cycl. Med. Rhes. Tro. cui Danaes exordium spurio (v. Eur. fr. 1117).

C codex Flor. XXXII, 2 chartaceus saeculi XIV, continens Euripidis fabulas duodeviginti, caret Troadibus et Baccharum fine (756—1392). Lectiones huius libri in Matthiae editionum parum accurate indicatae sunt, quod damnum Parisinis apographis aliquatenus reparatur.

Ex hoc conspectu facile apparet tres fabulas, Hel. E. Herc. F., uno niti codice *C*; duobus libris *B* et *C*, quorum *B* prae altero fide dignus est, nos uti in Bacchis⁸⁹) Heraclidis Suppl. Iph. A. Iph. T. Ione Cyclope; aliquanto melius actum esse de ceteris novem fabulis.

Codicis instar est *Χριστὸς πάσχα*, drama illud insulsum quod in libris Gregorio Nazianzeno male tribuitur, a E. Dübnero critico usui habile redditum: cuius dramatis auctor praeter Aeschyleas aliquot fabulas et Lycophronis Alexandri dram inprimis usurpavit Euripidis tragoedias septem, Baccham Hecubam Hippolytum Medeam Orestem Rhesum Troades. In Bacchis Rheso Troadibus cento iste non spernendum praebens subsidium, ceteris in fabulis nullius fere est pretii.

Scholia Euripidea quamvis ad poetae verba emendant maximi sint momenti et aliis de causis philologorum solertia excitare debuerint, nondum nacta sunt editorem qui et indicio praeditus esset et locuplete instructus apparatu critico. Longe praestantissima sunt scholia ea quae in codicibus *B* et *C* extant, quorum excerpta post Geelii Phoenissas a. 1848 edidit Cobetus: aliquanto prius Troadum et Rhesi scholia codice *B* protulerat Amati, quae repetiit Kampmannus in ed. Matth. vol. 10. Fabulas a Byzantinis tritas, Hec. Or. Phoebo loquacis et futilis doctrinae mole obrutas habemus: decem illae fabulae quae codicibus *B* et *C* debentur, omni veterum commentariorum dote nunc destitutae sunt.

89) Certe in maiore parte Baccharum, cuius dramatis finem *C* deesse supra indicavimus.

Editiones Euripideas continuo ordine percensere ab instituto nostro alienum est. Quas qui cognoscere cupierint, Hoffmannos consulant et Engelmannos. Mihi gravissimas editiones indicasse et huius operae rationem reddidisse sufficit. Princeps editio quattuor tragoediarum, Medae Hippolyti Alcestidis Andromachae, prodiit Florent. circa a. 1496, quam qui curasse dicitur I. Lascaris recentissimo codice usus est, Parisino 2888, Florentini codicis *C* apographo. Secuta est a. 1503 Aldina fabularum XVIII, curata (id quod Kirchhoffius intellexit) a Marco Musuro: qui tres primas fabulas, Hec. Or. Phoen., e Byzantino libro repetiit, codice *B* nixus est in Alc. Andr. Bacch. Suppl. Hipp. Iph. A. Iph. T. Med. Rhes. Tro., denique e codice Parisino 2817, Florentini *C* apographo, deprompsit Hel. Heracl. Herc. F. Ion. Cycl. Ignorat haec editio Electram, quam Romae a. 1545 e codice *C* primum edidit Petrus Victorius. Saeculis XVI et XVII tametsi studium Euripidi non defuit, tamen ea fuit artis infantia, ut mediocris fructus ad emendanda traditae lectionis vitia redundarit. Primus ad altiora enisus est L. C. Valckenarius doctrinae copiis atque ingenii dotibus aequae insignis, qui Phoenissis et Hippolyto editis (a. 1755 et 1768) egregie Euripidi consuluit et aequalium studia mirum in modum excitavit. Exceperunt hunc Marklandus, qui Supplices et Iphigenias edidit (a. 1763—83), et Brunckius editor Or. Andr. Hec. Phoen. Hipp. Bacch. Med. 1779—93. Omnes tragoedias superstites ampliore apparatu instructas complexus est S. Musgravius 1778. Optime vero de poetis tragicis emendandis meritus est R. Porsonus (editor Hecubae Or. Phoen. Med. 1797 sqq.), qui usitatorum metrorum leges a tragicis servatas primus perspexit et admirabili cum sagacitate a priorum editorum concordia vindicavit. Huius vestigia secutus est qui Heraclidas Medeam Bacchas (a. 1813—21) recensuit P. Elmsleius, observator longe diligentissimus, criticus egregius. Vtrique aequalis et utrique superstes fuit God. Hermannus, qui per dimidium fere saeculum in tragicis Graecis recensendis domicilium collocavit et tam linguae scientia quam subtili iudicio miraque ingenii mobilitate plurimum Euripidi profuit, quamquam accidit nonnunquam viro egregio, ut non tam critici quam poetae videretur partes suscepisse:

edidit Andromacham 1838, Bacchas 1823, Hecubam 180 et 1831, Helenam 1837, Herc. F. 1810, Supplices 181 Iphig. A. 1831, Iph. T. 1833, Ionem 1827, Cyclopem 183 Orestem 1841, Phoenissas 1840. Denique hoc saeculo plurimi viri docti in recensendo et emendando Euripide elaborarunt, diversa secuti consilia et impari cum successu; primis vero Germani hanc administrarunt provinciam. Quorum virorum nominasse sufficiet A. Seidlerum (Tro. El. Iph. T. 1812 et 13), A. Matthiae, Ludovicum et Guilielmum Dorsios, Th. Fixium, I. A. Hartungium: inter Batavos Lentigius (Med. Andr. 1819 et 1829) et Geelius (Phoen. 1840). Euripidearum quarundam fabularum editores extiterunt: apud Anglos recenti memoria Carolus Badhamus (Iph. T. Hel. I. 1851) sagacissimum se criticum ostendit. Quod vero gravissimum erat, ut optimorum librorum subsidia auquerentur ei rei satis fecit A. Kirchhoffius (a. 1855), qui explorata codicum nostrorum auctoritate et abiecta quae hucusque credebatur variae lectionis silva iustae criseos fundamenta iecit. Huius editioni maxime debeo, quod aliquanto emendatio quam ante hos tres annos feceram poetae verba mihi licet proponere. Plurimis in locis pressius quam olim libros omnes aut meliores secutus sum, haud paucas coniecturas in priore editione prolatas nunc tacite reprobo et abieci nonnullas emendationes quas tunc dubitans proposueram iterum considerata recipiendas duxi, denique annotationem criticam arctiores ad fines revocare licuit. Indicavi autem annotatione ea quae ipse contra librorum fidem novasse deinde aliorum recensui emendationes eas quas a Kirchhoffio non commemoratas vidissem, denique potiores addidi coniecturas sive meas sive alienas, quas recipere non audebam. Nonnullis in rebus quae ad prosodiam vocabulorum et orthographiam spectant tacite a libris discessi⁹⁰): nimirum

90) Graviora hoc loco indicabo. Pro τοῦ μοῦ, τῶ μοῦ, τῇ μοῦ ubique scripsi τοῦμοῦ, τῶμοῦ, τῇμοῦ auctore Elym. M. p. 757, 24. N. αἱ αἱ, sed αἱαἱ ut scriberem movit me Herodianus π. μοῦ, λέξ. 27, 13. Vtrum οὐκοῦν an οὐκοῦν legendum sit, non e codicibus sed suo arbitrio viri docti decernunt: fortasse apud tragicos poetas οὐκοῦν οὐκοῦν legendum, adhibita prout opus est vel omissa interrogatione (cf. Elmsleius in Eur. Heracl. 256). Haud paucis in locis

grammaticorum doctrinae et sanae rationi plus tribuendum statuo quam librariorum arbitrio vel perversitati.

Perditarum fabularum reliquiis olim a Barnesio collectis egregio cum fructu operam navavit Valckenarius in diatriba (a. 1767): oeconomiam singularum fabularum instaurare conatus est Welckerus in opere amplissimo de tragoediis Graecis scripto (*Die Griech. Tragödien*, Bonn 1839—41. 3 voll.): fragmentorum recensitionem proximo anno exhibui in Trag. Gr. fragm. p. 287—554.

cliticum *vvv* pro *vñv* substitui. Non toleravi accusativi formam *πτύχας*, quam in Euripide, si ab uno loco (Bacch. 945) discesseris, constanter libri offerunt: tragici poetae ut *πτυχαίς*, ita *πτυχάς* dixerunt neque unquam corripuerunt extremam huius formae syllabam: librariorum solertiam facile agnoscas in Sophoclis fr. 145, ubi *γραμμάτων πτύχας ἔχων* tradita est lectio. Idem librarii *πτνω* maluerunt quam quod Elmsleius revocavit *πίτνω*. Nec poterat salva ratione *ἀνασχέθειν* vel *ὄφλειν* ideo probari quod librariis placuisset, aut *λάβε* Attico poeiae obtrudi spretis veterum grammaticorum testimoniis. Non *κλείς* et *κλείω*, sed *κλής* et *κλήω* cum similibus formis tragoediae vindicat et codices redarguit Photius Lex. p. 168, 13: *κλήσαι οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν, οὐ κλείσαι, καὶ κλήδα· οὕτω καὶ οἱ τραγικοὶ καὶ Θουκυδίδης*. Contrario modo librarii peccant in praesenti et futuro formae passivae et mediae, ubi secundam personam numeri sing. per *EI* veteres efferunt, librarii *βούλει* *οἷε* *ὄψει* tolerarunt, in ceteris verbis plerumque *HI* substituerunt: quae de re dixit Cobetus V. L. p. 39 sq. Forma *τιθεῖς* (Ae. 890 Andr. 210 Ion. 741 Cycl. 545, cf. *προστιθεῖς* Hel. 549 Heracl. 690 Herc. F. 710 Ion. 1525, *ὑποτιθεῖς* Or. 1186) eiusdem est auctoritatis quam *τιθεῖτε* Or. 141, cui metrum refragatur, cf. quae dixi in Soph. Oed. R. 628 p. 158 sq. Denique ne has minutias ulterius persequar, *γίνομαι* et *γινώσκω* repudiavi: vide Ellendii Lex. Soph. vol. I p. 364.

Scribebam Berolini mense Ianuario a. 1857.

ANNOTATIO CRITICA

ALCESTIS

Argumento priori *Δικαιάρχου* praefigit C, alterum A stophanis grammatici esse ei. Kirchhoffius. Pag. 3, 20 τὸ Ὀλυμπιάδι πέ Dindorfius. 4, 5 τῆς — συμφορᾶς B, τῆς συμφορᾶς C. 6 in *EICIA* latet nomen proprium, ἐχορήγει ἐχορήγει mutat Dindorfius. 8 τραγικῶν B, γραμματικῶν scripsi nescio quo praeunte.

Vs. 17 ὅστις malim cum Reiskio. 26 συμμέτρως vulgo σύμμετρος scripsi. 70 sq. proscriptis Dindorfius. 79 πῶς οὐ πέλας? 82 τόδε λεύσσει Πελλῶν libri, λεύσσει Πελλῶν τὸ scripsi. 87 χειρῶν vulgo, χειρῶν scripsi. 94 οὐ γὰρ δὴ φροῦδος γ' ἐξ οἴκων νέκυς ἤδη libri, unde Kirchhoffius scripsit νέκυς ἤδη. HM. οὐ δὴ φροῦδος γ' ἐξ οἴκων. 103 οὐδὲ νεαλᾶ libri, οὐδὲ νεαλῆς Dindorfius. 116 ἔδρας delendum suscor, nisi forte εἴτ' ἐφ' ἔδρας ἀνύδρους Ἀμμωνιάδας praeferendam. 122 μούνως Wakefield. 132 τετέλεσται βασιλεῖς videntur interpolatoris, item fortasse ἐπὶ βωμοῖς et πλήρη 133 sq. 180 μόνῃ προδοῦναι Reiskius: si μόνῃν verum est certe ἀπώλεσας δ' ἐμὲ 179 requiritur. 187 θαλάμων? 19 οὐ ποτ' οὐ libri, οὐποθ' οὐ scripsi. inter 204 et 205 versus excidisse ei. Elmsleius. 216 στόλον? 223 dubitari potest utrum corruptus sit an interpolatus. 227 δάμαρτος σᾶς στερεῖς libri: δάμαρτος ᾶς Hermannus, στερεῖς Monkius. an δὲ μαρτος ἀμπλακῶν log.? 262 μέθες με. τί πράξεις; ἀφες libri τί πράξεις; μέθες scripsi. sed fortasse strophæ aliter disponenda est, ut scribamur ἔχων — καλεῖ | τί μέλλεις; ἐπείγοντάδε — ταχύνει. 308 versus spurius videtur. 318 σοῖσι? σοσε? 332 sq. inepti. 373 ὑμῖν vulgo, ἡμῖν scripsi. 374 ὁ δὲ φημί? 401 σ' ἔγωγ', ὦ μάτερ, ἐγὼ et in antistrophæ εἴβας σὺν τᾷδε τέλος temptabam. 463 γύναι et 473 ἀλόχον deleverim, quo admisso scribendum erit: χθὼν ἐπάνωθε πέσοι

ὅτι καὶ καὶνὸν ἔλοιτο λέχος πόσις εἰ συνδυάδος φίλος· | τοῦτο
 ἄρ' ἐν βίῳ σπάνιον μέρος. 487 τέ μοι] π' ἐμοί B. 542
 ἰσχυρόν τι παρὰ εἰ. Elmsleius. 551 προσκειμένης Wakefiel-
 ius. 552 ξενοδοχεῖν ante Hirschigium. 565 καὶ τῷ Heathius.
 537—639 interpolatorem redolent. 647 ἐμόν BC, ἐμοί scripsi.
 655 γεγώς σοι? 657 διαρπάσειν libri. 671 οὐδ' ἂν εἰς θέ-
 λοι? an οὐ τι βούλεται? 688 salis ieiunus. 734 ἔρροις li-
 bri, ἔρρων scholia, quae sine dubio vera est lectio; de syn-
 taxī cf. Xen. Anab. 7, 1, 40. 780 οἶδας libri, οἰσθας scripsi.
 785 τὰ τῆς Elmsleius. 797 φρενῶν] κακοῦ BC, τρόπου scrip-
 serim. 810 εὐ πράσσειν? 833 προσκειμένου Scaliger. 835
 Λάρισαν? 843 μελάμπτερον ex scholiis ci. Musgravius. 847
 κύκλον τε περιβάλλω? at ἐμαῖν suspectum. 877 πρόσωπόν σ'
 ἔναντα λυγρόν ci. Hermannus. 896 γαίης Monkius. 911 πῶς
 σ' Wakefield. 931 πολλοῖς libri, πολλοὺς Canter. 965 οὐδὲν
 κρεῖσσον? 974 sq. ἐλθεῖν οὔτε — ἔστιν libri, ἔστιν οὔτε —
 ἐλθεῖν scripsi. 984 σ' ἐν] σέγ'? 992 φίλα δὲ καὶ θανούσα
 ἔσται libri, φίλα δὲ θανούσ' ἐς αἰεί scripsi. 1014 spurium
 esse suspicor (cf. 778). 1023 sq. nescio utrum interpolati
 sint an corrupti. 1090 οὐκ ἔστιν ἥτις τῷδ' ἀνδρὶ συγκλιθεῖ-
 σεται BC, ἀνδρὶ deletum in ceteris. malui οὐκ ἔστι τις scri-
 here. de τίς pro ὅστις usurpato dixi Philol. vol. 9 p. 177, cf.
 Dindorfius in Soph. Oed. R. 1144. 1094 ὥς μήποτ'] ἔσθ' οὐ-
 ποτ'? 1106 ἐμέ Monkius. 1119 σῶξέ νιν? ceterum 1119 sq.
 si abessent, nemo desideraret. 1123 θαῦμα vulgo, φάσμα
 scripsi. 1126 οὐκ ἔστιν ἄλλως· τήνδ'? 1127 τόδ' εἰσορῶ B,
 unde ἄλλ' ἢ τι φάσμα νεοτέρων τόδ' εἰσορῶ; ci. Kirchhoffius.
 1130 τύχη Reiskius.

ANDROMACHA

Argum. p. 45, 2 τὸν Μολυττὸν secundum libros delenda,
 item συνέστηκεν p. 46, 2.

Vs. 6 οὔτις BC, εἰ τις alii fortasse rectius, dummodo ve-
 rum sit quod scholia tradunt, versum 7 ὑποκριταῖς deberi.
 27 αἰεί πως εἶχε? 28 καπικουφίσιν Elmsleius. 36 τὸ πρῶ-
 τον al. 53 πατρός οὐκίτνειν (i. e. οὐ ἐκίτνειν) Badhamus. 59
 δ' ἐκαί σοι idem. 73 ἐπ' αὐτό D. 89 κοῦ] καὶ al. testa schol.
 106 ὥμος Ἀρης? 140 παντάλαινα libri, πάμπαν τάλαινα
 scripsi. 142 δεσποτῶν φόβῳ δ' ἐμῶν? 154 τοιοῦσδ' libri

praeceptor C, et ἀνταμείβονται hoc loco ineptum. suspicor ὅμως
 μὲν οὖν τοιοῦσιν ἀντομαι λόγοις. 169 οὐδὲ χρυσός corruptum
 οὐδὲ Τρωάς ci. Valck., ὁ ξάχρυσος Marklandus. 181 θηλείῃ
 ἔφην] θηλείας φρενός scholion codicis A et Stobaeus Flor. 7
 18. 195 τύχη δ' ὑπερθεῖ verba ambigua, quae genuina esse
 non credo. 206 versus Euripide indignus. 221 προσταίμ
 Hermannus. 231 τέκν' οἷς libri, τέκνα αἷς Stobaeus Flor. 7
 21. an παῖδας αἷς legendum? 239 δύναι Porsonus. 279 δ
 μορφίας suspectum. 294 Πάριν et 302 γύναι delenda suspi
 cor. 305 πόνοις, ὅτ' ἀμφὶ Τρώεσσι metri causa viri domi
 templarunt. 323 τύχη δοκεῖν μόνον Dobraeus. 330—332 hoc
 loco incommodi; item Μενέλαε 333 suspectum Kirchhoffius.
 360 ἀβουλίαν libri fere omnes, emendationem desidero. 36
 ἐν που ci. Is. Vossius. 385 λαχούσα γὰρ λίαν? 398 οὐ
 ἐξηγενεύω ci. Dindorfius. 440 τόδ' libri, ποτ' scripsi. 44
 ὑποσπάσας πτερόων? 464 οὐδέποτε libri, οὔποτε δη scripsi
 475 ἄχος? 476 αἶθ' ὕμνων τεκτόνοιν (vel ἐργάταιν) δυσὸν
 πικρὰν scribendum suspicabar. 489 Ἰλίαν? 491 σε libri, ὁ
 Hermannus. 512 νεκρῶ libri, νεκροῖς scripsi. 538 ὥς vulgo
 ἴσθ' scripsi. 548 πῶς] τ' addunt ABCE. 557 τις οἷς Ha
 lung. 579 γ' ἄλλος] τάλλα τ'? 581 σὺ addidit Lanting.
 τὸν ἡμῶν? ante 590 nonnulla excidisse videntur (cf. Dobraeus
 Advers. II p. 78). 592 ἀπώλεσας λέχος? 623 θυγατέρας μη
 τρός? 625 εὐηθέστατα vulgo, εὐηθέστατον scripsi. 639 κ
 διον Stobaeus Flor. 72, 14: de superlativo cf. Observ. crit. d
 trag. Gr. fragm. p. 15. 645 τίς δὴτ' ἂν εἴποι Porsonus. 64
 verba καὶ πατρός κλεινοῦ γεγώς interpolatoris manum exper
 esse suspicor. 650 τήνδ' corruptum, τήλ' ci. Reiskius. 65
 αἶψ] εἶδει Geelius. 655 sq. deleui. 661 κτανεῖν] θανεῖν I
 πανίαν Bruckius. 672 στένει Dobraeus. 677 ἐμοῖς γ' B
 an ἐμοῖς μ'? 709 ὅδ' ὁ γ' L. Dindorfius. 710 τήνδ'] τῶνδ
 Musgravius. 711 στεῖρος] στεροῖς recte Aah. 727 γένος] ἔφην v.
 746 μόνον] an ἔχων? 772 κηρυττομένοις E, κηρυττομένων co
 leri, κηρυττομένοισι Hermannus. 784 ξηρόν suspectum. οὐκ ἔδω
 νείκη τε δόμων A et similiter alii. 798 ὁ deleverim cum He
 mannus. 810 χρῆν Elmsleius. 814 μέγ' ἄλγεῖ vulgo, μεταλγ
 scripsi. 833 στέονα delendum iudico. 835—839 quae inclu
 interpolatori tribuuntur: quibus deletis et metrum et sententia re
 stituitur. 842 ὦ — ἴν' delenda suspicor. 862 ὅπως αἶψ

θεῖον Seidlerus. 878 mihi suspectus. 880 δαμάτων] βημά-
των Brunkius. 900 ἀκέστον ABC. 909 ἄνδρα E, ἐν' ἄνδρα
ceteri. δίσσ' ἐν' ἄνδρ' ἔχειν λέχη Musgravius. 923 δοκοῦσι
γε libri, δοκοῦσι τε scripsi. 929 ὡδ' ἐρεῖ τις? 947 κερδα-
νοῦσα? 977 τῆς τ' ἐμῆς Dobraeus. 991 τε τοῦσδε suppletum
in C, τε τοὺς σ' in B. 1007 ἐχθρῶν suspectum, f. κακῶν? 1016
προθέντες libri, παρδόντες temptabam. 1035 κτεάνων
libri, ἔκτανεν Heathius, κτάνεν Hermannus. 1042 ἔπεσον] ἐπέ-
πεσον B, ἐπέλασαν Kirchhoffius. 1045 καὶ πρὸς libri, πρὸς Her-
mannus. 1046 τὸν addidit Hermannus. 1058 ἀντὶ παιδὸς vulgo,
ἀντίποινα scripsi. 1062 περὰ λυαν vulgo, προτελῶν scripsi. 1063
σὼ γε Lobeckius. 1074 ἔχων BCE. 1100 παρησίᾳς libri, Παρη-
σίᾳς L. Dindorf. 1114 κρύφιος εἰστίηκει? 1139 ποδοῖν suspec-
tum. 1161 τοῖς Ἑλλήσι Dobraeus. 1171 πῆμασι *?] πῆμασιν
ἐκυρσας (vel κύρσας) libri; medela nobis negata. 1177 γένος
οὐκέτι heB, γένος οὐκέτι τέκνα C, γένος οὐκέτι μοι τέκνα ABC,
an γένος οὐ τέκνα? 1180 βαλὼν τέρωμαι verba interpolatori
tribuo. 1184 sq. versus suspecti. 1205 et 1219 restitui vix po-
terunt, 1206 deleuit Matthiae. 1222 οὔτε μοι (vel οὐκέτι) πό-
λις πόλις libri, οὐκέτ' ἔστι μοι πόλις Hermannus. 1283 versus
hoc loco suspectus, cf. Stob. Flor. 70, 10 sive Eur. fr. 214.

BACCIAE

Argum. μ. 89, 6 ἐξήγον Kirchhoffius. 9 ἄλλως B, ἀγγέ-
λους Elmsleius, ἄλλους Kirchhoffius. 90, 2 διεσάφησεν, ἔνα
μὴ ἔργοις ἢ λόγοις Elmsleius. τῶν ἔκτοτε Hermannus.

Vs. 13 τὰς libri, τοὺς Elmsleius. 15 δύσχειμον ante
Elmsleium. 20 post 22 collocari iussit Pierseus. 32 οἷστρον
libri (item 687 οἰνωμένας, 814 ἐξοινωμένας, 1285 οἰμωγμένον),
correxuit Elmsleius. 59 τύμπανα vulgo, τύπανα scripsi. 66
Βρομῶ θεῶ πόνον? 71 Διόνυσον κελαδῶ? 126 βακχεῖα B.
epodus 135—169 graviter laborat. 137 πύση B, σέυη scripsi.
νεβρίδ'? 151 ἔπη βρέμει? 182 Dobraeo suspectus. 188
ἡδέων libri, ἡδέως Milton, an ἡδονῇ? 192 ὁμόταν ὁ θεὸς ἂν
Elmsleius. ἔχειⁿⁱ B. 201 πατρὸς παραδοχὰς libri; locus non-
dum sonatus. 207 εἰ χορῇ] ἐχορῇ Musurus, an χορήδων? 209
δι' ἀριθμοῦ? 239—241 post 246 collocat Kirchhoffius. 251
πάτερ recte delet Kirchhoffius. fortasse βακχεύοντας· ἀλλὰ μαλ-

νομαι? 258 κελ? 263 εὐσεβείας libri, δυσσεβείας Reiskian.
270 θρασὺς τ' ἐν ἀστροῖς Badhamus. 278 ὅδ' libri, ὅς δ' Fixian.
ὅς δ' ἦλθεν εἰς ταύτην χθόν' expectaris. 282 ὕπνω? 302—
305 suspecti mihi sunt, 305 iam Piersono. 314 μὴ σιωφρονεῖν
Stobaeus Flor. 5, 15 et 74, 8. μὴ supra lineam scriptum habet
B. fortasse μὴ εὐφρονεῖν? 327 νοσεῖς] νόσου Dobraeus.
ἔσει Wieseler. 333—36 mihi suspecti. 345 σῆς δ' Matthiae.
372 χρύσεια πτέρυγα libri, χρυσέαν πτέρυγα Matthiae, χρύσειον
σκῆπτρον Elmsleius. 400 δ' ex Stob. Flor. 22, 17 addidit Elms-
leius. 404 ἵνα libri, ἐν ᾧ scripsi. 406 Πάφρον θ' libri, χθό-
ν' Meinckius. 407 Βωκάριον ποταμοῦ Meursius. 409 ὅπως
libri, πού scripsi. 438 ὡχρὸς ὦν? 440 εὐπρεπές libri, εὐ-
πρέπες scripsi. 457 ἐκ παρασκευῆς Kirchhoffius. 468 οὐκ αἰ-
ὸς Σεμέλην ἐνθάδ' ἔξευξεν γάμοις libri, οὐκ ἄλλος ἢ Σεμέλη
ὅς ἔξευξεν γάμοις temptabam. 477 ἦν] ἦ B, ὦν C. 501 π-
δ' ἔστιν Kirchhoffius. 506 οὐδ' libri, ἔθ' Elmsleius. 52
ταῦδ' ἀναβώσας? 554 Ὀλύμπου Kirchhoffius. 553 et 564 συν-
άγει Dobraeus. 571 Λοιδίαν Hermannus. τὰς idem dele-
573 τε delet Bothius. 591 κλοσιν om. B. 596 ἀνγάζεις? 60
ταῦνα κάτω? 606 sq. dubito num genuini sint. 613 τυχῶν
speculum. 615 χεῖρε? 647 medelam desidero. 662 ἀνεῖτον
χίονος? 673 deleui (cf. Eur. fr. 289, 1). 688 ἡρεμωμένους
ἡνεμωμένους scripsi, de quo verbo dixit Iacobsius in Aelian.
N. A. 7, 17 p. 260. 701 μαζὸς ante Elmsleium. 716 damnay
Dobraeus. 721 θώμεθ' vel δῶμεν ci. Elmsleius. 731 ὁρομ-
δες ἐμαὶ κύνες dubito num sana sint. 738 δίκαια libri, ἀκμα-
scripsi. 799 ἐντρέπειν? 808 ἔστι B, ἴσθι Musgravius, ἐς
Kirchhoffius. 820 σ' οὐ B, σοι scripsi. 837 ἄλλ' αἶμα θ-
σεῖς corruptum, fortasse ἄλλ' εὐ μαθήσει συμβαλὼν? 8
κρεῖσσόν ἐστιν ἢ ἐγγελάν? post 842 et 843 singuli versus
vidisse videntur. 843 ἐλθόντ' ἐς cod., ἐλθὼν ἐς Kirchhoffius.
844—46 scripserim

ΠΕ. στείχοιμ' ἄν. ἢ γὰρ ὅπλ' ἔχον πορεύσομαι;

ΑΙ. ἔξεστι πάντῃ τὸ γ' ἐμὸν εὐπρεπές πάρα.

ΠΕ. εὐ· τοῖσι σοῖσι πείθομαι βουλευμασιν.

aliquo ἢ γὰρ et πείθομαι codex praebet; sed ὅπλα 845 suspi-
tum mihi fateor. 854 χορήγῳ] θήσω malim cum Chr. pat. 231
856 αἰσι δεινὸς ἦν] ἄς ἐδέννασεν? 860 ἐν τέλει corruptum,
ἐνστάταις? 861 ἀνθρώποισι] εὐνοοῦσι Badhamus. 869 θήρα

cod., *θήραν* scripsi. 876 *σκιαροκόμου θ' ἔρνεσιν* cod., an *κιαροκόμοιό τ' ἔρνεσιν*? 883 *γε* addidit Musurus, *πιστὺν τε ὁ θεῖον* malim. 885 *τοὺς τὰν ἄγν.*? 916 *ἐκ λόχου* Hermannus. 925 *τίς* Elmsleius. post 927 Kirchhoffio tres versus exidisse videntur, quorum primus Bacchi fuerit, Penthei secundus et tertius. idem post 934 unum versum deesse suspicatur. 946 *αὐτῆσιν ἐλάταις* Schol. Eur. Phoen. 3. 977 sqq. carmen interpolatorum manus expertum. 981 *Μαινάδων τὸν* Meinekius. 983 *εὐσκοπος ὄψεται*? 985 sq. *τίς ὅδ' ἀρειδρόμων* *καστήρ Καδμείων*? 987 alterum *ἐς ὄρος* deleverim. 990 *δέ τινος* cod., *δέ γέγον'* scripsi. ὅδ' addidit Hermannus. 997 *ὄργα* suspectum, item 998 extrema verba. 1001 *βίᾳ* corruptum, an *Πείαν*? 1002 *σώφρονα θάνατος* et 1004 *βροτείᾳ* cod., admisi Heathii et Elmsleii coniecturas quamvis parum probabiles. 1006 *θηρεύουσα τὰ δ' cod., θηρεύουσ'* scripsi. 1008 *τὰ κατὰ* Reiskius. 1020 *θηραγρότα* cod., *θηραγρεύτα* scripsi. 1022 sq. *βρόχον θανάσιμον | ἐπ' ἀγέλαν* Fixius. *ἐς ἀγέλαν* Kirchhoffius. *πασόντα* cod., *πασόντι* Scaliger. 1031 *θεὸς σὺ* Kirchhoffius. 1056 *ποικιλ'* suspectum. 1060 *ὅσοι νόθων* cod., *ὅσοις μόθαν* Heathius, *ὅσον ποθῶ* Elmsleius. 1063 *τι* codicis corrector addit, conieci *θανμάσθ' ὄρω*, quod recepit Kirchhoffius. 1067 *ἔλκει δρόμον* cod., *ἐλικοδρόμον* Reiskius. 1090 *ἥσσονα* Heathius. 1103 *συγκεραννοῦσαι* corruptum. 1123 *χρῆν* Brunckius. 1133 *ἀνέφερε* cod., *ἔφερε* Dupontius. 1168 *τί με* suppleverim. *ὀρθεῖς* cod., *ὀρθοῖς* Stephanus. 1183 *εὐτυχῆς τὰδ' cod., εὐτυχῆς γ' ἔδ'* scripsi. 1188 *πρέπει γ' ὥστε* *θήρ ἄγραυλος φόβη* ei. Kirchhoffius. 1199 *τὰδ' ἔργα* cod., *τῶδ' ἄγρα* scripsi. 1205 *ἀγκυληταῖς*? 1207 sq. *κομπάζειν χρεῖόν ἐστι κτάσθαι μάτην* cod.; *κομπάζειν μάτην* et *κτάσθαι χρεῖόν* scripsi. 1216 *ἄθλιον δέμας*? 1221 versus suspectus. post 1269 versus Cadmi verba referens intercidisse videtur. 1297 *ὑβριν* cod., *ὑμῖν* scripsi. 1300 vellem abesset. 1342 *ὅν οὐκ*? 1349 *οὐμός ἐπήνεσεν* cod., an *ἐμός ἐπήνεσεν*? 1353 *φίλοι* addidit Musurus, *πάντες* versus initio e Chr. pat. 1701 supplet Kirchhoffius. 1355 *ἔτι δέ μουστί* Hauptius. 1358 *φύσιν* addidit Musurus, an *σχῆμ' ἔχουσαν ἀγρίας*? 1365 *πολιόχρων* Musgravius. 1368 *πατρώα* ante Elmsleium. 1372—92 Euripidis esse non arbitror. 1384 *μ' ἐσίδοι* addidit Musgravius.

Sol. Ar. Plat. 907: ἰδίων τῶν ἰδιωτικῶν, καὶ Εὐριπίδης
ἐν Βάκχαις

εἰ μὴ γὰρ ἴδιον ἔλαβον εἰς χέρας μύσος.

versus, ut Tyrwhittus vidit, ex Agauae oratione repetitus, cuius unum versum 1329 servavit codex Palatinus. hanc et subsequentem Bacchi orationem integram norat auctor Christi patientis, unde codicis lacunam quodam modo compensare stetit post alios Kirchhoffius Philol. vol. 8 p. 78—93, qui fallitur de Chr. pal. 1473 repetito e Bacch. 1135. de verbis γαυριῶν et λελαβήμαι, quae e Bacchis afferuntur, videndus Elmsleius p. 134 et 139 ed. Lips.

HECVBA

Vs. 8 ὃς τήνδ' Hermannus. 8 et 33 χειρρονησίαν (— ante Brunckium. 80 ἄγκυρά τ' ἐμῶν libri, ἄγκυρ' ἐμῶν Me-
nekius: ego ἐμῶν praeluli. 85 ἀλλ' ἄστον (cf. Eur. fr. 1106).
91 sq. ἀνάγκη οἰκτρῶς] ἀνοίκτως Porsonus. post μοι videtur
quaedam deesse, nisi verba καὶ τόδε δείμα μοι interpolatori
debentur. 145 Ἀγαμέμνωνος ἔ' ἐκέτις γονάτων? 14
ὑπὸ γαλας Porsonus. 159 ἀμύνη AB. γενεά Porsonus. 16
ποι] πῇ libri. ποῖ δ' ἦσ' ὅσα πόδα; τίς θεῶν Reiskins. 16
δαμόνων libri, δαίμων νῶν Musgravius. 174 sq. εὐδάν, τ
κνον, ὥς εἰδῆς οἶαν] αἶω θάμην? 179 τῶνδ'? 186 ὦ τέκν
libri, τέκνον ὦ Dindorfius. 187 τί ποτ'? 210 ἅ τάλαινα au
Seidlerum. 211 καὶ σὸν μὲν, μῦτερ, δυστήνον Kirchhoffius
224 ἐπέστη libri, ἐπέσται scripsi. 231 κλέω γὰρ ante L. Di
dorfium. 251 σὺ κοῦν μ' ἀμυνεῖ; 253 δύνα Porsonus. 2
τό χοῖ; cf. Observ. crit. p. 23 sq. 279 hoc loco susp
(cf. Or. 66). 293 λέγῃς Muretus. 296 τίς ἔστιν —; Greg
rius Cor. p. 64, quod praestare videtur. 369 ἄγ' οὖν
ἄγονι vel ἄγονι ABFeC. 378 suspectus. 435 σὸν ὅρ
Wakefieldius. 441—43 choro tribuit Hermannus, damnat D
dorfius. 451 ἔνθα τὸν libri, ἔνθα Porsonus. 454 πεδία] γι
Hermannus, an πέδον? 460 φλάς Hartungius. 467 sq. Ἀ
ναίας libri, θεῆς ναίας scripsi. 481 λείποντο? 504 μ
suspectum. 559 λαγόνας AEC, unde λαγόνας εἰς μέ
Brunckius. 574 οἱ δὲ πληροῦσιν libri, οἱ δ' ἐπληροῦν
Choerob. in Theod. p. 537, 8. 581 et 82 verba εὐτεκνωτά

δὲ σέ et δυστυχεσιάνην ὁρῶ transponenda suspicor. 582 θ' om. libri nonnulli et Choerob. in Theod. p. 551, 6. 607 ναυτική τ' ἀταξία Dio Chrys. 32, 86 cf. Xenoph. Mem. 3, 5, 6 et Philostr. V. Apoll. 5, 20; ἀναρχία Eumath. 7, 13 Eust. II. p. 55, 16 Theod. Metoch. p. 546. 618 κλέμμα] λείμμα an κτήμα? 627 κείνο δ' ὀλβιώτατον? 691 ἀδάκρυτος ἀστένακτος ante Hermannum. 692 μ' ἐπιστήσει μ' delevit Hermannus. 699 ἐκβλήτ' Hartungius. 714 sq. θαυμαμάτων πέρα verba suspecta. temptabam ἄροητ' ἀνοσιόμαστ', οὐχ ὅσι' οὐδ' ἀνεκτά' ποῦ θεῶν δέκα; 729 εἰῶμεν scripserim et cum Bothio οὐδ' ἐψάνομεν, dummodo genuinus sit versus. 745 ἀρ' εὐ λογιζόμεσθα? 746 μᾶλλον suspectum. 750 τί vulgo, ποῖ scripsi. 756 — 58 om. AB. loco non suo (post 779) collocat F. 774 δ' γ' libri haud pauci, alii particulam omittunt, οὐτενος ὑπ' ἄλλου ci. Elmsleius. 793 mihi suspectus, 794 sq. Matthiae, 796 sq. Dindorfio. 798 πῶσθερις φύσει? post 800 versus intercidisse videtur. 820 τί οὖν Ac. 824 ξένον? 831 νυκτέρων βροτοῖς AF et Orionis Flor. 8, 17 p. 54, 27, νυκτέρων πάνυ EcC, simpliciter νυκτέρων Tzet. Exeg. II. p. 86, 11, unde νυκτερησίων scribendum suspicor. 859 εἰ δέ σοι libri, εἰ δ' ἐμοί Elmsleius. 891 ἄνασσα πρὶν ποτ' Elmsleius, ἄνασσά γ' ἢ ποτ' Matthiae. 894 ἐκείνου Ac. 943 Ἐλέαν glossema esse suspicor. 947 metro laborat. 971 sq. τυγχάνουσ' — δυναίμην interpolatoris sunt. 982 φίλη μὲν ἡμῶν εἰ σύ libri plerique, fortasse igitur τόδε delendum cum c. 983 σ' ἐχρήν? 1023 ἀέδιας? ἀλλ' ἴσως vulgo, ἀλλὰ scripsi. 1031 alterum ὀλέθριον delet Dindorfus. 1032 graviter interpolatus, fortasse πρηνὴς δ' ἐλπίς ἢ σε τῇδ' ἡγάγευ? 1052 ταῦσδ' Hermannus. 1055 θυμῷ χέοντι libri fere omnes. 1068 ἀκέσαι' ἀκέσαιο τυφλόν, Ἄλιε libri, ἀκέσαι' ἀκέσαι', Ἄλιε, τυφλόν Dindorfus. 1073 Θηρῶν τιθέμενος libri, τιθέμενος Θηρῶν Seidlerus. 1078 sq. σφαχτιά κυσίν τε δαῖτ' ὀρεῖαν τ' ἐκβολάν Dindorfus. 1080 πᾶ βῶ delevi. 1081 ναῦς ὥς? 1100 αἰθέρ' delendum cum schol. 1137 manifesto spurius. 1139 ἀθροίσῃ καὶ ξυνοικίσῃ libri. Τροίαν ἀθροίσειν dubito num aptum sit. 1157 ἐκπλαγούμεναι Hesychius. 1159 διαδοχαῖς ἀμείβονσαι διὰ χειρὸς libri, modela nobis negata. post 1166 quaedam deesse suspicor. 1176 πολέμιον τὸν σὸν? 1185 αἰ μὲν om. A. 1197 ὅς φῆς vulgo, ὅς φῆσ' practuli. ἀπαλλάσ-

σων libri, ἀπαλλάξων scripsi. 1215 καπνώδες ἡμῖν δ' ἄστυ
1227 αὐθιέαστ' ? 1235 sq. εὖ δρᾶσας ξένον, αὐτὸν σὲ χαίρειν
τοῖς κατοῖσι φησόμεν ? 1256 τί δέ με libri, τί δ' ; ἢ μὲ Βο-
thius, τί δὴ μὲ Kirchhoffius. 1270 ἐκπλήσω μόρον Brunckius.

HELENA

V. 9 sq. verba ὅτι — διήνεγκ' interpolatori tribuo. 19
ὠραίων cod., ὠραῖα scripsi. 20 ἐξέπρασ' ὥς αἰετοῦ ? 58
γνόντι μ' ὥς Badhamus. 59 λίγος Eust. II. p. 30, 35. 63 δ'
ἐγὼ Dobracus. 69 Πλούτῳ ? 78 ὅστις εἰ Cobetus. 81 su-
spectus. 85—88 suspecti Badhamo. 92 et 93 suspecti. 112
καρπίμους libri, καρπίμους scripsi. 125 οἷς συμβᾶν λέγεις ?
126 ὥς κείνος verba suspecta. 136 βρόχῳ νάησαν Mehler.
155 spurius videtur. 164 οἶκτον cod., οἶτον Musgravius. 171
αἰλίνοις cod., αἰλινον scripsi, cf. Aristoph. Byz. p. 185 sq.
176 alterum φόνια delevit Bothius. φόνι ἀχέριτας Lobeckius.
180—83 graviter corrupti. 189 μύχαλα γυάλα cod., γυάλα
Dindorfius. 225 πότνια, παραδίδωσι λέχισιν ? 236 ἐπὶ τοῖς
δυστυχέσι, κῶλλος ὥς ἔλοι γ' ἐμόν ? 239 Πριαμίδαις τε de-
loverim. 245 sq. verba χαλκίοικον — μόλοιμ' damnat Din-
dorfius. 257—59 spurios esse vidit Badhamus. 263 λαβεῖν
cod., λάβοιν Hermannus. 280—84 non integri, vide quae
dixi Observ. crit. de frag. Gr. fragm. p. 19 not. 288 sq. nondum
sanati: saltem τὴν ἀπ' Ἰλλου expectaris. 292 σωθῶ Badha-
mus, an δοθῇ ? 294 ἀπαλλαγῆς Matthiae. 302 ἄρτ' cod.
κρῆτ' Carolus Keilius. 310 ἀληθείας σαφῇ cod., ἀληθεῖ
σαφῆς Heathius. 326 τήνδε ? 332 οἶκων et 343 ἐς recte de-
let Badhamus. 345 χιδόνιον corruptum, φόνιον Hartungius.
352 τί τὰδ' ἄσυνετα Helenae vulgo tribuuntur, choro reddidit
Badhamus. 354 διαγωγὸν ? 355 αἰμορρότου Hartungius. 361
σύριγγ' cod., συρίγγων Elmsleius. αἰοῖδαι cod., αἰοῖδαν Her-
mannus. versus nondum emendatus. 365 sq. ἔλαβε — ὥλε-
σαν interpolataris videntur, item 368 Σμαμένδριον suspectum.
375 sq. παρθένε, | Ἀλὼν ἃ λέχων ? 379 sq. locus corruptus
simus criticorum conatus elusit. 388 sq. ἡνίκ' — ἐπολεῖ
spuria mihi videntur. 399 aut spurius est aut corruptus. 411
λεῶ ? 416 τὰς ἐμὰς cod., τῆς ἐμῆς scripsi. 418 ἀηδῖαν Por-
tus. 421 αὐτὰ δ' εἰκάσαι corrupta, fort. ἀντὶ δ' εἰμάτων

432 ἔκ τε cod., ἔκ γε Musgravius, an ἔστι? 441 λυγρὰ ταῦτα
 κοῦν ἄλλως λέγεις? 445 προσέλλει cod., πρόσιλλε Badhamus.
 446 σὺ δ' ἄλτιος· πεῖθει γὰρ οὐδὲν ὦν λέγω Dobraeus. 451
 ἴσω γὰρ εἶμι? 492 δέ που γῆς ἔστι? 493 μόνον interpola-
 tori debetur; fortasse πλὴν ἴν' εὐροῖ (ἴν' αἰ ἡοῖ cod.) τοῦ
 καλλιδάναντος εἰσιν Εὐρώτα ἡοῖ? 494 ἀπλοῦν vulgo, διπλοῦν
 scripsi. 497—99 damnat Badhamus, 504 Cobetus. 507 κρύψων
 Badhamus. 510 δέ θ' ἡμῖν cod., θ' ἔν ἡμῖν scripsi. 516 ἐφάνην
 cod., ἐφάνη 'ν Badhamus. 531 ἄρὸν cod. 578 σκέψαι τί σου
 δεῖ τίς ἐστὶ σου σοφώτερος cod., seculus fere sum Seidlerum,
 emendatio etiamnunc desideratur. 587 οὖν ἂν cod., οὖν ἄμ' vir
 ductus Anglus. ἡσθ' cod., ἡσθας scripsi. 590 ἐξάξει Cobetus.
 613 πάλιν ἐς οὐρανὸν in ed. pr. conieci, quod probat Cobetus.
 641 δ' ἐνύσφισαν θεοὶ σ' ὁμοῦ cod., δὲ νύσφισας σ' ἐμοῦ Bad-
 hamus. 642 ἄλλαν δ' cod., ἄλλαν Elmsleius. 644 συνάγα-
 γεν, ὡ πόσι Dindorfius. 650 sq. verba uncia inclusa delende
 ἂν
 iudico. 654 χαρμονὰ cod., χαρμονᾶν Elmsleius. 662 ἢ ἔ de-
 lenda suspicor. 663 ἀκουσά corruptum. 676 ἄμοι ἐγὼ δι-
 νων Badhamus. 679 nondum emendatus. 682 τλάμων τλά-
 μων ὦδ' cod., τλάμονα τλάμον' ὦδ' Hermannus, τλάμονα
 ελαμόνως Kirchhoffius. 687 δύσμορος? 690 corruptus. 700
 προσδίδου an μεταδίδου τῆς ἡδονῆς? ante 705 versum exci-
 disse conieci. 706 τί φῆς suspectum. 709 ἡ δ' οὐσ' cor-
 rupta. 711 ὦ θύγατερ! σκέψαι γὰρ Stob. Ecl. 1, 7, 16 p. 214,
 quod verum videtur. ὡς ἔφου ὅς ἔχει Stob., fortasse ὅσον
 ἔχει τὸ ποικίλον? 718 ὅσ' ἔσπευδ' 730 ἐλευθέρων? 738
 οἱ cod., οὐ Tyrwhittus. 746 οὐτ' ἦν? 752 damnat Cobetus.
 757 μόνη δ' ἀρίστη μάντεων εὐβουλία? 769 οὐ γὰρ cod.,
 οὐτ' ἂν L. Dindorfius. 770 μύθω Hermannus. 772 κάλλιων
 corruptum. 785 εἰς ἔμ' ὡ τλήμων ἐγώ? 789 ἡ τοῖσδ' ἐπι-
 στάς? 808 ἀνανδρ' ἄρ' cod., ἀνανδρά γ' scripsi, idemque
 nuper Cobetus. 810 οὕτω suspectum. 818 τίς με γνώσεται
 θ' 825 ἴσως ἂν Kirchhoffius. 837 ταῦτῳ ξίφει γε inepta.
 840 τελευτήσῃν Fritzscheus. 866 θεῖον δὲ σεμνοῦ θεσμόν αἰ-
 θέρος μυχῶν cod., adoplavi Hermannii coniecturam quavis in-
 cerlum. 871 corruptus. 898 μή μοι Seidler. 899 φιλικτατον
 Cobetus. 903—908 damnavit Dindorfius. 914 ἡ δὴ cod., σὺ
 δὴ scripsi. 929 ποτέ addidit. 957 Medene versus hoc loco

suspectus. 961 πατρός πεσών Badhamus. 964 Badhamo suspectus. 965 ἀπολέσεις cod., ἀπλήσεις scripsi. 966—68 genuinum hoc fuerit: κακῶς δ' ἀκούσαι νέσθην ἀνακαλυπόμενον οὐκ ἄξιον δὲ τὴν πρὶν εὐκλέστατον. 974 κρείσσω cod., ἤσσω Hermannus, an χείρω? ἀποδοῦναι cod., ἀπολλύναι scripsi ante 1776 quaedam exciderunt. 993 οὐν Reiskius. 1008 verum tristem vel potius absurdum deleuit Badhamus. 1013—16 damnavit Dindorfius. 1022 τὴν cod., τιν' Fixius. ἔξοδον ματεύετε Cobetus. 1033 spurius videtur. 1034 κοινῇ Cobetus, an κοινῆς? 1045 οὐ κἄν? 1050 λόγῳ θανεῖν cod., τεθνήκειν Cobetus. 1051 λέγειν interpolatori tribuo: fort. ὅρμησεν τοῦτο· εἰ δὲ κερδανῶ? 1056 ἀπαιόλη γὰρ Hermannus. 1061 τοῦτο εἶναι? 1089 ἐμβαλῶ χερὸς Dobraeus. 1098 κούρη cod. 1100 ineptus. 1104 σωματίων Musgravius. 1122 πρόμα δ' 1126 ἀμφὶ θντῶν cod., an ἀμφὶ κλυτῶν? 1131 sq. corruptum 1139 ἀκρότατον? 1142 ἀμφιρόπως? 1147 κατ' ἰαχίθης Hermannus. 1152—55 corrupti. 1162 φλογμός Stephanus. 1164 αἰλῶνις] ἡλεινός? 1168 προσενέπω Hermannus. 1190 πεπεισμένη cod., σεσεισμένη scripsi. 1197 suspectus. 1211 ἀνέλκον Cobetus. 1225 ὥς ποτ' ἐνθάδ' ὦν πόσις? 1231 μεθῆκα Cobetus. 1259 γε μέντοι? 1271 πᾶν θινλήματ' 1286 Μενέλειον δ' ἔχει πότμος? 1301—68 graviter laborant. 1301 Πῶς ποτὲ? 1311 ξεύσασαι θεαί Badhamus. σάτῃ ναν cod., σάτῃας Musgravius. 1319 δρόμων? 1320 πόνον 1321 μαστενύουσα φίλης? 1332 ἐπέλειπε Badhamus. 1344 ἀλαλῶ cod., ἄλῶν Bollhus. 1353 ὦν cod., ὄν Canter. οὐδ' cod., σ οὐδ' Hermannus, qui 1354 πύρωσας ἐν σοῖς θαλάμοις scripsit 1360 κισσοῦ Musgravius. 1381 στήσων anonymus. 1388 τε cod. γε Hermannus. 1403 δέ με cod., δ' ἐμὲ scripsi. 1447 χρῆσται ἐμοῦ cod., χρῆσθ' ὁμοῦ scripsi. 1455 αὐραῖς cod., αὐραῖς Badhamus. 1476 νύχιον εἰς εὐφρόνην cod., νυχτῆν εὐφροσύνην Matthiae. 1478—1511 corruptissimum carmen, cuius metra exaequare conatus est Hermannus. 1479 γενολίμεθ' ἦν αἱ Αἰβυεῖς 1488 δρόμον delendum puto. 1504 et 5 transposuerim. 1512 sq. τὰ — καλὴ spuria videntur. 1521 ἥδ' ἦν ξένος Hermannus τοῦτο δὲ σοῦς Kirchhoffius. 1535 παρσόν τ' ἐνείκε Badhamus fort. ἐλμέν' ἦν Boeckhius. 1545 συνθάπτετε cod., συνθάπτει Badhamus. 1548 ποντίσματα nihili est. 1560 ἐκέλευσεν Cobetus. 1561 Ἑλλήνων κόροι? 1581 ἔχων ἕξπος Cobetus. 1590

ἄξιαν vel βαξίαν cod., ἀκτίαν Dindorfius. 1592 συμμάχοις? 1597 λοῖσθον corruptum, ξυστόν Tücher. 1611 ἀναξί ἀλλὰξ Hermannus, ἀνακτ' Emperius. 1612 ἰστί' ἤρον Emperius. 1615 ὁρμιαβόλων? 1627 σὸν suspectum. 1643 γαλας τῆσδ' ? 1647 ἐκγόνη cod., an εὐγενής? 1653 spurius videtur. 1654 αὐτοῖς cod., αὐτῆς scripsi. 1655 ἐλθεῖν δ' cod. 1659 suspectus. 1660 ἡσσονες ἡμεν cod., ἡσσον' ἐσμέν scripsi. 1671 τιῶν — ὁρμῶν interpolata. 1673 φρουροῦ παρ' ἀκτὴν cod., φρουρὸν παρ' Ἀκτῇ Hermannus. 1680 — 92 spurii esse mihi videntur.

ELECTRA

Vs. 1 Πάλαι πολισίων Ἀργυρ? Hesychius: πάλαι πόλις τὸ παλαιὸν Ἀργυρ. cf. Meinek. Com. vol. 4 p. 304 not. 4 Ἰλιά Boethius, Ἰδαίε Elmsleius. 14 ὁρμιασιν ἔλιφ' Seidler. 23 εἶχεν cod., εἶθ'γεν scripsi. 37 δὲ δὴ cod., γε μὴν Stobaeus Flor. 97, 5. 42 ποτέ? 44 spurius mihi videtur. 52 πονηρὰς Musgravius. 53 καὐτὸς ἄν? 57 sq. versus inepti. 84 ἐθαύμαζες suspectum. 96 sq. dubito num genuini sint. 98 ζητῶν τ' Piersonus. 102 Ἔω γάρ — ἐγελρεται Kirchhoffius. 112 et 127 συντείνειν ὥρα Dobraeus. 116 sq. καὶ μ' ἔτεκε στεγνὰ | στεγνῶς Τυνδαρέου κόρη? 121 ζωᾶς cod. 122 Αἰδα δὴ cod., Αἰδα scripsi. 138 αἰσχρίστων Seidler. post 139 novem versus exciderunt, quorum primi duo versibus 125 et 126, ceteri versibus 150—56 responderint. 142 ἐπορθοβοάσω cod., ἐπορθμεύσω Dindorfius. 143 corruptus. 146 διέπομαι nihili est, τακτομαι ei. Dindorfius. 161 ὁδίου Hermannus. 163—66 graviter laborant. 169 γαλακτοπότας absurdum. 184 sq. κόμαν πιναρὰν καὶ πέπλων τρύχη τάδ' ἐμῶν? 187 κούρας τὰ cod., κούρα σται scripsi. 192 non expedit. 199 sq. παλαιῶν corruptum. 222 ἄν κτάνοιμι cod., κτάνοιμ' ἄν Barnesius. 233 φρυγὰς ἔχει Dio Chrys. 13, 5. 236 ἀσθενῇ δ' ἄτε φεύγων Dio Chrys. 238 κυρεῖς? 251 τῇλ' ὄρος Seidler. 268 ὥς δῆτα παῖδας Miththiae, ὥς παῖδα δῆθεν — ποινάταρα Elmsleius. 277 πατήρ cod., ποτέ scripsi. 304 στολίζομαι Schaefer. 308 καύστερήσομαι? 312 sq. ὅς πρην — ἐμνήστευεν? 315 ἔδρασιν Ἀσίδες Hermannus. 324 οὐπάποτ' οὐ χοᾶς cod., οὐ delevit Piersonus, οὐπω χοᾶς ποτ' Porsonus, quod praefertur. 335 ἐκείνου τεκῶν corrupta. 382 τοῖσι πολλοῖς? 383

οὐ σωφρονήσεθ' Kirchhoffius. 409 ἐμοῦ φίλον Camper. 432
 τὰς delet Hermannus. 439 κοῦρον? in ἄλμα ποδῶν videtur
 epitheton Achillis latere. 444—448 corruptissimi. 447 Νυμ-
 φάν Seidler. 457 φρύγια cod., φρικτά scripsi. 459 λαιμο-
 τόμον cod., λαιμοτόμαν Seidler. 481 κούρα cod., κόρα Dindor-
 flius. 484 θανάτοις κἄν cod., θανάτοις ἢ μὲν scripsi. 489
 sq. corrupti. 504 ἀνέμνησεν Dobraeus. 519 ἀθλίων Lentingius.
 525 εἰς τὴνδ' αἶαν? 533 φανήσεται? 538 εἰ δ' ἔστιν cum v. l.
 οὐκ ἔστιν cod., fortasse ἀρ' ἔστιν? μόλοι Masgravius. 543
 ταῦτ' cod., τὰ τότε' scripsi. 546 σκοποὺς λαθῶν ἐκείρατ' ἢ
 τῆσδε χθονός Elmsleius. 566 ἰδού suspectum. 582 νῦν δὲ σπα-
 σαίμην γ' 2 588 πατρώων cod. 606 τὸ λῆμα? 608 φίλοις su-
 spectum. 615 οὐδ' ἂν εἰ θέλοις vulgo, οὐδὲν ἂν σθένεις scripsi.
 631 μὲν οὖν εἰς Kirchhoffius. 637 σ' addidi. 641 ἐν cod., οὖν
 scripsi. 649 μὲν νῦν? ὅδε Tyrwhittus. post 651 versum
 excidisse coniecit Heilandius. 654 δέχ' ἧλινος Elmsleius. 659
 πάλιν δὲ μῦθον Camper. 685 κτανεῖν Seidler. 699 sq.
 ματέρως Ἀργείων cod., ματέρως Ἀργηίων Dindorflius. 704
 πνεύοντ' Hartungius. 705 καλλιπλόκαμον vulgo, καλλιπακον
 scripsi. 712 κῶμοι δ' Erfurdlius. 719 εἶτα δόλοι? 737 ταῖδε
 δὲ Porsonus. 739 θερμὸν? ἀέλιον Canter. 745 sq. σὺ δ'
 οὐκ ἐμνάσθης, πύσιν | κτείνουσ' ἅ κλεινὼν γενέτεα? 755
 ὀθνεῖος Camper. 775 δέκροον Lobeckius. 811 μοσχίαν cod.,
 μοσχέλιαν scripsi. 813 κάσφας? suspectum. 819 δορίδ' ἀναρ-
 πάσας? 828 χολῆς πλέαι Camper. 835 παστηρίαν cod., πα-
 στήρια scripsi. 843 ἥσπαιρεν ἡσκάριζε? δυσθνήσκον cod.,
 δυσθνήτοῦν scripsi. 862 νικῶ Canter. 863 κρείσσω τοῖς παρ'
 οὐο οἶαν παρ' Dindorflius. 868 ἀμνησχα Dobraeus. 878 τοὺς
 1350 140. 896 εἴ γε χορήξεις? 902 πόγω? 910 θυρυλλοῦσ' cod.
 γε He μὲν cod., σ' ἐμην scripsi. 921 διολέσας cod., δελεάσας
 Lobeckius. 926 ἥδησθα Lobeckius. 928 ἀφαιρέσθαι cor-
 ruptum, temptabam ἐπηυρέσθην; at haereo de iis quae so-
 quantur. post 936 quaedam excidisse suspicor. 942 ἀρχεῖ
 κακὰ Seidler. 949 θατέρου τρόπου? 952 οὐδὲν ἐλεῶ σ' ὦν?
 953 ὥδέ τις κακοῦργος ὦν cod., ὥστε τῆς ἐπιθουρίας Sto-
 buens Ecl. 1, 3, 18 p. 112, unde ὥστε τῇδ' ἐπουρίδας Tücher.
 959—961 963 965 Electrae debere videntur, 962 964 966 Orestis.
 post 966 versum excidisse suspicor. 977 κτανῶν δέ? 978
 τῷ δαλ — διαμεθίης cod., τῷ δ' ἦν — διαμεθίης scripsi.

fortasse τί δ' ἦν —; praeforandum. 983 ἀλλ' εἰς cod., fortasse θέλεις? 997 χαῖρ' addidi. 1025 ἐκσώζων cod., ἐκσώζων scripsi. 1051 δίκαι' ἔλεξας ἢ cod., δίκην ἔλεξας σὴ scripsi. 1058 ἀρ' οὖν Dobraeus. 1060 προσομιλον suspectum. 1089 ἐπηνέγκω Camper. 1094 δικάως? 1097—1101 hoc loco incommodi. 1099 σώφρον' ἐν cod., σώφρον' εἰ Stobaeus. 1107, 72, 4, σώφροσιν scripsi. λέχη cod., ἔχει Stobaeus. 1115 mihi suspecti. 1116 τί δ' αὖ? 1126 παιδὸς cor- Matthij. 1141 θύειν cod., θύῃ scripsi. 1146 σὺ δ' ἐμοὶ δι- 919 σὴ, σὺ δὲ δίκην ἐμοὶ scripsi. 1148 sq. ἐν λουτροῖς et Lohm. transposuerim. 1156 διαδρόμου λέχους corrupta. 1172 τωφόνουσιν αἵμασι? 1177 ἰὼ Γαῖα καί? 1190 Φοῖβε σὴν σμυνηςας? 1201 πρὸς αὐραν delet Dindorfius. 1207 φοναῖς ἰὼ cod., φοναῖς ὦ scripsi. 1209 γόνιμα cod., γόνιμα Camper. 1221 ἐμαῖσι cod., ἐμαῖς Seidler. 1224 ἐγὼ δ' ἐπεκέλευσά co- dex ut videtur, ἐγὼ δ' ἐπενέκελευσά scripsi. 1228 καὶ addi- dit Seidler. 1231 δέ γ' cod., σέ γ' Seidler, τὰδ' Kirchhoffius. exitus fabulae (1233—1359) dubito num genuinus sit, cf. quae dixi Observ. crit. de trag. Gr. fragm. p. 8 sq. 1234 βαλνουνι Hartungius. 1265 ἐκσώσουσι Porsonus. 1289 πρὸς ὄχθου Valck. 1294 μυσαροῦς Matthiae. 1301 μοῖρας ἀνάγκης ἡγεῖτο χρεῶν cod., quae dubito num recte emendata sint.

De Stobaei Flor. 49, 4 vide Eur. fr. 846.

HERACLIDAE

Pag. 287, 12 παρθένον?

Vs. 7 ἡσύχω (vel ἡσυχον) Elmsleius. Β ὦν] σὺν? 37 οὗτος Dobraeus. ὦν ἑκατὶ τλήμονες? 44 κάπιβωμους ἀγειν Erfurdinus. 65 ἡσθ' ἀρ' vulgo, ἡσθας scripsi. 103 ἀπολε- πειν σ' ἔδη libri, medelam desidero. 108 μεθεῖναι πέλει Elms- leius. non extant quae versibus 90—92 respondeant; aut igitur post 110 quaedam intereiderunt aut 111—13 interpolati sunt. templare licuerit: οὐκοῦν τυράννη τῆσδε γῆς φράσαι | σε χρὴν ταῦτα μηδ' ἀφέλκειν θεῶν | ἱεσίους ξένους. 132 τ' om. B. 139 sq. ἄγω — ἔχων] ἐγὼ — ἄγω? 143 ἀστοὶ κατ' ἀστών? 152 τὰς σφῶν ἀβούλως Kirchhoffius. 163 θῆς libri, θείς Musgravius, ἀν- λῆς? Ἀργείοις τ' ἔχειν Matthiae. 169 εὐρήσειν μόνον corrupta. 177 πάθης σὺ μηδὲ τοὺς? 182

πάρεστί μοι corrupta. 185 οὐ μέτεσθ' Dobraeus. 188 τῇδ' 193 Τραχίς οὐδ' Ἀχαϊκὸν τὰδε Cobetus. 197 κρινουσι libri κρινούσι Elmsleius, fortasse κρινουσι sufficit. 211 αὐτανεψία libri, ἔξανεψίω scripsi. 217—25 ad lacunam resarciendam factū videntur. 237 ξένους λόγους Kirchhoffius. 243 sq. γαίαν — πρῶτον spuria iudico. 253 οὐκ libri, οὐδ' scripsi. 263 αὐδ' libri, ἦν τι scripsi. post 311 excidisse versum coniecit Elmsleius; fortasse plura exciderunt et 312 lacunae explendae causa additus est. 317 ὑπηλλάξαντο Pflugkii, κατηλλάξαντο Dobraeus. 320 ὅταν θάρης libri. 332 ὄρε? 344 εὐξήμεσθα Cobetus. 355 Ἀργεῖος? 365 ἀντεχομένους libri, ἀντομένους scripsi. 377 ἐραστάς libri, ἐραστά Musgravius. 382 ἔχεις πέρι? 384 γ' libri, σε Elmsleius. 396 στρατόπεδον τὰ νῦν δορυς libri, versum nondum emendatus. 398 νῦν addiderim. 407 γυμνατευτὸν? 420 ἀλλ' ἦν περ ἄδικα δοῶ Cobetus. 429 corruptus, ὡς χεῖρα suasi Valekenarius. 434 μίλλουσα δὴ τελειν? 443 κάμου libri, κάμω Stephanus. 447 τοῦ μακρολάνος βίου? certe σέθεν spurium videtur. 459 ἔχθραν absurdum. 460 aut spurius aut graviter corruptus. 462 ψευδὸς libri, ψευδὲς scripsi. 472 ἀρηχανῶ scribendum et versum 473 delendum suspicor. 486 προχωρήσειν? δόμος libri, δρόμος Hauptius. 490 μητρὸς ἦτις εὐγενής libri, correxit Brodaeus. σφάζει κόρη Ἀθηναίος ἦτις εὐγενής Piersonius. 494 κάμοι δὲ λέγει libri, fortasse recte; nam 494—97 insipidi sunt. 506 παρὼν σεσῶσθαι vulgo, παρὼν σφε σῶσαι scripsi. 511 ὃ μὴ? 541 οὐδ' ἀσφάλινον? 544 τῇδε ineptum. 557 mihi suspectus. 558 σφῶς ἔλεξας? κελεύεις ex 556 huc translatum. 561 sq. κρύψαν παρὼν ἐπισφραγίσθη? πρὸς? 583 turpiter interpolatus; genuina scriptura fuerit ἡμῇ σφραγίσθη καρδίᾳ στεργήσεται. 589 ἀλλιστά vulgo, μάλιστά scripsi. 594 οἱ θανόντες βροτῶν vide p. XXXI not. 601 κόρη Elmsleius. 618 προσπεσὼν B. 622 πρὸ τ' ἀδελφῶν Barnesius. 634 ἡλθ' ἡλθε libri, an ἦν? 643 φιλτάτη? 660 καὶ σὺ χεῖρε? 662 παῖς νῦν Elmsleius, an τὸ νῦν? 673 κατήσκει? 681 ὡς εἰκεῖ Barnesius. 684 ὄνρα? 686 θέλοις ἄν? 693 τὰμά σοι Badhamus. 703 ἡβῆς? 706 χοῦν Elmsleius. 710 σὺν τέκνοις ἐμοῖς libri. 743 οἶος Barnesius. 744 θελήμην Cobetus. 750 φαεσμβρότον Musgravius. 754 γλαυκὰς τ' ἐν Ἀθήναις libri, γλαυκάς τ' ἐν Ἀθήναις Schaefer. 755 et 56 μέλλει Hermannus. 756 καὶ περὶ B, καὶ ὑπὲρ scripsi. 765 καὶ λεύσιμον ἄργος libri, modelum desidero.

769 ἡσσοὺς εἶπ' ἐμοῦ φανόυνται *B*, quae nemo facile exp-
dierit. 777 ἐσπὶ *B*, θίσπις scripsi. 788 διήνυσεν Reiskius.
795 τί δῆτα? 797 sq. φλίων et θέλω transposui. 807 ἀν-
δρῶν Harlungius. 837 μάχην? 847 τὰπὸ τοῦδε δῆ? 856
σὸν παῖδα δὴ λέγουσιν? 884 κρατοῦντα libri, κρατοῦσα Reis-
kius, παρόντα Fr. Guil. Schmidius, πτήσσοντα Cobetus. 888
μέμνησά μοι Reiskius. 893 εἰνὶ Dindorfius. 902 τοῦδ' libri.
911 et 12 fortasse transponendi sunt. 924 ὕβρεις libri, ὕβριν
Penthius. 930 τύχην Stephanus. 933 μεῖζον Cobetus. 934
Ἀθήνας libri, Ἀθάνας scripsi. 945 et 48 spurios iudico. post
962 nullū verum excidisse coniecit Heilandius. 968 δ' delet
Dohraeus. 974 ἄρ' ἔξεις vulgo, ὑφέξεις scripsi. 994 νύντερος
θακῶν? 998 sq. καίπερ ἐχθρὸς ὢν ἀκούσεται γὰρ εὐθιὰ?
1011 καταναεῖν Elmsleius. 1012 sq. τὸν θεῶν θεσμὸν τίονσα
τῆς ἐμῆς ἐχθρας πάρος? ubi extremum vocabulum latet in
librorum scriptura (1014) πρὸς ἃ γ' εἶπας. 1030 θάψαθ'
libri, θάψαθ' Dohraeus. 1032 ὑμῖν μὲν Kirchhoffius.

Heraclides non integram ad nos pervenisse recte indicavit
Hermannus, ante versum 630 complura excidisse suspicatur
Kirchhoffius: cf. Eur. fr. 847 — 849.

HERCULES FURENS

In personarum indicis χαρὸς Θηβαίων γερόντων post Θη-
σεύς, Ἡρακλῆς inter ἄγγελος et Θησεύς vulgo legitur: genui-
num ordinem restitui.

Vs. 18 ἐξευμαρρίζειν? 38 ὁ καινὸς Elmsleius. 53 ἐσφρα-
γισμένοι corruptum. 63 εἰς πατέρ' ἀπηλάθην τύχης] mirum
dicendi genus. 66 ἔρωτι vix sanum. 81 ἐξευμαρρίζεις ex-
pectaris, sed gravior videtur corruptela. 89 παραινεῖν cod.,
περαινεῖν Reiskius. ne sic quidem ineptia tollitur. 103 ver-
sus ineptus, quem Stobaeus Flor. 110, 7 ignorat. 110 γέρον
ἀοιδὸς ὕμνις? verba ὥστε πολὺς spuria esse suspicor. 111
ἔπα] ὕμνα Plut. Mor. p. 1066 C. 118 προκάμητε πόδα cod.,
πόδα προκάμητε Musgravius. 121 ζυγοφόρον πῶλον ἀνέντες
ὡς cod., ζυγοφόρος ἄρματος temptavi. 122 πῶλου cod., πῶ-
λος scripsi. 127 ὡς? 133 ad lacunam explendam additus vi-
detur. 137 ἀπεστερήσει? 139 πέλας cod., πύλας Pflugkii.
149 in lacuna quam indicavi, τέκοι νέον codex praebet, ἐκοι-

νώνει λέχους suasit Pflugk. 155 ἐξαγωνλῆσθε corruptum.
 164 βαθεῖαν ἄλκα Wakefieldus. 169 δίκην spurium esse
 dit Dobræus. 170 τοῖ vulgo, τὸ scripsi. μέρει interpolator
 est. 175 Ἡράκλειος] ὦ Ἡράκλειος Plut. Caton. min. c. 52. 17
 οὐ συμβεβηκὼς temptabam, nunc ἐν οἷσι συμβας malim. 18
 δοκεῖν suspectum, κακὸν expectaris. 189 κλύων οὐν? 20
 ἐναντίον? 205 manifesto spurium. 235 ὄρων νιν Elmsleius
 236 sq. ἀγαθοὶ θνητῶν vitii suspecta. 246 τάδε suspectum
 248 γνώμαις ἰόντες Wakefieldus. 257 τῶν νέων corruptum
 ἔγγενων Pierseus. 269 ἐν] ἄ? πότμον cod., πόθον Plut.
 Mar. p. 793 C, πόνον Schoenius. 282 sq. ἀναγκαῖον βροτῶ
 ἐι ἡγοῦμαι τρόπον? 296 παῖδα τὸν? 309 ἐκμοχθεῖ cod., ἐκ
 μοχθεῖν Reiskius. 310 ἢδ' ἄφρων προθυμία? 315 διολοεῖ
 Dobræus. 331 ἀπολάχως vulgo, ἀπολάβως scripsi. 33
 versus interpolatus. 340 παιδὸς τὸν νέων cod., παιδὸς γονέ
 ων Hermannus, παῖδων γονέ' ἐμῶν Elmsleius, παιδὸς γονέ
 ἐμου σ' templavi. 341 ἡσθας ἡσσαν? 347 ἑκαθῆς corruptum
 ἢ cod., εἰ Reiskius. 358 θνατοῖσιν? 391 τε Hermannus. 394
 sq. ὑμνωδῶν τε κορῶν ἡλυθεν Ἑσπερίδων (ἐσπερίων cod.) ἐ
 αυλῶν? 406 αὐτρώους Hermannus. 413 πέπλων] ποθῶν
 424 βωτῆρ' ? 431—33 verba contorta. 436 ἐγὼ σθένος
 ἦβων cod., ἐγὼ σθενον ἦβων scripsi. 444 δῆ ποτε παῖδας
 stultum additamentum. 460 ἐπλίδες corruptum, αἱ τυχαι ex
 pectaris. 471 Μαινάλου Pflugk. δαίδαλον Hermannus. 476
 εὐανδρίᾳ Elmsleius. 482 λουτρά δυστήνοις (δυστήνω Fixius)
 φέρειν Bothius. 490 φθόγγος εἰσακούεται? 495 ἄλλος cod.
 ἄλλος Reiskius. 496 versus languidus. codicis scriptura γὰρ
 εἰς σέγ' οἷ fortasse servanda. 510 περγοῖς Hartungius. 540
 ἢ μόρου? 557 αἰδῶς cod., αἰδῶ scripsi. 563 σκοτούς cod.
 577 εἴπερ οἶδ' ἄπερ? 581 ἐκπονῆσαι Musgravius. 593 ἐσελ
 θῶν Kirchhoffius. 649 φόνιον absurdum, fort. στονόεν? 681
 ἀεῖδω Elmsleius. 690 corruptus videtur. 695 σοῖς ὕμνοισιν
 ἐπανθεῖ Hermannus. 696 τὰς cod., τὸ scripsi. 697 ἀρεταῖς
 (praefuli ἀρετῆ) addidit Tyrwhittus. 711 δραστήον θ' ? 728
 πάσχειν? 747 γεραιοί Kirchhoffius. 751 πρόσω cod., πόρσω
 scripsi. 744 et 45 versibus antistrophicis 757 et 58 non re
 spondent. 762 suspectus. 767 ἔτεκον ἔτεκον Fixius. 776
 ἐφέλλειν? 780 κλεινόν] τὸ κλεινόν? 791 καὶ Μουσῶν δῶμ'
 Ἐλκωνιάδων? 792 ἦκετ' L. Dindorfus, ἀχεῖτ' Fixius. 793

ze delet Heathius. versus gravius laborat. 804 ἐπ' delet Hartungius. 807 γὰρ ὃς? 808 λιπὼν ἔνερον? 846 φλλους corruptum, φόνους Dobraeus, πόλεις Kirchhoffius. 854 σοί τ' cod., σοί δ' scripsi. 856 λῶον? 860 graviter corruptus. 866 ἐμῆς λύσσης ὑπὸ Hermannus. 871 τάχα δ' Kirchhoffius. 878 λύσσης cod., λύσσης Dobraeus. 879 ἐνανύτοις cod., ἀνανύτοις Tyrwhittus. 884 μαργανωπός? 890 κακοῖς? utrum ἐκπατάσσουσιν an ἐκπετάσσουσιν codex praebat, non constat. 917 πῶς παισὶ et alteram ἄτιαν delenda suspicor. 933 αἱματωπούς cod., αἱματωπὸς scripsi. 938 μῖς διὰ χειρὸς? 942 τοῖα τῆσδ' ἢ 947 αὐτοῦ δὲ Dio Chrys. 32, 94. 956 ἐκεῖ cod., ἔχει Dobraeus. 957 vix sanus. 962 ἀκοὴν ὑπειπὼν graviter corrupta. 977 sq. ὃ δ' ἐξελλίσσων κίονα; κύκλω ποδῶν τόρνευμα δεινὸν παῖδ' ἐναντίον σταθεῖς? τόρνευμα cod., πόρνευμα Stephanus, τόρνευμα Matthiae. 1002 ἦλθε καιρὸν Schneidewinus. 1003 ἐπὶ λόφῳ κίονος verba desperata. 1005 μαργῶντος ἔσχε cod., μαργῶντ' ἐπέσχε scripsi. 1016 πέτρα Hartungius. 1023 ὦ δαίς cod., ὦ δαίε Canterus, οὐ δαίς Kirchhoffius. 1024 μόλεξ corruptum. 1025 ἐξ τίνα cod., τίνα Dobraeus, ἢ ἢ τίνα Kirchhoffius. 1032 τάδε] τὰ Hermannus, δὲ Elmsleius. 1038 ἀμφὶ delet Elmsleius. 1047 — 50 verba suspecta. 1055 ἀπολεῖ πόλιν verba interpolata aut graviter corrupta. item laborant quae sequuntur. 1073 sq. ἐπὶ κακοῖς ἔν' εἰμ', οὐ φεύγω τάλας? 1079 ἔμολες ἐκπράξων Matthiae. 1084 ἔτερον cod., ἔτέρων scripsi. 1085 ἀναβακχεύσει cod., ἀν' αὐτὸν βακχεύσει scripsi. 1089 με δεῖ] καὶ πάρος? 1093 πνεῦμ' ἔχων ἄνω? cf. Meinekius in Horat. p. VII ed. alt. 1101 εἰς Αἶδου πάλιν et 1102 εἰς Αἶδου πολλῶν cod., Piersonus alterum εἰς Αἶδου in ἐντολαῖς mutavit, prius ego praetuli. 1103 ἀλλ' οὔτε cod., quo servato 1104 Πλουτωνί' οὔτε σκηπτρα scripserim. 1120 εἰς ὑποπτιαν Dobraeus. 1120 et 21 ante 1118 collocandi videntur. 1134 τί πόλεμον; εἰπέ? 1153 θανασίμων βουλευμάτων et 1155 ὁφθησόμεσθα interpolatoris sunt, quibus reiectis scribendum ἀλλ' ἐμποδῶν μοι συγγενῆς φίλος τ' ἐμὸς Θησεύς ὃδ' ἔρπει καὶ τεκν. μ. 1159 φέρ' ἂν τι cod., φράσον τί scripsi. σκότος vitiosum, fort. νέφος? quae praecedunt non sana sunt, scripserim ποῦ κακῶν ἐρημίαν εὖρω, φρυγῶν περρωτός κτῆ. 1160 κακοῖς] ἐμολ? 1161 προσλαβὼν cod., προσβαλὼν Caelorius, an προσβαλεῖν et 1162 θέλων? 1212 βρόμον cod., δρό-

μον Reiskius. 1218 προσίλλων? φόνον suspectum. 1239 δ' γ' cod., δ' ἔτ' Fixius, an γάρ? 1248 ἀποτυχόντος Schaefer. 1249 ὦν γε cod., ὦν δὲ scripsi. 1251 οὐκ ἂν Kirchhoffius. 1279 τὸν vulgo, τὸ scripsi. 1281 οὐτ' ἐμοὶ? 1288 κηκαδούμεινοι? 1299 πρὸς ταῦτ' ἀριστον? 1302 βίον τ' cod., βίον γ' Reiskius, an βίον? 1304 Ζηνὸς cod., δῖον scripsi. 1306 καὶ τὸ καὶ ἔλυσας? ante 1313 quaedam excidisse qui coniciunt, vellem splendorem verborum sententiam indicassent mihi scribendum videtur εἰ τὸδ' αἰσθάνει, παραινέσαιμ' αὐτῷ μᾶλλον ἀντίσχειν κακοῖς. 1316 λέκτρα γ' Fixius, λέκτρ' Lobeckius. 1338 et 39 suspecti. 1340 τοι om. cod. 1340 ταῖς — ὑγιᾶται ταῖς συμφορᾶς γὰρ ὅστις οὐκ ἐπίσταται θνητὸς πεφυκὸς ὃν τρόπον φέρειν χρεῶν Stobaeus Flor. 108. 12: quae manifesta est interpolatio. 1351 ἐγκατεργήσαν Madwigius. 1366 spurius. 1367 καὶ τεκῶν? 1369 βίον Dobraeus. 1393 ἀθλίω cod., ἀθλιοι scripsi. 1416 πλὴν εἰς Badhamus. 1417 ἔτ' εἰπὼς cod., ἂν εἴποις L. Dindorfius.

SVPLICES

Vs. 20 χορείας ἐμῆς corrupta. 22 δεῖται Bothius, ἵκται Hermannus. 27 μόνω Reiskius et Marklandus. 29 προθύσονδ' Reiskius. 60 ὃ B pr. m., ὃ scripsi. 62 θαλερὰ σώματα λάϊον τάφον B, θαλερῶν σώματα ταλαίνας ἀτάφον Elmsleius, praetuli θαλερὸν et ἀτάφον. θαλερῶν σώματα δαρόν τ' ἀτάφον Kirchhoffius. 71 γόων γόων libri, γόος γόων scripsi. 78 κήδος Hartungius. 84 sq. graviter corrupti. 87 γόον τίνων? 94 ξένα Elmsleius. 109 ὃδ' ἀλλὰ Hermannus. 112 περὶ (περὶ Dindorfius) γὰρ — ἰὼν Marklandus. 164 ἄγω Kirchhoffius. 167 ἐμαῖς libri, ἐμέ scripsi. 171 sq. ξένον πόδα θεῖνον verba corrupta. 174 ὡς libri, ὡς Canter. 176—83 Euripide indigni et partim iam ab aliis damnati. 190—92 a Dindorfio in suspicionem vocati. 199 sq. manifesto spurii. 208 αἰθρον libri, αἰθρον scripsi. 212 καὶ om. B m. pr. 223 οὐχλ? 225 εἰς φάβους B. 233 ἐξάγον? 249 σὴν τύχην Hermannus. λίαν libri, δ' ἔαν scripsi. 251 τῶνδ' Hermannus. 252 deleverunt Matthiae et Dobraeus. 270 εὐδαιμονεῖν Chrysippus π. ἀποφ. p. 12. 273 τε θνατῶν libri, τεθνώτων Heathius. 274 Καδμεῖοις τελεχέσιν? 280 ἢ τιν' libri, τιν' scripsi. 283 τᾶ σᾶ interpolatoris videtur.

tur. 298 suspectus. 305 ἡσυχος? 306 νῦν δ' ἴσθι Fixius,
 alii alia. τοῦτο τίμιον πρόκειται? 314 ἀνανδρία φρενῶν Kirch-
 hoflus. 347 πείσων libri, πείθων scripsi. 352 ἐκ μοναρχίας? 355 ἀστών Elmsleius. 365—80 multis laborant cor-
 ruptelis iisque magnam partem oblitteratis. 380 αἰ τὸν δυσ-
 τυχή libri, δυστυχή τ' αἰ scripsi. post 380 quaedam ex-
 cidisse vidit Musgravius. 384 σεμνὸν Hermannus. 393 sq.
 suspecti, certe καὶ μὴν ineptum. 396 οἷδ' ὅτι libri, εἰδότε
 Musgravius. 398 ὑπαντᾷ libri, ὑπαντάξ Elmsleius, ὑπαντα
 Hartungius. 408 πλείον Elmsleius. χά πένης ἔχων ἴσων cor-
 rupta. ante 414 quaedam intercidissee videntur. 433 γεγραμ-
 μένων — ἀσθενής] οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρείσσον ἢ νόμοι πόλει
 καλῶς τεθέντες· ὁ τε γὰρ ἀσθενέστερος Stobaeus Flor. 44, 6
 recte opinor. 435 sq. ignorat Stobaeus. 449 τομαῖς ἀφορίζη? 451
 suspectus Kirchhofflo. 452 καλῶς] καλὸν vel χρεῶν ex-
 pectaris. 453 ὅταν τύχη? 454 δάκρυα δὲ τοῖς γονεῦσι Din-
 dorfus. 454 ζῶν ἔγω Hartungius. 470 μυστήρια libri, ἐκτῆ-
 ρια scripsi. 472 προσήκοντ' libri, προσήκόν γ' scripsi. 494
 καὶ] θεοῖς Marklandus. 495 οὐς ὕβρις libri, οὐς ὕβρισμ' Mus-
 gravius, ὕβρις οὐς Barnesius. 497 sq. ὁρθοστάτων αἰς libri, ὁρ-
 θαστάτας ὧς scripsi. 508 ταραῖα Elmsleius. aut ante 511 aut
 post 512 quaedam excidissee suspicor. 523 ὧς οὐ σὺν ὅπλοις Kirch-
 hoflus. 531—36 versus hoc loco incommodi, cf. Moschion. fr.
 11. 539 δεῖ B, χρῆν C. λαβεῖν? 543 κρυφίσονται Elmsleius.
 551 οἱ μὲν τὸτ' Marklandus. 553 εὐτυχήσῃ libri, εὐμενής ἢ
 scripsi. 564 φάος libri, σέβας scripsi. 566 σέθεν corruptum,
 σαφῇ Hartungius. 573 χᾶτέρους ἄθλους ἔγω? 574 ἐξαρκεῖν
 corruptum. 577 πονούσα libri, πονούσῃ scripsi. εὐδαιμοναῖ
 ed., εὐδαίμονα B pr. m. 586 στόμα suspectum. 594 μοι]
 τοι? 596 λέγει (γρ. φέρε) C, ἀν τελεί? 604 non expedito.
 605 κτύποι φανήσονται libri, φανήσονται κτύποι Brunckius.
 606 ὃ τάλαινα τίνα λόγον libri, τίνα' ἀν λόγον τάλαινα scripsi.
 623 ἔτι ποτ' libri, τίς ποτ' Reiskius. 653 συστρατευμάτων
 libri, στρατευμάτων Musurus, ἀν συστρεμμάτων? 655 ὧς μὲν
 ἦν λόγος sana non pulo. 672 θεῖναι Cnater. 689 ἢ τις —
 φρονημένης libri, forlasse nonnulla post hanc versum exci-
 derunt. 690 ῥοαῖς libri. 708 ἐκάρτυεν? 743 αὐτὸς ἀντ-
 ἀπώλετο? 745 οὗ τόξον ἐντείνοντες τοῦ libri, τὸ τόξον ἐντ. οὗ
 scripsi. 746 interpolatus. 751 εἰρήσεται? 755 δόμοις libri,

λόχοις Reiskius. 760 ἦκει libri, ἔχει scripsi, ἦκει Marklandus. post 763 lacunam indicavit Hermannus, fortasse 764 potius delendus cum Lobeckio in Soph. Ai. p. 228 ed. pr. 765 τὰν θρώπων κακὰ? 769 πόσον Kirchhoffius. 772 ἀλλ' εἰς αἴρω libri, ἀλλ' εἴμ' ἐπαρῶ Elmsleius. 786 με τὸ δεῦρ' 790 τὸ μὲν libri, τί μὲν scripsi. 809 sq. et 822 sq. quomodo corrigam non habeo. 825 τέκνων delet Hartungius. 838 ὅν verba uncis inclusa delenda suspicor. 843 sq. εἰ, ἰδὼν τὰ τοῦτων Dobracus. 849—52 aut spurii sunt aut corrupti. 850 ἔγωγε libri, ἔγω τε scripsi. 883 πρὸς τὸ μαλθακὸν βίον libri, πρὸς τε μαλθακὸν βίον scripsi. 888 Ἀταλάντης γεγώς? 899 Θεληίων ἴσας Canter. 903 σοφὰ libri, σοφός Valckenarius. 915 λέγειν τ' ἀκούειν θ' ὧν μάθησις ἐν λόγῳ Iohannes Dorn post Stob. Eccl. p. 725, 6. 917 παιδεύετε Hermannus. 930 ὁρᾶν σε Marklandus. 945 καμάτω πέλει νεκρῶ B pr. m. 946 sq. μένειν — Θησεύς verba suspecta. 968 τοῖς om. B m. pr. οὐτ' οὖν ἐν φθ. Kirchhoffius. 969 ζωῶσιν ἀριθμουμένη libri, ζωσιν Musurus, κρινομένη Musgravius. 984 τοῦ κακῶς θιμένου Elmsleius, τὴν τοῦ φθιμένου Erfordtius. 990—1030 versus desperati. 994 ὀρφναλίας libri, ὀρφνας Hermannus. 1010 δὴν θησαυρὸν Musgravius. ἐνθ' ἔστι vel ἐνθεν ἔστι libri, ἐνθ' ἔνεστι Canter. 1044 κατείδετε Elmsleius. 1048 τίς αὐδὴ 1066 πολλῶν Reiskius. 1089 κἄξπειράθην τέκνων libri, τέκνων delevi, fortasse κἄξ. μαθῶν? verba εἰς τὸδ' ἦλθον Kirchhoffio suspecta. 1101 οὐδὲν ἄξιον? οὐδὲν ἥδιον πέλει (deleto χειρὶ) Hermannus. 1112 ὠφέλουν πόλιν B, ὠφέλουν πόλις (γρ. πάλιν) C, ὠφελῶσι γῆν Plut. Mor. p. 110 C, ὕφελος ὦσι γῆ Bernhardy. 1118 δὴ libri, τε Reiskius. 1119 κατατριβομένης? 1125 ὑπερ sicut 1133 λαβῶν suspectum. 1139—58 in personarum vicibus constituendis et a libris et ab editoribus discedendum putavi. 1139 extrema verba corrupta. 1143 σὺ μὲν B, μῶν scripsi. 1145 τέκνον] τοῦτο? 1151 χαλκείοις libri, χαλκίοις ἐν Marklandus. 1153 sq. πάτερ et οὖν suspecta. 1157 sq. et 1160 graviter affecti. 1164 φίλιον Kirchhoffius. 1171 παισὶν θ' ed., παισὶν δ' scripsi, omittit copulam B m. pr. 1182 ἴσται vulgo, ἔστιν scripsi. 1184 ὠφελείν τὰ σα Musgravius. 1205 δρᾶσις φόνον Tourpius. 1228 μ' αὖ ὁρθοῖς Kirchhoffius.

Hesychius nomen ἀναδρομαί ex hoc dramate affert, ad Eur. fr. 850.

HIPPOLYTUS

Argum. p. 414, 2 ἐγκαταστήσασθαι libri, ἐγκαταστήσασθαι scripsi. γῆς suspectum. 3 ἐν Θήβαις κεῖται vel ὑπόκειται ἐν Θήβαις libri. 6 καὶ] ὁ καὶ?

Vs. 19 ὁμίλει Porsonus. 33 ὠνόμαζον Meinekius. 36 τῇδε AB. χθόνα suspectum Kirchhoffus. 41 ταύτης AB. 68 sq. scribendum suspicor valeis, εὐπατέρει, ἀν' αὐ-|κον Ζηνὸς πολύχρυσον. 70—72 damnavit Hermannus. 79 ὅσοις libri, ὅστις Porsonus. 91 ὡς? 105 οἶόν? 126 πορφύρας χλανίδας? 130 δεσποίνας AE. 132 κοίτα om. AE. ἔντοσθεν ἔχειν libri plerique. quae nunc leguntur minime sunt probabilia. 141 σὺ γάρ] η γάρ? οὐ γάρ et 145 οὐδ' ἀμφὶ Kirchhoffus. 145 σὺ δ' libri, εἴτ' scripsi. 188 χειροῖν Porsonus. 191 τοῦ ζῆν] τούτου Schol. Ar. Ran. 1082. 224 καὶ σοὶ μελέτη spuria videntur. 233 θῆρας AB. 234 πόθεν AhB et Suidae v. νῦν δὴ codex A, ποθεν Phot. Lex. p. 305, 14. νῦν δὲ Phot. et Suid. 271 ἐλέγχουσ' vulgo, ἐλέγχους scripsi. 288 ἀλλ' ὡ B, quod praetulerim. 304 sq. μέντοι et αὐθαδέστερα γλῆνον θαλάσσης interpolata videntur aut corrupta. 330 sq. hoc loco incommodi, nam 329 et 332 arctissime cohaerent. 331 ἐσθλῶν αἰσχροῖς libri fere omnes. 363 φίλων libri plerique, φίλων al. 377 πράσσειν τὰ πλεῖον? 377 sq. verba ἔστι — πολλοῖσιν et τόδε spuria esse suspicor. 387 προγνοῦσ' E. 443 φορητὸν Stobaeus Flor. 63, 5 et fortasse Hesychius vol. 2 p. 823. 468 ἢ κατηρεφεῖς δόμους Hartungius. locus nondum sanatus. 491 post τάνδρός punctum ponebatur. 494 sq. spurios iudico. 496 προσῆγον vulgo, πῶς ἦγον scripsi. 500 spurius mihi videtur. 503 εὐ λέγεις αἰσχροῖς τάδε A. 504 μὲν εὐ libri, μὲν οὐ scripsi. 507 χρῆ? 518—16 mihi suspecti. 540 φίλτατον Kirchhoffus. 550 τὰν "Αἰδὸς ὥστε] ναῖδα ὅπως τε cum levi discrepantia libri. genuina scriptura nondum reperta. 557 οἶόν ξεοδεῖ? 566 δόμοισί σοι Elmsleus. 586 ὅτον? 593 κρυπτὰ γάρ libri, κρύπτ' ἄρα Seidler. 621 ἢ χαλκὸν ἢ σ. ἢ χρυσοῦ βάρος B et Stobaeus Flor. 73, 30. 625 ἀξασθαι libri meliores fortasse recte, nam 625 sq. spurii sunt. 630 εἰς δόμους ἀτηρὸν AC, an εἰς δώματ' ἀτηρὸν? 638 ἀλλὰ νωχελῆς? 658 πατρὶ] κακὰ A. 666 admodum lectus. 670 τίνα libri, τίν' αὖ scripsi. λόγους] λόγον al., πόρον scripserim. 680 κατώρθωται τέχνη CE, an κατώρθωται

τέχνη? 701 γὰρ] δὲ Philoponus in Aristot. de anima p. 4
 Eust. Opusc. p. 91, 70. 716 δῆτα suspectum. 749 παρ' εἰ
 ναῖς Hermannus, an παροίκοις? 751 θνατοῖς? 760 ἔπτα
 εἰς Kirchhoffius. 790 γυναῖκες ἔστε] ἀκουε σῖγα? cf. Anec.
 Bekk. p. 373, 13 sive Soph. fr. 1010. 795 βίотος ἀλλ' ὅμα
 ἔστ' ἂν AB, an βίотός ἐστιν, ἀλλ' ὅμως? 809 ἐκλύσαθ' αἰ
 μούς, ὡς ἴδω δυσδαίμονα (quo libri ducunt) ferri poterit de
 leto versu eo qui sequitur. 813 ὦ libri om. 818 ἐμῶν] ἐγῶ
 834 ἀναξ AE. ἐπῆλθε Abc. οὐ σοί γ' ἀναξ ἐπῆλθε Kirchl
 hoffius. κακόν BC. 841 τάλαινα corruptum. 866 τόδ' α
 τοῦτο δ' αὐ? 868 εἴη τυχεῖν vitiosa. 873 κακόν versui si
 quenti debetur. 884 πύλις] τάλας Dindorfius. 895 εἰς] Αἰδο
 πύλας A. 914 φίλους σε? 953 σίτοις corruptum, σίτου Kirchl
 hoffius, ἄστοις Badhamus. 969 χαράξῃ? 979 θαλάσσης B.
 al. 993 κοῦκ libri, οὐκ Marklandus. 1003 ἀγνὸν ἐς τοῖ
 ἡμέρας Christ. pat. 521. 1029 damnavit Valekenarius. 103
 τί δ'? 1049 proseribit Bergkii, item 1050 mihi suspectu
 1086 ἐμοῦ τεθίξεται A. 1089 ἐπέρχεται AEc. 1101 ταῦτ'
 1112 τύχαν suspectum. 1129 ὠκυπόδων ἐπίβας θεᾶς μέτα θι
 ρας ἐναίρων libri, ὠκυπόδων μέτα θήρας ἐναιρεν Brunckiu
 1189 αὐταῖσιν corruptum. 1195 ἐφ' ἄρματος BeC, ἐμφ' ἄ
 ρματος b, ἐφ' ἄρματι CE, ὑφ' ἄρματος B, ἐφάσκει A pr. m
 unde ἀκασχ' ὁμοῦ scribendum suspicor. 1219 ἱππικοῖς ἐν l
 bri, ἱππικοῖσιν Valekenarius. 1266 et 67 inverso ordine h
 bentur in BE. 1272 ποτᾶται δ' ἐπὶ libri, ποτᾶται πὶ scrips
 1276 χρυσοφαῖς βέλος? 1294 ἐν ἀγαθοῖς BCuB, ἐν τ' ἀγαθο
 Ebc, ἐν γ' ἀγαθοῖς d, ἐν ἀγαστοῖς Bothius. 1314 ἀνοιμῶξε
 1354 ἔ ἐ om. CEc. 1415 corruptus. 1419 damnavit Valek
 narius. 1431 λαβοῦ C. 1439 damnat Cobelus. 1451 τῇν τοῖ
 δαμνον παρθένον? cf. Diphilus Com. 4 p. 388 Αἰητοῦς Αἰ
 τε τοξόδαμνε παρθένε, ὡς οἱ τραγωδοὶ φασιν. 1453 καὶ ζή
 1460 οἴου στερήσεσθ'?

Α Λ Κ Η Σ Τ Ι Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΘΑΝΑΤΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΡΕΣΒΥΤΩΝ ΦΕΡΑΙΩΝ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ΕΥΜΗΛΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΦΕΡΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀπόλλων ἡγήσατο παρὰ τῶν Μοιρῶν ὅπως ὁ
 Ἀδμητος τελευτᾷν μέλλων παράσχη τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ
 ἐκόντα τεθνηξόμενον, ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ χρόνον
 ζήσῃ. καὶ δὴ Ἀλκηστις ἡ γυνὴ τοῦ Ἀδμήτου ἐπέδωκεν ὅ
 ἑαυτήν, οὐδετέρου τῶν γονέων ἐθελήσαντος ὑπὲρ τοῦ
 παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὐ πολὺ δὲ τῆς συμφορᾶς
 ταύτης γενομένης Ἡρακλῆς παραγενόμενος καὶ μα-
 θὼν παρὰ τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Ἀλκηστιν
 ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον καὶ τὸν Θάνατον ἀποστῆναι 10
 ποιήσας ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναῖκα, τὸν δὲ Ἀδμη-
 τον ἡξίου λαβόντα αὐτὴν τηρεῖν. εἰληφέναι δὲ αὐτὴν
 πάλῃς ἄθλον ἔλεγε. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου ἐδει-
 ξεν ἣν ἐπένθει.

Ἀλκηστις ἡ Πελίου θυγάτηρ ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ 15
 ἰδίου ἀνδρὸς τελευτήσας, Ἡρακλέους ἐπιδημήσαντος ἐν
 τῇ Θετταλίᾳ διασώζεται, βιασαμένου τοὺς χθονίους
 θεοὺς καὶ ἀφελομένου τὴν γυναῖκα. παρ' οὐδετέρῳ
 κεῖται ἡ μυθοποιία. τὸ δράμα ἐποιήθη ἰξ'. ἐδιδάχθη
 ἐπὶ Γλαυκίνου ἄρχοντος τὸ λ. πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς, 20
 δεύτερος Εὐριπίδης Κρήσσαις, Ἀλκμαίῳ τῷ δια

Ψωφίδος, Τηλέφω, Ἀλκήστιδι. τὸ δὲ δράμα κωμ
 κωτέραν ἔχει τὴν κατασκευὴν. ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος
 ὑπόκειται ἐν Φεραίς μιᾷ πόλει τῆς Θετταλίας. συν
 στηκε δὲ ὁ χορὸς ἐκ τινων πρεσβυτῶν ἐντοπίων,
 5 καὶ παραγίνονται συμπαθήσοντες τῇ Ἀλκήστιδος συμ
 φορᾷ. προλογίζει ὁ Ἀπόλλων. εἰσιδ' ἐχρηργοί. τὸ δὲ
 δράμα ἔστι σατυρικώτερον ὅτι εἰς χαρὰν καὶ ἡδονὴν
 καταστρέφει. παρὰ τῶν γραμματικῶν ἐκβάλλεται ἡ
 ἀνοικία τῆς τραγικῆς ποιήσεως ὅ τε Ὀρέστης καὶ
 10 Ἀλκηστις, ὡς ἐκ συμφορᾶς μὲν ἀρχόμενα, εἰς εὐδαι
 μονίαν δὲ καὶ χαρὰν λήξαντα, ἃ ἔστι μᾶλλον κωμ
 δίας ἐχόμενα. ΑΙ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

- Π. ὦ δώματ' Ἀδμήτει', ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ
 θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι θεός περ ὦν.
 Ζεὺς γὰρ κατακτὰς παῖδα τὸν ἐμὸν αἴτιος
 Ἀσκληπιόν, στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα·
 οὗ δὴ χολωθείς τέκτονας Δίου πυρὸς
 κτείνω Κύκλωπας· καὶ με θητεύειν πατήρ
 θνητῶ παρ' ἀνδρὶ τῶνδ' ἄποιν' ἠνάγκασεν.
 ἐλθὼν δὲ γαῖαν τήνδ' ἐβουφόρβουν ξένρ,
 καὶ τόνδ' ἔσωξον οἶκον ἐς τόδ' ἡμέρας.
 ὅσιον γὰρ ἀνδρὸς ὅσιος ὦν ἐτύγχανον,
 παιδὸς Φέρητος, ὃν θανεῖν ἐρρυσάμην,
 Μοίρας δολώσας· ἦνεσαν δέ μοι θεαὶ
 Ἀδμητον ἄδην τὸν παρ' αὐτὸν ἐκφυγεῖν,
 ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρόν.
 πάντας δ' ἐλέγξας καὶ διεξελθὼν φίλους,
 πατέρα γεραίαν θ' ἢ σφ' ἔτικτε μητέρα,
 οὐχ εὖρε πλὴν γυναικὸς ἥτις ἤθελε
 θανεῖν πρὸ κείνου μηδ' ἐτ' εἰσορᾶν φάος,
 ἣ νῦν κατ' οἴκους ἐν χεροῖν βασιάζεται
 ψυχορραγοῦσα· τῇδε γάρ σφ' ἐν ἡμέρᾳ
 θανεῖν πέπρωται καὶ μεταστῆναι βίου.

ἔγω δ' εἴ, μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κίχῃ,
λείπω μελάρθρων τῶνδε φιλτάτην στέγην.
ἤδη δὲ τόνδε Θάνατον εἰσορῶ πέλας,
λερῇ θανόντων, ὅς νιν εἰς Ἄιδου δόμους
μέλλει κατὰξιν· σύμμετρος δ' ἀφίκετο,
φρουρῶν τόδ' ἡμαρ ᾧ θανεῖν αὐτὴν χρεῶν.

④ A. $\frac{5}{6}$ $\frac{5}{6}$

τί σὺ πρὸς μελᾶθροισι; τί σὺ τῇδε πολεῖς,
Φοῖβ'; ἀδικεῖς αὖ τιμὰς ἐνέρων
ἀφυριζόμενος καὶ καταπαύων.
οὐκ ἤρκεσέ σοι μόνον Ἀδμήτου
διακωλύσαι, Μοῖρας δολίῳ
σφήλαντι τέχνῃ; νῦν δ' ἐπὶ τῇδ' αὖ
χέρα τοξήρῃ φρουρεῖς ὀπλίσας,
ἢ τόδ' ὑπέστη πόσιν ἐκλύσας;
αὐτὴ προθανεῖν Πελλίου παῖς.

All. θάρσει· δίκην τοι καὶ λόγους κεδνοὺς ἔχω.

Ⓜ 4. τί ὅντα τόξων ἔργον, εἰ δίκην ἔχεις;

ΑΠ. σύννηθες αἰὲ ταῦτα βαστάζειν ἐμοί.

ⓂΑ. καὶ τοῖσδε γ' οἴκοις ἐκδίκως προσωπελεῖν.

ΑΠ. φίλου γὰρ ἀνδρὸς συμφοραῖς βαρύνουμαι.

Ⓜ. *καὶ νοσφεῖς με τοῦδε δευτέρου νεχροῦ* :

ΑΠ. ἀλλ' οὐδ' ἐκείνον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην.

(2) A. πῶς οὖν ὑπὲρ γῆς ἐστὶ κοῦ καίτω γιγονός;

ΑΠ. δάμαρτ' ἀμείψας. ἥν σὺ νῦν ἤκεις μέτα.

ⓂΑ. καὶ πᾶξομαι νῦν θεοτέραν ὑπὸ νόμον.

ΑΠ. λαβὼν ἰδ'. οὐ γὰρ οἶδ' ἄν εἰ πείσονται σε.

ⲙⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲣⲁⲛⲉ ⲧⲉ ⲧⲉ ⲃⲁⲣⲉ ⲟⲩⲟ ⲁⲛ ⲉⲓ ⲛⲉⲓⲟⲩⲁⲓ
ⲙⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲣⲁⲛⲉ ⲧⲉ ⲧⲉ ⲃⲁⲣⲉ ⲟⲩⲟ ⲁⲛ ⲉⲓ ⲛⲉⲓⲟⲩⲁⲓ

ΑΠ. οἴκ, ἀλλὰ τοῖς μέλλουσιν θάνατον ἐμβολέ

Θ. Δ. ἔγω γόγγυον δὴ καὶ προσθαίψω σέθεν.

- ΑΠ. οὔτοι πλέον γ' ἂν ἢ μίαν ψυχὴν λάβοις.
 ΘΑ. νέων φθινόντων μείζον ἄρυνναι γέρας. 55
- ΑΠ. καὶν γραῦς ὄληται, πλουσίως ταφήσεται.
 ΘΑ. πρὸς τῶν ἐχόντων, Φοῖβε, τὸν νόμον τίθης.
 ΑΠ. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἢ καὶ σοφὸς λέληθας ὦν;
 ΘΑ. ὄναιντ' ἂν οὐς πάρεστι γηραιοὺς θανεῖν.
 ΑΠ. οὐκουν δοκεῖ σοι τήνδε μοι δοῦναι χάριν; 60
 ΘΑ. οὐ δῆτ'· ἐπίστασαι δὲ τοὺς ἐμοὺς τρόπους.
 ΑΠ. ἐχθροὺς γε θνητοῖς καὶ θεοῖς στρυγυμένους.
 ΘΑ. οὐκ ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν ἢ μὴ σε δεῖ.
 ΑΠ. ἢ μὴν σὺ παύσει καίπερ ὤμος ὦν ἄγαν·
 τοῖος Φέρητος εἴσι πρὸς δόμους ἀνὴρ, 65
 Εὐρυσθέως πέμπαντος ἱππειον μέτα
 ὄχημα Θρήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων,
 ὃς δὴ ξενωθείς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτου δόμοις
 βία γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται.
 [κοῦθ' ἢ παρ' ἡμῶν σοι γενήσεται χάρις 70
 δράσεις θ' ὁμοίως ταῦτ', ἀπεχθήσει τ' ἐμοί.]
 ΘΑ. πόλλ' ἂν σὺ λέξας οὐδὲν ἂν πλέον λάβοις·
 ἢ δ' οὖν γυνὴ κάτεισιν εἰς Αἰδου δόμους.
 στείχω θ' ἐπ' αὐτήν, ὥς κατάρξωμαι ἔλφει·
 ἱερὸς γὰρ οὗτος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν 75
 οὔτου τόδ' ἐγγὺς κρατὸς ἀγνίση τρίχα.
 ΧΘ. τί ποθ' ἡσυχία πρόσθεν μελάρων;
 τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτου;
 ἀλλ' οὐδὲ φίλων πέλας οὐδεῖς,
 ὅστις ἂν εἴποι πότερον φθιμένην 80
 βασίλειαν χορὴ πενθεῖν, ἢ ζῶσ'
 ἔτι φῶς λένσσει Πελλίου τόδε παῖς
 Ἀλκηστis, ἐμοὶ πᾶσι τ' ἀρίστη
 δόξασα γυνὴ
 πόσιν εἰς αὐτῆς γεγενῆσθαι. 85

- κλύει τις ἢ στεναγμὸν ἢ
 χειρῶν κτύπον κατὰ στέγας
 ἢ γόον ὥς πεπραγμένων;
 οὐ μὰν οὐδέ τις ἀμφιπόλων
 στατίζεται ἀμφὶ πύλας. 90
 εἰ γὰρ μετακύμιος ἄτας,
 ὦ Παιάν, φανείης.
- HMIX. οὐ τᾶν φθιμένης γ' ἐσιώπων.
 HMIX. οὐ δὴ φροῦδος νέκυς ἦδη.
 HMIX. πόθεν; οὐκ ἀνχῶ. τί σε θαρσύνει; 95
 HMIX. πῶς ἂν ἐρημον τάφον Ἀδμητος
 κεδνῆς ἂν ἐπραξε γυναικός;
 XO. πυλῶν πάροιθε δ' οὐχ ὁρῶ 100
 πηγαῖον ὥς νομίζεται
 χέρσιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις,
 χαίτη τ' οὔτις ἐπὶ προθύροις
 τομαῖος, ἃ δὴ νεκύων
 πένθει πίτνει· οὐ νεολαία
 δουπεῖ χεῖρ γυναικῶν.
- HMIX. καὶ μὴν τόδε κύριον ἦμαρ, 105
 HMIX. τί τόδ' αὐδᾶς;
 HMIX. ᾧ χρή σφε μολεῖν κατὰ γαίης.
 HMIX. ἐθιγες ψυχῆς, ἐθιγες δὲ φρενῶν.
 HMIX. χρή τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων
 πενθεῖν ὅστις 110
 χρηστὸς ἀπ' ἀρχῆς νενόμισται.
- XO. ἀλλ' οὐδὲ ναυκληροῖαν 115
 ἔσθ' ὅποι τις αἰας
 στείλας ἢ Λυκίας
 εἴτ' ἐπὶ τὰς ἀνύδρους

86 — 92 = 98 — 104

112 — 121 = 122 — 131

Ἀμμωνιάδας ἔδρας
 δυστάνου παραλύσαι
 ψυχάν· μόρος γὰρ ἀπότομος
 πλάθει· θεῶν δ' ἐπ' ἐσχάrais
 οὐκ ἔχω ἐπὶ τίνα

120

μηλοθύταν πορευθῶ.
 μόνος δ' ἄν, εἰ φῶς τόδ' ἦν
 ὅμμασιν δεδορκῶς

ἀντ.

Φοίβου παῖς, προλιποῦς
 ἦλθεν ἔδρας σκοτίας

125

Ἄιδα τε πύλας·

δμαθέντας γὰρ ἀνίστη,
 πρὶν αὐτὸν εἴλε Διόβολον
 πληκτρον πυρὸς κεραυνίου.
 νῦν δὲ τίν' ἔτι βίον

130

ἐλπίδα προσδέχωμαι;
 πάντα γὰρ ἤδη [τετέλεσται βασιλεῦσι],
 πάντων δὲ θεῶν ἐπὶ βωμοῖς
 αἰμόρραντοι θυσαί πλήρεις,
 οὐδ' ἔστι κακῶν ἄκος οὐδέν.

135

ἀλλ' ἦδ' ὀπαδῶν ἐκ δόμων τις ἔρχεται
 δακρυρροοῦσα· τίνα τύχην ἀκούσομαι;
 πενθεῖν μὲν, εἴ τι δεσπότηισι τυγχάνει,
 συγγνωστόν· εἰ δ' ἔτ' ἔστιν ἔμψυχος γυνή
 εἴτ' οὖν ὄλωλεν εἰδέναι βουλοίμεθ' ἄν.

140

ΘΕ. καὶ ζῶσαν εἶπεῖν καὶ θανοῦσαν ἔστι σοι.

ΧΘ. καὶ πῶς ἂν αὐτὸς κατθανοί τε καὶ βλέποι;

ΘΕ. ἤδη προνωπῆς ἔστι καὶ ψυχορραγεῖ.

ΧΘ. ᾧ τλημον, οἷας οἶος ὦν ἀμαρτάνεις.

ΘΕ. οὐπω τόδ' οἶδε δεσπότης, πρὶν ἂν πάθῃ.

145

ΧΘ. ἐλπίς μὲν οὐκέτ' ἔστι σωθῆσθαι βίον;

ΘΕ. πεπωμένη γὰρ ἡμέρα βιάζεται.

- ΧΟ.** οὐκ οὖν ἐπ' αὐτῇ πράσσεται τὰ πρόσφορα;
ΕΞ. κόσμος γ' ἔτοιμος, ὥς σφε συνθάψει πόσιν.
ΧΟ. ἴστω νυν εὐκλεῆς γε κατθανουμένη 150
 γυνή τ' ἀρίστη τῶν ὑφ' ἡλίῳ μακρῶ.
ΕΞ. πῶς δ' οὐκ ἀρίστη; τίς δ' ἐναντιώσεται;
 τί χρὴ γενέσθαι τὴν ὑπερβεβλημένην
 γυναῖκα; πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις
 πόσιν προτιμῶς ἢ θέλουσ' ὑπερθανεῖν; 155
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ πᾶς' ἐπίσταται πόλις·
 ἃ δ' ἐν δόμοις ἔδρασε θανμάσει κλύων.
 ἐπεὶ γὰρ ἦσθε δ' ἡμέραν τὴν κυρίαν
 ἤκουσαν, ὕδασι ποταμίῳις λευκὸν χρῶα
 ἐλούσας, ἐκ δ' ἐλούσα κεδρίνων δόμων 160
 ἐσθῆτα κόσμον τ' εὐπρεπῶς ἡσκήσατο,
 καὶ στᾶσα πρόσθεν ἐστίας κατηνύξατο·
 δέσποιν', ἐγὼ γὰρ ἔρχομαι κατὰ χθονός,
 πανύστατόν σε προσπίτνους' αἰτήσομαι,
 τέκν' ὀρφανεῦσαι τᾶμά, καὶ τῷ μὲν φίλῃν 165
 σύξευξον ἄλοχον, τῇ δὲ γενηαῖον πόσιν.
 μηδ' ὥσπερ αὐτῶν ἢ τεκοῦς' ἀπόλλυμαι
 θανεῖν ἁώρους παῖδας, ἀλλ' εὐδαίμονας
 ἐν γῇ πατρῷα τερπνὸν ἐκπλῆσαι βίον.
 πάντας δὲ βωμοὺς οἱ κατ' Ἀδμήτου δόμους 170
 προσῆλθε καῖέστεψε καὶ προσῆνυξατο,
 πτόρθων ἀποσχίζουσα μυρσίνης φόβην,
 ἄκλαυστος ἀστένακτος, οὐδὲ τοῦπιόν
 κακὸν μεθίστη χρωτὸς εὐειδῇ φύσιν.
 καῖπειτα θάλαμον εἰσπεσοῦσα καὶ λέχος, 175
 ἐνταῦθα δὴ δάκρυσε καὶ λέγει τάδε·
 ὦ λέκτρον, ἔνθα παρθένεια' ἔλυσ' ἐγὼ
 κορευμάτων ἐκ τοῦδ' ἀνδρός, οὗ θνήσκω πέρι,
 χαῖρ'· οὐ γὰρ ἐχθαίρω σ'· ἀπώλεσας δέ με

μόνην· προδοῦναι γάρ σ' ὀκνοῦσα καὶ πόσιν 180
 θνήσκω. σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται,
 σώφρων μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.

κυνεῖ δὲ προσπίτνουσα, πᾶν δὲ δέμνιον
 ὀφθαλμοτέγκτω δέυεται πλημμυρίδι.

ἐπεὶ δὲ πολλῶν θακρύων εἶχεν κόρον, 185

στείχει προνωπῆς ἐκπεσοῦσα δεμνίων,

καὶ πολλὰ θάλαμον ἐξιοῦσ' ἐπεστράφη

· κῆρυξεν αὐτὴν αὐθις εἰς κοίτην πάλιν.

παῖδες δὲ πέπλων μητρὸς ἐξηρημέναι 190

ἐκλαιοι· ἡ δὲ λαμβάνουσ' ἐς ἀγκάλας

ἡσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὥς θανουμένη.

πάντες δ' ἐκλαιοι οἰκέται κατὰ στέγας

δέσποιναν οἰκτεῖροντες. ἡ δὲ δεξιᾶν

προὔτειν' ἐκάστω, κοῦτις ἦν οὕτω κακὸς

ὃν οὐ προσεῖπε καὶ προσεργήθη πάλιν. 195

τοιαῦτ' ἐν οἴκοις ἐστὶν Ἀδμήτου κακά.

καὶ κατθανών τ' ἂν ὦλετ'· ἐκφυγών δ' ἔχει

τοσοῦτον ἄλγος, οὐπόθ' οὐ λελήσεται.

ΧΟ. ἡ που στενάζει τοισίδ' Ἀδμητος κακοῖς, 200
 ἐσθλῆς γυναικὸς ἧς στειρηθῆναι σφε χρεή;

ΘΕ. κλαίει γ' ἄκοιτιν ἐν χεροῖν φίλην ἔχων,

καὶ μὴ προδοῦναι λίσσεται, τὰμήχανα

ζητῶν· φθίνει γὰρ καὶ μαραίνεται νόσφ,

παρειμένη δέ, χειρὸς ἄθλιον βάρος. 205

ὅμως δὲ καίπερ σμικρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι

βλέψαι πρὸς αὐγὰς βούλεται τὰς ἡλίου.

ἀλλ' εἶμι καὶ σὴν ἀγγεῖα παρούσιαν·

οὐ γάρ τι πάντες εὐ φρονοῦσι κοιράνοις, 210

ὥς οὐποτ' αὐθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατον 207

ἀντίνα κύκλον θ' ἡλίου προσόψεται.

ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὐμενεῖς παρεστάναι.
 σὺ δ' εἰ παλαιὸς δεσπότης ἐμοῖς φίλος.

ΗΜΙΧ. ἰὼ Ζεῦ, τίς ἂν πῶς πᾶ πόρος κακῶν στρ.
 γένοιτο καὶ λύσις τύχας ἃ πάρεστι κοιρανούς;

ΗΜΙΧ. ἔξεισί τις; ἢ τέμω τρίχα,
 καὶ μέλανα στολμὸν πέπλων
 ἀμφιβαλώμεθ' ἤδη;

ΗΜΙΧ. δῆλα μὲν, φίλοι, δῆλά γ', ἀλλ' ὅμως
 θεοῖσιν εὐχόμεσθα· θεῶν γὰρ δύναιμι μεγίστη.

ΗΜΙΧ. ὦναξ Παιάν,
 ἔξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν,
 πόριζε δὴ πόριζε· καὶ πάρος γὰρ
 τοῦδ' ἐφεῦρες, καὶ νῦν
 λυτήριος ἐκ θανάτου γενοῦ,
 φόνιον δ' ἀπόπαυσον Ἄιδαν.

ΗΜΙΧ. παπαῖ * * * * * ἀντ.
 ὦ παῖ Φέρητος, οἷ' ἐπραξας δάμαρτος σᾶς στερεῖς.

ΗΜΙΧ. ἄρ' ἄξια καὶ σφαγῆς τάδε,
 καὶ πλεον ἢ βρόχῳ δέρην
 οὐρανίῳ πελάσσαι;

ΗΜΙΧ. τὰν γὰρ οὐ φίλαν ἀλλὰ φιλτάταν
 γυναικα κατθανοῦσαν εἰν ἡματι τῷδ' ἐπόψει.

ΗΜΙΧ. ἰδοὺ ἰδοὺ,
 ἥδ' ἐκ δόμων δὴ καὶ πόσις πορεύεται.
 βόασον ὦ, στέναξον, ὦ Φεραιά
 χθῶν, τὰν ἀρίστην

γυναικα μαραινομένην νόσῳ
 κατὰ γᾶς χθόνιον παρ' Ἄιδαν.

ΧΟ. οὔποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν
 πλεον ἢ λυπεῖν, τοῖς τε πάροιθεν
 τεκμαιρόμενος καὶ τάσδε τύχας

λεύσσω βασιλέως, ὅστις ἀρίστης
ἀπλακῶν ἀλόχου τῆσδ' ἀβίωτον
τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει.

- ΑΛ. Ἄλιε καὶ φάος ἀμέρας, στρ.
οὐράνιαι τε δῖναι νεφέλας δρομαίου, 245
- ΑΔ. ὄρᾳ σὲ καμέ, δύο κακῶς πεπραγότας,
οὐδὲν θεοὺς δράσαντας ἀνθ' ὅτου θανεῖ.
- ΑΛ. γαῖά τε καὶ μελάθρων στέγαι ἀντ.
νυμφίδιοί τε κοῖται πατρίας Ἰωλκοῦ.
- ΑΔ. ἐπαιρε σαντήν, ᾧ τάλαινα, μὴ προδῶς· 250
λίσσου δὲ τοὺς κρατοῦντας οἰκτεῖραι θεοῦς.
- ΑΛ. ὄρῳ δίκωπον ὄρῳ σκάφος [ἐν λίμνῃ], στρ.
νεκύων δὲ πορθμεὺς
ἔχων χεῖρ' ἐπὶ κοντῷ Χάρων μ' ἤδη καλεῖ· τί μέλ-
λεις;
ἐπείρου· σὺ κατείργεις. 255
τάδε τοι με σπερχόμενος ταχύνει.
- ΑΔ. οἶμοι, πικρὰν γε τήνδε μοι ναυκληρίαν
ἔλεξας. ᾧ θύσδαιμον, οἷα πάσχομεν.
- ΑΛ. ἄγει μ' ἄγει μέ τις, οὐχ ὄρᾳς; ἀντ.
νεκύων ἐς αὐλὰν 260
ὑπ' ὄφρῦσι κυανανγέσι βλέπων πτερωτὸς Ἄιδας
τί πράξεις; μέθες. οἷαν
ὁδὸν ἃ δειλαιοτάτα προβαίνω.
- ΑΔ. οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐμοὶ
καὶ παισίν, οἷς δὴ πένθος ἐν κοινῷ τόδε. 265
- ΑΔ. μέθετε μέθετε μ' ἤδη.
κλίνατ', οὐ σθένω ποσίν·
πλησίον Ἄιδας·
σκοτία δ' ἐπ' ὅσσοις νύξ ἐφέρπει.

244 — 247 = 248 — 251

252 — 258 = 259 — 265

- τέκνα τέκν', οὐκέτι δὴ
οὐκέτι μάτηρ σφῶν ἔστιν.
χαίροντες, ὦ τέκνα, τόδε φάος ὀρῶντον.
- ΑΔ. οἴμοι· τόδ' ἔπος λυπρὸν ἀκούω
καὶ παντὸς ἐμοὶ θανάτου μεῖζον.
μὴ πρὸς σε θεῶν τλῆς με προδοῦναι,
μὴ πρὸς παίδων οὕς ὀρφανεῖς,
ἀλλ' ἄνα τόλμα·
σοῦ γὰρ φθιμένης οὐκέτ' ἂν εἶην·
ἐν σοὶ δ' ἐσμέν καὶ ζῆν καὶ μῆ·
σὴν γὰρ φιλίαν σεβόμεσθα.
- ΑΔ. "Αδμητ', ὀρᾷς γὰρ τὰ μὰ πρᾶγμαθ' ὥς ἔχει,
λέξαι θέλω σοὶ πρὶν θανεῖν ἃ βούλομαι.
ἐγὼ σε πρεσβεύουσα κἀντὶ τῆς ἐμῆς
ψυχῆς καταστήσασα φῶς τόδ' εἰδορᾶν,
θνήσκω παρὸν μοι μὴ θανεῖν ὑπὲρ σέθεν,
ἀλλ' ἄνδρα τε σχεῖν Θεσσαλῶν ὃν ἠθέλον,
καὶ δῶμα ναεῖν ὄλβιον τυραννίδι,
οὐκ ἠθέλησα ζῆν ἀποσπασθεῖσά σου
σὺν παισὶν ὀρφανοῖσιν· οὐδ' ἐφεισάμην,
ἥβης ἔχουσα δῶρ' ἐν οἷς ἔτερπόμεν.
καίτοι σ' ὁ φύσας χῆ τεκοῦσα προύδοσαν,
καλῶς μὲν αὐτοῖς κατθανεῖν ἦκον βίου,
καλῶς δὲ σῶσαι παῖδ' αὖ κλεῶς θανεῖν.
μόνος γὰρ αὐτοῖς ἦσθα, κοῦτις ἐλπίς ἦν
σοῦ κατθανόντος ἄλλα φιτύσειν τέκνα.
κἀγὼ τ' ἂν ἔξων καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον,
κοῦκ ἂν μονωθεῖς σῆς δάμαρτος ἔστενες
καὶ παῖδας ὀρφάνευες. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
θεῶν τις ἐξέπραξεν ὥσθ' οὕτως ἔχειν.
εἶεν· σὺ νῦν μοι τῶνδ' ἀπόμνησαι χάριν·
αἰτήσομαι γὰρ σ' ἄξιαν μὲν οὔποτε.

ψυχῆς γὰρ οὐδέν ἐστι τιμιώτερον·
 δίκαια δ', ὥς φήσεις σύ· τούσδε γὰρ φιλεῖς
 οὐχ ἦσσον ἢ γὰρ παῖδας, εἴπερ εὖ φρονεῖς·
 τούτους ἀνάσχου δεσπότας ἐμῶν δόμων,
 καὶ μὴ πιγῆμης τοῖσδε μητρύϊαν τέκνοις, 305
 ἣτις κακίων οὐς' ἐμοῦ γυνὴ φθόνη
 τοῖς σοῖσι κάμοις παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ.
 [μὴ δῆτα θράσους ταῦτά γ', αἰτοῦμαί σ' ἐγώ.]
 ἐχθρὰ γὰρ ἢ πιοῦσα μητρύϊα τέκνοις
 τοῖς πρόσθ', ἐχλιδυγῆς οὐδὲν ἠπιωτέρα. 310
 καὶ παῖς μὲν ἄρσην πατέρ' ἔχει πύργου μέγαν,
 σὺ δ' ὦ τέκνον μοι πῶς κορευθήσῃ καλῶς;
 ποίας τυχοῦσα συζύγου τῷ σῷ πατρί;
 μὴ σοὶ τίς αἰσχροῦν προσβαλοῦσα κληδόνα 315
 ἥβης ἐν ἀκμῇ σοὺς διαφθείρῃ γάμους.
 οὐ γὰρ σε μήτηρ οὔτε νυμφεύσει ποτὲ
 οὔτ' ἐν τόκοισι τοῖσι σοῖσι θαρσυνεῖ
 παροῦσ', ἵν' οὐδὲν μητρὸς εὐμενέστερον.
 δεῖ γὰρ θανεῖν με· καὶ τόδ' οὐκ εἰς αὔριον 320
 οὐδ' εἰς τρίτην μοι μηνὸς ἔρχεται κακόν,
 ἀλλ' αὐτίκ' ἐν τοῖς μηκέτ' οὔσι λέξομαι.
 χαίροντες εὐφραίνοισθε· καὶ σοὶ μὲν, πόσι,
 γυναῖκ' ἀρίστην ἔστι κομπάσαι λαβεῖν,
 ὑμῖν δέ, παῖδες, μητρὸς ἐκπεφυκέναι. 325
 XO. θάρσει· πρὸ τούτου γὰρ λέγειν οὐχ ἄξομαι·
 θράσει τάδ', εἴπερ μὴ φρενῶν ἀμαρτάνει.
 AA. ἔσται τάδ' ἔσται, μὴ τρέσῃς· ἐπεὶ σ' ἐγὼ
 καὶ ξῶσαν εἶχον καὶ θανοῦσ' ἐμὴ γυνὴ
 μόνῃ κεκληήσῃ, κοῦτις ἀντὶ σοῦ ποτε 330
 τόνδ' ἄνδρα νύμφῃ Θεσσαλὶς προσφθιγέσεται.

ὅν καὶ προσεῖπε καὶ προσεργήθη καλῶν.

312

οὐκ ἔστιν οὕτως οὔτε πατὴρ εὐγενοῦς
 οὔτ' εἶδος ἄλλως εὐπρεπεστάτη γυνή.]
 ἄλλος δὲ παίδων, τῶνδ' ὕμνησι εὐχομαι
 θεοῖς γενέσθαι· σοῦ γὰρ οὐκ ὠνήμεθα. 335
 οἶσά δὲ πένθος οὐκ ἐτήσιον τὸ σόν,
 ἀλλ' ἔστ' ἂν αἰὼν οὐμὸς ἀντέχη, γύναι,
 στυγῶν μὲν ἢ μ' ἔτικτεν, ἐχθαίρων δ' ἐμὸν
 πατέρα· λόγῳ γὰρ ἦσαν οὐκ ἔργῳ φίλοι.
 σὺ δ' ἀντιδοῦσα τῆς ἐμῆς τὰ φίλτατα 340
 ψυχῆς ἔσωσας. ἄρα μοι στένειν πάρα
 τοιαῦδ' ἄμαρτάνονται συζύγου σέθεν;
 παύσω δὲ κώμους συμποτῶν θ' ὁμιλίας
 στεφάνους τε μοῦσάν θ' ἣ κατεῖχ' ἐμοὺς δόμους.
 οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν βαρβίτου θίγοιμ' ἐτι 345
 οὔτ' ἂν φρέν' ἐξαίροιμι πρὸς Αἴβυν λακεῖν
 αὐλόν· σὺ γάρ μου τέρψιν ἐξείλου βίον.
 σοφῇ δὲ χειρὶ τεκτόνων δέμας τὸ σόν
 εἰκασθὲν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται,
 ᾧ προσπεσοῦμαι καὶ περιπτύσσων χέρας 350
 ὄνομα καλῶν σόν τήν φίλην ἐν ἀγκάλαις
 δόξω γυναιῖκα καίπερ οὐκ ἔχων ἔχειν,
 ψυχρὰν μὲν, οἶμαι, τέρψιν, ἀλλ' ὅμως βάρους
 ψυχῆς ἀπαντλοῖν ἂν· ἐν δ' ὀνειράσι
 φοιτῶσά μ' εὐφραίνοις ἂν. ἡδὺ γὰρ φίλους 355
 κὰν νυκτὶ λεύσσειν, ὅστιν' ἂν παρῇ χρόνον.
 εἰ δ' Ὀρφείως μοι γλῶσσα καὶ μέλος παρῇν,
 ὥστ' ἢ κόρην Δήμητρος ἢ κείνης πόσιν
 ὕμνοισι κηλήσαντά σ' ἐξ Αἴδου λαβεῖν,
 κατῆλθον ἂν, καὶ μ' οὔθ' ὁ Πλούτωνος κύνων 360
 οὔθ' οὐπὶ κώπη ψυχοπομπὸς ἂν Χάρων
 ἔσχον, πρὶν εἰς φῶς σὸν καταστήσαι βίον.
 ἀλλ' οὖν ἐκεῖσε προσδόκα μ', ὅταν θάναω,

- καὶ δῶμ' ἐτοίμαξ', ὥς συνοικήσουσά μοι.
 ἐν ταῖσιν αὐταῖς γάρ μ' ἐπισκήψω κέδροις 365
 σοὶ τοῦσδε θείναι πλευρά τ' ἐκτείνειν πέλας
 πλευροῖσι τοῖς σοῖς· μηδὲ γὰρ θανῶν ποτε
 σοῦ χωρὶς εἶην τῆς μόνης πιστῆς ἐμοί.
 ΧΟ. καὶ μὴν ἐγὼ σοὶ πένθος ὥς φίλος φίλῳ
 λυπρὸν συνοίσω τῆσδε· καὶ γὰρ ἄξια. 370
 ΑΛ. ὦ παῖδες, αὐτοὶ δὴ τὰδ' εἰσηκούσατε
 πατὴρ λέγοντος μὴ γαμεῖν ἄλλην τινὰ
 γυναικ' ἐφ' ἡμῖν μηδ' ἀτιμάσειν ἐμέ.
 ΑΛ. καὶ νῦν γέ φημι, καὶ τελευτήσω τάδε.
 ΑΛ. ἐπὶ τοῖσδε παῖδας χειρὸς ἐξ ἐμῆς δέχου. 375
 ΑΛ. δέχομαι φίλον γε δῶρον ἐκ φίλης χειρός.
 ΑΛ. σὺ νῦν γενοῦ τοῖσδ' ἀντ' ἐμοῦ μήτηρ τέκνοις.
 ΑΛ. πολλή γ' ἀνάγκη σοῦ γ' ἀπεστερημένοις.
 ΑΛ. ὦ τέκν', ὅτε ξῆν χρῆν μ', ἀπέρχομαι κάτω.
 ΑΛ. οἴμοι, τί δράσω δῆτα σοῦ μονοῦμενος; 380
 ΑΛ. χρόνος μαλάξει σ'· οὐδὲν ἐσθ' ὁ κατθανῶν.
 ΑΛ. ἄγου με σὺν σοὶ πρὸς θεῶν ἄγου κάτω.
 ΑΛ. ἀρκοῦμεν ἡμεῖς οἱ προθνήσκοντες σέθεν.
 ΑΛ. ὦ δαῖμον, οἷας συζύγου μ' ἀποστερεῖς.
 ΑΛ. καὶ μὴν σκοτεινὸν ὄμμα μου βαρύνεται. 385
 ΑΛ. ἀπωλόμην ἄρ', εἰ με δὴ λείψεις, γύναι.
 ΑΛ. ὥς οὐκέτ' οὔσαν οὐδὲν ἂν λέγοις ἐμέ.
 ΑΛ. ὄρθου πρόσωπον, μὴ λίπης παῖδας σέθεν.
 ΑΛ. οὐ δῆθ' ἐκοῦσά γ', ἀλλὰ χαίρετ', ὦ τέκνα.
 ΑΛ. βλέπον πρὸς αὐτοὺς βλέπον. ΑΛ. οὐδὲν εἰμ'
 ἔτι. 390
 ΑΛ. τί δρᾷς; προλείπεις; ΑΛ. χαῖρ'. ΑΛ. ἀπωλόμην
 τάλας.

ΧΟ. βέβηκεν, οὐκέτ' ἔστιν Ἀδμήτου γυνή.

- ΕΥ. ἰὼ μοι τύχας. μαῖα δὴ κάτω
 βέβακεν, οὐκέτ' ἔστιν, ὦ
 πάτερ, ὑφ' ἡλίου.
 προλιποῦσα δ' ἄμὸν βίον
 ὠρφάνισεν τλάμων.
 ἴδε γὰρ ἴδε βλέφαρον
 καὶ παρατόνους χέρας.
 ὑπάκουσον ἄκουσον, ὦ μᾶτερ, ἀντιάξω
 σ' ἐγώ, μᾶτερ, ἐγώ
 * * καλοῦμαι ὁ
 σὸς ποτὶ σοῖσι πίτνων στόμασιν νεοσσός.
 ΑΔ. τὴν οὐ κλύουσαν οὐδ' ὀρώσαν· ὥστ' ἐγὼ
 καὶ σφῶ βαρεῖα συμφορᾷ πεπλήγμεθα.
 ΕΥ. νέος ἐγώ, πάτερ, λείπομαι φίλας
 μονόστολός τε ματρός· ὦ
 σκέτλια δὴ παθῶν
 ἐγὼ ἔργα * * σύ τε,
 σύγκασί μοι κούρα,
 * * * * * συνέτλας·
 * * * * * ὦ πάτερ,
 ἀνόνατ' ἀνόνατ' ἐνύμφευσας οὐδὲ γήρως
 ἔβας τέλος σὺν τᾷδ'·
 ἐφθιτο γὰρ πάρος,
 οἰχομένας δὲ σοῦ, μᾶτερ, ὄλωλεν οἶκος.
 ΧΟ. Ἀδμητ', ἀνάγκη τάσδε συμφορὰς φέρειν·
 οὐ γάρ τι πρῶτος οὐδὲ λοίσθιος βροτῶν
 γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακες· γίγνωσκε δὲ
 ὥς πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται.
 ΑΔ. ἐπίσταμαί γε κοῦκ ἄφνω κακὸν τόδε
 προσέπτατ'· εἰδὼς δ' αὖτ' ἐτειρόμην πάλαι.
 ἀλλ' ἐκφορὰν γὰρ τοῦδε θήσομαι νεκροῦ,

πάρεστε καὶ μένοντες ἀντηγήσατε
 παιῶνα τῷ κάτωθεν Ἀσπύδιω θεῷ.
 πᾶσιν δὲ Θεσσαλοῖσιν ὦν ἐγὼ κρατῶ
 πένθους γυναικὸς τῆσδε κοινοῦσθαι λέγω
 κουρᾷ ξυρήκει καὶ μελαγχίμοις πέπλοις·
 τέθριππά θ' οὐ ξεύγνυσθε καὶ μονάμπυκας
 πώλους, σιδήρῳ τέμνεται ἀνχένων φόβην.
 αὐλῶν δὲ μὴ κατ' ἄστν, μὴ λύρας κτύπος
 ἔστω σελήνας δῶδεκ' ἐκπληρουμένας·
 οὐ γάρ τιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν
 τοῦδ' οὐδ' ἀμείνον' εἰς ἔμ'· ἀξία δέ μοι
 τιμᾶν, ἐπεὶ τέθνηκεν ἀντ' ἐμοῦ μόνη.

- ΧΟ. ὦ Πελίου θυγάτηρ, στρ. 435
 χαίρουσά μοι εἰν' Αἶδα δόμοισιν
 τὸν ἀνάλιον οἶκον οἴκετεύοις.
 ἴστω δ' Αἶδας ὁ μελαγχαίτας θεὸς ὅς τ' ἐπὶ κώπῃ
 πηδαλίῳ τε γέρον 440
 νεκροπομπὸς ἵξει,
 πολὺ δὴ πολὺ δὴ γυναικ' ἀρίσταν
 λίμναν Ἀχεροντίαν πορεύ-
 σας ἐλάτῃ δικώπῳ.
 πολλά σε μουσοπόλοι ἀντ. 445
 μέλψουσι καθ' ἐπτάτονόν τ' ὀρεῖαν
 χέλυν ἐν τ' ἀλύροις κλέοντες ὕμνοις,
 Σπάργα κύκλος ἀνίκα Καρνεῖου περινίσσεται ὥρας
 μηνὸς ἀειρομένας 450
 παννύχου σελάνας,
 λιπαραῖσί τ' ἐν ὀλβίαις Ἀθάναις.
 τοίαν ἔλιπες θανοῦσα μολ-
 πᾶν μελέων ἀοιδοῖς.
 εἰθ' ἐπ' ἐμοὶ μὲν εἴη, στρ. 455

435 — 444 = 445 — 454

δυναίμαν δέ σε πέμψαι
 φάος ἔξ' Αἶδα τεράμωνων
 Κωκυτοῦ τε ῥεέθρων
 ποταμῖα νερτέρῃα τε κώπα.
 σὺ γάρ, ὦ μόνα ὦ φίλα γυναικῶν,
 σὺ τὸν αὐτᾶς
 ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμεῖψαι
 ψυχᾶς ἔξ' Αἶδα. κούφα σοι
 χθὼν ἐπάνωθε πέσοι, γύναι. εἰ δέ τι
 καινὸν ἔλοιτο λέχος πόσις, ἧ μάλ' ἂν ἔμοιγ' ἄ
 εἴη

στυγνῆθεις τέκνοις τε τοῖς σοῖς.
 πατέρος οὐ θελούσας
 πρὸ παιδὸς χθονὶ κρύψαι
 θέμας, οὐδὲ πατρὸς γεραιοῦ,
 * * * * *

ὃν ἔτεκον δ', οὐκ ἔτλαν ῥύεσθαι
 σχετλίῳ, πολιὰν ἔχοντε χαίταν·
 σὺ δ' ἐν ἡβᾷ
 νέᾳ προθανοῦσα φωτὸς οἴχει.
 τοιαύτας εἴη μοι κῦρσαι
 συνδυάδος φιλίας ἀλόχον· τοῦτο γὰρ
 ἐν βιότῳ σπάνιον μέρος· ἧ γὰρ ἂν ἔμοιγ' ἄλυπ
 δι' αἰῶνος ἂν ξυνείη.

ΗΡ. ξένοι, Φεραίας τῆσδε κωμῆται χθονός,
 Ἄδμητον ἐν δόμοισιν ἄρα κιγχάνω;

ΧΟ. ἔστ' ἐν δόμοισι παῖς Φέρητος, Ἡράκλεις.
 ἀλλ' εἰπὲ χρεῖα τίς σε Θεσσαλῶν χθόνα
 πέμπει, Φεραῖον ἄστν προσβῆναι τόδε.

ΗΡ. Τιρυνθίῳ πράσσω τιν' Εὐρυσθεῖ πόνον.

ΧΟ. καὶ ποῖ πορεύει; τῷ προσέξενξαι πλάνῳ;

- ΗΡ. Θρηκὸς τέτρωρον ἄρμα Διομήδους μέτα.
 ΧΟ. πῶς οὖν δυνήσει; μὲν ἄπειρος εἰ ξένου;
 ΗΡ. ἄπειρος· οὐπὼ Βιστόνων ἦλθον χθόνα. 485
 ΧΟ. οὐκ ἔστιν ἵππων δεσπόσαι σ' ἄνευ μάχης.
 ΗΡ. ἀλλ' οὐδ' ἀπειπεῖν τοῖς πόνοις οἷόν τ' ἐμοί.
 ΧΟ. κτανῶν ἄρ' ἤξεις ἢ θανῶν αὐτοῦ μενεῖς.
 ΗΡ. οὐ τόνδ' ἀγῶνα πρῶτον ἂν δράμοιμ' ἐγώ.
 ΧΟ. τί δ' ἂν κρατήσας δεσπότην πλέον λάβοις; 490
 ΗΡ. πάλους ἀπάξω κοιράνω Τιρυνθίῳ.
 ΧΟ. οὐκ εὐμαρὲς χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις.
 ΗΡ. εἰ μὴ γε πῦρ πνέουσι μυκτῆρων ἄπο.
 ΧΟ. ἀλλ' ἄνδρας ἀρταμοῦσι λαιψηραῖς γνάθοις.
 ΗΡ. θηρῶν ὀρείων χόρτον, οὐχ ἵππων λέγεις. 495
 ΧΟ. φάτνας ἰδοῖς ἂν αἵμασιν πεφυρμένας.
 ΗΡ. τίνος δ' ὁ θρέψας παῖς πατρός κομπάζεται;
 ΧΟ. Ἄρεος, ξαχρύσου Θρηκίας πέλτης ἄναξ.
 ΗΡ. καὶ τόνδε τοῦμου δαίμονος πόνον λέγεις,
 σκληρὸς γὰρ αἶε καὶ πρὸς αἶπος ἔρχεται, 500
 εἰ χρή με παισὶν οὕς Ἄρης ἐγείνατο
 μάχην συνάψαι, πρῶτα μὲν Λυκάωνι,
 αὐτὸς δὲ Κύνῳ, τόνδε δ' ἔρχομαι τρίτον
 ἀγῶνα πάλους δεσπότη τε συμβαλῶν.
 ἀλλ' οὐτὶς ἔστιν ὃς τὸν Ἀλκμήνης γόνου 505
 τρέσαντα χεῖρα πολεμίων ποτ' ὄψεται.
 ΧΟ. καὶ μὴν ὃδ' αὐτὸς τῆσδε κολίρανος χθονὸς
 Ἄδμητος ἔξω δωμάτων πορεύεται.
 ΑΔ. χαῖρ', ὦ Διὸς παῖ Περσέως τ' ἀφ' αἵματος.
 ΗΡ. Ἄδμητε καὶ σὺ χαῖρε, Θεσσαλῶν ἄναξ. 510
 ΑΔ. θέλοιμ' ἄν· εὖνουν δ' ὄντα σ' ἐξεπίσταμαι.
 ΗΡ. τί χρῆμα κουρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρόπεις;
 ΑΔ. θάπτειν τιν' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ μέλλω νεκρόν.
 ΗΡ. ἀπ' οὖν τέκνων σῶν πημονὴν εἰργοὶ θεός.

- ΑΔ. ζῶσιν κατ' οἴκους παῖδες οὓς ἔφυσ' ἐγώ. 515
 ΗΡ. πατήρ γε μὴν ὠραῖος, εἴπερ οἴχεται.
 ΑΔ. κἀκεῖνος ἔστι χῆ τεκοῦσά μ', Ἡράκλεις.
 ΗΡ. οὐ μὴν γυνή γ' ὄλωλεν ἈλκΗΣΤΙΣ σέθεν;
 ΑΔ. διπλοῦς ἐπ' αὐτῇ μῦθος ἔστι μοι λέγειν.
 ΗΡ. πότερα θανούσης εἶπας ἢ ζώσης ἔτι; 520
 ΑΔ. ἔστιν τε κούκέτ' ἔστιν, ἀλγύνει δέ με.
 ΗΡ. οὐδέν τι μᾶλλον οἶδ'. ἄσημα γὰρ λέγεις.
 ΑΔ. οὐκ οἶσθα μοίρας ἧς τυχεῖν αὐτὴν χρεών;
 ΗΡ. οἶδ' ἀντὶ σοῦ γε κατθανεῖν ὑφειμένην.
 ΑΔ. πῶς οὖν ἔτ' ἔστιν, εἴπερ ἦνεσεν τάδε; 525
 ΗΡ. ἦ, μὴ πρόκλαι' ἄκοιτιν, εἰς τόδ' ἀναβαλοῦ.
 ΑΔ. τέθνηχ' ὁ μέλλων, κούκέτ' ἔσθ' ὁ κατθανών.
 ΗΡ. χωρὶς τότ' εἶναι καὶ τὸ μὴ νομίζεται.
 ΑΔ. σὺ τῇδε κρίνεις, Ἡράκλεις, κείνη δ' ἐγώ.
 ΗΡ. τί δῆτα κλαίεις; τίς φίλων ὁ κατθανών; 530
 ΑΔ. γυνή· γυναικὸς ἀορίως μεμνήμεθα.
 ΗΡ. ὀθνεῖος ἢ σοὶ συγγενῆς γεγῶσά τις;
 ΑΔ. ὀθνεῖος, ἄλλως δ' ἦν ἀναγκαῖα δόμοις.
 ΗΡ. πῶς οὖν ἐν οἴκοις σοῖσιν ὤλεσεν βίον;
 ΑΔ. πατρὸς θανόντος ἐνθάδ' ὠρφανεύετο. 535
 ΗΡ. φεῦ.
 εἶδ' εὐρομέν σ', Ἀδμητε, μὴ λυπούμενον.
 ΑΔ. ὥς δὴ τί δράσων τόνδ' ὑπορράπτεις λόγον;
 ΗΡ. ξένων πρὸς ἄλλων ἐστίαν πορεύσομαι.
 ΑΔ. οὐκ ἔστιν, ὦναξ· μὴ τοσόνδ' ἔλθοι κακόν.
 ΗΡ. λυπουμένοις ὀχληρὸς, εἰ μόλοι, ξένος. 540
 ΑΔ. τεθναῖσιν οἱ θανόντες· ἀλλ' ἰθ' εἰς δόμους.
 ΗΡ. αἰσχροὺς παρὰ κλαίουσι θοινᾶσθαι φίλοις.
 ΑΔ. χωρὶς ξενῶνές εἰσιν οἱ σ' εἰσάξομεν.
 ΗΡ. μέθες με, καὶ σοὶ μυρίαν ἔξω χάριν.
 ΑΔ. οὐκ ἔστιν ἄλλου σ' ἀνδρὸς ἐστίαν μολεῖν. 545

ἥροῦ σὺ τῷδε δωμάτων ἐξωπλους
 ξενῶνας οἴξας, τοῖς τ' ἐφ'esτωσιν φράσον
 σίτων παρῆναι πληθός· ἐν δὲ κλήσατε
 θύρας μεσαύλους· οὐ πρόπει θοινωμένους
 κλύειν στεναγμῶν οὐδὲ λυπεῖσθαι ξένους. 550

ΧΟ. τί δρᾷς; τοιαύτης συμφορᾶς προκειμένης,
 Ἄδμητε, τολμᾷς ξενοδοκεῖν; τί μῶρος εἶ;

ΑΔ. ἀλλ' εἰ δόμων σφε καὶ πόλεως ἀπήλασα
 ξένον μολόντα, μᾶλλον ἂν μ' ἐπήνεσας;
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι συμφορὰ μὲν οὐδὲν ἂν 555
 μείων ἐρίγνεν', ἀξενώτερος δ' ἐγώ.

καὶ πρὸς κακοῖσιν ἄλλο τοῦτ' ἂν ἦν κακόν,
 δόμους καλεῖσθαι τοὺς ἐμοὺς κακοξένους.
 αὐτὸς δ' ἄριστος τοῦδε τυγχάνω ξένου,
 ὅταν ποτ' Ἄργους διψίαν ἔλθω χθόνα. 560

ΧΟ. πῶς οὖν ἐκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα,
 φίλου μολόντος ἀνδρός, ὥς αὐτὸς λέγεις;

ΑΔ. οὐκ ἂν ποτ' ἠθέλησεν εἰσελθεῖν δόμους,
 εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε.
 καὶ τῷ μὲν οἶμαι δρῶν τάδ' οὐ φρονεῖν δοκῶ, 565
 οὐδ' αἰνέσει με· τὰμὰ δ' οὐκ ἐπίσταται
 μέλαθρ' ἀπωθεῖν οὐδ' ἀτιμάζειν ξένους.

ΧΟ. ὦ πολύξεινος καὶ ἐλεύθερος ἀνδρὸς αἰεὶ ποτ'
 οἶκος, 570 στρ.

σέ τοι καὶ ὁ Πύθιος εὐλύρας Ἀπόλλων 570
 ἠξίωσε ναλεῖν,

ἔτλα δὲ σοῖσι μηλονόμας
 ἐν δόμοις γενέσθαι,
 δοχμῶν διὰ κλιτύων 575
 βοσκήμασι σοῖσι συριζῶν
 ποιμνίας ὑμεναίους.

σὺν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾷ μελέων βαλῖαι τε λύγ-
 κες, ἄντ.

δὲ λιποῦσ' Ὀθρυος νάπαν λεόντων 580

σαφρινὸς Ἰλα·

χόρευσε δ' ἄμφι σὰν κιθάραν,

Φοῖβε, ποικιλόθριξ

νεβρὸς ὑψικόμων πέραν 585

βαίνουσ' ἑλατᾶν σφυρῷ κούφῳ,

χαίρουσ' εὐφροني μολπᾷ.

τοιγὰρ πολυμηλοτάταν 590

ἐστὶαν οἰκεῖ παρὰ καλλίνεον

Βοιβίαν λίμναν· ἄρότοις δὲ γυνᾶν 590

καὶ πεδίων δαπέδοις

ὄρον ἄμφι μὲν Ἀελίου κνεφαίαν

ἱππόστασιν αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν * * * τίθεται, 595

πόντιον δ' Αἰγαίων' ἐπ' Ἀκτᾶν

ἀλόμενον Πηλίου κρατύνει.

καὶ νῦν δόμον ἀμπετάσας ἄντ.

δέξατο ξείνον νοτερῷ βλεφάρῳ,

τᾷς φίλας κλαίων Ἀλόχου νέκυν ἐν

δώμασιν ἄρτιθανῇ· 600

τὸ γὰρ εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ.

ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι δὲ πάντ' ἔνεστιν σοφίας. ἄγαμαι·

πρὸς δ' ἐμᾷ ψυχᾷ θάρσος ἦσται

θεοσεβῇ φῶτα κεδνὰ πράξειν. 605

ΑΔ. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενῆς παρουσία,

νέκυν μὲν ἤδη πάντ' ἔχοντα πρόσπολοι

φέρουσιν ἄρδην εἰς τάφον τε καὶ πυράν·

ὕμεῖς δὲ τὴν θανοῦσαν, ὥς νομίζεται,

προσείπατ' ἐξιοῦσαν ὑστάτην ὁδόν. 610

ΧΟ. καὶ μὴν ὄρῳ σὸν πατέρα γηραιῷ ποδῶν

588 — 596 = 597 — 605

στείλοντ', ὁπαδούς τ' ἐν χεροῖν δάμαρτι σῇ
κόσμον φέροντας, νερτέρων ἀγάλματα.

ΦΕ. ἦκω κακοῖσι σοῖσι συγκαμνων, τέκνον·
ἔσθλῃς γάρ, οὐδείς ἀντερεῖ, καὶ σώφρονος 615

γυναικὸς ἡμάρτηκας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
φέρειν ἀνάγκη καί περ ὄντα δυσμενῇ.

δέχον δὲ κόσμον τόνδε, καὶ κατὰ χθονὸς
ἵτω· τὸ ταύτης σῶμα τιμᾶσθαι χρεῶν,

ἣτις γε τῆς σῆς προύθανε ψυχῆς, τέκνον, 620
καὶ μ' οὐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν οὐδ' εἶασε σοῦ

στερέντα γήρα· πενθίμῳ καταφθίνειν,
πάσαις δ' ἔθηκεν εὐκλεέστερον βίον

γυναιξίν, ἔργον τλᾶσα γενναῖον τόδε.
ὦ τόνδε μὲν σῶσας, ἀναστήσασα δὲ 625

ἡμᾶς πίτνουντας, χαῖρε, κἀν Αἰδοῦ δόμοις
εὖ σοι γένοιτο. φημὶ τοιούτους γάμους

λύειν βροτοῖσιν, ἢ γαμεῖν οὐκ ἄξιον.
ΑΔ. οὗτ' ἤλθες εἰς τόνδ' ἐξ ἐμοῦ κληθεὶς τάφον, 630

οὗτ' ἐν φίλοισι σὴν παρουσίαν λέγω.
κόσμον δὲ τὸν σὸν οὐποθ' ἦδ' ἐνδύσεται·

οὐ γάρ τι τῶν σῶν ἐνδεὴς ταφήσεται.
τότε ξυναλγεῖν χρῆν σ' ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.

σὺ δ' ἐκποδῶν στάς καὶ παρεῖς ἄλλῳ θανεῖν
νέω γέρον ὦν, τόνδ' ἀποιμῶξεις νεκρόν; 635

οὐκ ἦσθ' ἄρ' ὀρθῶς τοῦδε σώματος πατήρ.
[οὐδ' ἢ τεκεῖν φάσκουσα καὶ κεκλημένη

μήτηρ μ' ἔτικτε· δουλείου δ' ἀφ' αἵματος
μαστῶ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρῃ.] 640

ἔδειξας εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν ὃς εἶ,
καὶ μ' οὐ νομίζω παῖδα σὸν πεφυκέναι.

ἦ τᾶρα πάντων διαπρέπεις ἀψυχία,
ὃς τηλικόσδ' ὦν κἀπὶ τέρμ' ἦκων βίου

- οὐκ ἠθέλησας οὐδ' ἐτόλμησας θανεῖν
 τοῦ σοῦ πρὸ παιδός, ἀλλὰ τήνδ' εἰάσατε 645
 γυναικ' ὀθνεῖαν, ἣν ἐγὼ καὶ μητέρα
 πατέρα τ' ἂν ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην ἐμοί,
 καί τοι καλὸν γ' ἂν τόνδ' ἀγῶν' ἡγωνίσω
 τοῦ σοῦ πρὸ παιδὸς κατθανών, βραχὺς δέ σοι
 πάντως ὁ λοιπὸς ἦν βιώσιμος χρόνος. 650
 [κἀγὼ τ' ἂν ἔξω χῆδε τὸν λοιπὸν χρόνον,
 κοῦκ ἂν μονωθεὶς ἔστενον κακοῖς ἐμοῖς.]
 καὶ μὴν ὅς' ἄνδρα χρὴ παθεῖν εὐδαίμονα
 πέπονθας· ἦβησας μὲν ἐν τυραννίδι,
 παῖς δ' ἦν ἐγὼ σοι τῶνδε διάδοχος δόμων, 655
 ὥστ' οὐκ ἄτεκνος κατθανὼν ἄλλοις δόμον
 λείψειν ἔμελλες ὀρφανὸν διαρπάσαι.
 οὐ μὴν ἐρεῖς γέ μ' ὥς ἀτιμάζων τὸ σὸν
 γῆρας θανεῖν προὔδωκά σ', ὅστις αἰδόφρων
 πρὸς σ' ἦν μάλιστα, κἀντὶ τῶνδε μοι χάριν 660
 τοιάνδε καὶ σὺ χή τεκοῦς' ἠλλαξάτην.
 τοιγὰρ φυτεύων παῖδας οὐκέτ' ἂν φθάνοις,
 οἳ γηροβοσκήσουσι καὶ θανόντα σε
 περιστελοῦσι καὶ προθήσονται νεκρόν.
 οὐ γάρ σ' ἐγωγε τῇδ' ἐμῇ θάψω χειρὶ· 665
 τέθνηκα γὰρ δὴ τοῦπὶ σ'· εἰ δ' ἄλλου τυχὼν
 σωτήρος αὐγὰς εἰσορῶ, κείνου λέγω
 καὶ παῖδά μ' εἶναι καὶ φίλον γηροτρόφον.
 μάτην ἅρ' οἱ γέροντες εὐχονται θανεῖν,
 γῆρας ψέγοντες καὶ μακρὸν χρόνον βίου· 670
 ἦν δ' ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος, οὐδεὶς βούλεται
 θνήσκεν, τὸ γῆρας δ' οὐκέτ' ἔστ' αὐτοῖς βαρύν.
- ΧΟ. παύσασθ', ἄλλῃς γὰρ ἢ παροῦσα συμφορά,
 [ὦ παῖ·] πατρὸς δὲ μὴ παροξύνης φρένας.
- ΦΕ. ὦ παῖ, τί ν' ἀνχέεις, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα 675

κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον σέθεν;
 οὐκ οἶσθα Θεσσαλὸν με κἀπὸ Θεσσαλοῦ
 πατρός γεγῶτα γνησίως ἐλεύθερον;
 ἄγαν ὑβρίξεις, καὶ νεανίας λόγους
 ῥίπτων ἐς ἡμᾶς οὐ βαλὼν οὕτως ἄπει. 680
 ἐγὼ δέ σ' οἴκων δεσπότην ἐρευνάμην
 κἄθρεψ', ὀφείλω δ' οὐχ ὑπερθνήσκειν σέθεν·
 οὐ γὰρ πατρῶον τόνδ' ἐδεξάμην νόμον
 παίδων προθνήσκειν πατέρας, οὐδ' Ἑλληνικόν.
 σαυτῷ γὰρ εἴτε δυστυχῆς εἴτ' εὐτυχῆς 685
 ἔφυς· ἃ δ' ἡμῶν χοῖν σε τυγχάνειν, ἔχεις.
 πολλῶν μὲν ἄρχεις, πολυπλέθρους δέ σοι γύας
 λείψω· πατρός γὰρ ταῦτ' ἐδεξάμην πάρα.
 τί δ' ἡτά σ' ἠδίκηκα; τοῦ σ' ἀποστερῶ;
 μὴ θνητῶν ὑπὲρ τοῦδ' ἀνδρός, οὐδ' ἐγὼ πρὸ
 σοῦ. 690

χαίρεις ὄρῳ φῶς· πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
 ἢ μὴν πολὺν γε τὸν κάτω λογίζομαι
 χρόνον, τὸ δὲ ξῆν μικρόν, ἀλλ' ὅμως γλυκύν.
 σὺ γοῦν ἀναιδῶς διεμάχου τὸ μὴ θανεῖν,
 καὶ ξῆς παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην, 695
 ταύτην κατακτάς· εἴτ' ἐμὴν ἀψυχίαν
 λέγεις, γυναικὸς ὧ κἀκισθ' ἠσσημένος,
 ἢ τοῦ καλοῦ σοῦ προύθανεν νεανίου;
 σοφῶς δ' ἐφεῦρες ὥστε μὴ θανεῖν ποτε,
 εἰ τὴν παροῦσαν κατθανεῖν πείσεις ἀεὶ 700
 γυναικί· ὑπὲρ σοῦ κἄτ' ὀνειδίζεις φίλοις
 τοῖς μὴ θέλουσι θρῶν τάδ', αὐτὸς ὦν κακός;
 σίγα· νόμιξε δ', εἰ σὺ τὴν σαυτοῦ φιλεῖς
 ψυχὴν, φιλεῖν ἅπαντας· εἰ δ' ἡμᾶς κακῶς
 ἐρεῖς, ἀκούσει πολλὰ κοῦ ψευδῆ κακά. 705

ΧΟ. πλείω λέλεκται νῦν τε καὶ τὰ πρὶν κακά·

- παῦσαι δέ, πρέσβυ, παῖδα σὸν κακορροθῶν.
ΑΔ. λέγ', ὥς ἐμοῦ λέξαντος· εἰ δ' ἄλγεις κλύων
 τ' ἀληθείς, οὐ χρῆν σ' εἰς ἑμ' ἐξαμαρτάνειν.
ΦΕ. σοῦ δ' ἂν προθυήσκων μᾶλλον ἐξημάρτανον. 710
ΑΔ. ταῦτόν γάρ ἤβῶντ' ἄνδρα καὶ πρέσβυν θανεῖν;
ΦΕ. ψυχῇ μὲν ξῆν, οὐ δυοῖν ὀφείλομεν.
ΑΔ. καὶ μὲν Διὸς γε μείζον' ἂν ζώης χρόνον.
ΦΕ. ἀρὰ γονεῦσιν οὐδὲν ἐκδικον παθῶν;
ΑΔ. μακροῦ βίου γὰρ ἡσθόμην ἐρῶντά σε. 715
ΦΕ. ἀλλ' οὐ σὺ νεκρόν γ' ἀντὶ σοῦ τόνδ' ἐκφέρεις;
ΑΔ. σημεία τῆς σῆς, ὧ κάκιστ', ἀψυχίας.
ΦΕ. οὗτοι πρὸς ἡμῶν γ' ὦλετ'· οὐκ ἐρεῖς τόδε.
ΑΔ. φεῦ·
 εἰθ' ἄνδρὸς ἔλθοις τοῦδέ γ' εἰς χρεῖαν ποτέ.
ΦΕ. μνήστευε πολλὰς, ὥς θάνωσι πλείονες. 720
ΑΔ. σοὶ τοῦτ' ὄνειδος· οὐ γὰρ ἤθελες θανεῖν.
ΦΕ. φίλον τὸ φέγγος τοῦτο τοῦ θεοῦ, φίλον.
ΑΔ. κακὸν τὸ λῆμα κοῦκ ἐν ἀνδράσιν τὸ σόν.
ΦΕ. οὐκ ἐγγελας γέροντα βασταῶν νεκρόν.
ΑΔ. θανεῖ γε μέντοι δυσκλεῆς, ὅταν θάνῃς. 725
ΦΕ. κακῶς ἀκούειν οὐ μέλει θανόντι μοι.
ΑΔ. φεῦ φεῦ· τὸ γῆρας ὥς ἀναιδείας πλέων.
ΦΕ. ἦδ' οὐκ ἀναιδής· τήνδ' ἐφεῦρες ἄφρονα.
ΑΔ. ἄπελθε καὶ μὲν τόνδ' ἔα θάψαι νεκρόν.
ΦΕ. ἄπειμι· θάψεις δ' αὐτὸς ὦν αὐτῆς φρονεύς, 730
 δίκας τε δώσεις τοῖσι κηδεσταῖς ἐτι.
 ἦ τᾶρ Ἄκαστος οὐκέτ' ἐστ' ἐν ἀνδράσιν,
 εἰ μὴ σ' ἀδελφῆς αἷμα τιμωρήσεται.
ΑΔ. ἔρρων νυν αὐτὸς χή ξυνοικήσασά σοι
 ἄπαιδε παιδὸς ὄντος, ὥσπερ ἄξιοι, 735
 γηράσκει· οὐ γὰρ τῷδ' εἰς ταῦτόν στέγος
 νεῖσθ'· εἰ δ' ἀπειπεῖν χρῆν με κηρύκων ὑπο

- τὴν σὴν πατρώαν ἐστίαν, ἀπείπον ἄν.
 ἡμεῖς δέ, τοῦν ποσὶν γὰρ οἰστέον κακόν,
 στείχωμεν, ὥς ἂν ἐν πυρᾷ θώμεν νεκρόν. 740
- ΧΟ. ἰὼ ἰὼ. σχετλία τόλμης,
 ᾧ γενναία καὶ μέγ' ἀρίστη,
 χαῖρε· πρόφρων σὲ χθονίος θ' Ἑρμῆς
 "Αἰδῆς τε δέχουτ'. εἰ δέ τι κάκει
 πλέον ἐστ' ἀγαθοῖς, τούτων μετέχουσ' 745
 "Αἰδοῦ νύμφη παρεδρεύοις.
- ΘΕ. πολλοὺς μὲν ἤδη ἀπὸ παντοίας χθονὸς
 ξένους μολόντας οἶδ' ἐς Ἀδμήτου δόμους,
 οἷς δεῖπνα προύθηκ'· ἀλλὰ τοῦδ' οὐπω ξένου
 κακίον' εἰς τήνδ' ἐστίαν ἐδεξάμην. 750
 ὅς πρῶτα μὲν πενθοῦντα δεσπότην ὄρω
 εἰσῆλθε κατόλμησ' ἀμείψασθαι πύλας.
 ἔπειτα δ' οὔτι σωφρόνως ἐδέξατο
 τὰ προστυχόντα ξένια, συμφορὰν μαθὼν,
 ἀλλ' εἴ τι μὴ φέρομεν, ὥτρυνεν φέρειν. 755
 ποτῆρα δ' ἐν χεῖρεσσι κίσσινον λαβὼν
 πίνει μελαίνης μητρὸς εὖζωρον μέθυ,
 ἕως ἐθέρμην αὐτὸν ἀμφιβᾶσα φλόξ
 οἴνου· στέφει δὲ κραῖτα μυρσίνης κλάδοις
 ἄμους ὑλακτῶν· δισσὰ δ' ἦν μέλη κλύειν. 760
 ὁ μὲν γὰρ ἦδε, τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν
 οὐδὲν προτιμῶν, οἰκέται δ' ἐκλαίωμεν
 δέσποιναν· ὄμμα δ' οὐκ ἐδείκνυμεν ξένῳ
 τέγγοντες· Ἀδμητος γὰρ ᾧδ' ἐφίετο.
 καὶ νῦν ἐγὼ μὲν ἐν δόμοισιν ἐστίῳ 765
 ξένον, πανοῦργον κλώπα καὶ ληστήν τινα,
 ἢ δ' ἐκ δόμων βέβηκεν, οὐδ' ἐφροσύμην
 οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ', ἀποιμῶζων ἐμὴν
 δέσποιναν, ἣ μολ' πᾶσι τ' οἰκέταισιν ἦν

μήτηρ· κακῶν γὰρ μυρίων ἐρρύνετο, 770
 ὄργας μαλάσσουσ' ἀνδρός. ἄρα τὸν ξένον
 στυγῶ δικαίως, ἐν κακοῖς ἀφιγμένον;

HP. οὗτος, τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις;
 σὺ χρὴ σκυθρωπὸν τοῖς ξένοις τὸν πρόσπολον 775
 εἶναι, δέχεσθαι δ' εὐπροσηγόρῳ φρενί.

σὺ δ' ἄνδρ' ἐταῖρον δεσπότην παρόνθ' ὄρων,
 στυγνῶ προσώπῳ καὶ συνωφρυνωμένῳ
 δέχει, θυραίου πῆματος σπουδὴν ἔχων.

δεῦρ' ἔλθ', ὅπως ἂν καὶ σοφώτερος γένη.
 τὰ θνητὰ πράγματ' οἶσθας ἢν ἔχει φύσιν; 780
 οἶμαι μὲν οὐ· πόθεν γάρ; ἀλλ' ἀκούέ μου.

βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται,
 οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξεπίσταται
 τὴν αὔριον μέλλουσαν εἰ βιώσεται·

τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἷ προβήσεται, 785
 καὶ σὺ οὐ διδακτὸν οὐδ' ἀλίσκεται τέχνη.
 ταῦτ' οὖν ἀκούσας καὶ μαθὼν ἐμοῦ πάρα,

εὐφραίνει σαυτὸν, πῖνε, τὸν καθ' ἡμέραν
 βίον λογίζου σόν, τὰ δ' ἄλλα τῆς τύχης.
 τίμα δὲ καὶ τὴν πλεῖστον ἠδίστην θεῶν 790

Κύπριν βροτοῖσιν· εὐμενὴς γὰρ ἡ θεός.
 τὰ δ' ἄλλ' ἔασον ταῦτα καὶ πείθου λόγοις
 ἐμοῖσιν, εἴπερ ὀρθά σοι δοκῶ λέγειν·

οἶμαι μὲν. οὐκ οὖν τὴν ἄγαν λύπην ἀφείς
 πίει μεθ' ἡμῶν τάσδ' ὑπερβαλὼν τύχας, 795
 στεφάνοις πνικασθεῖς; καὶ σάφ' οἶδ' ὀφθούνεα

τοῦ νῦν σκυθρωποῦ καὶ ξυνεστῶτος [φρενῶν]
 μεθορμιεῖ σε πένυλος ἐμπεσὼν σκύφου.
 ὄντας δὲ θνητοὺς θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεῶν,

ὥς τοῖς γε σεμνοῖς καὶ συνωφρυνωμένοις 800
 ἅπασιν ἔστιν, ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ,

οὐ βίος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ συμφο. κ.

ΘΕ. ἐπιστάμεσθα ταῦτα· νῦν δὲ πρᾶσσομεν
οὐχ οἷα κώμου καὶ γέλωτος ἄξια.

ΗΡ. γυνὴ θυραῖος ἢ θανοῦσα· μὴ λίαν
πένθει· δόμων γὰρ ζῶσι τῶνδε δεσπόται.

805

ΘΕ. τί ζῶσιν; οὐ κάτοισθα τὰν δόμοις κακά;

ΗΡ. εἰ μὴ τι σός με δεσπότης ἐψεύσατο.

ΘΕ. ἄγαν ἐκείνός ἐστ' ἄγαν φιλόξενος.

ΗΡ. οὐ χρῆν' ἄνδρ' οὐνεκ' εὖ πάσχειν νεκροῦ; 810

ΘΕ. ἢ κάρτα μέντοι καὶ λίαν οἰκελὸς ἦν.

ΗΡ. μὲν ξυμφορὰν τιν' οὔσαν οὐκ ἐφραζέ μοι;

ΘΕ. χαίρων ἴθ'· ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακά.

ΗΡ. ὅδ' οὐ θυραίων πημάτων ἄρχει λόγος.

ΘΕ. οὐ γάρ τι κωμάζοντ' ἂν ἡχθόμην σ' ὄρων. 815

ΗΡ. ἀλλ' ἢ πέπονθα δελν' ὑπὸ ξένων ἐμῶν;

ΘΕ. οὐκ ἤλθες ἐν δέοντι δέξασθαι δόμοις.

[πένθος γὰρ ἡμῖν ἐστι καὶ κουράν βλέπεις
μελαμπέπλους στολμούς τε. ΗΡ. τίς δ' ὁ κατ-
θανών;

μὲν ἢ τέκνων τι φροῦδον ἢ πατὴρ γέρων;] 820

ΘΕ. γυνὴ μὲν οὖν ὄλωλεν Ἀδμήτου, ξένη.

ΗΡ. τί φῆς; ἔπειτα θῆτά μ' ἐξευρίζετε;

ΘΕ. ἡδεῖτο γὰρ σε τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων.

ΗΡ. ὦ σχέτλι', οἷας ἤμπλακες ξυναόρου.

ΘΕ. ἀπωλόμεσθα πάντες, οὐ κείνη μόνη. 825

ΗΡ. ἀλλ' ἡσθόμην μὲν ὅμ' ἰδὼν δακρυρροοῦν

κουράν τε καὶ πρόσωπον· ἀλλ' ἐπειθὲ με
λέγων θυραῖον κῆδος εἰς τάφον φέρειν.

βίᾳ δὲ θυμοῦ τάσδ' ὑπερβαλὼν πύλας

ἐπινον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένου δόμοις, 830

πρᾶσσοντος οὕτω. κάρτα κωμάζω κάρτα
στεφάνοις πυκασθεῖς; ἀλλὰ σοῦ τὸ μὴ φράσαι,

κακοῦ τοσούτου δώμασιν προκειμένου.
 ποῦ καί σφε θάπτει; ποῦ νιν εὐρήσω μολῶν;

ΘΕ. ὀρθὴν παρ' οἶμον, ἣ' πλ Ἀάρισσαν φέρει,
 τύμβον κατόψει ξεστὸν ἐκ προαστίου.

ΗΡ. ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία καὶ χεὶρ ἐμή,
 νῦν δεῖξον οἶον παιδά σ' ἣ Τιβρινθία
 Ἥλεκτρούνοσ ἐγγέλνατ' Ἀλκμήνῃ Διί.
 δεῖ γάρ με σῶσαι τὴν θανοῦσαν ἀρτίως
 γυναιῖκα κείς τόνδ' αὐθις ἰδρῦσαι δόμον
 Ἀλκηστιν, Ἀδμήτῳ θ' ὑπουργῆσαι χάριν.
 ἐλθὼν δ' ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν
 Θάνατον φυλάξω, καὶ νιν εὐρήσειν δοκῶ
 πίνοντα τύμβου πλησίον προσφαγμάτων.
 κἄνπερ λοχήσας αὐτὸν ἐξ ἔδρας σὺνδεις
 μάρψω, κύκλον δὲ περιβαλὼ χερσὶν ἐμαῖν,
 οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐξαιρήσεται
 μογοῦντα πλευρά, πρὶν γυναιῖκ' ἐμοὶ μεθῆ.
 ἦν δ' οὖν ἀμάρτω τῆσδ' ἄγρας, καὶ μὴ μόλῃ
 πρὸς αἵματηρὸν πέλανον, εἶμι τῶν κάτω
 Κόρης ἄνακτός τ' εἰς ἀνηλίους δόμους
 αἰτήσομαί τε· καὶ πέποιθ' ἄξιον ἄνω
 Ἀλκηστιν, ὥστε χερσὶν ἐνθεῖναι ξένου,
 ὅς μ' εἰς δόμους ἐδέξατ' οὐδ' ἀπήλασε,
 καίπερ βαρεῖα συμφορὰ πεπληγμένος,
 ἔκρυπτε δ' ὦν γενναῖος, αἰδεσθεὶς ἐμέ.
 τίς τοῦδε μᾶλλον Θεσσαλῶν φιλόξενος,
 τίς Ἑλλάδ' οἰκῶν; τοιγὰρ οὐκ ἐρεῖ κακὸν
 εὐεργετῆσαι φῶτα γενναῖος γεγώς.
 ΑΔ. ἰώ. στυνγαὶ πρόσθοι, στυνγαὶ δ' ὕψεις
 χήρων μελάθρων· ἰώ μοί μοι. αἰαῖ.
 ποῦ βῶ; πᾷ στῶ; τί λέγω; τί δὲ μή;
 πῶς ἂν ὀλοίμαν;

ἣ βαρυδαίμονα μήτηρ μ' ἔτεκεν. 865

ξηλῶ φθιμένους, κείνων ἔραμαι,
κεῖν' ἐπιθυμῶ δῶματα ναλεῖν.

οὔτε γὰρ αὐγὰς χαίρω προσορῶν

οὔτ' ἐπὶ γαίης πόδα πεζεύων·

τοῖον ὁμηρόν μ' ἀποσυλήσας 870

Ἄιδῃ Θάνατος παρέδωκεν.

840 ΧΟ. πρόβα πρόβα· βᾶθι κεῦθος οἴκων. στρ.

ΑΔ. αἰαῖ.

ΧΟ. πέπονθας ἄξι αἰαγμάτων. ΑΔ. ἔ. ἔ.

ΧΟ. δι' ὁδύνας ἔβας,

σάφ' οἶδα. ΑΔ. φεῦ φεῦ. ΧΟ. τὰν νέρθεν οὐδέν

845 ὠφελεῖς. 876

ΑΔ. ἰὼ μοί μοι. ΧΟ. τὸ μήποτ' εἰσιδεῖν φιλίας ἀλόχου
πρόσωπον ἄντα λυπρόν.

ΑΔ. ἔμνησας ὃ μου φρένας ἤλκωσεν·

τί γὰρ ἄνδρὶ κακὸν μεῖζον ἁμαρτεῖν

850 πιστῆς ἀλόχου; μὴ ποτε γήμας 880

ὠφελον οἰκεῖν μετὰ τῆσδε δόμους.

ξηλῶ δ' ἀγάμους ἀτέκνους τε βροτῶν·

μία γὰρ ψυχὴ, τῆς ὑπεραλγεῖν

μέτριον ἄχθος·

855 παίδων δὲ νόσους καὶ νυμφιδίλους 886

εὐνὰς θανάτοις κεραττομένας

οὐ τλητὸν ὄραν, ἐξὸν ἀτέκνους

ἀγάμους τ' εἶναι διὰ παντός.

ΧΟ. τύχα τύχα δυσπάλαιστος ἦκει, ἀντ.

ΑΔ. αἰαῖ.

ΧΟ. πέρας δέ γ' οὐδὲν ἀλγῶν τίθης. ΑΔ. ἔ. ἔ. 890

ΧΟ. βαρεὰ μὲν φέρειν,

872—877=889—894

ὅμως δὲ ΑΔ. φεῦ φεῦ. ΧΟ. τλᾶθ'· οὐ σὺ πρῶ-
τος ὤλεσας

ΑΔ. ἰὼ μοί μοι. ΧΟ. γυναικα· συμφορὰ δ' ἐτέρους
ἐτέρα

πιέζει φανεῖσα θνητῶν.

ΑΔ. ὦ μακρὰ πένθη λῦπαί τε φίλων
τῶν ὑπὸ γαῖαν. 895

τί μ' ἐκάλυσας θῖψαι τύμβου
τάφρον εἰς κοίλην καὶ μετ' ἐκείνης
τῆς μέγ' ἀρίστης κεῖσθαι φθίμενον;
δύο δ' ἀντὶ μιᾶς Αἰδης ψυχὰς
τὰς πιστοτάτας σὺν ἄν' ἔσχεν, ὁμοῦ
χθονίαν λίμνην διαβάντε. 900

ΧΟ. ἐμοί τις ἦν στρ.

ἐν γένει, ᾧ κόρος ἀξιόθρημος
ὤλετ' ἐν δόμοισιν 905

μονόπαις· ἀλλ' ἔμπας
ἔφερε κακὸν ἄλις, ἄτεκνος ὢν,
πολιὰς ἐπὶ χαίτας
ἤδη προπετὴς ὢν
βίотου τε πόρσω. 910

ΑΔ. ὦ σχῆμα δόμων, πῶς εἰσέλθω;
πῶς δ' οἰκήσω μεταπίπτοντος
δαίμονος; οἴμοι. πολὺν γὰρ τὸ μέσον·
τότε μὲν πεύκαις σὺν Πηλιάσιν
σὺν θ' ὕμεναίοις ἔστειχον ἔσω,
φιλίας ἀλόχου χέρα βαστάζων·
πολυάχητος δ' εἶπετο κῶμος,
τὴν τε θανούσαν κᾶμ' ὀλβίζων,
ὥς εὐπατρίδαι καὶ ἀπ' ἀμφοτέρων
ὄντες ἀριστεῶν σύζυγες εἶμεν. 920

903 — 910 = 926 — 934

νῦν δ' ὕμεναιων γόος ἀντίπαλος
 λευκῶν τε πέπλων μέλανεσ στολμοί
 πέμπουσί μ' ἔσω
 λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους.

925

ΧΟ. παρ' εὐτυχῇ

ἀντ.

σοὶ πότμον ἦλθεν ἀπειροκάκῳ τόδ'
 ἄλγος· ἀλλ' ἔσωσας
 βίοντα καὶ ψυχάν.
 ἔθανε δάμαρ, ἔλιπε φίλιν·
 τί νέον τόδε; πολλοὺς
 ἦδη παρέλυσεν
 θάνατος δάμαρτος.

930

ΑΔ. φίλοι, γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέστερον

935

τοῦμοῦ νομίζω, καίπερ οὐ δοκοῦνθ' ὅμως·
 τῆς μὲν γὰρ οὐδὲν ἄλγος ἄψεται ποτε,
 πολλῶν δὲ μόχθων εὐκλεὲς ἐπαύσατο.
 ἐγὼ δ' ὅν οὐ χοῖν ζῆν, παρεῖς τὸ μόρσιμον
 λυπρὸν διάξω βίοντα· ἄρτι μανθάνω.

940

πῶς γὰρ δόμων τῶνδ' εἰσόδους ἀνέξομαι;
 τίλ' ἂν προσειπῶν, τοῦ δὲ προσρηθεὶς ὕπο,
 τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδου; ποῖ τρέφομαι;
 ἢ μὲν γὰρ ἔνδον ἐξελαῖ μ' ἐρημία,
 γυναικὸς εὐνὰς εὐτ' ἂν εἰσίδω κενὰς
 θρόνους τ' ἐν οἴσιν ἴξε, καὶ κατὰ στέγας
 αὐχμηρὸν οὐδας, τέκνα δ' ἀμφὶ γούνασι
 πίπτοντα κλαίῃ μητέρ', οἳ δὲ δεσπότην
 στένωσιν οἷαν ἐκ δόμων ἀπώλεσαν.

945

τὰ μὲν κατ' οἶκον τοιάδ'· ἔξωθεν δέ με
 γάμοι τ' ἐλῶσι Θεσσαλῶν καὶ ξύλλογοι
 γυναικοπληθεῖς· οὐ γὰρ ἐξανέξομαι
 λεύσσω δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὁμήλικας.
 ἐρεῖ δέ μ' ὅστις ἐχθρὸς ὦν κυρεῖ τάδε·

950

3*

ἰδοῦ τὸν αἰσχροῦς ζῶνθ', ὃς οὐκ ἔτλη θανεῖν, 955
 ἀλλ' ἦν ἐγήμεν ἀντιδοὺς ἀψυχία
 πέφευγεν Ἄιδην· εἴτ' ἀνὴρ εἶναι δοκεῖ;
 στურγεῖ δὲ τοὺς τεκόντας, αὐτὸς οὐ θέλων
 θανεῖν. τοιάνδε πρὸς κακοῖσι κληδόνα
 ἔξω. τί μοι ζῆν δῆτα κύδιον, φίλοι, 960
 κακῶς κλύονται καὶ κακῶς πεπραγότε;

ΧΟ. ἐγὼ καὶ διὰ μούσας στρ.
 καὶ μετάρσιος ἦξα, καὶ
 πλείστων ἀψάμενος λόγων
 κρείσσον οὐδὲν Ἀνάγκας 965
 εὖρον, οὐδέ τι φάρμακον
 Θορήσσαις ἐν σανίσιν, τὰς
 Ὀρφεία κατέγραψεν
 γῆρας, οὐδ' ὅσα Φοῖβος Ἀ- 970
 σκληπιάδαις ἔδωκε
 φάρμακα πολυπόνοις
 ἀντιτεμὼν βροτοῖσιν.
 μόνας δ' οὔτ' ἐπὶ βωμοὺς 975
 ἔστιν οὔτε βρέτας θεᾶς
 ἐλθεῖν, οὐ σφαγίων κλύει.
 μή μοι, πότνια, μείζων
 ἔλθοις ἢ τὸ πρὶν ἐν βίῳ.
 καὶ γὰρ Ζεὺς ὅ τι νεύσει,
 σὺν σοὶ τοῦτο τελευτᾷ.
 καὶ τὸν ἐν Χαλύβοις δαμά- 980
 ξεις σὺ βία σίδαρον,
 οὐδέ τις ἀποτόμον
 λήματός ἐστιν αἰδώς.
 καὶ σ' ἐν ἀφύκτοισι χερσὶν εἴλε θεὰ δεσμοῖς. στρ.

962 — 972 = 973 — 983

984 — 994 = 995 — 1005

τόλμα δ'· οὐ γὰρ ἀνάξεις ποτ' ἐνερθεῖν
κλαίων τοὺς φθιμένους ἄνω. 986

καὶ θεῶν σκότιοι φθίνουσι
παῖδες ἐν θανάτῳ. 990

φίλα μὲν ὅτ' ἦν μεθ' ἡμῶν,
φίλα δὲ θανούσ' ἐς αἶψα·
γενναιοτάταν δὲ πασῶν
ἐξεύξω κλισίαις ἄκοιτιν. 994

μηδὲ νεκρῶν ὥς φθιμένων χάμα νομιξέσθω ἄντ.
τύμβος σᾶς ἀλόχου, θεοῖσι δ' ὁμοίως
τιμάσθω, σέβας ἐμπόρων. 1000

καὶ τις δοχμίαν κέλευθον
ἐμβαίνων τόδ' ἔρεῖ·

αὐτὰ ποτὲ προύθαν' ἀνδρός,
νῦν δ' ἐστὶ μάκαιρα δαίμων·
χαῖρ', ὦ πότνι', εὖ δὲ δοίης.
τοῖαί νιν προσερούσι φῆμαι. 1005

καὶ μὴν ὅδ' ὥς ἔοικεν Ἀλκμήνης γόνος,
Ἄδμητε, πρὸς σὴν ἐστίαν πορεύεται.

HP. φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἐλευθέρως,
Ἄδμητε, μομφὰς δ' οὐχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν
σιγῶντ'. ἐγὼ δὲ σοῖς κατοῖσιν ἡξίουν 1010

ἐγγυὺς παρεστὼς ἐξετάζεσθαι φίλος·
σύ δ' οὐκ ἐφραξες σῆς προκείμενου νέκυν
γυναικός, ἀλλὰ μ' ἐξένιξες ἐν δόμοις,
ὥς δὴ θυραίου πῆματος σπουδὴν ἔχων.

κᾶστεψα κρᾶτα καὶ θεοῖς ἐλειψάμην 1015

σπονδάς ἐν οἴκοις δυστυχοῦσι τοῖσι σοῖς.
καὶ μέμφομαι μὲν μέμφομαι παθῶν τάδε,
οὐ μὴν σε λυπεῖν ἐν κατοῖσι βούλομαι.
ὦν δ' οὐνεχ' ἦκω δεῦρ' ὑποστρέψας πάλιν
λέξω. γυναῖκα τήνδε μοι σῶσον λαβῶν, 1020

- ἕως ἂν ἵππους δεῦρο Θρηκίας ἄγων
 ἔλθω, τύραννον Βιστόνων κατακτανών.
 πράξας δ' ὃ μὴ τύχοιμι, νοστήσαιμι γάρ,
 δίδωμι τήνδε σοῖσι προσπολεῖν δόμοις.
 πολλῶ δὲ μόχθῳ χεῖρας ἤλθεν εἰς ἐμάς· 1025
 ἀγῶνα γὰρ πάνδημον εὐρίσκω τινὰς
 τιθέντας, ἀθληταῖσιν ἄξιον πόνον,
 ὅθεν κομίζω τήνδε νικητήρια
 λαβών· τὰ μὲν γὰρ κοῦφα τοῖς νικῶσιν ἦν
 ἵππους ἄγεσθαι, τοῖσι δ' αὖ τὰ μείζονα 1030
 νικῶσι, πυγμὴν καὶ πάλην, βομφόρβια·
 γυνὴ δ' ἐπ' αὐτοῖς εἶπετ'· ἐντυχόντι δὲ
 αἰσχρὸν παρεῖναι κέρδος ἦν τόδ'· εὐκλείης.
 ἀλλ' ὥσπερ εἶπον, σοὶ μέλειν γυναικα χρὴ·
 οὐ γὰρ κλοπαίαν, ἀλλὰ σὺν πόνῳ λαβὼν 1035
 ἦκω· χρόνῳ δὲ καὶ σὺ μ' αἰνέσεις ἴσως.
 ΑΔ. οὔτοι σ' ἀτίζω· οὐδ' ἐν ἐχθροῖσιν τιθεῖς
 ἐκρυψ' ἐμῆς γυναικὸς ἀθλίου τύχας·
 ἀλλ' ἄλγος ἄλγει τοῦτ' ἂν ἦν προσκείμενον,
 εἴ του πρὸς ἄλλον δῶμαθ' ὠρμήθης ξένου· 1040
 ἄλῃς δὲ κλαίειν τοῦμόν ἦν ἐμοὶ κακόν.
 γυναικα δ', εἴ πως ἔστιν, αἰτοῦμαι σ', ἄναξ,
 ἄλλον τιν' ὅστις μὴ πέπονθεν οἷ' ἐγὼ
 σῶζειν ἄνωχθι Θεσσαλῶν, πολλοὶ δέ σοι
 ξένοι Φεραίων, μὴ' μέ· μιμνήσκεις κακῶν. 1045
 οὐκ ἂν δυναίμην τήνδ' ὄρω· ἐν δώμασιν
 ἄδακρυς εἶναι· μὴ νοσοῦντί μοι νόσον
 προσθῆς· ἄλῃς γὰρ συμφορᾷ βαρύνομαι.
 ποῦ καὶ τρέφοιτ' ἂν δωματίων νέα γυνή;
 νέα γάρ, ὥς ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει. 1050
 πότερα κατ' ἀνδρῶν δῆτ' ἐνοικήσει στέγην;
 καὶ πῶς ἀκραιφνήs ἐν νέοις στρωφωμένη

ἔσται; τὸν ἡβῶνθ', Ἡράκλεις, οὐ ῥάδιον
εἶργειν· ἐγὼ δὲ σοῦ προμηθεῖαν ἔχω.

ἢ τῆς θανούσης θάλαμον εἰσβήσας τρέφω; 1055

καὶ πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει;

διπλὴν φοβοῦμαι μέμψιν, ἐκ τε δημοτῶν,

μή τις μ' ἐλέγχῃ τὴν ἐμὴν εὐεργέτιν

προδόντ' ἐν ἄλλοις δεμνίοις πίτνειν νέας,

καὶ τῆς θανούσης, ἅξια δ' ἐμοὶ σέβειν, 1060

πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν. σὺ δ' ὦ γύναι,

ἥτις ποτ' εἰ σὺ, ταῦτ' ἔχουσ' Ἀλκήστιδι

μορφῆς μέτρ' ἴσθι, καὶ προσήϊξαι δέμας.

οἴμοι. κόμιζε πρὸς θεῶν ἐξ ὀμμάτων

γυναῖκα τήνδε, μή μ' ἔλῃς ἡρημένον.

1065

δοκῶ γὰρ αὐτὴν εἰσορῶν γυναιχ' ὄρᾱν

ἐμὴν· θολοὶ δὲ καρδίαν, ἐκ δ' ὀμμάτων

πηγαὶ κατερρώγασιν· ὦ τλήμων ἐγὼ,

ὥς ἄρτι πένθους τοῦδε γεύομαι πικροῦ.

ΧΟ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην· 1070

χρὴ δ', ὅστις εἴσι, καρτερεῖν θεοῦ δόσιν.

ΗΡ. εἰ γὰρ τοσαύτην δύναμιν εἶχον ὥστε σὴν

εἰς φῶς πορεύσai νεοτέρων ἐκ δωμάτων

γυναῖκα καὶ σοὶ τήνδε πορσῦναι χάριν.

ΑΔ. σάφ' οἶδα βούλεσθαί σ' ἂν. ἀλλὰ ποῦ τόδε; 1075

οὐκ ἔστι τοὺς θανόντας εἰς φάος μολεῖν.

ΗΡ. μή νυν ὑπέρβαιν', ἀλλ' ἐναισίμως φέρε.

ΑΔ. ῥᾶον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν.

ΗΡ. τί δ' ἂν προκόπτοις, εἰ θέλοις αἰεὶ στένειν;

ΑΔ. ἔγνωκα καὐτός, ἀλλ' ἔρως τις ἐξάγει.

1080

ΗΡ. τὸ γὰρ φιλησai τὸν θανόντ' ἄγει δάκρυ.

ΑΔ. ἀπώλεσέν με, καὶ μάλλον ἢ λέγω.

ΗΡ. γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακες· τίς ἀντερεῖ;

ΑΔ. ὥστ' ἄνδρα τόνδε μηκέθ' ἥδεσθαι βίβω.

- ΗΡ. χρόνος μαλάξει, νῦν δ' ἔθ' ἡβάσκει κακόν. 1085
 ΑΔ. χρόνον λέγοις ἄν, εἰ χρόνος τὸ κατθανεῖν.
 ΗΡ. γυνή σε παύσει καὶ νέου γάμου πόθοι.
 ΑΔ. σίγησον· οἶον εἶπας. οὐκ ἂν φόβην —
 ΗΡ. τί δ'; οὐ γαμεῖς γάρ, ἀλλὰ χηρεῦσει λέχος;
 ΑΔ. οὐκ ἔστι τίς τῷδ' ἀνδρὶ συγκλιθήσεται. 1090
 ΗΡ. μῶν τήν θανούσαν ὠφελεῖν τι προσδοκᾷς;
 ΑΔ. κείνην ὅπου περ ἔστι τιμᾶσθαι χρεῶν.
 ΗΡ. αἰνῶ μὲν αἰνῶ· μωρίαν δ' ὀφλισκάνεις,
 ΑΔ. ὥς μή ποτ' ἄνδρα τόνδε νυμφίον καλῶν.
 ΗΡ. ἐπήμεσ' ἀλόχῳ πιστὸς οὐνεκ' εἰ φίλος. 1095
 ΑΔ. θάνοιμ' ἐκείνην καί περ οὐκ οὔσαν προδούς.
 ΗΡ. δέχου νυν εἰσω τήνδε γενναίων δόμων.
 ΑΔ. μή, πρὸς σε τοῦ σπείραντος ἄντομαι Διὸς.
 ΗΡ. καὶ μὴν ἀμαρτήσῃ γε μὴ δράσας τάδε.
 ΑΔ. καὶ δρῶν γε λύπη καρδίαν δηχθήσομαι. 1100
 ΗΡ. πείθου· τάχ' ἂν γὰρ εἰς δέον πέσοι χάρις.
 ΑΔ. φεῦ·
 εἰθ' ἔξ ἀγῶνος τήνδε μὴ λαβές ποτε.
 ΗΡ. νικῶντι μέντοι καὶ σὺ συννικᾷς ἐμοί.
 ΑΔ. καλῶς ἔλεξας· ἡ γυνὴ δ' ἀπελθέτω.
 ΗΡ. ἄπεισιν, εἰ χροῖ· πρῶτα δ' εἰ χρεῶν ἄθρει. 1105
 ΑΔ. χροῖ, σοῦ γε μὴ μέλλοντος ὀργαλνεῖν ἐμοί.
 ΗΡ. εἰδώς τι καὶ γὰρ τήνδ' ἔχω προθυμίαν.
 ΑΔ. [νίκα νυν. οὐ μὴν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς.]
 ΗΡ. ἀλλ' ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις· πιθοῦ μόνον.
 ΑΔ. κομίζετ', εἰ χροῖ τήνδε δέξασθαι δόμοις. 1110
 ΗΡ. οὐκ ἂν μεθείην τήν γυναικα προσπόλοις.
 ΑΔ. σὺ δ' αὐτὸς αὐτὴν εἰσαγ', εἰ βούλει, δόμους.
 ΗΡ. εἰς σὰς μὲν οὖν ἔγωγε θήσομαι χέρας.
 ΑΔ. οὐκ ἂν θίγοιμι· δώματ' εἰσελθεῖν πάρα.
 ΗΡ. τῇ σῇ πέποιθα χειρὶ δεξιᾷ μόνῃ. 1115

- ΑΔ. ἀναξ, βιάζει μ' οὐ θέλοντα δρᾶν τάδε.
 ΗΡ. τόλμα προτείνει χεῖρα καὶ θιγεῖν ξένης.
 ΑΔ. καὶ δὴ προτείνω, Γοργόν' ὥς καρατομῶν.
 ΗΡ. ἔχεις; ΑΔ. ἔχω. ΗΡ. ναί, σῶξένυν, καὶ τὸν Διὸς
 φήσεις ποτ' εἶναι παῖδα γενναῖον ξένον. 1120
 βλέπον πρὸς αὐτήν, εἴ τι σῇ δοκεῖ πρόπειν
 γυναικί· λύπης δ' εὐτυχῶν μεθίστασο.
 ΑΔ. ὦ θεοί, τί λέξω; φάσμι' ἀνέλπιστον τόδε·
 γυναικα λεύσσω τὴν ἐμὴν ἐτητύμως,
 ἢ κέρτομός με θεοῦ τις ἐκπλήσσει χαρά; 1125
 ΗΡ. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τήνδ' ὄρεῃς δάμαρτα σὴν.
 ΑΔ. ὅρα γε μὴ τι φάσμα νεοτέρων τόδ' ἦ.
 ΗΡ. οὐ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐποιήσω ξένον.
 ΑΔ. ἀλλ' ἦν ἔθαπτον εἰσορῶ δάμαρτ' ἐμὴν;
 ΗΡ. σάφ' ἴσθ'. ἀπιστεῖν δ' οὐ σε θαυμάζω τύχην. 1130
 ΑΔ. θίγω, προσεῖπω ξῶσαν ὥς δάμαρτ' ἐμὴν;
 ΗΡ. πρόσσειπ'. ἔχεις γὰρ πᾶν ὅσον περ ἦθελες.
 ΑΔ. ὦ φιλτάτης γυναικὸς ὄμμα καὶ δέμας,
 ἔχω σ' ἀέλπτως, οὐ ποτ' ὄψεσθαι δοκῶν.
 ΗΡ. ἔχεις· φθόνος δὲ μὴ γένοιτό τις θεῶν. 1135
 ΑΔ. ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς εὐγενὲς τέκνον,
 εὐδαιμονοίης, καὶ σ' ὁ φιτύσας πατήρ
 σῶξοι· σὺ γὰρ δὴ τᾶμ' ἀνώρθωσας μόνος.
 πῶς τήνδ' ἐπεμψας νέρθεν εἰς φάος τόδε;
 ΗΡ. μάχην συνάψας δαιμόνων τῷ κοιράνῳ. 1140
 ΑΔ. ποῦ τόνδε Θανάτῳ φῆς ἀγῶνα συμβαλεῖν;
 ΗΡ. τύμβον πάρ' αὐτὸν ἐκ λόχου μάρψας χεροῖν.
 ΑΔ. τί γὰρ ποθ' ἦδ' ἀναυδος ἔστηκεν γυνή;
 ΗΡ. οὐπω θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων
 κλύειν, πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι νεοτέροις 1145
 ἀφαγνίσηται καὶ τρίτον μόλη φάος.
 ἀλλ' εἰσαγ' εἶσω τήνδε· καὶ δίκαιος ὦν

τὸ λοιπόν, "Αδμητ', εὐσέβει περὶ ξένους.
καὶ χαῖρ'· ἐγὼ δὲ τὸν προκείμενον πόνον
Σθενέλου τυράνῳ παιδὶ πορσυνῶ μολών. 1150

ΑΔ. μένον παρ' ἡμῖν καὶ συνέστιος γενοῦ.

ΗΡ. αὐθις τόδ' ἔσται, νῦν δ' ἐπείγεσθαί με δεῖ.

ΑΔ. ἀλλ' εὐτυχοίης, νόστιμον δ' ἔλθοις ὁδόν.
ἄστοις δὲ πάσῃ τ' ἐννέπω τετραρχία,
χοροὺς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἰστάναι 1155
βωμούς τε κνισᾶν βουθύτοισι προστροπαῖς.

νῦν γὰρ μεθηρμόσμεσθα βελτίῳ βίον
τοῦ πρόσθεν· οὐ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι.

ΧΟ. πολλὰ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραινέουσι θεοί 1160
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εὗρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ANΔΡΟΜΑΧΗ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

ΧΟΡΟΣ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΜΟΛΟΣΣΟΣ.

ΠΗΛΕΥΣ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΤΙΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Νεοπτόλεμος ἐν τῇ Τροίᾳ γέρας λαβὼν Ἀνδρομάχην τὴν Ἑκτορος γυναῖκα, παῖδα ἔτεκεν ἐξ αὐτῆς [τὸν Μολοττόν]. ὕστερον δὲ ἐπέγημεν Ἑρμιόνην τὴν Μενελάου θυγατέρα. δίκας δὲ πρῶτον ἤτηκώς τῆς Ἀχιλλέως ἀναιρέσεως τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα, πά- 5 λιν ἦλθεν ἐπὶ τὸ χρηστήριον μετανοήσας, ἵνα τὸν θεὸν ἐξιλάσῃται. ζηλοτύπως δ' ἔχουσα πρὸς τὴν Ἀνδρομάχην ἢ βασιλὶς ἐβουλεύετο κατ' αὐτῆς θάνατον, μεταπεμψαμένη τὸν Μενέλαον. ἡ δὲ τὸ παιδίον μὲν ὑπέ- 10 ἔθηκεν, αὐτὴ δὲ κατέφυγεν ἐπὶ τὸ ἱερὸν τῆς Θέτιδος. οἱ δὲ περὶ τὸν Μενέλαον καὶ τὸ παιδίον ἀνεῦρον καὶ ἐκείνην ἀπατήσαντες ἤγειραν. καὶ σφάττειν μέλλοντες ἀμφοτέρους ἐκωλύθησαν Πηλέως ἐπιφανέντος. Μενέλαος μὲν οὖν ἀπῆλθεν εἰς Σπάρτην. Ἑρμιόνη δὲ μετενόησεν εὐλαβηθεῖσα τὴν παρουσίαν τοῦ Νεο- 15 πτολέμου. παραγινόμενος δὲ ὁ Ὀρέστης ταύτην μὲν ἀπήγαγε πείσας, Νεοπτολέμῳ δὲ ἐπεβούλευσεν. ὃν καὶ φρονευθέντα παρῆσαν οἱ φέροντες. Πηλεῖ δὲ μέλλουσι τὸν νεκρὸν θρηγεῖν Θέτις ἐπιφανεῖσα τοῦτον ἐπέταξεν ἐν Δελφοῖς θάψαι, τὴν δὲ Ἀνδρομάχην εἰς 20 Μολοσσοὺς ἀποστεῖλαι μετὰ τοῦ παιδός, αὐτὸν δὲ ἀθανάσιον προσδέχεσθαι. τυχὼν δὲ ταύτης εἰς μακάρων νήσους ᾤκησεν.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος κεῖται ἐν Φθίᾳ· ὁ δὲ
 χορὸς [συνέστηκεν] ἐκ Φθιωτίδων γυναικῶν· προλό-
 γίζει δὲ Ἀνδρομάχη. τὸ δὲ δράμα τῶν δευτέρων. ὁ
 πρόλογος σαφῶς καὶ εὐλόγως εἰρημένος· ἔστι δὲ καὶ
 5 τὰ ἐλεγεία τὰ ἐν τῷ θρόνῳ τῆς Ἀνδρομάχης ἐν τῷ
 δευτέρῳ μέρει· ᾗσις Ἑρμιόνης τὸ βασιλικὸν ὑποφαί-
 νουσα· καὶ ὁ πρὸς Ἀνδρομάχην λόγος οὐ κακῶς ἔχων·
 εὖ δὲ καὶ ὁ Πηλεὺς ὁ τὴν Ἀνδρομάχην ἀφελόμενος.

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

- ΑΝ. Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα, Θηβαία πόλις,
 ὅθεν ποθ' ἔδνων σὺν πολυχρόσῳ χλιδῇ
 Πριάμου τύραννον ἐστὶν ἀφικόμεν
 δάμαρ δοθεῖσα παιδοποιὸς Ἑκτορι,
 ξηλωτὸς ἐν γε τῷ πρὶν Ἀνδρομάχῃ χρόνῳ, 5
 νῦν δ' οὐτίς ἄλλη δυστυχεστάτη γυνὴ
 ἐμοῦ πέφυκεν ἢ γενήσεται ποτε·
 ἥτις πόσιν μὲν Ἑκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως
 θανόντ' ἐσεῖδον, παῖδά θ' ὃν τίκτω πόσει
 ῥιφέντα πύργων Ἀστυάνακτ' ἀπ' ὀρθίων, 10
 ἐπεὶ τὸ Τροίας εἶλον Ἕλληνες πέδον,
 αὐτὴ δὲ δούλη τῶν ἐλευθερωτάτων
 οἴκων νομισθεῖς Ἑλλάδ' εἰσαφικόμεν
 τῷ νησιώτῃ Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας
 δοθεῖσα λείας Τρωικῆς ἐξαίρετον. 15
 Φθίας δὲ τῆσδε καὶ πόλεως Φαρσαλίας
 σύγχορτα ναίω πεδί', ἔν' ἡ θαλασσία
 Πηλεῖ ξυνώκει χωρὶς ἀνθρώπων Θέτις
 φεύγουσ' ὅμιλον· Θεσσαλὸς δὲ νιν λεῶς
 Θετίδειον αὐδᾶ θεᾶς χάριν νυμφευμάτων. 20
 ἐνθ' οἶκον ἔσχε τόνδε παῖς Ἀχιλλέως,
 Πηλέα δ' ἀνάσσειν γῆς ἐξ Φαρσαλίας,
 ζῶντος γέροντος σκῆπτρον οὐ θέλων λαβεῖν.

κἀγὰ δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον,
 πλαθεῖς Ἀχιλλέως παιδί, δεσπότη γ' ἐμῷ. 25
 καὶ πρὶν μὲν ἐν κακοῖσι κειμένην ὅμως
 ἐλπίς μ' αἰὲ προσῆγε σωθέντος τέκνου
 ἄλκην τιν' εὐρεῖν κἀπικούρησιν κακῶν·
 ἐπεὶ δὲ τὴν Λάκαιναν Ἑρμιόνην γαμεῖ
 τοῦμόν παρώσας δεσπότης δοῦλον λέχος, 30
 κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλίοις ἐλαύνομαι.
 λέγει γὰρ ὥς νιν φαρμάκοις κεκρυμμένοις
 τίθημι ἄπαιδα καὶ πόσει μισουμένην,
 αὐτὴ δὲ ναίειν οἶκον ἀντ' αὐτῆς θάλω
 τόνδ', ἐβαλοῦσα λέκτρα τὰ κείνης βίβη· 35
 ἄγῳ τὸ πρόσθεν οὐχ ἑκοῦσ' ἐδεξάμην,
 νῦν δ' ἐκλέλοιπα· Ζεὺς τὰδ' εἰδείη μέγας,
 ὥς οὐχ ἑκοῦσα τῶδ' ἐκοινώθην λέχει.
 ἀλλ' οὗ σφε πείθω, βούλεται δέ με κτανεῖν,
 πατήρ τε θυγατρὶ Μενέλεως συνδρῶ τάδε. 40
 καὶ νῦν κατ' οἴκους ἔστ', ἀπὸ Σπάρτης μολῶν
 ἐπ' αὐτὸ τοῦτο· δειματουμένη δ' ἐγὼ
 δόμων πάροικον Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον
 θάσσω τόδ' ἐλθοῦσ', ἣν με κωλύσῃ θανεῖν.
 Πηλεὺς τε γὰρ νιν ἔκγονοί τε Πηλέως 45
 σέβουσιν, ἐρμήνευμα Νηρηίδος γάμων.
 ὃς δ' ἔστι παῖς μοι μόνος, ὑπεκπέμπω λάθρα
 ἄλλους ἐς οἴκους, μὴ θάνῃ φοβουμένη.
 ὁ γὰρ φυτεύσας αὐτὸν οὗτ' ἐμοὶ πάρα
 προσωφελῆσαι, παιδί τ' οὐδέν ἔστ', ἀπῶν 50
 Δελφῶν κατ' αἶαν, ἐνθα Λοξία δίκην
 δίδωσι μανίας, ἥ ποτ' ἐς Πυθῶ μολῶν
 ἤτησε Φοῖβον πατρός οὗ κτίνειν δίκην,
 εἴ πως τὰ πρόσθε σφάλματ' ἔξαιτούμενος
 θεὸν παρὰσχοιτ' εἰς τὸ λοιπὸν εὐμενῇ. 55

- ΘΕΡ. δέσποινα, ἐγὼ τοι τοῦνομ' οὐ φεύγω τόδε
καλεῖν σ', ἐπέπερ καὶ κατ' οἶκον ἤξιον
τὸν σόν, τὸ Τροίας ἡνίκ' ὤκοῦμεν πέδον,
εὐνοὺς δὲ καὶ σοὶ ζῶντί τ' ἦν τῷ σῷ πόσει·
καὶ νῦν φέρουσά σοι νέους ἦκα λόγους, 60
φόβῳ μὲν, εἴ τις δεσποτῶν αἰσθῆσεται,
οἴκῳ δὲ τῷ σῷ· δεινὰ γὰρ βουλευέται
Μενέλαος εἰς σὲ παῖς θ', ἃ σοι φυλακτέα.
ΑΝ. ὦ φιλάττη σύνδουλε, σύνδουλος γὰρ εἶ
τῇ πρόσθ' ἀνάσση τῇδε, νῦν δὲ δυστυχεῖ, 65
τί δρωσί; ποίας μηχανὰς πλέκουσιν αὐ,
κτεῖναι θέλοντες τὴν παναθλίαν ἐμέ;
ΘΕΡ. τὸν παῖδά σου μέλλουσιν, ὦ δύστηνε σύ,
κτείνειν ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέειδον.
ΑΝ. οἴμοι· πέπυσται τὸν ἐμὸν ἐκθετον γόνον;
πόθεν ποτ'; ὦ δύστηνος, ὥς ἀπωλόμην. 70
ΘΕΡ. οὐκ οἶδ', ἐκείνων δ' ἡσθύμην ἐγὼ τάδε·
φροῦδος δ' ἐπ' αὐτὸν Μενέλεως δόμων ἄπο.
ΑΝ. ἀπωλόμην ἄρ' ὦ τέκνον, κτενοῦσί σε
δισσοὶ λαβόντες γῦπες. ὁ δὲ κεκλημένος 75
πατήρ ἐτ' ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων.
ΘΕΡ. δοκῶ γὰρ οὐκ ἂν ὧδέ σ' ἂν πράσσειν κακῶς
κείνου παρόντος· νῦν δ' ἐρημος εἰ φίλων.
ΑΝ. οὐδ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν, ὥς ἦξι, φάτις;
ΘΕΡ. γέρων ἐκείνος ὥστε σ' ὠφελεῖν παρῶν. 80
ΑΝ. καὶ μὴν ἐπεμψ' ἐπ' αὐτὸν οὐχ ἅπαξ μόνον.
ΘΕΡ. μῶν οὖν δοκεῖς σου φροντίσαι τιν' ἀγγέλων;
ΑΝ. πόθεν; θέλεις οὖν ἄγγελος σύ μοι μολεῖν;
ΘΕΡ. τί δῆτα φήσω χρόνιος οὐσ' ἐκ δωμάτων;
ΑΝ. πολλὰς ἂν εὐροῖς μηχανὰς· γυνὴ γὰρ εἶ. 85
ΘΕΡ. κίνδυνος· Ἐρμιόνη γὰρ οὐ σμικρὸν φύλαξ.
ΑΝ. ὁρᾷς; ἀπανδρᾷς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς.

- ΘΕΡ. οὐ δῆτα· μηδὲν τοῦτ' ὄνειδίσῃς ἐμοί.
 ἀλλ' εἰμ', ἐπεὶ τοι κοῦ περίβλεπτος βίος
 δούλης γυναικός, ἣν τι καὶ πάθω κακόν. 90
- ΑΝ. χώρει νυν· ἡμεῖς δ', οἷσπερ ἐγκείμεσθ' αἰεὶ
 θορήνοισι καὶ γόοισι καὶ δακρύμασι,
 πρὸς αἰθέρ' ἐκτενοῦμεν· ἐμπέφυκε γὰρ
 γυναιξὶ τέρψις τῶν παρεστώτων κακῶν
 ἀνὰ στόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν. 95
- πάρεστι δ' οὐχ' ἐν ἀλλὰ πολλά μοι στένειν,
 πόλιν πατρώαν τὸν θανόντα θ' Ἔκτορα
 στερορὸν τε τὸν ἐμὸν δαίμον' ὃ συνεζύγην
 δούλειον ἡμᾶρ εἰσπεσοῦσ' ἀναξίως.
 χρῆ δ' οὐποτ' εἰπεῖν οὐδέν' ὄλβιον βροτῶν, 100
 πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἰδῇς
 ὅπως περάσας ἡμέραν ἦξει κάτω.
- Ἰλίου ἀλπεινᾷ Πάρις οὐ γάμον ἀλλὰ τιν' ἄταν
 ἡγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν.
 ἄς ἔνεκ', ὦ Τροία, δορὶ καὶ πυρὶ δηάλωτον 105
 εἰλέσ' ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος ὤκυν' Ἀρης
 καὶ τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ἔκτορα, τὸν περὶ τείχη
 εἵλκυσε διφρεῦναι παῖς Ἀλίας Θέτιδος·
 αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμων ἀγόμαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
 δουλοσύνην στυγεράν ἀμφιβαλοῦσα κάρᾳ. 110
 πολλά δὲ δάκρυά μοι κατέβα χροός, ἀνὶκ' ἔλειπον
 ἄστυ τε καὶ θαλάμους καὶ πόσιν, ἐν κονίαις·
 ὦμοι ἐγὼ μελέα, τί μ' ἐχρῆν ἔτι φέγγος ὀράσθαι
 Ἑρμιόνας δούλαν; ἄς ὑπο τειρομένα
 πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς ἱκέτις περὶ χεῖρε βαλοῦσα
 τάχομαι ὥς πετρίνα πιδακώεσσα λιβάς. 116
- ΧΟ. ὦ γύναι, ἃ Θέτιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα θάσ-
 σεις 870

θαρὸν οὐδὲ λείπεις,
 Φθιάς ὅμως ἔμολον ποτὶ σὺν Ἀσιήτιδα γένναν,
 εἴ τί σοι δυνάϊμαν 120
 ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων τεμεῖν,
 οἷ σέ καὶ Ἑρμιόναυ ἐριδι στυγερά συνέκλησαν,
 τλάμον' ἀμφὶ λέκτρων
 διδύμων ἐπὶ κοῖνον ἐοῦσαν
 ἀμφὶ παῖδ' Ἀχιλλέως. 125
 γνῶθι τύχην, λόγισαι τὸ παρὸν κακὸν εἰς ὅπερ
 ἦκεις. ἄντ.

δεσπόταις ἀμιλλᾷ
 Ἴλιάς οὔσα κόρα Λακεδαιμόνος ἐγγενέταισιν;
 λείπε δεξιέμῃλον
 δόμον τᾶς ποντίας θεοῦ. τί σοι 130
 καιρὸς ἀτυχομένης δέμας αἰκέλιον καταλείβειν
 δεσποτῶν ἀνάγκαις;
 τὸ κρατοῦν δέ σ' ἐπεισι. τί μόχθον
 οὐδὲν οὔσα μοχθεῖς; 134
 ἀλλ' ἔθι λείπε θεᾶς Νηρηίδος ἀγλαὸν ἔδραν, στρ.
 γνῶθι δ' οὔσ' ἐπὶ ξένας
 δμῳς ἐπ' ἀλλοτρίας
 πόλεος, ξυθ' οὐ φίλων τιν' εἰσοράς
 σῶν, ᾧ δυστυχεστάτα,
 πάμπαν τάλαινα νύμφα. 140
 οἰκτροτάτα γὰρ ἔμοιγ' ἔμολες, γύναι Ἰλιάς, οἷ-
 κους. ἄντ.

δεσποτῶν δ' ἐμῶν φόβῳ
 ἡσυχίαν ἄγομεν,
 τὸ δὲ σὸν οἰκτῷ φέρουσα τυγχάνω,
 μὴ παῖς τᾶς Διὸς κόρας 145
 σοί μ' εὔφρονουσαν εἰδῇ.

135 — 140 = 141 — 146

- ΕΡ.** κόσμον μὲν ἄμφι κρατὶ χρυσέας χλιδῆς
 στολμόν τε χρωτὸς τῶνδε ποικίλων πέπλων,
 οὐ τῶν Ἀχιλλέως οὐδὲ Πηλέως ἄπο
 δόμων ἀπαρχὰς δεῦρ' ἔχουσ' ἀφικόμην, 150
 ἀλλ' ἐκ Λακαίνης Σπαρτιάτιδος χθονὸς
 Μενέλαος ἡμῖν ταῦτα δωρεῖται πατὴρ
 πολλοῖς σὺν ἔδνοις, ὥστ' ἐλευθεροστομεῖν.
 ὑμᾶς μὲν οὖν τοῖσδ' ἀνταμείβομαι λόγοις·
 σὺ δ' οὖσα δούλη καὶ δορίκτητος γυνή 155
 δόμους κατασχεῖν ἐκβαλοῦσ' ἡμᾶς θέλεις
 τούσδε, στυγοῦμαι δ' ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς,
 νηδὺς δ' ἀκύμων διὰ σέ μοι διόλλυται·
 δεινὴ γὰρ Ἡπειρώτις εἰς τὰ τοιαῦδε
 ψυχὴ γυναικῶν· ὧν ἐπισχῆσω σ' ἐγώ, 160
 κοῦδέν σ' ὀνήσει δῶμα Νηρηῆδος τόδε,
 οὐ βωμός οὐδὲ ναός, ἀλλὰ κατθανεῖ.
 ἦν δ' οὖν βροτῶν τίς σ' ἢ θεῶν σῶσαι θέλῃ,
 δεῖ σ' ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων
 πτηῆξαι ταπεινὴν προσπείσειν τ' ἐμὸν γόνυ, 165
 σαίρειν τε δῶμα τοῦμὸν ἐκ χρυσηλάτων
 τευχέων χερὶ σπείρουσαν Ἀχελῷου δρόσον,
 γυνῶναί θ' ἔν' εἰ γῆς. οὐ γὰρ ἐσθ' Ἐκτωρ τάδε,
 οὐ Πριάμος οὐδὲ χρυσός, ἀλλ' Ἑλλὰς πόλις.
 εἰς τοῦτο δ' ἤκεις ἀμαθίας, δύστηνε σύ, 170
 ἢ παιδί πατρός, ὃς σὸν ὦλεσεν πόσιν,
 τολμᾶς ξυνεύδειν καὶ τέκν' ἀνθέντου πάρα
 τίττειν. τοιοῦτον πᾶν τὸ βάρβαρον γένος·
 πατὴρ τε θυγατρὶ παῖς τε μητρὶ μίγνυται
 κόρη τ' ἀδελφῷ, διὰ φόνον δ' οἱ φίλτατοι 175
 χωροῦσι, καὶ τῶνδ' οὐδὲν ἐξείργει νόμος.
 ἂ μὴ παρ' ἡμᾶς εἴσφερ'· οὐδὲ γὰρ καλὸν
 δυοῖν γυναικοῖν ἄνδρ' ἐν' ἡνίας ἔχειν,

- ἀλλ' εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν
 στέργουσιν, ὅστις μὴ κακῶς οἰκεῖν θέλει. 180
- ΧΟ. ἐπιφθονόν τι χρῆμα θηλείας φρενὸς
 καὶ ξυγγάμοισι δυσμενὲς μάλιστ' ἀεί.
- ΑΝ. φεῦ φεῦ·
 κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον ἐν τε τῷ νέῳ
 τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἀνδρώπων ἔχει. 185
 ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ τὸ δουλεύειν μέ σοι
 λόγων ἀπάσῃ πόλλ' ἔχουσιν ἐνδिका,
 ἦν δ' αὖ κρατήσω, μὴ' πλὶ τῷδ' ὄφλω βλάβην·
 οἱ γὰρ πνέοντες μεγάλα τοὺς κρείσσους λόγους
 πικρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὕπο· 190
 ὁμῶς δ' ἐμαυτὴν οὐ προδοῦσ' ἀλώσομαι.
 εἰπ', ὦ νεᾶνι, τῷ σ' ἐχεγγύφ' λόγῳ
 πεισθεῖς ἀπαθῶ γνησίῳν νυμφευμάτων;
 ὥς ἡ Λάκαινα τῶν Φρυγῶν μείων πόλιν,
 τύχη θ' ὑπερθεῖ κάμ' ἐλευθέραν ὀρᾷς; 195
 ἢ τῷ νέῳ τε καὶ σφριγῶντι σώματι
 πόλεως τε μεγέθει καὶ φίλοις ἐπηρμένῃ
 οἶκον κατασχεῖν τὸν σὺν ἀντὶ σοῦ θέλω;
 πότερον ἴν' αὐτὴ παῖδας ἀντὶ σοῦ τέκω
 δούλους ἐμαυτῇ τ' ἀθλίαν ἐφορκίδα; 200
 ἢ τοὺς ἐμούς τις παῖδας ἐξανέξεται
 Φθίας τυράννους ὄντας, ἦν σὺ μὴ τέκης;
 φιλοῦσι γὰρ μ' Ἕλληνες Ἐκτορός τ' ἄπο,
 αὐτὴ τ' ἄμαυρὰ κοῦ τύραννος ἦν Φρυγῶν.
 οὐκ ἐξ ἐμῶν σε φαρμάκων στυγεῖ πόσις, 205
 [ἀλλ' εἰ ξυνεῖναι μὴ' πιτηδεῖα κυρεῖς.]
 φίλτρον δὲ καὶ τόδ'· οὐ τὸ κάλλος, ὦ γύναι,
 ἀλλ' ἄρεται ἱέρπουσι τοὺς ξυνεννέτας.
 σὺ δ' ἦν τι κνισθῆς, ἡ Λάκαινα μὲν πόλιν
 μέγ' ἐστί, τὴν δὲ Σκῦρον οὐδαμοῦ τίθης, 210

- πλουτεῖς δ' ἐν οὐ πλουτοῦσι, Μενέλεως δέ σοι
 μελῶν Ἀχιλλέως. ταῦτά τοι σ' ἔχθει πόσις.
 χρηὴ γὰρ γυναῖκα, καὶν κακῷ πόσει δοθῇ,
 στέργειν ἄμιλλάν τ' οὐκ ἔχειν φρονήματος.
 εἰ δ' ἄμφι Θορήκην χιόνι τὴν κατάρρυτον 215
 τύραννον ἔσχεις ἄνδρ', ἔν' ἐν μέρει λέχος
 δίδωσι πολλὰς εἰς ἀνὴρ κοινοῦμενος,
 ἔκτεινας ἂν τάσδ'; εἰτ' ἀπληστίαν λέχους
 πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖς ἂν εὐρέθης.
 αἰσχρὸν γε· καί τοι χεῖρον ἄρσένων νόσον 220
 ταύτην νοσοῦμεν, ἀλλὰ προύστημεν καλῶς.
 ὦ φίλταθ' Ἑκτορ, ἀλλ' ἐγὼ τὴν σὴν χάριν
 σοὶ καὶ ξυνήρων, εἰ τί σε σφάλλοι Κύπρις,
 καὶ μαστὸν ἤδη πολλάκις νόθοισι σοῖς
 ἐπέσχον, ἵνα σοι μηδὲν ἐνδοίην πικρόν. 225
 καὶ ταῦτα δρῶσα τάρετ' ἡ προσηγρόμην
 πόσιν· σὺ δ' οὐδὲ ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρόσου
 τῷ σῷ προσίξειν ἀνδρὶ δειμαίνονσ' ἔα.
 μὴ τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλανδρίᾳ, γύναι,
 ζήτει παρελθεῖν· τῶν κακῶν γὰρ μητέρων 230
 φεύγειν τρόπους χρηὴ τέκν', ὅσοις ἐνεσσι νοῦς.
 ΧΟ. δέσποιν', ὅσον σοι ῥαδίως προσίσταται,
 τοσόνδε πείθου τῇδε συμβῆναι λόγοις.
 ΕΡ. τί σεμνομυθεῖς κείς ἀγῶν' ἔρχει λόγων,
 ὥς δὴ σὺ σῶφρων, τὰ μὰ δ' οὐχὶ σῶφρονα; 235
 ΑΝ. οὐκ οὐν ἐφ' οἷς γε νῦν καθέστηκας λόγοις.
 ΕΡ. ὁ νοῦς ὁ σός μοι μὴ ξινοικολή, γύναι.
 ΑΝ. νέα πέφυκας καὶ λέγεις αἰσχρῶν πέρι.
 ΕΡ. σὺ δ' οὐ λέγεις γε, δρᾶς δέ μ' εἰς ὅσον δύνῃ.
 ΑΝ. οὐκ αὖ σιωπῇ Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι; 240
 ΕΡ. τί δ'; οὐ γυναιξὶ ταῦτα πρῶτα πανταχοῦ;
 ΑΝ. καλῶς γε χρωμέναισιν· εἰ δὲ μή, οὐ καλά.

- ΕΡ. οὐ βαρβάρων νόμοισιν οἰκοῦμεν πόλιν.
 ΑΝ. κάκει τά γ' αἰσχροῖα κἀνθάδ' αἰσχύνῃν ἔχει.
 ΕΡ. σοφὴ σοφὴ σύ· κατθανεῖν δ' ὅμως σε δεῖ. 245
 ΑΝ. ὄρᾳς ἄγαλμα Θέτιδος εἰς σ' ἀποβλέπον;
 ΕΡ. μισοῦν γε πατρίδα σὴν Ἀχιλλέως φόνῳ.
 ΑΝ. Ἑλένη νιν ὤλεσ', οὐκ ἐγώ, μήτηρ δὲ σή.
 ΕΡ. ἧ καὶ πρόσω γὰρ τῶν ἐμῶν ψαύσεις κακῶν;
 ΑΝ. ἰδοὺ σιωπῶ κἀπιλάξυμαι στόμα. 250
 ΕΡ. ἐκεῖνο λέξον, οὐπερ οὔνεκ' ἐστάλην.
 ΑΝ. λέγω σ' ἐγὼ νοῦν οὐκ ἔχειν ὅσον σε δεῖ.
 ΕΡ. λείψεις τόδ' ἄγνον τέμενος ἐναλίας θεοῦ;
 ΑΝ. εἰ μὴ θανοῦμαι γ'· εἰ δὲ μή, οὐ λείψω ποτέ.
 ΕΡ. ὥς τοῦτ' ἄρα σε, κοῦ μενῶ πόσιν μολεῖν. 255
 ΑΝ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν πρόσθεν ἐκδώσω μέ σοι.
 ΕΡ. πῦρ σοι προσοίσω κοῦ τὸ σὸν προσκέβομαι,
 ΑΝ. σὺν δ' οὖν κάταιθε· θεοὶ γὰρ εἰσονται τάδε.
 ΕΡ. καὶ χρωτὶ δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας.
 ΑΝ. σφάζ', αἱμάτου θεῆς βωμόν, ἧ μέτεισί σε. 260
 ΕΡ. ὦ βάρβαρον σὺν θρέμμα καὶ σκληρὸν θράσος,
 ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον; ἀλλ' ἐγὼ σ' ἔδρας
 ἐκ τῆσδ' ἐκοῦσαν ἐξαναστήσω τάχα·
 τοιόνδ' ἔχω σου δέλεαρ. ἀλλὰ γὰρ λόγους
 κρύψω, τὸ δ' ἔργον αὐτὸ σημανεῖ τάχα. 265
 κάθησ' ἐδραία· καὶ γὰρ εἰ περικ' ἔχει
 τηκτὸς μόλυβδος, ἐξαναστήσω σ' ἐγὼ
 πρὶν ᾧ πέποιθας παῖδ' Ἀχιλλέως μολεῖν.
 ΑΝ. πέποιθα. δεινὸν δ' ἔρπετων μὲν ἀγρίων
 ἄκη βροτοῖσι θεῶν καταστῆσαι τινα· 270
 ἃ δ' ἐστ' ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω,
 οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω
 κακῆς· τοσοῦτόν ἐσμεν ἀνθρώποις κακόν.

- ΧΟ. ἡ μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν, ὅτ'
 Ἰθαίαν ἐς νάπαν
 ἦλθ' ὁ Μαίης τε καὶ Διὸς τόκος,
 τρίπῳλον ἄρμα δαιμόνων
 ἄγων τὸ καλλιζυγές,
 ἔριδι στυγερᾷ κεκορυθμένον εὐμορφίας
 σταθμοὺς ἐπὶ βούτα 280
 βοτῆρά τ' ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν
 ἐρημόν θ' ἐστιοῦχον αὐλάν.
 ταὶ δ' ἐπεὶ ὑλόκομον νάπος ἦλυθον 285
 οὐρεῖαν πιδάκων
 νύψαν αἰγλᾶντα σώματα ῥοαῖς·
 ἔβαν δὲ Πριαμίδαν ὑπερ-
 βολαῖς λόγων δυσφρόνων
 παραβαλλόμεναι. Κύπρις εἴλε λόγοις δολίοις,
 τερπνοῖς μὲν ἀκοῦσαι, 290
 πικρὰν δὲ σύγχυσιν βίου Φρυγᾶν πόλει
 ταλαίνα περγάμοις τε Τροίας.
 εἶθε δ' ὑπὲρ κεφαλὰν ἔβαλεν κακὸν 295
 ἅ τεκοῦσά νιν [Πάριν],
 πρὶν Ἰδαῖον κατοικίσαι λέπας,
 ὅτε νιν παρὰ θεσπεσίῳ δάφνῳ
 βόασε Κασάνδρα κτανεῖν,
 μεγάλην Πριάμου πόλεως λῶβαν.
 τίν' οὐκ ἐπῆλθε, ποῖον οὐκ ἐλίσσεται
 δαμογερόντων βρέφος φονεύειν;
 οὐτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸν ἦλυθε 300
 δοῦλιον, σύ τ' ἂν, γύναι,
 τυράννων ἔσχες ἂν δόμων ἔδρας·
 παρέλυσε δ' ἂν Ἑλλάδος ἀλγεινούς

274 — 283 = 284 — 292

293 — 300 = 301 — 308

- μόχθους, οὓς ἀμφὶ Τροίαν
 δεκέτεις ἀλάληντο νέοι λόγχαις·
 λέχη τ' ἐρημ' ἄν οὔ ποτ' ἐξελείπετο,
 καὶ τεκῶν ὄρφανοὶ γέροντες,
 305
- ME. ἦκω λαβὼν σὸν παῖδ', ὃν εἰς ἄλλους δόμους
 λάθρα θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπέξέειπον.
 310
 σὲ μὲν γὰρ ἡὔχεις θεῶς βρέτας σῶσειν τόδε,
 τοῦτον δὲ τοὺς κρύψαντας· ἀλλ' ἐφευρέθης
 ἥσσον φρονοῦσα τοῦδε Μενέλεω, γύναι.
 κεί μὴ τόδ' ἐκλιποῦσ' ἐρημώσεις πέδον,
 ὅδ' ἀντὶ τοῦ σοῦ σώματος σφαγῇσεται.
 315
 ταῦτ' οὖν λογίζου, πότερα κατθανεῖν θέλεις
 ἢ τόνδ' ὀλέσθαι σῆς ἀμαρτίας ὕπερ,
 ἦν εἰς ἔμ' εἰς τε παῖδ' ἐμήν ἀμαρτάνεις.
- AN. ᾧ δόξα δόξα, μυρίοισι δὴ βροτῶν
 οὐδὲν γεγῶσι βίοτον ᾧγκωσας μέγαν.
 320
 εὐκλεία δ' οἷς μὲν ἔστ' ἀληθείας ὕπο,
 εὐδαιμονίῳ· τοὺς δ' ὑπὸ ψευδῶν ἔχειν
 οὐκ ἀξιόσω πλὴν τύχῃ φρονεῖν δοκεῖν.
 σὺ δὴ στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων ποτὲ
 Τροίαν ἀφείλου Πρίαμον, ᾧδε φαῦλος ὢν;
 325
 ὅστις θυγατρὸς ἀντίπαιδος ἐκ λόγων
 τοσόνδ' ἐπνευσας καὶ γυναικὶ δυστυχεῖ
 δούλῃ κατέστης εἰς ἀγῶν'· οὐκ ἀξιῶ
 οὗτ' οὖν σὲ Τροίας οὔτε σοῦ Τροίαν ἔτι.
 [ἔξωθεν εἰσὶν οἱ δοκοῦντες εὐφρονεῖν
 330
 λαμπροί, τὰ δ' ἐνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι,
 πλὴν εἴ τι πλούτῳ· τοῦτο δ' ἰσχύει μέγα.]
 Μενέλαε, φέρε δὴ διαπεράνωμεν λόγους·
 τέθνηκα τῇ σῇ θυγατρὶ καὶ μ' ἀπώλεσε·
 μαιφόνου μὲν οὐκέτ' ἄν φύγοι μύσος,
 335
 ἐν τοῖς δὲ πολλοῖς καὶ σὺ τόνδ' ἀγωνιεῖ

- φόνον· τὸ συνδρῶν γὰρ σ' ἀναγκάσει χρέος.
 ἦν δ' οὖν ἐγὼ μὲν μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω,
 τὸν παῖδά μου κτενεῖτε; κα̑τα πῶς πατήρ
 τέκνον θανόντος ῥαδίως ἀνέξεται; 340
 οὐχ ᾧδ' ἄνανδρον αὐτὸν ἢ Τροία καλεῖ·
 ἀλλ' εἴσιν οἱ χροή· Πηλέως γὰρ ἄξια
 πατρός τ' Ἀχιλλέως ἔργα δρῶν φανήσεται.
 ὥσει δὲ σὴν παῖδ' ἐκ δόμων· σὺ δ' ἐκδιδούς
 ἄλλω τί λέξεις; πότερον ὥς κακὸν πόσιν 345
 φεύγει τὸ ταύτης σῶφρον; ἀλλ' ἐψεύσεται.
 γαμεῖ δὲ τίς νιν; ἢ σφ' ἄνανδρον ἐν δόμοις
 χήραν καθέξεις πολίον; ᾧ τλήμων ἄνερ,
 κακῶν τοσούτων οὐχ ὀρθῶς ἐπιρροάς;
 πόσας ἂν εὐνὰς θυγατέρ' ἠδικομένην 350
 βούλοι' ἂν εὐρεῖν ἢ παθεῖν ἄγῶ λέγω;
 οὐ χροή' πλὶ μικροῖς μεγάλα πορσύνειν κακὰ
 οὐδ', εἰ γυναικίς ἐσμεν ἀτηρὸν κακόν,
 ἄνδρας γυναιξὶν ἑξομοιοῦσθαι φύσιν.
 ἡμεῖς γὰρ εἰ σὴν παῖδα φαρμακεύομεν 355
 καὶ νηδὺν ἐξαμβλοῦμεν, ὥς αὐτὴ λέγει,
 ἐκόντες οὐκ ἄκοντες οὐδὲ βώμιοι
 πίνοντες αὐτοὶ τὴν δίκην ὑφέξομεν
 ἐν σοῖσι γαμβροῖς, οἷσιν οὐκ ἐλάσσονα
 βλάβην ὀφείλω προστιθεῖσ' ἀπαιδῶν. 360
 ἡμεῖς μὲν οὖν τοιοῖδε· τῆς δὲ σῆς φρενὸς
 ἐν σου δέδοικα· διὰ γυναικείαν ἔριν
 καὶ τὴν τάλαιναν ὥλεσας Φρυγῶν πόλιν.
 XO. ἄγαν ἔλεξας ὥς γυνὴ πρὸς ἄρσενας,
 καὶ σου τὸ σῶφρον ἐξετόξευσεν φρενός. 365
 ME. γύναι, τὰδ' ἐστὶ σμικρὰ καὶ μοναρχίας
 οὐκ ἄξι', ὥς φῆς, τῆς ἐμῆς οὐδ' Ἑλλάδος.
 εὖ δ' ἴσθ', ὅτου τις τυγχάνει χρεῖαν ἔχων,

τοῦτ' ἔσθ' ἐκάστω μείζον ἢ Τροίαν ἔλεειν.
 καὶ γὰρ θυγατρὶ, μεγάλα γὰρ κρίνω τάδε, 370
 λέχους στέρεσθαι, σύμμαχος καθίσταμαι.
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα δευτέρῳ ἂν πάσχη γυνή·
 ἀνδρὸς δ' ἁμαρτάνουσ' ἁμαρτάνει βίον.
 δούλων δ' ἐκείνον τῶν ἐμῶν ἄρχειν χρεὼν
 καὶ τῶν ἐκείνου τοὺς ἐμοὺς ἡμᾶς τε πρὸς· 375
 φίλων γὰρ οὐδὲν ἴδιον οἴτινες φίλοι
 ὀρθῶς πεφύκασ', ἀλλὰ κοινὰ χρήματα.
 μένων δὲ τοὺς ἀπόντας, εἰ μὴ θήσομαι
 τὰμ' ὥς ἄριστα, φαῦλός εἰμι κοῦ σοφός.
 ἀλλ' ἐξανίστω τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς· 380
 ὥς ἦν θάνης σύ, παῖς ὅδ' ἐκφεύγει μόρον,
 σοῦ δ' οὐ θελούσης κατθανεῖν τόνδε κτενῶ.
 δυοῖν δ' ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν βίον.
 AN. οἴμοι, πικρὰν κλήρωσιν αἴρεσίν τέ μοι 385
 βίου καθίστης, καὶ λαχοῦσά γ' ἀθλία
 καὶ μὴ λαχοῦσα δυστυχῆς καθίσταμαι.
 ᾧ μεγάλα πρᾶσσω ἀλτίας μικρᾶς πέρι,
 πιθοῦ· τί κἀνυεῖς μ'; ἀντὶ τοῦ; πόλιν πόλιν
 προυῖδωκα; τίνα σῶν ἔκτανον παίδων ἐργά;
 ποῖον δ' ἐπρησα δῶμ'; ἐκοιμήθην βίᾳ 390
 σὺν δεσπόταισι· κατ' ἐμ', οὐ κείνον κτενεῖς
 τὸν αἴτιον τῶνδ', ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν ἄφεις
 πρὸς τὴν τελευτὴν ὑστέραν οὖσαν φέρει;
 οἴμοι κακῶν τῶνδ', ᾧ τάλαιν' ἐμὴ πατρίς,
 ὥς δεινὰ πάσχω· τί δέ με καὶ τεκεῖν ἐχρῆν 395
 ἄχθος τ' ἐπ' ἄχθει τῷδε προσθέσθαι διπλοῦν;
 ἀτὰρ τί ταῦτα δύρομαι, τὰ δ' ἐν ποσὶν
 οὐκ ἐξικμάζω καὶ λογίζομαι κακά;
 ἦτις σφαγὰς μὲν Ἑκτορος τροχηλάτους
 κατεῖδον οἰκτρῶς τ' Ἴλιον πυρρούμενον, 400

- αὐτὴ δὲ δούλη ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην
 κόμης ἐπισπασθεῖς· ἐπεὶ δ' ἀφικόμην
 Φθίαν, φονεύσιν Ἑκτορος νυμφεύομαι.
 τί δ' ἦτ' ἐμοὶ ξὴν ἡδύ; πρὸς τί χορὴ βλέπειν;
 πρὸς τὰς παρούσας ἢ παρελθούσας τύχας;
 εἰς παῖς ὅδ' ἦν μοι λοιπὸς ὀφθαλμὸς βίου·
 τοῦτον κτανεῖν μέλλουσιν οἷς δοκεῖ τάδε.
 οὐ δ' ἦτα τοῦμοῦ γ' οὔνεκ' ἀθλίου βίου·
 ἐν τῷδε μὲν γὰρ ἐλπίς, εἰ σωθήσεται·
 ἐμοὶ δ' ὄνειδος μὴ θανεῖν ὑπὲρ τέκνου.
 ἰδοὺ προλείπω βωμὸν ἧδε χειρὶά
 σφάζειν φονεύειν, δεῖν, ἀπαρτῆσαι δόρην.
 ὦ τέκνον, ἢ τεκοῦσά σ', ὥς σὺ μὴ θάνῃς,
 στεῖχω πρὸς Αἶδην· ἦν δ' ὑπεκδράμης μόρον,
 μέμνησο μητρὸς, οἷα τλαῖσ' ἀπωλόμην,
 καὶ πατρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰὼν
 δάκρυνά τε λείβων καὶ περιπτύσσων χέρας
 λέγ' οἷ' ἐπραξα. πᾶσι δ' ἀνθρώποις ἄρ' ἦν
 ψυχὴ τέκν'· ὅστις δ' αὖτ' ἄπειρος ὦν ψέγει,
 ἦσσον μὲν ἄλγει, δυστυχῶν δ' εὐδαιμονεῖ.
 ΧΟ. ὦ κτεῖρ' ἀκούσας· οἴκτρὰ γὰρ τὰ δυστυχῇ
 βροτοῖς ἅπασι, καὶ θυραῖος ὦν κυρῇ.
 εἰς ξύμβασιν δὲ χορὴν σε παῖδα σὴν ἄγειν,
 Μενέλαε, καὶ τήνδ', ὥς ἀπαλλαχθῇ πόνων.
 ΜΕ. λάβεσθι μοι τῆσδ', ἀμφελίξαντες χέρας,
 δμῶες· λόγους γὰρ οὐ φίλους ἀκούσεται.
 ἔγωγ', ἵν' ἀγνὸν βωμὸν ἐκλίποις θεᾶς,
 προὔτεινα παιδὸς θάνατον, ᾧ σ' ὑπήγαγον
 εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τὰς ἐμὰς ἐπὶ σφαγῇν.
 καὶ τὰμφι σοῦ μὲν ὦδ' ἔχοντ' ἐπίστασο·
 τὰ δ' ἀμφὶ παιδὸς τοῦδε παῖς ἐμὴ κρινεῖ,
 ἦν τε κτανεῖν νιν ἦν τε μὴ κτείνειν θέλῃ.

ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἴκους τούσδ', ἵν' εἰς ἐλευθέρους
 δοῦλῃ γεγῶσα μήποθ' ὑβρίζειν μάθῃς.

ΑΝ. οἶμοι· δόλω μ' ὑπῆλθες, ἡπατήμεθα. 435

ΜΕ. κήρυσσ' ἅπασιν· οὐ γὰρ ἐξαρνούμεθα.

ΑΝ. ἦ ταῦτ' ἐν ὑμῖν τοῖς παρ' Εὐρώτᾳ σοφά;

ΜΕ. καὶ τοῖς γε Τροίᾳ, τοὺς παθόντας ἀντιδρᾶν.

ΑΝ. τὰ θεῖα δ' οὐ θεῖ' οὐδ' ἔχειν ἡγεῖ δίκην;

ΜΕ. ὅταν ποτ' ἦ τὰδ', οἴσομεν· σέ δὲ κτενῶ. 440

ΑΝ. ἦ καὶ νεοσσὸν τόνδ', ὑπὸ πτερῶν σπᾶσας;

ΜΕ. οὐ δῆτα· θυγατρὶ δ', ἦν θέλῃ, δώσω κτανεῖν.

ΑΝ. οἶμοι· τί δῆτά σ' οὐ καταστένω, τέκνον;

ΜΕ. οὐκ οὖν θρασείᾳ γ' αὐτὸν ἐλπίς ἀναμένει.

ΑΝ. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐχθιστοὶ βροτῶν 445

Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια,
 ψευδῶν ἄνακτες, μηχανορράφοι κακῶν,
 ἐλκτὰ κούδεν ὑγίης, ἀλλὰ πᾶν πέριξ
 φρονοῦντες, ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἀν' Ἑλλάδα.

τί δ' οὐκ ἐν ὑμῖν ἐστίν; οὐ πλεῖστοι φόνοι; 450

οὐκ αἰσχροκερδεῖς; οὐ λέγοντες ἄλλα μὲν
 γλώσση, φρονοῦντες δ' ἄλλ' ἐφευρίσκεισθ' αἰεῖ;
 ὅλοισθ'. ἐμοὶ δὲ θάνατος οὐχ οὕτω βαρὺς
 ὥς σοι δέδοκται· κεῖνα γάρ μ' ἀπώλεσεν,

ὅθ' ἡ τάλαινα πόλις ἀναλώθη Φρυγῶν 455

πόσις θ' ὁ κλεινός, ὅς σε πολλάκις δορὶ
 ναύτην ἐθῆκεν ἀντὶ χειρσαίου κακόν.

νῦν δ' εἰς γυναῖκα γοργὸς ὀπλίτης φανείς
 κτείνεις μ'; ἀπόκτειν'· ὥς ἀθώπευτόν γέ σε
 γλώσσης ἀφήσω τῆς ἐμῆς καὶ παῖδα σὴν. 460

ἐπεὶ σὺ μὲν πέφυκας ἐν Σπάρτῃ μέγας,
 ἡμεῖς δὲ Τροία γ'. εἰ δ' ἐγὼ πρᾶσσω κακῶς,
 μηδὲν τόδ' αὖχει· καὶ σὺ γὰρ πράξιαις ἄν.

- ΧΟ. οὔποτε δὴ δίδυμα στρ.
 λέκτρο' ἐπαινέσω βροτῶν 465
 οὐδ' ἀμφιμάτορας κόρους,
 ἔριδας οἴκων δυσμενεῖς τε λύπας.
 μίαν μοι στεργέτω πόσις γάμοις
 ἄκοινώνητον ἀνδρὸς εὐνάην. 470
 οὐδὲ γὰρ ἐν πόλεσι ἀντ.
 δίπτυχοι τυρακνίδες
 μιᾷς ἀμείνουες φέρειν,
 ἄχθος ἐπ' ἄχθει καὶ στάσις πολίταις 475
 τεκτόνοιν θ' ὕμνοιν ἐργάταιν δυοῖν
 ἔριν Μοῦσαι φιλοῦσι κραίνειν·
 πνοαὶ δ' ὅταν φέρωσι ναυτίλους θοαί, στρ.
 κατὰ πηδαλίων διδύμα πρᾶπίδων γνώμα 480
 σοφῶν τε πληθὺς ἀθρόον ἀσθενέστερον
 φανυλότερας φρενὸς αὐτοκρατοῦς
 ἑνός, ἢ δύνασις ἀνά τε μέλαθρα κατὰ τε πόλιας,
 ὁπότεν εὔρειν θέλῳσι καιρόν. 485
 ἔδειξεν ἦ Λάκαινα τοῦ στρατηλάτα ἀντ.
 Μενέλα· διὰ γὰρ πυρὸς ἦλθ' ἑτέρῳ λέχει,
 κτείνει δὲ τὴν τάλαιναν Ἰλιάδα κόραν
 παῖδά τε δύσφρονος ἔριδος ὕπερ. 490
 ἄθεος ἄνομος ἄχαρις ὁ φόνος· ἔτι δὲ πότνια
 μετατροπὰ τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων.
 καὶ μὴν ἐσορῶ
 τόδε σύγκρατον ξεῦγος πρὸ δόμων, 495
 ψήφῳ θανάτου κατακεκριμένον.
 δύστηνε γύναι, τλήμον δὲ σὺ παῖ,
 μητρὸς λεχέων ὅς ὑπερθνήσκεις
 οὐδὲν μετέχων

464 — 470 = 471 — 478

479 — 485 = 486 — 493

- οὐδ' αἴτιος ὢν βασιλεῦσιν.
 500
 AN. ἄδ' ἐγὼ χέρας αἵματη-
 ρὰς βρόχοισι κεκλημμένα
 πέμπομαι κατὰ γαίης.
 MO. μᾶτερ μᾶτερ, ἐγὼ δὲ σᾶ
 πτέρυγι συγκαταβαίνω.
 505
 AN. θυμα δάιον, ὦ χθονὸς
 Φθίας κράντορες. MO. ὦ πάτερ,
 μόλε φίλοις ἐπίκουρος.
 AN. κείσει δῆ, τέκνον ὦ φίλος,
 510
 μαστοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς
 νεκρὸς ὑπὸ χθονὶ σὺν νεκροῖς.
 MO. ὦμοι μοι, τί πάθω; τέλας
 δῆτ' ἐγὼ σύ τε, μᾶτερ.
 ME. ἴθ' ὑποχθόνιοι· καὶ γὰρ ἀπ' ἐχθρῶν
 515
 ἦκετε πύργων· δύο δ' ἐκ δισσαῖν
 θυήσκειτ' ἀνάγκαιν· σὲ μὲν ἡμετέρα
 ψῆφος ἀναιρεῖ, παῖδα δ' ἐμὴ παῖς
 τόνδ' Ἑρμιόνη· καὶ γὰρ ἀνοῖα
 520
 μεγάλη λείπειν ἐχθροὺς ἐχθρῶν,
 ἔξον κτείνειν
 καὶ φόβον οἴκων ἀφελέσθαι.
 AN. ὦ πόσις πόσις, εἴθε σὰν
 525
 χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον
 κτησαίμαν, Πριάμου παῖ.
 MO. δύστανος, τί δ' ἐγὼ μόρου
 παράτροπον μέλος εὔρω;
 AN. λίσσου, γούνασι δεσπότου
 530
 χρίμπτων, ὦ τέκνον. MO. ὦ φίλος,
 φίλος, ἄνες θάνατόν μοι.
 AN. λείβομαι δάκρυσιν κόρας,

στάξω λισσάδος ὥς πέτρας
λιβάς ἀνήλιος, ἅ τέλειν'.

ΜΟ. ὦμοι μοι, τί δ' ἐγὼ κακῶν
μῆχος ἐξανύσσωμαι;

535

ΜΕ. τί με προσπίτνεις; ἄλλαν πέτραν
ἢ κῦμα λιταῖς ἰσθ' ἵκετεύων.
τοῖς γὰρ ἐμοῖσιν γέρον' ὠφελία,
σοὶ δ' οὐδὲν ἔχω φίλτρον, ἐπεὶ τοι
μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον
Τροίαν εἶλον καὶ μητέρα σὴν.
ἧς ἀπολαύων

540

Ἄιδην χθόνιον καταβήσει.

ΧΟ. καὶ μὴν δέδορκα τόνδε Πηλέα πέλας,
σπουδῇ τιθέντα δεῦρο γηραιὸν πόδα.

545

ΠΗ. ὑμᾶς ἐρωτῶ τὸν τ' ἐφeskτῶτα σφαγῇ,
τί ταῦτα καὶ πῶς; ἐκ τίνος λόγου νοσεῖ
δόμος; τί πράσσειτ' ἄκριτα μηχανώμενοι;
Μενέλα', ἐπίσχεσ' μὴ τάχυν' ἄνευ δίκης.
ἡγοῦ σὺ θᾶσσον· οὐ γὰρ ὥς ἔοικέ μοι
σχολῆς τόδ' ἔργον, ἀλλ' ἀνηβητηρίαν
ῥώμην μ' ἐπαινῶ λαμβάνειν, εἴπερ ποτέ.
πρῶτον μὲν οὖν κατ' οὖρον ὥσπερ ἰστίοις
ἐμπνεύσομαι τῇδ'· εἰπέ, τί νι δίκη χέρας
βρόχοισιν ἐκδήσαντες οἶδ' ἄγουσί σε
καὶ παῖδ'; ὕπαρνος γὰρ τις ὥς ἀπόλλυσαι,
ἡμῶν ἀπόντων τοῦ τε κυρίου σέθεν.

550

555

ΑΝ. οἶδ', ὦ γεραμέ, σὺν τέκνῳ θανουμένην
ἄγουσί μ' οὕτως ὥς ὄρεας. τί σοι λέγω;
οὐ γὰρ μιᾶς σε κληδόνος προθυμία
μετήλθον, ἀλλὰ μυρίων ὑπ' ἀγγέλων.
ἔριν δὲ τὴν κατ' οἶκον οἶσθ' ἅ που κλύων
τῆς τοῦδε θυγατρὸς, ὣν τ' ἀπόλλυμαι χάριν.

560

καὶ νῦν με βωμοῦ Θέτιδος, ἣ τὸν εὐγενῆ 565
 ἔτικτέ σοι παῖδ', ἣν σὺ θαυμαστὴν σέβεις,
 ἄγουσ' ἀποσπᾶσαντες, οὔτε τῷ δίκῃ
 κρίναντες οὔτε τοὺς ἀπόντας ἐκ δόμων
 μέιναντες, ἀλλὰ τὴν ἐμὴν ἐρημίαν 570
 γνόντες τέκνου τε τοῦδ', ὃν οὐδὲν αἷτιον
 μέλλουσι σὺν ἐμοὶ τῇ ταλαιπώρῳ κτανεῖν.
 ἀλλ' ἀντιάζω σ', ὦ γέρον, τῶν σῶν πάρος
 πίτνουσα γονάτων, χειρὶ δ' οὐκ ἔξεστί μοι 575
 τῆς σῆς λαβέσθαι φιλιότης γενειάδος,
 ῥυσαί με πρὸς θεῶν· εἰ δὲ μὴ, θανούμεθα
 αἰσχροῦς μὲν ὑμῖν, δυστυχῶς δ' ἐμοί, γέρον.
 ΠΗ. χαλᾶν κελεύω δεσμὰ πρὶν κλαλεῖν τινά, 580
 καὶ τῆσδε χεῖρας διπτύχους ἀνιέναι.
 ΜΕ. ἐγὼ δ' ἀπανδῶ γ' ἄλλος οὐχ ἥσσων σέθεν
 καὶ τῆσδε πολλῷ κυριώτερος γεγώς. 585
 ΠΗ. πῶς; ἣ σὺ τὸν ἐμὸν οἶκον οἰκήσεις μολῶν
 δεῦρ'; οὐχ ἄλλος σοι τῶν κατὰ Σπάρτην κρατεῖν;
 ΜΕ. εἰλὸν νιν αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἐγώ.
 ΠΗ. οὐμὸς δέ γ' αὐτὴν ἔλαβε παῖς παιδὸς γέρας.
 ΜΕ. οὐκοῦν ἐκείνου τὰμὰ τ' ἀκείνου τ' ἐμά; 590
 ΠΗ. δοῶν εὖ, κακῶς δ' οὐ, μηδ' ἀποκτείνειν βίβ.
 ΜΕ. ὥς τήνδ' ἀπάξεις οὔποτ' ἐξ ἐμῆς χερὸς.
 ΠΗ. σκήπτρῳ δὲ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα.
 ΜΕ. φαῦσόν γ', ἵν' εἰδῆς, καὶ πέλας πρόσελθέ μου.
 ΠΗ. σὺ γάρ μετ' ἀνδρῶν, ὧ κἀκίστε κἀκ κακῶν; 595
 σοὶ ποῦ μέτεστιν ὥς ἐν ἀνδράσιν λόγου;
 ὅστις πρὸς ἀνδρὸς Φρυγὸς ἀπηλλάγης λέχος,
 ἄκλῆστ' ἄδουλα δώμαθ' ἐστίας λιπών,
 ὥς δὴ γυναικα σώφρον' ἐν δόμοις ἔχων
 πασῶν κακίστην. οὐδ' ἂν εἰ βούλοιτό τις 600
 σώφρων γένοιτο Σπαρτιατίδων κόρη,

αἰ ξὺν νέοισιν ἐξερημοῦσαι δόμους
 γυμνοῖσι μηροῖς καὶ πέπλοις ἀνειμένοις
 δρόμους παλαίστρας τ' οὐκ ἀνασχετοὺς ἐμοὶ
 κοινὰς ἔχουσι. κατὰ θαυμάζειν χρεῶν
 εἰ μὴ γυναῖκας σῶφρονας παιδεύετε;
 Ἐλένην ἐρέσθαι χρῆν τάδ', ἥτις ἐκ δόμων
 τὸν σὸν λιποῦσα φίλιον ἐξεκώμασε
 νεανίου μετ' ἀνδρὸς εἰς ἄλλην χθόνα.
 κἄπειτ' ἐκείνης οὔνεχ' Ἑλλήνων ὄχλον
 τοσόδ' ἀθροίσας ἤγαγες πρὸς Ἴλιον·
 ἦν χρῆν σ' ἀποπτύσαντα μὴ κινεῖν δόρυ
 κακὴν ἐφευρόντ', ἀλλ' ἔαν αὐτοῦ μένειν
 μισθὸν τε δόντα μήποτ' εἰς οἶκους λαβεῖν.
 ἀλλ' οὔτι ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐπούρισας·
 ψυχὰς δὲ πολλὰς κἀγαθὰς ἀπώλεσας
 παίδωμ τ' ἄπαιδας γραῦς ἔθηκας ἐν δόμοις
 πολιούς τ' ἀφείλου πατέρας εὐγενῇ τέκνα.
 ὦν εἷς ἐγὼ δύστηνος· αὐθέντην δὲ σὲ
 μιάστορ' ὥς τιν' εἰσδέδορκ' Ἀχιλλεύς.
 ὅς οὐδὲ τρωθεὶς ἦλθες ἐκ Τροίας μόνος,
 κάλλιστα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασιν
 ὅμοι' ἐκείσε δεῦρό τ' ἤγαγες πάλιν.
 κἀγὼ μὲν ἠΐδων τῷ γαμοῦντι μήτε σοὶ
 κῆδος συνάψαι μήτε δῶμασιν λαβεῖν
 κακῆς γυναικὸς πῶλον· ἐκφέρουσι γὰρ
 μητρῷ ὀνειδίῃ. τοῦτο καὶ σκοπεῖτέ μοι,
 μνηστῆρες, ἐσθλῆς θυγατέρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν
 πρὸς τοῖσδε δ' εἰς ἀδελφὸν οἷ' ἐφύβρισας,
 σφάζαι κελεύσας θυγατέρ' εὐηθέστατον;
 οὕτως ἔδειςας μὴ οὐ κακὴν δάμαρτ' ἔχῃς.
 ἔλων δὲ Τροίαν, εἰμι γὰρ κἀνταῦθά σοι,
 οὐκ ἔκτανες γυναῖκα χειρὶαν λαβών·

ἀλλ' ὥς ἐσεῖδες μαστόν, ἐκβαλὼν ξίφος
 φίλημ' ἐδέξω, προδότιν αἰκάλλων κύνα, 630
 ἥσσων πεφυκὼς Κύπριδος, ᾧ κάκιστε σύ.
 κᾶπειτ' ἐς οἴκους τῶν ἐμῶν ἐλθὼν τέκνων
 πορθεῖς ἀπόντων καὶ γυναῖκα δυστυχῇ
 κτείνεις ἀτίμως παῖδά θ', ὃς κλαίοντά σε
 καὶ τὴν ἐν οἴκοις σὴν καταστήσει κόρην, 635
 καὶ τρεῖς νόθος πέφυκε. πολλάκις δέ τοι
 ξηρὰ βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε σπορᾶ,
 νόθοι τε πολλοὶ γνησίῳ ἀμείνουες.

ἀλλ' ἐκκομίζου παῖδα. κύδιστον βροτοῖς
 πένητα χρηστὸν ἢ κακὸν καὶ πλούσιον 640
 γαμβρὸν πεπᾶσθαι καὶ φίλον· σὺ δ' οὐδὲν εἰ.

ΧΟ. σμικρὰς ἀπ' ἀρχῆς νεῖκος ἀνθρώποις μέγα
 γλῶσσ' ἐκπορίζει· τοῦτο δ' οἱ σοφοὶ βροτῶν
 ἐξευλαβοῦνται, μὴ φίλοις τεύχειν ἔριν.

ΜΕ. τί δῆτ' ἂν εἴποις τοὺς γέροντας ὥς σοφοὶ 645

καὶ τοὺς φρονεῖν δοκοῦντας Ἑλληνσὶν ποτε,
 ὅτ' ὦν σὺ Πηλεὺς καὶ πατὴρ οὐκ ἐμὸς γεγώς,
 κῆδος ξυνάφας, αἰσχρὰ μὲν σαυτῷ λέγεις
 ἡμῖν δ' ὀνειδῇ διὰ γυναῖκα βάρβαρον;
 ἦν χρῆν σ' ἐλαύνειν τήνδ' ὑπὲρ Νείλου ῥοᾶς 650
 ὑπὲρ τε Φᾶσιν κάμει παρακαλεῖν αἶε·

οὐδ' αὖ μὲν Ἑπειρῶτιν, οὐ πεσέματα
 πλείσθ' Ἑλλάδος πέπτωκε δουριπετῇ νεκρῶν,
 τοῦ σοῦ δὲ παιδὸς αἵματος κοινονυμένην. 654

καὶ τῇδε γ' εἰσέρχει σὺ ταύτῳ εἰς στέγος
 καὶ ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον,
 τίκτειν δ' ἐν οἴκοις παῖδας ἐχθίστους ἑᾶς;
 ἄγῶ προνοίᾳ τῇ τε σῇ κάμῃ, γέρον, 660

Πάρις γάρ, ὃς σὸν παῖδ' ἔπεφν' Ἀχιλλέα, 655
 ἔκτορος ἀδελφὸς ἦν, δάμαρ δ' ἦδ' ἔκτορος.

κτανεῖν θέλων τήνδ' ἐκ χειρῶν ἀρπάξομαι.
 καίτοι φέρ', ἄψασθαι γὰρ οὐκ αἰσχρὸν λόγου,
 ἣν παῖς μὲν ἡμὴ μὴ τέκνη, ταύτης δ' ἄπο
 βλάστωσι παῖδες, τῆσδε γῆς Φθιώτιδος
 στήσεις τυράννους, βάρβαροι δ' ὄντες γένος 665
 Ἑλλήσιν ἄρξουσ' ; εἴτ' ἐγὼ μὲν οὐ φρονῶ
 μισῶν τὰ μὴ δίκαια, σοὶ δ' ἔνεστι νοῦς;
 κἀκεῖνο νῦν ἄθροησον· εἰ σὺ παῖδα σὴν
 δούς τῳ πολιτῶν, εἴτ' ἔπασχε τοιάδε,
 σιγῇ καθῆσ' ἄν; οὐ δοκῶ ξένης δ' ὕπερ 670
 τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους;
 καὶ μὴν ἴσον γ' ἀνὴρ τε καὶ γυνὴ σθένει
 ἰδικουμένη πρὸς ἀνδρός· ὥς δ' αὐτὼς ἀνὴρ
 γυναῖκα μωραίνουσαν ἐν δόμοις ἔχων.
 καὶ τῷ μὲν ἔστιν ἐν χειροῖν μέγα σθένος, 675
 τῇ δ' ἐν γονεῦσι καὶ φίλοις τὰ πράγματα.
 οὐκ οὖν δίκαιον τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφελεῖν;
 γέρον γέρον εἰ· τὴν δ' ἐμὴν στρατηγίαν
 λέγων ἐμ' ὠφελοῖς ἂν ἢ σιγῶν πλέον.
 Ἑλένη δ' ἐμόχθησ' οὐχ ἐκούσ', ἀλλ' ἐκ θεῶν, 680
 καὶ τοῦτο πλεῖστον ὠφέλησεν Ἑλλάδα·
 ὅπλων γὰρ ὄντες καὶ μάχης αἰστορες
 ἔβησαν εἰς τὰνδρεῖον· ἣ δ' ὀμίλῃα
 πάντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος.
 εἰ δ' εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν ἐγὼ 685
 γυναικὸς ἔσχον μὴ κτανεῖν, ἔσωφρόνουν.
 οὐδ' ἂν σε Φῶκον ἤθελον κατακτανεῖν.
 ταῦτ' εὖ φρονῶν σ' ἐπῆλθον, οὐκ ὀργῆς χάριν·
 ἣν δ' ὀξυθυμῆς, σοὶ μὲν ἡ γλωσσεαλγία
 μεῖζων, ἐμοὶ δὲ κέρδος ἢ προμηθία. 690

ΧΟ. παύσασθον ἤδη, λῶστα γὰρ μακρῶ τάδε,
 λόγων ματαίων, μὴ δύο σφαλῇθ' ἅμα.

- ΠΗ. οἰμοι, καθ' Ἑλλάδ' ὥς κακῶς νομίζεται·
 ὅταν τροπαῖα πολεμίων στήσῃ στρατός,
 οὐ τῶν πονουύντων τοῦργον ἡγοῦνται τόδε, 696
 ἀλλ' ὁ στρατηγὸς τὴν δόκησιν ἄρυνται,
 ὅς εἰς μετ' ἄλλων μυρίων πάλλων δόρυ,
 οὐδὲν πλέον δρωῶν ἐνὸς ἔχει πλείω λόγον.
 σεμνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἡμενοὶ κατὰ πτόλιν
 φρονοῦσι δήμου μεῖζον, ὄντες οὐδένες· 700
 οἱ δ' εἰσὶν αὐτῶν μυρίῳ σοφώτεροι,
 εἰ τόλμα προσγένοιτο βούλησίς θ' ἅμα.
 ὥς καὶ σὺ σὸς τ' ἀδελφὸς ἐξωγκωμένοι
 Τροίᾳ κάθησθε τῇ τ' ἐκεῖ στρατηγία,
 μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπλημένοι. 705
 δείξω δ' ἐγὼ σοι μὴ τὸν Ἰδαίου Πάριον
 ἦσσω νομίζειν Πηλέως ἐχθρόν ποτε,
 εἰ μὴ φθερεῖ τῆσδ' ὥς τάχιστ' ἀπὸ στέγης
 καὶ παῖς ἄτεκνος, ἣν ὅδ' ἐξ ἡμῶν γεγὼς
 ἐλῶ δι' οἰκῶν τῶνδ' ἐπισπάσας κόμης· 710
 ἢ στεῖρος οὔσα μόσχος οὐκ ἀνέξεται
 τέκτοντας ἄλλους, οὐκ ἔχουσ' αὐτὴ τέκνα.
 ἀλλ' εἰ τὸ κείνης δυστυχεῖ παίδων πέρι,
 ἄπαιδας ἡμᾶς δεῖ καταστῆναι τέκνων;
 φθείρεσθε τῆσδε, δμῶες, ὥς ἂν ἐκμάθω 715
 εἰ τίς με λύειν τῆσδε κωλύσει χέρας.
 ἔπαιρε σαντὴν· ὥς ἐγὼ καίπερ τρέμων
 πλεκτὰς ἱμάντων στροφίδας ἐξανήσομαι.
 ὦδ', ὦ κάκιστε, τῆσδ' ἐλυμήνω χέρας;
 βούνῃ ἢ λέοντ' ἢ λιπῖες ἐντείνειν βρόχοις; 720
 ἢ μὴ ξίφος λαβοῦσ' ἀμυνάθοιτό σε
 ἔδεισας; ἔρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας, βρέφος,
 ξύλλυε δεσμὰ μητρός· ἐν Φθίᾳ σ' ἐγὼ
 θρέψω μέγαν τοῖσδ' ἐχθρόν. εἰ δ' ἀπῆν δορὸς

- τοῖς Σπαρτιάταις δόξα καὶ μάχης ἄγών, 725
τᾶλλ' ὄντες ἴστε μηδενὸς βελτίονες.
- ΧΟ. ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος
καὶ δυσφύλακτον ὄξυθυμίας ὕπο.
- ΜΕ. ἄγαν προνοπῆς εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρει·
ἐγὼ δὲ πρὸς βίαν μὲν εἰς Φθίαν μολῶν 730
οὔτ' οὖν τι δράσω φλαῦρον οὔτε πείσομαι.
καὶ νῦν μὲν, οὐ γὰρ ἄφθονον σχολὴν ἔχω,
ἄπειμ' ἐς οἴκους· ἔστι γάρ τις οὐ πρόσω
Σπάρτης πόλις τις, ἣ πρὸ τοῦ μὲν ἦν φίλη,
νῦν δ' ἐχθρὰ ποιεῖ· τήνδ' ἐπεξελεθεῖν θέλω 735
στρατηλατήσας χύποχείριον λαβεῖν.
ὅταν δὲ τὰ κεῖθ' ᾧ κατὰ γνώμην ἐμήν,
ἦξω· παρῶν δὲ πρὸς παρόντας ἐμφανῶς
γαμβροὺς διδάξω καὶ διδάξομαι λόγους.
κἂν μὲν κολάζῃ τήνδε καὶ τὸ λοιπὸν ἧ 740
σώφρων καθ' ἡμᾶς, σάφρον' ἀντιλήψεται.
θυμούμενος δὲ τεύξεται θυμουμένων,
ἐργοῖσι δ' ἔργα διάδοχ' ἀντιλήψεται.
τοὺς σοὺς δὲ μύθους ῥαδίως ἐγὼ φέρω·
σκιᾷ γὰρ ἀντίστοιχος ὢν φωνὴν ἔχεις, 745
ἀδύνατος οὐδὲν ἄλλα πλὴν λέγειν μόνον.
- ΠΗ. ἦγοῦ τέκνον μοι δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλαις σταθεῖς,
σύ τ' ὦ τάλαινα· χεῖματος γὰρ ἄγροῖον
τυχοῦσα λιμένας ἤλθες εἰς εὐηνέμους.
- ΑΝ. ὦ πρέσβυ, θεοὶ σοι δοῖεν εὖ καὶ τοῖσι σοῖς, 750
σώσαντι παῖδα κάμ' ἐτὴν δυσδαίμονα.
ὄρα δὲ μὴ νῶν εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ
πτῆξαντες οἶδε πρὸς βίαν ἄγασί με,
γέροντα μὲν σ' ὀρώντες, ἀσθενῇ δ' ἐμέ
καὶ παῖδα τόνδε νήπιον· σκόπει τάδε, 755
μὴ νῦν φυγόντες εἴθ' ἀλῶμεν ὕστερον.

ΠΗ. οὐ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσσεις λόγον;
 χῶρει· τίς ὑμῶν ἄψεται; κλαίων ἄρα
 ψαύσει. θεῶν γὰρ οὔνεχ' ἱππικοῦ τ' ὄχλου
 πολλῶν θ' ὀπλιτῶν ἄρχομεν Φθίαν κάτω· 760
 ἡμεῖς δ' ἔτ' ὀρθοὶ κοῦ γέροντες, ὥς δοκεῖς,
 ἀλλ' εἰς γε τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας μόνον
 τροπαῖον αὐτοῦ στήσομαι πρέσβυς περ ὧν.
 πολλῶν νέων γὰρ καὶ γέρον εὐψυχος ἦ
 κρείσσων· τί γὰρ δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν; 765

ΧΟ. ἦ μὴ γενοίμαν
 ἦ πατέρων ἀγαθῶν
 εἶην πολυκλήτων τε δόμων μέτοχος.
 εἴ τι γὰρ πάσχοι τις ἀμήχανον, ἀλκᾶς 770
 οὐ σπάνις εὐγενέταις,
 κηρυττομένοισι δ' ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων
 τιμὰ καὶ κλέος· οὗτοι
 λείψαντα τῶν ἀγαθῶν
 ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος· ἃ δ' ἀρετὰ 775
 καὶ θανούσι λάμπει.
 κρείσσον δὲ νῦν
 μὴ κακόδοξον ἔχειν
 ἦ ξὺν φθόνῳ σφάλλειν δυνάμει τε δίκαν. 780
 ἡδὺ μὲν γὰρ αὐτίκα τοῦτο βροτοῖσιν,
 ἐν δὲ χρόνῳ τελέθει
 ξηρὸν καὶ ὄνειδεσιν ἔγκειται δόμων.
 ταύταν ἦνεσα ταύταν 785
 καὶ φέρομαι βιοτάν,
 μηδὲν δίκας ἔξω κράτος ἐν θαλάμοις
 καὶ πόλει δύνασθαι.
 ὦ γέρον Αἰακίδα, 790
 πείθομαι καὶ σὺν Λακίθαισί σε Κενταύροις

766 — 777 = 778 — 789

ὀμιλῆσαι δορὶ κλεινοτάτῳ
καὶ ἐπ' Ἀργῶν δορὸς ἄξενον ὕγρὰν
ἐκπερᾶσαι ποντιᾶν Ξυμπληγάδων
κλεινὰν ἐπὶ ναυστολίαν, 795
Ἰλιάδα τε πόλιν ὅτε πάρος
εὐδόκιμον ὁ Διὸς ἱνὶς
ἀμφέβαλεν φόνῳ,
κοινὰν τὰν εὐκλειαν ἔχοντ'
Εὐρώπην ἀφικέσθαι. 800

ΤΡ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὥς κακὸν κακῶν
διάδοχον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ πορσύνεται.
δέσποινα γὰρ κατ' οἶκον, Ἑρμιόνην λέγω,
πατρός τ' ἐρημωθεῖσα συννοία θ' ἅμα 805
οἶον δέδρακεν ἔργον Ἀνδρομάχην κτανεῖν
καὶ παῖδα βουλεύσασα, κατθανεῖν θέλει,
πόσιν τρέμουσα, μὴ ἀντὶ τῶν δεδραμένων
ἐκ τῶνδ' ἀτίμως δωμάτων ἀποσταλῇ
ἢ κατθανῇ κτείνουσα τοὺς οὐ χρὴ κτανεῖν. 810
μόλις δέ νιν θέλουσαν ἀρτῆσαι δέρον
εἵργουσι φύλακες δμῶες ἐκ τε δεξιᾶς
ξίφῃ καθαρχάζουσιν ἐξαιρούμενοι.
οὕτω μεταλγεῖ καὶ τὰ πρὶν δεδραμένα
ἔγνωκε πράξασ' οὐ καλῶς. ἐγὼ μὲν οὖν 815
δέσποιναν εἵργουσ' ἀγχόνῃς κάμνω, φίλαι·
ὕμεῖς δὲ βᾶσαι τῶνδε δωμάτων ἔσω
θανάτου νιν ἐκλύσασθε· τῶν γὰρ ἡθιάδων
φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι.

ΧΘ. καὶ μὴν ἐν οἴκοις προσπόλων ἀκούομεν
βοήν ἐφ' οἷσιν ἦλθες ἀγγέλλουσα σύ.
δείξειν δ' ἔοικεν ἢ τάλαιν' ὅσον στένει
πράξασα δεινὰ· δωμάτων γὰρ ἐκπερᾶ
φεύγουσα χεῖρας προσπόλων πόθῳ θανεῖν. 820

- EP.** ἰὼ μοί μοι·
 σπάραγμα κόμας ὀνύχων τε δαί' ἀ-
 μύγματα θήσομαι.
- TP.** ὦ παῖ, τί δράσεις; σῶμα σὸν καταικιεῖ;
EP. αἰαῖ αἰαῖ·
 ἔρρ' αἰθέριον πλοκάμων ἐμῶν ἄπο,
 λεπτόμιτον φάρος. 830
- TP.** τέκνον, κάλυπτε στέρνα, σύνδησαι πέπλοις.
EP. τί δέ με δεῖ [στέρνα] καλύπτειν πέπλοις στρ.
 δῆλα καὶ ἀμφιφανῆ καὶ ἄκρυπτα;
 [δεδράκαμεν πόσιν.] 835
- TP.** ἀλγεῖς, φόνου ῥάψασα συγγάμῳ σέθεν;
EP. κατὰ μὲν οὖν στένω δαΐας [τόλμας, ἂν ἔρεξ'] ἀντ.
 ἅ κατάρατος ἐγὼ κατάρατος
 [ἀνθρώποις].
- TP.** συγγνώσεται σοι τήνδ' ἀμαρτίαν πόσις. 840
EP. τί μοι ξίφος ἐκ χερὸς ἡγρεύσω;
 ἀπόδος, ὦ φίλ', ἀπόδος, ἵν' ἀνταίαν
 ἐρείσω πλαγάν· τί με βρόχων εἰργεις;
TP. ἀλλ' εἰ σ' ἀφείλην μὴ φρονοῦσαν, ὥς θάνοις; 845
EP. οἴμοι πότμον.
 ποῦ μοι πυρὸς φίλα φλόξ;
 ποῦ δ' εἰς πέτρας ἀερθῶ,
 ἢ κατὰ πόντον ἢ καθ' ὕλαν ὀρέων,
 ἵνα θανοῦσα νεοτέροισιν μέλω; 850
- TP.** τί ταῦτα μοχθεῖς; συμφοραὶ θεήλατοι
 πᾶσιν βροτοῖσιν ἢ τότ' ἦλθον ἢ τότε.
EP. ἔλιπες ἔλιπες, ὦ πάτερ, [μ'] ἐπακτίαν.
 [ὥσει] μονάδ' ἔρημον οὔσαν ἐνάλου κώπας. 855

825 — 828 = 829 — 832

833 — 836 = 837 — 840

ὀλεῖ [μ'] ὀλεῖ με [δηλαδή πόσις]· τᾷδ' οὐκέτ'
ἐνοικήσω

νυμφιδίῳ στέγα. * * * * *

τίνος ἀγαλμάτων ἱκέτις ὀρμαθῶ,
ἢ δούλα δούλας γούνασι προσπέσω;

860

Φθιάδος ἐκ γᾶς

κυανόπτερος ὄρνις εἴθ' εἴην,

ἢ πευκάεν σκάφος, ἃ

διὰ Κυανέας ἐπέρασεν ἄκτας

πρωτόπλοος πλάτα.

865

ΤΡ. ὦ παῖ, τὸ λίαν οὗτ' ἐκείν' ἐπήνεσα,
οὔτ' εἰς γυναιῖκα Τρωάδ' ἐξημάρτανες,
οὗτ' αὖ τὸ νῦν σου δεῖμ' ὃ δειμαίνεις ἄγαν.

οὐχ ὥδε κῆδος σὸν διώσεται πόσις

φάυλης γυναικὸς βαρβάρου πεισθεὶς λόγοις. 870

οὐ γάρ τί σ' αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἔχει,

ἀλλ' ἀνδρὸς ἐσθλοῦ παῖδα σὺν πολλοῖς λαβὼν
ἔδνοισι, πόλεώς τ' οὐ μέσως εὐδαίμονος.

πατὴρ δέ σ' οὐχ ὥδ' ὥς σὺ δειμαίνεις, τέκνον,

προδοὺς ἑάσει δωμάτων τῶνδ' ἐκπεσεῖν. 875

ἀλλ' εἰσιθ' εἴσω μηδὲ φαντάζου δόμων

πάροιθε τῶνδε, μή τιν' αἰσχύνην λάβης

[πρὸςθεν μελάρθρων τῶνδ' ὀρωμένη, τέκνον].

ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' ἀλλόχρως τις ἐκδημος ξένος

σπουδῇ πρὸς ἡμᾶς βημάτων πορεύεται. 880

ΟΡ. ξέναι γυναιῖκες, ἣ τάδ' ἔστ' Ἀχιλλεύος

παιδὸς μέλαθρα καὶ τυραννικαὶ στέγαι;

ΧΟ. ἔγνωσ' ἅτὰρ δὴ πυνθάνει τίς ὦν τάδε;

ΟΡ. Ἀγαμέμνωνός τε καὶ Κλυταιμνήστρας τόκος,

ὄνομα δ' Ὀρέστης. ἔρχομαι δὲ πρὸς Διὸς

885

μαντεῖα Δωδωναῖ'. ἐπεὶ δ' ἀφικόμεν

Φθίαν, δοκεῖ μοι ξυγγενοῦς μαθεῖν πέρι

γυναικός, εἰ ξῆ κεύτυχοῦσα τυγχάνει
ἢ Σπαρτιάτις Ἑρμιόνη· τηλουρὰ γὰρ
ναλοῦσ' ἀφ' ἡμῶν πεδί' ὅμως ἐστὶν φίλη. 890

EP. ὦ ναυτίλοισι χεῖματος λιμὴν φανείς
Ἀγαμέμνονος παῖ, πρὸς σε τῶνδε γουνάτων,
οἴκτειρον ἡμᾶς ὦν ἐπισκοπεῖς τύχας,
πράσσοντας οὐκ εὖ. στεμμάτων δ' οὐχ ἥσσοντας
σοῖς προστίθῃμι γόνασιν ὠλένας ἐμάς. 895

OP. ἔα·
τί χρῆμα; μῶν ἐσφάλμεθ' ἢ σαφῶς ὁρῶ
δόμων ἄνασσαν τήνδε Μενέλεω κόρην;

EP. ἦνπερ μόνην γε Τυνδαρίς τίκτει γυνή
Ἑλένη κατ' οἴκους πατρί· μηδὲν ἄγνοει.

OP. ὦ Φοῖβ', ἀκέστωρ πημάτων δοίης λύσιν. 900

τί χρῆμα; πρὸς θεῶν ἢ βροτῶν πάσχεις κακά;

EP. τὰ μὲν πρὸς ἡμῶν, τὰ δὲ πρὸς ἀνδρὸς ὅς μ' ἔχει,
τὰ δ' ἐκ θεῶν του· πανταχῇ δ' ὀλώλαμεν.

OP. τίς οὖν ἂν εἴη μὴ πεφυνκότων γέ πω
παίδων γυναικὶ συμφορὰ πλήν εἰς λῆχος; 905

EP. τοῦτ' αὐτὸ καὶ νοσοῦμεν· εὖ μ' ὑπηγάγου.

OP. ἄλλην τιν' εὐνήν ἀντὶ σοῦ στέργει πόσις;

EP. τὴν αἰχμάλωτον Ἑκτορος ξυνευνέτιν.

OP. κακόν γ' ἔλεξας, ἄνδρα δίσσ' ἔχειν λέχη.

EP. τοιαῦτα ταῦτα· κατ' ἐγὼ γ' ἡμυνάμην. 910

OP. μῶν εἰς γυναικ' ἐρραψας οἷα δὴ γυνή;

EP. φόνον γ' ἐκείνη καὶ τέκνω νοθαγενεῖ.

OP. κἄκτεινας, ἢ τις συμφορὰ σ' ἀφείλετο;

EP. γέρων γε Πηλεὺς τοὺς κακίοντας σέβων.

OP. σοὶ δ' ἦν τις ὅστις τοῦδ' ἐκοινῶνει φόνου; 915

EP. πατήρ γ' ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀπὸ Σπάρτης μολών.

OP. κἄπειτα τοῦ γέροντος ἥσσήθη χερσί;

EP. αἰδοῖ γε· καὶ μ' ἐρημον οἴχεται λιπών.

- ΟΡ.** συνῆκα· ταρβεῖς τοῖς δεδραμένοις πόσιν.
ΕΡ. ἔγνωσ· ὀλεῖ γάρ μ' ἐνδίκως. τί δεῖ λέγειν; 920
 ἀλλ' ἄντομαί σε Δία καλοῦσ' ὁμόγνιον,
 πέμψου με χάρας τῆσδ' ὅποι προσωτάτω
 ἢ πρὸς πατρῶον μέλαθρον· ὥς δοκοῦσί τε
 δόμοι γ' ἐλαύνειν φθέρῃ· ἔχοντες οὔδε με,
 μισεῖ τε γὰρ Φθιάς· εἰ δ' ἥξει πάρος 925
 Φοῖβον λιπὼν μαντεῖον εἰς δόμους πόσις,
 κτενεῖ μ' ἐπ' αἰσχίστοισιν, ἢ δουλεύσομεν
 νόθοισι λέκτροις ὧν ἐδέσποζον πρὸ τοῦ.
 πῶς οὖν τὰδ', ὥς εἶποι τις, ἐξημάρτανες;
 κακῶν γυναικῶν εἰσοδοί μ' ἀπώλεσαν, 930
 αἳ μοι λέγουσαι τοῦσδ' ἐχαίνωσαν λόγους·
 σὺ τὴν κακίστην αἰχμάλωτον ἐν δόμοις
 δούλην ἀνέξει σοὶ λέχους κοινουμένην;
 μὰ τὴν ἄνασσαν, οὐκ ἂν ἐν γ' ἐμοῖς δόμοις
 βλέπουσ' ἂν ἀνὰς τᾶμ' ἐκαρποῦτ' ἂν λέχη. 935
 κἀγὼ κλύουσα τοῦσδε Σειρήνων λόγους
 σοφῶν πανούργων ποικίλων λαλημάτων,
 ἐξηνεμώθην μωρία. τί γάρ μ' ἐχοῖν
 πόσιν φυλάσσειν, ἢ παρῆν ὅσων ἔδει;
 πολὺς μὲν ὄλβος, δωμάτων δ' ἠνάσσομεν, 940
 παῖδας δ' ἐγὼ μὲν γνησίους ἔτικτον ἄν,
 ἢ δ' ἡμιδούλους τοῖς ἐμοῖς νοθαγενεῖς.
 ἀλλ' οὐπότ' οὐπότ', οὐ γὰρ εἰσάπαξ ἐρῶ,
 χορὴ τοὺς γε νοῦν ἔχοντας οἷς ἔστιν γυνή,
 πρὸς τὴν ἐν οἴκοις ἄλοχον εἰσφοιτᾶν ἔαν 945
 γυναικας· αὗται γὰρ διδάσκαλοι κακῶν·
 ἢ μὲν τι κερδαίνουσα συμφθείρει λέχος,
 ἢ δ' ἀμπλακοῦσα συννοσεῖν αὐτῇ θέλει,
 πολλὰ δὲ μαργότητι· κἀντεῦθεν δόμοι
 νοσοῦσιν ἀνδρῶν. πρὸς τὰδ' εὖ φυλάσσετε 950

κληῆθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας·
ὕγιες γὰρ οὐδὲν αἰ θύραθεν εἰσοδοὶ
θρῶσιν γυναικῶν, ἀλλὰ πολλὰ καὶ κακά.

ΧΟ. ἄγαν ἐφῆκας γλῶσσαν εἰς τὸ σύμφυτον.
συγγνωστὰ μὲν νυν σοὶ τάδ', ἀλλ' ὅμως χρεῶν 955
κοσμεῖν γυναῖκας τὰς γυναικείας νόσους.

ΟΡ. σοφόν τι χρῆμα τοῦ διδάξαντος βροτοῦς
λόγους ἀκούειν τῶν ἐναντίων πάρα.
ἐγὼ γὰρ εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων
ἔριν τε τὴν σὴν καὶ γυναικὸς Ἑκτορος, 960
φυλακὰς ἔχων ἔμιμνον, εἴτ' αὐτοῦ μενεῖς
εἴτ' ἐκφοβηθεῖς· αἰχμαλωτίδος φόβῳ
γυναικὸς οἴκων τῶνδ' ἀπηλλάχθαι θέλεις.
ἦλθον δὲ σὰς μὲν οὐ σέβων ἐπιστολάς,
εἰ δ' ἐνδιδοίης, ὥσπερ ἐνδίδως, λόγον, 965
πέμψων σ' ἀπ' οἴκων τῶνδ'. ἐμὴ γὰρ οὔσα πρὶν
σὺν τῷδε ναίεις ἀνδρὶ σοῦ πατρὸς κάκη,
ὃς πρὶν τὰ Τροίας εἰσβαλεῖν ὀρίσματα
γυναῖκ' ἐμοὶ σε δοῦς ὑπέσχεθ' ὕστερον
τῷ νῦν σ' ἔχοντι, Τρωάδ' εἰ πέρσει πόλιν. 970
ἐπεὶ δ' Ἀχιλλέως δεῦρ' ἐνόστησεν γόνους,
σὼ μὲν συνέγνω πατρί, τὸν δ' ἐλίσσόμεν
γάμους ἀφεῖναι σούς, ἐμὰς λέγων τύχας
καὶ τὸν παρόντα δαίμον', ὥς φίλων μὲν ἂν
γῆμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν, ἔκτοθεν δ' οὐ ῥαδίως, 975
φεύγων ἀπ' οἴκων ἃς ἐγὼ φεύγω φυγὰς.
ὃ δ' ἦν ὑβριστὴς εἰς τ' ἐμῆς μητρὸς φόνον
τάς θ' αἵματωποὺς θεὰς ὀνειδίζων ἐμοί.
κἀγὼ ταπεινὸς ὢν τύχαις ταῖς οἰκοθεν
ἦλγουν μὲν ἦλγουν, συμφορὰς δ' ἠνειχόμεν, 980
σῶν δὲ στερηθεὶς ῥαχόμεν ἄκων γάμων.
νῦν οὖν ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας

καὶ ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσοῦς' ἀμηχανεῖς,
ἄξω σ' ἀπ' οἴκων καὶ πατρὸς δώσω χερί.

ΧΟ. τὸ συγγενὲς γὰρ δεινόν, ἐν τε τοῖς κακοῖς 985
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρείσσον οἰκείου φίλου.

ΕΡ. νυμφευμάτων μὲν τῶν ἐμῶν πατὴρ ἐμὸς
μέριμναν ἔξει, κοῦκ ἐμὸν κρίνειν τόδε.
ἀλλ' ὥς τάχιστα τῶνδ' ἐμ' ἐκπεμψον δόμων,
μὴ φθῇ με προσβὰς δῶμα καὶ μολῶν πόσις, 990
οἴκους [τε τοῦσδε] μ' ἐξερημοῦσαν μαθῶν
Πηλεὺς μετέλθῃ πωλικοῖς διώγμασιν.

ΟΡ. θάρσει γέροντος χεῖρα· τὸν δ' Ἀχιλλέως
μηδὲν φοβηθῆς παιδ', ὅς' εἰς ἐμ' ὕβρισε.
τοία γὰρ αὐτῷ μηχανὴ πεπλεγμένη 995
βρόχοις ἀκινήτοισιν ἔσθηκεν φόνου
πρὸς τῆσδε χειρός· ἦν πάρος μὲν οὐκ ἐρῶ,
τελουμένων δὲ Δελφίς εἴσεται πέτρα.
ὁ μητροφόντης δ', ἦν δορυξένων ἐμῶν
μείνωσιν ὄρκοι Πυθικὴν ἀνὰ χθόνα, 1000
δείξει γαμεῖν σφε μηδὲν ὧν ἐχρῆν ἐμέ.
πικρῶς δὲ πατρὸς φόνιον αἰτήσῃ δίκην
ἄνακτα Φοῖβον· οὐδέ νιν μετάστασις
γνώμης ὀνήσει θεῶ διδόντα νῦν δίκας,
ἀλλ' ἐκ τ' ἐκείνου διαβολαῖς τε ταῖς ἐμαῖς 1005
κακῶς ὀλεῖται· γινώσεται δ' ἐχθραν ἐμήν.
ἐχθρῶν γὰρ ἀνδρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφὴν
δαίμων δίδωσι κοῦκ ἑᾶ φρονεῖν μέγα.

ΧΟ. ᾧ Φοῖβε πυργώσας 1010
τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῇ πάγον
καὶ πόντιε κυανέαις
ἵπποις διφρεῦων ἄλιον πέλαγος,
τίνος οὔνεκ' ἄτιμον ὀργά-

στρ.

1010

- ναν χέρα τεκτοσύνας Ἐ- 1015
 νυαλίῳ δοριμήστορι προσθέντες τάλαιναν
 τάλαιναν μεθεῖτε Τροίαν;
 πλείστους δ' ἐπ' ἀκταῖσιν ἀντ.
 Σιμοεντίσιν εὐλίππους ὄχους
 ἐξεύξατε καὶ φονίους 1020
 ἀνδρῶν ἀμίλλας ἔθετ' ἀστεφάνους·
 ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν
 Ἰλιάδαι βασιλῆες,
 οὐδ' ἔτι πῦρ ἐπιβώμιον ἐν Τροίᾳ θεοῖσιν 1025
 λέλαμπεν καπνῷ θυώδει.
 βέβακε δ' Ἀτρείδας ἀλόχου παλάμαις· στρ.
 αὐτά τ' ἐναλλάξασα φόνον θανάτῳ
 πρὸς τέκνων ἀπηύρα· 1030
 θεοῦ θεοῦ νιν κέλευσμ' ἐπεστράφη
 μαντόσυνου, ὅτε νιν Ἀργόθεν πορευθεῖς
 Ἀγαμεμνόνιος κέλωρ
 ἀδύτων ἐπιβὰς κτάνεν ματρὸς φονεύς, 1035
 ὦ δαῖμον, ὦ Φοῖβε, πῶς πεῖθομαι;
 πολλὰ δ' ἂν Ἑλλάνων ἀγόρους στοναχὰς ἀντ.
 μέλποντο δυστάνων τεκέων ἄλοχοι·
 ἐκ δ' ἔλειπον οἴκους 1040
 πρὸς ἄλλον εὐνάτορ· οὐχὶ σοὶ μόνα
 δύσφρονες * ἐπεσον, οὐ φίλοισι, λῦπαι·
 νόσον Ἑλλὰς ἔτλα, νόσον·
 διέβα δὲ Φρυγῶν πρὸς εὐκάρπους γύας 1045
 σκηπτὸς σταλάσσων τὸν Αἰδᾶ φόνον.
 ΠΗ. Φθιώτιδες γυναῖκες, ἱστοροῦντί μοι
 σημήνατ'· ἥσθόμην γὰρ οὐ σαφῇ λόγον
 ὥς δώματ' ἐκλιποῦσα Μενέλεω κόρη
 φρούδῃ τάδ'· ἦκω δ' ἐκμαθεῖν σπουδῇν ἔχων 1050

1027 — 1036 = 1037 — 1046

εἰ ταῦτ' ἀληθῆ· τῶν γὰρ ἐκδήμων φίλων
δεῖ τοὺς κατ' οἶκον ὄντας ἐκπονεῖν τύχας.

ΧΟ. Πηλεῦ, σαφῶς ἤκουσας· οὐδ' ἐμοὶ καλὸν
κρύπτειν ἐν οἷσπερ οὔσα τυγχάνω κακοῖς·
βασίλεια γὰρ τῶνδ' οἴχεται φυγὰς δόμων. 1055

ΠΗ. τίνας φόβου τυχοῦσα; διαπέραινέ μοι.

ΧΟ. πόσιν τρέμουσα, μὴ δόμων νιν ἐκβάλλῃ.

ΠΗ. μῶν ἀντίποινα θανασίμων βουλευμάτων;

ΧΟ. ναί, καὶ γυναικὸς αἰχμαλωτίδος φόβῳ.

ΠΗ. σὺν πατρὶ δ' οἴκους ἢ τίνας λείπει μέτα; 1060

ΧΟ. Ἀγαμέμνονός νιν παῖς βέβηκ' ἄγων χθονός.

ΠΗ. ποῖαν προτείνων ἐλπίδ'; ἢ γῆμαι θέλων;

ΧΟ. καὶ σοῦ γε παιδὸς παιδί πορσύνων μόρον.

ΠΗ. κρυπτὸς καταστάς ἢ κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ;

ΧΟ. ἄγροῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίου Δελφῶν μέτα. 1065

ΠΗ. οἶμοι· τόδ' ἤδη δεινόν. οὐχ ὅσον τάχος
χωρήσεται τις Πυθικὴν πρὸς ἐστίαν
καὶ τὰνθάδ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις
πρὶν παῖδ' Ἀχιλλέως κατθανεῖν ἐχθρῶν ὕπο;

ΑΓΓ. ὦμοι μοι· 1070

οἷας ὁ τλήμων ἀγγελῶν ἦκω τύχας
σοί τ', ὦ γεραιέ, καὶ φίλοισι δεσπότου.

ΠΗ. αἰαῖ· πρόμαντις θυμὸς ὧς τι προσδοκᾷ.

ΑΓΓ. οὐκ ἔστι σοι παῖς παιδός, ὥς μᾶθης, γέρον
Πηλεῦ· τοιάσδε φασγάνων πληγὰς ἔχει
Δελφῶν ὑπ' ἀνδρῶν καὶ Μυκηναίου ξένου. 1075

ΧΟ. ἃ ἃ, τί δράσεις, ὦ γεραιέ; μὴ πέσῃς·
ἐπαιρε σαντόν. ΠΗ. οὐδέν εἰμ'· ἀπωλόμην.
φροῦδη μὲν ἀνδρῇ, φροῦδα δ' ἄρθρα μου κάτω.

ΑΓΓ. ἄκουσον, εἰ καὶ σοῖς φίλοις ἀμυναθεῖν
χρήξεις, τὸ πραχθέν, σὸν κατορθώσας δέμας. 1080

ΠΗ. ὦ μοῖρα, γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν

οἷα με τὸν δύστηνον ἀμφιβᾶς ἔχεις.
 πῶς δ' οἴχεται μοι παῖς μόνου παιδὸς μόνος;
 σήμαιν' ἀκοῦσαι δ' οὐκ ἀκούσθ' ὅμως θέλω.

ΑΓΓ. ἐπεὶ τὸ κλεινὸν ἤλθομεν Φοῖβου πέδον, 1085

τρεις μὲν φαεινὰς ἡλίον διεξόδους
 θέα διδόντες ὄμματ' ἐξεπὶμπλαμεν.
 καὶ τοῦθ' ὕποπτον ἦν ἄρ'· εἰς δὲ συστάσεις
 κύκλους τ' ἐχώρει λαὸς οἰκήτωρ θεοῦ.

Ἀγαμέμνωνος δὲ παῖς διαστείχων πόλιν 1090

εἰς οὓς ἐκάστω δυσμενεῖς ἡὔδα λόγους·
 ὁρᾶτε τοῦτον, ὃς διαστείχει θεοῦ

χρυσοῦ γέμοντα γύαλα, θησαυροὺς βροτῶν,

τὸ δεύτερον παρόντ' ἐφ' οἷσι καὶ πάρος
 δεῦρ' ἦλθε Φοῖβου ναὸν ἐκπέρσαι θέλων; 1095

καὶ τοῦδ' ἐχώρει βόθιον ἐν πόλει κακόν,
 ἀρχαί τ' ἐπληροῦντ' εἰς τε βουλευτήρια

ἰδίᾳ θ' ὅσοι θεοῦ χρημάτων ἐφέστασαν
 φρουρὰν ἐτάξαντ' ἐν περιστύλοις δόμοις.

ἡμεῖς δὲ μῆλα φυλλάδος Παρνασίας 1100

παιδεύματ', οὐδὲν τῶνδ' ἐπεπυσμένοι,
 λαβόντες ἡμεν ἐσχάραις τ' ἐφέσταμεν
 σὺν προξένοισι μάντεσιν τε Πυθικοῖς.

καὶ τις τόδ' εἶπεν· ὦ νεανία, τί σοι
 θεῶν κατευξάμεσθα; τίνος ἦκεις χάριν; 1105

ὁ δ' εἶπε· Φοῖβω τῆς πάροιθ' ἀμαρτίας
 δίκας παρασχεῖν βουλόμεσθ'· ἤτησα γὰρ
 πατρός ποτ' αὐτὸν αἵματος δοῦναι δίκην.

κάνταῦθ' Ὀρέστου μῦθος ἰσχύων μέγα
 ἐφαίνεθ', ὥς ψεύδοιτο δεσπότης ἐμὸς 1110

ἦκων ἐπ' αἰσχροῖς· ἔρχεται δ' ἀνακτόρων
 κρηπιδὸς ἐντὸς ὥς πάρος χρηστηρίων
 εὗξαιτο Φοῖβω, τυγχάνει δ' ἐν ἐμπύροις·

- οἰχόμεθ'· οὐκέτι μοι γένος, οὐκέτι
λείπεται οἴκοις.
ὦ σχέτλιος παθέων ἐγώ· εἰς τίνα
δὴ φίλον αὐγάς [βαλὼν τέρφομαι]; 1180
ὦ φίλιον στόμα καὶ γένν καὶ χέρεις,
εἶδε σ' ὑπ' Ἰλίου ἦναρε δαίμων
Σιμοεντίδα παρ' ἀκτάν.
ΧΟ. οὗτός τ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾷτ' ἂν, γέρον,
θανῶν, τὸ σὸν δ' ἦν ὧδ' ἂν εὐτυχέστερον. 1185
ΠΗ. ὦ γάμος, ὦ γάμος, ὃς τάδε δώματα ἂντ.
καὶ πόλιν ἐώλεσας * * * * *
αἰαὶ αἰαὶ, ὦ παῖ,
μήποτε σῶν λεχέων τὸ δυσώνυμον
ᾧφελ' ἐμὸν γένος εἰς τέκνα καὶ δόμον 1190
ἐμφιβαλέσθαι
Ἑρμιόνας Αἶδαν ἐπὶ σοί, τέκνον,
ἀλλὰ κερκυνῶ πρόσθεν ὀλέσθαι,
μὴδ' ἐπὶ τοξοσύνη φοιῶ πατρὸς
αἰμῇ το διογενὲς ποτε Φοῖβον 1195
βροτὸς εἰς θεὸν ἀνάψαι.
ΧΟ. ὅτοτοῖ ὅτοτοῖ· στρ. α'
θανόντα δεσπότην γόοις
νόμῳ τῷ νεοτέρων κατάρξω.
ΠΗ. ὅτοτοῖ ὅτοτοῖ· ἂντ. α' 1200
διάδοχα δ' ὦ τάλας ἐγὼ
γέρον καὶ δυστυχῆς δακρύω.
ΧΟ. θεοῦ γὰρ αἶσα, θεὸς ἔκρανε συμφοράν. στρ. β'
ΠΗ. ὦ φίλος, δόμοι' ἐλίπες, ἔρημον, 1205
[ᾧμοι μοι, ταλαίπωρον ἐμε]
γέροντ' ἄπαιδα νοσφίσας.
ΧΟ. θανεῖν θανεῖν σε, πρέσβυ, χρῆν πάρος τέκνων.
ΠΗ. οὐ σπαράξομαι κόμαν,
οὐκ ἐπιθησομαι κάρα 1210
κτύπημα χειρὸς ὀλοόν; ὦ πόλις πόλις,
διπλῶν τέκνων μ' ἐστέρησε Φοῖβος.
ΧΟ. ὦ κακὰ παθῶν ἰδῶν τε δυστυχῆς γέρον, στρ. γ'
1197—1199=1200—1202
1203—1213=1218—1225
1214. 1215=1216. 1217

- τίν' αἰῶν' εἰς τὸ λοιπὸν ἔξεις; 1215
 ΠΗ. ἄτεκνος ἐρημος, οὐκ ἔχων πέρας κακῶν ἀντ. γ'
 διαντλήσω πόνοους ἐς Αἶδαν.
 ΧΟ. μᾶτην δέ σ' ἐν γάμοισιν ὠλβισαν θεοί. ἀντ. β'
 ΠΗ. ἀμπτάμενα φροῦδα πάντα κεῖται
 κομπῶν μεταρσίῳ πρόσω. 1220
 ΧΟ. μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀναστρέφει.
 ΠΗ. οὐκέτ' ἔστι μοι πόλις,
 σκῆπτρά τ' ἐρρέτω τάδε,
 σὺ τ' ὦ κατ' ἄντρα νύχια Νηρέως κόρη,
 πανώλεθρόν μ' ὄψαι πίτνοντα. 1225
 ΧΟ. ἰὼ ἰὼ
 τί κελίνηται; τίνος αἰσθάνομαι
 θείου; κοῦραι, λεύσσετ' ἀθρήσατε·
 δαίμων ἦδε τις λευκὴν αἰθέρα
 πορθμευόμενος τῶν ἱπποβότων
 Φθίας πεδίων ἐπιβαίνει. 1230
 ΘΕΤ. Πηλεῦ, χάριν σῶν τῶν πάρος νυμφευμάτων
 ἦνω Θετίς λιποῦσα Νηρέως δόμους.
 καὶ πρῶτα μὲν σοι τοῖς παρεστῶσιν κακοῖς
 μηδέν τι λῖαν δυσφορεῖν παρήνεσα·
 κἀγὼ γάρ, ἦν ἄκλαυστ' ἐχοῖν τίττειν τέκνα, 1235
 ἀπώλεσ' ἐκ σοῦ παῖδα τὸν ταχὺν πόδας
 Ἀχιλλέα τεκοῦσα πρῶτον Ἑλλάδος.
 ὦν δ' οὔνεκ' ἦλθον σημανῶ, σὺ δ' ἐνδέχου.
 τὸν μὲν θανόντα τόνδ' Ἀχιλλέως γόνον
 θάψου πορεύσας Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν, 1240
 Δελφοῖς ὄνειδος, ὥς ἀπαγγέλλῃ τάφος
 φόνον βίαιον τῆς Ὀρεστιάδας χερὸς·
 γυναῖκα δ' αἰχμαλώτου, Ἀνδρομάχην λέγω,
 Μολοσσίαν γῆν χρὴ κατοικῆσαι, γέρον,
 Ἑλένω συναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις, 1245
 καὶ παῖδα τόνδε τῶν ἀπ' Ἰλακοῦ μόνον
 λελειμμένον δῆ· βασιλέα δ' ἐκ τοῦδε χρὴ
 ἄλλον δι' ἄλλου διαπερᾶν Μολοσσίας
 εὐδαιμονοῦντας· οὐ γὰρ ὦδ' ἀνάστατον
 γένος γενέσθαι δεῖ τὸ σὸν κἄμὸν, γέρον, 1250
 Τροίας τε· καὶ γὰρ θεοῖσι κακείνης μέλει,

- καίπερ πεσούσης Παλλάδος προθυμία.
 σὲ δ', ὥς ἂν εἰδῆς τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν,
 κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βοοτησίων 1255
 ἀθάνατον ἄφθιτόν τε ποιήσω θεόν.
 κάπειτα Νηρέως ἐν δόμοις ἐμοῦ μετὰ
 τὸ λοιπὸν ἤδη θεὸς συνοικήσεις θεᾶ·
 ἐνθεν κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντου πόδα
 τὸν φίλτατον σοὶ παῖδ' ἐμοὶ τ' Ἀχιλλέα 1260
 ὄψει δόμους ναίοντα νησιωτικοῦς
 Λευκὴν κατ' ἀκτὴν ἐντός Εὐξείνου πόρου.
 ἀλλ' ἔροπε Δελφῶν εἰς θεόδμητον πόλιν
 νεκρὸν κομίζων τόνδε, καὶ κρύψας χθονὶ
 ἔλθων παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχόν 1265
 Σηπιάδος ἴζον· μίμνε δ', ἔστ' ἂν ἐξ ἀλὸς
 λαβοῦσα πεντήκοντα Νηρηίδων χορὸν
 ἔλθω κομιστήν σου· τὸ γὰρ πεπρωμένον
 δεῖ σ' ἐκκομίζειν· Ζηνὶ γὰρ δοκεῖ τάδε.
 παῦσαι δὲ λύπης τῶν τεθνηκότων ὕπερ· 1270
 πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἦδε πρὸς θεῶν
 ψήφος κέκρανται κατθανεῖν τ' ὀφείλεται.
 ΠΗ. ὦ πότνι, ὦ γενναῖα συγκοιμήματα,
 Νηρέως γένεθλον, χαῖρε· ταῦτα δ' ἀξίως
 σαυτῆς τε ποιεῖς καὶ τέκνων τῶν ἐκ σέθεν. 1275
 παύσω δὲ λύπην σου κελευούσης, θεᾶ,
 καὶ τόνδε θάψας εἰμι Πηλίου πτυχάς,
 οὐπερ σὸν εἶλον χερσὶ κάλλιστον δέμας.
 κατ' οὐ γαμεῖν δῆτ' ἐκ τε γενναίων χρεῶν
 δοῦναι τ' ἐς ἐσθλοῦς, ὅστις εὐ βουλευεται, 1280
 κακῶν δὲ λέκτρων μὴ πιθυμῖαν ἔχειν,
 μῆδ' εἰ ξαπλούτους οἴσεται φερονὰς δόμοις;
 οὐ γάρ ποτ' ἂν πράξειαν ἐκ θεῶν κακῶς.
 ΧΘ. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
 πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί· 1285
 καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
 τῶν δ' ἄδοκῆτων πόρον εὖρε θεός.
 τοιούδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

διὰ γέγνωσά καὶ θεοῦ πατρὸς τέκος,

1254

B A K X A I.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΒΑΚΧΩΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΚΛΙΜΟΣ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΓΑΤΗ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διόνυσον οἱ προσήκοντες οὐκ ἔφασαν εἶναι θεόν· ὁ δὲ αὐτοῖς τιμωρίαν ἐπέστησε τὴν πρέπουσαν. ἔμμενεῖς γὰρ ἐποίησε τὰς τῶν Θηβαίων γυναῖκας, ὧν αἱ τοῦ Κάδμου θυγατέρες ἀφηγοῦμεναι τοὺς θιάσους εἰσῆγον ἐπὶ τὸν Κιθαιρῶνα. Πενθεὺς δὲ ὁ τῆς Ἀγαύης παῖς παραλαβὼν τὴν βασιλείαν ἐδυσφόρει τοῖς γινομένοις καὶ τινὰς μὲν τῶν Βακχῶν συλλαβὼν ἐδησεν, ἐπ' αὐτὸν δὲ τὸν θεὸν ἀγγέλους ἀπέστειλεν. οἱ δὲ ἐκόντος αὐτοῦ κυριεύσαντες ἦγον πρὸς τὸν Πενθέα, 10 καὶ κεῖνος ἐκέλευσεν δῆσαντας αὐτὸν ἔνδον φυλάττειν, οὐ λέγων μόνον ὅτι θεὸς οὐκ ἔστι Διόνυσος, ἀλλὰ καὶ πράττειν πάντα ὡς κατ' ἀνθρώπου τολμῶν. ὁ δὲ σεισμὸν ποιήσας κατέστρεψε τὰ βασίλεια, ἀγαγὼν δὲ εἰς Κιθαιρῶνα ἔπεισε τὸν Πενθέα κατόπτην γενέσθαι 15 τῶν γυναικῶν λαμβάνοντα γυναικὸς ἐσθῆτα· αἱ δ' αὐτὸν διέσπασαν, τῆς μητρὸς Ἀγαύης καταρξαμένης. Κάδμος δὲ τὸ γεγονὸς καταισθόμενος τὰ διασπασθέντα μέλη συναγαγὼν τελευταῖον τὸ πρόσωπον ἐν ταῖς τῆς τεκούσης ἐφώρασεν χερσίν. Διόνυσος δὲ ἐπιφα-

νείς μὲν πᾶσι παρήγγειλεν, ἐκάστω δὲ ἃ συμβήσεται
 διεσάφησεν ἔργοις, ἵνα μὴ λόγοις ὑπό τινος τῶν ἐκτὸς
 ὡς ἄνθρωπος καταφρονηθῇ.

5

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
 ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διόνυσος ἀποθεωθεὶς μὴ βουλομένου Πενθέως
 τὰ ὄργια αὐτοῦ ἀναλαμβάνειν εἰς μανίαν ἀγαγὼν τὰς
 τῆς μητρὸς ἀδελφὰς ἠνάγκασε Πενθέα διασπάσαι.
 10 ἢ μυθοποιία κεῖται παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Πενθεῖ.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

Β Α Κ Χ Α Ι.

41. Ἦκω Διὸς παῖς τήνδε Θηβαίων χθόνα
 Διόνυσος, ὃν τίκτει ποθ' ἡ Κάδμου κόρη
 Σεμέλη λοχευθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρί·
 μορφῇν δ' ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν
 πάρεμι Δίρκης νάματ' Ἰσμηνοῦ θ' ὕδωρ. 5
 ὀρῶ δὲ μητρὸς μνηῖμα τῆς κεραυνίας
 τόδ' ἐγγὺς οἴκων καὶ δόμων ἐρείπια
 τυφόμενα Δίου πυρὸς ἐτι ζῶσαν φλόγα,
 ἀθάνατον Ἦρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν.
 αἰνῶ δὲ Κάδμον, ἄβατον ὃς πέδον τόδε 10
 τίθησι θυγατρὸς σηκόν· ἀμπέλου δέ νιν
 πέριξ ἐγὼ κάλυψα βοτρυνώδει χλόη.
 λιπὼν δὲ Λυδῶν τοὺς πολυχρύσους γύας
 Φρυγῶν τε, Περσῶν θ' ἡλιοβλήτους πλάκας 15
 Βάκτριά τε τεύχεα τήν τε δύσχιμον χθόνα
 Μήδων ἐπελθὼν Ἀραβίαν τ' εὐδαίμονα
 Ἀσίαν τε πᾶσαν, ἣ παρ' ἄλμυρὰν ἄλλα
 κεῖται μιγάσιν Ἑλλήσι βαρβάροις θ' ὁμοῦ
 πλήρεις ἔχουσα καλλιπυργώτους πόλεις,
 εἰς τήνδε πρῶτον ἦλθον Ἑλλήνων πόλιν, 20
 κακεῖ χορεύσας καὶ καταστήσας ἐμὰς

τελετάς, ἵν' εἴην ἐμφανὴς δαίμων βροτοῖς.
 πρῶτας δὲ Θήβας τῆσδε γῆς Ἑλληνίδος
 ἀνωλόλυξα, νεβρίδ' ἐξάψας χοροῖς
 θυρόσσην τε δοῦς εἰς χεῖρα, κίσσινον βέλος, 25
 ἐπεὶ μὲν ἀδελφαὶ μητρόος, ἃς ἦμιστ' ἐχοῖν,
 Διόνυσσον οὐκ ἔφρασκον ἐκφῦναι Διός,
 Σεμέλην δὲ νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητοῦ τινος
 εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἀμαρτίαν λέχους,
 Κάδμου σοφίσμαθ', ὧν νιν οὔνεκα κτανεῖν 30
 Ζῆν' ἐξεκυνχῶνθ', ὅτι γάμους ἐψεύσατο.
 τοιγάρ νιν αὐτὰς ἐκ δόμων ὥστρησ' ἐγὼ
 μανίαις· ὅρος δ' οἰκοῦσι παράκοποι φρενῶν·
 σκευὴν τ' ἔχειν ἡνάγκασ' ὀργίων ἐμῶν,
 καὶ πᾶν τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων ὅσαι 35
 γυναῖκες ἦσαν ἐξέμνηα δωμάτων·
 ὁμοῦ δὲ Καδμου παῖσιν ἀναμεμιγμέναι
 χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις ἀνορόφοις ἦνται πέτραις.
 δεῖ γὰρ πόλιν τήνδ' ἐκμαθεῖν, καὶ μὴ θέλει,
 ἀτέλεστον οὔσαν τῶν ἐμῶν βακχευμάτων, 40
 Σεμέλης τε μητρόος ἀπολογήσασθαι μὲν ὕπερ
 φανέντα θνητοῖς δαίμον', ὃν τίκτει Διί.
 Κάδμος μὲν οὖν γέρας τε καὶ τυραννίδα
 Πενθεὶ δίδωσι θυγατρὸς ἐκπεφυκάτι,
 ὃς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμὲ καὶ σπονδῶν ἄπο 45
 ὦθ' ἐμὲ ἐν εὐχαῖς τ' οὐδαμῶς μνείαν ἔχει.
 ὧν οὔνεκ' αὐτῷ θεὸς γεγὼς ἐνδείξομαι
 πᾶσιν τε Θηβαίοισιν. εἰς δ' ἄλλην χθόνα,
 τὰνθ' ἐνδεθήμενος εὖ, μεταστήσω πόδα,
 δεικνὺς ἐμαυτόν· ἦν δὲ Θηβαίων πόλις 50
 ὀργῇ σὺν ὅπλοις ἐξ ὅρους Βάκχας ἄγειν
 ζητῇ, συνάψω μαινάσι στρατηλατῶν.
 ὧν οὔνεκ' εἶδος θνητὸν ἀλλάξας ἔχω

μορφὴν τ' ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν.
 ἀλλ' ὦ λιποῦσαι Τρωῶλον ἔρουμα *Αυδίας*, 55
 θίσιος ἐμὸς γυναικες, ὥς ἐκ βαρβάρων
 ἐκόμισα παρόδρους καὶ ξυνεμπόρους ἐμοί,
 αἴρεσθε τὰ πικρὰ ἐν πόλει Φρυγῶν
 τύπανα, ῥέας τε μητρὸς ἐμὰ θ' εὐρήματα,
 βασιλείά τ' ἀμφὶ δώματ' ἐλθοῦσαι τάδε 60
 κτυπεῖτε Πενθέως, ὥς ὄρῃ Κάδμου πόλις.
 ἐγὼ δὲ Βάκχαις εἰς Κιθαιρῶνος πτυχὰς
 ἐλθὼν, ἵν' εἰσί, συμμετασχῇσω χορῶν.

ΧΟ. Ἀσίας ἀπὸ γαίης στρ.
 ἱερὸν Τρωῶλον ἀμείψασα θοάξω 65
 Βρομίῳ* πόνον ἡδὺν κάματόν τ' εὐ-
 κάματον, Βάκχιον εὐαζομένα.
 τίς ὁδῶ τίς ὁδῶ; τίς ἀντ.
 μελάθροισι; ἔκτοπος ἔστω, στόμα τ' εὐφη-
 μον ἅπας ἐξοσιούσθω· τὰ νομισθέν- 70
 τα γὰρ ἀεὶ Διόνυσον [ὑμνήσω].
 ὦ μάκαρ, ὅστις εὐδαίμων
 τελετὰς θεῶν εἰδὼς στρ.
 βιοτὰν ἀγιστεύει
 καὶ διασεύεται ψυχάν, 75
 ἐν ὄρεσσι βακχεύων
 ὁσίοις καθαρμοῖσιν·
 τά τε ματρὸς μεγάλας ὄρ-
 για Κυβέλας θεμιτεύων
 ἀνὰ θύρσον τε τινάσσων 80
 κισσῶ τε στεφανωθείς
 Διόνυσον θεραπεύει.
 ἴτε Βάκχαι, ἴτε Βάκχαι,

64 — 67 = 68 — 71

72 — 87 = 88 — 104

Βρόμιον παῖδα θεὸν θεοῦ
 Διόνυσον κατάρουσαι 85
 Φρυγίων ἐξ ὀρέων Ἑλλάδος εἰς
 εὐρυχόρους ἀγυῖας, τὸν Βρόμιον·
 ὃν ποτ' ἔχουσ' ἐν ὠδίνων 86
 λοχίαις ἀνάγκαισι
 πταμένας Διὸς βροντᾶς 90
 νηδύος ἐκβολὸν μᾶτηρ
 ἔτεκεν, λιποῦσ' αἰῶ-
 να κεραυνία πληγᾶ·
 λοχίοις δ' αὐτίκα νιν δέ- 95
 ξατο θαλάμοις Κρονίδας Ζεὺς·
 κατὰ μηρῶ δὲ καλύψας
 χουσέαισιν συννερίδει
 περὸναις κορυπτὸν ἄφ' Ἥρας.
 ἔτεκεν δ', ἀνία Μοῖραι 100
 τέλεσαν, ταυρόκερων θεὸν
 στεφάνωσέν τε δρακόντων
 στεφάνοις, ἐνθεν ἄγραν θυρσοφόροι
 Μαινάδες ἀμφιβέλλονται πλοκάμοις.
 ὦ Σεμέλας τροφοὶ Θῆ- 105
 βαι στεφανοῦσθε κισσῶ·
 βρύετε βρύετε χλοήρει
 μίλακι καλλιάρπῳ
 καὶ καταβακχιοῦσθε 110
 δρυὸς ἢ ἐλάτας κλάδοισι,
 στικτῶν τ' ἐνδυτὰ νεβρίδων
 στέφετε λευκοτρίχων πλοκάμων
 μαλλοῖς· ἀμφὶ δὲ νάρθηκας ὕβριστὰς
 ὀσιοῦσθ'· αὐτίκα γὰρ πᾶσα χορεύσει,
 Βρόμιος εὖτ' ἂν ἄγῃ θιάσους 115

- εἰς ὄρος εἰς ὄρος, ἔνθα μένει
 θηλυγενῆς ὄχλος
 ἅψ' ἰστίων παρὰ κερκίδων τ'
 οἰστροθηεῖς Διούσῳ.
 ὦ θαλάμευμα Κουρή-
 των ζάθεοί τε Κρήτας
 Διογενέτορες ἑναυλοί,
 ἔνθα τρικόρυδες ἄντροις
 βυρσότονον κύκλωμα
 τόδε μοι Κορύβαντες ἡῦρον·
 ἀνὰ δὲ βάκχια συντόνῳ
 κέρασαν ἄδυβόα Φρυγίων
 αὐλῶν πνεύματι, ματρός τε Πέας εἰς
 χέρα θῆκαν, κτύπον εὐάσμασι Βακχῶν·
 παρὰ δὲ μαινόμενοι Σάτυροι
 ματέρος ἔξανύσαντο θεᾶς,
 εἰς δὲ χορεύματα
 συνῆψαν τριετηρίδων,
 αἷς χαίρει Διόνυσος.
 ἡδὺς ἐν οὔρεσιν, ὅταν
 ἐκ διαίων δρομαίων
 σεύη πεδόσε, νεβρίδος ἔχων
 λερὸν ἐνδυτόν, ἀγρεύων
 αἷμα τραγοκτόνον, ὠμοφάγον χάριν,
 ἔμενος εἰς ὄρεα Φρύγια, Λύδια.
 ὁ δ' ἔξαρχος Βρόμιος, εὐοῖ.
 ρεῖ δὲ γάλακτι πέδον, ρεῖ δ' οἶνον, ρεῖ δὲ με-
 λισσᾶν
 νέκταρι, Συρίας δ' ὥς λιβάνου καπνός.
 ὁ Βακχεὺς δ' ἔχων
 πυρσώδη φλόγα πεύκας
 ἐκ νάρθηκος αἰσσει

ἀντ. 120

125

130

135

140

145

δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάτας
λαχαῖς τ' ἀναπάλλων,

τρυνφερόν πλόκαμον εἰς αἰθέρα δίπτων. 150

ἅμα δ' ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει

τοιᾶδ' ὦ ἴτε Βάκχαι,

ὦ ἴτε Βάκχαι,

Τυώλου χρυσορόου χλιδᾶ

μέλπετε τὸν Διόνυσον 155

βαρυβοομένων ὑπὸ τυμπάνων,

εὖια τὸν εὖιον ἀγαλλόμεναι θεὸν

ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσί τε,

λωτὸς ὅταν εὐνέλαδος 160

λερὸς λερὰ παίγματα

βρέμῃ, σύννοχα φοιτάσιν

εἰς ὄρος εἰς ὄρος ἡδομένα δ' ἄρα, 165

πῶλος ὅπως ἅμα ματέρι φορβάδι,

κῶλον ἄγει ταχύπουν σκιρτήμασι Βάκχα.

ΤΕΙ. τίς ἐν πύλαισι; Κάδμον ἐκκάλει δόμων 170

Ἀγήνορος παῖδ', ὃς πόλιν Σιδωνίαν

λιπὼν ἐπύργωσ' ἄστυ Θηβαίων τόδε.

ἴτω τις, εἰσάγγελλε Τειρεσίας ὅτι

ζητεῖ νιν· οἶδε δ' αὐτὸς ὦν ἦκω πέρι

ἅ τε ξυνεθέμην πρέσβυς ὦν γεραιτέρῳ, 175

θύρσους ἀνάπτειν καὶ νεβρῶν δορὰς ἔχειν

στεφανοῦν τε κροᾶτα κισσίνοις βλαστήμασιν.

ΚΑ. ὦ φίλταθ', ὥς σὴν γῆρυν ἡσθόμην κλύων

σοφὴν σοφοῦ παρ' ἀνδρός, ἐν δόμοισιν ὦν·

ἦκω δ' ἔτοιμος τήνδ' ἔχων σκευὴν θεοῦ. 180

δεῖ γάρ νιν ὄντα παῖδα θυγατρὸς ἐξ ἐμῆς,

Διόνυσου ὃς πέφηνεν ἀνθρώποις θεός,

ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατόν αὖξεσθαι μέγαν.

ποῖ δεῖ χορεύειν, ποῖ καθιστάναι πόδα

καὶ κρᾶτα σείσαι πολίον· ἔξηγοῦ σὺ μοι
 γέρον γέροντι, Τειρεσία· σὺ γὰρ σφός.
 ὥς οὐ κάμοιμ' ἂν οὔτε νύκτ' οὔθ' ἡμέραν
 θύρσῳ κροτῶν γῆν· ἐπιλελήσμεθ' ἡδέως
 γέροντες ὄντες. ΤΕΙ. ταῦτ' ἐμοὶ πάσχεις ἄρα·
 καὶ γὰρ ἤβῳ καπιχειρήσω χοροῖς. 190

ΚΑ. οὐκοῦν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσσομεν;

ΤΕΙ. ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἂν ὁ θεὸς τιμὴν ἔχοι.

ΚΑ. γέρον γέροντα παιδαγωγῆσω σ' ἐγώ.

ΤΕΙ. ὁ θεὸς ἀμοχθεὶ κείσε νῶν ἡγήσεται.

ΚΑ. μόνου δὲ πόλεως Βακχίῳ χορεύσομεν; 195

ΤΕΙ. μόνου γὰρ εὖ φρονοῦμεν, οἱ δ' ἄλλοι κακῶς.

ΚΑ. μακρὸν τὸ μέλλειν· ἀλλ' ἐμῆς ἔχου χερὸς.

ΤΕΙ. ἰδοῦ, ξύναπτε καὶ ξυνωρίζου χεῖρα.

ΚΑ. οὐ καταφρουῶ γὰρ τῶν θεῶν θνητὸς γεγώς.

ΤΕΙ. οὐδὲν σοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσι. 200

πατρίους παραδοχὰς ἅς θ' ὁμήλικας χρόνῳ

κεκτήμεθ', οὐδεὶς αὐτὰ καταβαλεῖ λόγος,

οὐδ' εἰ δι' ἄκρων τὸ σοφὸν εὔρηται φρενῶν.

ἔρεϊ τις ὥς τὸ γῆρας οὐκ αἰσχύνομαι,

μέλλων χορεύειν κρᾶτα κισσώσας ἐμόν. 205

οὐ γὰρ διήρηχ' ὁ θεὸς εἴτε τὸν νέον

εἰ χρὴ χορεύειν εἴτε τὸν γεραίτερον,

ἀλλ' ἐξ ἀπάντων βούλεται τιμὰς ἔχειν

κοινὰς, δι' ἀριθμῶν δ' οὐδὲν αὔξεσθαι θέλει.

ΚΑ. ἐπεὶ σὺ φέγγος, Τειρεσία, τόδ' οὐχ ὀρᾷς, 210

ἐγὼ προφήτης σοι λόγων γενήσομαι.

Πενθεὺς πρὸς οἴκους ὅδε διὰ σπουδῆς περᾶ

Ἐχίονος παῖς, ᾧ κράτος δίδωμι γῆς.

ὥς ἐπτόνεται· τί ποτ' ἔρεϊ νεώτερον;

ΠΕ. ἐκδημος ὦν μὲν τῇσδ' ἐτύρχανον χθονός, 215

κλύω δὲ νεοχμὰ τήνδ' ἀνὰ πτόλιν κακά,

γυναῖκας ἡμῖν δώματ' ἐκλελοιπέναι
 πλασταῖσι βακχείαισιν, ἐν δὲ δασκίοις
 ὄρεσι θοάξειν, τὸν νεωστὶ δαίμονα
 Διώνυσον ὅστις ἔστι τιμώσας χοροῖς· 220
 πληρεῖς δὲ θιάσοις ἐν μέσοισιν ἐστάναι
 κρατῆρας, ἄλλην δ' ἄλλος' εἰς ἐρημίαν
 πτώσσουσιν εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν,
 πρόφασιν μὲν ὥς δὴ Μαινάδας θυοσκοοῦς,
 τὴν δ' Ἀφροδίτην πρόσθ' ἄγειν τοῦ Βακχίου. 225
 ὅσας μὲν οὖν εἴληφα, δεσμίους χέρας
 σώξουσιν πανδήμοισι πρόσπολοι στέγαις·
 ὅσαι δ' ἄπεισιν, ἐξ ὅρους θηράσομαι,
 Ἰνώ τ' Ἀγαυὴν δ' ἣ μ' ἔτι κτ' Ἐχίονι,
 Ἀκταϊονός τε μητέρ', Αὐτονόην λέγω. 230
 καὶ σφᾶς· σιδηραῖς ἀρομόσας ἐν ἄρκυσι
 πανσὼ κακουργοῖν τῆσδε βακχείας τάχα.
 λέγουσι δ' ὥς τις εἰσελήλυθε ξένος
 γόης ἐπ' ᾧδὸς Αὐδίας ἀπὸ χθονός,
 ξανθοῖσι βροστρύχοισιν εὐόσμοις κομῶν, 235
 οἶνω πός, ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων,
 ὃς ἡμέρας τε κενθρόνας συγγίγνεται
 τελετὰς προτείνων εὐλόους νεάνισιν,
 εἰ δ' αὐτὸν εἴσω τῆσδε λήψομαι στέγης,
 πανσὼ κτυποῦντα θυρόσιν ἀνασειόντά τε 240
 κόμας, τράχηλον σώματος χωρὶς τεμῶν.
 ἐκεῖνος εἶναι φησι Διώνυσον θεόν,
 ἐκεῖνος ἐν μηρῷ ποτ' ἐρράφθαι Διός,
 ὃς ἐκκυροῦται λαμπάσιν κεραυνίαις
 σὺν μητρὶ, Δίους ὅτι γάμους ἐφεύσατο. 245
 ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἔστ' ἄξια,
 ὕβρεις ὑβρίζειν, ὅστις ἔστιν ὁ ξένος;
 ἀτὰρ τόδ' ἄλλο θαῦμα, τὸν τερασκόπον

ἐν ποικίλαισι νεβροῖσι Τειρεσίαν ὄρω
 πατέρα τε μητρός τῆς ἐμῆς, πολὺν γέλων, 250
 νάρθηκι βακχεύοντ'· ἀναινόμεαι [πάτερ]
 τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν νοῦν οὐκ ἔχον.
 οὐκ ἀποτινάξεις κισσόν; οὐκ ἐλευθέραν
 θύρῃ σου μεθήσεις χεῖρ', ἐμῆς μητρός πάτερ;
 σὺ ταυτ' ἔπεισας, Τειρεσία· τόνδ' αὖ θέλεις 255
 τὸν δαίμον' ἀνθρώποισιν εἰσφέρειν νέον
 σκοπεῖν πτερωτοὺς καμπύρων μισθοὺς φέρειν.
 εἰ μὴ σε γῆρας πολλὸν ἐξεργύετο,
 καθῆσ' ἂν ἐν Βάκχαισι δέσμιος μέσαις,
 τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων· γυναιξὶ γάρ 260
 ὅπου βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος,
 οὐχ ὑγιὲς οὐδὲν ἔτι λέγω τῶν ὀργίων.
 τῆς δυσσεβείας. ὦ ξέν', οὐκ αἰδεῖ θεοὺς
 Κάδμον τε τὸν σπείραντα γηγενὴ στάχυν;
 Ἐχίονος δ' ὦν παῖς καταισχύνεις γένος; 265
 ὅταν λάβῃ τις τῶν λόγων ἀνὴρ σοφός
 καλὰς ἀφορμάς, οὐ μέγ' ἔργον εὖ λέγειν·
 σὺ δ' εὐτροχὸν μὲν γλῶσσαν ὥς φρονῶν ἔχεις,
 ἐν τοῖς λόγοισι δ' οὐκ ἐνείσι σοι φρένες.
 θρασύς τε δυνατὸς καὶ λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ 270
 κακὸς πολίτης γίγνεται νοῦν οὐκ ἔχων.
 οὗτος δ' ὁ δαίμων ὁ νέος ὃν σὺ διαγελᾷς,
 οὐκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξειπεῖν ὅσος
 καθ' Ἑλλάδ' ἔσται. δύο γάρ, ὦ νεανία,
 τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι· Δημήτηρ θεά· 275
 γῆ δ' ἔστιν, ὕνομα δ' ὀπότερον βούλει κάλει·
 αὕτη μὲν ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτούς·
 ὃς δ' ἦλθεν ἐπὶ τάντιπαλον ὁ Σεμέλης γόνος
 βότρυος ὑγρὸν πῶμ' εὖρε κελσηνέγκατο
 θνητοῖς, ὃ παύει τοὺς ταλαιπώρους βροτούς 280

λύπης, ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλου ῥοῆς,
 ὕπνου τε λήθην τῶν καθ' ἡμέραν κακῶν
 δίδωσιν, οὐδ' ἐστ' ἄλλο φάρμακον πόνων.
 οὗτος θεοῖσι σπένδεται θεὸς γεγώς,
 ὥστε διὰ τοῦτου τὰ γὰρ ἀνθρώπους ἔχειν. 285
 καὶ καταγελᾶς νιν, ὥς ἐνεργάφη Διὸς
 μηρῶ; διδάξω σ' ὥς καλῶς ἔχει τόδε.
 ἐπεὶ νιν ἥρπασ' ἐκ πυρὸς κεραυνίου
 Ζεὺς, εἰς δ' Ὀλύμπου βρέφος ἀνήγαγεν, θεὸν
 Ἥρα νιν ἤθελ' ἐκβαλεῖν ἀπ' οὐρανοῦ. 290
 Ζεὺς δ' ἀντεμνηχανήσαθ' οἷα δὴ θεός.
 ῥήξας μέρος τι τοῦ χθονὶ ἐγκυκλούμενου
 αἰθέρος, ἔθηκε τόνδ' Ὀμηρου ἐκδιδούς
 Διόνυσον Ἥρας νεικέων· χρόνῳ δέ νιν
 βροτοὶ τραφῆναι φασιν ἐν μηρῶ Διός, 295
 ὄνομα μεταστήσαντες, ὅτι θεῶν θεός
 Ἥρα ποτ' ὠμήρευσε, συνθέντες λόγον.
 μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε· τὸ γὰρ βακχεύσιμον
 καὶ τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει·
 ὅταν γὰρ ὁ θεὸς εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς, 300
 λέγειν τὸ μέλλον τοὺς μεμνηότας ποιεῖ.
 Ἀρεῶς τε μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινα·
 στρατὸν γὰρ ἐν ὅπλοις ὄντα κἀπὶ τάξεσι
 φόβος διεπτόησε πρὶν λόγχης θιγεῖν·
 μανία δέ καὶ τοῦτ' ἐστὶ Διονύσου πάρα. 305
 εἴ αὐτὸν ὅψει κἀπὶ Δελφίσι πετραις
 πηδῶντα σὺν πεύκαισι δικόρυφον πλάκα,
 πάλλοντα καὶ σείοντα Βακχεῖον κλάδον,
 μέγαν τ' ἀν' Ἑλλάδ'. ἀλλ' ἐμοί, Πενθεῦ, πιθοῦ·
 μὴ τὸ κράτος αὖχει δύναιμι ἀνθρώποις ἔχειν, 310
 μηδ' ἦν δοκῇς μέν, ἥ δὲ δόξα σου νοσεῖ,
 φρονεῖν δόκει τι· τὸν θεὸν δ' εἰς γῆν δέχου

καὶ σπένδε καὶ βάκχενε καὶ στέφον κάρα.
οὐχ ὁ Διόνυσος σωφρονεῖν ἀναγκάσει
γυναῖκας εἰς τὴν Κύπριν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει 315
τὸ σωφρονεῖν ἔνεστιν εἰς τὰ πάντ' αἰεί.
τοῦτο σκοπεῖν χρή· καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν
οὐς ἢ γε σώφρων οὐ διαφθαρήσεται.
ὄρῳ, σὺ χαίρεις, ὅταν ἐφεστῶσιν πύλαις 319
πολλοί, τὸ Πενθέως δ' ὄνομα μεγαλύνῃ πόλιν·
κἀκεῖνος, οἶμαι, τέρεται τιμώμενος.
ἐγὼ μὲν οὖν καὶ Κάδμος, ὃν σὺ διαγελῶς,
κισσῶ τ' ἐρεψόμεσθα καὶ χορεύσομεν,
πολιὰ ξυνωρίς, ἀλλ' ὅμως χορευτέον,
κοῦ θεομαχῆσω σῶν λόγων πεισθεῖς ὑπο. 325
μαίνει γὰρ ὡς ἄλγιστα, κοῦτε φαρμάκοις
ἄκη λάβοις ἄν, οὐτ' ἄνευ τούτων νοσεῖς.
ΧΟ. ὦ πρέσβυ, Φοῖβόν τ' οὐ καταισχύνεις λόγοις,
τιμῶν τε Βρόμιον σωφρονεῖς μέγαν θεόν.
ΚΑ. ὦ παῖ, καλῶς σοι Τειρεσίας παρήνευσεν 330
οἴκει μεθ' ἡμῶν, μὴ θύραζε τῶν νόμων.
νῦν γὰρ πέτει τε καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς.
κεῖ μὴ γὰρ ἔστιν ὁ θεὸς οὗτος, ὡς σὺ φῆς,
παρὰ σοὶ λεγέσθω· καὶ καταψεύδου καλῶς
ὡς ἔστι Σεμέλης, ἵνα δοκῇ θεὸν τεκεῖν, 335
ἡμῖν τε τιμὴ παντὶ τῷ γένει προσῇ.
ὄρῳ τὸν Ἀκταίωνος ἄθλιον μόρον,
ὃν ὁμόσιτοι σκύλακες ἄς ἐθρέψατο
διεσπάσαντο, κρεῖσσον' ἐν κυναγίαις
Ἀρτέμιδος εἶναι κομπάσαντ', ἐν ὀργάσιν. 340
ὃ μὴ πάθῃς σὺ, δεῦρό σου στέψω κάρα
κισσῶ· μεθ' ἡμῶν τῷ θεῷ τιμὴν δίδου.
ΠΕ. οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα, βακχεύσεις δ' ἰῶν,
μηδ' ἐξομόξει μοῖραν τὴν σὴν ἐμοί;

- τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον 345
 δίκην μέτειμι. στειχέτω τις ὡς τάχος,
 ἐλθὼν δὲ θάκουσ τοῦδ' ἵν' οἴωνοσκοπεῖ
 μοχλοῖς τριαίνου κἀνάτρεψον ἔμπαλιν,
 ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας ὁμοῦ,
 καὶ στέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισιν μέθες. 350
 μάλιστα γάρ νιν δῆξομαι δράσας τάδε.
 οἱ δ' ἀνὰ πόλιν στείχοντες ἐξιχνεύσατε
 τοῦ ἀηλὸμορφου ξένου, ὃς εἰσφέρει νόσον
 καινὴν γυναιξὶ καὶ λέχη λυμαίνεται.
 κἄνπερ λάβητε, δέσμιον πορεύσατε 355
 δευρὸ αὐτόν, ὡς ἂν λευσίμου δίκης τυχὼν
 θάνη πικρὰν βάκχευσιν ἐν Θήβαις ἰδῶν.
ΤΕΙ. ὦ σχέτλι', ὡς οὐκ οἶσθα ποῦ ποτ' εἰ λόγων.
 μέμνησ ἤδη καὶ πόλιν ἐξέστης φρενῶν.
 στείχωμεν ἡμεῖς, Κάδμε, κἄξαιτώμεθα 360
 ὑπὲρ τε τούτου καίπερ ὄντος ἀγρίου
 ὑπὲρ τε πόλεως, τὸν θεὸν μηδὲν νέον
 δρᾶν. ἀλλ' ἔπου μοι κισσίνου βάκτρον μέτα·
 πειρῶ δ' ἀνορθοῦν σῶμ' ἐμόν, κἀγὼ τὸ σόν·
 γέροντε δ' αἰσχρὸν δύο πεσεῖν· ἴτω δ' ὅμως. 365
 τῷ Βακχίῳ γὰρ τῷ Διὸς δουλευτέον.
 Πενθεὺς δ' ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις
 τοῖς σοῖσι, Κάδμε· μαντικῇ μὲν οὐ λέγω,
 τοῖς πράγμασιν δέ· μῶρα γὰρ μῶρος λέγει.
ΧΟ. Ὅσῖα πότνα θεῶν, στρ. 370
 Ὅσῖα δ' ἂ κατὰ γῆν
 χρουσέαν πτέρυγα φέρεις,
 τάδε Πενθέως αἰεῖς;
 αἰεῖς οὐχ ὅσῖαν
 ὕβριν εἰς τὸν Βροόμιον, 375

- τὸν Σεμέλας τὸν παρὰ καλλιστεφάνοις
 εὐφροσύναις δαίμονα πρῶ-
 τον μακάρων; ὃς τάδ' ἔχει,
 διασεύειν τε χοροῖς
 μετὰ τ' αὐλοῦ γελάσαι 380
 ἀποπαῦσαι τε μερίμνας,
 ὁπότεν βότρυος ἔλθῃ
 γάνος ἐν δαιτὶ θεῶν,
 κισσοφόροις δ' ἐν θαλίαις
 ἀνδράσι κρατῆρ ὕπνον ἀμφιβάλλῃ. 385
 ἀχαλίνων στομάτων
 ἀνόμεν τ' ἀφροσύνας
 τὸ τέλος δυστυχία·
 ὃ δὲ τᾶς ἡσυχίας
 βλοτος καὶ τὸ φρονεῖν 390
 ἀσάλευτόν τε μένει
 καὶ συνέχει δῶματα· πόρσω γὰρ ὅμως
 αἰθέρα ναίοντες ὀρῶ-
 σιν τὰ βροτῶν οὐρανίδαί.
 τὸ σοφὸν δ' οὐ σοφία 395
 τό τε μὴ θνητὰ φρονεῖν.
 βραχὺς αἰὼν· ἐπὶ τούτῳ
 δέ τις ἂν μεγάλα διώκων
 τὰ παρόντ' οὐχὶ φέροι.
 μαινομένων δ' οἶδε τρόποι 400
 καὶ κακοβούλων παρ' ἔμοιγε φωτῶν.
 ἰκοίμαν ποτὶ Κύπρον,
 νῦσον τᾶς Ἀφροδίτας,
 ἐν ᾗ θελξίφρονες νέμον-
 ται θνατοῖσιν Ἑρωτες, 405
 χθόνα θ' ἂν ἐκατόστομοι

βαρβάρου ποταμοῦ ῥοαὶ
 καρπίζουσιν ἄνομβρον.
 ποῦ δ' ἅ καλλιστενομένα
 Πιερίᾳ μούσειος ἔδρα, 410
 σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπου;
 ἐκεῖσ' ἄγε με, Βρόμιε Βρόμιε,
 προβακχῆε δαῖμον.
 ἐκεῖ Χάριτες, ἐκεῖ δὲ Πόθος·
 ἐκεῖ δὲ Βάκχαις θέμις ὀργιάζειν. 415
 ὁ δαίμων ὁ Δίος παῖς
 αὐτ.
 χαίρει μὲν θαλίαισιν,
 φιλεῖ δ' ὀλβοδότειραν Εἰ-
 ρήνην, κουροτρόφον θεάν. 420
 ἴσα δ' εἰς τε τὸν ὄλβιον
 τὸν τε χείρουα δῶκ' ἔχειν
 οἶνον· τέοψιν ἄλυπον·
 μισεῖ δ' ὣ μὴ ταῦτα μέλει,
 κατὰ φάος νύκτας τε φίλας 425
 εὐαίωνα διαζῆν·
 σοφὸν δ' ἀπέχειν πρᾶπίδα φρένα τε
 περισσῶν παρὰ φωτῶν.
 τὸ πληθὸς ὅ τι τὸ φανλότερον 430
 ἐνόμισε χρῆται τε, τόδ' ἂν δεχοίμαν.
 ΘΕ. Πενθέω, πάροδμεν τήνδ' ἄγρᾳν ἡρρευνότες
 ἐφ' ἣν ἐπεμψας, οὐδ' ἄκρανδ' ὠρμήσαμεν. 435
 ὁ δὴρ δ' ὅδ' ἡμῖν πρᾶος οὐδ' ὑπέσπασε
 φρυγῇ πόδ', ἀλλ' ἔδωκεν οὐκ ἄκων χέρας,
 οὐδ' ὠχρὸς οὐδ' ἥλλαξεν οἶνωπὸν γένυν,
 γελῶν δὲ καὶ δεῖν κἀπάγειν ἐφρίετο
 ἔμενέ τε, τοῦμόν εὐπετές ποιούμενος. 440
 κἀγὼ δὲ αἰδοῦς εἶπον· ὦ ξέν', οὐχ ἐκὼν
 ἄγω σε, Πενθέως δ' ὅς μ' ἔπεμψ' ἐπιστολαῖς.

- ἄς δ' αὖ σὺ Βάκχας εἰρξας, ἄς συνήρπασας
 κᾶθησας ἐν δεσμοῖσι πανδήμου στέρης,
 φροῦδαί γ' ἐκεῖναι λελυμέναι πρὸς ὀργάδας 445
 σκιρτῶσι Βρόμιον ἀνακαλούμεναι θεόν·
 αὐτόματα δ' αὐταῖς δεσμὰ διελύθη πεδῶν,
 κλῆδες τ' ἀνῆκαν θύρετ' ἄνευ θνητῆς χειρός.
 πολλῶν δ' ὅδ' ἀνὴρ θαυμάτων ἦκει πλέως
 εἰς τάσδε Θήβας. σοὶ δὲ τᾶλλα χρὴ μέλειν. 450
 ΠΕ. μαίνεσθε χειρὸν τοῦδ'· ἐν ἄρκυσιν γάρ ὦν
 οὐκ ἔστιν οὕτως ὠκὺς ὥστε μ' ἐκφυγεῖν.
 ἀτὰρ τὸ μὲν σῶμ' οὐκ ἄμορφος εἴ, ξένη,
 ὥς εἰς γυναικας, ἐφ' ὅπερ εἰς Θήβας πάρει·
 πλόκαμός τε γάρ σου ταναὸς οὐ πάλης ὕπο, 455
 γένυν παρ' αὐτὴν κεχυμένος, πόθου πλέως·
 λευκὴν δὲ χροιάν εἰς παρασκευὴν ἔχεις,
 οὐχ ἡλίον βολαῖσιν, ἀλλ' ὑπὸ σκιᾶς,
 τὴν Ἀφροδίτην καλλουῇ θηρώμενος.
 πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον ὅστις εἴ γένος. 460
 ΔΙ. οὐ κόμπος οὐδεὶς· ῥᾷδιον δ' εἰπεῖν τόδε.
 τὸν ἀνθεμῶδη Τιμῶλον οἶσθ' ἅ που κλύων.
 ΠΕ. οἶδ', ὅς τὸ Σάρδεων ἄστν περιβάλλει κύκλῳ.
 ΔΙ. ἐντεῦθεν εἰμι, Ἀνδρία δέ μοι πατρίς.
 ΠΕ. πόθην δὲ τελετὰς τάσδ' ἄγεις εἰς Ἑλλάδα; 465
 ΔΙ. Διόνυσος ἡμᾶς εἰσέβησ' ὁ τοῦ Διός.
 ΠΕ. Ζεὺς δ' ἔστ' ἐκεῖ τις, ὅς νεόνους τίκτει θεούς;
 ΔΙ. οὐκ, ἀλλ' ὁ Σεμέλην ἐνθάδε ξεύξας γάμοις.
 ΠΕ. πότερα δὲ νύκτωρ σ' ἢ κατ' ὄμμ' ἠνάγκασεν;
 ΔΙ. ὄρῳν ὄρῳντα, καὶ δίδωσιν ὄργια. 470
 ΠΕ. τὰ δ' ὄργι' ἐστὶ τίν' ἰδέαν ἔχοντά σοι;
 ΔΙ. ἄρρητ' ἄβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν.
 ΠΕ. ἔχει δ' ὕνησιν τοῖσι θύουσιν τίνα;
 ΔΙ. οὐ θέμις ἀκοῦσαί σ', ἔστι δ' ἄξι' εἰδέναι.

- ΠΕ. εὐ τοῦτ' ἐκίβδηλευσας, ἵν' ἀκοῦσαι θέλω. 475
 ΑΙ. ἀσέβειαν ἀσκοῦντ' ὄργι' ἐχθαίρει θεοῦ.
 ΠΕ. τὸν θεὸν ὀρᾶν γὰρ φῆς σαφῶς, ποῖός τις ἦν;
 ΑΙ. ὁποῖος ἦθελ'· οὐκ ἐγὼ τ' αἶσσον τόδε.
 ΠΕ. τοῦτ' αὖ παρωχέτευσας εὖ, κοῦδ' ἐν λέγων.
 ΑΙ. δόξει τις ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων οὐκ εὖ φρονεῖν. 480
 ΠΕ. ἤλθες δὲ πρῶτα δευρ' ἄγων τὸν δαίμονα;
 ΑΙ. πᾶς ἀναχορευεῖ βαρβάρων τὰδ' ὄργια.
 ΠΕ. φρονοῦσι γὰρ κακίον Ἑλλήνων πολὺ.
 ΑΙ. τὰδ' εὖ γέ μ' αἶλλον· οἱ νόμοι δὲ διάφοροι.
 ΠΕ. τὰ δ' ἱερὰ νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν τελεῖς; 485
 ΑΙ. νύκτωρ τὰ πολλὰ· σεμνότητ' ἔχει σκότος.
 ΠΕ. τοῦτ' εἰς γυναῖκας δόλιόν ἐστι καὶ σάθρον.
 ΑΙ. κἂν ἡμέρα τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἄν.
 ΠΕ. δίκην σε δοῦναι δεῖ σοφισμάτων κακῶν.
 ΑΙ. σὲ δ' ἁμαθίας γε κάσεβουσιν εἰς τὸν θεόν. 490
 ΠΕ. ὡς θρασὺς ὁ Βάκχος κοῦκ ἀγρήμναστος λόγων.
 ΑΙ. εἰφ' ὅ τι παθεῖν δεῖ· τί με τὸ δεινὸν ἐργάσει;
 ΠΕ. πρῶτον μὲν ἄβρὸν βόστρουχον τεμῶ σέθεν.
 ΑΙ. ἱερὸς ὁ πλόκαμος· τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω.
 ΠΕ. ἐπειτα θύρσον τόνδε παράδος ἐκ χειρὶν. 495
 ΑΙ. αὐτός μ' ἀφαιροῦ· τόνδε Διονύσου φορῶ.
 ΠΕ. εἰσκατῶσί τ' ἔνδον σῶμα σὸν φυλάξομεν.
 ΑΙ. λύσει μ' ὁ δαίμων αὐτός, ὅταν ἐγὼ θέλω.
 ΠΕ. ὅταν γε καλέσῃς αὐτὸν ἐν Βάκχαϊς σταθεῖς.
 ΑΙ. καὶ νῦν ἂ πάσχω πλησίον παρὼν ὀρᾶ. 500
 ΠΕ. καὶ ποῦ ᾔστιν; οὐ γὰρ φανερός ὄμμασιν γ' ἐμοῖς.
 ΑΙ. παρ' ἐμοί· σὺ δ' ἀσεβῆς αὐτός ὢν οὐκ εἰσορᾷς.
 ΠΕ. λάξυσθε, καταφρονεῖ με καὶ Θήβας ὅδε.
 ΑΙ. αὐδῶ με μὴ δεῖν σωφρονῶν οὐ σῶφροσιν.
 ΠΕ. ἐγὼ δὲ δεῖν γε κυριώτερος σέθεν. 505
 ΑΙ. οὐκ οἶσθ' ὅ τι ξῆς οὐδ' ὀρᾷς ἐθ' ὅστις εἰ.

- ΠΕ. Πενθεὺς Ἀγαυῆς παῖς, πατὴρ δ' Ἐχέονος.
 ΔΙ. ἐνδυστυχῆσαι τοῦνομ' ἐπιτήδειος εἶ.
 ΠΕ. χόρει· καθείρξατ' αὐτὸν ἱππικαῖς πέλας
 φάτναισιν, ὥς ἂν σκότιον εἰσορᾷ κνέφας. 510
 ἐκεῖ χόρευε· τάσδε δ' ἄς ἄγων πάρει
 κακῶν συννεργοὺς ἢ διεμπολήσομεν
 ἢ χεῖρα δούπον τοῦδε καὶ βύρσης κτύπους
 παύσας, ἐφ' ἱστοῖς δμῳίδας κεκτήσομαι.
 ΔΙ. στείχοιμ' ἄν· ὅ τι γὰρ μὴ χρεῶν, οὔτοι χρεῶν 515
 παθεῖν. ἀτάρ τοι τῶνδ' ἄποιν' ὑβρισμάτων
 μέτεισι Διόνυσός σ', ὃν οὐκ εἶναι λέγεις·
 ἡμᾶς γὰρ ἀδικῶν κείνον εἰς δεσμοὺς ἄγεις.
 ΧΟ. * * * * * στρ.
 Ἀχελῷου θύγατερ,
 πότιν' εὐπάρθενε Δίρκη, 520
 σὺ γὰρ ἐν σαῖς ποτε παραῖς
 τὸ Διὸς βρέφος ἔλαβες,
 ὅτε μηρῷ πυρὸς ἐξ ἄ-
 θανάτου Ζεὺς ὁ τεκὼν ἦρ-
 πασέ νιν, τὰδ' ἀναβοάσας· 525
 ἔθι, Διθυράμβ', ἐμὰν ἄρ-
 σενά τάνδε βᾶθι νηδύν·
 ἀναφαίνω σε τόδ', ὦ Βάκ-
 χιε, Θήβαις ὀνομάζειν.
 σὺ δέ μ', ὦ μάκαιρα Δίρκη, 530
 στεφανηφόρους ἀπωθεῖ
 διάσους ἔχουσαν ἐν σοί.
 τί μ' ἀναΐνει; τί με φεύγεις;
 ἔτι ναὶ τὰν βοτρυνώδη
 Διονύσου χάριν οἶνας 535
 ἔτι σοι τοῦ Βρομίου μελήσει.

οἷαν οἷαν ὄργαν
 ἀναφαίνει χθόνιον
 γένος ἐκφύς τε δράκοντός
 ποτε Πενθεύς, ὃν Ἐχίω
 ἐφύτευσε χθόνιος,
 ἀγριωπὸν τέρας, οὐ φῶ-
 τα βρότειον, φόνιον δ' ὥσ-
 τε γίγαντ' ἀντίπαλον θεοῖς·
 ὅς μ' ἐβροχοῖσι τὰν τοῦ
 Βρομίου ταχα ξυνάψει,
 τὸν ἐμὸν δ' ἐντὸς ἔχει δώ-
 ματος ἥδη διασώταν
 σκοτίαισι κρυπτὸν εἰρκταῖς.
 ἐσορᾷς τὰδ', ὦ Διὸς παῖ
 Διόνυσε, σοὺς προφήτας
 ἐν αἰλλαισιν ἀνάγκας;
 μόλε, χρυσῶπα τινάσσων,
 ἄνα, θύρσον κατ' Ὀλυμπον,
 φονίου δ' ἀνδρὸς ὕβριν κατὰσχες.
 πόθι Νύσῃς ἄρα τᾶς θη-
 ροτροφου θυρσοφορεῖς
 διάσους, ὦ Διόνυσ', ἣ
 κορυφαῖς Κωρυκίαις;
 τάχα δ' ἐν τοῖς πολυδένδρεσ-
 σιν Ὀλύμπου θαλάμοις, ἐν-
 θα ποτ' Ὀρφεὺς κιθαρίζων
 σύναγεν δένδρεα Μούσαις,
 σύναγεν θῆρας ἀγρώτας.
 μάκαρ ὦ Πιερίᾳ,
 σέβεταιί σ' Εὐνίος, ἥξει
 τε χορεύσων ἅμα βακχεύ-
 μασι, τὸν τ' ὠκυρόαν

ἀντ.

540

545

550

555

560

565

διαβὰς Ἀξιὸν ἐλίσ-
 σομένης Μαινάδας ἄξει,
 570
 Ἀνδῖαν τε, τὸν [τᾶς] εὐδαιμονίας
 βροτοῖς ὀλβοδόταν
 πατέρα τε, τὸν ἔκλυον
 εὐῖππον χώραν ὕδασιν
 καλλίστοισι λιπαίνειν.
 575

ΔΙ. ἰὼ,
 κλύετ' ἐμᾶς κλύετ' αὐδᾶς,
 ἰὼ Βάκχαι, ἰὼ Βάκχαι.
 ΧΟ. τίς ὅδε, τίς πόθεν ὁ κέλαδος ἀνά μ' ἐκάλεσεν
 Εὐίου;

ΔΙ. ἰὼ ἰὼ, πάλιν αὐδῶ,
 580
 ὁ Σεμέλας, ὁ Διὸς παῖς.

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ δέσποτα δέσποτα,
 μόλε νυν ἡμέτερον εἰς
 θίασον, ὦ Βρόμιε Βρόμιε.
 πέδου χθονὸς ἔνοσι πότνια.
 585
 ᾄ ᾄ,

τάχα τὰ Πενθέως
 μέλαθρα διατινάζεται πεσήμασιν.
 ὁ Διόνυσος ἀνὰ μέλαθρα·
 σέβετε νιν. σέβομεν ὦ.
 590

ἴδετε τὰ λάϊνα [κίρσιν] ἔμβολα
 διάδρομα τάδε·

Βρόμιος ἀλαλάζεται στέγας ἔσω.

ΔΙ. ἄπτε κεραύνιον αἶθοπα λαμπάδα·
 σύμφλεγε σύμφλεγε δώματα Πενθέως.
 595

ΧΟ. ᾄ ᾄ,
 πῦρ οὐ λεύσσεις οὐδ' αὐγάξει
 Σεμέλας ἱερὸν ἄμφι τάφον, ἅν
 ποτε κεραυνόβολος ἔλιπε φλόγα

Δίου βροντᾶς;

δίκετε πεδόσε δίκετε τρομερὰ

600

σώματα, Μαινάδες·

ὁ γὰρ ἄναξ ἄνω κάτω τιθεῖς ἐπεισι

μέλαινά τε τάδε Διὸς γόνος.

ΔΙ. βάρβαροι γυναικες, οὕτως ἐκπεπληγμένοι φόβῳ
πρὸς πέδῳ πεπτώκατ' ; ἥσθησθ', ὥς ἔοικε, Βακ-
χίου 605

[διατινάξαντος δῶμα Πενθέως· ἀλλ' ἐξανίστατε
σώμα καὶ θαρσεῖτε σάρκας ἐξαμείψασαι τρόμον].

ΧΟ. ὦ φῶς μέριστον ἡμῖν εὐίου βακχεύματος,
ὥς ἐσεῖδον ἄσμενῃ σε, μονάδ' ἔχουσ' ἐρημίαν.

ΔΙ. εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεσθ', ἡνίκ' εἰσεπεμπόμην, 610
Πενθέως ὥς εἰς σκοτεινὰς ὀρκίαντας πεσοῦμενος;

ΧΟ. πῶς γὰρ οὐ; τίς μοι φύλαξ ἦν, εἰ σὺ συμφορᾶς
τύχοις;

ἀλλὰ πῶς ἤλευθερώθης ἀνδρὸς ἀνοσίου τυχών;

ΔΙ. αὐτὸς ἐξέσωσ' ἐμαυτὸν ῥαδίως ἄνευ πόνου.

ΧΟ. οὐδέ σου συνῆψε χεῖρα δεσμίοισιν ἐν βρόχοις; 615

ΔΙ. ταῦτα καὶ καθύβρις αὐτόν, ὅτι με δεσμεύειν
δοκῶν

οὐτ' ἐθιγεν οὐθ' ἥψαθ' ἡμῶν, ἐλπίσιν δ' ἐβό-
σκετο.

πρὸς φάτναις δὲ ταῦρον εὐρών, οὗ καθεῖρξ' ἡμᾶς
ἄγων,

τῷδε περὶ βρόχους ἐβαλλε γόνασι καὶ χηλαῖς
ποδῶν,

θυμὸν ἐκπνέων, ἰδρῶτα σώματος στάξων ἄπο, 620
χείλεσιν διδούς ὀδόντας· πλησίον δ' ἐγὼ παρῶν
ἥσυχος θάσσω ἐλευσσον. ἐν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ
ἀντινάξ' ἐλθὼν ὁ Βάκχος δῶμα καὶ μητρὸς τάφῳ
πῦρ ἀνῆψ'· ὁ δ' ὥς ἐσεῖδε, δῶματ' αἰθέσθαι δοκῶν

ἦσ' ἐκεῖσε καὶ ἐκεῖσε, δμῶσιν Ἀχελῶον φέ-
ρειν 625

ἐννέπων, ἅπας δ' ἐν ἔργῳ δοῦλος ἦν μάτην πονῶν.
διαμεθεῖς δὲ τόνδε μόχθον, ὥς ἐμοῦ πεφευγότος,
ἵεται ξίφος κελαινὸν ἀρπάσας δόμων ἔσω.

καὶ ὁ Βρόμιος, ὥς ἐμοιγε φαίνεται, δόξαν λέγω,
φάσμι' ἐποίησεν κατ' αὐλήν· ὁ δ' ἐπὶ τοῦθ' ὥρμη-
μένος 630

ἦσσε κακέντει φαιεννὸν αἰθέρ', ὥς σφάξων ἐμέ.
πρὸς δὲ τοῖσδ' αὐτῷ τάδ' ἄλλα Βάκχιος λυμαί-
νεται·

δῶματ' ἔρρηξεν χαμᾶζε· συντεθράννεται δ' ἅπαν
πικροτάτους ἰδόντι δεσμούς τοὺς ἐμούς· κόπον
δ' ὕπο

διαμεθεῖς ξίφος παρῆται· πρὸς θεὸν γὰρ ὦν
ἀνὴρ 635

εἰς μάχην ἐλθεῖν ἐτόλμησ'· ἥσυχος δ' ἐκβὰς ἐγὼ
δομῶντων ἦκω πρὸς ὑμᾶς, Πενθείως οὐ φρουτίσας.
ὥς δέ μοι δοκεῖ, ψοφεῖ γοῦν ἀρβύλη δόμων ἔσω,
εἰς προνώπ' αὐτίχ' ἦξει. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τούτων
ἔρει;

ῥαδίως γὰρ αὐτὸν οἶσω, καὶ πνέων ἔλθῃ μέγα. 640
πρὸς σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς ἀσκεῖν σῶφρον' εὐοργη-
σίαν.

ΠΕ πέπονθα δεινά· διαπέφευγέ μ' ὁ ξένος,
ὃς ἄρτι δεσμοῖς ἦν κατηναγκασμένος.
ἔα ἔα·

ὅδ' ἐστὶν ἀνὴρ· τί τάδε; πῶς προνώπιος 645
φαίνει πρὸς οἴκοις τοῖς ἐμοῖς, ἔξω βεβώς;

ΑΙ. στήσον πόδ', ὀργῇ δ' ὑπόθες ἥσυχον πόδα.

ΠΕ. πόθεν σὺ δεσμὰ διαφυγὼν ἔξω περᾶς;

ΑΙ. οὐκ εἶπον ἢ οὐκ ἤκουσας ὅτι λύσει μέ τις;

- ΠΕ. τίς; τοὺς λόγους γὰρ εἰσφέρεις καινοὺς ἀελ. 650
 ΔΙ. ὃς τὴν πολύβοτον ἄμπελον φύει βροτοῖς.
 ΠΕ. ὠνείδισας δὴ τοῦτο Διονύσῳ καλόν.
 ΔΙ. * * * * *
 ΠΕ. κλῆειν κελεύω πάντα πύργον ἐν κύκλῳ.
 ΔΙ. τί δ'; οὐχ ὑπερβαίνουσι καὶ τεῖχη θεοί;
 ΠΕ. σοφὸς σοφὸς σύ, πλήν ἂν δεῖ σ' εἶναι σοφόν. 655
 ΔΙ. ἂν δει μάλιστα, ταῦτ' ἔγωγ' ἔφην σοφός.
 κείνοισ' ἀκούσας πρῶτα τοὺς λόγους μάθε,
 ὃς ἐξ ὅρου πάρεστιν ἀγγελῶν τί σοι·
 ἡμεῖς δέ σοι μενοῦμεν, οὐ φευξόμεθα.
 ΑΓΓ. Πενθεὺ κρατύνων τῆσδε Θηβαίας χθονός, 660
 ἦκω Κιθαιρῶν ἐκλιπών, ἵν' οὔποτε
 λευκῆς χιόνος ἀνείσαν εὐαρεῖς βολαί.
 ΠΕ. ἦ καί τις οἶον προστιθεῖς σπουδὴν λόγου;
 ΑΓΓ. Βακχας ποτνιαδης εἰσιδών, αἶ τῆσδε γῆς
 οἰστροῖσι λευκὸν κῶλον ἐξηκόντισαν, 665
 ἦκω φράσαι σοὶ καὶ πόλει χρηῖσιν, ἄναξ,
 ὥς δεινὰ δρῶσι θαυμάτων τε κρείσσονα.
 θέλω δ' ἀκούσαι, πότερά σοι παρηγήα
 φράσω τὰ κείθεν ἢ λόγον στείλωμεθα·
 τὸ γὰρ τάχος σου τῶν φρενῶν δέδοικ', ἄναξ, 670
 καὶ τοῦ ὕψιμον καὶ τὸ βασιλικὸν λίαν.
 ΠΕ. λέγ', ὥς ἀθῶος ἐξ ἐμοῦ πάντως ἔσει·
 ὅσῳ δ' ἂν εἴπῃς δεινότερα Βακχῶν πέρι,
 τοσῶδε μᾶλλον τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας 675
 γυναιξὶ τόνδε τῇ δόκῃ προσθήσομεν.
 ΑΓΓ. ἀγελαῖα μὲν βοσκήματ' ἔρτι πρὸς λέπας
 μόσχων ὑπεξήκριον, ἥνιχ' ἥλιος
 ἀκτῖνας ἐξέλῃσι θερμαίνων χθόνα.

τοῖς γὰρ δικαίοις οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών.

673

ὄρω δὲ θιάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν, 680
 ὧν ἡρχ' ἐνὸς μὲν Ἀντωνόη, τοῦ δευτέρου
 μήτηρ Ἀγαυή σή, τρίτου δ' Ἴνῳ χοροῦ.
 εὖδον δὲ πᾶσαι σώμασιν παρειμέναι,
 αἱ μὲν πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην,
 αἱ δ' ἐν δρυὸς φύλλοισι πρὸς πέδῳ κάρρα 685
 εἰκῇ βαλοῦσαι σωφρόνως, οὐχ ὥς σὺ φῆς
 ῥνωμένας κρατῆρι καὶ λωτοῦ ψόφῳ
 θηρῶν καθ' ὕλην Κύπριον ἠνεμωμένας.
 ἢ σὴ δὲ μήτηρ ὠλόλυξεν ἐν μέσais
 σταθεῖσα Βάκχαις, ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας, 690
 μυκήμαθ' ὥς ἤκουσε κεροφόρων βοῶν.
 αἱ δ' ἀποβαλοῦσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνου
 ἀνῆξαν ὄρθαι, θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας,
 νέαι παλαιαὶ παρθένοι τ' ἐτ' ἄζυγες,
 καὶ πρῶτα μὲν καθεῖσαν εἰς ὦμους κόμας 695
 νεβρίδας τ' ἀνεστεύσανθ' ὅσαισιν ἁμμάτων
 σύνδεσμ' ἐλέλυτο, καὶ καταστίκτους δορὰς
 ὄφεσι κατεζώσαντο λιχμῶσιν γένυν.
 αἱ δ' ἀγκάλαισι δορκάδ' ἢ σκύμνους λύκων
 ἀγρόους ἔχουσαι λευκὸν ἐδίδοσαν γάλα, 700
 ὅσαις νεοτόκοις μαστὸς ἦν σπαργῶν ἐτι
 βρέφη λιπούσαις· ἐπὶ δ' ἔθεντο κισσίνους
 στεφάνους δρυὸς τε μίλακός τ' ἀνθεσφόρου.
 θύρσῳ δέ τις λαβοῦσ' ἔπαισεν εἰς πέτραν,
 ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτὶς· 705
 ἄλλη δὲ νάρθηκ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς,
 καὶ τῇδε κρήνην ἐξανῆκ' οἴνου θεός·
 ὅσαις δὲ λευκοῦ πώματος πόθος παρῆν,
 ἄκροισι δακτύλοισι διαμῶσαι χθόνα
 γάλακτος ἐσμούςς εἶχον· ἐκ δὲ κισσίνων 710
 θύρσων γλυκεῖται μέλιτος ἔσταζον ῥοαί.

ὥστ' εἰ παρῆσθα, τὸν θεὸν τὸν νῦν ψέγεις
 εὐχαΐσιν ἂν μετῆλθες εἰσιδὼν τάδε.

ξυνήλθομεν δὲ βονκόλοι καὶ ποιμένες,
 κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν, 715

ὥς δεινὰ δρῶσι θανμάτων τ' ἐπάξια·
 καὶ τις πλάνης κατ' ἄστν καὶ τρίβων λόγων
 ἔλεξεν εἰς ἅπαντας· ὦ σεμνὰς πλάκας
 ναίοντες ὀρέων, θέλετε θηρασσάμεθα

Πενθέως Ἀγαυὴν μητέρ' ἐκ βακχευμάτων 720
 χάριν τ' ἄνακτι θῶμεν; εὖ δ' ἡμῖν λέγειν
 ἔδοξε, θάμνων δ' ἔλλοχίζομεν φόβαις

κρύψαντες αὐτούς· αἱ δὲ τὴν τεταγμένην
 ὥραν ἐκίνουν θύρσον εἰς βακχεύματα,

Ἰακχὸν ἀθρόω στόματι τὸν Διὸς γόνον 725

Βρόμιον καλοῦσαι· πᾶν δὲ συνεβάκχευ' ὄρος
 καὶ θῆρες, οὐδὲν δ' ἦν ἀκίνητον δρόμῳ.

κυρεῖ δ' Ἀγαυὴ πλησίον θρώσκουσά μου·
 κἀγὼ ξεπήδησ' ὥς συναρπάσαι θέλων,

λόχμην κενώσας ἐνθ' ἐκρύπτομεν δέμας. 730

ἣ δ' ἀνεβόησεν· ὦδρομάδες ἐμαὶ κύνες,
 θηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ' ὑπ' ἀλλ' ἔπεσθέ μοι,
 ἔπεσθε θύρσοις διὰ χερῶν ὠπλισμέναι.

ἡμεῖς μὲν οὖν φεύγοντες ἐξηλύξαμεν

Βακχῶν σπαράγμον, αἱ δὲ νεμομέναις χλόην 735

μύσχοις ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδήρου μέτα.

καὶ τὴν μὲν ἂν προσεΐδες εὖθηλον πόριν
 μυκωμένην ἔχουσαν ἐν χεροῖν ἀκμαῖς,

ἄλλαι δὲ δαμάλας διεφόρουν σπαράγμασιν.

εἶδες δ' ἂν ἢ πλευρόν ἢ δίχηλον ἐμβασιν 740

ῥιπτόμεν ἄνω τε καὶ κάτω· κρεμαστά δὲ
 ἔσταζ' ὑπ' ἐλάταις ἀναπεφυρμέν' αἵματι.

ταῦροι δ' ὑβρισταὶ κεῖς κέρας θυμούμενοι

τὸ πρόσθεν ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας,
μυριάσι χειρῶν ἄρόμενοι νεανίδων. 745

θαῖσσον δὲ διεφοροῦντο σαρκὸς ἐνδυτὰ
ἢ σὺ ξυνάφαις βλέφαρα βασιλείοις κόραις.
χωροῦσι δ' ὥστ' ὄρνιθες ἀρθρεῖσαι δρόμῳ
πεδίῳ ὑποτάσεις, αἶ παρ' Ἀσωποῦ ῥοαῖς
εὐκαρπον ἐκβάλλουσι Θηβαίων στάχυν, 750

Ῥσιὰς τ' Ἐρυθράς θ', αἶ Κιθαιρωνος λέπας
νέσθην κατρκήκασιν, ὥστε πολέμιοι
ἐπεισπεσουῦσαι πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω
διέφερον· ἥρπαζον μὲν ἐκ δόμων τέκνα,
ὀπόσα δ' ἐπ' ὤμοις ἔθεσαν, οὐ δεσμῶν ὕπο 755

προσείχετ' οὐδ' ἐπιπτεν εἰς μέλαν πέδον,
οὐ χαλκός, οὐ σίδηρος· ἐπὶ δὲ βοστρύχοις
πῦρ ἔφερον, οὐδ' ἔκαιεν. οἱ δ' ὄργῃς ὕπο
εἰς ὅπλ' ἐχώρουν φερόμενοι Βακχῶν ὕπο·
οὔπερ τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν, ἀνάξ. 760

τοῖς μὲν γὰρ οὐχ ἥμασσε λογχωτὸν βέλος,
κεῖναι δὲ θύρσους ἐξανιεῖσαι χερῶν
ἐτραυμάτιζον κάπενώτιζον φυγῇ
γυναῖκες ἄνδρας, οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.
πάλιν δ' ἐχώρουν ὅθιν ἐκίνησαν πόδα, 765

κρήνας ἐπ' αὐτὰς ἄς ἀνῆλ' αὐταῖς θεός.
νύσαντο δ' αἶμα, σταγόνα δ' ἐκ παρηλίδων
γλώσση δράκοντες ἐξεφαίδρυνον χροός.
τὸν δαίμον' οὖν τόνδ' ὅστις ἔστ', ὦ δέσποτα,
δέχου πόλει τῇδ', ὥς τά τ' ἄλλ' ἐστὶν μέγας, 770

κἄκεῖνό φασιν αὐτόν, ὥς ἐγὼ κλύω,
τὴν πανσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς.
οἴνου δὲ μηκέτ' ὄντος οὐκ ἔστιν Κύπρις
οὐδ' ἄλλο τερπνὸν οὐδὲν ἀνθρώποις ἔτι.
ταρβῶ μὲν εἰπεῖν τοὺς λόγους ἐλευθέρους 775

XO.

8*

- εἰς τὸν τύραννον, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται.
 Διόνυσος ἦσσαν οὐδενὸς θεῶν ἔφν.
- ΠΕ. ἦδη τόδ' ἐγγὺς ὥστε πῦρ ὑφάπτεται
 ὕβρισμα Βακχῶν, φόρος ἐς Ἑλληνας μέγας.
 ἀλλ' οὐκ ὀκνεῖν δεῖ· στεῖχ' ἐπ' Ἠλέκτρας ἰὼν 780
 πύλας· κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρους
 ἵππων τ' ἀπαντᾶν ταχυπόδων ἐπεμβάτας
 πέλτας θ' ὅσοι πάλλουσι καὶ τόξων χειρὶ
 ψάλλουσι· νευράς, ὡς ἐπιστρατεύσομεν
 Βάκχαισιν· οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερβάλλει τάδε, 785
 εἰ πρὸς γυναικῶν πεισόμεσθ' ἃ πάσχομεν.
- ΔΙ. πείθει μὲν οὐδέν, τῶν ἐμῶν λόγων κλύων,
 Πενθεῦ· κακῶς δὲ πρὸς σέθεν πάσχων ὅμως
 οὗ φημι χοῖναι σ' ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῶ,
 ἀλλ' ἡσυχάζειν· Βρόμιος οὐκ ἀνέξεται 790
 κινουῦντα Βάκχας εὐίων ὁρῶν ἄπο.
- ΠΕ. οὐ μὴ φρενώσεις μ', ἀλλὰ δέσμιος φρυγῶν
 σώσει τόδ'; ἢ σοὶ πάλιν ἀναστρέψω δίκην.
- ΔΙ. θύοιμ' ἂν αὐτῷ μᾶλλον ἢ θυμούμενος
 πρὸς κέντρα λακτίζοιμι θνητὸς ὢν θεῶ. 795
- ΠΕ. θύσω, φόνον γε θῆλυν, ὥσπερ ἄξια,
 πολὺν ταράξας ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
- ΔΙ. φευξεῖσθε πάντες· καὶ τόδ' αἰσχρόν, ἀσπίδας
 θυρσοῖσι Βακχῶν ἐκτρέπειν χαλκηλάτους.
- ΠΕ. ἀπόρω γε τῶδε συμπλέγμεθα ξένω, 800
 ὃς οὔτε πάσχων οὔτε δρῶν σιγήσεται.
- ΔΙ. ὦ τᾶν, ἔτ' ἔστιν εὖ καταστήσαι τάδε.
- ΠΕ. τί δρῶντα; δουλεύοντα δουλείαις ἑμαῖς;
- ΔΙ. ἐγὼ γυναικας δευρ' ὅπλων ἄξω δῖχα.
- ΠΕ. οἴμοι· τόδ' ἦδη δόλιον εἰς με μνηστῆρ. 805
- ΔΙ. ποῖόν τι, σῶσαί σ' εἰ θέλω τέχναις ἑμαῖς;
- ΠΕ. ζυνέθεσθε κοινῇ τάδ', ἵνα βακχεύητ' ἀεὶ.

- ΑΙ. καὶ μὴν ξυνεθέμην τοῦτό γ', ἴσθι, τῷ θεῷ.
 ΠΕ. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα· σὺ δὲ παῦσαι λέγων.
 ΑΙ. ᾤ· 810
 βούλει σφ' ἐν ὄρεσι συγκαθημένας ἰδεῖν;
 ΠΕ. μάλιστα, μυρίον γε δούς χροσοῦ σταθμόν.
 ΑΙ. τί δ' εἰς ἔρωτα τοῦδε πέπτωκας μέγαν;
 ΠΕ. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξφωμένους.
 ΑΙ. ὅμως δ' ἴδοις ἂν ἡδέως ἅ σοι πικρά;
 ΠΕ. σάφ' ἴσθι, σιγῇ γ' ὑπ' ἐλάταις καθήμενος.
 ΑΙ. ἀλλ' ἐξιχνεύσουσίν σε, κἂν ἔλθῃς λάθρα.
 ΠΕ. ἀλλ' ἐμφανῶς· καλῶς γὰρ ἐξεΐπας τάδε.
 ΑΙ. ἄγρων οὖν σε κάπιχειρήσεις ὁδῷ;
 ΠΕ. ἄγ' ὥς τάχιστα, τοῦ χρόνου δέ σοι φθονῶ. 820
 ΑΙ. στείλαι νυν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνους πέπλους.
 ΠΕ. τί δὴ τόδ'; εἰς γυναικας ἐξ ἀνδρὸς τελῶ;
 ΑΙ. μή σε κτάνωσιν, ἣν ἀνὴρ ὀφθῇς ἐκεῖ.
 ΠΕ. εὖ γ' εἶπας αὐτὸ καὶ τις εἰ πάλαι σοφός.
 ΑΙ. Διόνυσος ἡμᾶς ἐξεμούσωσεν τάδε. 825
 ΠΕ. πῶς οὖν γένοιτ' ἂν ἅ σύ με νουθετεῖς καλῶς;
 ΑΙ. ἐγὼ στελῶ σε δωμάτων εἰσω μολῶν.
 ΠΕ. τίνα στολήν; ἢ θῆλυν; ἀλλ' αἰδῶς μ' ἔχει.
 ΑΙ. οὐκέτι θεατῆς Μαινάδων πρόθυμος εἶ;
 ΠΕ. στολήν δὲ τίνα φῆς ἀμφὶ χρωτ' ἐμὸν βαλεῖν; 830
 ΑΙ. κόμην μὲν ἐπὶ σῶ κρατὶ ταναῶν ἔκτενῶ.
 ΠΕ. τὸ δεύτερον δὲ σχῆμα τοῦ κόσμου τί μοι;
 ΑΙ. πέπλοι ποδήρεις· ἐπὶ κάρῃ δ' ἔσται μίτρα.
 ΠΕ. ἦ καὶ τι πρὸς τοῖσδ' ἄλλο προσθήσεις ἐμοί;
 ΑΙ. θύρσον γε χειρὶ καὶ νεβροῦ στικτὸν δέρας. 835
 ΠΕ. οὐκ ἂν δυναίμην θῆλυν ἐνδύναι στολήν.
 ΑΙ. ἀλλ' αἶμα θήσεις συμβαλὼν Βάκχαις μάχην.
 ΠΕ. ὀρθῶς· μολεῖν χρὴ πρῶτον εἰς κατασκοπὴν.
 ΑΙ. σοφώτερον γοῦν ἢ κακοῖς θηρῶν κακά.

- ΠΕ. καὶ πῶς δι' ἄστεως εἶμι Καδμείους λαθών; 840
- ΑΙ. ὁδοὺς ἐρήμους ἵμεν· ἐγὼ δ' ἡγήσομαι.
- ΠΕ. πᾶν κρείσσον ὥστε μὴ γγελᾶν Βάκχας ἐμοί.
ἐλθών γ' ἐς οἴκους ἂν δοκῇ βουλευέσθαι.
- ΑΙ. ἔξεστι· πάντῃ τό γ' ἐμὸν εὐτρεπὲς πάρα.
- ΠΕ. στείχοιμ' ἄν· ἢ γὰρ ὅπλ' ἔχων πορεύσομαι 845
ἢ τοῖσι σοῖσι πείσομαι βουλευμασιν.
- ΑΙ. γυναικες, ἀνὴρ εἰς βόλον καθίσταται· 848
ἦξει δὲ Βάκχας, οὗ θανὼν δώσει δίκην. 847
- Διόνυσσε, νῦν σὸν ἔργον, οὐ γὰρ εἰ πρόσω,
τισώμεθ' αὐτόν. πρῶτα δ' ἔκστησον φρενῶν, 850
ἐνείς ἐλαφρὰν λύσσαν· ὥς φρονῶν μὲν εὖ
οὐ μὴ θελήσῃ θῆλυν ἐνδύναι στολήν,
ἔξω δ' ἐλαύνων τοῦ φρουεῖν ἐνδύσεται.
χορήξω δέ μιν γέλωτα Θηβαίοις ὀφλεῖν
γυναικόμορφον ἀγόμενον δι' ἄστεως 855
ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν πρίν, αἷσι δεινὸς ἦν.
ἀλλ' εἶμι κόσμον ὄνπερ εἰς Αἶδου λαβὼν
ἄπεισι μητρὸς ἐκ χεροῖν κατασφαγεῖς,
Πενθεῖ προσάψων· γνώσεται δὲ τὸν Διὸς
Διόνυσσον, ὃς πέφυκεν ἐν τέλει θεὸς 860
δεινότατος, ἀνθρώποισι δ' ὑπιώτατος.
- ΧΟ. ἄρ' ἐν παννυχίοις χοροῖς 870
865
870

862 — 881 = 882 — 901

θωύσσω δὲ κυναγέτας
 συντείνῃ δρόμημα κυνῶν·
 μόχθοις τ' ὠκυδρόμοις τ' ἀέλ-
 λαις θρώσκει πεδίον
 παραποτάμιον, ἡδομένα
 βροτῶν ἐρημίαις 875
 σκιαροκόμου τ' ἐν ἔρνεσιν ὕλας.
 τί τὸ σοφὸν ἢ τί τὸ κάλλιον
 παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς
 ἢ χειρ' ὑπὲρ κορυφᾶς
 τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν;
 880
 ὅ τι καλὸν φίλον αἰεί.
 ὁρμαῖται μόλις, ἀλλ' ὅμως
 πιστὸν τό [γε] θεῖον
 σθένος· ἀπευθύνει δὲ βροτῶν
 τοὺς τ' ἀγνωμοσύναν 885
 τιμῶντας καὶ μὴ τὰ θεῶν
 αὔξοντας σὺν μαινομένῃ δόξῃ.
 κρυπτεύουσι δὲ ποικίλως
 δαρὸν χρόνου πόδα καὶ
 θηρῶσιν τὸν ἄσεπτον. οὐ
 890
 γὰρ κρείσσόν ποτε τῶν νόμων
 γιγνώσκειν χρὴ καὶ μελετᾶν.
 κούφα γὰρ δαπάνα νομί-
 ξειν ἰσχὺν τόδ' ἔχειν,
 ὅ τι ποτ' ἄρα τὸ δαιμόνιον,
 τό τ' ἐν χρόνῳ μακρῷ 895
 νόμιμον αἰεὶ φύσει τε πεφυκός.
 τί τὸ σοφὸν ἢ τί τὸ κάλλιον
 παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς
 ἢ χειρ' ὑπὲρ κορυφᾶς
 τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν; 900

- ὅ τι καλὸν φίλον αἶε.
 εὐδαίμων μὲν ὅς ἐκ θαλάσσης
 ἔφυγε χεῖμα, λιμένα δ' ἔκλειεν·
 εὐδαίμων δ' ὅς ὑπερθε μόχθων
 ἐγένεθ'· ἕτερον δ' ἕτερος ἕτερον
 ὄλβω καὶ δυνάμει παρήλθεν.
 μυρία δὲ μυροίοισιν
 ἔτ' εἰς' ἐλπίδες· αἳ μὲν
 τελευτῶσιν ἐν ὄλβῳ
 βροτοῖς, αἳ δ' ἀπέβησαν·
 τὸ δὲ κατ' ἡμᾶρ ὅτῳ βίωτος
 εὐδαίμων, μακαρίζω.
- ΑΙ. σὲ τὸν πρόθυμον ὄνθ' ἃ μὴ χρεῶν ὄρᾳν
 σπεύδοντά τ' ἀσπούδαστα, Πενθέα λέγω,
 ἔξιθι πάροιθε δωμαίων, ὄφθητί μοι,
 σκευὴν γυναικὸς μαινάδος Βάκχης ἔχων
 μητρός τε τῆς σῆς καὶ λόχου κατάσκοπος·
 πρέπεις δὲ Κάδμου θυγατέρων μορφὴν μιᾷ.
- ΠΕ. καὶ μὴν ὄρᾳν μοι δύο μὲν ἡλίους δοκῶ,
 δισσᾶς δὲ Θηβας καὶ πόλιν ἐπτάστομον·
 καὶ ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς
 καὶ σῶ κέρατα κρατὶ προσπεφυκέναι.
 ἀλλ' ἢ ποτ' ἦσθα θήρ; τεταύρωσαι γὰρ οὖν.
- ΑΙ. ὁ θεὸς ὁμαρτεῖ, πρόσθεν ὦν οὐκ εὐμενής,
 ἔνσπονδος ἡμῖν· νῦν δ' ὄρῳς ἃ χρὴ σ' ὄρᾳν.
- ΠΕ. τί φαίνομαι δῆτ'; οὐχὶ τὴν Ἰουῦς στάσιν
 ἢ τὴν Ἀγαυῆς ἐστάναι μητρός γ' ἐμῆς;
- ΑΙ. αὐτὰς ἐκείνας εἰσορᾷν δοκῶ σ' ὄρῶν.
 ἀλλ' ἐξ ἔδρας σοι πλόκαμος ἐξέστηχ' ὅδε,
 οὐχ ὥς ἐγὼ νιν ὑπὸ μέτρῳ καθήρμισα.
- ΠΕ. ἔνδον προσεῖων αὐτὸν ἀνασεῖων τ' ἐγὼ
 καὶ βακχιάζων ἐξ ἔδρας μεθώρμισα.

- ΔΙ. ἀλλ' αὐτὸν ἡμεῖς, οἷς σε θεραπεύειν μέλει,
 πάλιν καταστελοῦμεν· ἀλλ' ὄρθου κάρα.
- ΠΕ. ἰδοῦ, σὺ κόσμει· σοὶ γὰρ ἀνακείμεσθα δῆ.
- ΔΙ. ξῶναί τέ σοι χαλῶσι κούχ' ἐξῆς πέπλων 935
 στολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνουσιν σέθεν.
- ΠΕ. καί μοι δοκοῦσι παρὰ γε δεξιὸν πόδα·
 τὰνθ' ἐνδε δ' ὄρθως παρὰ τένοντ' ἔχει πέπλος.
- ΔΙ. ἦ πού με τῶν σῶν πρῶτον ἡγήσει φίλων,
 ὅταν παρὰ λόγον σώφρονας Βάκχας ἴδῃς; 940
- ΠΕ. πότερα δὲ θύρσον δεξιᾷ λαβὼν χερὶ
 ἢ τῇδε, Βάκχῃ μᾶλλον εἰκασθήσομαι;
- ΔΙ. ἐν δεξιᾷ χερὶ χάμα δεξιῶ ποδὶ
 αἶρειν νιν· αἰνῶ δ' ὅτι μεθέστηκας φρενῶν.
- ΠΕ. ἄρ' ἂν δυναίμην τὰς Κιθαιρῶνος πτυχὰς 945
 αὐταῖσι Βάκχαις τοῖς ἐμοῖς ὤμοις φέρειν;
- ΔΙ. δύναί' ἄν, εἰ βούλοιο· τὰς δὲ πρὶν φρένας
 οὐκ εἶχες ὑγίεις, νῦν δ' ἔχεις οἷας σε δεῖ.
- ΠΕ. μοχλοὺς φέρωμεν ἢ χεροῖν ἀνασπάσω
 κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὤμου ἢ βραχίονα; 950
- ΔΙ. μὴ σὺ γε τὰ Νυμφῶν διολῆσῃς ἰδρύματα
 καὶ Πανός ἔδρας, ἐνθ' ἔχει συρόγματα.
- ΠΕ. καλῶς ἔλεξας· οὐ σθένει νικητέον
 γυναῖκας, ἐλάταισιν δ' ἐμὸν κρῦψω δέμας.
- ΔΙ. κρῦψει σὺ κρῦψιν ἣν σε κρυφθῆναι χρεῶν 955
 ἐλθόντα δόλιον Μαινάδων κατάσκοπον.
- ΠΕ. καὶ μὴν δοκῶ σφᾶς ἐν λόχμας ὕρνιθας ὥς
 λέκτρων ἔχεσθαι φιλτάτοις ἐν ἔρκεσιν.
- ΔΙ. οὐκοῦν ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀποστέλλει φύλαξ·
 λήψει δ' ἴσως σφᾶς, ἣν σὺ μὴ ληφθῆς πάρος. 960
- ΠΕ. κόμιζε διὰ μέσης με Θηβαίας χθονός·
 μόνος γὰρ εἰμ' αὐτῶν ἀνὴρ τολμῶν τόδε.
- ΔΙ. μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις, μόνος·

- τοιγάρ σ' ἀγῶνες ἀναμένουσιν οὐς ἐχρῆν.
 ἔπου δέ· πομπὸς δ' εἰμ' ἐγὼ σωτήριος, 961
 κεῖθεν δ' ἀπάξει σ' ἄλλος ΠΕ. ἢ τεκοῦσά γε.
 ΑΙ. ἐπίσημον ὄντα πᾶσιν. ΠΕ. ἐπὶ τόδ' ἐρχομαι.
 ΑΙ. φερόμενος ἦξις ΠΕ. ἀβρότῃτ' ἐμὴν λέγεις.
 ΑΙ. ἐν χερσὶ μητρός. ΠΕ. καὶ τρυφᾶν μ' ἀναγκά-
 σεις.
 ΑΙ. τρυφάς γε τοιάσδ'. ΠΕ. ἀξίων μὲν ἄπτομαι. 970
 ΑΙ. δεινὸς σὺ δεινὸς καπὶ δειν' ἐρχει πάθῃ,
 ὥστ' οὐρανῷ στηρίζον εὐρήσεις κλέος.
 ἔκτειν', Ἀγαυή, χεῖρας αἷθ' ὁμόσποροι
 Κάδμου θυγατέρες· τὸν νεανίαν ἄγω
 τόνδ' εἰς ἀγῶνα μέγαν, ὃ νικήσων δ' ἐγὼ 975
 καὶ Βρόμιος ἔσται, τᾶλλα δ' αὐτὸ σημανεῖ.
 ΧΘ. ἴτε θεαὶ Αὐσσης κύνες ἴτ' εἰς ὄρος, στρ.
 θιάσον ἐνθ' ἔχουσι Κάδμου κόραι,
 ἀνοιστρέσατέ νιν
 ἐπὶ τὸν ἐν γυναικομίμῳ στολᾷ 980
 Μαινάδων * κατάσκοπον λυσσώδη.
 μάτῃς πρῶτά νιν λευρᾶς ἀπὸ πέτρας
 ἢ σκόλοπος ὄψεται
 δοκεύοντα, Μαινάσιν δ' ἀπύσει·
 τίς ὃδε Καδμείων 985
 μαστῆρ ὄρειδρόμων
 ἐς ὄρος ἐς ὄρος ἔμολεν ἔμολεν, ὦ Βάκχαι;
 τίς ἄρα νιν ἔτεκεν;
 οὐ γὰρ ἐξ αἵματος γυναικῶν ἔφν·
 λεαίνας δὲ γέγον' ὃδ' ἢ Γοργόνων 990
 Αἰβυσσᾶν γένος.
 ἴτω δίκᾳ φανερός, ἴτω ξιφηφόρος
 φρονεύουσα λαιμῶν διαμπᾶξ

τὸν ἄθεον ἄνομον ἄδικον Ἐχίονος 995
τόκον γηγενῇ.

ὃς ἄδίκῳ γνώμα παρὰ νόμῳ τ' ὄργῃ 1000
περὶ τὰ Βάκχ' ὄργια ματρός τε σᾶς
μανεῖσα προπίδι

παρὰ κόπῳ τε λήματι στέλλεται, 1000
τὰν ἀνίκαιον ὥς κρατήσων βίᾳ.
γνώμαν σῶφρον', ἃ θνητοῖς ἀπροφάσιςτος
εἰς τὰ θεῶν ἔφνυ,

βροτείαν τ' ἔχειν ἄλυπος βίος. 1005
τὸ σοφὸν οὐ φθονῶ·

χαίρω θηρεύουσ' 1010
ἔτερα μεγάλα φανερά τ' ὄντ' αἰί,
ἐπὶ τὰ καλὰ βίον
ἡμᾶρ εἰς νύκτα τ' εὐαγοῦντ' εὐσεβεῖν,
τὰ δ' ἔξω νόμιμα δίκας ἐκβαλόν-
τα τιμᾶν θεούς.

ἴτω δίκᾳ φανερός, ἴτω ξιφηφόρος
φρονεύουσα λαιμῶν διαμπᾶξ 1015
τὸν ἄθεον ἄνομον ἄδικον Ἐχίονος
τόκον γηγενῇ.

φάνηθι ταῦρος ἢ πολύνκρανος ἰδεῖν
δράκων ἢ πυριφλέγων
ὀρᾶσθαι λέων.

ἴθ', ὦ Βάκχε, θηραγρεύτα Βακχᾶν, 1020
γελῶντι προσώπῳ περιβαλε
βρόχον ἐπὶ θανάσιμον
ἀγέλαν πεσόντι τὰν Μαινάδων.

ΑΓΓ. ὦ δῶμ' ὃ πρίν ποτ' εὐτύχεις ἂν Ἑλλάδα, 1025
Σιδωνίου γέροντος, ὃς τὸ γηγενὲς
δράκοντος ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος,
ὥς σε στενάξω, δοῦλος ὦν μὲν, ἀλλ' ὅμως.

- ΧΟ. τί δ' ἔστιν; ἐκ Βακχῶν τι μηνύεις νέον;
 ΑΓΓ. Πενθεὺς ὄλωλε, παῖς Ἐχίονος πατρός. 1030
- ΧΟ. ὠναξ Βρόμιε· θεὸς φαίνει μέγας.
 ΑΓΓ. πῶς φής; τί τοῦτ' ἔλεξας; ἢ' πλ τοῖς ἐμοῖς
 χαίρεις κακῶς πράσσουσι δεσπόταις, γύναι;
 ΧΟ. εὐάζω ξένα μέλεσι βαρβάροις·
 οὐκέτι γὰρ δεσμῶν ὑπὸ φόβῳ πτήσσω. 1035
- ΑΓΓ. Θήβας δ' ἀνάνδρους ᾧδ' ἄγεις * * * *;
 ΧΟ. ὁ Διόνυσος ὁ Διόνυσος, οὐ Θῆβαι
 κράτος ἔχουσ' ἐμόν.
 ΑΓΓ. συγγνωστὰ μὲν σοι, πλὴν ἐπ' ἐξειργασμένοις
 κακοῖσι χαίρειν, ᾧ γυναιῆες, οὐ καλόν. 1040
- ΧΟ. ἔνεπέ μοι, φράσον, τί νι μόρῳ θνήσκει
 ἄδικος ἄδικά τ' ἐκπορίζων ἀνὴρ;
 ΑΓΓ. ἐπεὶ θεράπνας τῆσδε Θηβαίας χθονὸς
 λιπόντες ἐξέβημεν Ἀσωποῦ ῥοάς,
 λέπας Κιθαιρώνειον εἰσεβάλλομεν 1045
 Πενθεὺς τε κάρῳ, δεσπότη γὰρ εἰπόμην,
 ξένος θ' ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίας.
 πρῶτον μὲν οὖν ποιηρὸν ἴζομεν νάπος,
 τά τ' ἐκ ποδῶν σιγηλὰ καὶ γλώσσης ἄπο
 σώζοντες, ὥς ὀρῶμεν οὐχ ὀρώμενοι. 1050
 ἦν δ' ἄγκος ἀμφίρρηκτον, ὕδασι διάβροχον,
 πεύκαισι συσκιάζον, ἐνθα Μαινάδες
 καθήντ' ἔχουσαι χεῖρας ἐν τερπνοῖς πόνοις.
 αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν θύρσον ἐκλελοιπότε
 κισσῷ κομήτην ἀνθις ἐξανέστεφον, 1055
 αἱ δ' ἐκλιποῦσαι ποικίλ' ὥς πῶλοι ξυγὰ
 βακχεῖον ἀντέκλαζον ἀλλήλαις μέλος.
 Πενθεὺς δ' ὁ τλήμων θῆλυν οὐχ ὀρῶν ὄχλον

χρηστοῖσι δούλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν.

1028

ἔλεξε τοιάδ'· ὦ ξέν', οὐ μὲν ἔσταμεν,
 οὐκ ἐξικνουμαι Μαινάδων ὅσσοις μόθον· 1060
 ὄχθον δ' ἐπεμβὰς ἢ ἐλάτην ὑψαύχενα
 ἰδοιμ' ἂν ὀρθῶς Μαινάδων αἰσχροουργίαν.
 τοῦντεῦθεν ἦδη τοῦ ξένου [τι] θαυμ' ὁρῶ·
 λαβὼν γὰρ ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον
 κατῆγεν, ἦγεν, ἦγεν εἰς μέλαν πέδον· 1065
 κυκλοῦτο δ' ὥστε τόξον ἢ κυρτὸς τροχὸς
 τόρῳ γραφόμενος περιφορᾶν, ἐλικοδρομον·
 ὡς κλῶν ὕρειον ὁ ξένος χεροῖν ἄγων
 ἔκαμπτεν εἰς γῆν, ἔργματ' οὐχὶ θνητὰ δρῶν.
 Πενθέα δ' ἰδρύσας ἐλατίνων ὄζων ἔπι, 1070
 ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω
 ἀτρέμα, φυλάσσω μὴ ἀναχαιτίσειέ νιν.
 ὀρθῇ δ' ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐστηρίζετο
 ἔχουσα νῶτοις δεσπότην ἐφήμενον.
 ὤφθη δὲ μᾶλλον ἢ κατείδε Μαινάδας· 1075
 ὅσον γὰρ οὐπω δῆλος ἦν θάσσω ἄνω,
 καὶ τὸν ξένον μὲν οὐκέτ' εἰσορᾶν παρῆν,
 ἐκ δ' αἰθέρος φωνή τις, ὡς μὲν εἰκάσαι
 Διόνυσος, ἀνεβόησεν· ὦ νεάνιδες,
 ἄγω τὸν ὑμᾶς καμὲ τὰμά τ' ὄργια 1080
 γέλων τιθέμενον· ἀλλὰ τιμωρεῖσθέ νιν.
 καὶ ταῦθ' ἄμ' ἡγόρευε καὶ πρὸς οὐρανὸν
 καὶ γαῖαν ἐστήριξε φῶς σεμνοῦ πυρός.
 σίγησε δ' αἰθήρ, σῆγα δ' εὐλειμος νάπη
 φύλλ' εἶχε, θηρῶν δ' οὐκ ἂν ἤκουσας βοήν. 1085
 αἶ δ' ὥσιν ἡχὴν οὐ σαφῶς δεδερμένα
 ἔστησαν ὀρθαὶ καὶ διήνεγκαν κόρας.
 ὁ δ' αὖθις ἐπεκέλευσεν· ὡς δ' ἐγνώρισαν
 σαφῇ κελευσμὸν Βακχίου Κάδμου κόραι,
 ἦξαν πελείας ὠκύτητ' οὐχ ἥσσονες 1090

ποδῶν ἔχουσαι συντόνοις δρομήμασι,
 μήτηρ Ἀγαυή σύγγονοι θ' ὁμόσποροι
 πᾶσαι τε Βάκχαι· διὰ δὲ χειμάρρου νάπης
 ἄγμῶν τ' ἐπήδων θεοῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς.
 ὥς δ' εἶδον ἐλάτῃ δεσπότῃν ἐφήμενον, 1095
 πρῶτον μὲν αὐτοῦ χερμάδας κραταιβόλους
 ἔρριπτον, ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραν,
 ὅξοισι τ' ἐλατίνουσιν ἤκοντίζετο·
 ἄλλαι δὲ θυρσοὺς ἴεσαν δι' αἰθέρος
 Πενθέως, στόχον δύστηνον· ἀλλ' οὐκ ἤνυτον. 1100
 κρεῖσσον γὰρ ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων
 καθήστο τλήμων, ἀπορία λελημμένος.
 τέλος δὲ δρυῖνους συγκεραυνοῦσαι κλάδους,
 ῥίξας ἀνεσπάρασσον ἀσιδήροις μοχλοῖς.
 ἐπεὶ δὲ μόχθων τέρματ' οὐκ ἐξήνυτον, 1105
 ἔλεξ' Ἀγαυή· φέρε, περιστᾶσαι κύκλῳ
 πτόρθου λάβεσθι, Μαινάδες, τὸν ἀμβάτην
 θῆρ' ὥς ἔλωμεν, μηδ' ἀπαγγέλλῃ θεοῦ
 χοροὺς κρυφαίους. αἶ δὲ μυρία χεῖρα
 προσέθεσαν ἐλάτῃ κἄξανέσπασαν χθονός· 1110
 ὕψου δὲ θάσσων ὑπόθεν χαμαιπετῆς
 πίπτει πρὸς οὐδας μυρίοις οἰμώγμασι
 Πενθέως· κακοῦ γὰρ ἐγγὺς ὢν ἐμάνθανε.
 πρώτη δὲ μήτηρ ἤρξεν ἱερία φόνου
 καὶ προσπίπτει νιν· ὁ δὲ μίτραν κόμης ἄπο 1115
 ἔρριψεν, ὥς νιν γνωρίσασα μὴ κτάνοι
 τλήμων Ἀγαυή, καὶ λέγει παρηίδος
 ψαύων· ἐγὼ τοι, μῆτερ, εἰμι παῖς σέθεν
 Πενθέως, ὃν ἔτεκες ἐν δόμοις Ἐχίονος·
 οἴκτειρε δ' ὦ μῆτέρ με μηδὲ ταῖς ἐμαῖς 1120
 ἁμαρτίαισι παῖδα σὸν κατακτάνῃς.
 ἦ δ' ἀφρὸν ἐξεῖσα καὶ διαστρόφους

κόρας ἐλίσσουσ', οὐ φρονοῦσ' ἂν χρὴ φρονεῖν,
 ἐκ Βακχίου κατείχεται, οὐδ' ἐπειθέ νιν.
 λαβοῦσα δ' ὠλέναις ἀριστερὰν χεῖρα, 1125
 πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τοῦ δυσδαίμονος
 ἀπεσπάραξεν ὦμον, οὐχ ὑπὸ σθένους,
 ἀλλ' ὁ θεὸς εὐμάρειαν ἐπεδίδου χεροῖν.
 Ἰνώ δὲ τὰ πλὴ θάτερ' ἐξειργάζετο
 ῥηγνῦσα σάρκα, Αὐτονόη τ' ὄχλος τε πᾶς 1130
 ἐπαίχε Βακχῶν· ἦν δὲ πᾶσ' ὁμοῦ βοή,
 ὁ μὲν στενάζων ὅσον ἐτύγχανεν πνέων,
 αἱ δ' ἠλάλαζον. ἔφερε δ' ἡ μὲν ὠλένην,
 ἡ δ' ἶχνος αὐταῖς ἀρβύλαις γυμνοῦντο δὲ
 πλευραὶ σπαραγμοῖς· πᾶσα δ' ἡματωμένη 1135
 χεῖρας, διεσφαίριζε σάρκα Πενθέως.
 κεῖται δὲ χωρὶς σῶμα, τὸ μὲν ὑπὸ στύφλοις
 πέτραις, τὸ δ' ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῳ,
 οὐ ῥᾶδιον ζήτημα· κρᾶτα δ' ἄθλιον,
 ὅπερ λαβοῦσα τυγχάνει μήτηρ χεροῖν, 1140
 πήξας' ἐπ' ἄκρον θυρσον ὡς ὀρεστέρου
 φέρει λέοντος διὰ Κιθαιρῶνος μέσου,
 λιποῦσ' ἀδελφὰς ἐν χοροῖσι Μαινάδων.
 χωρεῖ δὲ θήρα δυσπότμῳ γαυρουμένη
 τειχέων ἔσω τῶνδ', ἀνακαλοῦσα Βάκχιον 1145
 τὸν ξυγκύνναγον, τὸν ξυνεργάτην ἄγρας
 τὸν καλλίνικον, ἧ δάκρυα νικηφορεῖ.
 ἐγὼ μὲν οὖν τῇδ' ἐκποδῶν τῇ ξυμφορᾷ
 ἄπειμ', Ἀγαυὴν προῖν μολεῖν πρὸς δῶματα.
 τὸ σφρονεῖν δὲ καὶ σέβειν τὰ τῶν θεῶν 1150
 κάλλιστον· οἶμαι δ' αὐτὸ καὶ σοφώτατον
 θνητοῖσιν εἶναι κτῆμα τοῖσι χρωμένοις.

ΧΟ.

ἀναχορεύσωμεν Βάκχιον,
 ἀναβοάσωμεν ξυμφορὰν

- τὰν τοῦ δράκοντος ἐγενέτα Πενθέως, 1156
 ὃς τὰν θηλυγενῆ στολὰν
 νάρθηκά τε πιστὸν Ἴδαν
 ἔλαβεν εὐθυρσον,
 ταῦρον προηγητῆρα συμφορᾶς ἔχων.
 Βάκχαι Καδμεΐαι, 1160
 τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπράξατε
 εἰς γόον, εἰς δάκρυα.
 καλὸς ἄγων, ἐν αἵματι στάζουσαν
 χεῖρα περιβαλεῖν τέκνου.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ εἰς δόμους ὀρμωμένην 1165
 Πενθέως Ἀγαυὴν μητέρ' ἐν διαστροφῶις
 ὄσσοις, δέχεσθαι κῶμον εὐλοῦ θεοῦ.
- ΑΓ. Ἀσιάδες Βάκχαι. ΧΟ. * * τί μ' ὀρθοῖς ὦ; στρ.
 ΑΓ. φέρομεν ἐξ ὄρεος
 ἑλικά νεότομον ἐπὶ μέλαθρα, 1170
 μακάριον θήραν.
 ΧΟ. ὀρῶ καὶ σε δέξομαι σύγκωμον.
 ΑΓ. ἔμαρψα τόνδ' ἄνευ βρόχων
 * * * * * νέον λίν,
 ὥς ὀρᾶν πάρα. 1175
- ΧΟ. πόθεν ἐρημίας;
 ΑΓ. Κιθαιρῶν ΧΟ. τί Κιθαιρῶν;
 ΑΓ. κατεφόνευσέν νιν.
 ΧΟ. τίς ἅ βαλοῦσα πρώτα; ΑΓ. ἐμὸν τὸ γέρας.
 ΧΟ. μάκαιρ' Ἀγαυή ΑΓ. κληζόμεθ' ἐν διασσοῖς. 1180
 ΧΟ. τίς ἄλλα; ΑΓ. τὰ Κάδμου ΧΟ. τί Κάδμου;
 ΑΓ. γένεθλα
 μετ' ἐμὲ μετ' ἐμὲ τοῦδ'
 ἔθιγε θηρός. εὐτυχὴς γ' ἄδ' ἄργα.
 μέτεχέ νυν θοίνης. ΧΟ. τί μετέχω τλάμων; ἀντ.

1168 — 1183 = 1184 — 1199

- ΑΓ. νέος ὁ μόσχος ἄρ- 1185
 τι γένυν ὑπὸ κόρυθ' ἀπαλότριχα
 κατάκομον θάλλει.
- ΧΟ. πρέπει γὰρ ὥστε θηρὸς ἀγραύλου φόβῃ.
- ΑΓ. ὁ Βάκχιος κυναγέτας
 σοφὸς σοφῶς ἀνέπηλεν ἐπὶ θήρῃ 1190
 τοῦδε Μαινάδας.
- ΧΟ. ὁ γὰρ ἄναξ ἀγρεύς.
- ΑΓ. ἐπαινεῖς; ΧΟ. τί δ' ἐπαινῶ;
- ΑΓ. τάχα δὲ Καδμεῖοι
- ΧΟ. καὶ παῖς γε Πενθεὺς ματέρ' ΑΓ. ἐπαινέσεται,
- ΧΟ. λαβοῦσαν ἄγρην ΑΓ. τάνδε λεοντοφυῆ 1196
- ΧΟ. περισσὰν ΑΓ. περισσῶς. ΧΟ. ἀγάλλει; ΑΓ. γέ-
 γηθα
 μεγάλα μεγάλα καὶ
 φανερά τᾶδ' ἄγρᾳ κατειργασμένα.
- ΧΟ. δεῖξόν νυν, ὦ τάλαινα, σὴν νικηφόρου 1200
 ἄστοῖσιν ἄγρην ἣν φέρουσ' ἐλήλυθας.
- ΑΓ. ὦ καλλίπυργον ἄστυ Θηβαίας χθονὸς
 ναίοντες, ἔλθεθ' ὥς ἴδῃτε τήνδ' ἄγρην,
 Κάδμου θυγατέρες θηρὸς ἣν ἠγρεύσαμεν
 οὐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν, 1205
 οὐ δικτύοισιν, ἀλλὰ λευκοπήχεσι
 χειρῶν ἀκμαῖσι. κᾶτα κομπάζειν μάτην
 καὶ λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι χρεῶν;
 ἡμεῖς δὲ ταύτῃ χειρὶ τόνδε θ' εἵλομεν
 χωρὶς τε θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν. 1210
 ποῦ μοι πατήρ ὁ πρέσβυς; ἐλθέτω πέλας.
 Πενθεύς τ' ἐμὸς παῖς ποῦ ᾽στιν; αἰρέσθω λαβῶν
 πηκτῶν πρὸς οἴκους κλιμάκων προσαμβάσεις,
 ὥς πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις τόδε
 λέοντος ὃν πάρειμι θηράσας' ἐγώ. 1215

- ΚΑ.** ἔπεσθέ μοι φέροντες ἄθλιον βάρος
 Πενθέως, ἔπεσθε, πρόσπολοι, δόμων πάρος,
 οὗ σῶμα μοχθῶν μυρίοις ζητήμασι
 φέρω τόδ' εὐρών ἐν Κιθαιρώνος πτυχαῖς
 διασπαρακτόν, κούδεν ἐν ταύτῳ πέδῳ 1220
 [λαβών, ἐν ὕλῃ κείμενον δυσσευρέτῳ].
 ἤκουσα γάρ του θυγατέρων τολμήματα,
 ἥδη κατ' ἄστυ τειχέων ἔσω βεβῶς
 σὺν τῷ γέροντι Τειρεσίᾳ Βακχῶν πάρα·
 πάλιν δὲ κάμψας εἰς ὄρος κομίζομαι 1225
 τὸν κατθανόντα παῖδα Μαινάδων ὕπο.
 καὶ τὴν μὲν Ἀκταίων' Ἀριστέα ποτὲ
 τεκοῦσαν εἶδον Ἀυτοτόνῃ Ἰνώ θ' ἅμα
 ἔτ' ἀμφὶ δρυμοῖς οἰστροπλήγας ἀθλλίας,
 τὴν θ' εἶπε τίς μοι δεῦρο βακχεῖω ποδὶ 1230
 στείλχειν Ἀγαυήν, οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσαμεν.
 λεύσσω γὰρ αὐτήν, ὅππιν οὐκ εὐδαίμονα.
- ΑΓ.** πάτερ, μέγιστον κομπάσαι πάρεστί σοι,
 πάντων ἀρίστας θυγατέρας σπείραι μακρῷ
 θνητῶν· ἀπάσας εἶπον, ἐξόχως δ' ἐμέ, 1235
 ἢ τὰς παρ' ἱστοῖς ἐκλιποῦσα κερκίδας
 εἰς μεῖζον ἤκω, θῆρας ἀγρεύειν χεροῖν.
 φέρω δ' ἐν ὠλέναισιν, ὥς ὄρες, τάδε
 λαβοῦσα τάριστεία, σοῖσι πρὸς δόμοις
 ὥς ἂν κρεμασθῇ· σὺ δὲ πάτερ δέξαι χεροῖν· 1240
 γαυρούμενος δὲ τοῖς ἐμοῖς ἀγρεύμασι
 κάλει φίλους εἰς δαῖτα· μακάριος γὰρ εἶ,
 μακάριος, ἡμῶν τοιᾶδ' ἐξειργασμένων.
- ΚΑ.** ὦ πένθος οὐ μετρητὸν οὐδ' οἷόν τ' ἰδεῖν,
 φόνον ταλαίναις χερσὶν ἐξειργασμένων. 1245
 καλὸν τὸ θῦμα καταβαλοῦσα δαίμοσιν
 ἐπὶ δαῖτα Θήβας τάσδε καμὲ παρακαλεῖς.

- οἱμοι κακῶν μὲν πρῶτα σῶν, ἔπειτ' ἐμῶν·
ὥς ὁ θεὸς ἡμᾶς ἐνδίκως μὲν, ἀλλ' ἄγαν
Βρόμιος ἀναξ' ἀπώλεσ' οἰκεῖος γεγώς. 1250
- ΑΓ. ὥς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφην
ἐν τ' ὄμμασι σκυθρωπόν. εἶθε παῖς ἐμὸς
εὐθῆρος εἴη, μητρὸς εἰκασθεὶς τρόποις,
ὅτ' ἐν νεανίασι Θηβαίοις ἄμα
θηρῶν ὀριγνῶτ'. ἀλλὰ θεομαχεῖν μόνον 1255
οἷός τ' ἐκείνος. νουθετητέος, πάτερ,
σοῦστίην. τίς αὐτὸν δεῦρ' ἂν ὄψιν εἰς ἐμὴν
καλέσειεν, ὥς ἴδῃ με τήν εὐδαίμονα;
- ΚΑ. φεῦ φεῦ· φρονήσασαί μιν οἷ' ἐδράσατε,
ἀλγῆσεν ἄλγος δεινόν· εἰ δὲ διὰ τέλους 1260
ἐν τῷδ' αἰεὶ μενεῖτ' ἐν ᾧ καθέστατε,
οὐκ εὐτυχούσαι δόξετ' οὐχὶ δυστυχεῖν.
τί δ' οὐ καλῶς τῶνδ' ἢ τί λυπηρῶς ἔχει;
- ΑΓ. πρῶτον μὲν εἰς τόνδ' αἰθέρ' ὄμμα σὸν μέθεες.
ΚΑ. ἰδοῦ· τί μοι τόνδ' ἐξυπέπας εἰσορᾶν; 1265
ΑΓ. ἔθ' αὐτὸς ἢ σοι μεταβολῆς ἔχειν δοκεῖ;
ΚΑ. λαμπρότερος ἢ πρὶν καὶ διππετέστερος.
ΑΓ. τὸ δὲ πτοηθῆν τὸδ' ἔτι σῇ ψυχῇ πάρα;
ΚΑ. οὐκ οἶδα τοῦπος τοῦτο, γίγνομαι δὲ πῶς 1270
ΑΓ. ἔννοος μετασταθείσα τῶν πάρος φρενῶν.
ΚΑ. κλύεις ἂν οὖν τι ἀποκρίναι· ἂν σαφῶς;
ΑΓ. ὥς ἐκλέλησμαι γ' ἅ πάρος εἰπομεν, πάτερ.
ΚΑ. εἰς ποῖον ἤλθες οἶκον ὑμεναίων μετὰ;
ΑΓ. σπαρτῶ μ' ἔδωκας, ὥς λέγουσ', Ἐχίονι.
ΚΑ. τίς οὖν ἐν οἴκοις παῖς ἐγένετο σῶ πόσει; 1275
ΑΓ. Πενθεύς, ἐμῇ τε καὶ πατρὸς κοινωνία.
ΚΑ. τίνας προσώπων δῆτ' ἐν ἀγκάλαις ἔχεις;
ΑΓ. λέοντος, ὥς γ' ἔφασκον αἰ θηρώμεναι.
ΚΑ. σκέψαι νυν ὀρθῶς, βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν.
ΑΓ. ἔα, τί λεύσσω; τί φέρομαι τὸδ' ἐν χερσίν; 1280
ΚΑ. ἄθροισον αὐτὸ καὶ σαφέστερον μάθε.
ΑΓ. ὄρω μέγιστον ἄλγος ἢ τάλαιν' ἐγώ.
ΚΑ. μῶν σοιλέοντι φαίνεται προσικέναι;
ΑΓ. οὐκ· ἀλλὰ Πενθεύς ἢ τάλαιν' ἔχω κάρα·
ΚΑ. ἡμαρμένον γε πρόσθεν ἢ σὲ γνωρίσαι. 1285
ΑΓ. τίς ἐκτανέν νιν; πῶς ἐμᾶς ἤλθεν χέρας;

- ΚΑ. δύστην' ἀλήθει', ὥς ἐν οὐ καιρῷ πάρει.
 ΑΓ. λέγ', ὥς τὸ μέλλον καρδία πῆδημ' ἔχει.
 ΚΑ. σὺ νιν κατέκτας καὶ κασίγνηται σέθεν.
 ΑΓ. ποῦ δ' ὦλετ'; ἢ κατ' οἶκον; ἢ ποίοις τόποις; 1290
 ΚΑ. οὐπερ πρὶν Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες.
 ΑΓ. τί δ' εἰς Κιθαιρῶν' ἦλθε δυσδαίμων ὄδε;
 ΚΑ. ἐκερτόμει θεὸν σάς τε βακχείας μολῶν.
 ΑΓ. ἡμεῖς δ' ἐκεῖσε τίνι τρόπῳ κατήραμεν;
 ΚΑ. ἐμάνητε, πᾶσά τ' ἐξεβακχεύθη πόλις. 1295
 ΑΓ. Διώνυσος ἡμᾶς ὤλεσ', ἔοτι μανθάνω.
 ΚΑ. ὑμῖν ὕβρισθεις· θεὸν γὰρ οὐχ ἡγείσθ' ἐ νιν.
 ΑΓ. τὸ φίλτατον δὲ σῶμα ποῦ παιδός, πάτερ;
 ΚΑ. ἐγὼ μόλις τὸδ' ἐξερευνήσας φέρω.
 ΑΓ. ἦ πᾶν ἐν ἄρθροισιν στυγνεκλυμένον καλῶς; 1300
 * * * * *
 ΑΓ. Πενθεῖ δὲ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς;
 ΚΑ. ὑμῖν ἐγένεθ' ὅμοιος, οὐ σέβων θεόν.
 τοιγάρ στυγήσει πάντας εἰς μίαν βλάβην,
 ὑμᾶς τε τόνδε δ', ὥστε διολέσσαι δόμους
 καί μ', ὅστις ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γεγώς 1305
 τῆς σῆς τὸδ' ἔρνος, ὦ τέλεινα, νηδύος
 αἰσχίστα καὶ κάκιστα κατθανόνθ' ὄρω,
 ὃ δῶμ' ἀνέβλεψ', ὅς συνεῖχες, ὦ τέκνον,
 τοῦμόν μέλαθρον, παιδός ἐξ ἐμῆς γεγώς,
 πόλει τε τάρβος ἦσθα· τὸν γέροντα δὲ 1310
 οὐδεὶς ὕβριζειν ἤθελ' εἰσορῶν τὸ σὸν
 κάρα· δίκην γὰρ ἄξιον ἐλάβανεν.
 νῦν δ' ἐκ δόμων ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι
 ὁ Κάδμος ὁ μέγας, ὃς τὸ Θηβαίων γένος
 ἔσπειρα καὶ ἤνησα κόλλιστον θέρος. 1315
 ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ γὰρ οὐκέτ' ὦν ὅμως
 τῶν φιλτάτων ἐμοιγ' ἀριθμήσει, τέκνον,
 οὐκέτι γενεῖον τοῦδε διγγάνων χερσί,
 τὸν μητρὸς αὐδῶν πατέρα προσπτύξει, τέκνον,
 λέγων· τίς ἀδικεῖ, τίς σ' ἀτιμάζει, γέρον; 1320
 τίς σὴν ταράσσει καρδίαν λυπηρὸς ὢν;
 λέγ', ὥς κολάζω τὸν ἀδικοῦντά σ', ὦ πάτερ.
 νῦν δ' ἄθλιος μὲν εἰμ' ἐγώ, τλήμων δὲ σὺ,
 οἰκτρά δὲ μήτηρ, τλήμονες δὲ σύγγρονοι.

1325

εἰ δ' ἔστιν ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ,
εἰς τοῦδ' ἀθρήσας θάνατον ἡγείσθω θεοῦς.
τὸ μὲν σὺν ἀλγῶ, Κῆρμε· σὸς δ' ἔχει δίκην
παῖς παιδὸς ἀξίαν μὲν, ἀλγεινὴν δὲ σοί.

ΧΟ.

ΑΓ.

ὦ πάτερ, ὅρας γὰρ τὰμ' ὅσα μετεστράφη

* * * * *

* * * * *

ΔΙ.

* * * * *

* * * * *

δράκων γενήσκει μεταβαλὼν, δάμαρ τε σὴ
ἐκθηριωθείς ὄφεος ἀλλάξει τύπον,
ἣν Ἀρεὸς ἔσχευε Ἀρμονίαν θνητὸς γεγώς.
ὅχον δὲ μόσχων, χρησμὸς ὡς λέγει Διὸς,
ἐλθς μετ' ἀλόχον, βαρβάρων ἡγούμενος.

1330

πολλὰς δὲ πέρσεις ἀναρίθμω στρατεύματι
πόλεις· ὅταν δὲ Λοξίου χρηστήριον

1335

διαρπάσῃσι, νόστον ἄθλιον πάλιν
οἰήσουσι· σὲ δ' Ἄρης Ἀρμονίαν τε ρύσεται

μακάρων τ' ἐς αἶαν σὺν καθιδρύσει βίον.
ταυτ' οὐχὶ θνητοῦ πατρὸς ἐκγεγώς λέγω.

1340

Διόνυσος, ἀλλὰ Ζηνός· εἰ δὲ σωφρονεῖν
ἐγνωθ', ὅτ' οὐκ ἠθέλετε, τὸν Διὸς γόνον
εὐδαιμονοῖτ' ἂν σύμμαχον κεκτημένοι.

ΑΓ.

ΔΙ.

ΑΓ.

ΔΙ.

ΑΓ.

ΔΙ.

ΑΓ.

ΔΙ.

ΚΑ.

Διόνυσε, λισσόμεσθ' ἄ σ', ἡδίκηκα μιν.

ὅψ' ἐμάθενθ' ἡμᾶς, ὅτε δ' ἐχοῖην, οὐκ ἤδετε.

1345

ἐγνωκάμεν ταυτ'· ἀλλ' ἐπεξέρχει λίαν.

καὶ γὰρ πρὸς ὑμῶν θεὸς γεγώς ὑβριζόμεν.

ὀργὰς πρόπει θεοὺς οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς.

πάλαι τὰδε Ζεὺς οὐμὸς ἐπένευσεν πατὴρ.

αἰαί, δέδοκται, πρόσβυ, τλήμονες φυγαί.

1350

τί δῆτα μέλλεθ' ἄπερ ἀναγκαίως ἔχει;

ὦ τέκνον, ὡς εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακόν,

σύ δ' ἢ τάλαινα σύγγονοί τε σαί [φίλοι],

ἐγὼ δ' ὁ τλήμων βαρβάρους ἀφίξομαι

γέρον μετοίκος· ἔτι δέ μοι τὸ θέσφατον

1355

εἰς Ἑλλάδ' ἀγαγεῖν μιγάδα βάρβαρον στρατὸν.

καὶ τὴν Ἀρεὸς παῖδ' Ἀρμονίαν δάμαρτ' ἐμήν

δράκων δρακύνος φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν

ἄξω πλὴ βωμοὺς καὶ τάφους Ἑλληνικοὺς,

- ἡγούμενος λόγχαισιν· οὐδὲ παύσομαι
κακῶν ὁ τλήμων, οὐδὲ τὸν καταιβάτην
Ἀχέροντα πλεύσας ἤσυχος γενήσομαι.
- ΑΓ. ὦ πάτερ, ἐγὼ δὲ σοῦ στερεῖσα φεύξομαι.
ΚΑ. τί μ' ἀμφιβάλλεις χερσίν, ὦ τάλαινα παῖ,
ὄρνις ὅπως κηφῆνα πολιοῦχως κύκνος; 1365
- ΑΓ. ποῖ γὰρ τράπωμαι πατρίδος ἐκβεβλημένη;
ΚΑ. οὐκ οἶδα, τέκνον· μικρὸς ἐπίκουρος πατήρ.
ΑΓ. χαῖρ', ὦ μέλαθρον, χαῖρ', ὦ πατρία
πόλις· ἐκλείπω σ' ἐπὶ δυστυχίᾳ
φυγὰς ἐκ θαλάμων. 1370
- ΚΑ. στεῖχέ νυν, ὦ παῖ, τὸν Ἀρισταίου

* * * * *

- [ΑΓ. στέρομαί σε, πάτερ. ΚΑ. καὶ γὰρ σέ, τέκνον,
καὶ σὰς ἐδάκρυσα κασιγνήτας.
ΑΓ. δεινῶς γὰρ τάνδ' αἰκίαν
Διόνυσος ἄναξ 1375
τοὺς σοὺς εἰς οἴκους ἔφερεν.
ΔΙ. καὶ γὰρ ἐπασχον δεινὰ πρὸς ὑμῶν,
ἀγέρατον ὄνομ' ἔχων ἐν Θήβαις.
ΑΓ. χαῖρε, πάτερ, μοι. ΚΑ. χαῖρ', ὦ μελέα
θυγάτερ, χαλεπῶς εἰς τὸδ' ἂν ἦκοις. 1380
ΑΓ. ἄγετ' ὦ πομποί με, κασιγνήτας
ἵνα συμφυγάδας ληψόμεθ' οἰκτρὰς,
ἔλθοιμι δ' ὅπου
μῆτε Κιθαιρῶν μικρὸς [μ' ἐσίδοι]
μῆτε Κιθαιρῶν ὅσσοισιν ἐγώ,
μῆθ' ὅθι θύρσου μνημ' ἀνάκειται·
Βάκχαις δ' ἄλλαισι μέλοιεν. 1385
ΧΟ. πολλὰ μορφὰι τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.] 1390

+

E K A B H.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

ΕΚΑΒΗ.

ΧΟΡΟΣ.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΤΑΛΟΤΒΙΟΣ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Μετὰ τὴν Τροίαν ἄλωσιν ἄραντες οἱ Ἕλληνες καθωρίσθησαν ἐν τῇ ἀντιπέραν Χερσονήσῳ τῆς Θωάκης, ἧς ἦρχε Πολυμήτωρ· ἐνθα καὶ φανείς Ἀχιλλεύς ἐπέσχε τοὺς Ἀχαιοὺς τῆς ἀναγωγῆς, αἰτῶν τὴν παῖδα Πριάμου Πολυξένην γέρας αὐτῷ δοθῆναι. Ἕλληνες μὲν οὖν ἐψηφίσαντο σφάξαι αὐτήν ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ ἦρωος. ἐπεμψαν δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς πρὸς Ἑκάβην, ὡς ἂν τὴν παρθένον λάβοι· ὃς καὶ παραγενόμενος ἔλαβεν αὐτήν. σφαγείσης δὲ αὐτῆς Ἑκάβη 10 θεράπαιναν αὐτῆς ἐπεμψε παρὰ τὰς ἀκτὰς, ὥστε ὕδωρ ἐκεῖθεν κομίσασθαι πρὸς λουτρὸν Πολυξένης. εὔρε δὲ Πολύδωρον ἐκεῖ κείμενον, ὃν ὁ πατὴρ Πρίαμος μετὰ πολλοῦ χρυσοῦ ἐπεμψε πρὸς Πολυμήστορα λάρθρα, ὃς ἐπεὶ ἀλοῦσαν τὴν Τροίαν ἔγνω, σφάξας αὐ- 15 τὸν ἔρριπεν ἐν τῇ θαλάσῃ, ὡς ἂν αὐτὸς ἔχη τὸν χρυσόν. ὡς οὖν τοῦτου εὔρεν ἡ δούλη, ἀνελομένη κομίζει πρὸς Ἑκάβην. καὶ τὸν Πολύδωρον γνοῦσα ἀθλίως τε ἔσχε καὶ ὅπως ἀμυνεῖται Πολυμήστορα μηχανᾶται τοιάδε. πέμπει τὴν αὐτῆς δούλην πρὸς τὸν Πολυμή- 20 στορα, αὐτόν τε καὶ τὰ τέκνα πρὸς ἑαυτὴν μετακαλουμένη. οὗτος μὲν οὖν μετὰ τῶν παίδων πρὸς αὐτὴν ἀφικνεῖται. Ἑκάβη δὲ πρὸς αὐτὸν τοῦτου χάριν ἔφη κεκλημέναι, ἵνα χρυσοῦ θησαυροὺς κεκρυμμέ-

νους ὑπ' αὐτῆς ἐν Ἰλίῳ δείξῃ. εἰσάγει δὲ καὶ τῆς σκη-
 νῆς ἔνδον εἰποῦσα ὥς καὶ ἕτερόν τι δώσει χρήματα
 μεθ' ὧν ἐξῆλθε τῆς Τροίας. ὃν καὶ εἰσελθόντα σὺν
 ταῖς γυναιξίν, ὧν πλῆθος ἔνδον ἐκρύπτετο, τῶν ὀφθαλ-
 5 μῶν τε στερεῖ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀποσφάττει. δικά-
 σαντος δὲ αὐτοὺς τοῦ Ἀγαμέμνονος ὕστερον καὶ τοῦ
 Πολυμήστορος πολλὰ περὶ τῆς σφαγῆς Πολυδῶρου
 διαπλασαμένον, Ἑκάβη περιεγένητο ἐλέγξασα αὐτὸν
 ὥς τοῦ χρυσοῦ χάριν καὶ οὐχ ὧν προύτεινε τὸν παῖδα
 10 ἀνεῖλε, σύμψηφον ἔχουσα καὶ Ἀγαμέμνονα.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ ἀν-
 τιπέρῃ τῆς Θρᾷκης Χερρονήσῳ· ὁ δὲ χορὸς συνέστη-
 κεν ἐκ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων Τρωάδων συμμαχη-
 σουσῶν τῇ Ἑκάβῃ.

15

Α Α Α Ω Σ.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πολιορκίαν οἱ μὲν Ἕλληνες εἰς
 τὴν ἀντιπέραν Τρωάδος Χερρόνησον καθωρμίσθη-
 σαν· Ἀχιλλεὺς δὲ νυκτὸς ὁραθεὶς σφαγῆναι ἠέλιον
 μίαν τῶν Πριάμου θυγατέρων. οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες
 20 τιμῶντες τὸν ἥρωα Πολυξένην ἀποσπάσαντες Ἑκάβης
 ἐσφαγίασαν. Πολυμήστορ δὲ ὁ τῶν Θρᾳκῶν βασι-
 λεὺς ἓνα τῶν Πριαμίδων Πολύδωρον κατέσφαξεν. εἰ-
 λήφει δὲ τοῦτον παρὰ τοῦ Πριάμου ὁ Πολυμήστορ
 εἰς παρακαταθήκην μετὰ χρημάτων. ἀλούσης δὲ τῆς
 25 πόλεως, κατασχεῖν αὐτοῦ βουλόμενος τὸν πλοῦτον
 φρονεῦειν ὥρμησεν καὶ φίλλας δυστυχοῦς ὀλιγώρησεν.
 ἐκριφέντος δὲ τοῦ σώματος εἰς τὴν θάλασσαν, τὸ κλυ-
 δώνιον πρὸς τὰς τῶν αἰχμαλωτίδων σκηνὰς αὐτὸν ἐξέ-
 βαλεν. Ἑκάβη δὲ τὸν νεκρὸν θεασαμένη ἐπέγνων· κοι-

νωσαμένη δὲ τὴν γνώμην Ἀγαμέμνονι, Πολυμήστορα
 σὺν τοῖς παισὶν αὐτοῦ ὥς ἑαυτὴν μετεπέμψατο, κρύ-
 πτουςα τὸ γεγονός, ὥς θησαυροὺς ἐν Ἰλίου μηνύσῃ
 αὐτῷ· παραγενομένου δὲ τοὺς μὲν υἱοὺς κατέσφαξεν,
 αὐτὸν δὲ τῶν ὀφθαλμῶν ἐστέρησεν. ἐπὶ δὲ τῶν Ἑλ-
 λήνων λέγουσα τὸν κατήγορον ἐνίκησεν· ἐκρίθη γὰρ
 οὐκ ἄρχειν ὁμότητος, ἀλλ' ἀμύνασθαι τὸν κατάρξαντα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Ε Κ Α Β Η.

ΠΑΛ. Ἦκω νεκρῶν κενθμῶνα καὶ σκότου πύλας
 λιπών, ἵν' Αἰδης χωρὶς ᾤκισται θεῶν,
 Πολύδωρος Ἐκάβης παῖς γεγώς τῆς Κισσέως
 Πριάμου τε πατρός, ὅς μ' ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν
 κίνδυνος ἔσχε δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῶ, 5
 δείσας ὑπεξέπεμψε Τρωικῆς χθονὸς
 Πολυμήστορος πρὸς δῶμα Θρηκίου ξένου,
 ὃς τὴν ἀρίστην Χερσονησίαν πλάκα
 σπείρει, φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορί.
 πολὺν δὲ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα 10
 πατήρ, ἵν' εἴ ποτ' Ἴλίου τεύχεῖ πέσοι,
 τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίον.
 νεώτατος δ' ἦν Πριαμιδῶν, ὃ καὶ με γῆς
 ὑπεξέπεμψεν· οὔτε γὰρ φέρειν ὄπλα
 οὔτ' ἔγχος οἶός τ' ἦν νέφ' βραχέονι. 15
 ἕως μὲν οὖν γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὀρίσματα
 πύργοι τ' ἄθραυστοι Τρωικῆς ἦσαν χθονὸς
 Ἐκτωρ τ' ἀδελφὸς οὐμὸς εὐτύχει δορί,
 καλῶς παρ' ἀνδρὶ Θρηκὶ πατρὶ φίλῳ ξένῳ
 τροφαῖσιν ὥς τις πτόρθος ἠὲ ξόμην τάλας. 20
 ἐπεὶ δὲ Τροία θ' Ἐκτορὸς τ' ἀπόλλυται
 ψυχὴ πατρώα θ' ἐστία κατεσκάφη,

αὐτὸς δὲ βωμῷ πρὸς θεοδμήτρῳ πίτνει
 σφαγείς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μαιφόνου, 25
 κτείνει με χρυσοῦ τὸν ταλαίπωρον χάριν
 ξένος πατρώος καὶ κτανὼν ἐς οἶδμ' ἄλως
 μεθ' ἧχ', ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχη.
 κεῖμαι δ' ἐπ' ἄκταις, ἄλλοτ' ἐν πόντου σάλῳ
 πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος,
 ἄκλανστος ἄταφος· νῦν δ' ὑπὲρ μητρὸς φίλης 30
 Ἐκάβης ἄλσσω, σῶμ' ἐρημώσας ἐμόν,
 τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρούμενος,
 ὅσον περ ἐν γῇ τῇδε Χερσονησίᾳ
 μήτηρ ἐμὴ δύστηνος ἐκ Τροίας πάρα.
 πάντες δ' Ἀχαιοὶ ναῦς ἔχοντες ἦσυχοι 35
 θάσσουσ' ἐπ' ἄκταις τῇσδε Θωρηκίας χθονός·
 ὁ Πηλέως γὰρ παῖς ὑπὲρ τύμβου φανεῖς
 κατέσχ' Ἀχιλλεὺς πᾶν στρατεύμ' Ἑλληνικόν,
 πρὸς οἶκον εὐθύνοντας ἐναλλὰν πλάτην·
 αἰτεῖ δ' ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Πολυξένην 40
 τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα καὶ γέρας λαβεῖν.
 καὶ τεύξεται τοῦδ' οὐδ' ἀδώρητος φίλων
 ἔσται πρὸς ἀνδρῶν· ἡ πεπρωμένη δ' ἄγει
 θανεῖν ἀδελφὴν τῷδ' ἐμὴν ἐν ἡματι.
 δυοῖν δὲ παῖδوين δύο νεκρῶ κατόψεται 45
 μήτηρ, ἐμοῦ τε τῆς τε δυστήνου κόρης.
 φανήσομαι γάρ, ὥς τάφου τλήμων τύχῳ,
 δούλης ποδῶν πάροιθεν ἐν κλυδωνίῳ.
 τοὺς γὰρ κάτω σθένοντας ἐξητησάμην
 τύμβου κυρῆσαι κεῖς χέρας μητρὸς πεσεῖν. 50
 τοῦμόν μὲν οὖν ὅσον περ ἦθελον τυχεῖν
 ἔσται· γεραίᾳ δ' ἐκ ποδῶν χωρήσομαι
 Ἐκάβῃ· περὰ γὰρ ἦδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα
 Ἀγαμέμνονος, φάντασμα δειμαίνουσ' ἐμόν.

φεῦ·

ὦ μῆτερ ἥτις ἐκ τυραννικῶν δόμων 55

δούλειον ἡμᾶρ εἶδες, ὡς πράσσεις κακῶς

ὅσον περ εὖ ποτ'· ἀντισηκώσας ἔ σε

φθείρει θεῶν τις τῆς πάροιθ'· εὐπραξίας.

ΕΚ. ἄγετ', ὦ παῖδες, τὴν γραῦν πρὸ δόμων,

ἄγετ' ὀρθοῦσαι τὴν ὁμόδουλον, 60

Τρωάδες, ὑμῖν, πρόσθε δ' ἄνασσαν·

λάβετε φέρετε πέμπετ' αἰρετέ μου

γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι·

κὰ γὰρ σκολιῷ σκίπωνι χειρὸς 65

διερεοδομένα σπεύσω βραδύπουν

ἥλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα.

ὦ στεροπὰ Διός, ὦ σκοτία νύξ,

τί ποτ' αἰρομαι ἔννυχος οὔτω

δείμασι φάσμασιν; ὦ πότνια Χθών, 70

μελανοπτερύγων μῆτερ ὀνείρων,

ἀποπέμπομαι ἔννυχον ὄψιν,

ἣν περὶ παιδὸς ἐμοῦ τοῦ σωζομένου κατὰ Θορήκην

ἄμφι Πολυξείνης τε φίλης θυγατρὸς [δι' ὀνείρων]

[εἶδον γὰρ] φοβεράν 76

[ὄψιν ἔμαθον] ἐδάην.

ὦ χθόνιοι θεοί, σῴσατε παῖδ' ἐμόν,

ὃς μόνος οἴκων ἄγκυρ' ἀμῶν 80

τὴν χιονώδη Θορήκην κατέχει

ξείνου πατρίου φυλακαῖσιν.

ἔσται τι νέον,

ἥξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς.

οὔ ποτ' ἐμὰ φρήν ὦδ' ἄλλιαστος 86

φρίσσει ταρβεῖ.

ποῦ ποτε θείαν Ἑλένου ψυχάν

ἢ Κασάνδραν ἐσίδω, Τρωάδες,

ὥς μοι κρίνωσιν ὀνείρους;
 εἶδον γὰρ βαλιάν ἔλαφον λύκου αἵμονι χαλᾷ 90
 σφαζομένην, ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν
 ἀνάγκῃ

οἴκτρῳς· καὶ τόδε δεῖμά μοι * *.
 ἦλθ' ὑπὲρ ἄκρας τύμβου κορυφᾶς
 φάντασμ' Ἀχιλέως· ἦται δὲ γέρας
 τῶν πολυμύχθων τινὰ Τρωιάδων. 95
 ἀπ' ἐμᾶς οὖν ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς
 πέμψατε, δαίμονες, ἵκετεύω.

ΧΟ. Ἐκάβη, σπουδῇ πρὸς σ' ἐλιάσθην
 τὰς δεσποσύνους σκηναῖς προλιποῦσ',
 ἔν' ἐκληρώθην καὶ προσετάχθην 100
 δούλῃ, πόλεως ἀπελαυνομένη
 τῆς Ἰλιάδος, λόγχης αἰχμῇ
 δοριθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν,
 οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσ',
 ἀλλ' ἀγγελίας βάρος ἀραμένη 105
 μέγα σοί τε, γύναι, κῆρυξ ἀχέων.
 ἐν γὰρ Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ
 λέγεται δόξαι σὴν παῖδ' Ἀχιλεῖ
 σφάγιον θέσθαι· τύμβου δ' ἐπιβὰς
 οἶσθ' ὅτε χρυσέοις ἐφάνη σὺν ὅπλοις, 110
 τὰς ποντοπόρους δ' ἔσχε σχεδίας
 λαίφῃ προτόνοις ἐπερειδομένας,
 τάδε θωύσσω·

ποῖ δ' ἤ, Δαναοί, τὸν ἐμὸν τύμβον
 στέλλεσθ' ἀγέραστον ἀφέντες; 115
 πολλῆς δ' ἐριδος συνέπαισε κλύδων,
 δόξα δ' ἐχώρει δίχ' ἄν' Ἑλλήνων
 στρατὸν αἰχμητήν, τοῖς μὲν διδόναι
 τύμβῳ σφάγιον, τοῖς δ' οὐχὶ δοκοῦν.

ἦν δὲ τὸ μὲν σὸν σπένδων ἀγαθὸν
 τῆς μαντιπόλου Βάκχης ἀνέχων
 λέκτρον Ἀγαμέμνων·
 τὼ Θησείδα δ', ὅζω Ἀθηνῶν,
 δισσων μύθων ῥήτορες ἦσαν·
 γνώμη δὲ μιᾷ συνεχωρείτην,
 τὸν Ἀχίλλειον τύμβον στεφανοῦν
 αἵματι χλωρῷ, τὰ δὲ Κασάνδρας
 λέκτρον οὐκ ἐφάτην τῆς Ἀχιλείας
 πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης.
 σπουδαὶ δὲ λόγων κατατεινομένων
 ἦσαν ἴσαι πῶς, πρὶν ὃ ποικιλόφρων
 κόπις ἠδυλόγος δημοχαριστῆς
 Αἰεττιάδης πείθει στρατιάν
 μὴ τὸν ἄριστον Δαναῶν πάντων
 δούλων σφαγῶν οὔνεκ' ἀπωθεῖν,
 μηδέ τιν' εἰπεῖν παρὰ Περσεφόνη
 στάντα φθιμένων
 ὥς ἀχάριστοι Δαναοὶ Δαναοῖς
 τοῖς οἰχομένοις ὑπὲρ Ἑλλήνων
 Τροίας πεδίῳ ἀπέβησαν.
 ἦξει δ' Ὀδυσσεὺς ὅσον οὐκ ἦδη,
 πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ μαστῶν
 ἐκ τε γεραιᾶς χερὸς ὀρμήσων.
 ἄλλ' ἴθι ναοὺς, ἴθι πρὸς βομούς,
 ἴξ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων,
 κήρυσσε θεοὺς τοὺς τ' οὐρανίδας
 τοὺς θ' ὑπὸ γαῖαν.
 ἦ γάρ σε λιταὶ διακωλύσουσ'
 ὀρφανον εἶναι παιδὸς μελέας,
 ἦ δεῖ σ' ἐπιδεῖν τύμβον προπετῇ
 φοινισσομένην αἵματι παρθένου

ἐκ χρυσοφόρου

δειρῆς νασμῶ μελαναυγεῖ.

ΕΚ. οὐ γὰρ μελέα, τί ποτ' ἀπύσω;

ποίαν ἄχῳ, ποῖον ὄδυρμόν;

155

δειλαία δειλαίου γήρως,

δουλείας τᾶς οὐ τλατᾶς,

τᾶς οὐ φερτᾶς· ὦμοι μοι.

τίς ἀμύνει μοι; ποία γέννα,

ποία δὲ πόλις;

160

φροῦδος πρέσβυς, φροῦδοι παῖδες.

ποίαν ἢ ταύταν ἢ κέλναν

στείχω; ποῖ δ' ἦσω; ποῦ τις θεῶν

ἢ δαίμων νῶν ἐπαρωγός;

ὦ κάκ' ἐνεγκοῦσαι Τρωάδες, ὦ

165

κάκ' ἐνεγκοῦσαι

πήματ', ἀπωλέσατ' ὠλέσατ'· οὐκέτι μοι βίος

ἀγαστὸς ἐν φάει.

ὦ τλάμων ἄγησαί μοι

πούς, ἄγησαι τᾷ γραίᾳ

170

πρὸς τάνδ' αὐλάν· ὦ τέκνον, ὦ πατ

δυστανοτάτας ματέρος, ἔξελθ'

ἔξελθ' οἴκων· ἄγε ματέρος

αὐδάν, ὦ τέκνον, ὥς εἰδῆς

οἴαν οἴαν αἶω φάμαν

175

περὶ σᾶς ψυχᾶς.

ΠΑΞ. ἰώ,

μᾶτερ μᾶτερ, τί βοᾶς; τί νέον

καρῦξας οἴκων μ' ὥστ' ὄρνιν

θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας;

ΕΚ. οἴμοι, τέκνον.

180

ΠΑΞ. τί με δυσφημεῖς; φροῦμίᾳ μοι κακά.

ΕΚ. αἰατ', σᾶς ψυχᾶς.

ΠΛΞ. ἐξαύδα, μὴ κρύψῃς δαρόν.
 δειμαίνω δειμαίνω, μᾶτερ,
 τί ποτ' ἀναστένεις.

ΕΚ. τέκνον ὦ τέκνον μελέας ματρός.

ΠΛΞ. τί τόδ' ἀγγέλλεις;

ΕΚ. σφάξαι σ' Ἀργείων κοινὰ
 συντείνει πρὸς τύμβον γνώμα
 Πηλείδα γέννα.

ΠΛΞ. οἴμοι, μᾶτερ, πῶς φθέγγει
 ἄμέγαρτα κακῶν; μάνυσόν μοι
 μάνυσον, μᾶτερ.

ΕΚ. αὐδῶ, παῖ, δυσφήμους φάμας·
 ἀγγέλλουσ' Ἀργείων δόξαι
 ψήφω τᾶς σᾶς περὶ μοι ψυχᾶς.

ΠΛΞ. ὦ δεινὰ παθοῦς, ὦ παντλάμων,
 ὦ δυστάνου μᾶτερ βιοτᾶς,
 οἷαν οἷαν αὖ σοι λῶβαν
 ἐχθρίσταν ἀρρήταν τ'
 ὠρσέν τις δαίμων;
 οὐκέτι σοι παῖς ἄδ' οὐκέτι δὴ
 γήρᾳ δειλαίῳ δειλαία
 συνδουλεύσω.

σκύμνον γάρ μ' ὥστ' οὐριθρέπταν,
 μόσχον δειλαία δειλαίαν
 εἰσόψει χειρὸς ἀναρπαστᾶν
 σᾶς ἄπο λαιμότομόν τ' Αἶδα
 γᾶς ὑποπεμπομέναν σκότον, ἔνθα νεκρῶν μέτα
 τάλαινα κέισομαι.

καὶ σὲ μέν, μᾶτερ δύστανε,
 κλαίω πανδύρτοις θρήνοις·
 τὸν ἐμὸν δὲ βίον, λῶβαν λύμαν τ',
 οὐ μετακλαίωμαι, ἀλλὰ θανεῖν μοι

ξυντυχία κρείσσων ἐκύρησεν.

215

ΧΟ. καὶ μὴν Ὀδυσσεὺς ἔρχεται σπουδῇ παδός,
Ἐκάβη, νέον τι πρὸς σὲ σημανῶν ἔπος.

ΟΔ. γύναι, δοκῶ μὲν σ' εἰδέναι γνώμην στρατοῦ
ψῆφόν τε τὴν κραυθεῖσαν· ἀλλ' ὅμως φράσω.
ἔδοξ' Ἀχαιοῖς παῖδα σὴν Πολυξένην

220

σφάξαι πρὸς ὄρθον χῶμ' Ἀχιλλείου τάφου.

ἡμᾶς δὲ πομποὺς καὶ νομιστήρας κόρης

τάσσοουσιν εἶναι· θύματος δ' ἐπιστάτης

Ιερέυς τ' ἐπέσται τοῦδε παῖς Ἀχιλλέως.

οἴσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; μήτ' ἀποσπασθῆς βίᾳ

225

μήτ' εἰς χερῶν ἄμιλλαν ἐξέλθῃς ἐμοί·

γίγνωσκε δ' ἄλκην καὶ παρουσίαν κακῶν

τῶν σῶν. σοφόν τοι κὲν κακοῖς ἂ δέῃ φρονεῖν.

ΕΚ. αἰατ' παρέστηχ' ὥς ἔοικ' ἄγων μέγας,

πλήρης στεναγμῶν οὐδὲ δακρύων κενός.

230

κἄργ' ἄρ' οὐκ ἔθνησκον οὐ μ' ἐχρῆν θανεῖν,

οὐδ' ὤλεσέν με Ζεὺς, τρέφει δ', ὅπως ὁρῶ

κακῶν κάκ' ἄλλα μεῖζον' ἢ τάλαιν' ἐγώ.

εἰ δ' ἔστι τοῖς δούλοισι τοὺς ἐλευθέρους

μὴ λυπρὰ μηδὲ καρδίας δηκτῆρια

235

ἐξιστορῆσαι, σοὶ μὲν εἰρησθαι χρεῶν,

ἡμᾶς δ' ἀκοῦσαι τοὺς ἐρωτῶντας τάδε.

ΟΔ. ἔξεστ', ἐρώτα· τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ.

ΕΚ. οἴσθ' ἥνίκ' ἦλθες Ἰλλου κατάσκοπος,

δυσχλαινία τ' ἄμορφος, ὁμμάτων τ' ἄπο

240

φρόνου σταλαγμοὶ σὴν κατέσταζον γένυν;

ΟΔ. οἶδ'· οὐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου.

ΕΚ. ἔγνω δέ σ' Ἐλένη καὶ μόνη κατεῖπ' ἐμοί;

ΟΔ. μεμνήμεθ' ἐς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν.

ΕΚ. ἦψω δὲ γονάτων τῶν ἐμῶν ταπεινὸς ὢν;

245

ΟΔ. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν.

10*

- ΕΚ.** τί δῆτ' ἔλεξας δοῦλος ὦν ἐμὸς τότε;
ΟΔ. πολλῶν λόγων εὐρήμαθ', ὥστε μὴ θανεῖν.
ΕΚ. ἔσωσα δῆτά σ' ἐξέπεμψά τε χθονός;
ΟΔ. ὥστ' εἰσορᾶν γε φέγγος ἡλίου τόδε. 250
ΕΚ. οὐκοῦν κακύνει τοῖσδε τοῖς βουλευμάσιν,
 ὃς ἐξ ἐμοῦ μὲν ἔπαθες οἷα φῆς παθεῖν,
 ὄρεας δ' οὐδὲν ἡμᾶς εὖ, κακῶς δ' ὅσον δύνῃ;
 ἀχάριστον ὑμῶν σπέρμ', ὅσοι δημηγόρους
 ζηλοῦτε τιμάς· μηδὲ γιγνώσκοισθέ μοι, 255
 οἳ τοὺς φίλους βλάπτοντες οὐ φροντίζετε,
 ἦν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγῃν τέ τι.
 ἄτάρ τί δὴ σόφισμα τοῦθ' ἡγοῦμενοι
 εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνου;
 πότερα τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποσφαγεῖν 260
 πρὸς τύμβον, ἔνθα βουθυτεῖν μᾶλλον πρέπει;
 ἢ τοὺς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων
 εἰς τήνδ' Ἀχιλλεὺς ἐνδίκως τείνει φόνον;
 ἀλλ' οὐδὲν αὐτὸν ἦδε γ' εἰργασται κακόν.
 Ἐλένην νιν αἰτεῖν χρῆν τάφῳ προσφάγματα· 265
 κείνη γὰρ ὤλεσέν νιν εἰς Τροίαν τ' ἄγει.
 εἰ δ' αἰχμαλώτων χρὴ τιν' ἔκκριτον θανεῖν
 κάλλει θ' ὑπερφέρουσαν, οὐχ ἡμῶν τόδε·
 ἢ Τυνδαρίς γὰρ εἶδος ἐκπρεπεστάτη,
 ἀδικοῦσά θ' ἡμῶν οὐδὲν ἦσσον εὐρέθη. 270
 τῷ μὲν δικαίῳ τόνδ' ἀμιλλῶμαι λόγον·
 ἃ δ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπαιτούσης ἐμοῦ,
 ἄκουσον. ἦψω τῆς ἐμῆς, ὡς φῆς, χερὸς
 καὶ τῆσδε γραίας προσπίτνων παρηλίδος·
 ἀνθάπτομαί σου τῶνδε τῶν αὐτῶν ἐργῶν 275
 χάριν τ' ἀπαιτῶ τὴν τόθ' ἱκετεύω τέ σε,
 μή μου τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσπάσῃς,
 μηδὲ κτάνῃτε· τῶν τεθνηκότων ἄλις,

[ταύτῃ γέγηθα κάπιλήθομαι κακῶν·]
 ἥδ' ἀντὶ πολλῶν ἐστὶ μοι παραψυχή, 280
 πόλις τιθήνη βάκτρον ἡγεμῶν ὁδοῦ.
 οὐ τοὺς κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν ἄ μὴ χρεῶν,
 οὐδ' εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν πράξειν αἰεὶ·
 καὶ γὰρ ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν οὐκ εἰμ' ἔτι,
 τὸν πάντα δ' ὄλβον ἡμᾶρ ἐν μ' ἀφείλετο. 285
 ἀλλ' ὦ φίλον γένειον, αἰδέσθητί με,
 οἴκτειρον· ἐλθὼν δ' εἰς Ἀχαιῶν στρατὸν
 παρηγόρησον, ὥς ἀποκτείνειν φθόνος
 γυναικας, ἃς τὸ πρῶτον οὐκ ἐκτείνετε
 βωμῶν ἀποσπᾶσάντες, ἀλλ' ᾠκτείρατε. 290
 νόμος δ' ἐν ὑμῖν τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος
 καὶ τοῖσι δούλοις αἵματος κεῖται πέρι.
 τὸ δ' ἀξίωμα, κἄν κακῶς λέγῃ, τὸ σὸν
 πείσει· λόγος γὰρ ἔκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν
 καὶ τῶν δοκούντων αὐτὸς οὐ ταύτῃ σθένει. 295
 οὐκ ἔστιν οὕτω στερεὸς ἀνθρώπου φύσις,
 ἥ τις γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων
 κλύουσα θρήνους οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.
 ΟΔ. Ἐκάβη, διδάσκου μηδὲ τῷ θυμουμένῳ
 τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῇ ποιοῦ φρενί. 300
 ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμ' ὑφ' οὐπερ ἡντύχουν
 σῶξιν ἐτοιμός εἰμι κοῦκ ἄλλως λέγω·
 ἃ δ' εἶπον εἰς ἅπαντας οὐκ ἀρνήσομαι,
 Τροίας ἀλούσης ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ στρατοῦ
 σὴν παῖδα δοῦναι σφάγιον ἔξαιτουμένῳ. 305
 ἐν τῷδε γὰρ κάμνουσιν αἱ πολλαὶ πόλεις,
 ὅταν τις ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ᾖ ἀνὴρ
 μηδὲν φέρεται τῶν κακίωνων πλέον.
 ἡμῖν δ' Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς, γύναϊ,
 θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλιστ' ἀνὴρ. 310

οὔκουν τόδ' αἰσχρόν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ
 χρώμεσθ', ἐπεὶ δ' ὄλωλε, μὴ χρώμεσθ' ἔτι;
 εἶεν· τί δ' ἦτ' ἔρει τις, ἣν τις αὖ φανῇ
 στρατοῦ τ' ἄθροισις πολεμίων τ' ἀγωνία;
 πότερα μαχούμεθ' ἢ φιλοψυχήσομεν, 3
 τὸν κατθανόνθ' ὀρώντες οὐ τιμώμενον;
 καὶ μὴν ἔμοιγε ζῶντι μὲν, καθ' ἡμέραν
 κεί σμικρὸν ἔχοιμι, πάντ' ἂν ἀρκοῦντάς ἔχοι·
 τύμβον δὲ βουλοίμην ἂν ἀξιούμενον
 τὸν ἐμὸν ὀραῖσθαι· διὰ μακροῦ γὰρ ἡ χάρις. 3
 εἰ δ' οἴκτρον πάσχειν φῆς, τάδ' ἀντάκουέ μου·
 εἰσὶν παρ' ἡμῖν οὐδὲν ἦσσαν ἄθλια
 γραῖαι γυναῖκες ἡδὲ πρεσβῦται σέθεν,
 νύμφαι τ' ἀρίστων νυμφίων τητώμεναι,
 ὧν ἦδε κεύθει σώματ' Ἰδαία κόνις. 3
 τόλμα τάδ'· ἡμεῖς δ' εἰ κακῶς νομίζομεν
 τιμᾶν τὸν ἐσθλόν, ἀμαθίαν ὀφλήσομεν·
 οἱ βάρβαροι δὲ μήτε τοὺς φίλους φίλους
 ἡγείσθῃ μήτε τοὺς καλῶς τεθνηκότας
 θαυμάζεσθ', ὥς ἂν ἡ μὲν Ἑλλὰς εὐτυχῇ, 3
 ὑμεῖς δ' ἔχηθ' ὅμοια τοῖς βουλευμασιν.

ΧΟ. αἰἰᾶ· τὸ δούλον ὥς κακὸν πέφυκ' αἰεὶ
 τολμᾷ θ' ἂ μὴ χροῖ, τῇ βίᾳ νικώμενον.

ΕΚ. ὦ θυγάτερ, οὔ μοι μὲν λόγοι πρὸς αἰθέρα
 φροῦδοι μάτην ριφέντες ἀμφὶ σοῦ φόνου· 3
 σὺ δ' εἰ τι μείζω δύναμιν ἢ μήτηρ ἔχεις,
 σπούδαζε πάσας ὥστ' ἀηδόνοιο στόμα
 φθογγὰς λείσαι, μὴ στερηθῆναι βίον.
 πρόσπιπτε δ' οἴκτροῦ τοῦδ' Ὀδυσσέως γόνυ
 καὶ πεῖθ'· ἔχεις δὲ πρόφασιν· ἔστι γὰρ τέκνα 3
 καὶ τῶδε, τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτεῖραι τύχην.

ΠΛΞ. ὀρῶ σ', Ὀδυσσεῦ, δεξιὰν ὑφ' εἵματος

κρύπτοντα χεῖρα καὶ πρόσσωπον ἔμπαλιν
 στρέφοντα, μὴ σου προσθίγω γενειάδος.
 θάρσει· πέφευγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία· 345
 ὥς ἔψομαί γε τοῦ τ' ἀναγκαίου χάριν
 315 θανεῖν τε χρήζουσ'· εἰ δὲ μὴ βουλήσομαι,
 κακὴ φανοῦμαι καὶ φιλόψυχος γυνή.
 τί γάρ με δεῖ ξῆν; ἧ πατὴρ μὲν ἦν ἄναξ
 Φρυγῶν ἀπάντων· τοῦτό μοι πρῶτον βλόν· 350
 ἔπειτ' ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο
 βασιλεῦσι νύμφη, ξῆλον οὐ σμικρὸν γάμων
 ἔχουσ', ὅτου δῶμ' ἐστίαν τ' ἀφίξομαι·
 320 δέσποινα δ' ἡ δύστηνος Ἰδαίαισιν ἦν
 γυναιξὶ παρθένοις τ' ἀπόβλεπτος μέτα,
 ἴση θεοῖσι πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον·
 325 νῦν δ' εἰμὶ δούλη. πρῶτα μὲν με τοῦνομα
 θανεῖν ἔρᾶν τίθησιν οὐκ εἰωθὸς ὄν·
 ἔπειτ' ἴσως ἂν δεσποτῶν ὤμων φρένας
 τύχοιμ' ἄν, ὅστις ἀργύρου μ' ὠνήσεται 360
 τήν· Ἐκτορὸς τε χᾶτέρων πολλῶν κάσιν,
 330 προσθείς δ' ἀνάγκην σιτοποιὸν ἐν δόμοις,
 σαίρειν τε δῶμα κερκίσιν τ' ἐφρεσάναι
 λυπρὰν ἄγουσαν ἡμέραν μ' ἀναγκάσει·
 λέχη δὲ τὰμὰ δούλος ὠνητός ποθεν 365
 χρανεῖ, τυράννων πρόσθεν ἡξιωμένα.
 οὐ δῆτ'· ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον
 φέγγος τόδ', Αἰδη προστιθεῖς ἐμὸν δέμας.
 ἄγ' οὖν μ' Ὀδυσσεὺ καὶ διέργασαί μ' ἄγων·
 οὔτ' ἐλπίδος γὰρ οὔτε του δόξης ὄρω 370
 θάρσος παρ' ἡμῖν ὥς ποτ' εὖ πράξαι με χρή·
 40 μῆτερ, σὺ δ' ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένη,
 λέγουσα μηδὲ δρωσα· συμβούλου δέ μοι
 θανεῖν πρὶν αἰσχυρῶν μὴ κατ' ἀξίαν τυχεῖν.

- ὅστις γὰρ οὐκ εἴωθε γεύεσθαι κακῶν, 376
 φέρει μὲν, ἀλγεί δ' αὐχέν' ἐντιθείς ξυγῶ·
 θανῶν δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος
 ἢ ζῶν· τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς μέγας πόνος.
- ΧΟ. δεινὸς χαρακτήρ καπίσημος ἐν βροτοῖς
 ἐσθλῶν γενέσθαι, καπὶ μείζον ἐρχεται 380
 τῆς εὐγενείας ὄνομα τοῖσιν ἄξις.
- ΕΚ. καλῶς μὲν εἶπας, θύγατερ· ἀλλὰ τῷ καλῷ
 λύπη πρόσσεστιν. εἰ δὲ δεῖ τῷ Πηλέως
 χάριν γενέσθαι παιδί καὶ ψόγου φυγεῖν
 ὑμᾶς, Ὀδυσσεῦ, τήνδε μὲν μὴ κτείνετε, 385
 ἡμᾶς δ' ἄγοντες πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως
 κεντεῖτε, μὴ φείδεσθ'· ἐγὼ τέκον Πάριον,
 ὃς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν τόξοις βαλὼν.
- ΟΔ. οὐ σ', ὦ γεραίά, κατθανεῖν Ἀχιλλέως
 φάντασμά· Ἀχαιοὺς, ἀλλὰ τήνδ' ἠτήσατο. 390
- ΕΚ. ὑμεῖς δέ μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφουενύσατε,
 καὶ δις τόσον πῶμ' αἵματος γενήσεται
 γαῖα νεκρῷ τε τῷ τάδ' ἐξαιτουμένῳ.
- ΟΔ. ἄλις κόρης εἰς θάνατος, οὐ προσοιστέος
 ἄλλος πρὸς ἄλλῳ· μηδὲ τόνδ' ὠφείλομεν. 395
- ΕΚ. πολλή γ' ἀνάγκη θυγατρὶ συνθανεῖν ἐμέ.
- ΟΔ. πῶς; οὐ γὰρ οἶδα δεσπότης κεκτημένος.
- ΕΚ. ὅποια κισσὸς δρυὸς ὅπως τῆσδ' ἔξομαι.
- ΟΔ. οὐκ, ἦν γε πεῖθῃ τοῖσι σοῦ σοφωτέροις.
- ΕΚ. ὥς τῆσδ' ἐκούσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι. 400
- ΟΔ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν τήνδ' ἄπειμ' αὐτοῦ λιπών.
- ΠΛΞ. μήτερ, πιθοῦ μοι· καὶ σὺ παῖ Λαερτίου,
 χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμουμένοις,
 σὺ τ' ὦ τάλαινα τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου.
 βούλει πεσεῖν πρὸς οὐδας ἐλκῶσαι τε σὸν 405
 γέροντα χρῶτα πρὸς βίαν ὠθουμένη,

- ἀσχημονῆσαι τ' ἐκ νέου βραχίονος
 σπασθεῖς, ἃ κείσει; μὴ σύ γ'· οὐ γὰρ ἄξιον.
 ἀλλ' ὧ φίλη μοι μήτηρ, ἡδίστην χέρα
 δὸς καὶ παρειὰν προσβαλεῖν παρηλίδι· 410
 ὥς οὔ ποτ' αὐθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατον
 ἄκτινα κύκλον θ' ἡλίου προσόψομαι.
 τέλος δέχει δὴ τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων,
 ὧ μήτηρ, ὧ τεκοῦσ'· ἅπειμι δὴ κάτω.
 ΕΚ. ὧ θύγατερ, ἡμεῖς δ' ἐν φάει δουλεύομεν. 415
 ΠΛΞ. ἄνυμφος ἀνυμέναιος, ὦν μ' ἐχρῆν τυχεῖν.
 ΕΚ. οἰκτρὰ σὺ τέκνον, ἀθλίᾳ δ' ἐγὼ γυνή.
 ΠΛΞ. ἐκεῖ δ' ἐν Αἰδοῦ κείσομαι χωρὶς σέθεν.
 ΕΚ. οἰμοί· τί δράσω; ποῖ τελευτήσω βίον;
 ΠΛΞ. δούλη θανοῦμαι, πατρὸς οὐς' ἐλευθέρου. 420
 ΕΚ. ἡμεῖς δὲ πεντήκοντά γ' ἄμμοροι τέκνων.
 ΠΛΞ. τί σοι πρὸς Ἑκτορ' ἢ γέροντ' εἰπὼ πόσιν;
 ΕΚ. ἄγγελλε πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμέ.
 ΠΛΞ. ὧ στέρνα μαστοὶ θ', οἳ μ' ἐδρέφαθ' ἡδέως.
 ΕΚ. ὧ τῆς ἀώρου θύγατερ ἀθλίᾳ τύχῃς. 425
 ΠΛΞ. χαῖρ' ὧ τεκοῦσα, χαῖρε Κασάνδρα τ' ἐμοί,
 ΕΚ. χαίρουσιν ἄλλοι, μητρὶ δ' οὐκ ἔστιν τόδε.
 ΠΛΞ. ὅ τ' ἐν φιλίπποις Θρηξὶ Πολύδωρος κάσις.
 ΕΚ. εἰ ξῆ γ'· ἀπιστῶ δ'· ὧδε πάντα δυστυχῶ.
 ΠΛΞ. ξῆ καὶ θανούσης ὄμμα συγκλήσει τὰ σόν. 430
 ΕΚ. τέθνηκ' ἐγώ γε πρὶν θανεῖν κακῶν ὕπο.
 ΠΛΞ. κόμιξ', Ὀδυσσεῦ, μ' ἀμφιθις κάρη πέπλοις·
 ὥς πρὶν σφαγῆναι γ' ἐκτέτηκα καρδίαν
 θρήνοισι μητρὸς τήνδε τ' ἐκτίκω γόοις.
 ὧ φῶς· προσεῖπέν γάρ σόν ὄνομ' ἐξεστὶ μοι, 435
 μέτεστι δ' οὐδὲν πλὴν ὅσον χρόνον ξίφους
 βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως.
 ΕΚ. οὐ γῶ, προλείπω· λύεται δέ μου μέλη.

ὦ θύγατερ, ἄψαι μητρός, ἔκτεινον χέρα,
 δός· μὴ λίπῃς μ' ἄπαιδ'. ἀπωλόμην, φίλαι. 4
 [ὥς τὴν Λάκαιναν σύγγονον Διοσκόροιν
 Ἑλένην ἰδοίμι· διὰ καλῶν γὰρ ὁμμάτων
 αἰσχίστα Τροίαν εἴλε τὴν εὐδαίμονα.]

ΧΟ. αὔρα, ποντιάς αὔρα, στρ.
 ἄτε ποντοπόρους κομίζεις 4
 θεὰς ἀκάτους ἐπ' οἶδμα λίμνας,
 ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις;
 τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶκον
 κτηθεῖς ἀφίξομαι;
 ἢ Δωρίδος ὄρμον αἶας 4
 ἢ Φθιάδος, ἐνθα καλλι-
 στων ὑδάτων πατέρα
 φασὶν Ἀπιδανὸν πεδία λιπαίνειν;
 ἢ νάσων, ἀλιήρει ἀντ. 4
 κώπα πεμπομένην τάλαιναν,
 οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν οἴκοις,
 ἐνθα πρωτόγονός τε φοῖνιξ
 δάφνα θ' ἱερὸς ἀνέσχε
 πτόρθους Λατοῖ φίλα 4
 ὠδίνος ἄγαλμα Δίας;
 σὺν Ἀηλιάσιν τε κούραις
 Ἀρτέμιδός τε θεᾶς
 χρυσέαν ἄμπυκα τόξα τ' εὐλογήσω; 4
 ἢ Παλλάδος ἐν πόλει στρ.
 τᾶς καλλιδίφρου θεᾶς
 ναίουσ', ἐν κροκέῳ πέπλῳ
 ζεύξομαι ἄρα πώλους ἐν
 δαιδαλέαισι ποικίλλουσ' 4

444 — 454 = 455 — 465

466 — 474 = 475 — 483

- 40 ἀνθοκρόκοισι πῆναις,
 ἢ Τιτάνων γενεᾶν
 τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ
 κοιμίζει φλογμῷ Κρονίδας;
 ὦμοι τεκέων ἐμῶν,
 145 ὦμοι πατέρων χθονός θ',
 ἃ καπνῷ κατερείπεται
 τυφομένα δορίκτητος
 Ἀργείων· ἐγὼ δ' ἐν ξεί-
 νῳ χθονὶ δὴ κέκλημαι
 150 δούλα, λιποῦσ' Ἀσίαν
 Εὐρώπας θεράπναι,
 ἀλλάξας Ἄϊδα θαλάμους.
 ΤΑ. ποῦ τὴν ἀνάσσαν δὴ ποτ' οὖσαν Ἰλίου
 155 Ἐκάβην αὖ ἐξεύροισι, Τρωάδες κόραι;
 ΧΟ. αὕτη πέλας σου νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονί,
 Ταλθύβιε, κεῖται ξυγκεκλημένη πέπλοις.
 ΤΑ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; πότερά σ' ἀνθρώπους ὄρᾱν;
 ἢ δόξαν ἄλλως τήνδε κεκτῆσθαι μάτην
 160 ψευδῇ, δοκοῦντας δαιμόνων εἶναι γένος,
 τύχην δὲ πάντα τὰν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν;
 οὐχ ἦδ' ἀνάσσα τῶν πολυχρύσων Φρυγῶν,
 οὐχ ἦδε Πριάμου τοῦ μέγ' ὀλβίον δάμαρ;
 165 καὶ νῦν πόλις μὲν πᾶσ' ἀνέστηκεν δορί,
 αὕτη δὲ δούλη γράυς ἅπαις ἐπὶ χθονὶ
 485 κεῖται κόνει φύρουσα δύστηνον κᾶρα.
 φεῦ φεῦ· γέρον μὲν εἰμ', ὅμως δέ μοι θανεῖν
 εἴη πρὶν αἰσχροῖα περιπεσεῖν τύχῃ τινί.
 ἀνίστασ', ὦ δύστηνε, καὶ μετάρσιον
 170 πλευρὰν ἐπαιρε καὶ τὸ πάλλενκον κᾶρα.
 ΕΚ. ἔα· τίς οὗτος σῶμα τοῦμὸν οὐκ ἔῃς
 κείσθαι; τί κινεῖς μ' ὅστις εἰ λυπούμενην;

- ΤΑ. Ταλθύβιος ἦκω Δαναῖδων ὑπηρέτης,
 Ἀγαμέμνονος πέμψαντος, ὦ γύναι, μέτα.
- ΕΚ. ὦ φίλτατ', ἄρα καὶ ἐπισφάξει τάφῳ 505
 δοκοῦν Ἀχαιοὺς ἤλθες; ὡς φίλ' ἂν λέγοις.
 σπεύδωμεν ἐγκονῶμεν· ἡγοῦ μοι, γέρον.
- ΤΑ. σὴν παῖδα κατθανοῦσαν ὡς θάψῃς, γύναι,
 ἦκω μεταστείχων σε· πέμπουσιν δέ με
 δισσοί τ' Ἀτρεΐδαι καὶ λεῶς Ἀχαιῶς. 510
- ΕΚ. οἴμοι, τί λέξεις; οὐκ ἄρ' ὡς θανουμένους
 μετῆλθες ἡμᾶς, ἀλλὰ σημανῶν κακά;
 ὄλωλας, ὦ παῖ, μητρὸς ἀρπασθεῖς' ἄπο·
 ἡμεῖς δ' ἄτεκνοι τοῦτ' ἐσθ'· ὦ τάλαιν' ἐγώ.
 πῶς καὶ νιν ἐξεπράξατ'; ἄρ' αἰδοῦμενοι; 515
 ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθεθ' ὡς ἐχθρᾶν, γέρον,
 κτείνοντες; εἶπε καίπερ οὐ λέξων φίλα.
- ΤΑ. διπλᾶ με χορήξεις δάκρυα κερδᾶναι, γύναι,
 σῆς παιδὸς οἴκτῳ· νῦν τε γὰρ λέγων κακὰ
 τέγξω τόδ' ὄμμα, πρὸς τάφῳ θ' ὅτ' ὦλλυτο. 520
 πυρρὴν μὲν ὄχλος πᾶς Ἀχαικοῦ στρατοῦ
 πλήρης πρὸ τύμβου σῆς κόρης ἐπὶ σφαγᾶς·
 λαβὼν δ' Ἀχιλλέως παῖς Πολυξένην χερὸς
 ἔστησ' ἐπ' ἄκρου χῶματος, πέλας δ' ἐγώ·
 λεκτοί τ' Ἀχαιῶν ἐκκριτοὶ νεανίαί, 525
 σκίρτημα μόσχου σῆς καθέξοντες χεροῖν,
 ἔσποντο. πλήρες δ' ἐν χεροῖν λαβὼν δέπας
 πάγχρυσον αἶρει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως
 χοὰς θανόντι πατρί· σημαίνει δέ μοι
 σιγῇν Ἀχαιῶν παντὶ κηροῦξαι στρατῷ. 530
 καὶ γὰρ καταστάς εἶπον ἐν μέσοις τάδε·
 σιγαῖ', Ἀχαιοί, σίγα πᾶς ἔστω λεῶς,
 σίγα σιώπα· νήνεμον δ' ἔσθῃς ὄχλον.
 ὁ δ' εἶπεν· ὦ παῖ Πηλέως, πατήρ δ' ἐμός,

δέξαι χοάς μου τάσδε κηλητηρίους 535
 νεκρῶν ἀγωγούς· ἐλθὲ δ' ὥς πλῆς μέλαν
 κόρης ἀκραιφνὲς αἷμ', ὅ σοι δωροῦμεθα
 στρατός τε κἀγώ· πρηνεμενῆς δ' ἡμῖν γενοῦ
 λῦσαί τε πρύμνας καὶ χαλινωτήρια
 νεῶν δὸς ἡμῖν πρηνεμενοῦς τ' ἀπ' Ἰλλου 540
 νόστου τυχόντας πάντας εἰς πάτραν μολεῖν.
 τοσαῦτ' ἔλεξε, πᾶς δ' ἐπεύξατο στρατός.
 εἴτ' ἀμφίχρυσον φάσγανον κώπης λαβὼν
 ἐξεῖλκε κολεοῦ, λογάσι δ' Ἀργείων στρατοῦ
 νεανίαις ἐνευσσε παρθένον λαβεῖν. 545
 ἣ δ' ὥς ἐφράσθη, τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον·
 ὦ τὴν ἐμὴν πέρσαντες Ἀργεῖοι πόλιν,
 ἐκοῦσα θνήσκω· μή τις ᾗσῃται χρὸς
 τοῦμοῦ· παρέξω γὰρ δέσρην εὐκαρδίως.
 ἐλευθέραν δέ μ', ὥς ἐλευθέρα θάναω, 550
 πρὸς θεῶν μεθέντες κτείνειν· ἐν νεκροῖσι γὰρ
 δοῦλη κεκλησθαι βασιλῆς οὐς' αἰσχύνομαι.
 λαοὶ δ' ἐπερρόθησαν, Ἀγαμέμνων τ' ἄναξ
 εἶπεν μεθεῖναι παρθένον νεανίαις. 554
 κἀπεὶ τόδ' εἰσήκουσε δεσποτῶν ἔπος,
 λαβοῦσα πέπλους ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος
 ἔρρηξε λαγόνος εἰς μέσον παρ' ὀμφαλόν,
 μαστούς τ' ἔδειξε στέρνα θ' ὥς ἀγάλματος 560
 κάλλιστα, καὶ καθεῖσα πρὸς γαίαν γόνυ
 ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον·
 ἰδοῦ, τόδ' εἰ μὲν στέρνον, ὦ νεανία,
 παῖειν προθυμεῖ, παῖσον, εἰ δ' ὑπ' ἀνέχνα
 χρῆξεις, πάρεστι λαιμὸς εὐτρεπῆς ὅδε. 565

οἱ δ' ὥς τάχιστ' ἤκουσαν ὑστάτην ὅπα, 555
 μεθῆκαν, οὐπερ καὶ μέγιστον ἦν κράτος.

ὁ δ' οὐ θέλων τε καὶ θέλων οἴκτω κόρης,
 τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαρροάς·
 κρουνοὶ δ' ἐχώρουν. ἡ δὲ καὶ θνήσκουσ' ὅμως
 πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμως πεσεῖν,
 κρύπτουσ' ἅ κρύπτειν ὅματ' ἀρσένων χρεών.
 ἐπεὶ δ' ἀφῆκε πνεῦμα θανάσιμῳ σφαγῇ, 571
 οὐδείς τὸν αὐτὸν εἶχεν Ἀργείων πόνον·
 ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν τὴν θανοῦσαν ἐκ χειρῶν
 φύλλοις ἔβαλλον, οἱ δ' ἐπληροῦσαν πυρὰν
 κορμούς φέροντες πευκίλους, ὁ δ' οὐ φέρων 575
 πρὸς τοῦ φέροντος τοιάδ' ἤκουεν κακά·
 ἔστηκας, ὦ κάκιστε, τῇ νεάνιδι
 οὐ πέπλον οὐδὲ κόσμον ἐν χειροῖν ἔχων;
 οὐκ εἴ τι δώσω τῇ περὶ σὸς εὐκαρδίῳ
 ψυχὴν τ' ἀρίστη; τοιάδ' ἄμφι σῆς λέγων 580
 παιδὸς θανούσης, εὐτεκνωτάτην δὲ σὲ
 πασῶν γυναικῶν δυστυχεστάτην [θ'] ὄρω.
 XO. δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέξεσε
 πόλει τε τῇμῃ θεῶν ἀναγκαῖον τόδε.
 EK. ὦ θύγατερ, οὐκ οἶδ' εἰς ὅ τι βλέψω κακῶν 585
 πολλῶν παρόντων· ἦν γὰρ ἄψωμάλ τινος,
 τόδ' οὐκ ἔξ με, παρακαλεῖ δ' ἐκείθεν αὖ
 λύπη τις ἄλλη διάδοχος κακῶν κακοῖς.
 καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν ὥστε μὴ στένειν πάθος
 οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείφασθαι φρενός· 590
 τὸ δ' αὖ λίαν παρεῖλες ἀγγελθεῖσά μοι
 γενναῖος. οὐκ οὖν δεινόν, εἰ γῇ μὲν κακῇ
 τυχοῦσα καιροῦ θεόθεν εὖ στάχυν φέρει,
 χρηστή δ' ἄμαρτοῦς ὦν χρεὼν αὐτὴν τυχεῖν
 κακὸν δίδωσι καρπόν; ἄνθρωποι δ' αἰὲν 595
 ὁ μὲν πονηρὸς οὐδὲν ἄλλο πλὴν κακός,
 ὁ δ' ἐσθλὸς ἐσθλὸς οὐδὲ συμφορᾶς ὕπο

φύσιν διέφθειρ', ἀλλὰ χρηστός ἐστ' αἰεῖ;
 ἄρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν ἢ τροφαί;
 ἔχει γέ τοι τι καὶ τὸ θρεφθῆναι καλῶς 600
 δίδαξιν ἐσθλοῦ· τοῦτο δ' ἦν τις εὖ μάθη,
 οἶδεν τό γ' αἰσχρόν, κανόνι τοῦ καλοῦ μαθών.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν μάτην·
 σὺ δ' ἐλθὲ καὶ σήμερον Ἀργείοις τάδε,
 μὴ θιγγάνειν μοι μηδέν', ἀλλ' εἰργεῖν ὄχλον 605
 τῆς παιδός. ἐν τοι μυρίῳ στρατεύματι
 ἀκόλαστος ὄχλος ναυτική τ' ἀναρχία
 κρείσσων πυρός, κακὸς δ' ὁ μὴ τι δρῶν κακόν.
 σὺ δ' αὖ λαβοῦσα τεῦχος, ἀρχαία λάτρι,
 βάψας' ἔνεγκε δεῦρο ποντίας ἁλός, 610
 ὥς παῖδα λουτροῖς τοῖς πανυστάτοις ἐμὴν
 νύμφην τ' ἄνυμφον παρθένον τ' ἀπαρθένον
 λούσω προθῶμαί θ'. ὥς μὲν ἄξια, πόθεν;
 οὐκ ἂν δυναίμην· ὥς δ' ἔχω· τί γὰρ πάθω;
 κόσμον τ' ἀγείρας' αἰχμαλωτίδων πάρα, 615
 αἶ μοι πάρεδροι τῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων
 ναίουσιν, εἴ τις τοὺς νεωστὶ δεσπότας
 λαθοῦσ' ἔχει τι κλέμμα τῶν αὐτῆς δόμων.
 ὦ σχήματ' οἴκων, ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι,
 ὦ πλείστ' ἔχων κάλλιστά τ' εὐτεκνώτατε 620
 Πριάμε, γεραῖά θ' ἦδ' ἐγὼ μήτηρ τέκνων,
 ὥς εἰς τὸ μηδὲν ἤκομεν, φρονήματος
 τοῦ πρὶν στερέντες. εἶτα δ' ἦτ' ὀγκούμεθα
 ὁ μὲν τις ἡμῶν πλουσίοις ἐν δώμασιν,
 ὁ δ' ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος. 625
 τὰ δ' οὐδέν· ἄλλως φροντίδων βουλευμάτων
 γλώσσης τε κόμποι. κείνος ὀλβιώτατος,
 ὅτῳ κατ' ἡμᾶρ τυγχάνει μηδὲν κακόν.

- ΧΟ. ἔμοι χρόν συμφορὰν, στρ.
 ἔμοι χρόν πημονὰν γενέσθαι, 630
 Ἰδαίαν ὅτε πρῶτον ὕλαν
 Ἀλέξανδρος εἰλατύναν
 ἐτάμεθ', ἄλιον ἐπ' οἶδμα ναυστολήσων
 Ἐλένας ἐπὶ λέκτρα, τὰν 635
 καλλίσταν ὁ χρυσοφαῆς
 Ἄλιος αὐγάζει.
 πόνοι γὰρ καὶ πόνων ἀντ.
 ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλοῦνται.
 κοινὸν δ' ἐξ ἰδίας ἀνοίας 640
 κακὸν τᾷ Σιμουντίδι γὰρ
 ὀλέθριον ἔμολε συμφορὰ τ' ἀπ' ἄλλων.
 ἐκρίθη δ' ἔρις, ἂν ἐν Ἰ-
 δᾷ κρίνει τρισσὰς μακάρων 645
 παῖδας ἀνὴρ βούτας,
 ἐπὶ δορὶ καὶ φόνῳ καὶ ἐμῶν μελάθρων λῶβα·
 στένει δὲ καὶ τις ἀμφὶ τὸν εὖροον Εὐρώταν 650
 Λάκαινα πολυδάκρυτος ἐν δόμοις κόρα,
 πολιὸν τ' ἐπὶ κρᾶτα μάτηρ
 τέκνων θανόντων
 τίθεται χεῖρα δρύπτεται τε παρειάν, 655
 δίαϊμον ὄνυχά τιθεμένα σπαραγμοῖς.
- ΘΕ. γυναιῖκες, Ἐκάβη ποῦ ποθ' ἡ παναθλία,
 ἡ πάντα νικῶσ' ἄνδρα καὶ θῆλιν σπορὰν
 κακοῖσιν; οὐδεῖς στέφανον ἀνθαιρήσεται. 660
- ΧΟ. τί δ', ὦ τάλαινα σῆς κακογλώσσου βοῆς;
 ὥς οὐ ποθ' εὖδει λυπρὰ σου κηρύγματα.
- ΘΕ. Ἐκάβη φέρω τόδ' ἄλγος· ἐν κακοῖσι δὲ
 οὐ ῥᾶδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν στόμα.
- ΧΟ. καὶ μὴν περὶ ὧσα τυγχάνει δόμων ὕπερ 665

- ἦδ', εἰς δὲ καιρὸν σοῖσι φαίνεται λόγοις.
 ©Ε. ὦ παντάλαινα ἥτι μᾶλλον ἢ λέγω,
 δέσποιν', ὅλωας, οὐκέτ' εἰ βλέπουσα φῶς,
 ἄπαις ἄνανδρος ἄπολις, ἐξεφθαρμένη.
 ΕΚ. οὐ καινὸν εἶπας, εἰδόσιν δ' ὠνείδισας. 670
 ἅτ' αὖ τί νεκρὸν τόνδε μοι Πολυξένης
 ἦκεις κομίζουσ', ἧς ἀπηγγέλη τάφος
 πάντων Ἀχαιῶν διὰ χερὸς σπουδῇν ἔχειν;
 ©Ε. ἦδ' οὐδὲν οἶδεν, ἀλλὰ μοι Πολυξένην
 θορηγεῖ, νέων δὲ πημάτων οὐχ ἄπτεται. 675
 ΕΚ. οὐ γὰρ τάλαινα· μῶν τὸ βακχεῖον κᾶρα
 τῆς θεσπιῶδοῦ δεῦρο Κασάνδρας φέρεις;
 ©Ε. ζῶσαν λέλακας, τὸν θανόντα δ' οὐ στένεις
 τόνδ'· ἀλλ' ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκροῦ,
 εἴ σοι φανέται· θαῦμα καὶ παρ' ἐλπίδας. 680
 ΕΚ. οἴμοι, βλέπω δὴ παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα,
 Πολύδωρον ὃν μοι Θορῆξ ἔσωξ' οἴκοις ἀνῆρ.
 ἀπωλόμην δύστηνος, οὐκέτ' εἰμὶ δὴ.
 ὦ τέκνον τέκνον,
 αἰαῖ, κατὰρχομαι νόμον 685
 βακχεῖον, ἐξ ἀλάστορος
 ἀρτιμαθῆς κακῶν.
 ©Ε. ἔγνωσ γὰρ ἄτην παιδός, ὦ δύστηνε σύ;
 ΕΚ. ἄπιστ' ἄπιστα, καινὰ καινὰ δέρομαι.
 ἔτερα δ' ἄφ' ἐτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ· 690
 οὐδέ ποτ' ἀστένακτος ἀδάκρυτος ἀ-
 μέρα ἐπισχῆσει.
 ΧΟ. δειν', ὦ τάλαινα, δεινὰ πάσχομεν κακά.
 ΕΚ. ὦ τέκνον τέκνον ταλαίνας ματρός,
 τί νι μόρφ θνήσκεις, 695
 τί νι πότμῳ κεῖσαι;
 πρὸς τί νος ἀνθρώπων;

- ΘΕ. οὐκ οἶδ'· ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ θαλασσίαις.
 ΕΚ. ἐκβλητον, ἢ πέσημα φονίου δορός,
 ἐν ψαμάθῳ λευρῶ; 700
- ΘΕ. πόντου νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων.
 ΕΚ. ὦμοι, αἰαῖ, ἔμαθον ἐνύπνιον ὁμμάτων
 ἐμῶν ὄψιν, οὗ με παρέβα φά-
 σμα μελανόπτερον, 705
 ἂν ἐσεῖδον ἀμφὶ σ',
 ὦ τέκνον, οὐκέτ' ὄντα Διὸς ἐν φάει.
- ΧΟ. τίς γάρ νιν ἔκτειν'; οἷσθ' ὄνειρόφρων φράσαι;
 ΕΚ. ἐμὸς ἐμὸς ξένος, Θορήκιος ἱππότας, 710
 ἵν' ὁ γέρον πατήρ ἔθετό νιν κρύψας.
- ΧΟ. ὦμοι, τί λέξεις; χροσὸν ὥς ἔχοι κτανῶν;
 ΕΚ. ἄρρητ' ἀνωνόμαστα, θαυμάτων πέρα,
 οὐχ' ὅσι' οὐδ' ἀνεκτά. ποῦ δῖκα ξένων; 715
 ὦ κατάραι' ἀνδρῶν, ὥς διεμοιράσω
 χροά, σιδαρέῳ τεμῶν φασγάνῳ
 μέλεα τοῦδε παιδὸς οὐδ' ὥκτισσῶ. 720
- ΧΟ. ὦ τλήμων, ὥς σε πολυπονωτάτην βροτῶν
 δαίμων ἐθηκεν ὅστις ἐστὶ σοι βαρύν.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τοῦδε δεσπότου δέμας
 Ἀγαμέμνονος, τοῦνθένδε σιγῶμεν, φίλαι. 725
- ΑΓ. Ἐκάβη, τί μέλλεις παῖδα σὴν κρύπτειν τάφῳ
 ἐλθοῦς, ἐφ' οἷσπερ Ταλθύβιος ἠγγειλέ μοι
 μὴ θιγγάνειν σῆς μηδέν' Ἀργείων κόρης;
 ἡμεῖς μὲν οὖν ἐῷμεν οὐδὲ ψεύομεν·
 σὺ δὲ σχολάζεις, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ. 730
 ἦκω δ' ἀποστελῶν σε· τάκεῖθεν γὰρ εὖ
 πεπραγμέν' ἐστίν, εἴ τι τῶνδ' ἐστὶν καλῶς.
 ἔα· τίν' ἄνδρα τόνδ' ἐπὶ σκηναῖς ὄρῳ
 θανόντα Τρώων; οὐ γὰρ Ἀργεῖον πέπλοι
 δέμας περιπτύσσοντες ἀγγέλλουσί μοι. 735

- ΕΚ. δύστην', ἐμαυτὴν γὰρ λέγω λέγουσα σέ,
 Ἐκάβη, τί δράσω; πότερα προσπέσω γόνυ
 Ἀγαμέμνονος τοῦδ' ἢ φέρω σιγῇ κακὰ;
- ΑΓ. τί μοι προσώπω νῶτον ἐγκλίνασα σὸν
 δῦρει, τὸπραχθὲν δ' οὐ λέγεις; τίς ἔσθ' ὅδε;
- ΕΚ. ἀλλ' εἰ με δούλην πολεμίαν θ' ἡγούμενος 741
 γονάτων ἀπώσαιτ', ἄλγος ἂν προσθείμεθ' ἄν.
- ΑΓ. οὔτοι πέφυκα μάντις, ὥστε μὴ κλύων
 ἐξιστορῆσαι σῶν ὁδὸν βουλευμάτων.
- ΕΚ. ἄρ' ἐκλογίζομαι γε πρὸς τὸ δυσμενὲς 746
 μᾶλλον φρένας τοῦδ', ὅντος οὐχὶ δυσμενοῦς;
- ΑΓ. εἰ τοί με βούλει τῶνδε μὴδὲν εἰδέναι,
 εἰς ταῦτόν ἤκεις· καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ κλύειν.
- ΕΚ. οὐκ ἂν δυναίμην τοῦδε τιμωρεῖν ἄτερ
 τέκνοισι τοῖς ἐμοῖσι. ποῖ στρέφω τάδε; 750
 τολμᾶν ἀνάγκη, κἂν τύχω κἂν μὴ τύχω.
 Ἀγάμεμνον, ἱκετεύω σε τῶνδε γονυάτων
 καὶ σοῦ γενεῖου δεξιᾶς τ' εὐδαίμονος.
- ΑΓ. τί χρῆμα μαστεύουσα; μὲν ἐλεύθερον
 αἰῶνα θέσθαι; ῥᾶδιον γὰρ ἐστὶ σοι. 755
- [ΕΚ. οὐ δῆτα· τοὺς κακοὺς δὲ τιμωρομένη
 αἰῶνα τὸν ξύμπαντα δουλεῦσαι θέλω.
- ΑΓ. καὶ δὴ τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς;]
- ΕΚ. οὐδέν τι τούτων ὧν σὺ δοξάζεις, ἄναξ.
 ὁρᾷς νεκρὸν τόνδ', οὐ καταστάζω δάκρυ; 760
- ΑΓ. ὁρᾷ· τὸ μέντοι μέλλον οὐκ ἔχω μαθεῖν.
- ΕΚ. τοῦτόν ποτ' ἔτεκον κἄφερον ζώνης ὕπο.
- ΑΓ. ἔστιν δὲ τίς σῶν οὗτος, ὃ τλήμων, τέκνων;
- ΕΚ. οὐ τῶν θανόντων Πριαμιδῶν ὑπ' Ἰλίου.
- ΑΓ. ἢ γάρ τιν' ἄλλον ἔτεκες ἢ κείνους, γύναι; 765
- ΕΚ. ἀνόνητά γ', ὡς εἴοικε, τόνδ' ὃν εἰσορᾷς.
- ΑΓ. ποῦ δ' ὧν ἐτύγχαν', ἥνίκ' ὦλλυτο πτόλις;

- ΕΚ. πατήρ νιν ἐξέπεμψεν ὀροσδῶν θανεῖν.
 ΑΓ. ποῖ τῶν τότ' ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον;
 ΕΚ. εἰς τήνδε χώραν, οὐπερ εὐρέθη θανών. 770
 ΑΓ. πρὸς ἄνδρ' ὃς ἄρχει τῆσδε Πολυμήστωρ χθονός;
 ΕΚ. ἐνταῦθ' ἐπέμψθη πικροτάτου χρυσοῦ φύλαξ.
 ΑΓ. θνήσκει δὲ πρὸς τοῦ καὶ τίνος πότμου τυχών;
 ΕΚ. τίνος δ' ὑπ' ἄλλου; Θρήξ νιν ὤλεσε ξένος.
 ΑΓ. ὦ τλήμων· ἥ που χρυσὸν ἠράσθη λαβεῖν; 775
 ΕΚ. τοιαῦτ', ἐπειδὴ συμφορὰν ἔγνω Φρυγῶν.
 ΑΓ. εὗρες δὲ ποῦ νιν, ἥ τίς ἤνεγκεν νεκρόν;
 ΕΚ. ἦδ', ἐντυχοῦσα ποντίας ἐκτῆς ἐπι.
 ΑΓ. τοῦτον ματεύουσ' ἥ ποιοῦσ' ἄλλον πόνον;
 ΕΚ. λούτρ' ὥχετ' οἴσουσ' ἐξ ἁλὸς Πολυξένη. 780
 ΑΓ. κτανῶν νιν, ὥς ἔοικεν, ἐκβάλλει ξένος.
 ΕΚ. θαλασσόπλαγκτον, ὦδε διατεμὼν χρόα.
 ΑΓ. ὦ σχετλία σὺ τῶν ἀμετροῦτων πόνων.
 ΕΚ. ὕλωλα κοῦδὲν λοιπόν, Ἀγάμεμνον, κακῶν.
 ΑΓ. φεῦ φεῦ· τίς οὕτω δυστυχῆς ἐφυ γυνή; 785
 ΕΚ. οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις.
 ἀλλ' ὥνπερ οὐνεκ' ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ,
 ἄκουσον. εἰ μὲν ὅσιά σοι παθεῖν δοκῶ,
 στέργοιμ' ἄν· εἰ δὲ τοῦμπαλιν, σύ μοι γενοῦ
 τιμωρὸς ἄνδρὸς ἀνοσιωτάτου ξένου, 790
 ὃς οὔτε τοὺς γῆς νέρθηεν οὔτε τοὺς ἄνω
 δείσας δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον
 [κοινῆς τραπέξης πολλάκις τυχὼν ἐμοί,
 ξενίας τ' ἀριθμῶ πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων·
 τυχὼν δ' ὅσων δεῖ καὶ λαβὼν προμηθεῖαν 795
 ἔκτεινε, τύμβου δ', εἰ κτανεῖν ἐβούλετο,
 οὐκ ἤξιωσεν, ἀλλ' ἀφῆκε πόντιον].
 ἡμεῖς μὲν οὖν δοῦλοί τε καὶ σθένειν ἴσως·
 ἀλλ' οἱ θεοὶ σθένουσι χῶ κείνων κρατῶν

νόμος· νόμῳ γὰρ τοὺς θεοὺς ἡγοῦμεθα 800
καὶ ζῶμεν ἄδικα καὶ δίκαι' ὠρισμένοι·
ὅς εἰς σ' ἀνελθὼν εἰ διαφθαρήσεται,
καὶ μὴ δίκην δώσουσιν οὔτινες ξένους
κτείνουσιν ἢ θεῶν ἱερὰ τολμῶσιν φέρειν, 805
οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον.
ταῦτ' οὖν ἐν αἰσχροῖς θέμενος αἰδέσθητί με·
οἴκτειρον ἡμᾶς, ὥς γραφεύς τ' ἀποσταθεὶς
ἰδοῦ με κἀνάθρησον οἷ' ἔχω κακά.
τύραννος ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν δούλη σέθεν,
εὖπαις ποτ' οὔσα, νῦν δὲ γραῦς ἅπαις θ' ἅμα,
ἅπολις ἔρημος, ἀθλιωτάτη βροτῶν. 811
οἷμοι τάλαινα, ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα;
ἔοικα πράξειν οὐδέν· ὦ τάλαινα' ἐγώ.
τί δῆτα θνητοὶ τᾶλλα μὲν μαθήματα
μοχθοῦμεν ὥς χρὴ πάντα καὶ μαστεύομεν, 815
πειθῶ δὲ τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην
οὐδέν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπουδάξομεν
μισθοὺς διδόντες μανθάνειν, ἢν' ἦν ποτε
πεῖθειν ἅ τις βούλοιτο τυγχάνειν θ' ἅμα;
πῶς οὖν ἔτ' ἂν τις ἐλπίσαι πράξειν καλῶς; 820
οἱ μὲν γὰρ ὄντες παῖδες οὐκέτ' εἰσὶ μοι,
αὐτὴ δ' ἐπ' αἰσχροῖς αἰχμάλωτος οἴχομαι·
καπνὸν δὲ πόλεως τόνδ' ὑπερθρώσκονθ' ὄρω.
καὶ μὴν ἴσως μὲν τοῦ λόγου κενὸν τόδε,
Κύπριν προβάλλειν· ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται· 825
πρὸς σοῖσι πλευροῖς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται
ἢ φοιβάς, ἦν καλοῦσι Κασάνδραν Φρύγες.
ποῦ τὰς φίλας δῆτ' εὐφρόνας δείξεις, ἄναξ,
ἢ τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων
χάριν τίν' ἔξει παῖς ἐμὴ, κείνης δ' ἐγώ; 830

ἄκουε δὴ νυν· τὸν θανόντα τόνδ' ὀρέῃς;
 τοῦτον καλῶς δρῶν ὄντα κηδεστήν σέθεν
 δράσεις, ἐνός μοι μῦθος ἐνδεής ἐτι. 835

εἰ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίοσι
 καὶ χερσὶ καὶ κόμαισι καὶ ποδῶν βάσει
 ἢ Δαιδάλου τέχναισιν ἢ θεῶν τινος,
 ὥς πάνθ' ὁμαρτῇ σῶν ἔχουντο γουνάτων
 κλαίοντ' ἐπισκῆπτουτα παντοίους λόγους. 840

ὦ δέσποτ', ὦ μέγιστον Ἑλλήσιν φάος,
 πιθοῦ, παράσχες χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι
 τιμωρόν, εἰ καὶ μηδέν ἐστίν, ἀλλ' ὅμως.
 ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκη θ' ὑπηρετεῖν
 καὶ τοὺς κακοὺς δρᾶν πανταχοῦ κακῶς ἀεί. 845

ΧΟ. δεινόν γε, θνητοῖς ὥς ἅπαντα συμπίπτει,
 καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν,
 φίλους τιθέντες τοὺς γε πολεμιωτάτους
 ἐχθρούς τε τοὺς πρὶν εὐμενεῖς ποιοῦμενοι. 850

ΑΓ. ἐγὼ σὲ καὶ σὸν παῖδα καὶ τύχας σέθεν,
 Ἐκάβη, δι' οἴκτου χεῖρά θ' ἱεσσίαν ἔχω
 καὶ βούλομαι θεῶν θ' οὔνεκ' ἀνόσιον ξένον
 καὶ τοῦ δικαίου τήνδε σοι δοῦναι δίκην,
 εἰ πῶς φανεῖν γ' ὥστε σοὶ τ' ἔχειν καλῶς,
 στρατῷ τε μὴ δόξαιμι Κασάνδρας χάριν 855
 Θωρήκης ἄνακτι τόνδε βουλευῆσαι φόνον.

ἔστιν γὰρ ἡ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι·
 τὸν ἄνδρα τοῦτον φίλιον ἡρεῖται στρατός,
 τὸν κατθανόντα δ' ἐχθρόν· εἰ δ' ἐμοὶ φίλος
 ὅδ' ἐστί, χωρὶς τοῦτο κοῦ κοινὸν στρατῷ. 860

ἐκ τοῦ σκότου τε τῶν τε νυκτέρων βροτοῖς
 φίλτρων μεγίστη γίγνεται βροτοῖς χάρις. 831

πρὸς ταῦτα φρόντιζ'· ὥς θέλοντα μὲν μ' ἔχεις
 σοὶ ξυμπονῆσαι καὶ ταχὺν προσαρκέσαι,
 βραδὺν δ', Ἀχαιοὺς εἰ διαβληθῆσομαι.
 ΕΚ. φεῦ·

οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος·
 ἢ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν ἢ τύχης, 865
 ἢ πλῆθος αὐτὸν πόλεος ἢ νόμων γραφαὶ
 εἰργουσι χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις.
 ἐπεὶ δὲ ταρβείς τῷ τ' ὄχλῳ πλέον νέμεις,
 ἐγὼ σε θήσω τοῦδ' ἐλεύθερον φόβου.

σύνισθι μὲν γάρ, ἣν τι βουλεύσω κακὸν 870
 τῷ τόνδ' ἀποκτείναντι, συνδράσῃς δὲ μή.
 ἣν δ' ἐξ Ἀχαιῶν θόρυβος ἢ πικουρία
 πάσχοντος ἀνδρὸς Θρηκὸς οἷα πείσεται
 φανῇ τις, εἰργε μὴ δοκῶν ἐμὴν χάριν.
 τὰ δ' ἄλλα θάρσει· πάντα' ἐγὼ θήσω καλῶς. 875

ΑΓ. πῶς οὖν; τί δράσεις; πότερα φάσγανον χερσὶ
 λαβοῦσα γραίᾳ φῶτα βάρβαρον κτενεῖς,
 ἢ φαρμάκοισιν ἢ πικουρίᾳ τίνι;
 τίς σοι ξυνέσται χεῖρ; πόθεν κτήσει φίλους;

ΕΚ. στέγαι κεκεύθασ' αἶδε Τρωάδων ὄχλον. 880

ΑΓ. τὰς αἰχμαλώτους εἶπας, Ἑλλήνων ἄγραν;

ΕΚ. σὺν ταῖσδε τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι.

ΑΓ. καὶ πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσται κράτος;

ΕΚ. δεινὸν τὸ πλῆθος σὺν δόλῳ τε δύσμαχον.

ΑΓ. δεινόν· τὸ μέντοι θῆλν μέφομαι γένος. 885

ΕΚ. τί δ'; οὐ γυναικες εἶλον Αἰγύπτου τέκνα
 καὶ Ἀἴμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξόκισαν;
 ἀλλ' ὥς γενέσθω· τόνδε μὲν μέθες λόγον,
 πέμψον δέ μοι τήνδ' ἀσφαλῶς διὰ στρατοῦ
 γυναιῖκα. καὶ σὺ Θρηκὶ πλαθεῖσα ξένῳ 890
 λέξον· καλεῖ σ' ἄνασσα δὴ ποτ' Ἰλίου

Ἐκάβη, σὸν οὐκ ἔλασσον ἢ κείνης χρόος,
καὶ παίδας· ὥς δεῖ καὶ τέκν' εἰδέναι λόγους
τοὺς ἐξ ἐκείνης. τὸν δὲ τῆς νεοσφαγοῦς
Πολυξένης ἐπίσχες, Ἀγάμεμνον, τάφον, 895
ὥς τῷδ' ἀδελφῷ πλησίον μιᾷ φλογί,
δισσῇ μέριμνα μητρί, κρυφθῆτον χθονί.

ΑΓ. ἔσται τὰδ' οὕτω· καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν στρατῷ
πλοῦς, οὐκ ἂν εἶχον τήνδε σοι δοῦναι χάριν·
νῦν δ', οὐ γὰρ ἴησ' οὐρίας πνοᾶς θεός, 900
μένειν ἀνάγκη πλοῦν ὀρῶντας ἥσυχον.
γένοιτο δ' εὖ πως· πᾶσι γὰρ κοινὸν τόδε
ιδίᾳ θ' ἐκάστω καὶ πόλει, τὸν μὲν κακὸν
κακὸν τι πάσχειν, τὸν δὲ χρηστὸν εὐτυχεῖν.

ΧΘ. σὺ μὲν ὦ πατρίς Ἰλιάς, στρ. 905
τῶν ἀπορθήτων πόλις οὐκέτι λέξει·
τοῖον Ἑλλάνων νέφος ἀμφί σε κρύπτει
δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν.

ἀπὸ δὲ στεφάναν κέκασσαι 910
πύργων, κατὰ δ' αἰθέλου [καπνοῦ]
κηλὶδ' οἰκτροτάταν κέχρωσαι,
τάλαιν', οὐκέτι σ' ἐμβατεύσω.

μεσονύκτιος ὠλλύμαν, ἀντ. 915
ἦμος ἐκ δειπνων ὕπνος ἡδὺς ἐπ' ὅσσοις
κίδναται, μολπᾶν δ' ἄπο καὶ χαροποιὸν
θυσίαν καταπαύσας

πόσις ἐν θαλάμοις ἔκειτο, 920
ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ,
ναύταν οὐκέθ' ὀρῶν ὄμιλον
Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα.

ἐγὼ δὲ πλόκαμον ἀναδέτοις στρ.

905 — 913 — 914 — 922

923 — 932 — 933 — 942

- μίτραισιν ἔρρουθμιζόμεαν
 χρυσέων ἐνόπτρων 925
 λεύσσουσ' ἀτέρμονας εἰς ἀνγὰς,
 ἐπιδέμνιος ὥς πέσοιμ' ἐς εὐνάν.
 ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν·
 κέλευσμα δ' ἦν κατ' ἄστυ Τροίας τόδ'· ὦ
 παῖδες Ἑλλάνων, πότε δὴ πότε τὰν 930
 Ἰλιάδα σκοπιᾶν
 πέρσαντες ἦξετ' οἴκους;
 λέχη δὲ φίλια μονόπεπλος ἀντ.
 λιποῦσα, Δωρὶς ὥς κόρα,
 σεμνὰν προσίζουσ' 935
 οὐκ ἦνυσ' Ἀρτεμιν ἅ τλάμων·
 ἄγομαι δὲ θανόντ' ἰδοῦς ἀκοίταν
 τὸν ἐμὸν ἄλιον ἐπὶ πέλαγος,
 πόλιν τ' ἀποσκοποῦς, ἐπεὶ νόστιμον
 ναῦς ἐκίνησεν πόδα καὶ μ' ἀπὸ γᾶς 940
 ὥρισεν Ἰλιάδος·
 τάλαιν', ἀπεῖπον ἄλγει·
 τὰν τοῖν Διοσκόροιν Ἑλέναν κάσιν
 Ἰδαῖόν τε βούταν
 αἰνόπαριν κατάρρα 945
 διδοῦς, ἐπεὶ με γᾶς
 ἐκ πατρώας ἀπώλεσεν
 ἐξώκισέν τ' οἴκων γάμος, οὐ γάμος
 ἄλλ' ἀλάστορός τις οἰζύς·
 ἂν μήτε πέλαγος ἄλιον ἀπαγάγοι πάλιν, 950
 μήτε πατρῶον ἵκοιτ' ἐς οἶκον.
- ΠΑΜ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε, φιλτάτῃ δὲ σὺ
 Ἑκάβῃ, δακρύω σ' εἰσορῶν πόλιν τε σήν,
 τήν τ' ἀρτίως θανοῦσαν ἔκγονον σέθεν. 955
 φεῦ·

οὐκ ἔστιν οὐδὲν πιστόν, οὔτ' εὐδοξία
 οὔτ' αὖ καλῶς πράσσοντα μὴ πράξειν κακῶς.
 φύρουσι δ' αὐτὰ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω
 ταραγμὸν ἐντιθέντες, ὥς ἀγνωσίᾳ
 σέβωμεν αὐτούς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ 960
 θορηνεῖν προκόπτοντ' οὐδὲν εἰς πρόσθεν κακῶν;
 σὺ δ' εἴ τι μέμφει τῆς ἐμῆς ἀπουσίας,
 σχέες· τυγχάνω γὰρ ἐν μέσοις Θορήκης ὄροις
 ἀπών, ὅτ' ἤλθες δεῦρ'· ἐπεὶ δ' ἀφικόμην,
 ἤδη πόδ' ἔξω δωματίων αἶροντί μοι 965
 εἰς ταῦτόν ἥδε συμπίπτει δμῶις σέθεν,
 λέγουσα μύθους ὧν κλύων ἀφικόμην.

ΕΚ. αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον,
 Πολυμήστορ, ἐν τοιοῦσδε κειμένη κακοῖς.
 ὅτῳ γὰρ ᾤφθην εὐτυχοῦς, αἰδώς μ' ἔχει 970
 ἐν τῷδε πότμῳ [τυγχάνουσ' ἴν' εἰμὶ νῦν,
 οὐκ ἂν δυναίμην] προσβλέπειν ὀρθαῖς κό-
 ραῖς.

ἀλλ' αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν,
 Πολυμήστορ· ἄλλως δ' αἰτιὸν τι καὶ νόμος,
 γυναικας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον. 975

ΠΑΜ. καὶ θαῦμά γ' οὐδέν. ἀλλὰ τίς χρεῖα σ' ἐμοῦ;
 τί χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα;

ΕΚ. ἰδιον ἐμαυτῆς δὴ τι πρὸς σέ βούλομαι
 καὶ παῖδας εἰπεῖν σοὺς· ὁπάοντας δέ μοι
 χωρὶς κέλευσον τῶνδ' ἀποστῆναι δόμων. 980

ΠΑΜ. χωρεῖτ'· ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἦδ' ἐρημίᾳ.
 φίλη μὲν εἰ σύ, προσφιλὲς δέ μοι τόδε
 στρατεύμ' Ἀχαιῶν. ἀλλὰ σημαίνειν σε χρὴ
 τί χρὴ τὸν εὖ πράσσοντα μὴ πράσσουσιν εὖ
 φίλοις ἐπαρκεῖν· ὥς ἔτοιμός εἰμ' ἐγώ. 985

ΕΚ. πρῶτον μὲν εἰπὲ παῖδ' ὃν ἐξ ἐμῆς χερὸς

Πολύδωρον ἐκ τε πατρὸς ἐν δόμοις ἔχεις,
εἰ ξῆ· τὰ δ' ἄλλα δεύτερόν σ' ἐρήσομαι.

ΠΑΜ. μάλιστα· τοῦκείνου μὲν εὐτυχεῖς μέρος.

ΕΚ. ὦ φίλταθ', ὥς εὖ καὶ ξίως σέθεν λέγεις. 990

ΠΑΜ. τί δῆτα βούλει δεύτερον μαθεῖν ἐμοῦ;

ΕΚ. εἰ τῆς τεκούσης τῆσδε μέμνηται τί μου.

ΠΑΜ. καὶ δεῦρό γ' ὥς σὲ κρύφιος ἐξήτει μολεῖν.

ΕΚ. χρυσὸς δὲ σῶς ὃν ἤλθεν ἐκ Τροίας ἔχων;

ΠΑΜ. σῶς, ἐν δόμοις γε τοῖς ἐμοῖς φρουρούμενος. 995

ΕΚ. σῶσόν νυν αὐτὸν μηδ' ἐρα τῶν πλησίον.

ΠΑΜ. ἦκιστ'· ὀναίμην τοῦ παρόντος, ὦ γύναι.

ΕΚ. οἶσθ' οὖν ἅ λέξαι σοί τε καὶ παισὶν θέλω;

ΠΑΜ. οὐκ οἶδα· τῷ σῷ τοῦτο σημανεῖς λόγῳ.

ΕΚ. ἔστ', ὦ φιληθείς ὥς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλεῖ, 1000

ΠΑΜ. τί χοῆμ' ὃ καμὲ καὶ τέκν' εἰδέναι χρεῖων;

ΕΚ. χρυσοῦ παλαιὰ Πριαμιδῶν κατώρυχες.

ΠΑΜ. ταῦτ' ἔσθ' ἃ βούλει παιδὶ σημῆναι σέθεν;

ΕΚ. μάλιστα, διὰ σοῦ γ'· εἰ γὰρ εὐσεβὴς ἀνὴρ.

ΠΑΜ. τί δῆτα τέκνων τῶνδε δεῖ παρουσίας; 1005

ΕΚ. ἄμεινον, ἣν σὺ κατθανῆς, τούσδ' εἰδέναι.

ΠΑΜ. καλῶς ἔλεξας τῆδε καὶ σοφώτερον.

ΕΚ. οἶσθ' οὖν Ἀθάνας Ἰλίας ἵνα στέγαι;

ΠΑΜ. ἐνταῦθ' ὃ χρυσὸς ἐστί; σημείον δὲ τί;

ΕΚ. μέλαινα πέτρα γῆς ὑπερτέλλονσ' ἄνω. 1010

ΠΑΜ. ἔτ' οὖν τι βούλει τῶν ἐκεῖ θράξειν ἐμοί;

ΕΚ. σῶσαί σε χρήμαθ' οἷς συνεξήλθον θέλω.

ΠΑΜ. ποῦ δῆτα; πέπλων ἐντὸς ἢ κρύψας ἔχεις;

ΕΚ. σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε σώζεται στέγαις.

ΠΑΜ. ποῦ δ'; αἶδ' Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαί. 1015

ΕΚ. ἰδίᾳ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων στέγαι.

ΠΑΜ. τᾶνδον δὲ πιστὰ κάρσένων ἐρημία;

ΕΚ. οὐδεὶς Ἀχαιῶν ἔνδον, ἀλλ' ἡμεῖς μόναι.

- ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἴκους· καὶ γὰρ Ἀργεῖοι νεῶν
 λῦσαι ποδοῦσιν οἴκαδ' ἐκ Τροίας πόδα· 1020
 ὥς πάντα πράξας ὧν σε δεῖ, στείλῃς πάλιν
 ξὺν παισὶν οὔπερ τὸν ἐμὸν ὄκισας γόνον.
- ΧΟ. οὔτω δέδωκας, ἀλλὰ δώσεις δίκην·
 ἀλίμενόν τις ὥς εἰς ἄντλον πεσὼν 1025
 λέχριος ἐκπεσεῖ φίλας καρδίας,
 ἀμέρσας βίον. τὸ γὰρ ὑπέγγνον
 Δίκα καὶ θεοῖσιν οὐ συμπίτνει, 1030
 ὀλέθριον ὀλέθριον κακόν,
 ψεύσει σ' ὁδοῦ τῆσδ' ἐλπίς ἢ σ' ἐπήγαγεν
 θανάσιμον πρὸς Αἶδαν, ὦ τάλας·
 ἀπολέμῳ δὲ χειρὶ λείψεις βίον.
- ΠΑΜ. ὦμοι, τυφλοῦμαι φέγγος ὁμμάτων τάλας. 1035
- ΧΟ. ἠκούσατ' ἀνδρὸς Θρηκὸς οἰμωγὴν, φίλαι;
- ΠΑΜ. ὦμοι μάλ' αὖθις, τέκνα, δυστήνου σφαγῆς.
- ΧΟ. φίλαι, πέπρακται καὶν' ἔσσι δόμων κακά.
- ΠΑΜ. ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε λαιψηρῶ ποδί·
 βάλλων γὰρ οἴκων τῶνδ' ἀναρρήξω μυχοῦς. 1040
- ΧΟ. ἰδοῦ, βαρείας χειρὸς ὀρμαῖται βέλος.
 βούλεσθ' ἐπεισπέσωμεν; ὥς ἀκμὴ καλεῖ
 Ἐκάβη παρεῖναι Τρωάσιν τε συμμαχούς.
- ΕΚ. ἄρασσε, φείδου μηδέν, ἐκβάλλων πύλας·
 οὐ γάρ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις, 1045
 οὐ παῖδας ὅψει ζῶντας οὐς ἔκτειν' ἐγώ.
- ΧΟ. ἦ γὰρ καθεῖλες Θρηῖκα καὶ κρατεῖς ξένου,
 δέσποινα, καὶ δέδρακας οἷάπερ λέγεις;
- ΕΚ. ὅψει νιν αὐτίκ' ὄντα δωμάτων πάρος
 τυφλὸν τυφλῶ στείλοντα παραφόρῳ ποδί, 1050
 παίδων τε δισσῶν σώμαθ', οὐς ἔκτειν' ἐγώ
 σὺν ταῖς ἀρίσταις Τρωάσιν· δίκην δέ μοι
 δέδωκε· χωρεῖ δ', ὥς ὄρῃς, ὅδ' ἐκ δόμων.

ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι κάποστήσομαι
θυμῷ ξέοντι Θρηκὶ δυσμαχωτάτῳ.

1055

ΠΑΜ. ὦμοι ἐγὼ, πᾶ βῶ,

πᾶ στῶ, πᾶ κέλσω;

τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεστέρου
τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα κατ' ἶχνος; ποῖαν
ἢ ταύταν ἢ τάνδ'

1060

ἐξαλλάξω, τὰς

ἀνδροφόνους μάρψαι

χρήξων Ἰλιάδας, αἶ με διώλεσαν;

τάλαιναι κόραι τάλαιναι Φρυγῶν,

ὦ κατάρατοι,

1065

ποῖ καί με φυγᾷ πτώσσουσι μυχῶν;

εἶθε μοι ὁμμάτων αἱματόεν βλέφαροι

ἀκέσσαι' ἀκέσσαι', Ἄλιε, τυφλὸν

φρέγγος ἀπαλλάξας.

ἄᾶ,

σίγα· κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι

1070

τάνδε γυναικῶν. πᾶ πόδ' ἐπάξας

σαρκῶν ὀστέων τ' ἐμπλησθῶ,

θοίναν ἀγρίων τιθέμενος θηρῶν,

ἀρνύμενος λῶβαν

λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς; ὦ τάλας.

1075

ποῖ πᾶ φέρομαι τέκν' ἔρημα λιπῶν

Βάκχαις Ἄιδου διαμοιρᾶσαι,

σφακτὰν κυσί τε φονίαν δαῖτ' ἀνήμερον

οὐρείαν τ' ἐκβολάν;

πᾶ στῶ, πᾶ κάμψω, [πᾶ βῶ,]

1080

ναῦς ὅπως ποντίοις πείσμασι, λινόκροκον

φᾶρος στέλλων, ἐπὶ τάνδε συθεῖς

τέκνων ἐμῶν φύλαξ

ὀλέθριον κοίταν;

ΧΟ. ὦ τλήμων, ὥς σοι δύσφορ' εἰργασται κακά· 1085
δράσαντι δ' αἰσχροῖα δεινὰ τὰπιτίμια
[δαίμων ἔδωκεν ὅστις ἐστί σοι βαρύνς].

ΠΑΜ. αἰαῖ, ἰὼ Θρήνης
λογχοφόρον ἔνοπλον εὖιππον Ἄ- 1090
ρει κάτοχον γένος.

ἰὼ Ἀχαιοί, ἰὼ Ἀτρεΐδαι.

βοᾶν βοᾶν αὐτῷ, βοᾶν·

ἴτε, μόλετε πρὸς θεῶν.

κλύει τις ἢ οὐδείς ἀρκέσει; τί μέλλετε;

γυναῖκες ὤλεσάν με,

1095

γυναῖκες αἰχμαλωτίδες·

δεινὰ δεινὰ πεπόνθαμεν.

ὦμοι ἐμᾶς λώβας.

ποῦ τράπωμαι, ποῦ πορευθῶ;

[αἰθέρ'] ἀμπτάμενος οὐράνιον

1100

ὑψιπετές εἰς μέλαθρον, Ὠρίων

ἢ Σείριος ἔνθα πυρὸς φλογέας ἀφίη-

σιν ὅσσω ἀνγᾶς, ἢ τὸν ἐς Αἶδα

1105

μελανόχρωτα πορθμὸν ἄξω τάλας;

ΧΟ. συγγνώσθ', ὅταν τις κρείσσον' ἢ φέρειν κακὰ
πάθῃ, ταλαίνης ἑξαπαλλάξαι ζόης.

ΑΓ. κραυγῆς ἀκούσας ἤλθον· οὐ γὰρ ἥσυχος
πέτρας ὀρείας παῖς λέλακ' ἀνὰ στρατὸν 1110
Ἠχῶ διδοῦσα θόρυβον· εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν
πύργους πεσόντας ἤσμεν Ἑλλήνων δορί,
φόβον παρέσχεν οὐ μέσως ὅδε κτύπος.

ΠΑΜ. ὦ φίλτατ', ἡσθόμην γὰρ Ἀγάμεμνον σέθεν
φωνῆς ἀκούσας, εἰσορᾶς ἂ πάσχομεν; 1115

ΑΓ. ἔα·

Πολυμήστορ ὦ δύστηνε, τίς σ' ἀπώλεσε;

τίς ὅμῃ ἔθηκε τυφλὸν αἱμάξας κόρας,

παιδᾶς τε τούσδ' ἔκτεινεν; ἡ μέγαν χόλον
σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν ὅστις ἦν ἄρα.

ΠΑΜ. Ἐκάβη με σὺν γυναιξὶν αἰχμαλωτίσιν 1120
ἀπώλεσ', οὐκ ἀπώλεσ' ἀλλὰ μειζόνως.

ΑΓ. τί φῆς; σὺ τοῦργον εἰργασαι τόδ', ὥς λέγει;
σὺ τόλμαν, Ἐκάβη, τήνδ' ἔτλης ἀμήχανον;

ΠΑΜ. ὦμοι, τί λέξεις; ἡ γὰρ ἐγγύς ἐστί που;
σήμηνον, εἶπε ποῦ 'σθ', ἴν' ἀρπάσας χερσὶν 1125
διασπάρσωμαι καὶ καθαιμάξω χροῶ.

ΑΓ. οὗτος, τί πάσχεις; ΠΑΜ. πρὸς θεῶν σε λίσσομαι,
μέγες μ' ἐφείναι τῇδε μαργώσαν χέρα.

ΑΙ. ἴσχυ' ἐκβαλὼν δὲ καρδίης τὸ βάρβαρον
λέγ', ὥς ἀκούσας σοῦ τε τῆσδέ τ' ἐν μέρει 1130
κρίνω δικαίως ἀνθ' ὅτου πάσχεις τάδε.

ΠΑΜ. λέγοιμ' ἄν. ἦν τις Πριαμιδῶν νεώτατος
Πολύδωρος Ἐκάβης παῖς, ὃν ἐκ Τροίας ἐμοὶ
πατήρ δίδωσι Πριάμος ἐν δόμοις τρέφειν,
ὑποπτος ὢν δὴ Τρωικῆς ἀλώσεως. 1135

τοῦτον κατέκτειν' ἀνθ' ὅτου δ' ἔκτεινά νιν;

[ἄκουσον, ὥς εὖ καὶ σοφῇ προμηθία.]

ἔδωκα μὴ σοὶ πολέμιος λειφθεὶς ὁ παῖς
Τροίαν ἀθροῖσαι καὶ ξυνοικίσει πάλιν,
γνόντες δ' Ἀχαιοὶ ζῶντα Πριαμιδῶν τινα 1140

Φρυγῶν ἐς αἶαν αὐτίς ἄρειαν στόλον

κᾶπειτα Θρήκης πεδία τρίβοιεν τάδε

λεηλατοῦντες, γείτοσιν δ' εἴη κακὸν

Τρώων ἐν ᾧπερ νῦν, ἄναξ, ἐκάμνομεν.

Ἐκάβη δὲ παιδὸς γνοῦσα θανάσιμον μόρον 1145

λόγῳ με τοιῷδ' ἤγαγ', ὥς κεκρυμμένας

θήκας φράσουσα Πριαμιδῶν ἐν Ἰλίῳ

χρησοῦ' μόνον δὲ σὺν τέκνοισί μ' εἰσάγει

δόμους, ἴν' ἄλλος μὴ τις εἰδείη τάδε.

ἴξω δὲ κλίνης ἐν μέσῳ κάμψας γόνυ· 1150
 πολλαὶ δὲ χειρὸς αἱ μὲν ἐξ ἀριστερᾶς,
 αἱ δ' ἐνθεν, ὡς δὴ παρὰ φίλῳ, Τρώων κόραι
 θάκουν ἔχουσαι κερκίδ' Ἡδωνῆς χειρὸς
 ἦνουν θ' ὑπ' αὐγὰς τοῦσδε λεύσσουσαι πέπλους·
 ἄλλαι δὲ κάμακα Θρηκίαν θεώμεναι 1155
 γυμνὸν μ' ἔθηκαν διπτύχου στολίσματος.
 ὅσαι δὲ τοκάδες ἦσαν, ἐκπαγλόμεναι
 τέκν' ἐν χειροῖν ἐπαλλον, ὡς πρόσω πατρὸς
 γένοντο, διαδοχαῖς ἀμείβουσαι χειροῖν.
 κατ' ἐκ γαληνῶν — πῶς δοκεῖς; — προσφθεγμά-
 των 1160
 εὐθύς λαβοῦσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων ποθὲν
 κεντοῦσι παῖδας, αἱ δὲ πολεμίων δίκην
 ξυναρπάσασαι τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας
 καὶ κῶλα· παισὶ δ' ἀρκέσαι χοήζων ἑμοῖς,
 εἰ μὲν πρόσωπον ἐξανισταίνην ἐμόν, 1165
 κόμης κατεῖχον, εἰ δὲ κινολίην χέρας,
 πλήθει γυναικῶν οὐδὲν ἦννον τάλας.
 τὸ λοιπὸν δέ, πῆμα πῆματος πλέον,
 ἐξεργάσαντο δαίν'· ἐμῶν γὰρ ὀμμάτων,
 πόρπας λαβοῦσαι, τὰς ταλαιπώρους κόρας 1170
 κεντοῦσιν αἱμάσσουσιν· εἴτ' ἀνὰ στέγας
 φυγάδες ἔβησαν· ἐκ δὲ πηδήσας ἐγὼ
 θήρ ὡς διώκω τὰς μαιφύονους κύνας,
 ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον ὡς κυνηγέτης,
 βάλλων ἀράσσω. τοιάδε σπεύδων χάριν 1175
 πέπονθα τὴν σὴν πολέμιόν τε σὸν κτανών,
 Ἀγάμεμνον. ὡς δὲ μὴ μακροὺς τέλω λόγους,
 εἰ τις γυναῖκας τῶν πρὶν εἴρηκεν κακῶς
 ἢ νῦν λέγων ἔστιν τις ἢ μέλλει λέγειν,
 ἅπαντα ταῦτα συντεμῶν ἐγὼ φράσσω· 1180

γένος γὰρ οὔτε πόντος οὔτε γῆ τρέφει
τοιούδ', ὁ δ' αἰὲς ξυντυχὼν ἐπίσταται.

ΧΘ

μηδὲν θρασύνου μηδὲ τοῖς σαντοῦ κακοῖς
τὸ θῆλυ συνθείς ὥδε πᾶν μέμψῃ γένος·
πολλὰ γὰρ ἡμῶν, αἳ μὲν εἰς' ἐπίφθονοι, 1185
αἳ δ' εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν.

ΕΚ.

Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισιν οὐκ ἐχρῆν ποτε
τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον·
ἀλλ' εἴτε χρήστ' ἔδρασε, χρήστ' ἔδει λέγειν,
εἴτ' αὖ πονηρά, τοὺς λόγους εἶναι σαθροὺς 1190
καὶ μὴ δύνασθαι τᾶδ' ἐν λέγειν ποτέ.
σοφοὶ μὲν οὖν εἰς' οἱ τὰδ' ἠκριβωκότες,
ἀλλ' οὐ δύνανται διὰ τέλους εἶναι σοφοί,
κακῶς δ' ἀπώλонт'· οὔτις ἐξήλυξέ πω.

καὶ μοι τὸ μὲν σὸν ὥδε φροίμοις ἔχει· 1195

πρὸς τόνδε δ' εἰμι καὶ λόγοις ἀμείβομαι,
ὅς φησ' Ἀχαιῶν πόνον ἀπαλλάξω διπλοῦν·
Ἀγαμέμνονός θ' ἔκατι παῖδ' ἐμὸν κτανεῖν.

ἀλλ' ὦ κάκιστε, πρῶτον οὔ ποτ' ἂν φίλον
τὸ βάροβαρον γένοιτ' ἂν Ἑλλήσιν γένος 1200

οὔδ' ἂν δύναίτο. τίνα δὲ καὶ σπεύδων χάριν

πρόθυμος ἦσθα; πότρεα κηδεύσω τινὰ

ἢ ξυγγενῆς ὦν, ἢ τίν' αἰτίαν ἔχων;

ἢ σῆς ἔμελλον γῆς τεμεῖν βλαστήματα

πλεύσαντες αὐτίς; τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε; 1205

ὁ χρυσός, εἰ βούλοιο τᾶληθῇ λέγειν,

ἔκτεινε τὸν ἐμὸν παῖδα καὶ κέρδη τὰ σά.

ἐπεὶ δίδαξον τοῦτο· πῶς ὅτ' εὐτύχει

Τροία, πέριξ δὲ πύργος εἴχ' ἔτι πτόλιν,

ἔξῃ τε Πριάμος Ἑκτορός τ' ἥνθει δόρυ, 1210

τί δ' οὐ τότε', εἶπερ τῷδ' ἐβουλήθης χάριν

θῆσθαι, τρέφων τὸν παῖδα καὶ δόμοις ἔχων

ἔκτεινας ἢ ζῶντ' ἤλθες Ἀργείοις ἄγων;
 ἀλλ' ἡνίχ' ἤμεις οὐκέτ' ἐσμέν ἐν πάει,
 καπνῷ δ' ἐσήμην' ἄστυ πολεμίων ὑπο,
 ξένον κατέκτας σὴν μολόντ' ἐφ' ἐστίαν.
 πρὸς τοῖσδε νῦν ἄκουσον ὥς φανῆς κακός.
 χοῖν σ', εἶπερ ἦσθα τοῖς Ἀχαιοῖσιν φίλος,
 τὸν χρυσὸν ὃν φῆς οὐ σὸν ἀλλὰ τοῦδ' ἔχειν,
 δοῦναι φέροντα πενομένοις τε καὶ χρόνον 1216
 πολλὴν πατροφῆας γῆς ἀπεξενωμένοις·
 σὺ δ' οὐδὲ νῦν πω σῆς ἀπαλλάξαι χερὸς
 τολμᾶς, ἔχων δὲ καρτερεῖς ἔτ' ἐν δόμοις.
 καὶ μὴν τρέφων μὲν ὥς σε παῖδ' ἐχοῖν τρέφειν
 σώσας τε τὸν ἐμόν, εἶχες ἂν καλὸν κλέος· 1220
 ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ ἀγαθοὶ σαφέστατοι
 φίλοι· τὰ χρηστὰ δ' αὖθ' ἕκαστ' ἔχει φίλους.
 εἰ δ' ἐσπᾶνιζες χρημάτων, ὃ δ' εὐτύχει,
 θησαυρὸς ἂν σοι παῖς ὑπῆρχ' οὐμὸς μέγας·
 νῦν δ' οὔτ' ἐκείνον ἄνδρ' ἔχεις σαντῷ φίλον, 1230
 χρυσοῦ τ' ὄνησις οἴχεται παῖδές τε σοί,
 αὐτὸς τε πράσσεις ὧδε. σοὶ δ' ἐγὼ λέγω,
 Ἀγάμεμνον, εἰ τῷδ' ἀρκέσεις, κακὸς φανεῖ·
 οὔτ' εὐσεβῇ γὰρ οὔτε πιστὸν οἷς ἐχοῖν,
 οὐχ ὅσιον, οὐ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον· 1235
 αὐτὸν δὲ χαίρειν τοῖς κακοῖς σὲ φήσομεν
 τοιοῦτον ὄντα· δεσπότης δ' οὐ λοιδορῶ.
 ΧΟ. φεῦ φεῦ· βροτοῖσιν ὥς τὰ χρηστὰ πράγματα
 χρηστῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' αἰὲλ λόγων.
 ΑΓ. ἀχθεῖνὰ μὲν μοι τὰλλότριά κρύνειν κακά,
 ὅμως δ' ἀνάγκη· καὶ γὰρ αἰσχύνην φέρει,
 πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι τόδε.
 ἐμοὶ δ' ἴν' εἰδῆς, οὔτ' ἐμὴν δοκεῖς χάριν
 οὔτ' οὖν Ἀχαιῶν ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον,

ἀλλ' ὥς ἐχῆς τὸν χρυσὸν ἐν δόμοισι σοῖς. 1245
 λέγεις δὲ σαυτῷ πρόσφορ' ἐν κακοῖσιν ὧν.
 τάχ' οὖν παρ' ὑμῖν ῥάδιον ξενοκτονεῖν·
 ἡμῖν δέ γ' αἰσχρὸν τοῖσιν Ἑλλήσιν τὸδε.
 πῶς οὖν σε κρίνας μὴ ἀδικεῖν φύγω φόγον;
 οὐκ ἂν δυναίμην. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ 1250
 πράσσειν ἐτόλμας, τλήθι καὶ τὰ μὴ φίλα.

ΠΑΜ. οἴμοι, γυναικός, ὥς εἰχ', ἡσώμενος

δούλης ὑφέξω τοῖς κακίοισιν δίκην.

ΕΚ. οὐκοῦν δικαίως, εἴπερ εἰργάσω κακὰ;

ΠΑΜ. οἴμοι τέκνων τῶνδ' ὀμμάτων τ' ἐμῶν, τάλας. 1255

ΕΚ. ἄλγεῖς τί δ'; ἥ μὲ παιδὸς οὐκ ἄλγειν δοκεῖς;

ΠΑΜ. χαίρεις ὑβρίζουσ' εἰς ἔμ', ὃ πανουργε σύ;

ΕΚ. οὐ γάρ με χαίρειν χορή σε τιμωρομένην;

ΠΑΜ. ἀλλ' οὐ τάχ', ἡνίκ' ἂν σε πορτεῖα νοτὶς

ΕΚ. μῶν ναυστολήσῃ γῆς ὄρους Ἑλληνίδος; 1260

ΠΑΜ. κρύψῃ μὲν οὖν πεσοῦσαν ἐκ καρχησίῳν.

ΕΚ. πρὸς τοῦ βιαίων τυγχάνουσιν ἁλμάτων;

ΠΑΜ. αὐτὴ πρὸς ἱστὸν ναὸς ἀμβήσει ποδί.

ΕΚ. ὑποπτέροις νῶτοισιν ἢ ποίῳ τρόπῳ;

ΠΑΜ. κύων γενήσῃ πύρσ' ἔχουσα δέρογματα. 1265

ΕΚ. πῶς δ' οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάστασιν;

ΠΑΜ. ὁ Θρηξὶ μάντις εἶπε Διόνυσος τὰδε.

ΕΚ. σοὶ δ' οὐκ ἔχρησεν οὐδὲν ὧν ἔχεις κακῶν;

ΠΑΜ. οὐ γάρ ποτ' ἂν σύ μ' εἴλες ὧδε σὺν δούλῳ.

ΕΚ. θανοῦσα δ' ἢ ζῶσ' ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον; 1270

ΠΑΜ. θανοῦσα· τύμβῳ δ' ὄνομα σὺ κεκληθήσεται

ΕΚ. μορφῆς ἐπιδόον, ἢ τί, τῆς ἐμῆς ἐρεῖς;

ΠΑΜ. κυνὸς ταλαίνης σῆμα, ναυτίλοις τέκμαρ.

ΕΚ. οὐδὲν μέλει μοι σοῦ γέ μοι δόντος δίκην.

ΠΑΜ. καὶ σὴν γ' ἀνάγκη παῖδα Κασάνδραν θανεῖν. 1275

ΕΚ. ἀπέπτυσ' αὐτῷ ταῦτα σοὶ δίδωμ' ἔχειν.

ΠΑΜ. κτενεῖ νιν ἢ τοῦδ' ἄλοχος, οἰκουρὸς πικρά.

ΕΚ. μήπω μανείη Τυνδαρίς τοσόνδε παῖς.

ΠΑΜ. καὐτὸν σὲ τοῦτον, πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω.

ΑΓ. οὔτος σὺ μαίνει καὶ κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν; 1284

ΠΑΜ. κτεῖν', ὡς ἐν Ἄργει φόνια λουτρά σ' ἀναμένει.

ΑΓ. οὐχ ἔλξετ' αὐτόν, δμῶες, ἐκποδῶν βία;

ΠΑΜ. ἀλγείς ἀκούων; ΑΓ. οὐκ ἐφέξετε στόμα;

ΠΑΜ. ἐγκλήετ'· εἴρηται γάρ. ΑΓ. οὐχ ὅσον τάχος
νήσων ἐρήμων αὐτὸν ἐκβαλεῖτέ πον, 1285

ἐπείπερ οὔτω καὶ λίαν θρασυστομεῖ;

Ἐκάβη σὺ δ' ὦ τάλαινα, διπτύχους νεκροὺς

στείχουσα θάπτε· δεσποτῶν δ' ὑμᾶς χρεῶν

σκηναῖς πελάζειν, Τρωάδες· καὶ γὰρ πνοὰς

πρὸς οἶκον ἤδη τάσδε πομπίμους ὁρῶ. 1290

εὖ δ' ἐς πάτραν πλεύσαιμεν, εὖ δὲ τὰν δόμοις

ἔχοντ' ἰδοίμεν τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων.

ΧΟ. ἴτε πρὸς λιμένας σκηναῖς τε, φίλαι,

τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι

μόχθων· στερορὰ γὰρ ἀνάγκη. 1291

E A E N H.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΛΕΝΗ.

ΤΕΤΚΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΓΡΑΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΟΝΟΗ.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ

ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡρόδοτος ἱστορεῖ περὶ Ἑλένης καὶ φησιν ἔλθειν
 μὲν αὐτὴν εἰς Αἴγυπτον, καὶ τοῦτο φάσκειν καὶ τὸν
 Ὀμηρον ποιοῦντα τὴν Ἑλένην παρέχειν τῷ Τηλεμάχῳ
 ἐν Ὀδυσσεΐᾳ τὸ λαθικηδὲς φάρμακον τό οἱ πόρε Πολυ-
 δάμνα Θόωνος παρὰ κοιτίτις, οὐ μὲν δὲ οὕτως ὥς Εὐ- 5
 ριπίδης φησίν. οἱ μὲν γὰρ πλανωμένην φασὶν αὐτὴν
 μετὰ τοῦ Μενελάου μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρῃσιν καὶ
 εἰς Αἴγυπτον παραγενέσθαι καὶ κεῖθεν πεπορίσθαι τὰ
 φάρμακα· ὁ δὲ τὴν μὲν ἀληθῶς Ἑλένην φησὶ μηδ'
 ὅπως οὖν ἔλθειν εἰς Τροίαν, τὸ εἰδῶλον δὲ αὐτῆς. 10
 κλέψας γὰρ αὐτὴν ὁ Ἑρμῆς Ἥρας βουλῇ Πρωτέϊ τῷ
 βασιλεὶ τῆς Αἰγύπτου φυλάττειν παρέδωκε· τούτου
 δὲ θανόντος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεοκλύμενος ἐπειρᾶτο γα-
 μεῖν αὐτήν. ἥ δὲ ἱκέτις παρεκάθητο τῷ τοῦ Πρωτέως
 μνημείῳ, ὅθεν αὐτῇ ἐπιφαίνεται Μενέλεως, τὰς μὲν 15
 ναῦς ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπολέσας, ὀλίγους δὲ τινὰς τῶν
 ἑταίρων ἐν ἄνθρω καθειργμένους σώζων. εἰς λόγους
 δὲ ἔλθόντες καὶ μηχανορραφήσαντες ἀπατῶσι μὲν τὸν
 Θεοκλύμενον, αὐτοὶ δὲ νηὶ ἐμβάντες ὥς δὴ τῷ Με-
 νέλεω θανόντι κατὰ θάλατταν θύσοντας, εἰς τὴν ἰδίαν 20
 διασώζονται.

ΕΥΡΥΠΙΛΟΥ

Ε Α Ε Ν Η.

ΕΑ. Νείλου μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι ῥοαί,
 ὃς ἀντὶ δίας ψακάδος Αἰγύπτου πέδου
 λευκῆς τακείσης χιόνος ὑγραίνει γύας.
 Πρωτεὺς δ' ὅτ' ἐξη τῆσδε γῆς τύραννος ἦν,
 Φάρον μὲν οἰκῶν νῆσον, Αἰγύπτου δ' ἄναξ,
 ὃς τῶν κατ' οἶδμα παρθένων μίαν γαμεῖ,
 Ψαμάθην, ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰακοῦ.
 τίκτει δὲ τέκνα δισσὰ τοῖσδε δώμασι,
 Θεοκλύμενον ἄρσεν' [ὅτι δὴ θεοὺς σέβων
 βίου διήνεγκ'] εὐγενῇ τε παρθένου
 Εἰδῶ, τὸ μητρὸς ἀγλαίσμ', ὅτ' ἦν βρέφος·
 ἐπεὶ δ' ἐς ἥβην ἦλθεν ὥραία γάμων,
 καλοῦσιν αὐτὴν Θεονόην· τὰ θεῖα γὰρ
 τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα πάντ' ἠπίστατο,
 προγόνου λαβοῦσα Νηρέως τιμὰς πάρα.
 ἡμῖν δὲ γῇ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος
 Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως· ἔστιν δὲ δὴ
 λόγος τις ὡς Ζεὺς μητέρ' ἐπτατ' εἰς ἐμὴν
 Αἴδαν κύκνου μορφώματ' ὄρνιθος λαβών,
 ὃς δόλιον εὐνὴν ἐξέπραξ' ὑπ' αἰετοῦ
 δίωγμα φεύγων, εἰ σαφὴς οὗτος λόγος.
 Ἑλένη δ' ἐκλήθην· αἱ δὲ πεπόνθαμεν κακὰ
 λέγοιμ' ἂν. ἦλθον τρεῖς θεαὶ κάλλους πέρι

Ἰδαίον εἰς κευθμῶν' Ἀλέξανδρον πάρα,
 Ἦρα Κύπρις τε Διογενῆς τε παρθένος, 25
 μορφῆς θέλουσαι διαπεράνασθαι κρίσιν.
 τοῦμόν δ' ἐκάλλος, εἰ καλὸν τὸ δυστυχές,
 Κύπρις προτείνασ' ὥς Ἀλέξανδρος γαμεῖ,
 νικᾷ· λιπὼν δ' ἐβούσταθμ' Ἰδαῖος Πάρις
 Σπάρτην ἀφίκεθ' ὥς ἐμὸν στήσων λέχος. 30
 Ἦρα δὲ μεμφθεῖς οὔνεκ' οὐ νικᾷ θεῶς,
 ἐξηνέμωσε τὰμ' Ἀλεξάνδρῳ λέχη,
 δίδωσι δ' οὐκ ἐμ', ἀλλ' ὁμοιώσας ἐμοὶ
 εἰδωλον ἔμπνουν οὐρανοῦ ξυνθεῖς ἄπο,
 Πριάμου τυράννου παιδί· καὶ δοκεῖ μ' ἔχειν 35
 κενὴν δόκησιν, οὐκ ἔχων. τὰ δ' αὖ Διὸς
 βουλευματ' ἄλλα τοῖσδε συμβαίνει κακοῖς·
 πόλεμον γὰρ εἰσήνεγκεν Ἑλλήνων χθονὶ
 καὶ Φρυγίᾳ δυστήνοισιν, ὥς ὄχλου βροτῶν
 πλήθους τε κουφίσσειε μητέρα χθόνα 40
 γνωτὸν τε θείῃ τὸν κράτιστον Ἑλλάδος.
 Φρυγῶν δ' ἐς ἀλκὴν προυτέθην ἐγὼ μὲν οὔ,
 τὸ δ' ὄνομα τοῦμόν, ἄθλον Ἑλλήσιν δορός.
 λαβὼν δέ μ' Ἑρμῆς ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος
 νεφέλῃ καλύψας, οὐ γὰρ ἡμέλησέ μου 45
 Ζεὺς, τόνδ' ἐς οἶκον Πρωτέως ἰδρύσατο,
 πάντων προκρίνας σωφρονέστατον βροτῶν,
 ἀκέραιον ὥς σῶσαιμι Μενέλεω λέχος.
 καὶ γὰρ μὲν ἐνθάδ' εἰμ', ὃ δ' ἄθλιος πόσις
 στρατεύμ' ἀθροίσας τὰς ἐμὰς ἀναρπαγὰς 50
 θηρᾷ πορευθεὶς Ἰλίου πυργώματα.
 ψυχὰς δὲ πολλὰς δι' ἐμ' ἐπὶ Σκαμανδρείῳ
 ῥοαῖσιν ἔθανον· ἢ δὲ πάντα τλᾶσ' ἐγὼ
 κατάρατος εἰμι καὶ δοκῶ προδοῦς ἐμὸν
 πόσιν συνάψαι πόλεμον Ἑλλήσιν μέγαν. 55

- τί δῆτ' ἔτι ζῶ; θεοῦ τόδ' εἰσήκονσ' ἔπος
 Ἑρμοῦ, τὸ κλεινόν μ' ἔτι κατοικήσειν πέδον
 Σπάρτης σὺν ἀνδρί, γνόντος ὥς ἐς Ἴλιον
 οὐκ ἦλθον, ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποστρώσω τινί.
 ἕως μὲν οὖν φῶς ἡλίου τόδ' ἔβλεπε 60
- Πρωτεύς, ἄσυλος ἦν γάμων· ἐπεὶ δὲ γῆς
 σκότῳ κέκρυπται, παῖς ὁ τοῦ τεθυηκότος
 θηρᾶ γαμεῖν με. τὸν πάλαι δ' ἐμὸν πόσιν
 τιμῶσα Πρωτέως μνηῆμα προσπίτνω τόδε
 ἱκέτις, ἵν' ἀνδρὶ τὰμὰ διασώσῃ λέχη, 65
- ὥς εἰ καθ' Ἑλλάδ' ὄνομα δυσκλεὲς φέρω,
 μὴ μοι τὸ σῶμά γ' ἐνθάδ' αἰσχύνην ὄφλη.
- TET.** τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωματίων ἔχει κράτος;
 Πλούτου γὰρ οἶκος ἄξιος προσεικάσαι
 βασιλείᾳ τ' ἀμφιβλήματ' εὐθρυγικοῖ δ' ἔδραι. 70
- ἔα·
 ὦ θεοί, τίν' εἶδον ὄψιν; ἐχθρίστην ὁρῶ
 γυναικὸς εἰκὼ φόβιον, ἥ μ' ἀπώλεσε
 πάντας τ' Ἀχαιοὺς. θεοί σ', ὅσον μίμημ' ἔχεις
 Ἑλένης, ἀποπτύσαιεν. εἰ δὲ μὴ ἔν ξένη 75
- γαῖα πόδ' εἶχον, τῶδ' ἂν εὐστόχῳ πετρῶ
 ἀπόλαυσιν εἰκοῦς ἔθανες ἂν Διὸς κόρης.
- ΕΛ.** τί δ'; ὦ ταλαίπωρ' ὅστις ὦν μ' ἀπεστράφης,
 καὶ ταῖς ἐκείνης συμφοραῖς ἐμὲ στυγεῖς;
- TET.** ἡμαρτον· ὀργῇ δ' εἷξα μᾶλλον ἢ μ' ἐχρῆν· 80
- μισεῖ γὰρ Ἑλλὰς πᾶσα τὴν Διὸς κόρην.
 σύγγνωθι δ' ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις, γύναι.
- ΕΛ.** τίς δ' εἶ; πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπεστράφης πέδον;
- TET.** εἷς τῶν Ἀχαιῶν, ὦ γύναι, τῶν ἀθλίων.
- ΕΛ.** οὐ τάρᾳ σ' Ἑλένην εἰ στυγεῖς θαναμαστέον. 85
- ἀτὰρ τίς εἰ πόθεν; τίν' ἐξαυδᾶν σε χρή;
- TET.** ὄνομα μὲν ἡμῖν Τεῦκρος, ὁ δὲ φύσας πατήρ

Τελαμών, Σαλαμὶς δὲ πατρὶς ἡ θρέψασά με.

ΕΛ. τί δῆτα Νείλου τούσδ' ἐπιστρέφει γνάς;

ΤΕΤ. φυγάς πατρώας ἐξελήλαμαι χθονός. 90

ΕΛ. τλήμων ἂν εἴης· τίς δέ σ' ἐκβάλλει πάτρας;

ΤΕΤ. Τελαμών ὁ φύσας. τίς ἂν ἔχοις μᾶλλον φίλον;

ΕΛ. ἐκ τοῦ; τὸ γάρ τοι πρᾶγμα συμφορὰν ἔχει.

ΤΕΤ. Ἄλας μ' ἀδελφὸς ὦλεσ' ἐν Τροίᾳ θανών.

ΕΛ. πῶς; οὐ τί που σὺ φασγάνῳ βίον στερεῖς; 95

ΤΕΤ. οἴκειτον αὐτὸν ὦλεσ' ἄλμ' ἐπὶ ξίφος.

ΕΛ. μανέντ'; ἐπεὶ τίς σωφρονῶν τλαίῃ τάδ' ἂν;

ΤΕΤ. τὸν Πηλέως τιν' οἶσθ' Ἀχιλλεῖα γόνον;

ΕΛ. μνηστήρ ποθ' Ἑλένης ἦλθεν, ὡς ἀκούομεν.

ΤΕΤ. θανών ὃδ' ὄπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχοις. 100

ΕΛ. καὶ δὴ τί τοῦτ' Ἀλάντι γίγνεται κακόν;

ΤΕΤ. ἄλλου λαβόντος ὄπλ' ἀπηλλάχθη βίου.

ΕΛ. σὺ τοῖς ἐκείνου δῆτα πῆμασιν νοσεῖς;

ΤΕΤ. ὁθοῦνεκ' αὐτῷ γ' οὐ ξυνωλόμην ὁμοῦ.

ΕΛ. ἦλθες γὰρ ὡς ξέν' Ἰλίου κλεινὴν πόλιν; 105

ΤΕΤ. καὶ ξύν γε πέρσας αὐτὸς ἀνταπωλόμην.

ΕΛ. ἦδη γὰρ ἤπται καὶ κατείργασται πυρί;

ΤΕΤ. ὥστ' οὐδ' ἔχνος γε τειχέων εἶναι σαφές.

ΕΛ. ὦ τλήμον Ἑλένη, διὰ σ' ἀπόλλυνται Φρύγες.

ΤΕΤ. καὶ πρός γ' Ἀχαιοί· μεγάλα δ' εἰργασται κακά. 110

ΕΛ. πόσον χρόνον γὰρ διαπεπόρθηται πόλις;

ΤΕΤ. ἑπτὰ σχεδόν τι καμπύμους ἔτων κύκλους.

ΕΛ. χρόνον δ' ἐμείνατ' ἄλλον ἐν Τροίᾳ πόσον;

ΤΕΤ. πολλὰς σελήνας, δέκα διελθούσας ἔτη.

ΕΛ. ἡ καὶ γυναῖκα Σπαρτιατῖν εἴλετε; 115

ΤΕΤ. Μενέλαος αὐτὴν ἦγ' ἐπισπάσας κόμης.

ΕΛ. εἶδες σὺ τὴν δύστηνον; ἡ κλύων λέγεις;

ΤΕΤ. ὥσπερ σέ γ', οὐδὲν ἦσσον, ὀφθαλμοῖς ὄρω.

ΕΛ. σκοπεῖτε μὴ δόκησιν εἴχεν ἐκ θεῶν.

- ΤΕΥ. ἄλλου λόγον μέμνησο, μὴ κείνης ἔτι. 120
- ΕΛ. οὕτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ;
- ΤΕΥ. αὐτὸς γὰρ ὅσοις εἰδόμην ὡς νῦν σ' ὄρω.
- ΕΛ. ἦδη δ' ἐν οἴκοις σὺν δάμαρτι Μενέλεως;
- ΤΕΥ. οὐκ οὖν ἐν Ἀργεὶ γ' οὐδ' ἐπ' Εὐρώτα ῥοαῖς.
- ΕΛ. αἰατ'· κακὸν τόδ' εἶπας οἷς κακὸν λέγεις. 125
- ΤΕΥ. ὥς κείνος ἀφανῆς σὺν δάμαρτι κληίζεται.
- ΕΛ. οὐ πᾶσι πορθμὸς αὐτὸς Ἀργείοισιν ἦν;
- ΤΕΥ. ἦν, ἀλλὰ χειμῶν ἄλλος ἄλλον ὥρισεν.
- ΕΛ. ποίοισιν ἐν νῶτοισι ποντίας ἄλός;
- ΤΕΥ. μέσον περῶσι πέλαρος Αἰγαίου πόρου. 130
- ΕΛ. καὶ τοῦδε Μενέλεων οὔτις εἶδ' ἀφιγμένον;
- ΤΕΥ. οὐδεὶς· θανὼν δὲ κληίζεται καθ' Ἑλλάδα.
- ΕΛ. ἀπωλόμεσθα· Θεστιᾶς δ' ἔστιν κόρη;
- ΤΕΥ. Αἴδαν ἔλεξας; οἴχεται θανοῦσα δῆ.
- ΕΛ. οὐ πού νιν Ἐλένης αἰσχρὸν ὦλεσεν κλέος; 135
- ΤΕΥ. φασὶν, βρόχῳ γ' ἄψασαν εὐγενῆ δέσσην.
- ΕΛ. οἱ Τυνδάρειοι δ' εἰσὶν ἢ οὐκ εἰσὶν κόροι;
- ΤΕΥ. τεθνᾶσι κοῦ τεθνᾶσι· δύο δ' ἔστων λόγῳ.
- ΕΛ. πότερος ὁ κρείσσων; ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.
- ΤΕΥ. ἄστροις σφ' ὁμοιωθέντε φάσ' εἶναι θεῶ. 140
- ΕΛ. καλῶς ἔλεξας τοῦτο· θάτερον δὲ τί;
- ΤΕΥ. σφαγαῖς ἀδελφῆς οὐνεκ' ἐκπνεῦσαι βίον.
 ἄλῃς δὲ μύθων· οὐ διπλᾷ χορήῳ στένειν.
 ὦν δ' οὐνεκ' ἦλθον τοῦσδε βασιλείους δόμους,
 τὴν θεσπιῶδὸν Θεονόην χορήζων ἰδεῖν, 145
 σὺ προξένησον, ὥς τύχῳ μαντευμάτων
 ὕπῃ νεῶς στείλαιμ' ἂν οὔριον πτερόν
 εἰς γῆν ἐναλίαν Κύπρον, οὐ μ' ἐθέσπισεν
 οἰκεῖν Ἀπόλλων, ὄνομα νησιωτικὸν
 Σαλαμῖνα θέμενον τῆς ἐκεῖ χάριν πάτρας. 150
- ΕΛ. πλοῦς, ὦ ξέν', αὐτὸς σημανεῖ· σὺ δ' ἐκλιπὼν

γῆν τήνδε φεῦγε πρὶν σε παῖδα Πρωτέως
 ἰδεῖν, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς· ἅπεστι δὲ
 κυσὶν πεποιδῶς ἐν φοναῖς θηροκτόνοις·
 [κτείνει γὰρ Ἑλλήν' ὄντιν' ἂν λάβῃ ξένον·] 155
 ὅτου δ' ἔκατι, μήτε σὺ ξήτει μαθεῖν
 ἐγὼ τε σιγῶ· τί γὰρ ἂν ὠφελοῖμί σε;

ΤΕΤ. καλῶς ἔλεξας, ὦ γύναι· θεοὶ δέ σοι
 ἐσθλῶν ἁμοιβὰς ἀντιδωρησάμετο.
 Ἑλένη δ' ὅμοιον σῶμ' ἔχουσ' οὐ τὰς φρένας 160
 ἔχεις ὁμοίας, ἀλλὰ διαφόρους πολὺ.
 κακῶς δ' ὅλοιτο μηδ' ἐπ' Εὐρώτα ῥοὰς
 ἔλθοι· σὺ δ' εἴης εὐτυχῆς αἰεὶ, γύναι.

ΕΛ. ὦ μεγάλων ἀχέων καταβαλλομένα μέγαν οἶτον,
 ποῖον ἀμιλλαθῶ γόον; ἢ τίνα μοῦσαν ἐπέλθω, 165
 δάκρυσιν ἢ θρήνοις ἢ πένθεσιν; ἔε.

πτεροφόροι νεάνιδες, στρ.

παρθέναι Χθονὸς κόραι
 Σειρήνες, εἰθ' ἐμοῖς γόοις
 μόλοιτ' ἔχουσαι τὸν Αἴβυν 170

λατὸν ἢ σύριγγας· αἴλινον, κακοῖς
 τοῖς ἐμοῖσι σύνοχα δάκρυα,
 πάθει πάθεα, μέλεσι μέλεα·
 μουσεῖά τε θρηνήμασι ξυνηδὸν
 πέμψεις Φερσέφασσα 175

[φόνια] φόνια, χάριτας ἵν' ἐπὶ δάκρυσιν
 παρ' ἐμέθεν ὑπὸ μέλαθρα νύχια παιᾶνας
 νέκυσιν ὀλομένοις λάβῃ.

ΧΘ. κυανοειδὲς ἄμφ' ὕδωρ ἀντ.
 ἔτυχον ἑλικά τ' ἀνὰ χλόαν 180
 φοίνικας ἄλλου πέπλους
 ἀνγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις

θάλπουσ' ἀμφί τ' ἐν δόνακος ἔρνεσιν·

ἐνθεν οἰκτρὸν ὄμαδον ἔκλυον

ἄλυσρον ἔλεγον, ὅ τι ποτ' ἔλακεν

185

* * * αἰάγμασι στένουσα,

Νύμφα τις οἷα Ναῖς

ὄρεσι φυγάδα νόμον λείσα

ροερόν, ὑπὸ δὲ πέτρινα γύαλα κλαγγαῖσιν

Πανὸς ἀναβοᾷ γάμους.

190

ΕΛ. ἰὼ ἰὼ·

στο

θήραμα βαρβάρου πλάτας,

Ἑλλανίδες κόραι,

ναύτας Ἀχαιῶν

τις ἔμολεν ἔμολε δάκρυα δάκρυσί μοι φέρων, 195

Ἰλίου κατασκαφᾶν

πυρὶ μέλουσαν δαΐφ

δι' ἐμὲ τὰν πολυκτόνον,

δι' ἐμὸν ὄνομα πολύπονον.

Αἴδα δ' ἐν ἀγχόναϊς

200

θάνατον ἔλαβεν

αἰσχύνας ἐμᾶς ὑπ' ἀλγέων.

ὁ δ' ἐμὸς ἐν ἄλλ' πολυπλανῆς

πόσις ὀλόμενος οἴχεται,

Κάστορός τε συγγόνου τε

205

διδυμογενὲς ἄγαλμα πατρίδος

ἄφαντ' ἄφαντ' ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα

γυμνάσιά τε δονακόεντος

Εὐρώτα, νεανιᾶν πόνον.

ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ·

ἀντ. 210

ὦ δαίμονος πολυστόνου

μοίρας τε σᾶς, γύναι.

αἰῶν δυσαίων

191 — 209 = 210 — 228

- τις ἔλαχεν ἔλαχεν, ὅτε σε τέκετο ματρώθεν
 Ζεὺς πρέπων δι' αἰθέρος 215
 χιονόχρως κύκνου πτερῶν·
 τί γὰρ ἄπεστί σοι κακῶν;
 τίνα δὲ βίον οὐκ ἔτλας;
 μάτηρ μὲν οἴχεται,
 δίδυμά τε Διὸς 220
 οὐκ εὐδαιμονεῖ τέκεα φίλα,
 χθόνα δὲ πάτριον οὐχ ὄρᾳς,
 διὰ δὲ πόλεως ἔρχεται
 βᾶξις, ἣ σε βαρβάροισι
 λέχεσι, πότνια, παραδίδωσιν, 225
 ὃ δὲ σὸς ἐν ἄλλ' κύμασί τε λέλοιπε βίοντον,
 οὐδέ ποτ' ἔτι πάτρια μέλαθρα
 καὶ τὰν Χαλκίοικον ὀλβιεῖς.
- ΕΛ. φεῦ φεῦ, τίς ἦ Φρυγῶν
 ἢ τίς Ἑλλαντίας ἀπὸ χθονὸς 230
 ἔτεμε τὰν δακρυόεσσαν Ἰλίου
 πεύκαν; ἐνθεν ὀλόμενον
 σκάφος συναρμόσας
 ὁ Πριαμίδας ἐπλευσε βαρβάρω πλάτα
 τὰν ἐμὰν ἐφ' ἐστίαν, 235
 ἐπὶ τὸ δυστυχὲς
 κάλλος, ὥς ἔλοι γάμον ἐμόν.
 ἃ δὲ δόλιος ἃ πολυκτόνος Κύπρις
 Δαναΐδαις ἄγουσα θάνατον Πριαμίδαις τε.
 ὦ τάλαινα συμφορᾶς. 240
 ἃ δὲ χρυσέοις θρόνοις
 Διὸς ὑπαγκάλισμα σεμνὸν Ἥρα
 τὸν ὠκύπουν ἐπεμψε Μαιᾶδος γόνον,
 ὅς με χλοερὰ δρεπομέναν ἔσω πέπλων
 ῥόδεα πέταλα, χαλκίοικον ὥς Ἀθήναν 245

μόλοιμ', ἀναπαύσας δι' αἰθέρος
 τάνδε γαῖαν εἰς ἄνολβον
 ἔριν ἔριν τάλαιναν ἔθετο
 Πριαμίδαισιν Ἑλλάδος.

τὸ δ' ἐμὲν ὄνομα παρὰ Σιμουντίοις ῥοαῖσι 250
 μαψίδιου ἔχει φάτιν.

ΧΟ. ἔχεις μὲν ἀλγείν', οἶδα· σύμφορον δέ σοι
 ὥς ῥᾶστα τὰναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν.

ΕΛ. φίλαι γυναῖκες, τίνι πότμῳ συνεζύγην; 255
 ἅρ' ἢ τεκοῦσά μ' ἔτεκεν ἀνθρώποις τέρας;

[γυνὴ γὰρ οὐδ' Ἑλληνίς οὔτε βάρβαρος
 τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν ἐκλοχεύεται,
 ἐν ᾧ με Λήδαν φασὶν ἐκ Διὸς τεκεῖν.]
 τέρας γὰρ ὁ βίος καὶ τὰ πράγματ' ἐστί μοι, 260
 τὰ μὲν δι' Ἥραν, τὰ δὲ τὸ κάλλος αἷτιον.

εἶθ' ἐξαλειφθεῖς' ὥς ἄγαλμ' αὐθις πάλιν
 αἰσχιον εἶδος ἀντὶ τοῦ καλοῦ λάβοιν,
 καὶ τὰς τύχας μὲν τὰς κακὰς ὥς νῦν ἔχω
 Ἑλληνες ἐπελάθοντο, τὰς δὲ μὴ κακὰς 265
 ἔσωξον ὥσπερ τὰς κακὰς σῶξουσέ μου.

ὅστις μὲν οὖν εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην
 πρὸς θεῶν κακοῦται, βαρὺ μὲν, οἰστέον δ' ὅμως·
 ἡμεῖς δὲ πολλαῖς συμφοραῖς ἐγκείμεθα.

πρῶτον μὲν οὐκ οὐσ' ἄδικος, εἰμὶ δυσκλεής· 270
 καὶ τοῦτο μεῖζον τῆς ἀληθείας κακόν,
 ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακά.

ἔπειτα πατρίδος θεοί μ' ἀφιδρύσαντο γῆς
 εἰς βάρβαρ' ἦθη, καὶ φίλων τητωμένη
 δούλη καθέστηκ' οὐσ' ἐλευθέρων ἄπο· 275

τὰ βαρβάρων γὰρ δοῦλα πάντα πλὴν ἐνός.
 ἄγκυρὰ δ' ἢ μου τὰς τύχας ὥχει μόνη,
 πόσιν ποθ' ἦξειν καὶ μ' ἀπαλλάξειν κακῶν,

οὗτος τέθνηκεν, οὗτος οὐκέτ' ἔστι δῆ.
 μήτηρ δ' ὀλωλε, καὶ φρονεὺς αὐτῆς ἐγώ, 280
 ἀδίκως μὲν, ἀλλὰ τᾷδικον τοῦτ' ἔστ' ἐμὸν·
 ὃ δ' ἀγλαΐσμα δωμάτων ἐμοῦ τ' ἔφν,
 θυγάτηρ ἄνανδρος πολιά παρθενεύεται·
 τὼ τοῦ Διὸς δὲ λεγομένῳ Διοσκόρῳ
 οὐκ ἔσθον· ἀλλὰ πάντ' ἔχουσα δυστηγῇ 285
 τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ.
 τὸ δ' ἔσχατον τοῦτ', εἰ μόλοιμεν εἰς πάτραν,
 κλήθροισι ἄν εἰργοίμεσθα, τὴν ὑπ' Ἰλίου
 δοκοῦντες Ἑλένην Μενέλεω μ' ἐλθεῖν μετὰ.
 εἰ μὲν γὰρ ἔξη πόσις, ἀνεγνώσθημεν ἄν 290
 εἰς ξύμβολ' ἐλθόνθ' ἃ φανέρε' ἄν μόνοις ἄν ἦν.
 νῦν δ' οὔτε τοῦτ' ἔστ' οὔτε μὴ σωθῇ ποτε.
 τί δῆτ' ἔτι ζῶ; τί ν' ὑπολείπομαι τύχην;
 γάμους ἐλομένη τῶν κακῶν ὑπαλλαγάς,
 μετ' ἄνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρου πρὸς πλουσίαν 295
 τράπεζαν ἵζουσ'; ἀλλ' ὅταν πόσις πικρὸς
 ξυνῇ γυναικί, καὶ τὸ σῶν ἔστιν πικρόν.
 θανεῖν κράτιστον· πῶς θάνοιμ' ἄν οὖν καλῶς;
 ἀσχήμενες μὲν ἀγχόνηι μετάρσιοι,
 κἂν τοῖσι δούλοις δυσπρεπέες νομίζεσθαι· 300
 σφαγαὶ δ' ἔχουσιν εὐγενές τι καὶ καλόν,
 σμικρὸς δ' ὁ καιρὸς κρατ' ἀπαλλάξαι βίον.
 εἰς γὰρ τοσοῦτον ἤλθομεν βάθος κακῶν·
 αἰ μὲν γὰρ ἄλλαι διὰ τὸ κάλλος εὐτυχεῖς
 γυναικες, ἡμᾶς δ' αὐτὸ τοῦτ' ἀπώλεσεν. 305
 XO. Ἑλένη, τὸν ἐλθόνθ', ὅστις ἔστιν ὁ ξένος,
 μὴ πάντ' ἀληθῇ δοξάσης εἰρηκέναι.
 EA. καὶ μὴν σαφῶς ἔλεξ' ὀλωλέναι πόσιν.
 XO. πόλλ' ἂν γένοιτο καὶ διὰ ψευδῶν ἔπη.
 EA. καὶ τᾷμπαλὶν γε τῶνδ' ἀληθεία σαφής. 310

- ΧΟ. εἰς ξυμφορὰν γὰρ ἀντὶ τὰγαθοῦ φέρει.
- ΕΛ. φόβος γὰρ εἰς τὸ δαῖμα περιβαλὼν μ' ἄγει.
- ΧΟ. πῶς δ' εὐμενείας τοισίδ' ἐν δόμοις ἔχεις;
- ΕΛ. πάντες φίλοι μοι πλὴν ὁ θηρεύων γάμους.
- ΧΟ. οἷσθ' οὖν ὁ δρᾶσον; μνημάτος λιποῦς' ἔδραν, 315
- ΕΛ. εἰς ποῖον ἔρπεις μῦθον ἢ παραλύνεσιν;
- ΧΟ. ἔλθοῦς' ἐς οἴκους, ἢ τὰ πάντ' ἐπίσταται,
τῆς ποντίας Νηρηίδος ἐκρόνου κόρης,
πύθοῦ πόσιν σὸν Θεονόης εἴτ' ἔστ' ἔτι 320
εἴτ' ἐκλέλοιπε φέγγος· ἐκμαθοῦσα δ' εὖ
πρὸς τὰς τύχας τὸ χάσμα τοὺς γόους τ' ἔχε.
πρὶν δ' οὐδὲν ὀρθῶς εἰδέναι, τί σοι πλεον
λυπουμένη γένοιτ' ἄν; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ·
τάφον λιποῦσα τόνδε σύμμιξον κόρη,
ὄθεν περ εἰσεῖ πάντα, τὰ ληθῇ φράσαι· 325
ἔχουσ' ἐν οἴκοις τοῖσδε τί βλέπεις πρόσω;
θέλω δὲ καὶ γὰρ σοὶ συνεισελθεῖν δόμους
καὶ συμπυθέσθαι παρθένου θεσπίσματα·
γυναῖκα γὰρ δὴ συμπονεῖν γυναικὶ χρή.
- ΕΛ. φίλαι, λόγους ἐδεξάμαν· στρ. 330
βᾶτε βᾶτε δ' εἰς δόμους,
ἀγῶνας ἐντὸς [οἴκων] ὥς
πύθησθε τοὺς ἐμούς.
- ΧΟ. θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς.
- ΕΛ. ἰὼ μέλεος ἀμέρα. 335
τίν' ἄρα τάλαινα τίνα δακρυό-
εντα λόγον ἀκούσομαι;
- ΧΟ. μὴ πρόμαντις ἀλγέων
προλάμβαν', ὧ φίλα, γόους.
- ΕΛ. τί μοι πόσις μέλεος ἔτλα; ἀντ. 340
πότερα δέρεται φάος

330 — 339 = 340 — 347

τέθριππά θ' ἄλιον
[ἐς] κέλευθά τ' ἀστέρων,

ΧΟ. * * * * *

ΕΛ. * * * * *

ἦ' ν νέκνυσι κατὰ χθονὸς
τὰν χθόνιου ἔχει τύχαν;

345

ΧΟ. εἰς τὸ φέρετρον τίθει
τὸ μέλλον, ὅ τι γενήσεται.

ΕΛ. σὲ γὰρ ἐκάλεσα, σὲ δὲ κατόμοσα,
τὸν ὑδρόεντα δόνακι χλωρὸν
Εὐρώταν, θανόντος εἰ βάξις
ἔτυμος ἀνδρὸς ἅδε μοι —

350

ΧΟ. τί τὰδ' ἀσύνετα;

ΕΛ. φόνιον αἰώρημα
διὰ δέρης ὀρέξομαι,
ἦ ξιφοκτόνον δίωγμα
λαιμορύτου σφαγᾶς

355

αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσῳ διὰ σαρκὸς ἄμιλλαν,
θῦμα τριζύγοις θεᾷσι
τῷ τε συρίγγων ἀοιδᾷ σεβί-
ζοντι Πριαμίδα ποτ' ἀμφὶ βουστάθμους.

ΧΟ. ἄλλος' ἀποτροπὰ κακῶν
γένοιτο, τὸ δὲ σὸν εὐτυχές.

360

ΕΛ. ἰὼ Τροία τάλαινα,
δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι μέλεά τ' ἔτλας·
τὰ δ' ἐμὰ δῶρα Κύπριδος ἔτεκε
πολὺν μὲν αἶμα, πολὺν δὲ δάκρυον, ἄχεά τ' ἄχεσι,
δάκρυα δάκρυσιν [ἔλαβε πάθεα,
ματέρες τε παῖδας ὤλεσαν],
ἀπὸ δὲ παρθένου κόμας
ἔθεντο σύγγονοι νεκρῶν Σκαμάνδριον
ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα.

365

βοᾶν βοᾶν δ' Ἑλλὰς 370
 κελάδῃσε κἀνοτότυξεν,
 ἐπὶ δὲ κρατὶ χέρας ἔθηκεν,
 ὄνυχι δ' ἀπαλόχροα γένυν
 ἔδενσε φοινίαισι πλαγαῖς.
 ὦ μάκαρ Ἀρκαδίᾳ ποτὲ παρθένε Καλλιστοῖ, Διὸς
 ἅ λεχέων ἐπέβας τετραβάμοσι γυίοις, 376
 ὥς πολὺ ματρὸς ἐμᾶς ἔλαχες πλέον,
 ἃ μορφῇ θηρῶν λαχνογυίων
 ὅμματι λάβρω σχῆμα λεαίνης
 ἐξάλλάξας ἄχεα λύπης. 380
 ἂν τέ ποτ' Ἀρτεμις ἐξεχορεύσατο
 χρυσοκέρατ' ἔλαφον Μέροπος Τιτανίδα κούραν
 καλλοσύνας ἔνεκεν· τὸ δ' ἐμὸν δέμας
 ὥλεσεν ὥλεσε Πέρογαμα Δαρδανίας
 ὀλομένους τ' Ἀχαιοὺς. 385
 ΜΕ. ὦ τὰς τεθρίππους Οἰνομάω Πίσαν κατά
 Πέλοψ ἀμίλλας ἐξαμιλληθεῖς ποτε,
 εἰθ' ὥφελες τόθ'· [ἥνικ' ἔρανον εἰς θεοὺς
 πεισθεῖς ἐποίεις] εὐθιῶς λιπεῖν βίον,
 πρὶν τὸν ἐμὸν Ἀτρεΐα πατέρα γεννῆσαι ποτε, 390
 ὃς ἐξέφυσεν Ἀερόπης λέκτρων ἅπο
 Ἀγαμέμνον' ἐμέ τε Μενέλεων, κλεινὸν ξυρόν·
 πλεῖστον γὰρ οἶμαι, καὶ τόδ' οὐ κόμπη λέγω,
 στρατεύμα κώπῃ διορίσαι Τροίαν ἐπι,
 τύραννος οὐδὲν πρὸς βίαν στρατηλατῶν, 395
 ἐκοῦσι δ' ἄρξας Ἑλλάδος νεανίαις.
 καὶ τοὺς μὲν οὐκέτ' ὄντας ἀριθμῆσαι πάρα,
 τοὺς δ' ἐκ θαλάσσης ἀσμένως πεφευγότας,
 νεκρῶν φέροντας ὀνόματ' εἰς οἴκους πάλιν.
 ἐγὼ δ' ἐπ' οἶδμα πόντιον γλαυκῆς ἁλὸς 400
 τλήμων ἁλῶμαι χρόνον ὅσον περ Ἰλίου

πύργους ἔπερσα, κείς πάτραιν χρήζων μολεῖν
 οὐκ ἀξιοῦμαι τοῦδε πρὸς θεῶν τυχεῖν.
 Λιβύης τ' ἐρήμους ἀξένους τ' ἐπιδρομάς
 πέπλευκα πάσας· ᾧ ταν ἔγγυς ὦ πάτρας, 405
 πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα, κοῦποτ' οὐρίον
 εἰσῆλθε λαῖφος ὥστε μ' εἰς πάτραιν μολεῖν.
 καὶ νῦν τάλας ναυαγὸς ἀπολέσας φίλους
 ἐξέπεσον εἰς γῆν τήνδε· ναῦς δὲ πρὸς πέτρας
 πολλοὺς ἀριθμοὺς ἄγνυται ναυαγίων. 410
 τρόπις δ' ἐλείφθη ποικίλων ἀρμυρμάτων,
 ἐφ' ἧς ἐσώθημ' μόλις ἀνελπίστῳ τύχῃ
 Ἑλένη τε, Τροίης ἦν ἀποσπάσας ἔχω.
 ὄνομα δὲ χώρας ἧτις ἦδε καὶ λεῶς
 οὐκ οἶδ'· ὄχλον γὰρ εἰσπέσειν ἡσχυρόμην 415
 ὥσθ' ἱστορηῆσαι, τῆς ἐμῆς δυσχλαινίας
 κρύπτων ὑπ' αἰδοῦς τὰς τύχας. ὅταν δ' ἀνὴρ
 πράξῃ κακῶς ὑψηλός, εἰς ἀηθίαν
 πίπτει κακίῳ τοῦ πάλαι δυσδαίμονος.
 χρεῖα δὲ τείρει μ'· οὔτε γὰρ σῖτος πάρα 420
 οὔτ' ἀμφὶ χροῶτ' ἐσθῆτες· αὐτὰ δ' εἰκάσαι
 πάρεστι νηὸς ἔκβολ' οἷς ἀμπίσχομαι.
 πέπλους δὲ τοὺς πρὶν λαμπρά τ' ἀμφιβλήματα
 χλιδὰς τε πόντος ἤρπασ'· ἐν δ' ἄντρον μυχοῖς
 κρύψας γυναῖκα τὴν κακῶν πάντων ἐμοὶ 425
 ἄρξασαν ἦκω τοὺς τε περιλελειμμένους
 φίλων φυλάσσειν τᾶμ' ἀναγκάσας λέχη.
 μόνος δὲ νοστώ, τοῖς ἐκεῖ ζητῶν φίλοις
 τὰ πρόσφορ' ἦν πως ἐξερευνήσας λάβω.
 ἰδὼν δὲ δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς τόδε 430
 πύλας τε σεμνὰς ἀνδρὸς ὀλβίου τινός,
 προσῆλθον· ἐλπὶς δ' ἐκ γε πλουσίων δόμων
 λαβεῖν τι ναύταις· ἐκ δὲ μὴ χόντων βίον,

- οὐδ' εἰ θέλοιεν, ὠφελεῖν ἔχοιεν ἄν.
 ὥή· τίς ἂν πυλωρὸς ἐκ δόμων μόλοι, 435
 ὅστις διαγγείλειε τᾶμ' εἰσω κακά;
 ΓΡ. τίς πρὸς πύλαισιν; οὐκ ἀπαλλάξει δόμων
 καὶ μὴ πρὸς αὐλείοισιν ἐστηκὼς πύλαις
 ὄχλον παρέξεις δεσπόταις; ἢ κατθανεῖ
 Ἑλλήν πεφυκὼς, οἷσιν οὐκ ἐπιστροφαί. 440
 ΜΕ. ὦ γραῖα, ταῦτα ταῦτ' ἔπη καλῶς λέγεις.
 ἔξεστί· πείσομαι γάρ· ἀλλ' ἄνεις λόγον.
 ΓΡ. ἄπελθ'· ἐμοὶ γὰρ τοῦτο πρόσκειται, ξένε,
 μηδένα πελάζειν τοισίδ' Ἑλλήνων δόμοις.
 ΜΕ. ἄ· μὴ πρόσιλλε χεῖρα μηδ' ὦθει βία. 445
 ΓΡ. πείθει γὰρ οὐδέν ὦν λέγω· σὺ δ' αἴτιος.
 ΜΕ. ἄγγελον εἰσω δεσπότηισι τοῖσι σοῖς.
 ΓΡ. πικρὸς ἂν οἶμαί γ' ἄγγελεῖν τοὺς σοὺς λόγους.
 ΜΕ. ναυαγὸς ἦκω ξένος, ἀσύλητον γένος.
 ΓΡ. οἶκον πρὸς ἄλλον νῦν τιν' ἀντὶ τοῦδ' ἴθι. 450
 ΜΕ. οὐκ, ἀλλ' ἔσω πάρεμι· καὶ σὺ μοι πιθοῦ.
 ΓΡ. ὄχληρὸς ἴσθ' ὦν· καὶ τάχ' ὠσθήσει βία.
 ΜΕ. αἰαῖ· τὰ κλεινὰ ποῦ· στί μοι στρατεύματα;
 ΓΡ. οὐκοῦν ἐκεῖ που σεμνὸς ἦσθ', οὐκ ἐνθάδε.
 ΜΕ. ὦ δαῖμον, ὥς ἀνάξι' ἠτιμώμεθα. 455
 ΓΡ. τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσι; πρὸς τίν' οἰκτρὸς εἶ;
 ΜΕ. πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς εὐδαίμονας.
 ΓΡ. οὐκ οὖν ἀπελθὼν δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις;
 ΜΕ. τίς δ' ἦδε χώρα; τοῦ δὲ βασιλαιοὶ δόμοι;
 ΓΡ. Πρωτεύς τὰδ' οἰκεῖ δῶματ', Αἴγυπτος δὲ γῆ. 460
 ΜΕ. Αἴγυπτος; ὦ δύστηνος, οἷ πέπλευκ' ἄρα.
 ΓΡ. τί δὴ τὸ Νείλου μεμπτόν ἐστί σοι γάνος;
 ΜΕ. οὐ τοῦτ' ἐμέμφθην· τὰς ἐμὰς στένω τύχας.
 ΓΡ. πολλοὶ κακῶς πράσσουσιν, οὐ σὺ δὴ μόνος.
 ΜΕ. ἔστ' οὖν ἐν οἴκοις ὄντιν' ὀνομάξεις ἄναξ; 465

- ΓΡ. τόδ' ἐστὶν αὐτοῦ μνημα, παῖς δ' ἄρχει χθονός.
 ΜΕ. ποῦ δῆτ' ἂν εἴη; πότερον ἐκτός ἢ ἔνδοις;
 ΓΡ. οὐκ ἔνδον· Ἑλλησιν δὲ πολεμιώτατος.
 ΜΕ. τίς αἰτίαν σχών ἥς ἐπηυρόμην ἐγώ;
 ΓΡ. Ἑλένη κατ' οἴκους ἐστὶ τοῦσδ' ἢ τοῦ Διός. 470
 ΜΕ. πῶς φῆς; τίς εἶπας μῦθον; αὐτίς μοι φράσον.
 ΓΡ. ἢ Τυνδαρίς παῖς, ἢ κατὰ Σπάρτην ποτ' ἦν.
 ΜΕ. πόθεν μολοῦσα; τίνα τὸ πρᾶγμ' ἔχει λόγον;
 ΓΡ. Λακεδαιμόνος γῆς δεῦρο νοστήσας ἄπο.
 ΜΕ. πότ'; οὐ τί που λελήσμεθ' ἐξ ἄντρων λέχος; 475
 ΓΡ. πρὶν τοὺς Ἀχαιοὺς, ὧ ξέν', εἰς Τροίαν μολεῖν.
 ἀλλ' ἔρπ' ἀπ' οἴκων· ἔστι γάρ τις ἐν δόμοις
 τύχη, τύραννος ἢ ταράσσεται δόμος.
 καιρὸν γὰρ οὐδέν' ἤλθες· ἦν δὲ δεσπότης
 λάβῃ σε, θάνατος ξενιά σοι γενήσεται. 480
 εὔνους γάρ εἰμ' Ἑλλησιν, οὐχ ὅσον πικροῦς
 λόγους ἔδωκα δεσπότην φοβουμένη.
 ΜΕ. τί φῶ; τί λέξω; συμφορὰς γὰρ ἀθλίας
 ἐκ τῶν πάροιθεν τὰς παρεστώσας κλύω,
 εἰ τὴν μὲν αἰρεθεῖσαν ἐν Τροίᾳ ἄγων 485
 ἦκω δάμαρτα καὶ κατ' ἄντρα σώζομαι,
 ὄνομα δὲ ταῦτόν τῆς ἐμῆς ἔχουσά τις
 δάμαρτος ἄλλη τοισίδ' ἐνναίει δόμοις.
 Διὸς δ' ἔλεξε παῖδά νιν πεφυκέναι.
 ἀλλ' ἢ τις ἐστὶ Ζηνὸς ὄνομ' ἔχων ἀνὴρ 490
 Νείλου παρ' ὄχθας; εἰς γὰρ ὃ γε κατ' οὐρανόν.
 Σπάρτη δὲ ποῦ γῆς ἐστὶ πλήν ἵνα ῥοαί
 τοῦ καλλιδόνακος εἰσιν Εὐρώτα [μόνον];
 διπλοῦν δὲ Τυνδάρειον ὄνομα κλήζεται;
 Λακεδαιμόνος δὲ γαῖά τις ξυνώνυμος 495
 Τροίας τ'; ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω τί χρὴ λέγειν.
 πολλοὶ γάρ, ὥς εἴξασιν, ἐν πολλῇ χθονὶ

- ὀνόματα ταῦτ' ἔχουσι καὶ πόλις πόλει
 γυνὴ γυναικί τ'· οὐδὲν οὖν θαυμαστέον.
 οὐδ' αὖ τὸ δεινὸν προσπόλου φευξόμεθα· 500
 ἀνὴρ γὰρ οὐδεὶς ὥδε βάρβαρος φρένας,
 ὅς ὄνομ' ἀκούσας τοῦμὸν οὐ δώσει βοράν.
 κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ ἐγὼ θ' ὅς ἤψα νιν,
 Μενέλαος οὐκ ἄγνωστος ἐν πάσῃ χθονί.
 δόμων ἀνακτα προσμενῶ· δισσὰς δέ μοι 505
 ἔχει φυλάξεις· ἦν μὲν ὁμόφρων τις ἦ,
 κρούσας ἑμαυτὸν εἴμι πρὸς νανάγια·
 ἦν δ' ἐνδιδῶ τι μαλθακόν, τὰ πρόσφορα
 τῆς νῦν παρούσης συμφορᾶς αἰτήσομαι.
 κακῶν δ' ἐν ἡμῖν ἔσχατον τοῖς ἀθλίοις, 510
 ἄλλους τυράννους αὐτὸν ὄντα βασιλέα
 βίον προσαιτεῖν· ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει.
 λόγος γάρ ἐστιν οὐκ ἐμός, σοφῶν δ' ἔπος,
 δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχύειν πλέον.
- ΧΟ. ἤκουσα τᾶς θεσπιφοδῶ κόρας, 515
 ἃ χρηζέουσ' ἐφάνη 'ν τυράννοις
 δόμοις, ὥς Μενέλαος οὐπω
 μελαμφαῆς οἴχεται
 δι' ἑρέβος χθονὶ κρυφθεῖς,
 ἀλλ' ἔτι κατ' οἶδμ' ἄλιον 520
 τρυχόμενος οὐπω λιμένων
 ψαύσειεν πατρίας γᾶς,
 ἀλατεία βιότου
 ταλαίφρων, ἄφιλος φίλων,
 παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς 525
 πόδα χριμπτόμενος εἰναλίῳ
 κῶπα Τρωάδος ἐκ γᾶς.
- ΕΛ. ἦδ' αὖ τάφου τοῦδ' εἰς ἔδρας ἐγὼ πάλιν
 στείχω, μαθοῦσα Θεονόης φίλους λόγους

ἢ πάντ' ἀληθῶς οἶδε· φησὶ δ' ἐν φάει 530
 πόσιν τὸν αἰὼν ζῶντα φέγγος εἰσορᾶν,
 πορθμοὺς δ' ἀλᾶσθαι μυρίους πεπλωκότα
 ἐκεῖσε καὶ κεῖς' οὐδ' ἀγύμναστον πλάνοις
 ἥξειν, ὅταν δὴ πημάτων λάβῃ τέλος.
 ἔν δ' οὐκ ἔλεξεν, εἰ μολὼν σωθήσεται. 535

ἐγὼ δ' ἀπέστην τοῦτ' ἐρωτῆσαι σαφῶς,
 ἥσθεῖς' ἐπεὶ νιν εἶπέ μοι σεσσωσμένον.
 ἐγγὺς δέ νιν που τῆσδ' ἔφρασκ' εἶναι χιθονός,
 ναυαγὸν ἐκπεσόντα σὺν παύροις φίλοις.
 ὦμοι, πόθ' ἥξεις; ὥς ποθεινὸς ἂν μόλοις. 540

ἔα, τίς οὗτος; οὐ τί που κρυπτεύομαι
 Πρωτέως ἀσέπτου παιδὸς ἐκ βουλευμάτων;
 οὐχ ὥς δρομαία πῶλος ἢ Βάκχη θεοῦ
 τάφῳ ξυνάψω κῶλον; ἄγριος δέ τις
 μορφὴν ὅδ' ἐστίν, ὅς με θησᾶται λαβεῖν. 545

ME. σὲ τὴν ὄρεγμα δεινὸν ἡμιλλημένην
 τύμβον πλὴν κρηπιδ' ἐμπύρους τ' ὀρθοστάτας,
 μέννον· τί φεύγεις; ὥς δέμας δέλξασα σὸν
 ἐκπλήξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προστίλῃς.

EA. ἀδικούμεθ', ὦ γυναῖκες· εἰργόμεσθα γὰρ 550
 τάφου πρὸς ἀνδρὸς τοῦδε, καὶ μ' ἐλὼν θέλει
 δοῦναι τυράννοις ὧν ἐφεύρομεν γάμους.

ME. οὐ κλωπὲς ἐσμεν, οὐχ ὑπηρέται κακῶν.

EA. καὶ μὴν στολὴν γ' ἄμορφον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις.

ME. στήσον φόβον μεθεῖσα λαιψηρὸν πόδα. 555

EA. ἴστημ', ἐπεὶ γε τοῦδ' ἐφάπτομαι τόπον.

ME. τίς εἶ; τί ν' ὄψιν σὴν, γύναι, προσδέρομαι;

EA. σὺ δ' εἰ τίς; αὐτὸς γὰρ σὲ καὶ μ' ἔχει λόγος.

ME. οὐ πάποτ' εἶδον προσφερέστερον δέμας.

EA. ὦ θεοί· θεὸς γὰρ καὶ τὸ γιννώσκειν φίλους. 560

ME. Ἑλληνίς εἰ τις ἢ πιχωρία γυνή;

- ΕΑ. Ἑλληνίς· ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
- ΜΕ. Ἑλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.
- ΕΑ. ἐγὼ δὲ Μενελάω γε σ'· οὐδ' ἔχω τί φῶ.
- ΜΕ. ἐγνώσῃ γὰρ ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον. 565
- ΕΑ. ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας.
- ΜΕ. ποίας δάμαρτος; μὴ θίγῃς ἐμῶν πέπλων.
- ΕΑ. ἦν σοι δίδωσι Τυνδάρεως ἐμὸς πατήρ.
- ΜΕ. ὦ φωσφόρ' Ἐκάτη, πέμπε φάσματ' εὐμενῇ.
- ΕΑ. οὐ νυκτίφαντον πρόπολον Ἐνοδίας μ' ὄρας. 570
- ΜΕ. οὐ μὴν γυναικῶν γ' εἰς δυοῖν ἔφυν πόσις.
- ΕΑ. ποίων δὲ λέκτρων δεσπότης ἄλλων ἔφυσ;
- ΜΕ. ἦν ἄντρα κεύθει κακὰ Φρυγῶν κομίζομαι.
- ΕΑ. οὐκ ἔστιν ἄλλη σὴ τις ἀντ' ἐμοῦ γυνή.
- ΜΕ. οὐ ποὺ φρονῶ μὲν εὖ, τὸ δ' ὄμμα μου νοσεῖ; 575
- ΕΑ. οὐ γάρ με λεύσσω σὴν δάμαρθ' ὄραν δοκεῖς;
- ΜΕ. τὸ σῶμ' ὁμοιον, τὸ δὲ σαφές μ' ἀποστερεῖ.
- ΕΑ. σκέψαι· τί σοῦνδεῖ; πίστις οὐ σαφέστερος.
- ΜΕ. ἔοικας· οὗτοι τοῦτό γ' ἐξαρνήσομαι.
- ΕΑ. τίς οὖν διδάξει σ' ἄλλος ἢ τὰ σ' ὅμματα; 580
- ΜΕ. ἐκεῖ νοσοῦμεν, ὅτι δάμαρτ' ἄλλην ἔχω.
- ΕΑ. οὐκ ἤλθον εἰς γῆν Τρωάδ', ἀλλ' εἰδῶλον ἦν.
- ΜΕ. καὶ τίς βλέποντα σώματ' ἐξεργάζεται;
- ΕΑ. κίθῃρ, ὅθεν σὺ θεοπόνητ' ἔχεις λέχη.
- ΜΕ. τίνος πλάσαντος θεῶν; ἄελπα γὰρ λέγεις. 585
- ΕΑ. Ἥρας, διαλλάγμ', ὥς Πάρις με μὴ λάβοι.
- ΜΕ. πῶς οὖν ἄμ' ἐνθάδ' ἤσθας ἐν Τροίᾳ θ' ἄμα;
- ΕΑ. τοῦνομα γένοιτ' ἂν πολλαχοῦ, τὸ σῶμα δ' οὔ.
- ΜΕ. μέθες με, λύπης ἅλις ἔχων ἐλήλυθα.
- ΕΑ. λείψεις γὰρ ἡμᾶς, τὰ δὲ κέν' ἐξάξεις λέχη; 594
- ΜΕ. καὶ χαῖρέ γ', Ἑλένη προσφερῆς ὀφθούνεκ' εἶ.
- ΕΑ. ἀπωλόμην· λαβοῦσά σ' οὐχ ἔξω πόσιν.
- ΜΕ. τοῦκεῖ με μέγεθος τῶν πόνων πείθει, σὺ δ' οὔ.

- ΕΛ. οὐ γὰρ τίς ἡμῶν ἐγένηετ' ἀθλιωτέρα;
οἱ φίλτατοι λείπουσί μ' οὐδ' ἀφίξομαι 595
Ἑλληνας οὐδὲ πατρίδα τὴν ἐμὴν ποτε.
- ΑΓΓ. Μενέλαε, μαστεύων σε κιγχάνω μόλις
παῖσαν πλανηθεὶς τήνδε βάρβαρον χθόνα,
πεμφθεὶς ἐταίρων τῶν λελειμμένων ὑπο.
- ΜΕ. τί δ' ἔστιν; οὐ που βαρβάρων συλαῶσθ' ὑπο; 600
- ΑΓΓ. θαῦμ' ἔστ', ἔλασσον τοῦνομ' ἢ τὸ πρᾶγμ' ἔχον.
- ΜΕ. λέγ', ὥς φέρεις τι τῇδε τῇ σπουδῇ νέον.
- ΑΓΓ. λέγω πόρους σε μυρίους τλῆναι μάτην.
- ΜΕ. παλαιὰ θορηεὶς πήματ'· ἀγγέλλεις δὲ τί;
- ΑΓΓ. βέβηκεν ἄλοχος σὴ πρὸς αἰθέρος πτυχὰς 605
ἀρθεῖς ἄφαντος· οὐρανῷ δὲ κρύπτεται
λιποῦς ἐρεμνὸν ἄντρον οὐ σφ' ἐσώζομεν,
τοσόνδε λέξασ'· ὧ ταλαίπωροι Φρύγες
τάλαντές τ' Ἀχαιοί, δι' ἐμ' ἐπὶ Σκαμανδριοῖς
ἀκταῖσιν Ἥρας μηχαναῖς ἐδνήσκετε, 610
δοκοῦντες Ἑλένην οὐκ ἔχοντ' ἔχειν Πάριον.
ἐγὼ δ' ἐπειδὴ χρόνον ἔμειν' ὅσον μ' ἐχρῆν,
τὸ μόρσιμον σῶσασα, πατέρ' ἐς οὐρανὸν
ἄπειμι· φήμας δ' ἢ τάλαινα Τυνδαρίς
ἄλλως κακὰς ἤκουσεν οὐδὲν αἰτία. 615
ὦ χαῖρε, Αἰήδας θυγάτερ, ἐνθαδ' ἦσθ' ἄρα;
ἐγὼ δέ σ' ἄστρον ὥς βεβηκυῖαν μυχοῦς
ἤγγελλον εἰδὼς οὐδὲν ὥς ὑπόπτερον
δέμας φοροίης. οὐκ ἐγὼ σε κερτομεῖν
ἡμᾶς τόδ' αὖθις, ὥς ἄδην ἐν Ἰλίῳ 620
πόνους παρείχης σφ' πόσει καὶ συμμάχοις.
- ΜΕ. τοῦτ' ἔστ' ἐκείνο· ξυμβεβᾶσιν οἱ λόγοι
οἱ τῇσδ' ἀληθεῖς, ὧ ποθεινὸς ἡμέρα,
ἢ σ' εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν.
- ΕΛ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Μενέλεως, ὁ μὲν χρόνος 625

- παλαιός, ἥ δὲ τέρψις ἀρτίως πάρα.
 ἔλαβον ἀσμένα πόσιν ἐμόν, φίλαι,
 περὶ τ' ἐπέτασα χέρα
 φίλιον ἐν μακρᾷ φλογὶ φαισφόρῳ.
- ME. καὶ γὰρ σε πολλοὺς δ' ἐν μέσῳ λόγους ἔχων 630
 οὐκ οἶδ' ὁποίου προῶτον ἄρξωμαι τὰ νῦν.
- ΕΛ. γέγηθα, κρατὶ δ' ὀρθίους ἐθείρας
 ἀνεπτέρωκα καὶ δάκρυ σταλάσσω,
 περὶ δὲ γυῖα χέρας ἔβαλον, ἡδονὰν
 ὥς λάβω, ᾧ πόσις. 635
- ME. ᾧ φιλτάτῃ πρόσσοψις, οὐκ ἐμέμφθην.
 ἔχω τὰ τῆς Διὸς τε λέκτρα Αἴδας θ',
 ἂν ὑπὸ λαμπάδων κόροι λεύκιπποι
 ξυνομαίμονες ὄλβισαν ὄλβισαν 640
 τὸ πρόσθεν, ἐκ δόμων δὲ νοσφίσας σ' ἐμοῦ
 πρὸς ἄλλαν ἐλαύνει θεὸς συμφορὰν τᾶσδε κρείσσω.
- ΕΛ. τὸ κακὸν δ' ἀγαθὸν σέ τε καὶ με συνάγαγε, πόσι,
 χρόνιον, ἀλλ' ὅμως ὀναίμαν τύχας. 645
- ME. ὄναιο δῆτα. ταῦτά δ' ἔννεύχομαι
 δυοῖν γὰρ ὄντοιν οὐχ ὁ μὲν τλήμων, ὁ δ' οὔ.
- ΕΛ. φίλαι φίλαι, τὰ πάρος οὐκέτι
 στένομεν οὐδ' ἀλγῶ.
 πόσιν [ἐμόν] ἔχομεν ἔχομεν, 650
 ὃν ἔμενον [ἔμενον ἐκ] Τροίας πολυετῇ μολεῖν.
- ME. ἔχεις μ' ἐγὼ τέ σ'· ἡλίους δὲ μυρούς
 μόγις διελθὼν ἡσθόμην τὰ τῆς θεοῦ.
 ἐμὰ δὲ δάκρυα χαρμονᾶν πλέον ἔχει
 χάριτος ἢ λύπας. 655
- ΕΛ. τί φῶ; τίς ἂν τὰδ' ἥλπισεν βροτῶν ποτε;
 ἀδόκητον ἔχω σε πρὸς στέρνοις.
- ME. καὶ γὰρ σὲ τὴν δοκοῦσαν Ἰδαίαν πόλιν

μολεῖν Ἰλίου τε μελέους πύργους.

πρὸς θεῶν, δόμων πῶς τῶν ἐμῶν ἀπεστάλης; 660

ΕΛ. ἔξ· πικρὰν ἐς ἀρχὰν βάλνεις,

ἔξ· πικρὰν δ' ἐρευνᾷς φάτιν.

ΜΕ. λέγ', ὥς ἀκουστὰ πάντα δῶρα δαιμόνων.

ΕΛ. ἀπέπτυσα μὲν λόγον, οἶον οἶον ἐσολοσμαι.

ΜΕ. ὅμως δὲ λέξον· ἡδύ τοι μόχθων κλύειν. 665

ΕΛ. οὐκ ἐπὶ λέκτρα βαρβάρου νεανία,

πετομένας κώπας,

πετομένου δ' ἔρωτος ἀδίκων γάμων.

ΜΕ. τίς [γάρ] σε δαίμων ἢ πότμος συλᾷ πάτρας;

ΕΛ. ὁ Διὸς ὁ Διός, ὦ πόσι, με παῖς Ἑρμᾶς 670

ἐπέλασεν Νεῖλω.

ΜΕ. θαυμαστά· τοῦ πέμψαντος; ὦ δεινοὶ λόγοι.

ΕΛ. κατεδάκρυσα καὶ βλέφαρον ὕγραίνω

δάκρυσιν· ἅ Διός μ' ἄλογος ὤλεσεν.

ΜΕ. Ἥρα; τί νῦν χρήσουσα προσθεῖναι κακόν; 675

ΕΛ. ὦμοι ἐμῶν δεινῶν, λουτρῶν καὶ κρηνῶν,

ἵνα θεαὶ μορφᾶν

ἐφαίδρυναν ξινθεν ἐμολεν κρίσις.

ΜΕ. τάδ' εἰς κρίσιν σοι τῶνδ' ἔθηχ' Ἥρα κακῶν;

ΕΛ. Κύπριν ὥς ἀφέλοιτο ΜΕ. πῶς; αὖδα. 680

ΕΛ. Πάριν ᾧ μ' ἐπένευσεν, ΜΕ. ὦ τλᾶμον.

ΕΛ. τλάμονα τλάμον' ὦδ' ἐπέλας Αἰγύπτω.

ΜΕ. εἴτ' ἀντέδωκ' εἰδωλον, ὥς σέθεν κλύω;

ΕΛ. τά τε σὰ κατὰ μέλαθρα πάθεια πάθεια, μᾶ-

τερ, οὐ γὰρ. ΜΕ. τί φῆς;

685

ΕΛ. οὐκ ἔστιν μάτηρ· ἀγχόνιον βρόχον

δι' ἐμὲ κατεδήσατο δύσγραμος αἰσχύνῃ.

ΜΕ. ὦμοι· θυγατρὸς δ' Ἑρμιόνης ἔστιν βίος;

ΕΛ. ἄγαμος ἄτεκνος, ὦ πόσι, καταστένει

γάμον ἄγαμον αἰσχύνῃ.

690

- ΜΕ. ὦ πᾶν κατ' ἄκρας δῶμ' ἐμὸν πέρσας Πάρις,
τάδε καὶ σὲ διώλεσε μυριάδας τε
χαλκεόπλων Δαναῶν.
- ΕΛ. ἐμὲ δὲ πατρίδος ἄπο κακόποτμον ἀραίαν
ἔβαλε θεὸς ἀπὸ τε πόλεος ἀπὸ τε σέθεν,
ὅτε μέλαθρα λέχεά τ' ἔλιπον οὐ λιποῦσ'
ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις.
- ΧΟ. εἰ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τύχης εὐδαίμονος
τύχοιτε, πρὸς τὰ πρόσθεν ἀρκέσειεν ἄν.
- ΑΓΓ. Μενέλαε, κάμοι πρόσδοτέ τι τῆς ἡδονῆς,
ἣν μανθάνω μὲν καὐτός, οὐ σαφῶς δ' ἔχω.
- ΜΕ. ἀλλ' ὦ γεραίε, καὶ σὺ κοινῶναι λόγων.
- ΑΓΓ. οὐχ ἦδε μόχθων τῶν ἐν Ἰλίῳ βραβεύς;
- ΜΕ. οὐχ ἦδε, πρὸς θεῶν δ' ἤμεν ἡπατημένοι,
νεφέλης ἄγαλμ' ἔχοντες ἐν χεροῖν λυγρόν.
- ΑΓΓ. τί φῆς;
νεφέλης ἄρ' ἄλλως εἰχομεν πόνους πέρι;
- ΜΕ. Ἦρας τὰδ' ἔργα καὶ θεῶν τρισσῶν ἔρις.
- ΑΓΓ. ἡ δ' οὐσ' ἀληθῶς ἐστὶν ἦδε σὴ δάμαρ;
- ΜΕ. αὕτη λόγοις δ' ἐμοῖσι πίστευσον τάδε.
- ΑΓΓ. ὦ θυγάτερ, ὁ θεὸς ὥς ἔφω τι ποικίλον
καὶ δυστέκμαρτον. εὖ δέ πως ἀναστρέφει
ἐκεῖσε κάκεισ' ἀναφέρων· ὁ μὲν πονεῖ,
ὁ δ' οὐ πονήσας αὐτίς ὄλλυται κακῶς,
βέβαιον οὐδὲν τῆς αἰὲς τύχης ἔχων.
- σὺ γὰρ πόσις τε σὸς πόνων μετέσχετε,
σὺ μὲν λόγοισιν, ὁ δὲ δορὸς προθυμίᾳ.
σπεύδων δ' ὅτ' ἔσπευδ' οὐδὲν εἶχε· νῦν δ' ἔχει
αὐτόματα πράξας τὰγάθ' εὐτυχέστατα.
οὐκ ἄρα γέροντα πατέρα καὶ Διοσκόρω
ἥσχυνας οὐδ' ἔδρασας οἷα κλήζεται.
νῦν ἀνανεοῦμαι τὸν σὸν ὑμέναιον πάλιν

καὶ λαμπάδων μεμνήμεθ' ἄς τετραόροις
ἵπποις τροχάζων παρέφερον· σὺ δ' ἐν δίσκοις
σὺν τῷδε νύμφῃ δῶμ' ἔλειπες ὄλβιον. 725

κακὸς γὰρ ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν

καὶ ξυγγέγηθε καὶ συνωδίνει κακοῖς.

ἐγὼ μὲν εἶην, κεῖ πέφυχ' ὅμως λάτρεις,

ἐν τοῖσι γενναίοισιν ἠριθμημένος

δούλοισι, τοῦνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον, 730

τὸν νοῦν δέ· κρεῖσσον γὰρ τὸδ' ἢ δυοῖν κακοῖν

ἔν' ὄντα χρῆσθαι, τὰς φρένας τ' ἔχειν κακὰς

ἄλλων τ' ἀκούειν δοῦλον ὄντα τῶν πέλας.

ΜΕ. ἄγ' ὦ γεραίε, πολλὰ μὲν παρ' ἀσπίδα

μοχθήματ' ἐξέπλησας ἐκπονῶν ἐμοί, 735

καὶ νῦν μετασχὼν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας

ἄγγελιον ἐλθὼν τοῖς λελειμμένοις φίλοις

τάδ' ὥς ἔχονθ' εὖρηκας οὐ τ' ἐσμέν τύχης,

μένειν τ' ἐπ' ἀκταῖς τοὺς τ' ἐμούς καταδοκεῖν

ἄγωνας οἱ μένουσί μ', ὥς ἐλπίζομεν, 740

κεῖ τήνδε πῶς δυναίμεθ' ἐκκλέψαι χθονός,

φρουρεῖν ὅπως ἂν εἰς ἐν ἐλθόντες τύχης

ἐκ βαρβάρων σωθῶμεν, ἣν δυνώμεθα.

ΑΓΓ. ἔσται τάδ', ὦναξ. ἀλλὰ τοι τὰ μάντεων

ἑσείδον ὥς φανῶν' ἐστὶ καὶ ψευδῶν πλέα. 745

οὐδ' ἦν ἄρ' ὕγλις οὐδὲν ἐμπύρου φλογός

οὔτε περωτῶν φθιέγματ'· εὐήθεις δέ τοι

τὸ καὶ δοκεῖν ὄρνιθας ὠφελεῖν βροτούς.

Κάλχας γὰρ οὐκ εἶπ' οὐδ' ἐσήμηνε στρατῷ

νεφέλης ὕπερ θνήσκοντας εἰσορῶν φίλους 750

οὐδ' Ἑλενος, ἀλλὰ πόλις ἀνηρπάσθη μάτην.

εἰποῖς ἂν, οὐνεχ' ὁ θεὸς οὐκ ἠβρούλετο·

τί δῆτα μαντευόμεθα; τοῖς θεοῖσι χρὴ

θύοντας αἰτεῖν ἀγαθὰ, μαντείας δ' εἶν·

- βλου γὰρ ἄλλως δέλεαρ εὐρέθη τόδε,
 κούδεις ἐπλούτησ' ἐμπύροισιν ἀργὸς ὦν·
 γνώμη δ' ἀρίστη μάντις ἢ τ' εὐβουλία.
- ΧΟ. εἰς ταὐτὸ καὶ μοι δόξα μάντεων πέρι
 χωρεῖ γέροντι· τοὺς θεοὺς ἔχων τις ἂν
 φίλους ἀρίστην μαντικὴν ἔχοι δόμοις.
- ΕΛ. εἶεν· τὰ μὲν δὴ δεῦρ' αἰεὶ καλῶς ἔχει.
 ὅπως δ' ἐσώθῃς, ὦ τάλας, Τροίας ἄπο,
 κέρδος μὲν οὐδὲν εἰδέναι, πόθος δέ τις
 τὰ τῶν φίλων φίλοισιν κίσθῆσθαι κακά.
- ΜΕ. ἢ πόλλ' ἀνῆρου μ' ἐνὶ λόγῳ μιᾷ θ' ὁδῶ.
 τί σοι λέγοιμ' ἂν τὰς ἐν Αἰγαίῳ φθορὰς
 τὰ Ναυπλίου τ' Εὐβοικὰ πυρπολήματα
 Κρήτης τε Αἰβύης θ' ἃς ἐπεστράφην πόλεις,
 σκοπιάς τε Περσέως; οὐτ' ἂν ἐμπλήσαιμι σὲ
 μύθων, λέγων τ' ἂν σοι κακ' ἀλγοῖην ἔτι,
 πάσχων τ' ἑκαμνον· δις δὲ λυπηθεῖμεν ἂν.
- ΕΛ. κάλλιον εἶπας ἢ σ' ἀνηρόμην ἐγώ.
 ἐν δ' εἰπὲ πάντα παραλιπὼν, πόσον χρόνον
 πόντου πλὴν νῶτοισι ἄλιον ἐφθείρου πλάνον;
- ΜΕ. ἐνιαυσίους πρὸς τοῖσιν ἐν Τροίᾳ δέκα
 ἔτεσι διῆλθον ἐπὶ περὶδρομὰς ἔτων.
- ΕΛ. φεῦ φεῦ· μακρόν γ' ἔλεξας, ὦ τάλας, χρόνον.
 σωθεῖς δ' ἐκείθεν ἐνθάδ' ἦλθες εἰς σφαγὰς.
- ΜΕ. πῶς φῆς; τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας, γύναι.
- ΕΛ. θανεῖ πρὸς ἄνδρὸς οὐ τὰδ' ἐστὶ δῶματα.
- ΜΕ. τί χρῆμα δρᾶσας ἄξιον τῆς συμφορᾶς;
- ΕΛ. ἥκεις ἄελπτος ἐμποδὼν τ' ἐμοῖς γάμοις.
- ΜΕ. ἢ γὰρ γαμεῖν τις τᾶμ' ἐβουλήθη λέχη;
- ΕΛ. ὕβριν θ' ὕβριζεν εἰς ἔμ' ἣν ἔτλην ἐγώ.
- ΕΛ. φεῦ γ' ὥς τάχιστα τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖς χθονός.

- 755 *ΜΕ.* ἰδίᾳ σθένων τις ἢ τυραννεύων χθονός;
ΕΛ. ὃς γῆς ἀνάσσει τῆσδε Πρωτέως γόνος.
ΜΕ. τόδ' ἔστ' ἐκεῖν' αἰνιγμ' ὃ προσπόλου κλύω.
ΕΛ. ποίοις ἐπιστὰς βαρβάροις πυλώμασιν;
760 *ΜΕ.* τοῖσδ'· ἐνθεν ὥσπερ πτωχὸς ἐξηλαυνόμην. 790
ΕΛ. οὐ πού προσήτεις βίοτον; ὦ τάλαιν' ἐγὼ.
ΜΕ. τοῦργον μὲν ἦμ' τοῦτ', ὄνομα δ' οὐκ εἶχον τόδε.
ΕΛ. πάντ' οἶσθ' ἄρ', ὥς ἔοικας, ἀμφ' ἐμῶν γάμων.
ΜΕ. οἶδ'· εἰ δὲ λέκτρα διέφυγες τὰδ' οὐκ ἔχω.
ΕΛ. ἄδικτον εὐνὴν ἴσθι σοι σεσωσμένην. 795
765 *ΜΕ.* τίς τοῦδε περθῶ; φίλα γάρ, εἰ σαφῇ λέγεις.
ΕΛ. ὀρᾷς τάφου τοῦδ' ἀθλίους ἔδρας ἐμάς;
ΜΕ. ὀρῶ, τάλαινα, στιβάδας, ὧν τί σοι μέτα;
ΕΛ. ἐνταῦθα λέκτρων ἱκετεύομεν φυγὰς.
ΜΕ. βωμοῦ σπανίζουσ' ἢ νόμοισι βαρβάροις; 800
770 *ΕΛ.* ἐρρύνθ' ἡμᾶς τοῦτ' ἴσον ναοῖς θεῶν.
ΜΕ. οὐδ' ἄρα πρὸς οἴκους ναυστολεῖν σ' ἔξεστί μοι;
ΕΛ. ξίφος μένει σε μᾶλλον ἢ τοῦμόν λέχος.
ΜΕ. οὕτως ἂν εἴην ἀθλιώτατος βροτῶν.
ΕΛ. μὴ νυν καταιδού· φεῦγε δ' ἐκ τῆσδε χθονός. 805
775 *ΜΕ.* λιπὼν σε; Τροίαν ἐξέπερσα σὴν χάριν.
ΕΛ. κρεῖσσον γὰρ ἢ σε τᾶμ' ἀποκτεῖναι λέχη.
ΜΕ. ἀνανδρά γ' εἶπας Ἰλίου τ' οὐκ ἄξια.
ΕΛ. οὐκ ἂν κτάνοις τύραννον, ὃ σπεύδεις ἴσως.
ΜΕ. οὕτω σιδήρῳ τρωτὸν οὐκ ἔχει δέμας; 810
ΕΛ. εἰσει. τὸ τολμᾶν δ' ἀδύνατ' ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.
ΜΕ. σιγῇ παράσχω δῆτ' ἐμὰς δῆσαι χέρας;
ΕΛ. εἰς ἄπορον ἦκεις· δεῖ δὲ μηχανῆς τινος.
ΜΕ. δρωῶντας γὰρ ἢ μὴ δρωῶντας ἥδιον θανεῖν.
ΕΛ. μί' ἔστιν ἐλπίς, ἢ μόνῃ σωθεῖμεν ἂν. 815
ΜΕ. ὦνητός ἢ τολμητός ἢ λόγων ὕπο;
ΕΛ. εἰ μὴ τύραννός σ' ἐκπύθοιτ' ἀφιγμένον.

- ΜΕ. ἔρεϊ δὲ τίς μ' ; οὐ γινώσεται γ' ὅς εἰμ' ἐγώ.
 ΕΛ. ἔστ' ἐνδον αὐτῷ ξύμμαχος θεοῖς ἴση.
 ΜΕ. φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἰδρυνμένη;
 ΕΛ. οὐκ, ἀλλ' ἀδελφή· Θεονόην καλοῦσί νιν.
 ΜΕ. χρηστήριον μὲν τοῦνομ'· ὅ τι δὲ δρᾷ φράσων.
 ΕΛ. πάντ' οἶδ', ἔρεϊ τε συγγόνῳ παρόντα σέ.
 ΜΕ. θυήσκοιμεν ἄν· λαθεῖν γὰρ οὐχ οἶόν τέ μοι.
 ΕΛ. εἴ πως ἂν ἀναπείσαιμεν ἱκετεύοντέ νιν
 ΜΕ. τί χρῆμα δρᾶσαι; τί ν' ὑπάγεις μ' ἐς ἐλπίδα;
 ΕΛ. παρόντα γαίᾳ μὴ φράσαι σε συγγόνῳ.
 ΜΕ. πείσαντε δ' ἐκ γῆς διορίσαιμεν ἂν πόδα;
 ΕΛ. κοινῇ γ' ἐκείνῃ θᾶδίως, λάθρα δ' ἂν οὔ.
 ΜΕ. σὸν ἔργον, ὥς γυναικὶ πρόσφορον γυνή.
 ΕΛ. ὥς οὐκ ἄχρωστα γόνατ' ἐμῶν ἔξει χερῶν.
 ΜΕ. φέρο', ἦν δὲ δὴ νῶν μὴ ἀποδέξεται λόγους;
 ΕΛ. θανεῖ· γαμοῦμαι δ' ἢ τάλαιν' ἐγὼ βίᾳ.
 ΜΕ. προδοτὶς ἂν εἴης· τὴν βίαν σκήψασ' ἔχεις.
 ΕΛ. ἀλλ' ἄγνόν ὄρκον σὸν κάρα κατώμοσα
 ΜΕ. τί φῆς; θανεῖσθαι κοῦποτ' ἀλλάξειν λέχη;
 ΕΛ. ταύτῳ ξίφει γε· κείσομαι δὲ σοῦ πέλας.
 ΜΕ. ἐπὶ τοῖσδε τοίνυν δεξιᾷς ἐμῆς θίγε.
 ΕΛ. ψαύω, θανόντος σοῦ τόδ' ἐκλείψειν φάος.
 ΜΕ. καγὰ στερηθεὶς σοῦ τελευτήσω βίου.
 ΕΛ. πῶς οὖν θανούμεεθ' ὥστε καὶ δόξαν λαβεῖν;
 ΜΕ. τύμβου 'πὶ νῶτῳ σέ κτανὼν ἐμὲ κτενῶ.
 πρῶτον δ' ἄγωνά μέγαν ἀγωνιούμεθα
 λέκτρων ὑπὲρ σῶν· ὁ δὲ θέλων ἴτω πέλας·
 τὸ Τρωικὸν γὰρ οὐ καταισχυνῶ κλέος
 οὔδ' Ἑλλάδ' ἐλθὼν λήψομαι πολὺν φόγον,
 ὅστις Θέτιν μὲν ἐστέρησ' Ἀχιλλέως,
 Τελαμωνίου δ' Ἀλάντος εἰσεῖδον σφαγὰς,
 τὸν Νηλέως τ' ἄπαιδα· διὰ δὲ τὴν ἐμὴν

οὐκ ἄξιόσω κατθανεῖν δάμαρτ' ἐγώ;
 μάλιστα γ'· εἰ γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ σοφοί,
 εὖψυχον ἄνδρα πολεμίων θανόνθ' ὕπο
 κούφῃ καταμπίσχουσιν ἐν τύμβῳ χθονί,
 κακοὺς δ' ἐφ' ἔρμα στερεὸν ἐκβάλλουσι γῆς.

ΧΟ. ὦ θεοί, γενεσθῶ δὴ ποτ' εὐτυχὲς γένος
 τὸ Ταντάλειον καὶ μεταστήτω κακῶν.

ΕΛ. οὐ γὰρ τάλαινα· τῆς τύχης γὰρ ὦδ' ἔχω·
 Μενέλαε, διαπεπράγμεθ'· ἐκβαίνει δόμων
 ἢ θεσπιφθὸς Θεονόη· κτυπεῖ δόμος
 κλήϊθρων λυθέντων. φεῦ γ'· ἀτὰρ τί φευκτέον;
 ἀποῦσα γὰρ σε καὶ παροῦσ' ἀφιγμένον
 δεῦρ' οἶδεν· ὦ δύστηνος, ὡς ἀπωλόμην.
 Τροίας δὲ σωθεὶς ἀπὸ βαρβάρου χθονὸς
 εἰς βάρβαρ' ἐλθὼν φάσαν' αὐτίς ἐμπεσεῖ.

ΘΕΟΝ. ἡγοῦ σύ μοι φέρουσα λαμπτήρων σέλας,
 θείου δὲ σεμνὸν θεσμὸν αἰθέρος μυχόν,
 ὡς πνεῦμα καθαρὸν οὐρανοῦ δεξιόμεθα·
 σὺ δ' αὖ κέλευθον εἴ τις ἐβλαψεν ποδὶ
 στείβων ἄνοσίῳ, δὸς καθαροσίῳ φλογί,
 κροῦσον δὲ πεύκην, ἵνα διεξέλθῳ, πάρος.
 νόμον δὲ τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀποδοῦσαι πάλιν
 ἐφέστιον φλόγ' εἰς δόμους κομίζετε.

Ἐλένη, τί τὰ μὰ πῶς ἔχει θεσπίσματα;
 ἦκει πόσις σοι Μενέλεως ὅδ' ἐμφανής,
 νεῶν στερεθθεὶς τοῦ τε σοῦ μιμήματος.
 ὦ τλήμων, οἴους διαφυγὼν ἦλθες πόνοις,
 οὐδ' οἶσθα νόστον οἴκαδ' εἰτ' αὐτοῦ μενεῖς·
 ἔρις γὰρ ἐν θεοῖς σύλλογός τε σοῦ πέρι
 ἔσται πάρεδρος Ζηνὶ τῷδ' ἐν ἥματι.
 Ἦρα μὲν ἦ σοι δυσμενὴς πάροιθεν ἦν,
 νῦν ἔστιν εὖνοος καὶς πάτραν σῶσαι θελεῖ

ξὺν τῇδ', ἴν' Ἑλλάς τοὺς Ἀλεξάνδρου γαμοὺς
δώρημα Κύπριδος ψευδονυμφεύτους μάθῃ·

Κύπρις δὲ νόστον σὸν διαφθεῖραι θέλει,
ὥς μὴ ἔξελεγχθῇ μηδὲ πριαμένη φανῇ 885

τὸ κάλλος Ἑλένης οὐνεκ' ὠνητοῖς γάμοις.

τέλος δ' ἐφ' ἡμῖν, εἴθ' ἂν βούλεται Κύπρις

λέξασ' ἀδελφῷ σ' ἐνθάδ' ὄντα διολέσω,

εἴτ' αὖ μεθ' Ἥρας σταῖσα σὸν σώσω βίον,

κρύψας ὁμαίμον', ὅς με προστάσσει τάδε 890

εἰπεῖν, ὅταν γῆν τήνδε νοστήσας τύχης.

τίς εἰς ἀδελφῷ τόνδε σημανῶν ἐμῷ

παρόνθ', ὅπως ἂν τοῦμὸν ἀσφαλῶς ἔχῃ;

ΕΛ. ὦ παρθέν', ἱκέτις ἀμφὶ σὸν πίτνω γόνυ

καὶ προσκαθίζω θᾶκον οὐκ εὐδαίμονα 895

ὑπὲρ τ' ἐμαυτῆς τοῦδέ θ', ὃν μόλις ποτὲ

λαβοῦσ' ἐπ' ἀκμῆς εἰμι κατθανόντ' ἰδεῖν·

μή μου κατείπης σῷ κασιγνήτῳ πόσιν

τόνδ' εἰς ἐμὰς ἦκοντα φιλτάτας χέρας·

σῶσον δέ, λίσσομαί σε· συγγόνῳ δὲ σῷ 900

τὴν εὐσέβειαν μὴ προδῶς τὴν σὴν ποτε,

χάριτας πονηρὰς καὶ δίκους ὠνούμενη.

* * * * *

ἡμᾶς δὲ καιρίως μὲν, ἀθλίως δ' ἐμοί,

Ἑρμῆς ἔδωκε πατρὶ σῷ, σῶζειν πόσει 910

τῷδ' ὅς πάρεστι ἀπολάξυσθαι θέλει.

πῶς οὖν θανόντων ἂν ἀπολάβοι; κείνος δὲ πῶς

μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὴν βίαν, τὰ κτητὰ δὲ
καῖσθαι κελεύει πάντας οὐκ ἐς ἀρπαγὰς.

ἐατέος δ' ὁ πλοῦτος ἀδίκος τις ὢν. 905

κοινὸς γάρ ἐστιν οὐρανὸς πᾶσιν βροτοῖς

καὶ γαί', ἐν ᾗ καὶ δώματ' ἀναπληροῦμένους

τάλλοτ' αἰετ' ἔχειν καὶ ἀφαιρεῖσθαι βίαν.

τὰ ζῶντα τοῖς θανούσιν ἀποδοίη ποτ' ἄν;
 σὺ δὴ τὰ τοῦ θεοῦ καὶ τὰ τοῦ πατρὸς σκόπει,
 πότερον ὁ δαίμων χῶ θανὼν τὰ τῶν πέλας 915
 βούλονται' ἢ οὐ βούλονται' ἂν ἀποδοῦναι πάλιν.
 δοκῶ μὲν. οὐκ οὖν χροὶ σε συγγόνῳ πλέον
 νέμειν ματαίῳ μᾶλλον ἢ χρηστῷ πατρί.
 εἰ δ' οὐσα μάντις καὶ τὰ θεῖ' ἡγουμένη
 τὸ μὲν δίκαιον τοῦ πατρὸς διαφθερεῖς, 920
 τῷ δ' οὐ δικαίῳ συγγόνῳ δώσεις χάριν,
 αἰσχρὸν τὰ μὲν σε θεῖα πάντ' ἐξειδέναι,
 τὰ τ' ὄντα καὶ μὴ, τὰ δὲ δίκαια μὴ εἰδέναι.

* * * * *

τὴν τ' ἀθλίαν ἔμ', οἷσιν ἔγκειμαι κακοῖς,
 εἶσαι, πάρεργον δοῦσα τοῦτο τῆς τύχης· 925
 Ἑλένην γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐ στυγεῖ βροτῶν·
 ἢ κληῖσθαι καθ' Ἑλλάδ' ὥς προδοῦσ' ἐμὸν
 πόσιν Φρυγῶν ὥκησα πολυχρύσους δόμους.
 ἦν δ' Ἑλλάδ' ἔλθω κἀπιβῶ Σπάρτης [ποτε],
 κλύοντες εἰσιδόντες ὥς τέχναις θεῶν 930
 ὦλοντ', ἐγὼ δὲ προδότις οὐκ ἤμην φίλων,
 πάλιν μ' ἀνάξουσ' εἰς τὸ σῶφρον αὐτίς αὐ
 ἐδυνώσομαι τε θυγατέρ' ἣν οὐδεὶς γαμῆι,
 τὴν δ' ἐνθάδ' ἐκλιποῦσ' ἀλητεῖαν πικρὰν
 ὕντων ἐν οἴκοις χρημάτων ὀνήσομαι. 935

καὶ μὲν θανὼν ὃδ' ἐν πέτρᾳ κατεσφάγη,
 πρόσσω σφ' ἀπόντα δακρύοις ἂν ἡγάπων·
 νῦν δ' ὄντα καὶ σωθέντ' ἀφαιρεθήσομαι;
 μὴ δῆτα, παρθέν', ἀλλὰ σ' ἰκετεύω τόδε·
 δὸς τὴν χάριν μοι τήνδε καὶ μιμοῦ τρόπους 940
 πατρὸς δικαίου· παισὶ γὰρ κλέος τόδε
 κάλλιστον, ὅστις ἐκ πατρὸς χρηστοῦ γεγώς
 εἰς ταῦτόν ἤλθε τοῖς τεκοῦσι τοὺς τρόπους.

- ΧΟ. οἴκτρον μὲν οἱ παρόντες ἐν μέσῳ λόγοι,
οἴκτρον δὲ καὶ σύ. τοὺς δὲ Μενέλεω ποθῶ 945
λόγους ἀκοῦσαι τίνας ἐρεῖ ψυχῆς πέρι.
- ΜΕ. ἐγὼ σὸν οὔτ' ἂν προσπεσεῖν τλαίην γόνυ
οὔτ' ἂν δακρυῦσαι βλέφαρα· τὴν Τροίαν γὰρ ἂν
δειλοὶ γενόμενοι πλείστον αἰσχύνοιμεν ἄν.
καίτοι λέγουσιν ὥς πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς 950
ἐν ξυμφοραῖσι δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν.
ἀλλ' οὐχὶ τοῦτο τὸ καλόν, εἰ καλὸν τόδε,
αἰρήσομαι γὰρ πρόσθε τῆς εὐψυχίας.
ἀλλ' εἰ μὲν ἄνδρα σοι δοκεῖ σῶσαι ξῖνον
ζητοῦντά μ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δάμαρτ' ἐμήν, 955
ἐπόδος τε καὶ πρὸς σῶσον· εἰ δὲ μὴ δοκεῖ,
ἐγὼ μὲν οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις
ἄθλιος ἂν εἴην, σὺ δὲ γυνὴ κακὴ φανεῖ.
ἃ δ' ἄξι' ἡμῶν καὶ δίκαι' ἡγούμεθα
καὶ σῆς μάλιστα καρδίας ἀνθάπεται, 960
λέξω τάδ' ἀμφὶ μνηῖμα σοῦ πατρὸς πόθῳ·
ὦ γέρον, ὃς οἴκεις τόνδε λάινον τάφον,
ἐπόδος, ἀπαιτῶ τὴν ἐμήν δάμαρτά σε,
ἣν Ζεὺς ἔπεμψε δεῦρό σοι σῶζειν ἐμοί.
οἷδ' οὐνεχ' ἡμῖν οὔποτ' ὀφλήσεις θανόν· 965
ἀλλ' ἥδε πατέρα νέρθην ἀνακαλούμενον
οὐκ ἀξιῶσαι τὸν πρὶν εὐκλεέστατον
κακῶς ἀκοῦσαι· κυρία γάρ ἐστι νῦν.
ὦ νέρτερ' Αἰδη, καὶ σὲ σύμμαχον καλῶ,
ὃς πόλλ' ἐδέξω τῆσδ' ἔκατι σώματα 970
πεσόντα τῶμῳ φασγάνῳ, μισθὸν δ' ἔχεις·
ἢ νῦν ἐκείνους ἐπόδος ἐμψύχους πάλιν,
ἢ τήνδ' ἀνάγκασόν γε μὴ εὐσεβοῦς πατρὸς
ἥσσω φανείσαν τᾶμ' ἀπολλύναι λέχη,
εἰ δ' ἐμὲ γυναιῖκα τὴν ἐμήν συλήσετε, 975

ἄ σοι παρέλιπεν ἥδε τῶν λόγων, φράσω.
 ὄροκός κεκλήμεθ', ὥς μάθης, ὦ παρθένε,
 πρῶτον μὲν ἔλθειν διὰ μάχης σὺ συγγόνῳ·
 κἀκείνῳ ἢ μὲ δεῖ θανεῖν· ἄπλοῦς λόγος.
 ἦν δ' ἐς μὲν ἀλκὴν μὴ πόδ' ἀντιθῆ ποδί, 980
 λιμῶ δὲ θηρᾷ τύμβον ἱκετεύοντε νῶ,
 κτανεῖν δέδοκται τήνδ' ἐμοὶ κἄπειτ' ἐμὸν
 πρὸς ἥπαρ ὦσαι δίστομον ξίφος τόδε
 τύμβου 'πὶ νῶτοίς τοῦδ', ἵν' αἷματος ῥοαὶ
 τάφου καταστάξωσι· κεισόμεσθα δὲ 985
 νεκρῶ δὴ' ἐξῆς τῶδ' ἐπὶ ξεστῶ τάφῳ,
 ἀθάνατον ἄλγος σοί, ψόγος δὲ σὺ πατρί.
 οὐ γὰρ γαμεῖ τήνδ' οὔτε σύγγονος σέθεν
 οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς· ἀλλ' ἐγὼ σφ' ἀπάξομαι,
 εἰ μὴ πρὸς οἴκους δυνάμεθ', ἀλλὰ πρὸς νεκρούς.
 τί ταῦτα; δακρύοις εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος 991
 ἔλεινός ἦν ἂν μᾶλλον ἢ δραστήριος.
 κτεῖν', εἰ δοκεῖ σοι· δυσκλεῶς γὰρ οὐ κτενεῖς·
 μᾶλλον γε μέντοι τοῖς ἐμοῖς πεῖθου λόγοις,
 ἵν' ἧς δικαία καὶ δάμαρτ' ἐγὼ λάβω. 995

ΧΟ. ἐν σοὶ βραβεύειν, ὦ νεᾶνι, τοὺς λόγους·
 οὔτω δὲ κρῖνον ὥς ἅπασιν ἀνδάνης.

ΘΕΟΝ. ἐγὼ πέφυκά τ' εὐσεβεῖν καὶ βούλομαι,
 φιλῶ τ' ἐμαυτήν, καὶ κλέος τοῦμοῦ πατρὸς
 οὐκ ἂν μιάναιμ', οὐδὲ συγγόνῳ χάριν 1000
 δοίην ἂν ἐξ ἧς δυσκλεὲς φανήσεται.
 ἔνεστι δ' ἱερὸν τῆς δίκης ἐμοὶ μέγα
 ἐν τῇ φύσει· καὶ τοῦτο Νηρέως πάρα
 ἔχουσα σώζειν Μενέλεων περιέσσομαι.
 Ἦρα δ' ἐπέπερ βούλεται σ' εὐεργετεῖν, 1005
 εἰς ταῦτόν οἶσω ψῆφον· ἡ Κύπρις δ' ἐμοὶ

- ἴλεως μὲν εἶη, συμβέβηκε δ' οὐδαμοῦ.
 ἃ δ' ἄμφι τύμβῳ τῷδ' ὀνειδίζεις πατρί,
 ἡμῖν ὅδ' αὐτὸς μῦθος. ἀδικοίημεν ἄν, 1010
 εἰ μὴ ἀποδώσω· καὶ γὰρ ἄν κείνος βλέπων
 ἀπέδωκεν ἄν σοι τήνδ' ἔχειν, ταύτῃ δὲ σέ.
 [καὶ γὰρ τίσις τῶνδ' ἐστὶ τοῖς τε νεωτέροις
 καὶ τοῖς ἀνωθιεν πᾶσιν ἀνθρώποις. ὁ νοῦς
 τῶν κατθανόντων ζῇ μὲν οὗ, γνώμην δ' ἔχει 1015
 ἀθάνατον εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσών.]
 ὥς οὖν περαίνω μὴ μακράν, σιγήσομαι
 ἃ μου καδικετεύσατ', οὐδὲ μωρία
 ξύμβουλος ἔσομαι τῇ κασιγνήτου ποτέ.
 εὐεργετῶ γὰρ κείνον οὐ δοκοῦσ' ὅμως, 1020
 ἐν δυσσεβείας ὅσιον εἰ τίθηναι νιν.
 αὐτοὶ μὲν οὖν τιν' ἐξοδόν γ' εὐρίσκετε,
 ἐγὼ δ' ἀποστᾶσ' ἐκποδὼν σιγήσομαι.
 ἐκ τῶν θεῶν δ' ἄρχεσθε χλικετεύετε
 τήν μὲν σ' εἶσαι πατρίδα νοστήσαι Κύπριν, 1025
 Ἥρας δὲ τήν ἐννοϊαν ἐν ταύτῳ μένειν
 ἣν εἰς σέ καὶ σὸν πόσιν ἔχει σωτηρίας.
 σὺ δ', ὦ θανών μοι πάτερ, ὅσον γ' ἐγὼ σθένω,
 οὐποτε κεκλήσει δυσσεβῆς ἀντ' εὐσεβοῦς.
- ΧΟ.** οὐδεὶς ποτ' εὐτύχησεν ἐκδικος γεγώς, 1030
 ἐν τῷ δικαίῳ δ' ἐλπίδες σωτηρίας.
- ΕΛ.** Μενέλαε, πρὸς μὲν παρθένου σεσώσμεθα
 [τοῦνθένδε δὴ σὲ τοὺς λόγους φέροντα χρῆ]
 κοινὴν συνάπτειν μηχανὴν σωτηρίας.
- ΜΕ.** ἄκουε δὴ νυν· χρόνιος εἰ κατὰ στέγας 1035
 καὶ ξυντέθραψαι προσπόλοισι βασιλείας.
- ΕΛ.** τί τοῦτ' ἔλεξας; εἰσφέρεις γὰρ ἐλπίδας
 ὥς δὴ τι δράσων χρηστὸν εἰς κοινὸν γε νῶν.
 πειράσομαι δὲ παρθένος μένειν αἶε. 1008

- ME. πείσειας ἄν τιν' οὔτινες τετραζύγιον
ὄχων ἀνάσσουσ', ὥστε νῶν δοῦναι δίφρους; 1040
- ΕΛ. πείσαιμ' ἄν· ἀλλὰ τίνα φυγὴν φευξόμεθα
πεδίῳν ἄπειροι βαρβάρων τ' ὄντες χθονός;
- ME. ἀδύνατον εἶπας. φέρε, τί δ' εἰ κρυφθεὶς δόμοις
κτάνοιμ' ἄνακτα τῷδε διστόμῳ ξίφει;
- ΕΛ. οὐκ ἂν ἀνάσχοιτ' οὐδὲ σιγήσειεν ἄν 1045
μέλλοντ' ἀδελφῇ σύγγονον κατακτανεῖν.
- ME. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ναῦς ἔστιν ἧ σωθεῖμεν ἄν
φεύγοντες· ἦν γὰρ εἴχομεν θάλασσαν ἔχει.
- ΕΛ. ἄκουσον, ἦν τι καὶ γυνὴ λέξι σοφόν.
βούλει λέγεσθαι μὴ θανῶν τεθυηκέναι; 1050
- ME. κακὸς μὲν ὄρνις· εἰ δὲ κερδανῶ [λέγειν],
ἔτοιμός εἰμι μὴ θανῶν λόγῳ θανεῖν.
- ΕΛ. καὶ μὴν γυναικείοις σ' ἄν οἰκτισαίμεθα
κουραῖσι καὶ θρήνοισι πρὸς τὸν ἀνόσιον.
- ME. σωτηρίας δὲ τοῦτ' ἔχει τί νῶν ἄκος; 1055
παλαιότης γὰρ τῷ λόγῳ γ' ἔνεστί τις.
- ΕΛ. ὥς δὴ θανόντα σ' ἐνάλιον κενῷ τάφῳ
θάψαι τύραννον τῆσδε γῆς αἰτήσομαι.
- ME. καὶ δὴ παρεῖκεν· εἴτα πῶς ἄνευ νεῶς
σωθησόμεσθα κenoταφοῦντ' ἐμὸν δέμας; 1060
- ΕΛ. δοῦναι κελεύσω πορθμίδ', ἧ καθήσομεν
κόσμον τάφῳ σῶ πελαγίας ἐς ἀγκάλας.
- ME. ὥς εὖ τόδ' εἶπας πλὴν ἔν· εἰ χέρσῳ ταφᾶς
θεῖναι κελεύει σ', οὐδὲν ἢ σκῆψις φέρει.
- ΕΛ. ἀλλ' οὐ νομίζειν φήσομεν καθ' Ἑλλάδα 1065
χέρσῳ καλύπτειν τοὺς θανόντας ἐναλίους.
- ME. τοῦτ' αὖ κατορθοῖς· εἴτ' ἐγὼ συμπλεύσομαι
καὶ συγκαθήσω κόσμον ἐν ταύτῳ σκάφει.
- ΕΛ. σὲ καὶ παρεῖναι δεῖ μάλιστα τοὺς τε σοὺς
πλωτῆρας οἵπερ ἔφυγον ἐκ ναυαγίας. 1070

- ΜΕ. καὶ μὴν εἰάνπερ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβω,
 ἀνὴρ παρ' ἄνδρα στήσεται ξιφηφόρος.
- ΕΛ. σὲ χρὴ βραβεύειν πάντα· πόμπιμοι μόνον
 λαίφει πνολαὶ γένοιντο καὶ νεὼς δρόμος.
- ΜΕ. ἔσται· πόρους γὰρ δαίμονες παύσουσί μου. 1075
 ἀτὰρ θανόντα τοῦ μ' ἐρεῖς πεπυσμένη;
- ΕΛ. σοῦ· καὶ μόνος γε φάσκε διαφυγεῖν μόρον
 Ἀτρεΐως πλέων σὺν παιδί καὶ θανόνθ' ὄρων.
- ΜΕ. καὶ μὴν τάδ' ἀμφίβληστρα σώματος ῥάκη
 ξυμμαρτυρήσει ναυτικῶν ἐρειπίων. 1080
- ΕΛ. εἰς καιρὸν ἦλθε, τότε δ' ἄκαιρ' ἀπώλλυτο·
 τὸ δ' ἄθλιον κεῖν' εὐτυχὲς τάχ' ἂν πέσοι.
- ΜΕ. πότερα δ' ἐς οἴκους σοὶ συνεισελθεῖν με χρὴ
 ἢ πρὸς τάφῳ τῷδ' ἥσυχοι καθώμεθα;
- ΕΛ. αὐτοῦ μὲν· ἦν γὰρ καὶ τι πλημμελὲς σε θεῶ, 1085
 τάφος σ' ὅδ' ἂν ῥύσαιτο φάσγανόν τε σόν.
 ἐγὼ δ' ἐς οἴκους βᾶσα βοστρύχους τεμῶ
 πέπλων τε λευκῶν μέλανας ἀνταλλάξομαι
 παρῇδ' ἵ τ' ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ χροός.
- μέγας γὰρ ἄγών, καὶ βλέπω δύο ῥοπᾶς· 1090
 ἢ γὰρ θανεῖν δεῖ μ', ἢν ἁλῶ τεχνωμένη,
 ἢ πατρίδα τ' ἐλθεῖν καὶ σὸν ἐκσῶσαι δέμας.
 ὦ πότνι' ἢ Αἰοῖσιν ἐν λέκτροις πίτνεις
 Ἥρα, δὺ' οἰκτρῶ φῶτ' ἀνάψυξον πόνων,
 αἰτούμεθ' ὀρθὰς ὠλένας πρὸς οὐρανὸν 1095
 ῥίπτονθ', ἵν' οἰκεῖς ἀστέρων ποικίλματα.
 σύ θ' ἢ πλὶ τῶμῳ κάλλος ἐκτήσω γάμφῳ,
 κόρη Διώνης Κύπρι, μή μ' ἐξεργάσῃ.
 ἄλλος δὲ λύμης ἦν μ' ἐλυμήνω πάρος
 [τοῦνομα παρασχοῦς, οὐ τὸ σῶμ', ἐν βαρβάροις].
 θανεῖν δ' ἑκασὸν μ', εἰ κατακτεῖναι θέλεις, 1101
 ἐν γῇ πατρῷᾳ· τί ποτ' ἀπληστος εἰ κακῶν,

ἔρωτας ἀπάτας δόλια τ' ἐξευρήματα
 ἀσκοῦσα φίλτρα θ' αἵματηρά δωμάτων;
 εἰ δ' ἦσθα μετρία, τᾶλλα γ' ἡδίστη θεῶν 1105
 πέφυκας ἀνθρώποισιν· οὐκ ἄλλως λέγω.

- ΧΟ. σὲ τὰν ἐναυλείοις ὑπὸ δενδροκόμοις στρ.
 μουσεῖα καὶ θάκους ἐνίζουσαν ἀναβοάσω,
 σὲ τὰν αἰοδοτάταν
 ὄρνιθα μελωδὸν ἀηδόνα δακρυόεσσαν, 1110
 ἐλθὲ διὰ ξουθῶν γενύων ἐλελιζομένα
 θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργός,
 Ἑλένας μελέας πόρους
 τὸν Ἰλιάδων τ' αἰ-
 δούσα δακρυόεντα πότμον 1115
 Ἀχαιῶν ὑπὸ λόγχαις·
 ὅτ' ἐμολεν ἐμολε, πεδία βαρβάρῳ πλάτα
 ὃς ἔδραμε ρόθια, μέλεα Πριαμίδαις ἄγων
 Λακεδαίμονος ἄπο λέχεα
 σέθεν, ὦ Ἑλένα, Πάρις αἰνόγαμος 1120
 πομπαῖσιν Ἀφροδίτας.
 πολλοὶ δ' Ἀχαιῶν ἐν δορὶ καὶ πετρίναις ἀντ.
 ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαντες Ἴδαν μέλεον ἔχουσιν,
 τάλαιναν ὦν ἀλόχων 1124
 κείραντες ἔθειραν· ἄννυφα μέλαθρα δὲ κεῖται·
 πολλὰ δὲ πυρσεύσας φλογερόν σέλας ἀμφιρύταν
 Εὐβοίαν εἴλ' Ἀχαιῶν
 μονόκωπος ἀνῆρ, πέτραις
 Καφηρίσιν ἐμβαλὼν
 Αἰγαίαις τ' ἐνάλοισιν ἀκταῖς, 1130
 δόλιον ἀστέρα λάμψας.
 ἀλίμενα δ' ὄρεα μέλεα, βαρβάρου στολᾶς
 ἵτ' ἔστυο πατρίδος ἀποπρὸ χειμάτων πνοᾷ

1107 — 1121 = 1122 — 1136

- γέρας οὐ γέρας, ἀλλ' ἔριν
 Δαναῶν νεφέλαν ἐπὶ ναυσὶν ἄγων, 1135
 εἰδωλον ἱρὸν Ἥρας.
 ὅ τι θεὸς ἢ μὴ θεὸς ἢ τὸ μέσον, στρ.
 τίς φησ' ἐρευνήσας βροτῶν
 μακρότατον πέρασ εὖρεϊν,
 ὃς τὰ θεῶν ἔσορᾷ 1140
 δεῦρο καὶ αὖτις ἐκείσε
 καὶ πάλιν ἀντιλόγοις
 πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις;
 σὺ Διὸς ἔφης, ὦ Ἑλένα, θυγάτηρ
 πτανὸς γὰρ ἐν κόλποις σε Αἴ- 1145
 δας ἐτέκνωσε πατήρ.
 καὶ ἰαχὴ σὴ καθ' Ἑλλανίαν
 ἄδικος προδότις ἄπιστος ἄθεος· οὐδ' ἔχω
 τί τὸ σαφές, ὅ τι ποτ' ἐν βροτοῖς.
 τὸ θεῶν ἔπος ἀλαθὲς εὖρον. 1150
 ἄφρονες ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ
 αὐτ.
 κτᾶσθε δορὸς ἀλκαίου λόγχοι-
 σιν καταπαυόμενοι πό-
 νους θνατῶν ἀπαθῶς.
 εἰ γὰρ ἄμιλλα κρινεῖ νιν 1155
 αἵματος, οὐ ποτ' ἔρις
 λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις.
 αἶ Πριαμίδος γὰρ ἔλιπον θαλάμους,
 ἔξον διορθῶσαι λόγοις
 σὰν ἔριν, ὦ Ἑλένα. 1160
 νῦν δ' οἱ μὲν Αἰδᾷ μέλονται κῆτω,
 τείχεα δὲ φλογερὸς ὥστε Διὸς ἐπέσυτο φλόξ,
 ἐπὶ δὲ πάθεα πάθεσι φέρεις
 ἀθλίους ἐν συμφοραῖς αἰλίνοις.

1137 — 1150 = 1151 — 1164

- ΘΕΟΚ. ὦ χαῖρε, πατρός μνημ'· ἐπ' ἐξόδοισι γὰρ 1165
 ἔθαψα, Πρωτεῦ, σ' ἔνεκ' ἐμῆς προσρήσεως·
 αἰὶ δέ σ' ἐξιὼν τε κείσιων δόμους
 Θεοκλύμενος παῖς ὅδε προσεννέπει, πάτερ·
 ὑμεῖς μὲν οὖν κύνας τε καὶ θηρῶν βρόχους,
 δαῖνες, κομίζετ' εἰς δόμους τυραννικούς· 1170
 ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν πόλλ' ἐλοιδόρησα δῆ·
 οὐ γάρ τι θανάτῳ τοὺς κακοὺς κολάζομεν.
 καὶ νῦν πέπυσμαι φανερόν Ἑλλήνων τινὰ
 εἰς γῆν ἀφίχθαι καὶ λεληθῆναι σκοπούς,
 ἦτοι κατόπτην ἢ κλοπαῖς θηρώμενον 1175
 Ἑλένην· θανεῖται δ', ἦν γε δὴ ληφθῇ μόνον.
 ἔα·
 ἀλλ', ὥς ἔοικε, πάντα διαπεπραγμένα
 εὖρηκα· τύμβου γὰρ κενὰς λιποῦσ' ἔδρας
 ἢ Τυνδαρίδαι παῖς ἐκπεπόρθμευται χθονός.
 ὦή, χαλᾶτε κληῖθρα· λυέθ' ἱππικὰς 1180
 φάτνας, ὀπαδοί, κᾶκκομίζεθ' ἄρματα,
 ὥς ἂν πόνου γ' ἕκατι μὴ λάθῃ με γῆς
 τῆσδ' ἐκκομισθεῖς ἄλοχος, ἧς ἐφίεμαι.
 ἐπίσχετ'· εἰσορῶ γὰρ οὓς διώκομεν
 παρόντας ἐν δόμοισι κοῦ πεφευγότας. 1185
 αὕτη, τί πέπλους μέλανας ἐξήψω χορὸς
 λευκῶν ἀμείψασ' ἔκ τε κρατὸς εὐγενοῦς
 κόμας σίδηρον ἐμβαλοῦσ' ἀπέθρισας
 χλωροῖς τε τέγγεις δάκρυσι σὴν παρηίδα
 κλαίουσα; πότερον ἐννύχοις σεσεισμένη 1190
 στένεις ὀνείροις, ἢ φάτιν τιν' οἴκοθεν
 κλύουσα λύπη σὰς διέφθαρσαι φρένας;
 ΕΛ. ὦ δέσποτ', ἥδη γὰρ τόδ' ὀνομάξω σ' ἔπος,
 ὅλωλα· φροῦδα τὰμὰ κοῦδέν εἰμ' ἔτι.
 ΘΕΟΚ. ἐν τῷ δὲ κείσαι συμφορᾶς; τίς ἢ τύχη; 1195

- ΕΛ. Μενέλαος, οἰμοι, πῶς φράσω; τέθνηκέ μοι.
 ΘΕΟΚ. [οὐδέν τι χαίρω σοῖς λόγοις, τὰ δ' εὐτυχῶ.]
 πῶς οἶσθα; μῶν σοι Θεονόη λέγει τάδε;
 ΕΛ. κείνη τε φησὶν ὃ τε παρῶν ὅτ' ὤλλυτο.
 ΘΕΟΚ. ἦκει γὰρ ὅστις καὶ τὰδ' ἀγγέλλει σαφῆς; 1200
 ΕΛ. ἦκει· μόλοι γὰρ οἱ σφ' ἐγὼ χροῖζω μολεῖν.
 ΘΕΟΚ. τίς ἐστί; ποῦ στιν; ἵνα σαφέστερον μάθω.
 ΕΛ. ὅδ' ὅς κ' ἀθῆται τῷδ' ὑποπτήξας τάφω.
 ΘΕΟΚ. Ἀπολλων, ὥς ἐσθῆτι δυσμόρφω πρόπει.
 ΕΛ. οἰμοι, δοκῶ μὲν καμὸν ὧδ' ἔχειν πόσιν. 1205
 ΘΕΟΚ. ποδαπὸς δ' ὅδ' ἀνὴρ καὶ πόθεν κατέσχε γῆν;
 ΕΛ. Ἑλλήν, Ἀχαιῶν εἰς ἐμῷ σύμπλους πόσει.
 ΘΕΟΚ. θανάτῳ δὲ ποίῳ φησὶ Μενέλεων θανεῖν;
 ΕΛ. οἰκτρόταθ' ὑγροῖσιν ἐν κλυδωνίοις ἄλός.
 ΘΕΟΚ. ποῦ βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθλούμενον; 1210
 ΕΛ. Αἰβύης ἀλιμένοισι ἐκπεσόντα πρὸς πέτραις.
 ΘΕΟΚ. καὶ πῶς ὅδ' οὐκ ὄλωλε κοινωνῶν πλάτης;
 ΕΛ. ἐσθλῶν κακίους ἐνίολ' εὐτυχέστεροι.
 ΘΕΟΚ. λιπὼν δὲ ναὸς ποῦ πάρεστιν ἔκβολα;
 ΕΛ. ὅπου κακῶς ὄλοιτο, Μενέλεως δὲ μή. 1215
 ΘΕΟΚ. ὄλωλ' ἐκείνος· ἦλθε δ' ἐν πολῷ σκάφει;
 ΕΛ. ναῦταί σφ' ἀνείλουν ἐντυχόντες, ὥς λέγει.
 ΘΕΟΚ. ποῦ δὴ τὸ πεμφθὲν ἀντὶ σοῦ Τροίᾳ κακόν;
 ΕΛ. νεφέλης λέγεις ἀγαλμ'; ἐς αἰθέρ' οἴχεται.
 ΘΕΟΚ. ὦ Πρίαμε καὶ γῆ Τρωάς, ὥς ἔρρεῖς μάτην. 1220
 ΕΛ. καὶ γὰρ μετέσχον Πριαμίδαῖς δυσπραξίας.
 ΘΕΟΚ. πόσιν δ' ἄθραπτον ἔλιπεν ἢ κρύπτει χθονί;
 ΕΛ. ἄθραπτον· οἶ' γὰρ τῶν ἐμῶν τλήμων κακῶν.
 ΘΕΟΚ. τῶνδ' οὐνεκ' ἔταμες βοστρύχους ξανθῆς κόμης;
 ΕΛ. φίλος γὰρ ἐστὶν ὅς ποτ' ἐστὶν ἐνθάδ' ὦν. 1225
 ΘΕΟΚ. ὀρθῶς μὲν ἦδε συμφορὰ δακρύεται;
 ΕΛ. ἐν εὐμαρεῖ γούν σῆν κασιγνήτην λαθεῖν.

- ΘΕΟΚ. οὐ δῆτα. πῶς οὖν; τόνδ' ἔτ' οἰκήσεις τάφον;
- ΕΛ. τί κερτομεῖς με, τὸν θανόντα δ' οὐκ ἔῃς;
- ΘΕΟΚ. πιστὴ γὰρ εἰ σὺ σῶ πόσει φεύγουσά με. 1230
- ΕΛ. ἀλλ' οὐκέτ' ἤδη δ' ἄρχε τῶν ἐμῶν γάμων.
- ΘΕΟΚ. χρονία μὲν ἦλθες, ἀλλ' ὅμως αἰνῶ τάδε.
- ΕΛ. οἷσθ' οὖν ὃ δρᾷσιν; τῶν πάρος λαθώμεθα.
- ΘΕΟΚ. ἐπὶ τῷ; χάρις γὰρ ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω.
- ΕΛ. σπονδὰς τέμωμεν καὶ διαλλάχθητί μοι. 1235
- ΘΕΟΚ. μεθίλημι νεῖκος τὸ σόν, ἔτω δ' ὑπόπτερον.
- ΕΛ. πρὸς νῦν σε γονάτων τῶνδ', ἐπέπερ εἰ φίλος,
- ΘΕΟΚ. τί χοῆμα θηρῶς ἱκέτις ὠρέχθης ἐμοῦ;
- ΕΛ. τὸν κατθανόντα πόσιν ἐμὸν θάψαι θέλω. 1239
- ΘΕΟΚ. τί δ'; ἔστ' ἀπόντων τύμβος; ἢ θάψεις σκιάν;
- ΕΛ. Ἑλλησὶν ἔστι νόμος, ὃς ἂν πόντῳ θάνῃ,
- ΘΕΟΚ. τί δρᾷν; σοφοί τοι Πελοπίδαι τὰ τοιάδε.
- ΕΛ. κενοῖσι θάπτειν ἐν πέπλων ὑφάσμασιν.
- ΘΕΟΚ. κτέρειξ' ἀνίστη τύμβον οὗ χρήξεις χθονός.
- ΕΛ. οὐχ ὧδε ναύτας ὀλομένους τυμβεύομεν. 1245
- ΘΕΟΚ. πῶς δαί; λέλειμμαι τῶν ἐν Ἑλλήσιν νόμων.
- ΕΛ. εἰς πόντον ὅσα χρὴ νέκυσιν ἐξορμίζομεν.
- ΘΕΟΚ. τί σοι παράσχω δῆτα τῷ τεθνηκότι;
- ΕΛ. ὅδ' οἶδ'. ἐγὼ δ' ἄπειρος, εὐτυχοῦσα πρὶν.
- ΘΕΟΚ. ὦ ξένη, λόγων μὲν κληδὸν' ἤνεγκας φίλην. 1250
- ΜΕ. οὐκ οὐν ἐμαυτῷ γ' οὐδὲ τῷ τεθνηκότι.
- ΘΕΟΚ. πῶς τοὺς θανόντας θάπτειτ' ἐν πόντῳ νεκρούς;
- ΜΕ. ὡς ἂν παρούσης οὐσίας ἕκαστος ἦ.
- ΘΕΟΚ. πλούτου λέγ' οὔνεχ' ὃ τι θέλεις ταύτης χάριν.
- ΜΕ. προσφάξεται μὲν αἷμα πρῶτα νεοτέρους. 1255
- ΘΕΟΚ. τίνας; σύ μοι σήμαινε, πείσομαι δ' ἐγώ.
- ΜΕ. αὐτὸς σὺ γίγνωσκ' ἀρκέσει γὰρ ἂν διδῶς.
- ΘΕΟΚ. ἐν βαρβάροις μὲν ἵππον ἢ ταῦρον νόμος.
- ΜΕ. διδοὺς γε μὲν δὴ δυσγενὲς μηδὲν δίδου.

ΘΕΟΚ. οὐ τῶνδ' ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις σπανίζομεν. 1260

ΜΕ. καὶ στρωτὰ φέρεται λέκτρα σώματος κενά.

ΘΕΟΚ. ἔσται· τί δ' ἄλλο προσφέρειν νομίζεται;

ΜΕ. χαλκήλαθ' ὅπλα· καὶ γὰρ ἦν φίλος δορί.

ΘΕΟΚ. ἄξια τὰδ' ἔσται Πελοπιδῶν ἃ δώσομεν.

ΜΕ. καὶ τὰλλ' ὅσα χθὼν καλὰ φέρει βλαστήματα. 1265

ΘΕΟΚ. πῶς οὖν; ἐς οἶδμα τίνι τρόπῳ καθίετε;

ΜΕ. ναῦν δεῖ παρεῖναι κἀρετμῶν ἐπιστάτας.

ΘΕΟΚ. πόσον δ' ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ;

ΜΕ. ὥστ' ἐξορᾷσθαι ῥόθια χερσόθεν μόλις.

ΘΕΟΚ. τί δὴ τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐκ τίνος σέβει; 1270

ΜΕ. ὥς μὴ πάλιν γῇ λύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων.

ΘΕΟΚ. Φοίνισσα κόπη ταχύπορος γενήσεται.

ΜΕ. καλῶς ἂν εἴῃ Μενέλεώ τε πρὸς χάριν.

ΘΕΟΚ. οὐκ οὐν σὺ χωρὶς τῆσδε δρῶν ἀρκεῖς τάδε;

ΜΕ. μητρὸς τόδ' ἔργον ἢ γυναικὸς ἢ τέκνων. 1275

ΘΕΟΚ. ταύτης ὁ μόχθος, ὥς λέγεις, θάπτειν πόσιν;

ΜΕ. ἐν εὐσεβεῖ γοῦν νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν.

ΘΕΟΚ. ἴτω· πρὸς ἡμῶν ἄλοχον εὐσεβῆ τρέφειν.

ἔλθων δ' ἐς οἴκους ἐξελοῦ κόσμον νεκρῶ·

καὶ σ' οὐ κεναῖσι χερσὶ γῆς ἀποστελεῶ, 1280

δράσαντα τῇδε πρὸς χάριν· φήμας δέ μοι

ἑσθλὰς ἐνεγκῶν γ' ἀντὶ τῆς ἀχλαινίας

ἑσθλῆτα λήψει σῖτά θ', ὥστε σ' εἰς πάτραν

ἔλθειν, ἐπεὶ νῦν γ' ἀθλῶς ἔχουθ' ὄρω.

σὺ δ' ὦ τέλαινα, μὴ πλ τοῖς ἀνηνύτοις 1285

τρύχου σὺ σαυτήν· Μενέλεως δ' ἔχει πότμον,

κοῦκ ἂν δύναίτο ξῆν ὁ κατθανὼν πόσις.

ΜΕ. σὺν ἔργον, ὦ νεᾶνι· τὸν παρόντα μὲν

στήργειν πόσιν χρή, τὸν δὲ μηκέτ' ὄντ' εἶν·

ἄριστα γάρ σοι ταῦτα πρὸς τὸ τυγχάνον. 1290

ἦν δ' Ἑλλάδ' ἔλθω καὶ τύχῃ σωτηρίας,

- παύσω ψόγου σε τοῦ πρίν, ἣν γυνὴ γένη 1293
οἷαν γενέσθαι χρή σε σῶ ξυνευνέτη. 1292
- ΕΛ. ἔσται τὰδ'· οὐδὲ μέμψεται πόσις ποτὲ 1295
ἡμῖν· σὺ δ' αὐτὸς ἐγγὺς ὢν εἰσει τάδε.
ἀλλ' ὦ τάλας, εἰσελθε καὶ λουτρῶν τύχε
ἐσθῆτά τ' ἐξάλλαξον. οὐκ ἐς ἀμβολὰς
εὐεργετήσω σ'· εὐμενέστερον γὰρ ἂν
τῷ φιλτάτῳ μοι Μενέλεω τὰ πρόσφορα
δρῶης ἂν, ἡμῶν τυγχάνων οἷων σε χρή. 1300
- ΧΟ. ὀρεῖα ποτὲ δρομάδι κῶλῳ στρ.
μάτηρ θεῶν ἐσύθη ἂν'
ὕλαεντα νάπη
ποτάμιόν τε χεῦμ' ὑδάτων
βαρὺβρομόν τε κῦμ' ἄλιον 1305
πόθῳ τᾶς ἀποιχομένας
ἀρρήτου κούρας·
κρόταλα δὲ Βρόμια διαπρύσιον
λέντα κέλαδον ἀνεβόα,
θηρῶν ὅτε ξυγίους 1310
ξεύξασα θεὰ σατίνας,
τὰν ἀρπασθεῖσαν κυκλίων
χορῶν ἔξω παρθενίῳ
μέτα κοῦραι ἀελλόποδες,
ἃ μὲν τόξοις Ἄρτεμις, ἃ δ' 1315
ἔγχει Γοργῶπις πάνοπλος·
αὐγάζων δ' ἐξ οὐρανίων
* * * * *
- ἄλλαν μοῖραν ἔκραινε.
δρομαίων δ' ὅτε πολυπλανήτων ἀντ.
μάτηρ ἔπαυσε πόνων, 1320
μαστεύουσα πόνουσ

1301 — 1318 = 1319 — 1336

- θυγατρὸς ἀρπαγὰς δολίους,
 χιονοθρέμμονάς τ' ἐπέρασ'
 Ἰδαιᾶν Νυμφᾶν σκοπιάς·
 ὀίπτει δ' ἐν πένθει 1325
 πέτρινα κατὰ θρία πολυνιφέα·
 βροτοῖσι δ' ἄχλοα πεδία γᾶς
 οὐ καρπίζουσ' ἀρότοις
 λαῶν φθείρει γενεάν·
 ποιμναῖς δ' οὐχ ἴει θαλερὰς 1330
 βοσκὰς εὐφύλλων ἐλίκων·
 πόλεων δ' ἀπέλειπε βίος,
 οὐδ' ἦσαν θεῶν θυσίαι,
 βωμοῖς τ' ἄφλεκτοι πέλανοι·
 πηγὰς τ' ἀμπαύει δροσερὰς 1335
 λευκῶν ἐκβάλλειν ὑδάτων
 πένθει παιδὸς ἀλάστω.
 ἐπεὶ δ' ἔπαυσ' εἰλαπίνας
 θεοῖς βροτείῳ τε γένει, 1340
 Ζεὺς μειλίσσων στυγίους
 ματρὸς ὀργὰς ἐνέπει·
 βᾶτε, σεμναὶ Χάριτες,
 ἴτε, τᾷ περὶ παρθένῳ
 Διοῖ θυμωσαμένα
 λύπαν ἐξαλλάξαι' ἀλᾶν,
 Μοῦσαι θ' ὕμνοισι χορῶν. 1345
 χαλκοῦ δ' αὐδὰν χθονίαν
 τύπανά τ' ἔλαβε βυρσοτενῇ
 καλλίστα τότε πρώτα μακάρων
 Κύπρις· γέλασέν τε θεὰ
 δέξατο τ' εἰς χέρας 1350
 βαρὺβρομον αὐλὸν

1337 — 1352 = 1353 — 1368

τερφθεῖς ἄλαλαγμῳ.

ὃν οὐ θέμις σ' οὐδ' ὁσία

ἀντ.

ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις,

μῆνιν δ' εἶχες μεγάλας

1355

ματρός, ὧ παῖ, θυσίας

οὐ σεβίζουσα θεᾶς.

μέγα τοι δύναται νεβρῶν

παμπολόκιλοι στολίδες

κισσῷ τε στεφθεῖσα χλόᾳ

1360

νάρθηκας εἰς λερούς,

ῥόμβων θ' ἐλισσομένα

κύκλιος ἔνοσις αἰθερία,

βακχεύουσά τ' ἔθειρα Βρομίῳ

καὶ παννυχίδες θεᾶς.

1365

εὖ δέ νιν ἄμασιν

ὑπέρβαλε σελάνα.

μορφᾷ μόνον ἡῦχαις.

ΕΛ. τὰ μὲν κατ' οἴκους εὐτυχοῦμεν, ὧ φίλαι·

ἡ γὰρ συνεκκλέπτουσα Πρωτέως κόρη

1370

πόσιν παρόντα τὸν ἐμὸν ἱστορουμένη

οὐκ εἶπ' ἀδελφῷ· κατθανόντα δ' ἐν χθονὶ

οὐ φησιν ἀντὶς εἰσορᾶν ἐμὴν χάριν.

κάλλιστα δὲ τὰδ' ἤρπασ' ἐν τύχῃ πόσις·

ἃ γὰρ καθήσειν ὅπλ' ἔμελλεν εἰς ἄλα,

1375

ταῦτ' ἐμβαλὼν πόρπαι γενναίαν χέρα

αὐτὸς κομίζει δόρυ τε δεξιᾷ λαβών,

ὥς τῷ θανόντι χάριτα δὴ συνεκπονῶν.

προύργου δ' ἐς ἄλκην σῶμ' ὅπλοισι ἡσκήσατο,

ὥς βαρβάρων τρώπαια μυρίων χειρὶ

1380

θήσων, ὅταν κωπῆρες εἰσβῶμεν σκάφος,

πέπλους ἀμείψας ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς,

ἄγῳ νιν ἐξήσκησα καὶ λουτροῖς χρῶα

15 *

ἔδωκα, χρόνια νίπτρα ποταμίας δρόσου.
 ἀλλ' ἐκπερᾷ γὰρ δωμάτων ὁ τοὺς ἐμούς; 1385
 γάμους ἐτοίμους ἐν χεροῖν ἔχειν δοκῶν,
 σιγητέον μοι· καὶ σὲ προσποιούμεθα
 εὖνουν κρατεῖν γε στόματος, ἣν δυνώμεθα
 σωθέντες αὐτοὶ καὶ σὲ συνσῶσαι ποτε.

ΘΕΟΚ. χωρεῖτ' ἐφεξῆς, ὥς ἔταξεν ὁ ξένος, 1390
 δμῶες, φέροντες ἐνάλια κτερίσματα.
 Ἐλένη σὺ δ', ἣν σοι μὴ κακῶς δόξω λέγειν,
 πείθου, μὲν' αὐτοῦ· ταῦτ' αὖ γὰρ παροῦσά τε
 πράξεις τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἣν τε μὴ παρῆς.
 δέδοικα γὰρ σε μὴ τις ἐμπεσὼν πόθος 1395
 πείσῃ μεθεῖναι σῶμ' ἐς οἶδμα πόντιον
 τοῦ πρόσθεν ἀνδρὸς χάρισιν ἐκπεπληγμένην·
 ἄγαν γὰρ αὐτὸν οὐ παρόνθ' ὅμως στένεις.

ΕΛ. ὦ κλεινὸς ἡμῖν πόσις, ἀναγκαίως ἔχει 1400
 τὰ πρῶτα λέκτρα νυμφικὰς θ' ὀμιλίας
 τιμᾶν· ἐγὼ δὲ διὰ τὸ μὲν στέργειν πόσιν
 καὶ ξυνθάνοιμ' ἄν· ἀλλὰ τίς κείνῳ χάρις
 ξὺν κατθανόντι κατθανεῖν; ἔα δ' ἐμὲ
 αὐτὴν μολοῦσαν ἐντάφια δοῦναι νεκρῷ.
 θεοὶ δὲ σοὶ τε δοῖεν οἷ' ἐγὼ θέλω, 1405
 καὶ τῷ ξένῳ τῷδ', ὅτι συνεκπονεῖ τάδε.
 ἔξεις δέ μ' οἶαν χρή σ' ἔχειν ἐν δώμασι
 γυναικ', ἐπειδὴ Μενέλεων εὐεργετὴς
 καὶ μ'· ἔρχεται γὰρ δὴ τιν' εἰς τύχην τάδε·
 ὅστις δὲ δώσει ναῦν ἐν ἣ τάδ' ἄξομεν, 1410
 πρόσταξον, ὥς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω.

ΘΕΟΚ. χώρει σὺ καὶ ναῦν τοῖσδε πεντηκόντορον
 Σιδωνίαν δὲς ἀρετμῶν ἐπιστάτας.

ΕΛ. οὐκ οὐκ ὅδ' ἄρξει ναὸς ὃς κοσμεῖ τάφον;

ΘΕΟΚ. μάλιστ'· ἀκούειν τοῦδε χρὴ ναύτας ἐμούς. 1415

- ΕΛ. αὐτίς κέλευσον, ἵνα σαφῶς μάθωσί σου.
 ΘΕΟΚ. αὐτίς κελεύω καὶ τρίτον γ', εἴ σοι φίλον.
 ΕΛ. ὄναιο, καὶ γὰρ τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.
 ΘΕΟΚ. μὴ νῦν ἄγαν σὸν δάκρυσιν ἐκτῆξης χροά.
 ΕΛ. ἦδ' ἡμέρα σοι τὴν ἐμὴν δείξει χάριν. 1420
 ΘΕΟΚ. τὰ τῶν θανόντων οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πόνησ.
 ΕΛ. ἔστιν τι κακὴ κἀνθάδ' ὣν ἐγὼ λέγω.
 ΘΕΟΚ. οὐδὲν κακίῳ Μενέλεώ μ' ἔξεις πόσιν.
 ΕΛ. οὐδὲν σὺ μεμπτός· τῆς τύχης με δεῖ μόνον.
 ΘΕΟΚ. ἐν σοὶ τόδ', ἦν σὴν εἰς ἔμ' εὐνοίαν διδῶς. 1425
 ΕΛ. οὐ νῦν διδαξόμεσθα τοὺς φίλους φιλεῖν.
 ΘΕΟΚ. βούλει ξυνεργῶν αὐτὸς ἐκπέμψω στόλον;
 ΕΛ. ἦκιστα· μὴ δούλευε σοῖς δούλοις, ἄναξ.
 ΘΕΟΚ. ἀλλ' εἶα· τοὺς μὲν Πελοπιδῶν ἐὼ νόμους.
 καθαρά γὰρ ἡμῖν δώματ'· οὐ γὰρ ἐνθάδε 1430
 ψυχὴν ἀφῆκε Μενέλεως· ἴτω δέ τις
 φράσων ὑπάρχουσιν τοῖς ἐμοῖς φέρειν γάμων
 ἀγάλατ' οἴκους εἰς ἐμούς· πᾶσαν δὲ χρῆ
 γαῖαν βοᾷσθαι μακαρίαις ὑμνωδίαις
 ὑμέναιον Ἑλένης καμόν, ὥς ζηλωτὸς ἦ. 1435
 σὺ δ' ὦ ξέν' ἐλθὼν, πελαγίους ἐς ἀγκάλας
 τῇ τῆσδε πρὶν ποτ' ὄντι δοὺς πόσει τάδε,
 πάλιν πρὸς οἴκους σπεύδ' ἐμὴν δάμαρτ' ἔχων,
 ὥς τοὺς γάμους τοὺς τῆσδε συνδαΐσας ἐμοὶ
 στέλλῃ πρὸς οἴκους ἢ μένων εὐδαιμονίης. 1440
 ΜΕ. ὦ Ζεῦ, πατήρ τε καὶ σοφὸς κληῖξαι θεός,
 βλέπον πρὸς ἡμᾶς καὶ μετὰστησον κακῶν.
 ἔλκουσι δ' ἡμῖν πρὸς λέπας τὰς συμφορὰς
 σπουδῇ σύναψαι· κἂν ἄκρα θίγῃς χειρὶ,
 ἥξομεν ἵν' ἐλθεῖν βουλόμεσθα τῆς τύχης. 1445
 ἄλλος δὲ μόχθων οὐς ἐμοχθοῦμεν πάρος.
 κέκλησθέ μοι, θεοί, πολλὰ χρήσθ' ὁμοῦ κλύειν

καὶ λυγρὸν ὀφείλω δ' οὐκ αἰεὶ πράσσειν κακῶς,
 ὀρθῶ δὲ βῆναι ποδί· μίαν δ' ἔμοι χάριν
 δόντες τὸ λοιπὸν εὐτυχῇ με θήσετε. 1450

ΧΟ. Φοίνισσα Σιδωνιάς ὦ στρ.

ταχεῖα κόπα, ῥοθίοισι Νηρέως
 εἰρεσία φίλα,
 χοραγὲ τῶν καλλιχόρων
 δελφίνων, ὅταν αὔρας 1455

πέλαγος νήνεμον ἦ,
 γλαυκὰ δὲ Πόντου θυγάτηρ
 Γαλάνεια τάδ' εἶπη·
 κατὰ μὲν ἰστία πετάσας' αὔ- 1460

ραις λιπόντες ἐναλίαις,
 λάβετε δ' εἰλατίνας πλάτας,
 ὦ ναῦται, ἰὼ ναῦται,
 πέμποντες εὐλιμένους

Περσείδων οἴκων Ἑλέναν ἐπ' ἀκτάς.
 ἦ που κόρας ἂν ποταμοῦ 1465

παρ' οἶδμα Λευκιππίδας ἢ πρὸ ναοῦ
 Παλλάδος ἂν λάβοις
 χρόνῳ ξυνελθοῦσα χοροῖς
 ἢ κώμοις Ῥακίνθου, 1470

νυχίαν εὐφροσύναν,
 ὃν ἐξαμιλλησάμενος
 τροχῶ ἀτέρμονι δίσκου
 ἔκανε Φοῖβος, ὅθεν Λακαί-
 να γὰρ βούθυτον ἀμέραν 1475

ὁ Διὸς εἶπε σέβειν γόνος,
 μόσχον θ', ἂν λίποιτ' οἴκοις

* * * * *

ἄς οὐπω πεῦκαι πρὸ γάμων ἔλαμψαν.

1451 — 1464 = 1465 — 1477

δι' ἄερος εἶθε ποτανοὶ	στρ.
γενοίμεθα Λίβυες	
οἴωνοι στολάδες	1480
ὄμβρον λιποῦσαι χειμέριον	
νίσσονται πρεσβυτάτα	
σύριγγι πειθόμεναι	
ποιμένος, ὃς ἄβροχα	
πεδία καρποφόρα τε γᾶς	1485
ἐπιπετόμενος ἰαχεῖ.	
ὦ πταναὶ δολιχάχνεες,	
* * σύννομοι νεφέων [δρόμου],	
βᾶτε Πλειάδας ὑπὸ μέσας	
Ὠρίωνά τ' ἐννύχιον,	1490
καρύξατ' ἀγγελίαν,	
Εὐρώταν ἐφεζόμεναι,	
Μενέλαος ὅτι Δαρδάνου	
πόλιν ἐλὼν δόμον ἤξει.	
μόλοιτέ ποθ' ἵππιον ἄρμα	ἀντ. 1495
δι' αἰθέρος ἰέμενοι	
παῖδες Τυνδαρίδαι,	
λαμπρῶν ἄστρον ὑπ' ἀέλλαισιν	
οὐ ναίετ' οὐράνιοι,	
σωτῆρε τᾶσδ' Ἑλένας	1500
γλανκὸν ἐπ' οἶδμ' ἄλιον	
κνανόχροά τε κυμάτων	
ρόθια πολιὰ θαλάσσης,	
ναύταις εὐαεῖς ἀνέμων	
πέμποντες Διόθεν πνοάς·	1505
δύσκληιαν δ' ἀπὸ συγγόνου	
βάλετε βαρβάρων λεχέων,	
ἂν Ἰδαίων ἐρίδων	

1478 — 1494 = 1495 — 1511

ποιναθεῖς ἐκτίσατο, γὰρ
οὐκ ἐλθοῦσά ποτ' Ἰλίου
Φοιβέλους ἐπὶ πύργους.

1510

ΑΓΓ. ἄναξ, [τὰ κάκιστ' ἐν δόμοις εὐρήκαμεν·
ὥς καὶ] ἀκούσει πῆματ' ἐξ ἐμοῦ τάχα.

ΘΕΟΚ. τί δ' ἔστιν; ΑΓΓ. ἄλλης ἐκπύνει μνηστεύματα
γυναικός· Ἐλένη γὰρ βέβηκ' ἔξω χθονός. 1515

ΘΕΟΚ. πτεροῖσιν ἄρθεῖς ἢ πεδοστιβεῖ ποδί;
ΑΓΓ. Μενέλαος αὐτὴν ἐκπεπόρθημενται χθονός,
ὅς αὐτὸς αὐτὸν ἦλθεν ἀγγέλλων θανεῖν.

ΘΕΟΚ. ὦ δεινὰ λέξας· τίς δέ νιν ναυκληροῖα
ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; ἄπιστα γὰρ λέγεις. 1520

ΑΓΓ. ἦν γε ξένῳ δίδως σὺ τοὺς τε σοὺς ἔχων
ναύτας βέβηκεν, ὥς ἂν ἐν βραχεὶ μάθῃς.

ΘΕΟΚ. πῶς; εἰδέναι πρόθυμος· οὐ γὰρ ἐλπιδῶν
εἶσω βέβηκα μίαν ὑπερδραμεῖν χέρα
τοσοῦσδε ναύτας, ὧν ἀπεστάλης μέτα. 1525

ΑΓΓ. ἐπεὶ λιποῦσα τοῦσδε βασιλείους δόμους
ἢ τοῦ Διὸς παῖς πρὸς θάλασσαν ἐστάλη,
σοφώταθ' ἄβρὸν πόδα τιθεῖς ἀνέστερε
πόσιν πέλας παρόντα κοῦ τεθνηκότα.
ὥς δ' ἦλθομεν σὼν περίβολον νεωρίων, 1530

Σιδωνίαν καὶ πρωτόπλου καθείλκομεν
ζυγῶν τε πεντήκοντα κἄρετμῶν μέτρα
ἔχουσιν. ἔργου δ' ἔργον ἐξημείβετο·
ὁ μὲν γὰρ ἱστόν, ὁ δὲ πλάτην καθίστατο
ταρσόν τε χειρὶ, λευκά θ' ἱστί' εἰς ἓν ἦν, 1535

πηδάλιά τε ζεύγλαισι παρακαθίετο.
κἂν τῷδε μόχθῳ, τοῦτ' ἄρα σκοπούμενοι,
Ἕλληνες ἄνδρες Μενέλαῳ ξυνέμποροι
προσῆλθον ἀκταῖς ναυφύδοις ἡσθημένοι
πέπλοισιν, εὐειδεῖς μὲν, αὐχμηροὶ δ' ὄρα. 1540

ἰδὼν δὲ νῦν παρόντας Ἀτρεῶς γόνος
 προσεῖπε δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων·
 ὦ τλήμονες, πῶς ἐκ τίνος νεὼς ποτε
 Ἀχαιῖδος θραύσαντες ἦκετε σκάφος;
 ἄρ' Ἀτρεῶς παῖδ' ὀλόμενον συνθάψετε, 1545
 ὃν Τυνδαρις παῖς ἦδ' ἀπόντα κενοταφεῖ;
 οἱ δ' ἐκβαλόντες δάκρυα ποιητῶ τρόπῳ,
 εἰς ναῦν ἐχώρουν Μενέλεω ποντίσματα
 φέροντες. ἦμῖν δ' ἦν μὲν ἦδ' ὑποψία
 λόγος τ' ἐν ἀλλήλοισι, τῶν ἐπεισβατῶν 1550
 ὥς πληθὸς εἶη· διεσιωπῶμεν δ' ὅμως
 τοὺς σοὺς λόγους σῶζοντες· ἄρχειν γὰρ νεὼς
 ξένον κελεύσας πάντα συνέχεας τάδε.
 καὶ τᾶλλα μὲν δὴ ῥαδίως εἰσω νεὼς
 ἐθέμεθα κουφίζοντα· ταύρειος δὲ ποῦς 1555
 οὐκ ἦθελ' ὀρθὸς σανίδα προσβῆναι κάτα,
 ἀλλ' ἐξεβρυχάτ' ὅμμ' ἀναστρέφων κύκλῳ,
 κυρτῶν τε νῶτα κεῖς κέρας παρεμβλέπων
 μὴ θιγγάνειν ἀπειργεν. ὁ δ' Ἑλένης πόσις
 ἐκάλεσεν· ὦ πέρσαντες Ἰλίου πόλιν, 1560
 οὐκ εἴ' ἀναρπάσαντες Ἑλλήνων νόμῳ
 νεανίαις ὅμοισι ταύρειον δέμας
 εἰς προῶραν ἐμβαλεῖτε (φάσγανόν θ' ἄμα
 πρόχειρον ὦθει) σφάγια τῷ τεθνηκότι;
 οἱ δ' εἰς κέλευσμ' ἐλθόντες ἐξανήρπασαν 1565
 ταῦρον, φέροντες δ' εἰσέθεντο σέλματα.
 μονάμπυκον δὲ Μενέλεως ψήχων δέσρην
 μέτωπά τ' ἐξέπεισεν εἰσβῆναι δόρῳ.
 τέλος δ' ἐπειδὴ ναῦς τὰ πάντ' ἐδέξατο,
 πλήσασα κλιμακτῆρας εὐσφύρου ποδὸς 1570
 Ἑλένη καθέζετ' ἐν μέσοις ἐδωλίοις
 ὅτ' οὐκέτ' ὦν λόγοισι Μενέλεως πέλας·

ἄλλοι δὲ τοίχους δεξιούς λαιούς τ' ἴσοι
 ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ἔξονθ' ὑφ' εἵμασι ξίφη
 λαθραὶ ἔχοντες, ῥόθιά τ' ἐξεπίμπλοτο 1575
 βοῆς, κελευστοῦ φθέγμαθ' ὥς ἠκούσαμεν.
 ἐπεὶ δὲ γαίης ἤμεν οὔτ' ἄγαν πρόσω
 οὔτ' ἐγγύς, οὔτως ἤρετ' οἰάκων φύλαξ·
 ἔτ' ὦ ξέν', εἰς τὸ πρόσθεν, ἢ καλῶς ἔχει,
 πλεύσωμεν; ἀρχαὶ γὰρ νεὼς μέλουσί σοι. 1580
 ὁ δ' εἶφ'· ἄλῃς μοι. δεξιᾷ δ' ἐλών ξίφος
 εἰς προῶραν εἵρπε κἀπὶ ταυρείῳ σφαγῇ
 σταθεὶς νεκρῶν μὲν οὐδενὸς μνήμην ἔχων,
 τέμνων δὲ λαιμὸν εὐχετ'· ὦ ναίων ἄλλα
 πόντιε Πόσειδον Νηρέως θ' ἄγνα κόραι, 1585
 σῶσατέ μ' ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας δάμαρτά τε
 ἄσυχον ἐκ γῆς. αἵματος δ' ἀπορροαὶ
 ἐς οἶδμ' ἐσηκόντιζον οὔριαι ξένω.
 καὶ τις τόδ' εἶπε· δόλιος ἢ ναυκληρία,
 πάλιν πλέωμεν ἀκτίαν· κέλευε σύ, 1590
 σὺ δὲ στρέφ' οἶακ'. ἐκ δὲ ταυρείου φόνου
 Ἀτρείως σταθεὶς παῖς ἀνεβόησε συμμάχους·
 τί μέλλετ', ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα,
 σφάζειν φονεύειν βαρβάρους νεὼς τ' ἄπο
 ῥίπτειν ἐς οἶδμα; ναυβάταις δὲ τοῖσι σοῖς 1595
 βοᾷ κελευστής τὴν ἐναντίαν ὅπα·
 οὐκ εἴ' ὁ μὲν τις λοῖσθον ἀρεῖται δόρυ,
 ὁ δὲ ζυγ' ἄξας, ὁ δ' ἀφελὼν σκαλμοῦ πλάτην,
 καθαίματά σφι κρᾶτα πολεμίων ξένων;
 ὀρθοὶ δ' ἀνῆξαν πάντες, οἳ μὲν ἐν χερσὶν 1600
 κορμούς ἔχοντες ναυτικούς, οἳ δὲ ξίφη·
 φόνῳ δὲ ναῦς ἐρρεῖτο. παρακέλευσμα δ' ἦν
 πρὺμνηθεν Ἑλένης· ποῦ τὸ Τρωικὸν κλέος;
 δεῖξατε πρὸς ἄνδρας βαρβάρους. σπουδῆς δ' ὕπο

ἐπιπτον, οἱ δ' ὠρθοῦντο, τοὺς δὲ κειμένους 1605
 νεκροὺς ἂν εἶδες. Μενέλεως δ' ἔχων ὄπλα,
 ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι κατασκοπῶν,
 ταύτῃ προσῆγε χειρὶ δεξιᾷ ξίφος,
 ὥστ' ἐκκολυμβᾶν ναός· ἠρώμωσε δὲ
 σῶν ναυβατῶν ἐρέτμ'. ἐπ' οἰάκων δὲ βὰς 1610
 ἄναξ ἐς Ἑλλάδ' εἶπεν εὐθύνηειν δόρον.
 οἱ δ' ἱστὸν ἦρον, οὔριαι δ' ἦκον πνοαί,
 βεβᾶσι δ' ἐκ γῆς διαφυγῶν δ' ἐγὼ φόνον
 καθῆκ' ἐμαυτὸν εἰς ἅλ' ἄγκυραν πάρα.
 ἦδη δὲ κάμνονθ' ὀρμιατόνων μέ τις 1615
 ἀνείλετ', εἰς δὲ γαῖαν ἐξέβησέ σοι
 τάδ' ἀγγελοῦντα. σῶφρονος δ' ἀπιστίας
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς.

ΧΟ. οὐκ ἂν ποτ' ἠϋχοῦν οὔτε σ' οὔθ' ἡμᾶς λαθεῖν
 Μενέλαον, ὦναξ, ὥς ἐλάνθανεν παρῶν. 1620

ΘΕΟΚ. ὦ γυναικείαις τέχναισιν αἰρεθεῖς ἐγὼ τάλας·
 ἐκπεφεύρασιν γάμοι με. κεί μὲν ἦν ἀλώσιμος
 ναῦς διώγμασιν, πονήσας εἶλον ἂν τάχα ξένους·
 νῦν δὲ τὴν προδοῦσαν ἡμᾶς τισόμεσθα σύγγρονον,
 ἣτις ἐν δόμοις ὀρῶσα Μενέλεων, οὐκ εἶπέ μοι. 1625
 τοιγὰρ οὔ ποτ' ἄλλον ἄνδρα ψεύσεται μαντεύ-
 μασιν.

ΧΟ. οὗτος ὦ, ποῖ σὸν πόδ' αἰρεῖς, δέσποτ', εἰς ποῖον
 φόνον;

ΘΕΟΚ. οἶπερ ἡ δίκη κελεύει μ'· ἀλλ' ἀφίστασ' ἐκποδῶν.

ΧΟ. οὐκ ἀφήσομαι πέπλων σῶν· μεγάλα γὰρ σπενύδεις
 κακά.

ΘΕΟΚ. ἀλλὰ δεσποτῶν κρατήσεις δοῦλος ὢν; ΧΟ. φρονῶ
 γὰρ εὔ. 1630

ΘΕΟΚ. οὐκ ἔμοιγ', εἰ μὴ μ' ἐάσεις ΧΟ. οὐ μὲν οὖν σ'
 ἐάσομεν.

ΘΕΟΚ. σύγγονον κτανεῖν κακίστην. ΧΟ. εὐσεβεστάτην
μὲν οὖν.

ΘΕΟΚ. ἥ με προύδωκεν ΧΟ. καλήν γε προδοσίαν, δί-
καια δρᾶν.

ΘΕΟΚ. τὰ μὰ λέκτρο' ἄλλω διδοῦσα. ΧΟ. τοῖς γε κυριω-
τέροις.

ΘΕΟΚ. κύριος δὲ τῶν ἐμῶν τίς; ΧΟ. ὃς ἔλαβεν πατρὸς
πάρα. 1635

ΘΕΟΚ. ἀλλ' ἔδωκεν ἡ τύχη μοι. ΧΟ. τὸ δὲ χρῶν ἀφεί-
λετο.

ΘΕΟΚ. οὐ σὲ τὰ μὰ χρὴ δικάζειν. ΧΟ. ἦν γε βελτίω
λέγω.

ΘΕΟΚ. ἀρχόμεσθ' ἄρ', οὐ κρατοῦμεν. ΧΟ. ὅσια δρᾶν,
τὰ δ' ἐκδικ' οὔ.

ΘΕΟΚ. κατθανεῖν ἐρᾶν ἔοικας. ΧΟ. κτεῖνε· σύγγονον
δὲ σὴν

οὐ κτενεῖς ἡμῶν ἐκόντων, ἀλλ' ἐμ'. ὥς πρὸ δεσπο-
τῶν 1640

τοῖσι γενναίοισι δούλοις εὐκλεέστατον θανεῖν.

ΔΙ. ἐπίσχεσ ὀργὰς αἷσιν οὐκ ὀρθῶς φέρει,
Θεοκλύμενε, γῆς τῆσδ' ἄναξ· δισσοὶ δὲ σε
Διόσκοροι καλοῦμεν, οὓς Ἀθῆα ποτὲ
ἔτικτεν Ἑλένην θ', ἣ πέφευγε σοὺς δόμους· 1645

οὐ γὰρ πεπρωμένοισιν ὀργίζει γάμοις,
οὐδ' ἡ θεᾶς Νηρηΐδος ἔκγονος κόρη
ἀδικοῖ σ' ἀδελφῇ Θεονόῃ τὰ τῶν θεῶν
τιμῶσα πατρός τ' ἐνδίκους ἐπιστολάς.

εἰς μὲν γὰρ αἶλ τὸν παρόντα νῦν χρόνον 1650
κείνην κατοικεῖν σοῖσιν ἐν δόμοις ἐχρῆν·
ἐπεὶ δὲ Τροίας ἐξανεστάθη βάρβαρα,
καὶ τοῖς θεοῖς παρέσχε τοῦτομ', οὐκέτι·
ἐν τοῖσιν αὐτῆς δεῖ νιν ἐξεῦχθαι γάμοις

ἔλθειν τ' ἐς οἶκους καὶ συνοικῆσαι πόσει. 1655

ἄλλ' ἴσχε μὲν σῆς συγγόνου μέλαν ξίφος,
νόμιζε δ' αὐτὴν σωφρόνως πράσσειν τάδε.

πάλαι δ' ἀδελφὴν καὶ πρὶν ἐξεσώσαμεν,
ἐπείπερ ἡμᾶς Ζεὺς ἐποίησεν θεούς·

ἄλλ' ἦσσον' ἐσμέν τοῦ πεπρωμένου θ' ἅμα 1660

καὶ τῶν θεῶν, οἷς ταῦτ' ἔδοξεν ᾧδ' ἔχειν.

σοὶ μὲν τὰδ' αὐδῶ, συγγόνφ δ' ἐμῇ λέγω·

πλεὶ ξὺν πόσει σφ' πνεῦμα δ' ἔξετ' οὔριον·

σωτήρῃ δ' ἡμεῖς σὼ κασιγνήτῳ διπλῶ

πόντον παριππεύοντε πέμφομεν πάτραν. 1665

ὅταν δὲ κάμψῃς καὶ τελευτήσῃς βίον,

θεὸς κεκλήσῃ καὶ Διοσκόρων μετὰ

σπονδῶν μεθέξεις ξένιά τ' ἀνθρώπων πάρα

ἔξεις μεθ' ἡμῶν· Ζεὺς γὰρ ᾧδε βούλεται.

οὗ δ' ὦρισέν σε πρῶτα Μαιάδος τόκος 1670

Σπάρτης ἀπάρας [τῶν κατ' οὐρανὸν δόμων]

κλέψας δέμας σόν, μὴ Πάρις γήμειέ σε,

φρουρὸν παρ' Ἀκτῇ τεταμένην νῆσον λέγω,

Ἑλένη τὸ λοιπὸν ἐν βροτοῖς κεκλήσεται,

ἐπεὶ κλοπὰς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο. 1675

καὶ τῇ πλανήτῃ Μενέλεω θεῶν πάρα

μακάρων κατοικεῖν νῆσόν ἐστι μόρσιμον·

τοὺς εὐγενεῖς γὰρ οὐ στυγοῦσι δαίμονες,

τῶν δ' ἀναριθμήτων μᾶλλον εἰσιν οἱ πόνοι.

[ΘΕΟΚ. ᾧ παῖδε Αἴδας καὶ Διός, τὰ μὲν πάρος 1680

νείκη μεθήσω σφῶν κασιγνήτης πέρι·

ἐγὼ δ' ἀδελφὴν οὐκέτ' αὖ κτάνοιμ' ἐμήν.

κείνη δ' ἴτω πρὸς οἶκον, εἰ θεοὺς δοκεῖ.

ἴστον δ' ἀρίστης σωφρονεστάτης θ' ἅμα

γεγῶτ' ἀδελφῆς ὁμογενοῦς ἅφ' αἵματος. 1685

καὶ χαίρεθ' Ἑλένης οὔνεκ' εὐγενεστάτης
γνώμης, ὃ πολλὰς ἐν γυναιξὶν οὐκ ἔνι.

ΧΟ. πολλὰ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εὗρε θεός.
τοιούνδ' ἀπέβη τόδε προῶγμα.]

1690

Η Δ Ε Κ Τ Η.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΥΤΟΤΡΓΟΣ ΜΥΚΗΝΑΙΟΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ κωφὸν πρόσωπον.

ΧΟΡΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΙ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΑΥ. ὦ γῆς παλαιὸν Ἄργος, Ἰνάχου ῥοαί,
 ὅθεν ποτ' ἄρας ναυσὶ χιλίαις Ἄρη
 εἰς γῆν ἐπλευσε Τρωάδ' Ἀγαμέμνων ἄναξ.
 κτείνας δὲ τὸν κρατοῦντ' ἐν Ἰλιάδι χθονὶ
 Πρίαμον ἐλών τε Δαρδάνου κλεινὴν πόλιν, 5
 ἀφίκετ' εἰς τόδ' Ἄργος, ὑψηλῶν δ' ἐπὶ
 ναῶν τέθεικε σκῦλα πλεῖστα βαρβάρων.
 κακεῖ μὲν εὐτύχησεν· ἐν δὲ δώμασι
 θυήσκει γυναικὸς πρὸς Κλυταιμνήστρας δόλω
 καὶ τοῦ Θυέστου παιδὸς Αἰγίσθου χερσὶ. 10
 ᾧ μὲν παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλου λιπῶν
 ὄλωλεν, Αἰγίσθος δὲ βασιλεύει χθονός,
 ἄλοχον ἐκείνου Τυνδαρίδα κόρην ἔχων.
 οὓς δ' ἐν δόμοις ἔλιπεν ὅτ' εἰς Τροίαν ἐπλει,
 ἄρσενά τ' Ὀρέστην θῆλύ τ' Ἠλέκτρας θάλας, 15
 τὸν μὲν πατρὸς γεραίὸς ἐκκλέπτει τροφεὺς
 μέλλοντ' Ὀρέστην χερὸς ὑπ' Αἰγίσθου θανεῖν,
 Στροφιῶ τ' ἔδωκε Φωκέων εἰς γῆν τρέφειν·
 ἣ δ' ἐν δόμοις ἔμεινεν Ἠλέκτρα πατρός,
 ταύτην ἐπειδὴ θαλερὸς εἶχ' ἥβης χρόνος, 20
 μνηστῆρες ἦτουν Ἑλλάδος πρῶτοι χθονός.
 δεῖσας δὲ μὴ τῷ παιδ' ἀριστεῶν τέκοι

Ἀγαμέμνονος ποινάτορ', εἶργεν ἐν δόμοις
 Αἰγισθοῦ οὐδ' ἥρμοξε νυμφίῳ τινί.
 ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτ' ἦν φόβου πολλοῦ πλέων, 25
 μή τῳ λαθραίως τέκνα γενναίῳ τέκοι,
 κτανεῖν σφε βουλευσάντος ὠμόφρων ὅμως
 μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Αἰγίσθου χερὸς.
 εἰς μὲν γὰρ ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα,
 παίδων δ' ἔδεισε μὴ φθονηθεῖη φόνῳ. 30
 ἐκ τῶνδε δὴ τοιόνδ' ἐμηχανήσατο
 Αἰγισθος· ὅς μὲν γῆς ἀπηλλάχθη φυγὰς
 Ἀγαμέμνονος παῖς, χρυσὸν εἶφ' ὅς ἂν κτάνη,
 ἡμῖν δὲ δὴ δίδωσιν Ἡλέκτραν ἔχειν 35
 δάμαρτα, πατέρων μὲν Μυκηναίων ἄπο
 γεγῶσιν· οὐ δὴ τοῦτό γ' ἐξελέγχομαι·
 λαμπροὶ γὰρ εἰς γένος γε, χρημάτων γε μὴν
 πένητες, εὐθεν ἠγύγνει' ἀπόλλυται·
 ὥς ἀσθενεῖ δοῦς ἀσθενῇ λάβοι φόβον.
 εἰ γὰρ νιν ἔσχεν ἄξιόν' ἔχων ἀνὴρ, 40
 εὖδοντ' ἂν ἐξήγειρε τὸν Ἀγαμέμνονος
 φόνον δίκῃ τ' ἂν ἦλθεν Αἰγίσθῳ τότε.
 ἦν οὐποθ' ἀνὴρ ὅδε, σύνοιδ' ἐμοὶ Κύπρις
 [ἦσχυενεν εὐνῇ· παρθένος δ' ἔτ' ἐστὶ δῆ].
 αἰσχύνομαι γὰρ ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα 45
 λαβὼν ὑβρίζειν, οὐ κατὰξιος γεγώς.
 στένω δὲ τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ
 ἄθλιον Ὀρέστην, εἴ ποτ' εἰς Ἄργος μολὼν
 γάμους ἀδελφῆς δυστυχεῖς εἰσόψεται.
 ὅστις δέ μ' εἶναί φησι μῶρον εἰ λαβὼν 50
 νέαν ἐς οἴκους παρθένον μὴ διγγάνω,
 γνώμης πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρούμενος
 τὸ σῶφρον ἴστω καὐτὸς αὖ τοιοῦτος ὢν.
 ΗΛ. ὦ νῦξ μέλαινα, χρυσέων ἄστρων τροφέ,

ἐν ᾗ τόδ' ἄγγος τῷδ' ἐφειδρεῦον κάρῃ 55
 φέρουσα πηγὰς ποταμίας μετέρχομαι
 [οὐ δὴ τι χρεῖας εἰς τοσόνδ' ἀφιγμένη,
 ἀλλ' ὥς ὕβριν δείξωμεν Αἰγίσθου θεοῖς]
 γόους τ' ἀφίημι· αἰθέρ' εἰς μέγαν πατρί.
 ἥ γὰρ πανώλης Τυνδαρίς μήτηρ ἐμή 60
 ἐξέβαλέ μ' οἴκων, χάριτα τιθεμένη πόσει·
 τεκοῦσα δ' ἄλλους παῖδας Αἰγίσθῳ πάρα
 πάρεργ' Ὀρέστην καμὲ ποιεῖται δόμων.
 ΑΤ. τί γὰρ τάδ', ὦ δύστην', ἐμήν μοχθεῖς χάριν 65
 πόνους ἔχουσα, πρόσθεν εὖ τεθραμμένη,
 καὶ ταῦτ' ἐμοῦ λέγοντος οὐκ ἀφίστασαι;
 ΗΛ. ἐγὼ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον·
 ἐν τοῖς ἐμοῖς γὰρ οὐκ ἐνύβρισας κακοῖς.
 μεγάλη δὲ θυητοῖς μοῖρα συμφορᾶς κακῆς
 ἱατρὸν εὔρεῖν, ὥς ἐγὼ σὲ λαμβάνω. 70
 δεῖ δὴ με κάκέλευστον εἰς ὅσον σθένει
 μόχθου πικροφίξουσαν, ὥς ῥᾶον φέρης,
 συνεκκομίζειν σοὶ πόνους. ἄλλῃς δ' ἔχεις
 τᾶξωθεν ἔργα· τᾶν δόμοις δ' ἡμᾶς χρεῖων
 ἐξευτρεπίζειν. εἰσιόντι δ' ἐργάτῃ 75
 θύραθεν ἡδὺ τᾶνδον εὐρίσκειν καλῶς.
 ΑΤ. εἰ τοι δοκεῖ σοι, στείχε· καὶ γὰρ οὐ πρόσω
 πηγαὶ μελάρθρων τῶνδ'. ἐγὼ δ' ἅμ' ἡμέρας
 βοῦς εἰς ἀρούρας εἰσβαλὼν σπερῶ γίης.
 ἀργὸς γὰρ οὐδεὶς θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα 80
 βίον δύναιτ' ἂν ξυλλέγειν ἄνευ πόνου.

ΟΡ. Πυλάδῃ, σὲ γὰρ δὴ πρῶτον ἀνθρώπων ἐγὼ
 πιστὸν νομίζω καὶ φίλον ξένον τ' ἐμοί·
 μόνος δ' Ὀρέστην τόνδ' ἐθαύμαζες φίλων, 84
 πρᾶσσονδ' ἢ πρᾶσσω δεῖν' ὑπ' Αἰγίσθου παθῶν,

ὅς μου κατέκτα πατέρα χῆ πανώλεθρος
 μήτηρ. ἀφίγμαι δ' ἐκ θεοῦ χρηστηρίων
 Ἀργεῖον οὐδας οὐδενὸς ξυνειδότης,
 φόνον φονεῦσι πατρὸς ἀλλάξων ἐμοῦ.
 νυκτὸς δὲ τῇσδε πρὸς τάφον μολῶν πατρος 90
 δάκρυά τ' ἔδωκα καὶ κόμης ἀπηρξάμην
 πυρρὰ τ' ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείου φόνου,
 λαθὼν τυράννους οἳ κρατοῦσι τῇσδε γῆς.
 καὶ τειχέων μὲν ἐντὸς οὐ βαίνω πόδα,
 δυοῖν δ' ἄμιλλαν ξυντιθεῖς ἀφικόμην 95
 πρὸς τέρμονας γῆς τῇσδ', ἵν' ἐκβάλω ποδὶ
 ἄλλην ἐπ' αἶαν, εἰ μὲ τις γνοίῃ σκοπῶν,
 ζητοῦντ' ἀδελφὴν· φασὶ γάρ νιν ἐν γάμοις
 ξευχθεῖσαν οἰκεῖν οὐδὲ παρθένον μένειν,
 ὥς συγγένεσμαι καὶ φόνου συνεργάτιν 100
 λαβὼν τά γ' εἰσω τειχέων σαφῶς μάθω.
 νῦν οὖν, Ἔως γὰρ λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται,
 ἔξω τρίβου τοῦδ' ἵχνος ἀλλαξώμεθα.
 ἢ γὰρ τις ἀροτὴρ ἢ τις οἰκέτις γυνὴ
 φανήσεται νῶν, ἥντιν' ἱστορήσομεν 105
 εἰ τούσδε ναίει σύγγονος τόπους ἐμή.
 ἄλλ' εἰσορῶ γὰρ τήνδε προσπόλων τιναί,
 πηγαῖον ἄχθος ἐν κεκαρμένῳ κάρῳ
 φέρουσαν· ἐξώμεσθα κἄκλυθώμεθα
 δούλης γυναικός, ἣν τι δεξώμεσθ' ἔπος 110
 ἐφ' οἷσι, Πυλάδην, τήνδ' ἀφίγμεθα χθόνα.
 ΗΛ. σύντειν', ὦρα, ποδὸς ὀρμάν· στρ.
 ὦ ἔμβα ἔμβα κατακλαίουσα.
 ἰὼ μοί μοι.
 ἐγενόμαν Ἀγαμέμνονος 115
 κούρα καὶ μ' ἔτεκε Κλυταιμνήστρα,

στὺγνὰ Τυνδαρέου κόρα·
κικλήσκουσι δέ μ' ἀθλίαν
Ἥλεκτραν πολιῆται.

φεῦ φεῦ τῶν σχετλίων πόνων
καὶ στυγεῖσσι ξόας.

120

ὦ πάτερ, σὺ δ' ἐν Αἶδα
κειῖσαι, σᾶς ἀλόχου σφαγείς
Αἰγίσθου τ', Ἀγάμεμνον.

ἴθι τὸν αὐτὸν ἐγείρε γόνον,
ἄναγε πολύδακρον ἄδονάν.

125

σύντειν', ὥρα, ποδὸς ὀρμάν·

ἀντ.

ὦ ἔμβα ἔμβα κατακλαίονσα.

ὦ μοί μοι.

τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον, ὦ

130

τλᾶμον σύγγονε, λατρεύεις

οἰκτρὰν ἐν θαλάμοις λιπῶν

πατρῷοις ἐπὶ συμφοραῖς

ἀλγίσταισιν ἀδελφάν;

ἐλθοις τῶνδε πόνων ἐμοὶ

135

τᾷ μελέᾳ λυτήρ,

ὦ Ζεῦ Ζεῦ, πατρί θ' αἱμάτων

ἐχθρίστων ἐπίκουρος, Ἄρ-

γει κέλσας πόδ' ἀλάταν.

* * * * *

* * * * *

* * * * *

στρ.

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

- θῆς τόδε τεῦχος ἐμῆς ἀπὸ κρατὸς ἐ- 140
 λουῖσ', ἵνα πατρὶ γόους νυχίους
 ἐπορθρεύσω,
 ἰαχὰν ἀοιδὰν μέλος Ἀίδα.
 πάτερ, σοὶ κατὰ γᾶς ἐνέπω γόους,
 οἷς ἀεὶ τὸ κατ' ἡμᾶρ 145
 διέπομαι, κατὰ μὲν φίλαν
 ὄνυχι τεμνομένα δέραν,
 χέρα τε κραῖτ' ἐπὶ κούριμον
 τιθεμένα θανάτῳ σῶ.
 ἔ ἔ, δρῦπτε κάρα· 150
 οἷα δέ τις κύκνος ἀχέτας
 ποταμίῳις παρὰ χεύμασιν
 πατέρα φίλτατον καλεῖ,
 ὀλόμενον δολίοις βρόχων
 ἔρκεσιν, ὥς σὲ τὸν ἄθλιον 155
 πατέρ' ἐγὼ κατακλαίομαι,
 λουτρὰ πανύσταθ' ὕδρανάμενον χροῦ,
 κοίτῃ ἐν οἰκτροτάτῃ θανάτου.
 ἰὼ μοί μοι
 πικρᾶς μὲν πελέκεως τομαῖς σᾶς, πάτερ, 160
 πικρᾶς δ' ἐκ Τροίης ὁδοῦ βουλαῖς.
 οὐ μίτραισι γυνή σε
 δέξατ' οὐδ' ἐπὶ στεφάνοις.
 ξίφεσι δ' ἀμφιτόμοις λυγρὰν
 Αἰγίσθου λώβαν θεμένα 165
 δόλιον ἔσχευ ἀκοίταν.
 ΧΟ. Ἀγαμέμνονος ὦ κόρα, στρ.
 ἥλυθον, Ἠλέκτρα, ποτὶ σὰν ἀγρότεραν αὐλάν.
 ἔμολε τις ἔμολε γαλακτοπότας ἀνήρ

140 — 149 = 157 — 166

167 — 189 = 190 — 212

- Μυκηναῖος οὐριβάτας· 170
 ἀγγέλλει δ' ὅτι νῦν τριταί-
 αν καρύσσουσιν θυσίαν
 Ἄργεῖοι, πᾶσαι δὲ παρ' Ἡ-
 ραν μέλλουσιν παρθενικαὶ στελεῖν.
- ΗΛ. οὐκ ἐπ' ἀγλαΐαις, φίλαι, 175
 θυμὸν οὐδ' ἐπὶ χρυσέοις
 ὄρμοισιν πεπόταμαι
 τάλαιν', οὐδ' ἰστᾶσα χοροὺς
 Ἄργεῖαις ἅμα νύμφαις
 εἰλικτὸν κρούσω πόδ' ἐμόν. 180
 δάκρυσι νυχεύω, δακρύων δέ μοι μέλει
 δειλαία τὸ κατ' ἥμαρ.
 σκέψαι μου πιναρὰν κόμαν
 καὶ τρύχη τὰδ' ἐμῶν πέπλων, 185
 εἰ πρόποντ' Ἀγαμέμνονος
 κούρα· ὅσαι βασιλεῖα
 τᾷ Τροίᾳ θ', ἃ' μοῦ πατέρος
 μέμνυται ποθ' ἀλοῦσα.
- ΧΟ. μεγάλα θεός· ἀλλ' ἴθι, 190
 καὶ παρ' ἐμοῦ χρῆσαι πολύπηνα φάρεα δύναι
 χρύσεά τε χάρισι προθήματ' ἀγλαΐας.
 δοκεῖς τοῖσι σοῖς δακρύοις,
 μὴ τιμῶσα θεούς, κρατή-
 σειν ἐχθρῶν; οὗτοι στοναχαῖς, 195
 ἀλλ' εὐχαῖσι θεοὺς σεβί-
 ζουσ' ἔξεις εὐαμερίαν, ὦ παῖ.
- ΗΛ. οὐδεὶς θεῶν ἐνοπὰς κλύει 200
 τᾷς δυσδαίμονος, οὐ παλαι-
 ῶν πατρὸς σφαγιασμῶν.
 οἴμοι τοῦ καταφθιμένου
 τοῦ τε ζῶντος ἀλάτα,

- ὅς που γὰν ἄλλαν κατέχει
μέλεος ἀλαίνων ποτὶ θῆσσαν ἐστίαν, 205
τοῦ κλεινοῦ πατρὸς ἐκφύς.
αὐτὰ δ' ἐν χερσὶν δόμοις
ναίω ψυχὰν τακομένα
δωμάτων πατρίων φυγὰς,
οὐρείας ἀν' ἐρίπνας. 210
μάτηρ δ' ἐν λέκτροις φονίοις
ἄλλω σύγγαμος οἰκεῖ.
- ΧΟ. πολλῶν κακῶν Ἑλλήσιν αἰτίαν ἔχει
σῆς μητρὸς Ἑλένη σύγγονος δόμοις τε σοῖς.
- ΗΛ. οἴμοι, γυναῖκες, ἐξέβην θορηνημάτων.
ξένοι τινὲς παρ' οἶκον οἷδ' ἐφ'esτίους
εὐνὰς ἔχοντες ἐξανίστανται λόχου·
φυγῇ σὺ μὲν κατ' οἶμον, εἰς δόμους δ' ἐγὼ
φῶτας κακούργους ἐξαλύξωμεν ποδί.
- ΟΡ. μὲν, ὦ τάλαινα· μὴ τρέσῃς ἐμὴν χέρα. 220
- ΗΛ. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων, προσπίτνω σε μὴ θανεῖν.
- ΟΡ. ἄλλους κτάνοιμ' ἂν μᾶλλον ἐχθίους σέθεν.
- ΗΛ. ἄπελθε, μὴ ψαῦ' ὦν σε μὴ ψάνειν χρεῶν.
- ΟΡ. οὐκ ἔσθ' ὅτου θίγγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον.
- ΗΛ. καὶ πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχᾶς ἐμοῖς; 225
- ΟΡ. μείνας' ἄκουσον, καὶ τάχ' οὐκ ἄλλως ἐρεῖς.
- ΗΛ. ἔσθηκα· πάντως δ' εἰμὶ σῆ· κρείσσων γὰρ εἶ.
- ΟΡ. ἦκω φέρων σοι σοῦ κασιγνήτου λόγους.
- ΗΛ. ὦ φίλτατ', ἄρα ζῶντος ἢ τεθνηκότος;
- ΟΡ. ζῇ· πρῶτα γὰρ σοι τὰγάθ' ἀγγέλλειν θέλω. 230
- ΗΛ. εὐδαιμονοίης, μισθὸν ἡδίστων λόγων.
- ΟΡ. κοινῇ δίδωμι τοῦτο νῶν ἀμφοῖν ἔχειν.
- ΗΛ. ποῦ γῆς ὁ τλήμων τλήμονας φυγὰς ἔχων;
- ΟΡ. οὐχ ἓνα νομίζων φθείρεται πόλεως τόπον.
- ΗΛ. οὐ πον σπανίζει τοῦ καθ' ἡμέραν βίου; 235

- ΟΡ. ἔχει μὲν, ἀσθενὴς δὲ δὴ φεύγων ἀνὴρ.
 ΗΛ. λόγον δὲ δὴ τίν' ἤλθες ἐκ κείνου φέρων;
 ΟΡ. εἰ ξῆς, ὅπου τε ζῶσα συμφορᾶς ἔχεις.
 ΗΛ. οὐκοῦν ὁρᾶς μου πρῶτον ὡς ξηρὸν δέμας.
 ΟΡ. λύπαις γε συντετηκός, ὥστε με στένειν. 240
 ΗΛ. καὶ κρᾶτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῶ.
 ΟΡ. δάκνει σ' ἀδελφὸς ὅ τε θανὼν ἴσως πατήρ.
 ΗΛ. οἴμοι, τί γάρ μοι τῶνδ' ἔστι φίλτερον;
 ΟΡ. φεῦ φεῦ· τί δαὶ σὺ σῶ κασιγνήτῳ δοκεῖς;
 ΗΛ. ἀπὼν ἐκείνος, οὐ παρὼν ἡμῖν φίλος. 245
 ΟΡ. ἐκ τοῦ δὲ ναίεις ἐνθάδ' ἄστεως ἐκός;
 ΗΛ. ἐγνημάμεσθ' ὦ ξεῖνε, θανάσιμον γάμον.
 ΟΡ. ᾧμωξ' ἀδελφὸν σόν. Μυκηναίων τιτὶ;
 ΗΛ. οὐχ ὧ πατήρ μ' ἤλπιζεν ἐκδώσειν ποτέ.
 ΟΡ. εἴφ', ὡς ἀκούσας σῶ κασιγνήτῳ λέγω. 250
 ΗΛ. ἐν τοῖσδ' ἐκείνου τηλορὸς ναίω δόμοις.
 ΟΡ. σκαφεύς τις ἢ βουφορβὸς ἄξιος δόμων.
 ΗΛ. πένης ἀνὴρ γενναῖος εἰς τ' ἐμ' εὐσεβής.
 ΟΡ. ἢ δ' εὐσέβεια τίς πρόσεστι σῶ πόσει;
 ΗΛ. οὐπόποτ' εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν. 255
 ΟΡ. ἄγνευμ' ἔχων τι θεῖον ἢ σ' ἀπαξιῶν;
 ΗΛ. γονέας ὑβρίζειν τοὺς ἐμοὺς οὐκ ἤξιον.
 ΟΡ. καὶ πῶς γάμον τοιοῦτον οὐχ ἥσθη λαβών;
 ΗΛ. οὐ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγείται, ξένε.
 ΟΡ. ξυνῆκ' Ὀρέστη μὴ ποτ' ἐκτίσῃ δίκην. 260
 ΗΛ. τοῦτ' αὐτὸ ταρβῶν, πρὸς δὲ καὶ σῶφρον ἔφν.
 ΟΡ. φεῦ·
 γενναῖον ἄνδρ' ἔλεξας, εὖ τε δραστέον.
 ΗΛ. εἰ δὴ ποθ' ἤξει γ' εἰς δόμους ὁ νῦν ἀπών.
 ΟΡ. μήτηρ δέ σ' ἢ τεκοῦσα ταῦτ' ἠνέσχετο;
 ΗΛ. γυναικὲς ἀνδρῶν, ὦ ξέν', οὐ παίδων φίλαι. 265
 ΟΡ. τίνος δέ σ' οὔνεχ' ὕβρις Αἰγισθοῦ τάδε;

- ΗΛ. τεκεῖν μ' ἐβούλετ' ἄσθενῃ, τοιῷδε δούς.
 ΟΡ. ὥς δῆθε παῖδας μὴ τέκοις ποινάτορας;
 ΗΛ. τοιαυτ' ἐβούλευσ'· ὦν ἔμοι δοίῃ δίκην.
 ΟΡ. οἶδεν δέ σ' οὔσαν παρθένον μητρὸς πόσις; 270
 ΗΛ. οὐκ οἶδε· σιγῇ τοῦθ' ὑφαιρούμεσθά νιν.
 ΟΡ. αἶδ' σὺν φίλαι σοι τούσδ' ἀκούουσιν λόγους;
 ΗΛ. ὥστε στέγειν γε τὰμὰ καὶ σ' ἐπη καλῶς.
 ΟΡ. τί δῆτ' Ὀρέστης πρὸς τόδ', Ἄργος ἦν μόλη; 274
 ΗΛ. ἤρου τόδ'; αἰσχρόν γ' εἶπας· οὐ γὰρ νῦν ἐκμή;
 ΟΡ. ἐλθὼν δὲ δὴ πῶς φονέας ἂν κτάνοι πατρός;
 ΗΛ. τολμῶν ὑπ' ἐχθρῶν οἷ' ἐτολμήθη ποτέ.
 ΟΡ. ἦ καὶ μετ' αὐτοῦ μητέρ' ἂν τλαίης κτανεῖν;
 ΗΛ. ταῦτῳ γε πελέκει τῷ πατήρ ἀπώλετο.
 ΟΡ. λέγω τὰδ' αὐτῷ, καὶ βέβαια τὰπὸ σοῦ; 280
 ΗΛ. θάνοιμι μητρὸς αἷμ' ἐπισφάξας' ἐμῆς.
 ΟΡ. φεῦ·
 εἶθ' ἦν Ὀρέστης πλησίον κλύων τάδε.
 ΗΛ. ἀλλ' ὦ ξέν', οὐ γνοίην ἂν εἰσιδοῦσά νιν.
 ΟΡ. νέα γάρ, οὐδὲν θαῦμ', ἀπεξεύχθης νέον.
 ΗΛ. εἷς ἂν μόνος νιν τῶν ἐμῶν γνοίῃ φίλων. 285
 ΟΡ. ἄρ' ὅν λεγούσιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φόνου;
 ΗΛ. πατρός γε παιδαγωγὸς ἄρχατος μέρων.
 ΟΡ. ὁ κατθανὼν δὲ σὸς πατήρ τύμβου κυρεῖ;
 ΗΛ. ἔκυρσεν ὥς ἔκυρσεν, ἐκβληθὲις δόμων.
 ΟΡ. οἴμοι, τόδ' οἶον εἶπας· αἰσθησις γὰρ οὖν 290
 καὶ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βροτούς
 λέξον δ', ἵν' εἰδῶς σῶ κασιγνήτῳ φέρῳ
 λόγους ἀτερπεῖς, ἀλλ' ἀναγκαίους κλύειν.
 ἔνεστι δ' οἶκτος ἀμαθία μὲν οὐδαμοῦ,
 σοφοῖσι δ' ἀνδρῶν· καὶ γὰρ οὐδ' ἀξήμιον 295
 γνώμην ἐνεῖναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφῇν.
 ΧΟ. καγὼ τὸν αὐτὸν τῷδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω.

- πρόσω γὰρ ἄστεως οὔσα τὰν πόλει κακὰ
 οὐκ οἶδα, νῦν δὲ βούλομαι κἀγὼ μαθεῖν.
 ΗΛ. λέγοιμ' ἄν, εἰ χροή· χροή δὲ πρὸς φίλον λέγειν 300
 τύχης βαρείας τὰς ἐμὰς κἀμοῦ πατρός.
 ἐπεὶ δὲ κινεῖς μῦθον, ἱκετεύω, ξένε,
 ἄγγελλ' Ὀρέστη τὰμὰ καὶ κείνου κακά,
 πρῶτον μὲν οἷοις ἐν πέπλοις αὐλίζομαι,
 πίνω θ' ὅσῳ βέβροθ', ὑπὸ στέγαισί τε 305
 οἶαισι ναίω βασιλικῶν ἐκ δωμάτων,
 αὐτὴ μὲν ἐκμοχθοῦσα κερκίσιν πέπλους,
 ἢ γυμνὸν ἔξω σῶμα καὶ στερήσομαι,
 αὐτὴ δὲ πηγὰς ποταμίους φορομένη.
 ἀναίνομαι δὲ γυμνὰς οὔσα παρθένους, 311
 ἀνέορτος ἱερῶν καὶ χορῶν τητωμένη, 310
 ἀναίνομαι δὲ Κᾶστορ', ᾧ πρὶν εἰς θεοὺς
 ἐλθεῖν ἐμ' ἐμνήστευον, οὔσαν ἐγγενῇ.
 μήτηρ δ' ἐμὴ Φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασι
 θρόνῳ κάθηται, πρὸς δ' ἔδρας Ἀσιάτιδες 315
 δμῶαι στατίζουσ', ἃς ἔπερσ' ἐμὸς πατήρ,
 Ἰδαῖα φάρη χρυσέαις ἐξευγμέναι
 πόρπαισιν. αἶμα δ' ἔτι πατρός κατὰ στέρας
 μέλαν σέσηπεν· ὃς δ' ἐκείνου ἔκτανεν,
 εἰς ταῦτ' αὖ βαίνων ἄρματ' ἐκφοιτᾷ πατρὶ 320
 καὶ σκῆπτρ' ἐν οἷς Ἑλλήσιν ἐστρατηλάτει
 μαιφόνοισι χερσὶ γανροῦται λαβών.
 Ἀγαμέμνωνος δὲ τύμβος ἡτιμασμένος
 οὐπώποτε χροᾶς οὔδ' ἐκλῶνα μυρσίνης
 ἔλαβε, πυρὰ δὲ χέρος ἀγλαῖσματων. 325
 μέθη δὲ βρεχθεὶς τῆς ἐμῆς μητρὸς πόσις
 ὁ κλεινός, ὥς λέγουσιν, ἐνθροάσκει τάφῳ
 πέτρῳις τε λεύει μνήμα λαίνον πατρός
 καὶ τοῦτο τολμᾷ τοῦπος εἰς ἡμᾶς λέγειν·

- ποῦ παῖς Ὀρέστης; ἄρά σοι τύμβῳ καλῶς 330
 παρὼν ἀμύνει; ταῦτ' ἀπὼν ὑβρίζειται.
 ἀλλ' ὦ ξέν', ἱκετεύω σ', ἀπάργειλον τάδε.
 πολλοὶ δ' ἐπιστέλλουσιν, ἔρμηνεὺς δ' ἐγώ,
 αἱ χεῖρες ἢ γλῶσσ' ἢ ταλαίπωρός τε φρήν
 κάρα τ' ἐμὸν ξυρῆκες ὅ τ' ἐκείνου τεκῶν. 335
 αἰσχρὸν γάρ, εἰ πατήρ μὲν ἐξείλεν Φρύγας,
 ὃ δ' ἄνδρ' ἐν' εἰς ὧν οὐ δυνήσεται κτανεῖν
 νέος πεφυκὼς καὶ ἁμείνωνος πατρός.
- ΧΟ. καὶ μὴν δέδορκα τόνδε, σὺν λέγῳ πόσιν,
 λήξαντα μόχθου πρὸς δόμους ὠρμημένον. 340
- ΑΥ. ἔα· τίνας τοῦσδ' ἐν πύλαις ὀρῶ ξένους;
 τίνος δ' ἕκατι τάσδ' ἐπ' ἀγραύλους πύλας
 προσῆλθον; ἢ μοῦ δεόμενοι; γυναικί τοι
 αἰσχρὸν μετ' ἀνδρῶν ἐστάναι νεανιῶν.
- ΗΛ ὦ φίλτατ', εἰς ὑποπτα μὴ μόλῃς ἐμοί· 345
 τὸν ὄντα δ' εἴσει μῦθον· οἶδε γὰρ ξένοι
 ἦκουσ' Ὀρέστου πρὸς με κήρυκες λόγων.
 ἀλλ' ὦ ξένοι, σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις.
- ΑΥ. τί φασίν; ἀνὴρ ἐστὶ καὶ λεύσσει φάος;
 ΗΛ. ἐστὶν λόγῳ γοῦν· φασὶ δ' οὐκ ἄπιστ' ἐμοί. 350
- ΑΥ. ἢ καὶ τι πατρός σῶν τε μέμνηται κακῶν;
 ΗΛ. ἐν ἐλπίσιν ταῦτ'· ἀσθενὴς φεύγων ἀνὴρ.
- ΑΥ. ἦλθον δ' Ὀρέστου τίν' ἀγορεύοντες λόγον;
 ΗΛ. σκοποὺς ἔπεμψε τοῦσδε τῶν ἐμῶν κακῶν.
- ΑΥ. οὐκοῦν τὰ μὲν λεύσσουσι, τὰ δὲ σύ που λέγεις. 355
 ΗΛ. ἴσασιν, οὐδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδεές.
- ΑΥ. οὐκοῦν πάλαι χρὴν τοῖσδ' ἀνεπτύχθαι πύλας.
 χωρεῖτ' ἐς οἴκους· ἀντὶ γὰρ χρηστῶν λόγων
 ξενίων κυρήσεθ', οἷ' ἐμὸς κεύθει δόμος.
 αἰρεσθ', ὅπαδοί, τῶνδ' ἔσω τεύχη δόμων· 360
 καὶ μηδὲν ἀντείπητε, παρὰ φίλου φίλοι

μολόντες ἀνδρός· καὶ γὰρ εἰ πένης ἔφυν,
οὔτοι τό γ' ἦθος δυσγενὲς παρέξομαι.

ΟΡ. πρὸς θεῶν, ὅδ' ἀνὴρ ὃς συνεκκλέπτει γάμους
τοὺς σούς, Ὁρέστην οὐ κατασχύνειν θέλων; 365

ΗΛ. οὗτος κέκληται πόσις ἐμὸς τῆς ἀθλίας.

ΟΡ. φεῦ·

οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν·
ἔχουσι γὰρ ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν.
ἦδη γὰρ εἶδον ἄνδρα γενναίου πατρὸς
τὸ μηδὲν ὄντα, χρηστὰ δ' ἐκ κακῶν τέκνα, 370
λιμὸν τ' ἐν ἀνδρὸς πλουσίῳ φρονήματι,
γνώμην δὲ μεγάλην ἐν πένητι σώματι.

πῶς οὖν τις αὐτὰ διαλαβὼν ὀρθῶς κρίνει;
πλούτῳ; πονηρῷ γ' ἄρα χρήσεται κριτῇ·
ἢ τοῖς ἔχουσι μηδέν; ἀλλ' ἔχει νόσον 375

πενία, διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ χρεῖᾳ κακόν.
ἀλλ' εἰς ὅπλ' ἔλθω; τίς δὲ πρὸς λόγχην βλέπων
μάστιγος γένοιτ' ἂν ὅστις ἐστὶν ἀγαθός;
κράτιστον εἰκῇ ταῦτ' ἔαν ἀφειμένα.

οὗτος γὰρ ἀνὴρ οὗτ' ἐν Ἀργείοις μέγας 380
οὗτ' αὖ δοκῇσι δωμάτων ὠγκωμένος,
ἐν τοῖς τε πολλοῖς ὢν ἄριστος εὐρέθη.

οὐ μὴ φρονήσῃ, οἷ κενῶν δοξασμάτων
πλήρεις πλανᾷσθε· τῇ δ' ὁμίλῃ βροτοὺς
κρίνετε καὶ τοῖς ἦθεσιν τοὺς εὐγενεῖς; 385

οἱ γὰρ τοιοῖδε τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ
καὶ δώμαθ', αἱ δὲ σάρκες αἱ κεναὶ φρενῶν
ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσιν. οὐδὲ γὰρ δόρυ
μᾶλλον βραχίον σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει·
ἐν τῇ φύσει δὲ τοῦτο κἂν εὐψυχία. 390

ἀλλ' ἄξιός γάρ ὁ τε παρὼν ὃ τ' οὐ παρὼν
Ἀγαμέμνωνος παῖς, οὐπερ οὕνεχ' ἤκομεν,

- δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις· χωρεῖν χρεών,
 δμῶες, δόμων τῶνδ' ἐντός. ὥς ἔμοι πένυης
 εἴη πρόθυμος πλουσίου μάλλον ξένος. 395
 αἰνῶ μὲν οὖν τοῦδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων·
 ἐβουλόμην δ' ἄν, εἰ κασίγνητός με σὸς
 εἰς εὐτυχοῦντας ἦγεν εὐτυχῶν δόμους.
 ἴσως δ' ἂν ἔλθοι· Αοξίου γὰρ ἔμπεδοι
 χρησμοί, βροτῶν δὲ μαντικὴν χαίρειν ἑῷ. 400
 ΧΟ. νῦν ἢ πάροιθεν μάλλον, Ἥλέκτρα, χαρᾷ
 θερμαινόμεσθα καρδίαν· ἴσως γὰρ ἂν
 μόλις προβαίνουσ' ἢ τύχη σταίη καλῶς.
 ΗΛ. ὦ τλήμων, εἰδὼς δομάτων χρεῖαν σέθεν
 τί τοῦσδ' ἐδέξω μείζονας σαυτοῦ ξένους; 405
 ΑΥ. τί δ'; εἵπερ εἰσὶν ὥς δοκοῦσιν εὐγενεῖς,
 οὐκ ἔν τε μικροῖς ἔν τε μὴ στέρξουσ' ὁμῶς;
 ΗΛ. ἐπεὶ νυν ἐξήμαρτες ἔν σμικροῖσιν ὦν,
 ἔλθ' ὥς παλαῖον τροφὸν ἐμὸν φίλου πατρός·
 ὃς ἀμφὶ ποταμὸν Τάναον Ἀργείας ὕρους 410
 τέμνοντα γαίης Σπαρτιάτιδός τε γῆς
 ποίμναις ὁμαρτεῖ πόλεος ἐκβεβλημένος·
 κέλευε δ' αὐτὸν εἰς δόμους ἀφιγμένον
 ἔλθειν ξένων τ' εἰς δαῖτα πορσῦναι τινα.
 ἥσθησεται τοι καὶ προσεύξεται θεοῖς, 415
 ζῶντ' εἰσακούσας παῖδ' ὃν ἐκσωῶει ποτέ.
 οὐ γὰρ πατρώων ἐκ δόμων μητρὸς πάρα
 λάβοιμεν ἄν τι· πικρὰ δ' ἀγγελλαιμεν ἄν,
 εἰ ζῶντ' Ὀρέστην ἢ Τάλαιν' αἰσθοῖτ' ἔτι.
 ΑΥ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, τοῦσδ' ἀπαγγελῶ λόγους 420
 γέροντι· χώρει δ' εἰς δόμους ὅσον τάχος
 καὶ τᾶνδον ἐξάρτυε. πολλά τοι γυνὴ
 χορήσουσ' ἂν εὖροι δαίτι προσφορήματα.
 ἔστιν δὲ δὴ τοσαῦτά γ' ἐν δόμοις ἔτι,

ᾧσθ' ἔν γ' ἐπ' ἡμᾶρ τούσδε πληρῶσαι βορᾶς. 425
 ἐν τοῖς τοιούτοις δ' ἡνίκ' ἂν γνώμης πέσω,
 σκοπῶ τὰ χορήμαθ' ὥς ἔχει μέγα σθένος,
 φίλοις τε δοῦναι σῶμά τ' εἰς νόσον πεσόν
 δαπάναισι σῶσαι· τῆς δ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς
 εἰς μικρὸν ἦκει· πᾶς γὰρ ἐμπλησθεὶς ἀνὴρ 430
 ὁ πλούσιός τε χά' πένης ἴσον φέρει.

ΧΟ. κλειναὶ νᾶες, αἵ ποτ' ἔμβατε Τροίαν στρ.
 τοῖς ἀμετροήτοις ἔρετμοῖς
 πέμπουσαι χοροὺς μετὰ Νηρηίδων,
 ἴν' ὁ φίλανλος ἔπαλλε δελ- 435
 φὺς πρῶραις κυανεμβόλοις
 εἰλίσσόμενος,
 πορεύων τὸν τᾶς Θέτιδος
 κοῦφον ἄλμα ποδῶν Ἀχιλλῇ
 σὺν Ἀγαμέμνονι Τρωίᾳς 440
 ἐπὶ Σιμουντίδας ἄκτας.
 Νηρηίδες δ' Εὐβοΐδας ἄκτας λιποῦσαι ἀντ.
 Ἥφαιστον χρυσέων ἀκμόνων
 μόχθους ἀσπιστὰς ἔφερον τευχέων,
 ἀνά τε Πήλιον ἀνά τε πρύ- 445
 μνας Ὀσσεας ἱερὰς νάπας,
 Νυμφαίᾳς σκοπιάς,
 κόρας μάτευσ', ἐνθα πατήρ
 ἱππότας τρέφεν Ἑλλάδι φῶς
 Θέτιδος εἰνάλιον γόνον, 450
 ταχύπορον πόδ' Ἀτρεΐδαις.
 Ἰλιόθεν δ' ἔκλυόν τινος ἐν λιμέσιν στρ.
 Ναυπλίοισι βεβῶτος
 τᾶς σᾶς, ᾧ Θέτιδος παῖ,

— 432 — 441 — 442 — 451

452 — 463 — 464 — 475

- κλεινᾶς ἄσπιδος ἐν κύκλῳ 455
 τοιάδε σήματα δείματα
 φρικτὰ τετύχθαι·
 περιδρόμῳ μὲν ἵτνος ἔδρα
 Περσέα λαιμοτόμαν ὑπὲρ 460
 ἄλῳς ποτανοῖσι πεδίλοι-
 σι φνῶν Γοργόνης ἴσχειν,
 Διὸς ἀγγέλῳ σὺν Ἑρμῇ
 τῷ Μαίης ἀγροτῇρι κούρῳ·
 ἐν δὲ μέσῳ κατέλαμπε σάκει φαέθων 465
 κύκλος ἀελίοιο
 ἵπποις ἂν περοέσσαις
 ἄστρον τ' αἰθέριοι χοροί,
 Πλειάδες Ῥάδες, Ἑκτορος
 ὄμμασι τροπαῖοι·
 ἐπὶ δὲ χρυσοτύπῳ κράνει 470
 Σφίγγες ὄνυξιν αἰοίδιμον
 ἄγρην φέρουσαι· περιπλεύρῳ
 δὲ κύτει πύρπνοος ἔσπευ-
 δε δρόμῳ λείνα χαλαῖς
 Πειρηναῖον ὀρώσα πῶλον. 475
 ἐν δὲ δόρει φονίῳ τετραβάμονες ἵπποι ἔπαλλον,
 κελαινὰ δ' ἄμφι νῶθ' ἴετο κόνις.
 τοιῶνδ' ἄνακτα δοριπόνων
 ἔκανεν ἀνδρῶν Τυνδαρί, 480
 σὰ λέχεα, κακόφρων κόρα.
 τοιγάρ σέ ποτ' οὐρανίδαι
 πέμψουσιν θανάτοισ· ἧ μὲν
 ἔτ' ἔτι φόνιον ὑπὸ δέραν 485
 ὄψομαι αἶμα χυθὲν σιδάρεσσι.
 ΠΡ. ποῦ ποῦ νεᾶνις πότνι· ἐμὴ δέσποινά τε,
 Ἀγαμέμνωνος παῖς, ἦν ποτ' ἐξέθρεψ' ἐγώ;

ὥς πρόσβασιν τῶνδ' ὀρθίαν οἴκων ἔχει
ῥυσσῶ γέροντι τῷδε προσβῆναι ποδί. 490

ὅμως δὲ πρὸς γε τοὺς φίλους ἐξελκτέον
διπλῆν ἄκανθαν καὶ παλίσροπον γόνυ.
ὦ δύγατερ, ἄρτι γάρ σε πρὸς δόμοις ὄρω,
ἦκω φέρων σοι τῶν ἐμῶν βοσκημάτων
ποιμνῆς νεογνὸν θρόεμ' ὑποσπᾶσας τόδε 495

στεφάνους τε τευχέων τ' ἐξελῶν τυρεύματα,
παλαιὸν τε θησαυρίσμα Διονύσου τόδε
ὀσμῇ κατῆρες, μικρόν, ἀλλ' ἐπεισβαλεῖν
ἡδὺ σκύφον τοῦδ' ἀσθενεστέρω ποτῶ.

ἴτω φέρων τις τοῖς ξένοις τάδ' εἰς δόμους· 500
ἐγὼ δὲ τρύχει τῷδ' ἐμῶν πέπλων κόρας
δακρύοισι τέρξας ἐξομόρξασθαι θέλω.

ΗΛ. τί δ', ὦ γεραιέ, διάβροχον τόδ' ὅμ' ἔχεις;
μῶν τὰμὰ διὰ χρόνου σ' ἀνέμνησαν κακά;
ἢ τὰς Ὀρέστου τλήμονας φρυγὰς στένεις 505

καὶ πατέρα τὸν ἐμόν, ὃν ποτ' ἐν χεροῖν ἔχων
ἀνόνητ' ἐθρεψάς σοί τε καὶ τοῖς σοῖς φίλοις;
ΠΡ. ἀνόνηθ' ὅμως δ' οὖν τοῦτό γ' οὐκ ἡνεσχόμην.
ἦλθον γὰρ αὐτοῦ πρὸς τάφον πάρεργ' ὁδοῦ
καὶ προσπεσὼν ἔκλαυσ' ἐρημίᾳς τυχῶν, 510

σπονδάς τε, λύσας ἄσκὸν ὃν φέρω ξένοις,
ἔσπεισα, τύμβῳ δ' ἀμφέθηκα μυρσίνας.
πυρᾶς δ' ἐπ' αὐτῆς οἶν μελάγχχιμον πόκῳ
σφάγιον ἐσεῖδον αἶμά τ' οὐ πάλαι χυθὲν
ξανθῆς τε χαίτης βοστρύχους κεκαρμένους. 515

καθαύμας, ὦ παῖ, τίς ποτ' ἀνθρώπων ἔτλη
πρὸς τύμβον ἐλθεῖν· οὐ γὰρ Ἀργείων γέ τις·
ἀλλ' ἦλθ' Ἰσως που σὸς κασίγνητος λάθρᾳ,
μολῶν δ' ἐθαύμας ἄθλιον τύμβον πατρός.
σκέψαι δὲ χαίτην προστιθεῖσα σῇ κόμῃ, 520

εἰ χρῶμα ταὐτὸ κουρίμης ἔσται τριχός·
φιλεῖ γάρ, αἷμα ταὐτὸν οἷς ἂν ἡ πατρός,
τὰ πόλλ' ὅμοια σώματος πεφυκέναι.

ΗΛ. οὐκ ἄξι' ἀνδρός, ὦ γέρον, σοφοῦ λέγεις,
εἰ κρυπτόν εἰς γῆν τήνδ' ἂν Αἰγίσθου φόβῳ 525
δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῇ μολεῖν.

ἔπειτα χαίτης πῶς συνοῖσεται πλόκος,
ὁ μὲν παλαιάσταις ἀνδρὸς εὐγενοῦς τραφεῖς,
ὁ δὲ κτενισμοῖς θῆλυς; ἀλλ' ἀμήχανον.
πολλοῖς δ' ἂν εὖροις βοστρύχους ὁμοπτέρους 530
καὶ μὴ γεγῶσιν αἵματος ταύτου, γέρον.

ΠΡ. σὺ δ' εἰς ἔχνος βᾶς' ἀρβύλης σκέψαι βάσιν,
εἰ σύμμετρος σῶ ποδὶ γενήσεται, τέκνον.

ΗΛ. πῶς δ' ἂν γένοιτ' ἂν ἐν κραταιλέῳ πέδῳ
γαίης ποδῶν ἐκμακτρον; εἰ δ' ἔστιν τόδε, 535
δυοῖν ἀδελφοῖν πούς ἂν οὐ γένοιτ' ἴσος
ἀνδρός τε καὶ γυναικός, ἀλλ' ἄρσῃν κρατεῖ.

ΠΡ. οὐκ ἔστιν, εἰ καὶ γῆν κασίγνητος μολῶν,
κερκίδος ὅτῳ γνώης ἂν ἐξύφασμα σῆς,
ἐν ᾧ ποτ' αὐτὸν ἐξέκλεψα μὴ θανεῖν; 540

ΗΛ. οὐκ οἶσθ', Ὀρέστης ἡνίκ' ἐκπίπτει χθονός,
νέαν μ' ἔτ' οὐσαν; εἰ δὲ ἄκρεκον πέπλους,
πῶς ἂν τότ' ὦν παῖς, νῦν τὰ τότ' ἂν ἔχοι φάρη,
εἰ μὴ ξυναύξοινθ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι;
ἀλλ' ἢ τις αὐτοῦ τάφου ἐποικτελέας ξένος 545
ἐκείρατ', ἢ τῇσδε σκοποῦς λαθῶν χθονός.

ΠΡ. οἱ δὲ ξένοι ποῦ; βούλομαι γὰρ εἰσιδῶν
αὐτούς ἐρέσθαι σοῦ κασιγνήτου πέρι.

ΗΛ. οἷδ' ἐκ δόμων βάλλουσι λαιψηρῶ ποδί.

ΠΡ. ἀλλ' εὐγενεῖς μὲν, ἐν δὲ κιβδήλῳ τόδε· 550
πολλοὶ γὰρ ὄντες εὐγενεῖς εἰσιν κακοί.
ὁμῶς δὲ χαίρειν τοὺς ξένους προσεννέπω.

- ΟΡ. χαῖρ', ὦ γεραιέ. τοῦ ποτ', Ἥλέκτρα, τόδε
παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλων κυρεῖ;
ΗΛ. οὗτος τὸν ἄμὸν πατέρ' ἔθρεψεν, ὦ ξένη. 555
ΟΡ. τί φῆς; ὅδ' ὅς σὸν ἐξέκλεψε σύγγονον;
ΗΛ. ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας κείνον, εἶπερ ἔστ' ἔτι.
ΟΡ. ἔα·
τί μ' εἰσδέδορκεν ὥσπερ ἀργύρου σκοπῶν
λαμπρὸν χαρακτῆρ'; ἢ προσεικάζει μέ τῃ;
ΗΛ. ἴσως Ὀρέστου σ' ἥλιχ' ἥδεται βλέπων. 560
ΟΡ. φίλου γε φωτός. τί δὲ κυκλεῖ πέριξ πόδα;
ΗΛ. καὐτὴ τόδ' εἰσορῶσα θανμάζω, ξένη.
ΠΡ. ὦ πότνι', εὐχον, θύγατερ Ἥλέκτρα, θεοῖς
ΗΛ. τί τῶν ἀπόντων ἢ τί τῶν ὄντων πέρι;
ΠΡ. λαβεῖν φίλον θησαυρόν, ὃν φαίνει θεός. 565
ΗΛ. ἰδοὺ· καλῶ θεούς; ἢ τί δὴ λέγεις, γέρον;
ΠΡ. βλέπον νυν εἰς τόνδ', ὦ τέκνον, τὸν φίλτατον.
ΗΛ. πάλαι δέδοικα, μὴ σύ γ' οὐκέτ' εὖ φρονῆς.
ΠΡ. οὐκ εὖ φρονῶ γὰρ σὸν κασίγνητον βλέπων;
ΗΛ. πῶς εἶπας, ὦ γεραι', ἀνέλπιστον λόγον; 570
ΠΡ. ὁρᾷν Ὀρέστην τόνδε τὸν Ἀγαμέμνονος.
ΗΛ. ποῖον χαρακτῆρ' εἰσιδών, ὦ πείσομαι;
ΠΡ. οὐλήν παρ' ὀφρύν, ἣν ποτ' ἐν πατρὸς δόμοις
νεβρὸν διώκων σοῦ μέθ' ἡμάχθη πεσών.
ΗΛ. πῶς φῆς; ὁρῶ μὲν πτώματος τεκμήριον. 575
ΠΡ. ἔπειτα μέλλεις προσπίτυειν τοῖς φιλτάτοις;
ΗΛ. ἄλλ' οὐκέτ', ὦ γεραιέ· συμβόλοισι γὰρ
τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμόν, ὦ χρόνῳ φανείς,
ἔχω δ' ἀέλπτως ΟΡ. καὶ ἐμοῦ γ' ἔχει χρόνῳ.
ΗΛ. οὐδέποτε δόξασ'. ΟΡ. οὐδ' ἐγὼ γὰρ ἤλπισα. 580
ΗΛ. ἐκεῖνος εἰ σύ; ΟΡ. σύμμαχος γέ σοι μόνος.
ἦν δ' ἀσπιάσωμαι γ' ὃν μετέρχομαι βόλον.

- πέποιθα δ' ἢ χορὴ μῆκ' ἤγεισθαι θεούς,
 εἰ τ' αὖδ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερα.
- ΧΟ. ἔμολες ἔμολες, ὦ χρόνιος ἄμερα, 585
 κατέλαμψας, ἔδειξας ἐμφανῇ
 πόλει πυρσόν, ὃς παλαιᾷ φυγᾷ
 πατρίων ἀπὸ δωμάτων τάλας
 ἀλαίνων ἔβα. σὲ θεὸς αὖ θεὸς
 ἄμετέραν τις ἄγει 590
 νίκαν. ὦ φίλα,
 ἄνεχε χέρας, ἄνεχε
 λόγον, ἵει λιτὰς εἰς τοὺς θεούς,
 τύχα σοι τύχα
 κασίγνητον ἐμβατεῦσαι πόλιν. 595
- ΟΡ. εἶεν· φίλας μὲν ἦδονάς ἀσπασμάτων
 ἔχω, χρόνῳ δὲ καὶ αὐτὴς αὐτὰ δώσομεν.
 σὺ δ', ὦ γεραιέ, καίριος γὰρ ἦλυθες,
 λέξον, τί δρῶν ἂν φρονέα τισαίμην πατρὸς
 μητέρας τε τὴν κοινωυὸν ἀνοσίῳ γάμῳ; 600
 ἔστιν τί μοι κατ' Ἄργος εὐμενὲς φίλων;
 ἢ πάντ' ἀνεσκευάσμεθ', ὥσπερ αἱ τύχαι;
 τῷ συγγένῳ; νύχιος ἢ καθ' ἡμέραν;
 ποίαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθροὺς ἐμούς;
 ΠΡ. ὦ τέκνον, οὐδεὶς δυστυχοῦντί σοι φίλος. 605
 εὖρημα γὰρ τὸ χοῖμα γίγνεται τόδε,
 κοινῇ μετασχεῖν τὰ γαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.
 σὺ δ', ἐκ βάθρων γὰρ πᾶς ἀνήρησαι φίλοις
 οὐδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδ', ἴσθι μου κλύων,
 ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις καὶ τῇ τύχῃ 610
 πατρῶον οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν σέθεν.
- ΟΡ. τί δῆτα δρῶντες τοῦδ' ἂν ἐξικοίμεθα;
 ΠΡ. κτανὼν Θυέστου παῖδα σὴν τε μητέρα.
 ΟΡ. ἦκω πὶ τόνδε στέφανον· ἀλλὰ πῶς λάβω;

- ΠΡ. τειχέων μὲν ἔλθων ἐντὸς οὐδὲν ἂν σθένους. 615
 ΟΡ. φρουραῖς κέκασται δεξιαῖς τε δορυφόρων;
 ΠΡ. ἔγνω· φοβεῖται γὰρ σε κοῦχ εὖδει σαφῶς.
 ΟΡ. εἰεν· σὺ δὴ τοῦνθ' ἐνδε βούλευσον, γέρον.
 ΠΡ. κάμου γ' ἄκουσον· ἄρτι γὰρ μ' ἐσῆλθέ τι.
 ΟΡ. ἐσθλόν τι μηνύσεις, αἰσθοίμην δ' ἐγώ. 620
 ΠΡ. Αἰσθθον εἶδον, ἥνιχ' εἶρπον ἐνθάδε.
 ΟΡ. προσηκάμην τὸ δ' ἡθέν. ἐν ποίοις τόποις;
 ΠΡ. ἄργων πέλας τῶνδ' ἱπποφορβίων ἐπι.
 ΟΡ. τί δρῶνθ'; ὄρω γὰρ ἐλπίδ' ἐξ ἀμηχάνων.
 ΠΡ. Νύμφαις ἐπόρσυν' ἔροτιν, ὥς ἐδοξέ μοι. 625
 ΟΡ. τροφεία παίδων ἢ πρὸ μέλλοντος τόκου;
 ΠΡ. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν· βουσφαγεῖν ὠπλίζετο.
 ΟΡ. πόσων μετ' ἀνδρῶν; ἢ μόνος δμῶν μετά;
 ΠΡ. οὐδεὶς παρῆν Ἀργεῖος, οἰκεία δὲ χεῖρ.
 ΟΡ. οὐ πού τις ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδῶν, γέρον; 630
 ΠΡ. δμῶες μὲν εἰσιν, οἳ σέ γ' οὐκ εἰδὼν ποτε.
 ΟΡ. ἡμῖν ἂν εἰεν, εἰ κρατοῦμεν, εὐμενεῖς;
 ΠΡ. δούλων γὰρ ἰδιον τοῦτο, σοὶ δὲ σύμφορον.
 ΟΡ. πῶς οὖν ἂν αὐτῷ πλησιασθεῖν ποτέ;
 ΠΡ. στείχων ὅθεν σε βουθυτῶν ἐσόψεται. 635
 ΟΡ. ὁδὸν παρ' αὐτήν, ὥς ἔοικ', ἄγρους ἔχει.
 ΠΡ. ὅθεν σ' ἰδῶν σε δαιτὶ κοινωνὸν καλεῖ.
 ΟΡ. πικρόν γε συνθοινάτορ', ἣν θεὸς θέλη.
 ΠΡ. τοῦνθ' ἐνδε πρὸς τὸ πῖπτον αὐτὸς ἐννόει.
 ΟΡ. καλῶς ἔλεξας, ἢ τεκοῦσα δ' ἐστὶ πού; 640
 ΠΡ. Ἀργεῖ· παρέσται δ' οὖν πόσει θοίνην ἐπι.
 ΟΡ. τί δ' οὐχ ἅμ' ἐξωρμάτ' ἐμὴ μήτηρ πόσει;
 ΠΡ. φόγον τρέμουσα δημοτῶν ἐλείπετο.
 ΟΡ. ξυνῆχ' ὑποπτος οὔσα γιγνώσκει πόλει.
 ΠΡ. τοιαῦτα· μισεῖται γὰρ ἀνόσιος γυνή. 645
 ΟΡ. πῶς οὖν ἐκείνην τόνδε τ' ἐν ταύτῃ κτενῶ;

- ΗΛ. ἐγὼ φόνον γε μητρὸς ἐξαρτύσομαι.
 ΟΡ. καὶ μὴν ἐκεῖνά γ' ἡ τύχη θήσει καλῶς.
 ΗΛ. ὑπηρετεῖτω μὲν δυοῖν ὄντοιν τόδε.
 ΠΡ. ἔσται τὰδ'· εὐρίσκεῖς δὲ μητρὶ πῶς φόνον; 650
 ΗΛ. λέγ' ὦ γεραιὰ τάδε Κλυταιμνήστρα μολῶν·
 λεχὼ μ' ἀπάγγελλ' οὐσαν ἄρσενος τόκου.
 ΠΡ. πότερα πάλα τεκοῦσαν ἢ νεωστὶ δῆ;
 ΗΛ. λέγ' ἡλίους, ἐν οἷσιν ἀγνεύει λεχὼ.
 ΠΡ. καὶ δὴ τί τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον; 655
 ΗΛ. ἥξει κλύουσα λόχι' ἐμοῦ νοσήματα.
 ΠΡ. πόθεν; τί δ' αὐτῇ σοῦ μέλειν δοκεῖς, τέκνον;
 ΗΛ. ναί· καὶ δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων.
 ΠΡ. ἴσως· πάλιν τοι μῦθον εἰς καμπὴν ἄγει.
 ΗΛ. ἐλθοῦσα μέντοι δῆλον ὧς ἀπόλλυται. 660
 ΠΡ. καὶ μὴν ἐπ' αὐτάς γ' εἰσίτω δόμων πύλας.
 ΗΛ. οὐκοῦν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς Αἰδου τόδε.
 ΠΡ. εἰ γὰρ θάνοιμι τοῦτ' ἰδὼν ἐγὼ ποτε.
 ΗΛ. πρῶτίσιστα μὲν νυν τῷδ' ὑφίγησαι, γέρον.
 ΠΡ. Αἰγισθοῦς ἐνθα νῦν θυηπολεῖ θεοῖς; 665
 ΗΛ. ἐπειτ' ἀπαντῶν μητρὶ τὰπ' ἐμοῦ φράσον.
 ΠΡ. ὥστ' αὐτά γ' ἐκ σοῦ στόματος εἰρησθαι δοκεῖν.
 ΗΛ. σὸν ἔργον ἤδη· πρόσθεν εἰληχας φόνον.
 ΟΡ. στείχοιμ' ἔν, εἰ τις ἡγεμῶν γίγνοιθ' ὁδοῦ.
 ΠΡ. καὶ μὴν ἐγὼ πέμποιμ' ἂν οὐκ ἀκουσίως. 670
 ΟΡ. ὦ Ζεῦ πατρῷε καὶ τροπαί' ἐχθρῶν ἐμῶν,
 ΗΛ. Ἥρα τε, βωμῶν ἢ Μυκηναίων κρατεῖς, 674
 ΟΡ. νίκην δὸς ἡμῖν, εἰ δίκαι' αἰτούμεθα. 675
 ΗΛ. δὸς δῆτα πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δίκην. 670
 ΟΡ. οἴκτειρέ θ' ἡμᾶς· οἴκτρα γὰρ πεπόνθαμεν. 672
 ΗΛ. οἴκτειρε δῆτα σούς γε φόντας ἐκρόνους.
 ΟΡ. σύ τ' ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν πάτερ,
 ΗΛ. καὶ Γαί' ἄνασσα, χεῖρας ἢ δίδωμ' ἐμάς,

- ΟΡ. ἄμυν' ἄμυνε τοῖσδε φιλτάτοις τέκνοις.
 ΗΛ. νῦν πάντα νεκρὸν ἔλθῃ σύμμαχον λαβών, 680
 ΟΡ. οἵπερ γε σὺν σοὶ Φρύγας ἀνάλωσαν δορί.
 ΗΛ. χῶσοι στυγοῦσιν ἀνοσίους μιάστορας. 683
 ΟΡ. ἦκουσας, ὦ δειν' ἐξ ἐμῆς μητρὸς παθών;
 ΗΛ. πάντ', οἶδ', ἀκούει τάδε πατήρ· στείλειν δ' ἀκμή.
 καὶ σοι προφωνῶ πρὸς τὰδ' Αἰγισθον θανεῖν 685
 ὥς εἰ παλαισθεῖς πτώμα θανάσιμον πεσεῖ,
 τέθνηκα κἀγώ, μηδέ με ζῶσαν λέγε·
 παίσω κἀρα γάρ τοῦμόν ἀμφήκει ξίφει.
 δόμων δ' ἔσω βᾶσ' εὐτρεπὲς ποιήσομαι.
 ὥς ἦν μὲν ἔλθῃ πύστις εὐτυχῆς σέθεν, 690
 ὀλολύξεται πᾶν δῶμα· θνήσκοντος δὲ σοῦ
 τάναντί' ἔσται τῶνδε· ταῦτά σοι λέγω.
 ΟΡ. πάντ' οἶδα. ΗΛ. πρὸς τὰδ' ἄνδρα γίγνεσθαί σε
 χρή.
 ὑμεῖς δέ μοι, γυναῖκες, εὖ πυρσεύετε
 κραυγὴν ἀγῶνος τοῦδε· φρουρήσω δ' ἐγὼ 695
 πρόχειρον ἔγχος χειρὶ βαστάξουσ' ἐμῇ.
 οὐ γάρ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς νικωμένη
 δίκην ὑφέξω σῶμ' ἐμὸν καθυβρίσαι.
 ΧΟ. ἀταλᾶς ὑπὸ ματρὸς 700
 Ἀργείων ὀρέων ποτὲ κληδῶν
 ἐν πολιαῖσι μένει γῆμαις
 εὐαρμόστοις ἐν καλάμοις
 Πᾶνα μοῦσαν ἡδύθροον
 πνέοντ', ἀγρῶν ταμίαν,
 χρυσέαν ἄρνα καλλίποκον πορεῦσαι· 705
 πετρίνοις δ' ἐπιστάς
 κᾶρυξ ἔαχεν βάρδοις·
 ἀγορὰν ἀγοράν, Μυκηναῖοι,

- στείχετε μακαρίων ὀψόμενοι τυράννων 710
 φάσματα δείματα.
 χοροὶ δ' Ἀτρειδᾶν ἐγέραιρον οἴκους·
 θυμέλαι δ' ἐπίτναντο ἀντ.
 χρυσήλατοι, σελαγείτο δ' ἄν' ἄστν
 πῦρ ἐπιβώμιον Ἀργείων· 715
 λωτὸς δὲ φθόγγον κελάδει
 κάλλιστον, Μουσᾶν θεράπων·
 μολπαὶ δ' ἠϋξοῦντ' ἐραταὶ
 χρυσέας ἄρνός. ἐπίλογοι Θυέστου·
 κρυφαῖς γὰρ εὐναῖς 720
 πείσας ἄλοχον φίλαν
 Ἀτρείως, τέρας ἐκκομίζει πρὸς
 δῶματα· νεόμενος δ' εἰς ἀγόρους αὐτεῖ
 τὰν κερόεσσαν ἔ-
 χειν χρυσόμαλλον κατὰ δῶμα ποιῖναν. 725
 τότε δὴ τότε φαεννάς
 ἄστρον μετέβασ' ὁδοῦς
 Ζεὺς καὶ φέγγος Ἀελίου
 λευκὸν τε πρόσωπον Ἀοῦς, 730
 τὰ δ' ἔσπερα νῶτ' ἐλαύνει
 θερμᾶ φλογὶ θεοπύρρῳ,
 νεφέλαι δ' ἔνυδροι πρὸς ἄρκτον,
 ξηραὶ τ' Ἀμμωνίδες ἔδραι
 φθίνουσ' ἄπειροι δρόσου, 735
 καλλίστων ὄμβρων Διόθεν στερεῖσαι.
 λέγεται, τὰν δὲ πίστιν
 σμικρὰν παρ' ἔμοιγ' ἔχει,
 στρέψαι θερμὰν Ἀελίου
 χρυσωπὸν ἔδραν ἀλλάξαν- 740
 τα δυστυχίᾳ βροτείῳ

726 — 736 = 737 — 746

θνατᾶς ἔνεκεν δίκας.

φοβεροὶ δὲ βροτοῖσι μῦθοι

κέρδος πρὸς θεῶν θεραπείας.

ὦν οὐ μνασθεῖσα πόσιν

745

κτείνεις, κλεινῶν συγγενέτειρ' ἀδελφῶν.

ἔα ἔα·

φίλοι, βοῆς ἠκούσατ', ἥ δοκῶ κενή

ὑπῆλθέ μ', ὥστε νεοτέρα βροντὴ Διός;

ἰδοῦ, τὰδ' οὐκ ἄσημα πνεύματ' αἴρεται·

δέσποιν', ἄμειψον δώματ', Ἡλέκτρα, τάδε.

750

ΗΛ. φίλοι, τί χοῆμα; πῶς ἀγῶνος ἤκομεν;

ΧΟ. οὐκ οἶδα πλήν ἔν· φόνιον οἰμωγὴν κλύω.

ΗΛ. ἤκουσα καὶ γὰρ, τηλόθεν μὲν, ἀλλ' ὅμως.

ΧΟ. μακρὰν γὰρ ἔρπει γῆρος, ἐμφανὴς γε μὴν.

ΗΛ. Ἀργεῖος ὁ στεναγμός ἢ φίλων ἐμῶν;

755

ΧΟ. οὐκ οἶδα· πᾶν γὰρ μίγνυται μέλος βοῆς.

ΗΛ. σφαγὴν ἀντεῖς τήνδε μοι· τί μέλλομεν;

ΧΟ. ἐπισχε, τραυῶς ὥς μάθης τύχας σέθεν.

ΗΛ. οὐκ ἔστι· νικῶμεσθα· ποῦ γὰρ ἄγγελοι;

ΧΟ. ἥξουσιν· οὗτοι βασιλέα φραῦλον κτανεῖν.

760

ΑΓΓ. ὦ καλλίνικοι παρθένοι Μυκηνίδες,

νικῶντ' Ὀρέστην πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις,

Ἀγαμέμνονος δὲ φονέα κείμενον πέδῳ

Αἰγισθον· ἀλλὰ θεοῖσιν εὐχεσθαι χρεῶν.

ΗΛ. τίς δ' εἰ σύ; πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε;

765

ΑΓΓ. οὐκ οἶσθ' ἀδελφοῦ μ' εἰσορῶσα πρόσπολον;

ΗΛ. ὦ φίλτατ', ἐκ τοι δείματος δυσγνωσίαν

εἶχον προσώπου· νῦν δὲ γιννώσκω σε δή.

τί φῆς; τέθνηκε πατρός ἐμοῦ στρυγνὸς φονεύς;

ΑΓΓ. τέθνηκε· δὶς σοι ταῦθ', ἅ γ' οὖν βούλει, λέγω.

770

ΧΟ. ὦ θεοί, Δίκη τε πάνθ' ὀρώσ', ἥλθες ποτε.

ΗΛ. ποίῳ τρόπῳ δὲ καὶ τίνι θυμῷ φόνου
κτείνει Θυέστου παῖδα, βούλομαι μαθεῖν.

ΑΓΓ. ἐπεὶ μελάρων τῶνδ' ἀπήραμεν πόδα,
εἰσβάντες ἡμεν δίκροτον εἰς ἀμαξιτὸν 775
ἔνθ' ἦν ὁ κλεινὸς τῶν Μυκηναίων ἄναξ.
κυρεῖ δὲ κήποις ἐν καταρρύτοις βεβῶς,
δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρα πλόκους·
ιδῶν τ' αὐτεῖ· χαίρετ', ὦ ξένοι· τίνες
πόθεν πορεύεσθ' ἔστε τ' ἐκ ποίας χθονός; 780
ὁ δ' εἶπ' Ὀρέστης· Θεσσαλοί· πρὸς δ' Ἀλφειὸν
θύσσοντες ἐρχόμεσθ' Ὀλυμπίῳ Διί.
κλύων δὲ ταῦτ' Αἰγισθος ἐννέπει τάδε·
νῦν μὲν παρ' ἡμῖν χρῆ συνεστίους ἔμοι
θοίνῃ γενέσθαι· τυγχάνω δὲ βουθυτῶν 785
Νύμφαις· ἔφωι δ' ἐξαναστάντες λέχους
εἰς ταύτῳ ἤξετ'. ἀλλ' ἴωμεν εἰς δόμους —
καὶ ταῦθ' ἅμ' ἡγόρευε καὶ χερὸς λαβὼν
παρῆγεν ἡμᾶς — οὐδ' ἀπαρνείσθαι χρεῶν.
ἐπεὶ δ' ἐν οἴκοις ἡμεν, ἐννέπει τάδε· 790
λούτρ' ὥς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω,
ὥς ἀμφὶ βωμὸν στῶσι χερνίβων πέλας.
ἀλλ' εἶπ' Ὀρέστης· ἀοτίως ἡγνίσμεθα
λουτροῖσι καθαροῖς ποταμίων ρεΐθρων ἄπο.
εἰ δὲ ξένους ἀστοῖσι συνθύνειν χρεῶν, 795
Αἰγισθ', ἔτοιμοι κούκ ἀπαρνούμεσθ', ἄναξ.
τοῦτον μὲν οὖν μεθεΐσαν ἐκ μέσου λόγον·
λόγχας δὲ θέντες δεσπότην φρουρήματα
δμῶες πρὸς ἔργον πάντες ἴεσαν χέρας.
οἱ μὲν σφαγεῖον ἔφερον, οἱ δ' ἥρον κανᾶ, 800
ἄλλοι δὲ πῦρ ἀνῆπτον ἀμφὶ τ' ἐσχάρας
λέβητας ὥρθουν· πᾶσα δ' ἐκτύπει στέγη.
λαβὼν δὲ προχύτας μητροδὲς εὐνέτης σέθεν

ἔβαλλε βωμούς, τοιάδ' ἐννέπων ἔπη·
 Νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις με βουθυτεῖν 805
 καὶ τὴν κατ' οἴκους Τυνδαρίδα δάμαρτ' ἐμὴν
 πρᾶσσοντας ὡς νῦν, τοὺς δ' ἐμούς· ἐχθροὺς κακῶς·
 λέγων Ὀρέστην καὶ σέ. δεσπότης δ' ἐμὸς
 τάναντί' εὐχετ', οὐ γερωνίσκων λόγους,
 λαβεῖν πατρῷα δώματ'. ἐκ κανοῦ δ' ἐλὼν 810
 Αἰγισθος ὀρθὴν σφαγίδα, μοσχείαν τρίχα
 τεμὼν ἐφ' ἄγνον πῦρ ἔθηκε δεξιᾷ,
 κῆσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον ὡς ἦσαν χεροῖν
 δμῶες, λέγει δὲ σφ' κασιγνήτῳ τάδε·
 ἐκ τῶν καλῶν κομποῦσι τοῖσι Θεσσαλοῖς 815
 εἶναι τόδ', ὅστις ταῦρον ἄρταμεῖ καλῶς
 ἵππους τ' ὀχμάξει. λαβὲ σίδηρον, ὦ ξένη,
 δεῖξόν τε φήμην ἔντυμον ἄμφι Θεσσαλῶν.
 ὁ δ' εὐκρότητον Δωρίδ' ἀρπάσας χεροῖν,
 εἴσας ἅπ' ὤμων εὐπρεπῇ πορπάματα, 820
 Πυλάδην μὲν εἴλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην,
 δμῶας δ' ἀπωθεῖ· καὶ λαβὼν μόσχου πόδα,
 λευκὰς ἐγνύμνου σάρκας ἐκτείνων χεῖρα·
 θᾶσσον δὲ βύρσαν ἐξέδειρεν ἢ δρομεὺς
 δισσοὺς διαύλους ἱππίους διήνυσσε, 825
 κἄνεϊτο λαγόνας. ἱερὰ δ' εἰς χεῖρας λαβὼν
 Αἰγισθος ἤθηρει. καὶ λοβὸς μὲν οὐ προσῆν
 σπλάγχνοις, πύλαι δὲ καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας
 κακὰς ἐφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολάς.
 χῶ μὲν σκνυθράζει, δεσπότης δ' ἀνιστορεῖ· 830
 τί χοῆμ' ἄθυμεις, ὦ ξέν'; ὀρρωδῶ τινα
 δόλον θυραῖον. ἔστι δ' ἐχθιστος βροτῶν
 Ἀγαμέμνονος παῖς πολέμιός τ' ἐμοῖς δόμοις.
 ὁ δ' εἶπε· φνυγάδος δῆτα δειμαίνεις δόλον,
 πόλεως ἀνάσσω; οὐχ, ὅπως παστήρια 835

- θοινασόμεσθα, Φθιάδ' ἀντὶ Δωρικῆς
 οἷσει τις ἡμῖν κοπίδ', ἀπορρηξάει χέλυ·
 λαβὼν δὲ κόπτει. σπλάγχνα δ' Αἰγισθοῦ λαβὼν
 ἤθρει διαιρῶν. τοῦ δὲ νεύοντος κάτω
 ὄνυχας ἐπ' ἄκρους σταῖς κασίγνητος σέθεν 840
 εἰς σφρονδύλους ἔπαισε, νωτιαῖα δὲ
 ἔρρηξεν ἄρθρα· πᾶν δὲ σῶμ' ἄνω κάτω
 ἤσπαιρεν ἡλάλαξε δυσθυνητοῦν φόνω.
 δμῶες δ' ἰδόντες εὐθύς ἤξαν εἰς δόρυ,
 πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς δὴ· ἀνδρίας δ' ὑπο 845
 ἔστησαν ἀντίπρωρα σείοντες βέλη
 Πυλάδης Ὀρέστης τ'. εἶπε δ'· οὐχὶ δυσμενὴς
 ἦκω πόλει τῇδ' οὐδ' ἐμοῖς ὑπάοσι,
 φονέα δὲ πατρὸς ἀντετιμωρησάμην
 τλήμων Ὀρέστης· ἀλλὰ μὴ με κτείνετε, 850
 πατρὸς παλαιοὶ δμῶες. οἱ δ' ἐπεὶ λόγων
 ἤκουσαν, ἔσχον κάμακας· ἐγνώσθη δ' ὑπὸ
 γέροντος ἐν δόμοισιν ἀρχαίου τινός.
 στέφουσι δ' εὐθύς σοῦ κασιγνήτου κάρα
 χαίροντες ἀλαλάζοντες. ἔρχεται δὲ σοὶ 855
 κάρα· πιδείξων, οὐχὶ Γοργόνος φέρων,
 ἀλλ' ὃν στυγεῖς Αἰγισθον· αἶμα δ' αἵματος
 πικρὸς δανεισμὸς ἤλθε τῷ θανόντι νῦν.
- ΧΟ. θὲς εἰς χορόν, ὦ φίλα, ἶχνος, στρ.
 ὥς νεβρὸς οὐράνιον 860
 πῆδημα κουφλίζουσα σὺν ἀγλαΐᾳ.
 νίκας στεφαναφορίαν
 * * παρ' Ἀλφειοῦ ρεέθροισι τελέσας
 κασίγνητος σέθεν· ἀλλ' ἐπάειδε
 καλλίνικον ὥδ' ἂν ἐμῷ χορῷ. 865
- ΗΛ. ὦ φέγγος, ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας,

ὦ γαῖα καὶ νύξ ἣν ἐδερχόμην πάρος,
 νῦν ὄμμα τοῦμόν ἀμπτυχαί τ' ἐλεύθεροι,
 ἐπεὶ πατὴρ πέπτωκεν Ἀλγισθος φονεύς.
 φέρ', οἷα δὴ ἔχω καὶ δόμοι κεύθουσίν μου 870
 κόμης ἀγάλματ' ἐξευέγκωμαι, φίλαι,
 στέψω τ' ἀδελφοῦ κρατὰ τοῦ νικηφόρου.

ΧΟ. σὺ μὲν νυν ἀγάλματ' αἶρε 875
 κρατί· τὸ δ' ἀμέτερον
 χωρήσεται Μούσαισι χόρευμα φίλον.
 νῦν οἱ πάρος ἀμέτεροι
 γαίας τυραννεύσουσι φίλοι βασιλῆς,
 δικαίως τοῦσδ' ἀδίκους καθελόντες.
 ἀλλ' ἔγω ξύνανλος βοᾷ χαρᾷ.

ΗΛ. ὦ καλλίνικε, πατὴρ ἐν νικηφόρου 880
 γεγώς, Ὁρέστα, τῆς ὑπ' Ἰλίῳ μάχης,
 δέξαι κόμης σῆς βοστρούχων ἀνδήματα.
 ἦκεις γὰρ οὐκ ἀχρεῖον ἐκπλεθρον δραμῶν
 ἀγῶν' ἐς οἴκους, ἀλλὰ πολέμιον κτανῶν
 Ἀλγισθον, ὃς σὸν πατέρα κάμὸν ὤλεσε. 885
 σὺ τ' ὦ παρασπίστ', ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου
 παίδευμα Πυλάδῃ, στέφανον ἐξ ἐμῆς χειρὸς
 δέχου· φέρει γὰρ καὶ σὺ τῷδ' ἴσον μέρος
 ἀγῶνος· αἰεὶ δ' εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι.

ΟΡ. θεοὺς μὲν ἡγοῦ πρώτον, Ἥλεκτρα, τύχης 890
 ἀρχηγέτας τῆσδ', εἶτα κάμ' ἐπαίνεσον
 τὸν τῶν θεῶν τε τῆς τύχης θ' ὑπηρέτην.
 ἦκω γὰρ οὐ λόγοισιν ἀλλ' ἔργοις κτανῶν
 Ἀλγισθον· ὥς δέ τω σάφ' εἰδέναι τάδε
 προθῶμεν, αὐτὸν τὸν θανόντα σοι φέρω, 895
 ὃν εἶτε χρήξεις θηροσὶν ἀρπαγὴν πρόθες,
 ἢ σκυῖλον οἰστροῖσιν αἰθέρος τέκνοις

- πήξας· ἔρριπον σκόλοπι· σὸς γάρ ἐστι νῦν
 δοῦλος, πάροιθε δεσπότης κεκλημένος.
- ΗΛ. αἰσχύνομαι μὲν, βούλομαι δ' εἰπεῖν ὅμως. 900
- ΟΡ. τί χρῆμα; λέξον, ὥς φόβου γ' ἔξωθεν εἴ.
- ΗΛ. νεκροὺς ὑβρίζειν, μὴ μέ τις φθόνῳ βάλῃ.
- ΟΡ. οὐκ ἔστιν οὐδείς ὅστις ἂν μέμψαιτό σε.
- ΗΛ. δυσάρεστος ἡμῶν καὶ φιλόφογος πόλις.
- ΟΡ. λέγ' εἴ τι χρῆζεις, σύγγον'· ἀσπόνδοισι γάρ 905
 νόμοισιν ἔχθραν τῷδε συμβεβλήκαμεν.
- ΗΛ. εἶεν· τίν' ἀρχὴν πρωτά σ' ἐξείπω κακῶν,
 ποίας τελευτάς; τίνα μέσον τάξω λόγου;
 καὶ μὴν δι' ὄρθρων γ' οὔ ποτ' ἐξελίμπανον
 θρυλοῦσ' ἃ γ' εἰπεῖν ἤθελον κατ' ὄμμα σόν, 910
 εἰ δὴ γενοίμην δειμάτων ἐλευθέρα
 τῶν πρόσθε· νῦν οὖν ἐσμεν· ἀποδώσω δέ σοι
 ἐκεῖν' ἃ σε ζῶντ' ἤθελον λέξαι κακά.
 ἀπώλεσάς με κῶρυφανὴν φίλου πατρὸς
 καὶ τόνδ' ἔδηκας, οὐδὲν ἡδίκημένος, 915
 κᾶργμας αἰσχρῶς μητέρ' ἄνδρα τ' ἔκτανες
 στρατηλατοῦνθ' Ἑλλήσιν, οὐκ ἐλθὼν Φρύγας.
 εἰς τοῦτο δ' ἦλθες ἀμαθίας ὥστ' ἥλπισας
 ὥς εἰς σ' ἐμὴν δὴ μητέρ' οὐχ ἔξεις κακὴν
 γήμας, ἐμοῦ δὲ πατρὸς ἡδίκεις λέχη. 920
 ἴστω δ', ὅταν τις δελεάσας δάμαρτά του
 κρυπταῖσιν εὐναῖς εἴτ' ἀναγκασθῇ λαβεῖν,
 δύστηνός ἐστιν, εἰ δοκεῖ τὸ σωφρονεῖν
 ἐκεῖ μὲν αὐτὴν οὐκ ἔχειν, παρ' οἷ δ' ἔχειν.
 ἄλγιστα δ' ὥκεις, οὐ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς· 925
 ἥδεισθα γὰρ δῆτ' ἀνόσιον γήμας γάμον,
 μήτηρ δὲ σ' ἄνδρα δυσσεβῆ κεκτημένη.
 ἄμφω πονηρῶ δ' ὄντ' ἀφαιρεῖσθον τύχην,
 κείνη τε τὴν σὴν καὶ σὺ τοῦ κελύους κακόν.

παῖσιν δ' ἐν Ἀργείοισιν ἤκουες τάδε· 930
 ὃ τῆς γυναικός, οὐχὶ τάνδρὸς ἡ γυνή.
 καίτοι τόδ' αἰσχρὸν, προστατεῖν γε δωμάτων
 γυναιῖκα, μὴ τὸν ἄνδρα· κακείνους στρυγῶ
 τοὺς παῖδας, ὅστις τοῦ μὲν ἄρσενος πατρός
 οὐκ ὠνόμασται, τῆς δὲ μητρὸς ἐν πόλει. 935
 ἐπίσημα γὰρ γήμαντι καὶ μείζω λέχη
 τάνδρὸς μὲν οὐδεὶς, τῶν δὲ θηλειῶν λόγος.
 ὃ δ' ἡπάτα σε πλείστον οὐκ ἐγνωκότα,
 ἢ ὅχλεις τις εἶναι τοῖσι χορήμασι σθένων·
 τὰ δ' οὐδὲν εἰ μὴ βραχὺν διμυλῆσαι χρόνον. 940
 ἢ γὰρ φύσις βέβαιος, οὐ τὰ χρήματα.
 ἢ μὲν γὰρ αἰὲ παρὰ μένουσ' αἶρει κακὰ·
 ὃ δ' ὄλβος ἀδίκως καὶ μετὰ σκαιῶν ξυνῶν
 ἐξέπτατ' οἴκων, σμικρὸν ἀνθήσας χρόνον.
 ἃ δ' εἰς γυναιῖκας, παρθένῳ γὰρ οὐ καλὸν 945
 λέγειν, σιωπῶ, γνωρίμως δ' ἀντίξομαι.
 ὕβριξες, ὥς δὴ βασιλικοὺς ἔχων δόμους
 κάλλει τ' ἄραθως. ἀλλ' ἐμοίγ' εἴη πόσις
 μὴ παρθενωπός, ἀλλὰ τάνδρείου τρόπου.
 τὰ γὰρ τέκν' αὐτῶν Ἄρεος ἐκκρεμάννυται, 950
 τὰ δ' εὐπρεπῇ δὴ κόσμος ἐν χοροῖς μόνον.
 ἔρρ', οὐδὲν εἰδὼς ὦν ἐφρευρεθῆεις χρόνῳ
 δίκην δέδωκας. ὥστε [τις κακοῦθρος ὦν]
 μὴ μοι, τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς,
 νικᾶν δοκέιτω τὴν δίκην, πρὶν ἂν τέλος 955
 γραμμῆς ἵκηται καὶ πέρας κάμψῃ βίου.
 ΧΟ. ἐπράξε δεινὰ, δεινὰ δ' ἀντέδωκε σοὶ
 καὶ τῷδ'· ἔχει γὰρ ἡ Δίκη μέγα σθένος.
 ΟΡ. εἶεν· κομίζεин τοῦδε σῶμ' εἰσω χρεῶν
 σκότῳ τε δοῦναι, δμῶες, ὥς ὅταν μόλῃ 960
 μῆτηρ, σφαγῆς πάροιθε μὴ εἰσίδῃ νεκρόν.

- ΗΛ. ἐπίσχεσ· ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον.
 ΟΡ. τί δ' ; ἐκ Μυκηνηῶν μῶν βοηθρόμους ὄραξ;
 ΗΛ. οὐκ, ἀλλὰ τὴν τεκοῦσαν ἢ μ' ἐγείνατο.
 ΟΡ. καλῶς ἄρ' ἄρκυν εἰς μέσσην πορεύεται. 965
 ΗΛ. καὶ μὴν ὄχοις γε καὶ στολῇ λαμπρύνεται.
 ΟΡ. τί δῆτα δρῶμεν; μητέρ' ἢ φρονεύσομεν;
 ΗΛ. μῶν σ' οἶκτος εἶλε, μητρὸς ὡς εἶδες δέμας;
 ΟΡ. φεῦ·
 πῶς γὰρ κτάνω νιν, ἥ μ' ἔθρεψε κᾶτεκεν;
 ΗΛ. ὥσπερ πατέρα σὸν ἦδε κἄμὸν ὤλεσεν. 970
 ΟΡ. ὦ Φοῖβε, πολλήν γ' ἁμαθίαν ἐθέσπισας,
 ΗΛ. ὅπου δ' Ἀπόλλων σκαιὸς ἦ, τίνες σοφοί;
 ΟΡ. ὅστις μ' ἔχρησας μητέρ', ἣν οὐ χρῆν, κτανεῖν.
 ΗΛ. βλάπτει δὲ δὴ τί πατρὶ τιμωρῶν σέθεν;
 ΟΡ. μητροκτόνος νῦν φεύξομαι, τόθ' ἄγνός ὢν. 975
 ΗΛ. καὶ μή γ' ἁμύνων πατρὶ δυσσεβῆς ἔσει.
 ΟΡ. ἐγὼ δὲ μητρὶ τοῦ φόνου δώσω δίκας.
 ΗΛ. τῷ δ' ἣν πατρώαν διαμεθῆς τιμωρίαν.
 ΟΡ. ἄρ' αὖτ' ἀλάστωρ εἰπ' ἀπεικασθεῖς θεῶ;
 ΗΛ. ἱερὸν καθίζων τρίποδ' ; ἐγὼ μὲν οὐ δοκῶ. 980
 ΟΡ. οὐδ' ἂν πιθοίμην εὖ μεμαντεῦσθαι τάδε.
 ΗΛ. οὐ μὴ κακισθεῖς εἰς ἀνανδρίαν πεσεῖ;
 ΟΡ. ἀλλ' ἢ τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποστήσω δόλον;
 ΗΛ. ὦ καὶ πόσιν καθεῖλες Αἰγισθον κτανῶν.
 ΟΡ. εἴσειμι· δεινοῦ δ' ἄρχομαι προβλήματος 985
 καὶ δεινὰ δράσω γ', εἰ θεοῖς δοκεῖ τάδε.
 ἔστω· πικρὸν δ' οὐχ ἡδὺ τᾶγώνισμά μοι.
 ΧΟ. ἰώ,
 βασιλεία γύναι χθονὸς Ἀργείας,
 παῖ Τυνδαρέου,
 καὶ τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονε κούροιν 990
 Διός, οἳ φλογεράν αἰθέρ' ἐν ἄστροις

ναίουσι, βροτῶν ἐν ἄλῳ ῥοθίοις
 τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες·
 χαῖρε, σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας
 πλούτου μεγάλης τ' εὐδαιμονίας.
 τὰς σὰς δὲ τύχας θεραπεύεσθαι
 καιρός. χαῖρ', ὦ βασίλεια.

993

ΚΑ. ἔκβητ' ἀπήνης, Τρωάδες, χειρὸς δ' ἐμῆς
 λάβεσθ', ἵν' ἔξω τοῦδ' ὄχου στήσω πόδα.
 σκύλοισι μὲν γὰρ θεῶν κεκόσμηται δόμοι
 Φρυγίοις, ἐγὼ δὲ τάσδε, Τρωάδος χθονὸς
 ἐξαίρετ', ἀντὶ παιδὸς ἣν ἀπώλεσα
 σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις.

1000

ΗΛ. οὐκ οὖν ἐγώ, δοῦλη γὰρ ἐκβεβλημένη
 δόμων πατρῶων δυστυχεῖς οἰκῶ δόμους,
 μῆτερ, λάβωμαι μακαρίας τῆς σῆς χειρὸς;

1005

ΚΑ. δοῦλαι πάρεσιν αἶδε, μὴ σὺ μοι πόνει.
 ΗΛ. τί δ'; αἰχμάλωτόν τοι μ' ἀπώκισας δόμων,
 ἡρημένων δὲ δωμάτων ἡρήμεθα,
 ὥς αἶδε, πατρὸς ὀρφανὰ λειψυμέναι.

1010

ΚΑ. τοιαῦτα μέντοι σὺς πατὴρ βουλευμάτων
 εἰς οὓς ἐχρῆν ἦκιστ' ἐβούλευσεν φίλων.
 λέξω δέ· καίτοι δόξ' ὅταν λάβῃ κακὴ
 γυναῖκα, γλώσση πικρότης ἔνεστί τις·
 ὥς μὲν παρ' ἡμῖν, οὐ καλῶς· τὸ πρῶμα δὲ
 μαθόντας, ἦν μὲν ἀξίως μισεῖν ἔχη,
 στυγεῖν δίκαιον· εἰ δὲ μή, τί δεῖ στυγεῖν;
 ἡμᾶς δ' ἔδωκε Τυνδάρεως τῷ σῷ πατρί,
 οὐχ ὥστε θνήσκειν, οὐδ' ἄρ' γειναίμην ἐγώ.
 κείνος δὲ παῖδα τὴν ἐμὴν Ἀχιλλέως
 λέκτροισι πείσας ᾤχετ' ἐκ δόμων ἄγων
 τρουμοῦχον Ἀῦλιν· ἐνθ' ὑπερτείνας πυρᾶς
 λευκὴν διήμασ' Ἰφιγόνης παρηίδα.

1015

1020

καί μὲν πόλεως ἄλωσιν ἐξιῶμενος
 ἢ δῶμ' ὀνήσων ἄλλα τ' ἐκσώσων τέκνα 1025
 ἔκτεινε πολλῶν μίαν ὕπερ, συγγνώστ' ἂν ἦν·
 νῦν δ' οὐνεχ' Ἑλένη μάρτυς ἦν ὃ τ' αὖ λαβὼν
 ἄλοχον κολάζειν προδότιν οὐκ ἠπίστατο,
 τούτων ἕκατι παῖδ' ἐμήν διώλεσεν.
 ἐπὶ τοῖσδε τοίνυν καίπερ ἠδίκημένη 1030
 οὐκ ἠγριούμην οὐδ' ἂν ἔκτανον πόσιν·
 ἀλλ' ἦλθ' ἔχων μοι μαινάδ' ἐνθεον κόρην
 λέκτροις τ' ἐπεισέφρησε, καὶ νύμφα δύο
 ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν κατείχομεν.
 μῶρον μὲν οὖν γυναῖκες, οὐκ ἄλλως λέγω· 1035
 ὅταν δ', ὑπόντος τοῦδ', ἀμαρτάνῃ πόσις
 τᾶνδον παρώσας λέκτρα, μιμεῖσθαι θέλει
 γυνὴ τὸν ἄνδρα χᾶτερον κτᾶσθαι φίλον·
 κᾶπειτ' ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται,
 οἳ δ' αἰτιοὶ τῶνδ' οὐ κλύουσ' ἄνδρες κοκῶς. 1040
 εἰ δ' ἐκ δόμων ἦρπαστο Μενέλεως λάθρα,
 κτανεῖν μ' Ὀρέστην χρῆν, κασιγνήτης πόσιν
 Μενέλαον ὥς σῶσαιμι; σὸς δὲ πῶς πατὴρ
 ἠνέσχετ' ἂν ταῦτ'; εἶτα τὸν μὲν οὐ θανεῖν 1044
 κτείνοντα χρῆν τᾶμ', ἐμὲ δὲ πρὸς κείνου παθεῖν;
 ἔκτειν', ἐτρέφθην ἦνπερ ἦν πορεύσιμον
 πρὸς τοὺς ἐκείνῳ πολεμίους. φίλων γὰρ ἂν
 τίς ἂν πατὴρ σοῦ φόνον ἐκοινώνησέ μοι;
 λέγ' εἰ τι χρήξεις κἀντίθες παρρησίᾳ,
 ὅπως τέθνηκε σὸς πατὴρ οὐκ ἐνδίκως. 1050
 ΗΛ. δίκην ἔλεξας· σὴ δίκη δ' αἰσχροῶς ἔχει·
 γυναῖκα γὰρ χρὴ πάντα συγχωρεῖν πόσει,
 ἥτις φρενήρης· ἥ δὲ μὴ δοκεῖ τάδε,
 οὐδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἦκει λόγων.

- μέμνησο, μῆτερ, οὐς ἔλεξας ὑστάτους
λόγους, διδοῦσα πρὸς σέ μοι παρησίαν. 1055
- ΚΑ. καὶ νῦν γέ φημι κοῦκ ἀπαρνοῦμαι, τέκνον.
ΗΛ. ἄρα κλύουσα, μῆτερ, εἴτ' ἐρξῆς κακῶς;
ΚΑ. οὐκ ἔστι, τῇ σῇ δ' ἡδὺ προσθήσω φρενί.
ΗΛ. λέγοιμ' ἄν· ἀρχὴ δ' ἦδε μοι προοιμίον. 1060
εἶθ' εἶχες, ὦ τεκοῦσα, βελτίους φρένας.
τὸ μὲν γὰρ εἶδος αἵλου ἄξιον φέρειν
Ἑλένης τε καὶ σοῦ, δύο δ' ἔφυτε συγγόνω
ἄμφω ματαίῳ Καστορός τ' οὐκ ἀξίῳ.
ἡ μὲν γὰρ ἀρπασθεῖς ἐκούσ' ἀπώχετο, 1065
σύ δ' ἄνδρ' ἄριστον Ἑλλάδος διώλεσας,
σκῆψιν προτείνουσ', ὥς ὑπὲρ τέκνου πόσιν
ἔκτεινας· οὐ γάρ, ὥς ἔρωγ', Ἰσασί σ' εὖ·
ἦτις θυγατρὸς πρὶν κεκυρῶσθαι σφαγὰς
νέον τ' ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένου 1070
ξανθὸν κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης.
γυνὴ δ' ἀπόντος ἀνδρὸς ἦτις ἐκ δόμων
εἰς κάλλος ἀσκεῖ, διάγραφ' ὥς οὔσαν κακῇν.
οὐδὲν γὰρ αὐτὴν δεῖ θύρασιν εὐπρεπὲς
φαίνειν πρόσωπον, ἣν τι μὴ ζητῇ κακόν. 1075
μόνην δὲ πασῶν οἶδ' ἐγὼ σ' Ἑλληνίδων,
εἰ μὲν τὰ Τρώων εὐτυχοῖ, κεχαρμένην,
εἰ δ' ἦσσαν· εἴη, συννεφοῦσαν ὄμματα,
'Αγαμέμνον' οὐ χοῖξουσας ἐκ Τροίας μολεῖν.
καίτοι καλῶς γε σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι· 1080
ἄνδρ' εἶχες οὐ κακίον· Αἰγίσθου πόσιν,
ὃν Ἑλλὰς αὐτῆς εἴλετο στρατηλάτην.
Ἑλένης δ' ἀδελφῆς τοιάδ' ἐξεργασμένης
ἐξῆν κλέος σοι μέγα λαβεῖν· τὰ γὰρ κακὰ
παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν εἰσοψίν τ' ἔχει. 1085
εἰ δ' ὥς λέγεις σὴν θυγατέρ' ἐκτείνειν πατήρ,

- ἐγὼ τί σ' ἠδίκησ' ἐμός τε σύγγονος;
 πῶς οὐ πόσιν κτείνασα πατροφῶν δόμους
 ἡμῖν προσῆψας, ἀλλ' ἀπηνέγκω λέχη
 τ' ἀλλότρια, μισθοῦ τοὺς γάμους ὠνούμενη; 1090
 κοῦτ' ἀντιφεύγει παιδὸς ἀντὶ σοῦ πόσις,
 οὔτ' ἀντ' ἐμοῦ τέθνηκε, δις τόσως ἐμὲ
 κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν. εἰ δ' ἀμείψεται
 φόνον δικάζων φόνος, ἀποκτενῶ σ' ἐγὼ
 καὶ παῖς Ὀρέστης πατρὶ τιμωρούμενοι· 1095
 εἰ γὰρ δίκαι' ἐκέῖνα, καὶ τὰδ' ἔνδिका.
 [ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ εὐγένειαν εἰσίδων
 γαμεί πονηρᾶν, μῶρός ἐστι· μικρὰ γὰρ
 μεγάλων ἀμείνω σώφροσιν δόμοις ἔχει.
- ΧΟ. τύχη γυναικῶν εἰς γάμους. τὰ μὲν γὰρ εὖ, 1100
 τὰ δ' οὐ καλῶς πίπτοντα δέρομαι βροτῶν.]
- ΚΑ. ὦ παῖ, πέφυκας πατέρα σὸν στεργεῖν ἀεὶ.
 ἔστιν δὲ καὶ τόδ'· οἱ μὲν εἰσιν ἀρσένων,
 οἱ δ' αὖ φιλοῦσι μητέρας μᾶλλον πατρός.
 συγγνώσομαί σοι· καὶ γὰρ οὐχ οὕτως ἄγαν 1105
 χαίρω τι, τέκνον, τοῖς δεδραμένοις ἐμοί.
 σὺ δ' ὦδ' ἄλουτος καὶ δυσείματος χροῶ
 [λεχῶ νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη];
 οἶμοι τάλαινα τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
 ὥς μᾶλλον ἢ χοῆν ἤλασ' εἰς ὄργην πόσιν. 1110
- ΗΛ. ὁπὲ στενάξεις, ἡνίκ' οὐκ ἔχεις ἄκη.
 πατὴρ μὲν οὖν τέθνηκε· τὸν δ' ἐξω χθονὸς
 πῶς οὐ κομίζει παῖδ' ἀλητεύοντα σόν;
- ΚΑ. δέδοικα· τοῦμὸν δ', οὐχὶ τοῦκείνου σκοπῶ.
 [πατρός γάρ, ὥς λέγουσι, θυμοῦται φόνῳ.] 1115
- ΗΛ. τί δαὶ πόσιν σὸν ἄγριον εἰς ἡμᾶς ἔχεις;
- ΚΑ. τρόποι τοιοῦτοι· καὶ σὺ δ' αὐθάδης ἔφους.
- ΗΛ. ἄλγῳ γάρ· ἀλλὰ παύσομαι θυμουμένη.

- ΚΑ. καὶ μὴν ἐκεῖνος οὐκέτ' ἔσται σοι βαρὺς.
 ΗΛ. φρονεῖ μέγ'· ἐν γὰρ τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις. 1120
 ΚΑ. ὀρᾷς, ἂν' αὖ σὺ ζωπυρεῖς νεύκη νέα.
 ΗΛ. σιγῶ· δέδοικα γάρ νιν ὥς δέδοικ' ἐγώ.
 ΚΑ. παῦσαι λόγων τῶνδ'· ἀλλὰ τί μ' ἐκάλεις, τέκνον;
 ΗΛ. ἤκουσας οἶμαι τῶν ἐμῶν λοχενμάτων·
 τούτων ὕπερ μοι θύσον, οὐ γὰρ οἶδ' ἐγώ, 1125
 δεκάτη σελήνη παιδὸς ὥς νομίζεται·
 τρίβων γὰρ οὐκ εἰμ', ἄτοκος οὗς' ἐν τῷ πάρος.
 ΚΑ. ἄλλης τόδ' ἔργον, ἥ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων.
 ΗΛ. αὐτὴν λόχεον κἄτεκον μόνη βρέφος.
 ΚΑ. οὕτως ἀρείων οἶκος ἴδρυται φίλων;
 ΗΛ. πένητας οὐδεὶς βούλεται κτᾶσθαι φίλους.
 ΚΑ. ἀλλ' εἰμι, παιδὸς ἀριθμὸν ὥς τελεσφόρον
 θύσω θεοῖσι· σοὶ δ' ὅταν πράξω χάριν
 τηνδ', εἰμ' ἐπ' ἀγρόν, οὐ πόσις θυηπολεῖ
 Νύμφαισιν. ἀλλὰ τούσδ' ὄχους, ὁπάωνες, 1135
 φάτναις ἄγοντες πρόσθεθ'· ἡνίκ' ἂν δέ με
 δοκῇτε θυσίας τῇσδ' ἀπηλλάχθαι θεοῖς,
 πάρεστε· δεῖ γὰρ καὶ πόσει δοῦναι χάριν.
 ΗΛ. χώρει πένητας εἰς δόμους· φροῦρει δέ μοι
 μή σ' αἰθαλώσῃ πολύνκαπνον στέγος πέπλους. 1140
 θύσεις γὰρ οἷα χρή σε δαίμοσιν θύῃ.
 κανοῦν δ' ἐνῆρκται καὶ τεθηγμένη σφαγίς,
 ἥπερ καθεῖλε ταῦρον, οὐ πέλας πεσεῖ
 πληγείσα· νυμφεύσει δὲ κἂν Αἰδου δόμοις
 ὥπερ ξυνηῦδες ἐν φάει. τοσήνδ' ἐγώ 1145
 δώσω χάριν σοι, σὺ δὲ δίκην ἐμοὶ πατρός.
 ΧΟ. ἄμοιβαὶ κακῶν· μετὰτροποι πνέου- στρ.
 σιν αὔραι δόμων. τότε μὲν ἐν λουτροῖς
 ἔπεσεν ἐμὸς ἐμὸς ἀρχέτας,

1147 — 1154 = 1155 — 1162

- ἰάχῃσεν δὲ στέγα λάινοί
 τε θριγκοὶ δόμων, τὰδ' ἐνέποντος· ὦ
 σχέτλια, τί με, γύναι, φονεύεις φίλαν
 πατρίδα δεκέτεσι
 σποραῖσιν ἐλθόντ' ἐμάν;
 παλίσρους δὲ τάνδ' ὑπάγεται δίκαι
 διαδρόμου λέχους, μέλεον ἅ πόσιν
 χρόνιον ἰκόμενον εἰς οἴκους
 Κυκλώπειά τ' οὐράνια τείχε' ὁ-
 ξυθήκτω βέλει κατέκαν' αὐτόχειρ,
 πέλεκυν ἐν χεροῖν λαβοῦσα. τλάμων
 πόσις, ὅ τί ποτε τὰν
 τάλαιναν ἔσχευε κακόν.
 ὀρεῖα τις ὥς λείαν' ὀργάδων
 δρύοχα νεμομένα, τάδε κατήνυσεν.
 ΚΛ. ὦ τέκνα, πρὸς θεῶν μὴ κτάνητε μητέρα.
 ΧΟ. κλύεις ὑπώροφον βοάν;
 ΚΛ. ἰὼ μοί μοι.
 ΧΟ. ᾤμωξα καγὰ πρὸς τέκνων χειρουμένης.
 νέμει τοι δίκαι θεός, ὅταν τύχη·
 σχέτλια μὲν ἔπαθες, ἀνόσια δ' εἰργάσω,
 τάλαιν', εὐνέταν.
 ἀλλ' οἷδε μητρὸς νεοφόνους ἐν αἵμασι
 πεφυρμένοι βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα,
 τρόπαια δείγματ' ἀθλίων προσφραγμάτων.
 οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οἶκος ἀθλιώτερος
 τῶν Ταυταλείων οὐδ' ἔφν ποτ' ἐκρόνων.
 ΟΡ. ἰὼ Γᾶ καὶ Ζεῦ πανδερκέτα
 βροτῶν, ἴδετε τὰδ' ἔργα φόνι-
 α μυσαρά, δίγωνα σώματ' ἐν
 χθονὶ κείμενα, πλάγᾳ

1150

ἀντ. 1155

1160

1165

1170

1175

στρ.

1180

1177 — 1189 = 1190 — 1205

χερὸς ὑπ' ἐμᾶς, ἄποιν' ἐμῶν πημάτων.

* * * * *

* * * * *

ΗΛ. δακρύτ' ἄγαν, ὦ σύγγγον', αἰτία δ' ἐγώ.
διὰ πυρὸς ἔμολον ἅ τάλαινα ματρὶ τᾷδ',
ἃ μ' ἔτικτε κούραν.

ΟΡ. ἰὼ τύχας, τᾶς σᾶς τύχας, μᾶτερ τεκοῦσ', 1185
ἄλαστα μέλεα καὶ πέρα
παθοῦσα σῶν τέκνων ὑπαί.

πατρὸς δ' ἔτισας φόνον δικαίως.

ἰὼ Φοῖβ', ἀνύμνησας δίκαν, ἀντ. 1190

ἄφραντα φανερά δ' ἐξέπρα-

ξας ἄχεα, φόνια δ' ὥπασας

λέχε' ἀπὸ γᾶς Ἑλλανίδος.

τίνα δ' ἐτέραν μόλω πόλιν; τίς ξένος,

τίς εὐσεβὴς ἐμὸν κᾶρα 119·

προσόψεται ματέρα κτανόντος;

ΗΛ. ἰὼ ἰώ μοι. ποῖ δ' ἐγώ; τίν' εἰς χορόν,

τίνα γάμον εἶμι; τίς πόσις με δέξεται

νυμφικὰς ἐς εὐνάς; 1200

ΟΡ. πάλιν, πάλιν φρόνημα σὸν μετεστάθη [πρὸς αὐ-
ραν].

φρονεῖς γὰρ ὅσια νῦν, τότε' οὐ

φρονοῦσα, δεινὰ δ' εἰργάσω,

φίλα, κασίγνητον οὐ θέλοντα. 1205

κατεῖδες, οἷον ἅ τάλαιν' ἐμῶν πέπλων στρ.

ἐλάβετ', ἔδειξε μαστὸν ἐν φοναῖς, ὦ

ἰώ μοι, πρὸς πέδῳ

τιθεῖσα γόνατα μέλεα; τακόμαν δ' ἐγώ.

ΗΛ. σάφ' οἶδα, δι' ὀδύνας ἔβας, ἤγιον 1210

κλύων γόον ματρός, ἃ σ' ἔτικτεν.

1206 — 1212 = 1213 — 1220

- ΟΡ.** βοᾶν δ' ἔλασκε τάνδε, πρὸς γένυν ἐμὴν ἄντ.
 τιθεῖσα χεῖρα· τέκος ἐμόν, λιπαίνω· 1215
 παρήδων τ' ἐξ ἐμῶν
 ἐκρήμναθ', ὥστε χέρας ἐμὰς λιπεῖν βέλος.
- ΗΛ.** τάλαινα. πῶς ἔτλας φόνον δι' ὀμμάτων
 ἰδεῖν σέθεν ματρός ἐκπνεούσας; 1220
- ΟΡ.** ἐγὼ μὲν ἐπιβαλὼν φάρη κόραις ἐμαῖς στρ.
 φασγάνῳ κατηροξάμαν
 ματέρος ἔσω δέρας μεθείς.
- ΗΛ.** ἐγὼ δ' ἐπενεκέλευσά σοι
 ξίφους τ' ἐφηψάμαν ἄμ' ὦ, 1225
 δεινότατον παθέων ἔρεξας.
- ΟΡ.** λαβοῦ, κάλυπτε μέλεα ματέρος πέπλοις ἄντ.
 καὶ καθάρμοσον σφαγὰς.
 φονέας ἔτικτες ἄρά σοι.
- ΗΛ.** ἰδοῦ, φίλαν τε κοῦ φίλαν 1230
 φάρεα σέ γ' ἀμφιβάλλομεν,
 τέρμα κακῶν μεγάλων δόμοισιν.
- ΧΟ.** ἀλλ' οἷδε δόμων ὑπὲρ ἐκροτάτων
 φαίνουσι τινες δαίμονες ἢ θεῶν
 τῶν οὐρανίων; οὐ γὰρ θνητῶν γ' 1235
 ἦδε κέλευθος· τί ποτ' εἰς φανεράν
 ὄψιν βαίνουσι βροτοῖσιν;
- ΔΙ.** Ἀγαμέμνονος παῖ, κλυθι· δλίπνυχοι δέ σε
 καλοῦσι μητρός σύγγονοι Διόσκοροι,
 Κάστωρ κασίγνητός τε Πολυδεύκης ὅδε. 1240
 δεινὸν δὲ ναὸς ἀγτίως πόντου σάλον
 παύσαντ' ἀφίγμεθ' Ἄργος, ὡς ἐσείδομεν
 σφαγὰς ἀδελφῆς τῆσδε, μητέρος δὲ σῆς.
 δίκαια μὲν νῦν ἦδ' ἔχει· σὺ δ' οὐχὶ δρᾶς,
 Φοῖβός τε Φοῖβος — ἀλλ' ἄναξ γὰρ ἐστ' ἐμός, 1245

1221 — 1226 = 1227 — 1232

σιγῶ· σοφὸς δ' ὦν οὐκ ἔχρησέ σοι σοφά.
 αἰνεῖν δ' ἀνάγκη ταῦτα· τάντεῦθεν δὲ χρὴ
 πράσσειν ἃ μοῖρα Ζεὺς τ' ἔκρανε σοῦ πέρι.
 Πυλάδῃ μὲν Ἥλεκτραν δὸς ἄλοχον εἰς δόμους,
 σὺ δ' Ἄργος ἔκλιπ'· οὐ γὰρ ἔστι σοι πόλιν 1250
 τήνδ' ἐμβατεύειν, μητέρα κτείναντα σὴν.
 δειναὶ δὲ Κῆρες σ' αἰ κυνώπιδες θεαὶ
 τροχηλατήσους' ἐμμανῇ πλανώμενον.
 ἔλθων δ' Ἀθήνας Παλλάδος σεμνὸν βρέτας
 πρόσπτυξον· εἴρξει γὰρ νιν ἔπτομένας 1255
 δεινοῖς δράκουσιν ὥστε μὴ ψαύειν σέθεν,
 γοργῶφ' ὑπερτείνουσά σου κάρη κύκλον.
 ἔστιν δ' Ἀρεῶς τις ὄχθος, οὐ πρῶτον θεοὶ
 ἔξοντ' ἐπὶ ψῆφοισιν αἵματος πέρι,
 Αἰγροόθιον ὅτ' ἔκταν' ὠμόφρων Ἄρης, 1260
 μῆνιν θυγατρὸς ἀνοσίω· νυμφευμάτων,
 πόντου κρέοντος παῖδ', ἵν' εὐσεβεστάτῃ
 ψῆφος βεβαία τ' ἔστιν ἔκ γε τοῦ θεοῖς.
 ἐνταῦθα καὶ σὲ δεῖ δραμεῖν φόνου πέρι.
 ἴσαι δέ σ' ἐκσώζουσι μὴ θανεῖν δίκη 1265
 ψῆφοι τεθεῖσαι· Αοξίας γὰρ αἰτίαν
 εἰς αὐτὸν οἴσει, μητέρος χρήσας φόνον.
 καὶ τοῖσι λοιποῖς ὅδε νόμος τεθήσεται,
 νικᾶν ἴσαις ψῆφοισι τὸν φεύγοντ' ἀεὶ.
 δειναὶ μὲν οὖν θεαὶ τῶδ' ἄχει πεπληγμέναι 1270
 πάγον παρ' αὐτὸν χάσμα δύσονται χθονός,
 σεμνὸν βροτοῖσιν εὐσεβὲς χρηστήριον.
 σὲ δ' Ἀρκάδων χρὴ πόλιν ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς
 οἰκεῖν Λυκαίου πλησίον σηκώματος·
 ἐπώνυμος δὲ σοῦ πόλις κεκλησεται. 1275
 σοὶ μὲν τὰδ' εἶπον· τόνδε δ' Αἰγίσθου νέκυν
 Ἄργους πολῖται γῆς καλύψουσιν τάφῳ.

- μητέρα δὲ τὴν σὴν ἄρτι Ναυπλίαν παρῶν
 Μενέλαος, ἐξ οὗ Τρωικὴν εἶλε χθόνα,
 Ἑλένη τε θάψει· Πρωτέως γὰρ ἐκ δόμων 1280
 ἦκει λιποῦς· Αἴγυπτον οὐδ' ἤλθεν Φρύγας.
 Ζεὺς δ', ὥς ἔρις γένοιτο καὶ φόνος βροτῶν,
 εἰδῶλον Ἑλένης ἐξέπεμψ' εἰς Ἴλιον.
 Πυλάδης μὲν οὖν κόρην τε καὶ δάμαρτ' ἔχων
 Ἀχαιίδος γῆς οἰκαδ' εἰσπορευέτω 1285
 καὶ τὸν λόγῳ σὸν πενθερὸν κοιμίζεται
 Φωκέων ἐς αἶαν καὶ δότῳ πλούτου βάρος.
 σὺ δ' Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαλὼν ποδὶ
 χάσσει πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαιμόνα.
 πεπρωμένην γὰρ μοῖραν ἐκπλήσας φόνου 1290
 εὐδαιμονήσεις τῶνδ' ἀπαλλαχθεὶς πόνῳ
 ΧΟ. ὦ παῖδε Διός, θέμις εἰς φθογγὰς
 τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν;
 ΔΙ. θέμις, οὐ μυσαρῶς τοῖσδε σφαγίοις.
 ΟΡ. καὶ μοὶ μύθου μέτα, Τυνδαρίδαι; 1295
 ΔΙ. καὶ σοί· Φοίβῳ τήνδ' ἀναθήσω
 πρᾶξιν φονίαν.
 ΧΟ. πῶς ὄντε θεῶ τῆσδέ τ' ἀδελφῶ
 τῆς καταφθιμένης
 οὐκ ἠρκέσατον κῆρας μελάθροισι; 1300
 ΔΙ. μοῖραν ἀνάγκης ἦγεν τὸ χρεῶν,
 Φοίβου τ' ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαί.
 ΗΛ. τίς δ' ἔμ' Ἀπόλλων, ποῖοι χρησμοὶ
 φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι;
 ΔΙ. κοινὰ πράξεις, κοινὸι δὲ πότμοι, 1305
 μία δ' ἀμφοτέρους
 ἄτη πατέρων διέκναισεν.
 ΟΡ. ὦ σύγγονέ μοι, χρονίαν σ' εἰδὼν

- τῶν σῶν εὐθὺς φίλτρων στέρομαι
καὶ σ' ἀπολείψω σοῦ λειπόμενος. 1310
- ΔΙ. πόσις ἔστ' αὐτῇ καὶ δόμος· οὐχ ἦδ'
οἴκτρ' ἀπέπονθεν, πλὴν ὅτι λείπει
πόλιν Ἀργείων.
- ΟΡ. καὶ τίνες ἄλλαι στοναχαὶ μείζους
ἢ γῆς πατρῴας ὄρον ἐκλείπειν;
ἀλλ' ἐγὼ οἴκων ἔξειμι πατρὸς 1315
καὶ ἐπ' ἀλλοτριαῖς ψήφοισι φόνου
μητρὸς ὑφέξω.
- ΔΙ. θάρσει· Παλλάδος
ὀσίαν ἦξεις πόλιν· ἀλλ' ἀνέχου. 1320
- ΗΛ. περὶ μοι στέροινς στέρονα πρόσαπον,
σύγγονε φίλτατε·
διὰ γὰρ ζευγνῦσ' ἡμᾶς πατρῶων
μελάθρων μητρὸς φόνιοι κατάραι.
- ΟΡ. βάλε, πρόσπτυξον σῶμα· θανόντος δ'
ὥς ἐπὶ τύμβῳ καταθρήνησον. 1325
- ΔΙ. φεῦ φεῦ· δεινὸν τόδ' ἐγηρύσω
καὶ θεοῖσι κλύειν.
ἐνὶ γὰρ κάμοι τοῖς τ' οὐρανίδαις
οἴκτοι θνητῶν πολυμόχθων. 1330
- ΟΡ. οὐκέτι σ' ὄψομαι.
- ΗΛ. οὐδ' ἐγὼ εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω.
- ΟΡ. τάδε λοισθιά μοι προσφθέγματά σου.
- ΗΛ. ὦ χαῖρε, πόλις·
χαίρετε δ' ὑμεῖς πολλά, πολίτιδες. 1335
- ΟΡ. ὦ πιστοτάτη, στείχεις ἤδη;
- ΗΛ. στείλω βλέφαρον τέγγουσ' ἀπαλόν.
- ΟΡ. Πυλάδῃ, χαίρων ἴθι, νυμφεύου
δέμας Ἥλέκτρας. 1340
- ΔΙ. τοῖσδε μελήσει γάμος· ἀλλὰ κύνας

τάσδ' ὑποφεύγων στεῖχ' ἐπ' Ἀθηνῶν
 δεινὸν γὰρ ἔχνος βάλλουσ' ἐπὶ σοὶ
 χειροδράκοντες χρῶτα κελαιναί,
 δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι·
 νῶ δ' ἐπὶ πόντον Σικελὸν σπουδῇ
 σώσοντε νεῶν πρῶρας ἐνάλους.
 διὰ δ' αἰθερίας στείχοντε πλακὸς
 τοῖς μὲν μυσαροῖς οὐκ ἐπαρήγομεν,
 οἷσιν δ' ὅσιον καὶ τὸ δίκαιον
 φίλον ἐν βίῳ, τούτους χαλεπῶν
 ἐκλύοντες μόχθων σῶζομεν.
 οὕτως ἀδικεῖν μηδεὶς θελέτω
 μηδ' ἐπιόρκων μέτα συμπλείτω·
 θεὸς ὦν θνητοῖς ἀγορεύω.

1345

1350

1355

ΧΟ. χαίρετε· χαίρειν δ' ὅστις δύναται
 καὶ ξυντυχία μή τινι κάμνει
 θνητῶν, εὐδαίμονα πρᾶσσει.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΙΟΛΑΟΣ.

ΚΟΠΡΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΔΗΜΟΦΩΝ.

ΜΑΚΑΡΙΑ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΑΛΚΜΗΝΗ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΤΡΥΣΘΕΥΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἰόλαος υἱὸς μὲν ἦν Ἰφικλέους, ἀδελφιδουὺς δὲ
 Ἡρακλέους· ἐν νεότητι δ' ἐκείνῳ συστρατευσάμενος
 ἐν γῆρα τοῖς ἐξ ἐκείνου βοηθὸς εὖνους παρέστη. τῶν
 γὰρ παίδων ἐξ ἀπάσης ἐλαυνομένων γῆς ὑπ' Εὐρυ-
 σθέως, ἔχων αὐτοὺς ἦλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ κεῖ προσ- 5
 φυγῶν τοῖς θεοῖς ἔσχε τὴν ἀσφάλειαν Δημοφῶντος
 τῆς πόλεως κρατοῦντος. Κοπρέως δὲ τοῦ Εὐρυσθέως
 κήρυκος ἀποσπᾶν θέλωντος τοὺς ἱκέτας ἐκώλυσεν αὐ-
 τόν· ὁ δὲ ἀπῆλθε πόλεμον ἀπειλήσας προσδέχεσθαι.
 Δημοφῶν δὲ τούτου μὲν ὀλιγῶρει· χρησμῶν δὲ αὐτῷ 10
 νικηφόρων γενηθέντων, εἰάν Διμήτρι τὴν εὐγενε-
 στάτην παρθένων σφάξῃ, τοῖς λόγοις βαρέως ἔσχευ·
 οὔτε γὰρ ἰδίαν οὔτε τῶν πολιτῶν τινος θιγατέρα χά-
 ριν τῶν ἱκετῶν ἀποκτεῖναι δίκαιον ἡγεῖτο. τὴν μαν-
 τεῖαν δὲ προγνοῦσα μία τῶν Ἡρακλέους παίδων Μα- 15
 καρία, τὸν θάνατον ἐκουσίως ὑπέστη. ταύτην μὲν
 οὖν εὐγενῶς ἀποθανοῦσαν ἐτίμησαν· αὐτοὶ δὲ τοὺς
 πολεμίους ἐπιγνόντες παρόντας, εἰς τὴν μάχην ὤρ-
 μησαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΙΑΙ.

ΙΟ. Πάλαι ποτ' ἐστὶ τοῦτ' ἐμοὶ δεδογμένον·
ὁ μὲν δίκαιος τοῖς πέλας πέφυκ' ἀνὴρ,
ὁ δ' εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον
πόλει τ' ἄχρηστος καὶ συναλλάσσειν βαρὺς,
αὐτῷ δ' ἄριστος· οἶδα δ' οὐ λόγῳ μαθῶν.
ἐγὼ γὰρ αἰδοῖ καὶ τὸ συγγενὲς σέβων,
ἐξὸν κατ' Ἄργος ἡσυχῶς ναίειν, πόνων
πλείστων μετέσχον εἰς ἀνὴρ ὢν Ἡρακλεῖ,
ὅτ' ἦν μεθ' ἡμῶν· νῦν δ' ἐπεὶ κατ' οὐρανὸν
ναίει, τὰ κείνου τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς
σώζω τάδ' αὐτὸς δεόμενος σωτηρίας.
ἐπεὶ γὰρ αὐτῶν γῆς ἀπηλλάχθη πατήρ,
πρωτὸν μὲν ἡμᾶς ἦθελ' Εὐρυσθεὺς κτανεῖν·
ἀλλ' ἐξέδραμεν· καὶ πόλις μὲν οἴχεται,
ψυχὴ δ' ἐσώθη. φεύγομεν δ' ἀλώμενοι
ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν.
πρὸς τοῖς γὰρ ἄλλοις καὶ τόδ' Εὐρυσθεὺς κακοῖ
ὑβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι·
πέμπων ὅπου γῆς πυνθάνοιθ' ἰδρυμένους
κήρυκας ἐξαιτεῖ τε καὶ αἰεὶ γει χθονός,
πόλιν προτείνων Ἄργος οὐ σμικρὰν φίλην
ἐχθρὰν τε θέσθαι, χαῦτὸν εὐτυχοῦνθ' ἅμα.

οἱ δ' ἄσθενῇ μὲν τὰπ' ἐμοῦ δεδορκότες,
 σμικροὺς δὲ τοῦσδε καὶ πατρὸς τητωμένους,
 τοὺς κρείσσοντας σέβοντες ἐξείργουσι γῆς. 25
 ἐγὼ δὲ σὺν φεύγουσι συμφεύγω τέκνοις
 καὶ σὺν κακῶς πράσσουσι συμπάσχω κακῶς
 ὀκνῶν προδοῦναι, μὴ τις ᾧδ' εἴπη βροτῶν·
 ἴδεσθ', ἐπειδὴ παισὶν οὐκ ἔστιν πατήρ,
 Ἰόλαος οὐκ ἤμυνε συγγενὴς γεγώς. 30
 πάσης δὲ χώρας Ἑλλάδος τητῶμενοι,
 Μαραθῶνα καὶ σύγκληρον ἐλθόντες χθόνα
 ἱκέται καθεζόμεσθα βώμιοι θεῶν,
 προσωφελῆσαι· πεδία γὰρ τῆσδε χθονὸς
 δισσὺς κατοικεῖν Θησέως παῖδας λόγος 35
 κλήρω λαχόντας, ἐκ γένους Πανδίουος,
 τοῖσδ' ἐγγὺς ὄντας· ὧν ἕκατι τέρμονας
 κλεινῶν Ἀθηνῶν τόνδ' ἀφικόμεσθ' ὄρου.
 δυοῖν γερόντοιν δὲ στρατηγεῖται φυγῇ·
 ἐγὼ μὲν ἄμφι τοῖσδε καλχαίνων τέκνοις, 40
 ἢ δ' αὖ τὸ θῆλυ παιδὸς Ἀλκμήνη γένος
 ἔσωθε ναοῦ τοῦδ' ὑπηγκαλισμένη
 σώξει· νέας γὰρ παρθένους αἰδούμεθα
 ὄχλῳ πελάζειν ἀπιβωμιοστατεῖν.
 Ὑλλος δ' ἀδελφοί θ' οἷσι πρεσβεύει γένος 45
 ξητοῦς· ὅπου γῆς πύργον οἰκούμεθα,
 ἦν τῆσδ' ἀπωθώμεσθα πρὸς βίαν χθονός.
 ᾧ τέκνα τέκνα, δεῦρο, λαμβάνεσθ' ἐμῶν
 πέπλων· ὄρω κήρυκα τόνδ'· Εὐρουσθίως
 στείχοντ' ἐφ' ἡμᾶς, οὗ διωκόμεσθ' ὑπο 50
 πάσης ἀλῆται γῆς ἀπεστερημένοι.
 ᾧ μῖστος, εἰθ' ὅλοιο χῶ πέμψας σ' ἀνὴρ·
 ὥς πολλὰ δὴ καὶ τῶνδε γενναίῳ πατρὶ
 ἐκ τοῦδε ταύτου στόματος ἤγγραιας κακά.

- ΚΟ. ἦ που καθῆσθαι τήνδ' ἔδραν καλὴν δοκεῖς 55
 πόλιν τ' ἀφῖχθαι σύμμαχον; κακῶς φρονῶν·
 οὐ γάρ τις ἔστιν ὃς πάροιθ' αἰρήσεται
 τὴν σὴν ἀχρεῖον δύναμιν ἀντ' Εὐρυσθέως·
 χάρις τί μοχθεῖς ταῦτ'; ἀνίστασθαι σε χορὴ
 εἰς Ἄργος, οὗ σε λεύσιμος μένει δίκη. 60
- ΙΟ. οὐ δῆτ' ἐπεὶ μοι βωμὸς ἀρκέσει θεοῦ
 ἐλευθέρα τε γὰρ ἐν ἧ βεβήκαμεν.
- ΚΟ. βούλει πόνον μοι τῇδε προσθεῖναι χειρὶ;
 ΙΟ. οὔτοι βία γέ μ' οὐδὲ τούσδ' ἄξεις λαβών.
- ΚΟ. γνώσει σύ· μάντις δ' ἦσθας οὐ καλὸς τάδε. 65
- ΙΟ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦτ' ἐμοῦ ζωντός ποτε.
- ΚΟ. ἄπαιρ' ἐγὼ δὲ τούσδε, κἂν σὺ μὴ θέλῃς,
 ἄξω νομίζων οὐπὲρ εἰς Εὐρυσθέως.
- ΙΟ. ὦ τὰς Ἀθῆνας δαρὸν οἰκοῦντες χρόνον,
 ἀμύνεθ'· ἱκέται δ' ὄντες ἀγοραῖον Διὸς 70
 βιαζόμεσθα καὶ στέφη μιαίνεσθαι,
 πόλει τ' ὄνειδος καὶ θεῶν ἀτιμία.
- ΧΟ. ἔα ἔα· τίς ἢ βοὴ βωμοῦ πέλας στρ.
 ἔστηκε; ποῖαν συμφορὰν δείξει τάχα;
- ΙΟ. ἴδετε τὸν γέροντ' ἀμαλὸν ἐπὶ πέδῳ 75
 χύμενον· ὦ τάλας.
- ΧΟ. πρὸς τοῦ ποτ' ἐν γῇ πτώμα δύστηνον πίτυεις;
 * * * * *
- ΙΟ. ὅδ' ὦ ξένοι με σοὺς ἀτιμάζων θεοὺς
 ἔλκει βιαίως Ζηνὸς ἐκ προβωμίων.
- ΧΟ. σὺ δ' ἐκ τίνος γῆς, ὦ γέρον, τετράπυλιν 80
 ξύννοικον ἦλθες λαόν; ἢ πέρα-
 θεν ἄλλω πλάτῃ
 κατέχετ' ἐκλιπόντες Εὐβοῖδ' ἀκτάν;

- ΙΟ. οὐ νησιώτην, ὦ ξένοι, τρίβω βίου,
ἀλλ' ἐκ Μυκηναῶν σὴν ἀφίγμεθα χθόνα. 85
- ΧΟ. ὄνομα τί σε, γέρον,
Μυκηναῖος ὠνόμαζεν λεώς;
- ΙΟ. τὸν Ἡράκλειον ἴστε που παραστάτην
Ἰόλαον· οὐ γὰρ σῶμ' ἀκήρυκτον τόδε.
- ΧΟ. οἶδ' εἰσακούσας καὶ πρίν· ἀλλὰ τοῦ 90
ποτ' ἐν χειρὶ σᾶ κομίζεις κόρους
νεοτρεφεῖς; φράσον.
- ΙΟ. Ἡρακλέους οἶδ' εἰσὶ παῖδες, ὦ ξένοι, ἀντ.
ἰκέται σέθεν τε καὶ πόλεως ἀφίγμενοι.
- ΧΟ. τί χρέος ἦ λόγων πόλεος, ἐνεπέ μοι, 95
μελούμενοι τυχεῖν;
- ΙΟ. μήτ' ἐκδοθῆναι μήτε πρὸς βίαν θεῶν
τῶν σῶν ἀποσπασθέντες εἰς Ἄργος μολεῖν.
- ΚΟ. ἀλλ' οὔτι τοῖς σοῖς δεσπόταις τὰδ' ἀρκέσει,
οἷ σοῦ κρατοῦντες ἐνθάδ' εὐρίσκουσί σε. 100
- ΧΟ. εἰκὸς θεῶν ἰκτῆρας αἰδεῖσθαι, ξένε,
καὶ μὴ βιαίῳ χειρὶ δαιμόνων
ἀπολιπεῖν ἔδη·
πότνια γὰρ Δίκα τὰδ' οὐκ πείσεται.
- ΚΟ. ἐκπεμπέ νυν γῆς τούσδε τοὺς Εὐρυσθέως, 105
κοῦδ' ἐν βιαίῳ τῇδε χρῆσομαι χειρὶ.
- ΧΟ. ἄθεον ἰκεσίαν
μεθεῖναι πόλει ξένων προστροπᾶν.
- ΚΟ. καλὸν δέ γ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα,
εὐβουλίας τυχόντα τῆς ἀμείνονος. 110
- ΧΟ. οὐκοῦν τυράννῳ τῆσδε γῆς φράσαντά σε
χρῆν ταῦτα τολμᾶν, ἀλλὰ μὴ βίᾳ ξένους
θεῶν ἀφέλκειν, γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν.
- ΚΟ. τίς δ' ἐστὶ χώρας τῆσδε καὶ πόλεως ἄναξ;
- ΧΟ. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖς Δημοφῶν ὁ Θησέως. 115

- ΚΟ. πρὸς τοῦτον ἄγὼν ἄρα τοῦδε τοῦ λόγου
 μάλιστ' ἂν εἴη· τᾶλλα δ' εἴρηται μάτην.
- ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς ἐρχεται σπουδὴν ἔχων
 Ἀκάμας τ' ἀδελφός, τῶνδ' ἐπήκοοι λόγων.
- ΔΗ. ἐπεὶ περ ἐφθης πρέσβυς ὦν νεωτέρους 120
 βοηδρομήσας τήνδ' ἐπ' ἐσχάραν Διός,
 λέξον, τίς ὅχλον τόνδ' ἀθροίζεται τύχη;
- ΧΟ. ἰκέται κἀθηνται παῖδες οὐδ' Ἡρακλέους
 βῶμον καταστέψαντες ὥς ὄρεῖς, ἄναξ,
 πατρός τε πιστὸς Ἰόλεως παραστάτης. 125
- ΔΗ. τί δῆτ' ἱγμῶν ἦδ' ἐδεῖτο συμφορά;
- ΧΟ. βία νιν οὗτος τῆσδ' ἀπ' ἐσχέρας ἄγειν
 ζητῶν βοὴν ἔσθησε κᾶσφηλεν γόνυ
 γέροντος, ὥστε μ' ἐκβαλεῖν οἴκτῳ δάκρυ.
- ΔΗ. καὶ μὴν στολήν γ' Ἑλληνα καὶ ἑνθμόν πέπλων
 ἔχει, τὰ δ' ἔργα βαρβάρου χερὸς τάδε. 131
 σὸν δὴ τὸ φράζειν ἐστὶ μὴ μέλλειν τ' ἐμοί,
 ποίας ἀφῖξαι δεῦρο γῆς ὄρους λιπῶν;
- ΚΟ. Ἀργεῖός εἰμι, τοῦτο γὰρ θέλεις μαθεῖν·
 ἐφ' οἷσι δ' ἦκω καὶ παρ' οὗ λέγειν θέλω. 135
 πέμπει Μυκηνηῶν δεῦρό μ' Εὐρουσθενὺς ἄναξ
 ἄξοντα τοῦσδε· πολλὰ δ' ἦλθον, ὧ ξένε,
 δίκαι' ὁμαρτῇ δρᾶν τε καὶ λέγειν ἔχων.
 Ἀργεῖος ὦν γὰρ αὐτὸς Ἀργείους ἄγω
 ἐκ τῆς ἑμαυτοῦ τοῦσδε δραπέτας ἔχων, 140
 νόμοισι τοῖς ἐκεῖθεν ἐψηφισμένους
 θανεῖν· δίκαιοι δ' ἐσμέν οἰκοῦντες πόλιν
 αὐτοὶ καθ' αὐτῶν κυρίους κραίνειν δίκας.
 πολλῶν δὲ κἄλλων ἐστίας ἀφιγμένων,
 ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοισίδ' ἔσταμεν λόγοις, 145
 κούδεις ἐτόλμησ' ἴδια προσθέσθαι κακά.
 ἀλλ' ἢ τιν' εἰς σὲ μωρίαν ἐσκεμμένοι

δεῦρ' ἦλθον ἢ κίνδυνον ἐξ ἀμηχάνων
 ῥίπτοντες, εἴτ' οὖν εἴτε μὴ γενήσεται·
 οὐ γὰρ φρενήρη γ' ὄντα σ' ἐλπίζουσί που 150
 μόνον τοσαύτης ἦν ἐπῆλθον Ἑλλάδος
 τὰς τῶνδ' ἀβούλους συμφορὰς κατοικτιεῖν·
 φέρο' ἀντίθες γάρ, τούσδε τ' εἰς γαίαν παρείς
 ἡμᾶς τ' ἐάσας ἐξάγειν, τί κερδανεῖς;
 τὰ μὲν παρ' ἡμῶν τοιάδ' ἔστι σοι λαβεῖν, 155
 Ἄργους τοσὴνδε χεῖρα τήν τ' Εὐρυσθέως
 ἰσχὺν ἅπασαν τῇδε προσθέσθαι πόλει.
 ἦν δ' εἰς λόγους τε καὶ τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα
 βλέψας πεπανθῆς, εἰς πάλῃν καθίσταται
 δορὸς τὸ προᾶγμα· μὴ γὰρ ὥς μεθήσομεν 160
 δόξης ἀγῶνα τόνδ' ἄτερ χαλυβδικοῦ.
 τί δῆτα φήσεις, ποῖα πεδί' ἀφαιρεθεῖς
 Τίρυνθίους θεῖς πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν,
 ποίοις δ' ἀμύνων συμμαχοῖς, τίνος δ' ὕπερ
 θάψεις νεκροὺς πεσόντας; ἢ κακὸν λόγον 165
 κτήσῃ πρὸς ἀστῶν, εἰ γέροντος οὐνεκα
 τύμβου τὸ μηδὲν ὄντος, ὥς εἰπεῖν ἔπος,
 παίδων τε τῶνδ' εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα.
 ἔρεῖς τὸ λῶστον ἐλπίδ' εὐρήσειν μόνον.
 καὶ τοῦτο πολλῶ τοῦ παρόντος ἐνδεές· 170
 κακῶς γὰρ Ἀργείοισιν οἶδ' ὠπλισμένοι
 μάχονται ἂν ἠβήσαντες, εἴ τι τοῦτό σε
 ψυχὴν ἐπαίρει, χοῦν μέσῳ πολὺς χρόνος,
 ἐν ᾧ διεργασθεῖτ' ἄν. ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ·
 δοὺς μηδέν, ἀλλὰ τᾶμ' ἐὼν ἄγειν ἐμὲ 175
 κτῆσαι Μυκῆνας, μηδ' ὅπερ φιλεῖτε δρᾶν
 πάθῃς σὺ τοῦτο, τοὺς ἀμείνονας παρὸν
 φίλους ἐλέσθαι, τοὺς κακίονας λάβῃς.

- ΧΟ. τίς ἂν δίκην κρίνειεν ἢ γνώῃ λόγον,
 πρὶν ἂν παρ' ἄμφοιν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῶς; 180
- ΙΟ. ἄναξ, ὑπάρχει μὲν τόδ' ἐν τῇ σῇ χθονί,
 εἰπεῖν ἀκούσαί τ' ἐν μέρει πάρεστί μοι,
 κούδεις μ' ἀπώσσει πρόσθεν ὥσπερ ἄλλοθι.
 ἡμῖν δὲ καὶ τῷδ' οὐδέν ἐστιν ἐν μέσῳ·
 ἐπεὶ γὰρ Ἄργους οὐδὲν ἔσθ' ἡμῖν ἔτι, 185
 ψήφῳ δοκῆσαν, ἀλλὰ φεύγομεν πάτραν,
 πῶς ἂν δικαίως ὡς Μυκηναίους ἄγοι
 ὧδ' ὄντας ἡμᾶς, οὓς ἀπήλασαν χθονός;
 ξένοι γὰρ ἐσμεν. ἢ τὸν Ἑλλήνων ὄρον
 φεύγειν δικαιοῦθ' ὅστις ἂν ἄργος φύγῃ; 190
 οὐκ οὖν Ἀθήνας γ'· οὐ γὰρ Ἀργείων φόβῳ
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελῶσι γῆς.
 οὐ γὰρ τι Τραχίς ἐστιν οὐδ' Ἀχαιικὸν
 πόλισμ', ὅθεν σὺ τοῦσδε τῇ δίκῃ μὲν οὔ,
 τὸ δ' Ἄργος ὀγκῶν, οἶάπερ καὶ νῦν λέγεις, 195
 ἥλαυνες ἱκέτας βωμίους καθημένους.
 εἰ γὰρ τόδ' ἔσται καὶ λόγους κρανοῦσι σοὺς,
 οὐκ οἶδ' Ἀθήνας τάσδ' ἐλευθέρως ἔτι.
 ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα καὶ φύσιν·
 θνήσκειν θελήσους· ἢ γὰρ αἰσχύνῃ πάρος 200
 τοῦ ξῆν παρ' ἐσθλοῖς ἀνδράσιν νομίζεται.
 πόλιν μὲν ἀρκεῖ· καὶ γὰρ οὐν ἐπίφθονον
 λίαν ἐπαινεῖν ἐστι, πολλάκις δὲ δὴ
 καὐτὸς βαρυνθεὶς οἶδ' ἄγαν αἰνούμενος·
 σοὶ δ' ὡς ἀνάγκη τοῦσδε βούλομαι φράσαι 205
 σῶζειν, ἐπεὶ περ τῆσδε προστατεῖς χθονός.
 Πιτθεὺς μὲν ἐστὶ Πέλοπος, ἐκ δὲ Πιτθέως
 Αἰθρα, πατήρ δ' ἐκ τῆσδε γεννᾶται σέθεν
 Θησεύς. πάλιν δὲ τῶνδ' ἀνιμί σοι γένος.
 Ἡρακλῆς ἦν Ζηνός· Ἀλκμήνης τε παῖς, 210

κείνη δὲ Πέλοπος θυγατρός· ἐξανεψίω
 πατήρ ἂν εἴη σός τε χά' τούτων γεγώς.
 γένους μὲν ἦκεις ὥδε τοῖσδε, Δημοφῶν·
 ἂ δ' ἐκτός ἤδη τοῦ προσήκοντός σε δεῖ
 τῖσαι λέγω σοι παισί· φημί γάρ ποτε 215
 σύμπλους γενέσθαι τῶνδ' ὑπασπίζων πατρί,
 ζωστῆρα Θησεῖ τὸν πολυκτόνον μετὰ,
 Ἰδίου τ' ἐρεμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν
 πατέρα σόν· Ἑλλὰς πᾶσα τοῦτο μαρτυρεῖ.
 ὦν ἀντιδοῦναι σ' οἶδ' ἀπαιτοῦσιν χάριν, 220
 μήτ' ἐκδοθῆναι μήτε πρὸς βίαν θεῶν
 τῶν σῶν ἀποσπασθέντες ἐκπεσεῖν χθονός.
 σοὶ γὰρ τόδ' αἰσχρόν, χωρὶς ἐν πόλει κακόν,
 ἱκέτας ἀλήτας συγγενεῖς, οἴμοι κακῶν,
 βλέπον πρὸς αὐτοὺς βλέπον, ἔλκεσθαι βία. 225
 ἀλλ' ἄντομαί σε καὶ καταστέφω χεροῖν,
 μὴ πρὸς γενεῖον, μηδαμῶς ἀτιμάσης
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας εἰς χέρας λαβεῖν.
 γενοῦ δὲ τοῖσδε συγγενής, γενοῦ φίλος
 πατήρ ἀδελφὸς δεσπότης· ἅπαντα γὰρ 230
 ταῦτ' ἐστὶ κρείσσω πλὴν ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν.
 ὦκτειρ' ἀκούσας τούσδε συμφορᾶς, ἀναξ,
 τὴν δ' εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην
 νῦν δὴ μάλιστ' εἰσεῖδον· οἶδε γὰρ πατρός
 ἔσθλου γεγῶτες δυστυχοῦσ' ἀναξίως. 235
 ΔΗ. τρισσαί μ' ἀναγκάζουσι συμφορᾶς ὁδοί,
 Ἰόλαε, τοὺς σοὺς μὴ παρῶσασθαι ξένους·
 τὸ μὲν μέγιστον Ζεὺς ἐφ' οὗ σὺ βῶμιος
 θακεῖς νεοσσῶν τήνδ' ἔχων πανήγυριν,
 τὸ συγγενές τε καὶ τὸ προῦφείλειν καλῶς 240
 πράσσειν παρ' ἡμῶν τούσδε πατρώων χάριν,
 τό τ' αἰσχρόν, οὐπερ δεῖ μάλιστα φροντίσαι·

ΧΟ.

ΔΗ.

εἰ γὰρ παρήσω τόνδε συλασθαι βία
 ξένου πρὸς ἀνδρὸς βωμόν, οὐκ ἐλευθέραν
 οἰκεῖν δοκήσω γαῖαν· Ἀργείοις δ' ὀκνῶ 246
 ἰκέτας προδοῦναι· καὶ τὰδ' ἀγχόνης πέλας.
 ἀλλ' ὥφελες μὲν εὐτυχέστερος μολεῖν·
 ὅμως δὲ καὶ νῦν μὴ τρέσῃς ὅπως σέ τις
 σὺν παισὶ βωμοῦ τοῦδ' ἀποσπάσει βία.
 σὺ δ' Ἀργος ἐλθὼν ταῦτά τ' Εὐρυσθεῖ φράσον,
 πρὸς τοῖσδ' ἑ τ', εἰ τι τοισίδ' ἐγκαλεῖ ξένοις, 251
 δίκης κυρήσειν· τούσδε δ' οὐκ ἄξις ποτέ.

- ΚΟ. οὐδ' ἦν δίκαιον ἢ τι καὶ νικῶ λόγῳ;
 ΔΗ. καὶ πῶς δίκαιον τὸν ἰκέτην ἄγειν βία;
 ΚΟ. οὐκ οὐν ἐμοὶ τόδ' αἰσχρόν, ἀλλὰ σοὶ βλάβος; 255
 ΔΗ. ἐμοί γ', ἐάν σοι τοῦσδ' ἐφέλκεσθαι μεθῶ.
 ΚΟ. σὺ δ' ἐξόριξε, κατ' ἐκεῖθεν ἄξομεν.
 ΔΗ. σκαλὸς πέφυκας τοῦ θεοῦ πλείω φρονῶν.
 ΚΟ. δευρ', ὥς ἔοικε, τοῖς κακοῖσι φευκτέον.
 ΔΗ. ἅπανσι κοινὸν ῥῆμα δαιμόνων ἔδρα. 260
 ΚΟ. ταῦτ' οὐ δοκήσει τοῖς Μυκηναίοις ἴσως.
 ΔΗ. οὐκ οὐν ἐγὼ τῶν ἐνθάδ' εἰμὶ κύριος;
 ΚΟ. βλάπτων γ' ἐκείνους μηδέν, ἦν τι σωφρονῆς.
 ΔΗ. βλάπτεσθ' ἐμοῦ γε μὴ μιαινόντος θεοῦς.
 ΚΟ. οὐ βούλομαι σε πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν. 265
 ΔΗ. καὶ γὰρ τοιοῦτος· τῶνδε δ' οὐ μεθήσομαι.
 ΚΟ. ἄξω γε μέντοι τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ λαβών.
 ΔΗ. οὐκ ἄρ' ἐς Ἀργος ῥαδίως ἄπει πάλιν.
 ΚΟ. πειρώμενος δὴ τοῦτό γ' αὐτίκ' εἶσομαι.
 ΔΗ. κλαίων ἄρ' ἄψει τῶνδε κούκ ἐς ἀμβολάς. 270
 ΧΟ. μὴ πρὸς θεῶν κήρυκα τολμήσῃς θενεῖν.
 ΔΗ. εἰ μὴ γ' ὁ κῆρυξ σωφρονεῖν μαθήσεται.
 ΧΟ. ἄπελθε· καὶ σὺ τοῦδε μὴ θίγῃς, ἀνάξ.
 ΚΟ. στείχω· μιᾷς γὰρ χειρὸς ἀσθενῆς μάχη.

- ἦξω δὲ πολλήν ᾿Αρεος ᾿Αργείου λαβὼν 275
 παγγαλκον αἶχμην δεῦρο. μυρίοι δέ με
 μενουσιν ἄσπιστήρες Εὐρυσθεύς τ' ἄναξ
 αὐτὸς στρατηγῶν ᾿Αλκάθου δ' ἐπ' ἐσχάτοις
 καραδοκῶν τὰνθένδε τέρμασιν μένει.
 λαμπρὸς δ' ἀκούσας σὴν ὕβριν φανήσεται 280
 σοὶ καὶ πολίταις γῇ τε τῇδε καὶ φυτοῖς·
 μάτην γὰρ ἦβην ὧδέ γ' ἂν κεκτώμεθα
 πολλήν ἐν ᾿Αργεῖ, μὴ σε τιμωρούμενοι.
 4Η. φθείρου· τὸ σὸν γὰρ ᾿Αργος οὐ δέδοικ' ἐγώ.
 ἐνθένδε δ' οὐκ ἔμελλες αἰσχύνας ἐμὲ 285
 ἄξειν βία τούσδ'· οὐ γὰρ ᾿Αργείων πόλει
 ὑπήκοον τήνδ' ἄλλ' ἐλευθέραν ἔχω.
 ΧΟ. ὦρα προνοεῖν, πρὶν ὅροις πελάσαι
 στρατὸν ᾿Αργείων·
 μάλα δ' ὄξυς ᾿Αρης ὁ Μυκηναίων, 290
 ἐπὶ τοῖσι δὲ δὴ μᾶλλον ἔτ' ἢ πρὶν.
 πᾶσι γὰρ οὗτος κήρυξι νόμος,
 δις τόσα πυργοῦν τῶν γιγνομένων.
 πόσα νιν λέξειν βασιλεῦσι δοκεῖς,
 ὥς δεῖν' ἐπαθεῖν καὶ παρὰ μικρὸν 295
 ψυχὴν ἦλθεν διακναῖσαι;
 ΙΟ. οὐκ ἔστι τοῦδε παισὶ κάλλιον γέρας
 ἢ πατρὸς ἐσθλοῦ κάγαθοῦ πεφυκέναι
 γαμεῖν τ' ἀπ' ἐσθλῶν· ὅς δὲ νικηθεὶς πόθῳ
 κακοῖς ἐκοινώνησεν, οὐκ ἐπαινέσω, 300
 τέκνοις ὄνειδος οὐνεχ' ἡδονῆς λιπεῖν.
 τὸ δυστυχεὲς γὰρ ἠγνέει' ἀμύνεται
 τῆς δυσγενείας μᾶλλον· ἡμεῖς γὰρ κακῶν
 εἰς τοῦσχατον πεσόντες εὖρομεν φίλους
 καὶ ξυγγενεῖς τούσδ', οἳ τοσησδ' οἰκουμένης 305
 Ἑλληνίδος γῆς τῶνδε προύστησαν μόνοι.

δότ', ὦ τέκν', αὐτοῖς χεῖρα δεξιὰν δότε,
 ὑμεῖς τε παισὶ, καὶ πέλας προσέλθετε.
 ὦ παῖδες, εἰς μὲν πείραν ἤλθομεν φίλων·
 ἦν δ' οὖν ποθ' ὑμῖν νόστος εἰς πάτραν φανῇ 310
 καὶ δώματ' οἰκήσητε καὶ τιμὰς πατρός,
 σωτήρας αἰεὶ καὶ φίλους νομίζετε,
 καὶ μή ποτ' εἰς γῆν ἐχθρὸν αἰρεσθαι δόρυ,
 μεμνημένοι τῶνδ', ἀλλὰ φιλιτάτην πόλιν
 πασῶν νομίζετ'. ἄξιοι δ' ὑμῖν σέβειν 315
 οἳ γῆν τοσὴνδε καὶ Πελασγικὸν λεῶν
 ἡμῶν ἀπηλλάξαντο πολεμίους ἔχειν,
 πτωχοὺς ἀλήτας εἰσορῶντες· ἀλλ' ὅμως
 οὐκ ἐξέδωκαν οὐδ' ἀπήλασαν χθονός.
 ἐγὼ δὲ καὶ ζῶν καὶ θανών, ὅταν θάνω, 320
 πολλῶ σ' ἐπαίνω Θησέως, ὦ τᾶν, πέλας
 ὑψηλὸν ἄρω καὶ λέγων τάδ' εὐφρανῶ,
 ὥς εὖ τ' ἐδέξω καὶ τέκνοισιν ἤρκεσας
 τοῖς Ἡρακλείοις, εὐγενὴς δ' ἂν Ἑλλάδα
 σώξεις πατρώϊα δόξαν, εἰς ἐσθλῶν δὲ φύς 325
 οὐδὲν κακίων τυγχάνεις γεγὼς πατρός
 παύρων μετ' ἄλλων· ἔνα γὰρ ἐν πολλοῖς ἴσως
 εὖροις ἂν ὅστις ἐστὶ μὴ χείρων πατρός.

ΧΟ. αἰεὶ ποθ' ἦδε γαῖα τοῖς ἀμηχάνοις
 σὺν τῷ δικαίῳ βούλεται προσωφελεῖν. 330
 τοιγὰρ πόρους δὴ μυρίους ὑπὲρ φίλων
 ἠνέγκε, καὶ νῦν τόνδ' ἄγων' ὀρῶ πέλας.

ΔΗ. σοὶ τ' εὖ λέλεκται, καὶ τὰ τῶνδ' αὐχῶ, γέρον,
 τοιαῦτ' ἔσεσθαι· μνημονεύσεται χάρις.
 κἀγὼ μὲν ἄστων σύλλογον ποιήσομαι, 335
 τάξω δ' ὅπως ἂν τὸν Μυκηναίων στρατὸν
 πολλῇ δέχωμαι χειρὶ· πρῶτα μὲν σκοποῦς
 πέμψω πρὸς αὐτόν, μὴ λάθῃ με προσπεσών·

ταχὺς γὰρ Ἄργει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος·
 μάντις τ' ἀθροίσας θύσομαι· σὺ δ' εἰς δόμους 340
 σὺν παισὶ χώρει, Ζηνὸς ἐσχάραν λιπών.
 εἰσὶν γὰρ οἱ σου, καὶ ἐγὼ θυραῖος ὦ,
 μέριμναν ἔξουσ'. ἀλλ' ἴθ' εἰς δόμους, γέρον.

ΙΟ. οὐκ ἂν λίποιμι βωμόν, ἐξώμεσθα δὲ
 ἱκέται μένοντες ἐνθάδ'· εὖ προᾶξαι πόλιν· 345
 ὅταν δ' ἀγῶνος τοῦδ' ἀπαλλαχθῇ καλῶς,
 ἔμην πρὸς οἴκους· θεοῖσι δ' οὐ κακίῳσι
 χρώμεσθα συμμάχοισιν Ἀργείων, ἄναξ·
 τῶν μὲν γὰρ Ἥρα προστατεῖ Διὸς δάμαρ,
 ἡμῶν δ' Ἀθάναι. φημὶ δ' εἰς εὐπραξίαν 350
 καὶ τοῦθ' ὑπάρχειν, θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν·
 νικωμένη γὰρ Παλλὰς οὐκ ἀνέξεται.

ΧΟ. εἰ σὺ μέγ' αὐχεῖς, ἔτεροι στρ.
 σοῦ πλέον οὐ μέλονται,
 ξεῖν' Ἀργόθεν ἐπελθόν· 355
 μεγαληγορίαισι δ' ἐμᾶς
 φρένας οὐ φοβήσεις.
 μήπω ταῖς μεγάλαισιν οὔτω
 καὶ καλλιχόροις Ἀθάναις
 εἴη. σὺ δ' ἄφρων ὅ τ' Ἄργει 360
 Σθενέλου τύραννος·
 ὃς πόλιν ἐλθὼν ἑτέραν
 οὐδὲν ἐλάσσον' Ἄργους,
 θεῶν ἱκτῆρας ἀλάτας
 καὶ ἐμᾶς χθονὸς ἀντομένους 365
 ξένος ὦν βιαίως
 ἔλκεις, οὐ βασιλεῦσιν εἷξας,
 οὐκ ἄλλο δίκαιον εἰπών.
 ποῦ ταῦτα καλῶς ἂν εἴη

353 — 361 = 362 — 370

παρά γ' εὖ φρονούσιν;
 εἰρήνην μὲν ἔμοιγ' ἀρέσκει·
 σοὶ δ', ὦ κακόφρων ἄναξ,
 λέγω· εἰ πόλιν ἤξεις,
 οὐχ οὕτως ἂν δοκεῖς κυρῆσεις.
 οὐ σοὶ μόνῳ ἔγχος οὐδ'
 ἰτέα κατάχαλκός ἐστιν.
 ἀλλ' οὐ, πολέμων ἐραστά,
 μή μοι δορὶ συνταράξεις
 τὰν εὖ χαρίτων ἔχουσιν
 πόλιν, ἀλλ' ἀνάσχον.

370

375

380

ΙΟ. ὦ παῖ, τί μοι σύννοιαν ὄμμασιν φέρων
 ἦκεις; νέον τι πολεμίων λέγεις πέρι;
 μέλλουσιν ἢ πάρεσιν ἢ τί πυνθάνει;
 οὐ γάρ τι μὴ ψεύσῃ σε κήρυκος λόγος·
 ὁ γὰρ στρατηγὸς εὐτυχὴς τὰ πρόσθεν ὦν
 εἴσιν, σάφ' οἶδα, καὶ μάλ' οὐ σμικρὸν φρονῶν
 εἰς τὰς Ἀθῆνας. ἀλλὰ τῶν φρονημάτων
 ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.

385

ΔΗ. ἦκει στράτευμ' Ἀργεῖον Εὐρουσθεὺς τ' ἄναξ·
 ἐγὼ νιν αὐτὸς εἶδον. ἄνδρα γὰρ χρεῶν,
 ὅστις στρατηγεῖν φησ' ἐπίστασθαι καλῶς,
 οὐκ ἀγγέλοισι τοὺς ἐναντίους ὁρᾷ.
 πεδία μὲν οὖν γῆς εἰς τὰδ' οὐκ ἐφῆκέ πω
 στρατόν, λεπαίαν δ' ὀφρύην καθήμενος
 σκοπεῖ, δόκησιν δὴ τόδ' ἂν λέγοιμί σοι,
 ποία προσάξει στρατόπεδόν τ' ἄνευ δορὸς
 ἐν ἀσφαλεῖ τε τῆσδ' ἰδρύνεται χθονός.
 καὶ τὰμὰ μὲν *πάντ' ἄραρ' ἤδη καλῶς·
 πόλις τ' ἐν ὀπλοῖς σφάγιά θ' ἡτοιμασμένα
 ἔστηκεν οἷς χορὴ ταῦτα τέμνεσθαι θεῶν,
 θυνηπολεῖται δ' ἄστυ μάντεων ὕπο,

390

395

400

τροπαῖά τ' ἐχθρῶν καὶ πόλει σωτήρια.
 χρησμῶν δ' αἰοιδοὺς πάντας εἰς ἓν ἄλλισας
 ἤλεγξα καὶ βέβηλα καὶ κεκρυμμένα
 λόγια παλαιά, τῇδε γῇ σωτήρια. 405
 καὶ τῶν μὲν ἄλλων διάφορ' ἐστὶ θεσφάτων
 πόλλ'. ἔν δὲ πᾶσι γινῶμα ταὐτὸν ἐμπρέπει·
 σφάξαι κελεύουσίν με παρθένου κόρη
 Ἀήμητρος, ἣτις ἐστὶ πατρὸς εὐγενοῦς.
 ἐγὼ δ' ἔχω μὲν, ὥς ὄρεῖς, προθυμίαν 410
 τοσὴνδ' ἐς ὑμᾶς· παῖδα δ' οὔτ' ἐμὴν κτενῶ
 οὔτ' ἄλλον ἀστῶν τῶν ἐμῶν ἀναγκάσω
 ἄκονθ'· ἐκὼν δὲ τίς κακῶς οὔτω φρονεῖ,
 ὅστις τὰ φίλτατ' ἐκ χειρῶν δώσει τέκνα;
 καὶ νῦν πυκνὰς ἂν συστάσεις ἂν εἰσίδοις, 415
 τῶν μὲν λεγόντων ὥς δίκαιον ἦν ξένοις
 ἰκέταις ἀρῆγειν, τῶν δὲ μωρίαν ἐμοῦ
 κατηγορούντων· εἰ δὲ δὴ δράσω τόδε,
 οἴκειος ἦδη πόλεμος ἐξαρτύεται.
 ταῦτ' οὖν ὄρα σὺ καὶ συνεξεύρισχ' ὅπως 420
 αὐτοὶ τε σωθήσεσθε καὶ πέδον τόδε,
 κἀγὼ πολίταις μὴ διαβληθήσομαι.
 οὐ γὰρ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω·
 ἀλλ' ἦν δίκαια δρῶ, δίκαια πείσομαι.
 ἀλλ' ἦ πρόθυμον οὔσαν οὐκ ἔῃ θεὸς 425
 ξένοις ἀρῆγειν τήνδε χοῆξουσας πόλιν;
 ὦ τέκν', εἰργμεν ναυτίλοισιν, οὔτινες
 χεიმῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος
 εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν, εἴτα χερσόθεν
 πνοαῖσιν ἠλέσθησαν εἰς πόντον πάλιν. 430
 οὔτω δὲ χῆμεῖς τῆσδ' ἀπωθούμεσθα γῆς
 ἦδη πρὸς ἀταῖς ὕντες ὥς σεσωσμένοι.
 οἶμοι· τί δῆτ' ἔτερωπας ὦ τάλαινά με

ΧΟ.

ΙΟ.

ἐλπίς τὸτ', οὐ μέλλουσα διατελεῖν χάριν;
 συγγνωστὰ γὰρ τοι καὶ τὰ τοῦδ', εἰ μὴ θέλει 435
 κτείνειν πολιτῶν παῖδας. αἰνέσας δ' ἔχω
 καὶ τὰνθάδ'· εἰ θεοῖσι δὴ δοκεῖ τάδε
 πράσσειν ἔμ', οὔτοι σοί γ' ἀπόλλυται χάρις.
 ὦ παῖδες, ὑμῖν δ' οὐκ ἔχω τί χρήσομαι.
 ποῖ τρεψόμεσθα; τίς γὰρ ἄστεπτος θεῶν; 440
 ποῖον δὲ γαίης ἔρκος οὐκ ἀφίγμεθα;
 ὀλούμεθ', ὦ τέκν', ἐκδοθησόμεσθα δῆ.
 κάμοι μὲν οὐδὲν εἴ με χρὴ θανεῖν μέλει,
 πλὴν εἰ τι τέρω τοὺς ἐμούς· ἐχθροὺς θανόν'
 ὑμᾶς δὲ κλαίω καὶ κατοικτεῖρω, τέκνα, 445
 καὶ τὴν γεραιὰν μητέρ' Ἀλκμήνην πατρός.
 ὦ δυστάλαινα τοῦ μακροῦ βίου σέθεν,
 τλήμων δὲ καὶ γὰρ πολλὰ μοχθήσας μάτην.
 χρῆν χρῆν ἄρ' ἡμᾶς ἀνδρὸς εἰς ἐχθροῦ χέρας
 πεσόντας αἰσχροῦς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον. 450
 ἀλλ' οἷσθ' ὅ μοι σύμπραξον; οὐχ ἅπαντα γὰρ
 πέφευγεν ἐλπίς τῶνδ' ἔμοι σωτηρίας.
 ἔμ' ἐκδος Ἀργείοισιν ἀντὶ τῶνδ', ἄναξ,
 καὶ μήτε κινδύνευσεν σῶσθ' ἔγωγε τέ μοι
 τέκν'· οὐ φιλεῖν δεῖ τὴν ἐμὴν ψυχὴν· ἴτω. 455
 μάλιστα δ' Εὐρυσθεὺς με βούλοισι' ἂν λαβὼν
 τὸν Ἡράκλειον σύμμαχον καθυβρίσαι·
 σκαιὸς γὰρ ἀνὴρ. τοῖς σοφοῖς δ' εὐκτον σοφῶ
 ἐχθρὸν συνάπτειν, μὴ ἁμαθεῖ φρονήματι.
 [πολλῆς γὰρ αἰδοῦς καὶ δίκης τις ἂν τύχοι.] 460
 ΧΟ. ὦ πρόεσβυ, μὴ νυν τήνδ' ἐπαιτιῶ πόλιν·
 τάχ' ἂν γὰρ ἡμῖν ψευδὲς ἄλλ' ὅμως κακὸν
 γένοιτο' ὄνειδος ὥς ξένους προιδώκαμεν.
 ΔΗ. γενναῖα μὲν τάδ' εἶπας, ἀλλ' ἀμήχανα.
 οὐ σοῦ χατίζων δεῦρ' ἄναξ στρατηλατεῖ· 465

τί γὰρ γέροντος ἀνδρὸς Εὐρυσθεῖ πλέον
θανόντος; ἀλλὰ τοῦσδε βούλεται κτανεῖν.
δεινὸν γὰρ ἐχθροῖς βλαστάνοντες εὐγενεῖς,
νεανίαι τε καὶ πατρὸς μεμνημένοι

λύμης· ἃ κεῖνον πάντα προσκοπεῖν χρεῶν. 470

ἀλλ' εἴ τιν' ἄλλην οἶσθα καιριωτέραν
βουλήν, ἐτοίμαξ', ὥς ἔγωγ' ἀμήχανος
χρησμῶν ἀκούσας εἰμὶ καὶ φόβου πλέως.

ΜΑ. ξένοι, θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς
προσθῆτε· πρῶτον γὰρ τόδ' ἐξαίτησμαι. 475

γυναικὶ γὰρ σιγῇ τε καὶ τὸ σωφρονεῖν
κάλλιστον, εἴσω θ' ἥσυχον μένειν δόμων
τῶν σῶν δ' ἀκούσας, Ἰόλεως, στεναγμάτων
ἐξηλθόν, οὐ ταχθεῖσα πρεσβεύειν γένους.

ἀλλ' εἰμὶ γὰρ πῶς πρόσφορος, μέλει δέ μοι 480

μάλιστ' ἀδελφῶν τῶνδε, κάμαυτῆς πέρι
θέλω πυνθέσθαι, μὴ' πλ τοῖς πάλαι κακοῖς
προσκειμένον τι πῆμα σὴν δάκνει φρένα.

ΙΟ. ᾧ παῖ, μάλιστα σ' οὐ νεωστὶ δὴ τέκνων
τῶν Ἡρακλείων ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω. 485

ἡμῖν δὲ δόξας εὖ προχωρῆσαι δρόμος
πάλιν μεθέστηκε· αὐθις εἰς τὰμήχανον·

χρησμῶν γὰρ ᾧδούς φησι σημαίνειν ὅδε,
οὐ ταῦρον οὐδὲ μόσχον, ἀλλὰ παρθένον
σφάξαι κελεύειν πατρὸς ἥτις εὐγενοῦς, 490

εἰ χρὴ μὲν ἡμᾶς, χρὴ δὲ τήνδ' εἶναι πόλιν.
ταῦτ' οὖν ἀμηχανοῦμεν· οὔτε γὰρ τέκνα
σφάξειν ὅδ' αὐτοῦ φησιν οὔτ' ἄλλον τινός.

[κάμοι λέγει μὲν οὐ σαφῶς, λέγει δέ πως,
εἰ μὴ τι τούτων ἐξαμηχανήσομεν, 495

ἡμᾶς μὲν ἄλλην γαῖαν εὐρίσκειν τινά,
αὐτὸς δὲ σῶσαι τήνδε βούλεται χθόνα.]

- ΜΑ. ἐν τῷδε κἀχόμεσθα σωθῆναι λόγῳ;
 ΙΟ. ἐν τῷδε, τᾶλλα γ' εὐτυχῶς πεπραγότες.
 ΜΑ. μὴ νυν τρέσῃς ἔτ' ἐχθρὸν Ἀργεῖον δόρυ· 500
 ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρὶν κελευσθῆναι, γέρον,
 θυήσκειν ἐτοίμη καὶ παρίστασθαι σφαγῇ.
 τί φήσομεν γάρ, εἰ πόλις μὲν ἄξιοι
 κίνδυνον ἡμῶν οὖνεκ' αἵρεσθαι μέγαν,
 αὐτοὶ δὲ προστιθέντες ἄλλοισιν πόνοους, 505
 παρόν σφε σῶσαι, φευξόμεσθα μὴ θανεῖν;
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοι καὶ γέλωτος ἄξια,
 στένειν μὲν ἱκέτας δαιμόνων καθημένους,
 πατρὸς δ' ἐκείνου φύντας οὐ πεφύκαμεν,
 κακοὺς ὀρεῖσθαι· ποῦ τὰδ' ἐν χρηστοῖς πρόπει;
 κάλλιον, οἶμαι, τῆσδ', ἃ μὴ τύχοι ποτέ, 511
 πόλεως ἀλούσης χεῖρας εἰς ἐχθρῶν πεσεῖν
 κᾶπειτ' ἄτιμα πατρὸς οὔσαν εὐγενούς
 παθοῦσαν Αἰδην μηδὲν ἥσσον εἰσιδεῖν.
 ἀλλ' ἐκπεσοῦσα τῆσδ' ἀλητεύσω χθονός, 515
 κοῦκ αἰσχυνοῦμαι δῆτ', ἐὰν δὴ τις λέγῃ·
 τί δεῦρ' ἀφίκεσθ' ἱκεσίοισι σὺν κλάδοις
 αὐτοὶ φιλοψυχοῦντες; ἔξιτε χθονός·
 κακοὺς γὰρ ἡμεῖς οὐ προσωφελήσομεν.
 ἀλλ' οὐδὲ μέντοι, τῶνδε μὲν τεθνηκότων, 520
 αὐτὴ δὲ σωθεῖς, ἐλπιδ' εὖ πράξειν ἔχω·
 πολλοὶ γὰρ ἤδη τῇδε προὔδοσαν φίλους·
 τίς γὰρ κόρην ἔρημον ἢ δάμαρτ' ἔχειν
 ἢ παιδοποιεῖν ἐξ ἐμοῦ βουλήσεται;
 οὐκοῦν θανεῖν ἄμεινον ἢ τούτων τυχεῖν 525
 ἀναξίαν. ἄλλη δὲ καὶ πρόπει τινὶ
 μᾶλλον τὰδ', ἥτις μὴ ᾧ πῖσημος ὥς ἐγώ.
 ἡγεῖσθ' ὅπου δεῖ σῶμα κατθανεῖν τόδε
 καὶ στεμματοῦτε καὶ κατάρχεσθ', εἰ δοκεῖ·

νικᾷτε δ' ἐχθρούς· ἦδε γὰρ ψυχὴ πάρα
ἐκοῦσα κούκ ἄκουσα· κάξαγγέλλομαι
θυήσκειν ἀδελφῶν τῶνδε κάμαντις ὕπερ.
εὖρημα γάρ τοι μὴ φιλοψυχοῦς' ἐγὼ
κάλλιστον εὖρηκ', εὐκλεῶς λιπεῖν βίον.

ΧΟ. φεῦ φεῦ, τί λέξω παρθένου μέγαν λόγον
κλύων, ἀδελφῶν ἢ πάρος θέλει θανεῖν;
τούτων τίς ἂν λέξειε γενναίους λόγους
μᾶλλον, τίς ἂν δράσειεν ἀνθρώπων ἐτι;

ΙΟ. ὦ τέκνον, οὐκ ἔστ' ἄλλοθεν τὸ σὸν κάρα,
ἀλλ' ἐξ ἐκείνου σπέρμα τῆς θείας φρενὸς
πέφυκας Ἡράκλειος· οὐδ' αἰσχύνομαι
τοῖς σοῖς λόγοις, τῇ τύχῃ δ' ἀλγύνομαι.
ἀλλ' ἢ γένοιτ' ἂν ἐνδικωτέρως φράσω·
πάσας ἀδελφὰς τῆσδε δεῦρο χορὴ καλεῖν,
καὶ δ' ἢ λαχοῦσα θυησκέτω γένους ὕπερ.

ΜΑ. οὐκ ἂν θάνοιμι τῇ τύχῃ λαχοῦς' ἐγώ·
χάρις γὰρ οὐ πρόσσεστι· μὴ λέξης, γέρον.
ἀλλ' εἰ μὲν ἐνδέχεται καὶ βούλεσθέ μοι
χορῆσθαι προθύμῳ, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ
δίδωμ' ἐκοῦσα τοῖσδ', ἀναγκασθεῖσα δ' οὔ.

ΙΟ. φεῦ·
ὅδ' αὖ λόγος σοι τοῦ πρὶν εὐγενέστερος·
κάκεϊνος ἦν ἄριστος, ἀλλ' ὑπερφέρεις
τόλμῃ τε τόλμῃ καὶ λόγῳ χρηστῷ λόγον.
οὐ μὴν κελεύω γ' οὐδ' ἀπεννέπω, τέκνον,
θυήσκειν γ'· ἀδελφοὺς ὠφελεῖς θανοῦσα σούς.

ΜΑ. σοφῶς κελεύεις· μὴ τρέσης μιάσματος
τούμου μετασχεῖν, ἀλλ' ἐλευθέρως θάνω.
ἔπου δέ, πρέσβυ· σῇ γὰρ ἐνθανεῖν χερὶ
θέλω· πέπλοις δὲ σῶμ' ἐμὸν κρύψον παρών·

ἐπεὶ σφαγῆς γε πρὸς τὸ δεινὸν εἴμ' ἐγώ,
εἴπερ πέφυκα πατρὸς οὐπερ εὐχομαι.

ΙΟ. οὐκ ἂν δυνάμην σὸν παρεστάναι μόρω.

ΜΑ. σὺ δ' ἀλλὰ τοῦδε χρῆζε, μή μ' ἐν ἀρσένων, 565
ἀλλ' ἐν γυναικῶν χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον.

ΔΗ. ἔσται τὰδ', ὃ τάλαινα παρθένων· ἐπεὶ
καὶ μοι τόδ' αἰσχρόν, μή σε κοσμήσαι καλῶς,
πολλῶν ἑκατι, τῆς τε σῆς εὐψυχίας 570
καὶ τοῦ δικαίου· τλημονεστάτην δὲ σὲ
πασῶν γυναικῶν εἶδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ.

ἀλλ' εἴ τι βούλει τούσδε τὸν γέροντά τε,
χῶρεί προσειποῦς' ὅστανον πρόσφθεγμα δῆ.

ΜΑ. ὦ χαῖρε, πρέσβυ, χαῖρε καὶ δίδασκέ μοι 575
τοιούσδε τούσδε παῖδας εἰς τὸ πᾶν σοφοὺς
ὥσπερ σὺ, μηδὲν μᾶλλον· ἀρκέσουσι γάρ.
πειρῶ δὲ σῶσαι μὴ θανεῖν πρόθυμος ἄν·
σοὶ παῖδές ἐσμεν· σαῖν χεροῖν τεθράμμεθα.

ὄρας δὲ καμὲ τὴν ἐμὴν ὥραν γάμου 580
διδούσαν ἀντὶ τῶνδε κατθανουμένην.

ὕμεῖς δ' ἀδελφῶν ἢ παροῦς' ὁμιλία,
εὐδαιμονοῖτε, καὶ γένοιθ' ὑμῖν ὅσων
ἡμὴ πάροιθε καρδία σφαγῆσεται.

καὶ τὸν γέροντα τὴν τ' ἔσω γραταὶν δόμων 585
τιμῶτε πατρὸς μητέρ' Ἀλκμήνην ἐμοῦ

ξένους τε τούσδε. καὶ ἀπαλλαγὴ πόνων
καὶ νόστος ὑμῖν εὖρεθῇ ποτ' ἐκ θεῶν,
μέμνησθε τὴν σῴτειραν ὡς θάψαι χρεῶν.

μάλιστα τοι δίκαιον· σὺ γὰρ ἐνδεὴς 590
ὑμῖν παρέστην, ἀλλὰ προύθανον γένους.

τὰδ' ἀντὶ παίδων ἔστί μοι κειμήλια
καὶ παρθενείας, εἴ τι δὴ κάτω χθονός·
εἴη γε μέντοι μηδέν· εἴ γὰρ ἔξομεν

καὶ κεῖ μερίμνας οἱ θανούμενοι βροτῶν,
οὐκ οἶδ' ὅποι τις τρέψεται· τὸ γὰρ θανεῖν 595
κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται.

ΙΟ. ἀλλ', ὦ μέγιστον ἐκπρέπουσ' εὐψυχία
πασῶν γυναικῶν, ἴσθι, τιμιωτάτη
καὶ ξῶσ' ὑφ' ἡμῶν καὶ θανοῦσ' ἔσει πολὺ·
καὶ χαῖρε· δυσφημεῖν γὰρ ἄξομαι θεάν, 600
ἣ σὸν κατῆροται σῶμα, Δήμητρος κόρην.
ὦ παῖδες, οἰχόμεσθα· λύεται μέλη
λύπη· λάβεςθε κεῖς ἔδραν μ' ἐρείσατε
αὐτοῦ πέπλοισι τοῖσδε κρύψαντες, τέκνα.
ὥς οὔτε τούτοις ἦδομαι πεπραγμένοις, 605
χρησμοῦ τε μὴ κρανθέντος οὐ βιώσιμον·
μειζων γὰρ ἄτη, συμφορὰ δὲ καὶ τάδε.
ΧΟ. οὔτιν' ἀφ' ἡμῶν ἄτερ ὄλβιον, οὐ βαρύνο-
τμον στρ.

ἄνδρα γενέσθαι,
οὐδὲ τὸν αὐτὸν αἰεὶ βεβάναι δόμον 610
εὐτυχία· παρὰ δ' ἄλλαν ἄλλα
μοῖρα διώκει·
τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισε,
τὸν δ' ἀτίταν εὐδαίμονα τεύχει.
μόρσιμα δ' οὔτι φρυγεῖν θέμις, 615
οὐ σοφία τις ἀπώσεται·
ἀλλὰ μάταν ὁ πρόθυμος αἰεὶ πόνον ἔξει.
ἀλλὰ σὺ μὴ προπλίντων τὰ θεῶν φέρε μηδ' ὑπερ-
ἀλγει ἀντ.

φροντίδα λύπα· 620
εὐδόκιμον γὰρ ἔχει θανάτου μέρος
ἃ μελέα πρὸς ἀδελφῶν καὶ γῶς,
οὐδ' ἀκλεής νιν

608 — 618 = 619 — 629

20*

- δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται·
 ἃ δ' ἀρετὰ βάλει διὰ μόχθων. 625
 ἄξια μὲν πατρός, ἄξια δ'
 εὐγενίας τὰδε γίγνεται·
 εἰ δὲ σέβεις θανάτους ἀγαθῶν, μετέχω σοι.
 ΘΕ. ὦ τέκνα, χαίρει· Ἰόλεως δὲ ποῦ γέρων 630
 μήτηρ τε πατὴρ τῆσδ' ἔδρας ἀποστατεῖ;
 ΙΟ. πάρεσμεν, οἷα δὴ γ' ἐμοῦ παρουνσία.
 ΘΕ. τί χρῆμα κεῖσαι καὶ κατηφὲς ὄμμ' ἔχεις;
 ΙΟ. φροντίς τις ἦλθ' οἰκεῖος, ἥ-συνειχόμεν.
 ΘΕ. ἐπαιρὲ νυν σεαυτόν, ὄρθωσον κάρα. 635
 ΙΟ. γέροντές ἐσμεν κοῦδαμῶς ἐρρώμεθα.
 ΘΕ. ἦκω γε μέντοι χάσμα σοι φέρων μέγα.
 ΙΟ. τίς δ' εἰ σύ; ποῦ σοι συντυχὼν ἀμνημονῶ;
 ΘΕ. Ὕλλου πενέσσης· οὐ με γινώσκεις ὄρων;
 ΙΟ. ὦ φίλταθ', ἦκεις ἄρα νῶν σωτὴρ βλάβης; 640
 ΘΕ. μάλιστα· καὶ πρὸς γ' εὐτυχεῖς τὰ νῦν τὰδε.
 ΙΟ. ὦ μητερ ἐσθλοῦ παιδός, Ἀλκμήνην λέγω,
 ἔξειλθ', ἄκουσον τούσδε φιλτάτους λόγους.
 πάλαι γὰρ ὠδίνουσα τῶν ἀφιγμένων
 ψυχὴν ἐτήκου νόστος εἰ γενήσεται. 645
 ΑΛ. τί χρῆμ' αὐτῆς πᾶν τόδ' ἐπλήσθη στέγος;
 Ἰόλαε, μὼν τίς σ' αὖ βιάζεται παρῶν
 κῆρυξ ἀπ' Ἀργούς; ἀσθενὴς μὲν ἦ γ' ἐμὴ
 ῥώμη, τοσόνδε δ' εἰδέναι σε χρή, ξένε,
 οὐκ ἔστ' ἄρειν σε τούσδ' ἐμοῦ ξώσης ποτέ. 650
 ἦ τᾶρ' ἐκείνου μὴ νομιζοίμην ἐγὼ
 μήτηρ ἔτ'· εἰ δὲ τῶνδε προσδέξει χερί,
 δυοῖν γερόντοι οὐ καλῶς ἀγωνιεῖ.
 ΙΟ. θάρσει, γεραιά, μὴ τρέσῃς, οὐκ Ἀργόθεν
 κῆρυξ ἀφίεται πολεμῖους λόγους ἔχων. 655
 ΑΛ. τί γὰρ βοὴν ἔστησας ἄγγελον φόβου;

- ΙΟ. σὺ πρόσθε ναοῦ τοῦδ' ὅπως βαίης πέλας.
 ΑΔ. οὐκ ἤσμεν ἡμεῖς ταῦτα· τίς γάρ ἐσθ' ὅδε;
 ΙΟ. ἤκοντα παῖδα παιδὸς ἀγγέλλει σέθεν.
 ΑΔ. ὦ χαῖρε καὶ σὺ τοῖσδε τοῖς ἀγγέλλασιν. 660
 ἄτάρ τί χώρᾳ τῇδε προσβαλὼν πόδα
 ποῦ νῦν ἔπεστι; τίς νῦν εἶργε συμφορὰ
 σὺν σοὶ φανέντα δεῦρ' ἐμὴν τέρψαι φρένα;
 ΘΕ. στρατὸν καθίζει τάσσεται θ' ὅν ἤλθ' ἔχων.
 ΑΔ. τοῦδ' οὐκ ἐθ' ἡμῖν τοῦ λόγου μέτεστι δῆ. 665
 ΙΟ. μέτεστιν· ἡμῶν δ' ἔργον ἰστορεῖν τάδε.
 ΘΕ. τί δῆτα βούλει τῶν πεπραγμένων μαθεῖν;
 ΙΟ. πόσον τι πληθὸς συμμάχων πάρεσθ' ἔχων;
 ΘΕ. πολλούς· ἀριθμὸν δ' ἄλλον οὐκ ἔχω φράσαι.
 ΙΟ. ἴσασιν, οἶμαι, ταῦτ' Ἀθηναίων πρόμοι. 670
 ΘΕ. ἴσασι· καὶ δὴ λαιὸν ἔσθηκεν κέρως.
 ΙΟ. ἤδη γάρ ὥς εἰς ἔργον ὥπλισται στρατός;
 ΘΕ. καὶ δὴ παρήκται σφάγια τάξεων ἐκάς.
 ΙΟ. πόσον τι δ' ἔσθ' ἄπωθεν Ἀργεῖον δόρυ;
 ΘΕ. ὥστ' ἐξορᾷσθαι τὸν στρατηγὸν ἐμφανῶς. 675
 ΙΟ. τί δρωῶντα; μῶν τάσσοντα πολεμίων στίχας;
 ΘΕ. ἠκάζομεν ταῦτ'· οὐ γὰρ ἐξηκούομεν.
 ἀλλ' εἴμ'· ἐρήμονες δεσπότας τοῦμὸν μέρος
 οὐκ ἂν θέλοιμι πολεμίοισι συμβαλεῖν.
 ΙΟ. κἄγωγε σὺν σοί· ταῦτ' ἀ γὰρ φροντίζομεν, 680
 φίλοις παρόντες, ὥς ἐοιγμεν, ὠφελεῖν.
 ΘΕ. ἥκιστα πρὸς σοῦ μῶρον ἦν εἰπεῖν ἔπος.
 ΙΟ. καὶ μὴ μετασχεῖν γ' ἀλκίμου μάχης φίλοις.
 ΘΕ. οὐκ ἔστ' ἐν ὅφει τραῦμα μὴ δρώσης χερός.
 ΙΟ. τί δ'; οὐ θένοιμι κἂν ἐγὼ δι' ἀσπίδος; 685
 ΘΕ. θένοις ἄν, ἀλλὰ πρόσθεν αὐτὸς ἂν πέσοις.
 ΙΟ. οὐδεὶς ἐμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται.
 ΘΕ. οὐκ ἔστιν, ὦ τᾶν, ἣ ποτ' ἦν ῥώμη σέθεν.

- IO. ἀλλ' οὖν μαχοῦμαι γ' ἀριθμὸν οὐκ ἐλάσσοσι.
 ΘΕ. σμικρὸν τὸ σὸν σήκωμα προστίθης φίλοις. 690
 IO. μὴ τοί μ' ἔρυνκε δρᾶν παρεσκευασμένον.
 ΘΕ. δρᾶν μὲν σὺ γ' οὐχ οἷός τε, βούλεσθαι δ' ἴσως.
 IO. ὥς μὴ μενοῦντα τᾶλλα σοι λέγειν πάρα.
 ΘΕ. πῶς οὖν ὀπλίτης τευχέων ἄτερ φανεῖ;
 IO. ἔστ' ἐν δόμοισιν ἔνδον εἰχμάλωθ' ὄπλα· 695
 τοῖσδ' οὔσι χρησόμεσθα ἀποδώσομεν
 ξῶντες· θανόντας δ' οὐκ ἀπαιτήσῃ θεός.
 ἀλλ' εἰδοῖθ' εἴσω ἀπὸ πασσάλων ἐλὼν
 ἔνεργ' ὀπλίτην κόσμον ὥς τάχιστα μοι.
 εἰσχυρὸν γὰρ οἰκούρημα γίνεται τόδε, 700
 τοὺς μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ δειλίᾳ μένειν.
 XO. λῆμα μὲν οὐπω στόρνυσι χρόνος
 τὸ σὸν, ἀλλ' ἤβᾳ· σῶμα δὲ φροῦδον.
 τί πονεῖς ἄλλως ἢ σὲ μὲν βλάψει,
 σμικρὰ δ' ὀνήσῃ πόλιν ἡμετέραν; 705
 χρὴ γνωσιμαχεῖν σὴν ἡλικίαν,
 τὰ δ' ἀμήχαν' ἔαν· οὐκ ἔστιν ὅπως
 ἦβην κτήσῃ πάλιν αὐτίς.
 AA. τί χρῆμα μέλλεις σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὦν
 λιπεῖν μ' ἔρημον σὺν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς; 710
 IO. ἀνδρῶν γὰρ ἀλκή· σοὶ δὲ χρὴ τούτων μέλειν.
 AA. τί δ' ἦν θάνης σὺ, πῶς ἐγὼ σωθήσομαι;
 IO. παιδὸς μελήσει παισὶ τοῖς λελειμμένοις.
 AA. ἦν δ' οὖν, ὃ μὴ γένοιτο, χρήσονται τύχη;
 IO. οἶδ' οὐ προδώσουσίν σε, μὴ τρέσῃς, ξένοι. 715
 AA. τοσούδε γὰρ τοι θάρος, οὐδὲν ἄλλ' ἔχω.
 IO. καὶ Ζηυὶ τῶν σῶν, οἶδ' ἐγώ, μέλει πόνων.
 AA. φεῦ·
 Ζεὺς ἔξ ἐμοῦ μὲν οὐκ ἀκούσεται κακῶς·
 εἰ δ' ἔστιν ὅσιος αὐτὸς οἶδεν εἰς ἐμέ.

- ΘΕ. ὄπλων μὲν ἤδη τήνδ' ὄρα's παντευχίαν, 720
 φθάνοις δ' ἂν οὐκ ἂν τοῖσδε σὸν κρύπτων δέμας.
 ὥς ἐγγὺς ἄγῶν, καὶ μάλιστα Ἄρης στυγεῖ
 μέλλοντας· εἰ δὲ τευχέων φοβεῖ βάρος,
 νῦν μὲν πορεύου γυμνός, ἐν δὲ τάξεσιν
 κόσμῳ πυκάζου τῷδ'· ἐγὼ δ' οἶσω τέως. 725
- ΙΟ. καλῶς ἔλεξας· ἀλλ' ἐμοὶ πρόχειρ' ἔχων
 τεύχη κόμιξε, χειρὶ δ' ἐνθεσ δέῃν,
 λαίον τ' ἐπαιρε πῆχυν, εὐθύνων πόδα.
- ΘΕ. ἧ παιδαγωγεῖν γὰρ τὸν ὀπλίτην χρεών;
 ΙΟ. ὄρνιθος οὔνεκ' ἀσφαλῶς πορευτέον. 730
- ΘΕ. εἴθ' ἦσθα δυνατὸς δρᾶν ὅσον πρόθυμος εἶ.
 ΙΟ. ἐπειγε· λειφθεὶς δεινὰ πείσομαι μάχης.
 ΘΕ. σύ τοι βραδύνεις, κοῦκ ἐγώ, δοκῶν τι δρᾶν.
 ΙΟ. οὔκουν ὄρα's μου κῶλον ὥς ἐπείγεται;
 ΘΕ. ὁρῶ δοκοῦντα μᾶλλον ἢ σπεύδοντά σε. 735
- ΙΟ. οὐ ταῦτα λέξεις, ἡνίκ' ἂν λεύσσης μ' ἐκεῖ.
 ΘΕ. τί δρωῦντα; βουλοίμην δ' ἂν εὐτυχοῦντά γε.
 ΙΟ. δι' ἀσπίδος θείνοντα πολεμίων τινά.
 ΘΕ. εἰ δὴ ποθ' ἤξομέν γε· τοῦτο γὰρ φόβος.
 ΙΟ. φεῦ·
 εἴθ', ὦ βραχίων, οἶον ἡβήσαντά σε 740
 μεμνήμεθ' ἡμεῖς, ἡνίκα ξὺν Ἡρακλεῖ
 Σπάρτην ἐπόρθεις, σύμμαχος γένοιό μοι
 τοιοῦτος, οἷος ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως
 θείην· ἐπεὶ τοι καὶ κακὸς μένειν δόρυ.
 ἔστιν δ' ἐν ὄλβῳ καὶ τόδ' οὐκ ὀρθῶς ἔχον, 745
 εὐψυχίας δόκησις· οἰόμεσθα γὰρ
 τὸν εὐτυχοῦντα πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς.
- ΧΘ. γὰ καὶ παννύχιος σελένα στρ.
 καὶ λαμπρόταται θεοῦ

- φασείμβροτοι ἀνγαί, 750
 ἀγγελλίαν μοι ἐνέγκαιτ',
 ἰαχήσατε δ' οὐρανῷ
 καὶ παρὰ θρόνον ἀρχέταν
 γλανκᾶς τ' ἐν Ἀθάνας.
 μέλλω τᾶς πατριώτιδος γᾶς, 755
 μέλλω καὶ ὑπὲρ δόμων,
 ἱκέτας ὑποδεχθεῖς,
 κίνδυνον πολιῷ τεμεῖν σιδάρω.
 δεινὸν μὲν πόλιν ὥς Μυκῆνας ἀντ.
 εὐδαίμονα καὶ δορὸς 760
 πολυαίνετον ἀλκᾶ
 μῆνιν ἐμᾶ χθονὶ κεύθειν·
 κακὸν δ' ὧ πόλις, εἰ ξένους
 ἱκτῆρας παραδώσομεν
 κελεύσμασιν Ἀργούς. 765
 Ζεὺς μοι σύμμαχος, οὐ φοβοῦμαι,
 Ζεὺς μοι χάριν ἐνδίκως
 ἔχει· οὐποτε θνατῶν
 ἦσσοις θεοὶ * * * * φανοῦνται.
 ἀλλ', ὧ πότνια, σὸν γὰρ οὐδας στρ. 770
 γᾶς σὸν καὶ πόλις, ἅς σὺ μάτηρ
 δέσποινά τε καὶ φύλαξ,
 πόρευσον ἄλλα τὸν οὐ δικαίως
 τᾷδ' ἐπάγοντα δορυσσοῦν
 στρατὸν Ἀργόθεν· οὐ γὰρ ἐμᾶ γ' ἀρετᾶ 775
 δίκαιός εἰμ' ἐκπεσεῖν μελάρων.
 θέσπις σοι πολύθυστος ἀεὶ ἀντ.
 τιμὰ κραίνεται, οὐδ' ἐλήθει
 μηνῶν φθινὰς ἀμέρα,
 νέων τ' ἀοιδαὶ χορῶν τε μολπαί. 780

770 — 776 = 777 — 783

ἀνεμόεντι δ' ἐπ' ὄχθῳ
ὀλολύγματα παννυχίοις ὑπὸ παρ-
θένων ἰαχεῖ ποδῶν κρότοισιν.

ΘΕ. δέσποινα, μύθους σοί τε καλλίστους φέρω
κλύειν ἐμοί τε συντομωτάτους λέγειν. 785
νικῶμεν ἐχθρούς καὶ τροπαῖ' ἰδρύνεται
παντευχίαν ἔχοντα πολεμίων σέθεν.

ΑΑ. ὦ φίλταθ', ἦδε σ' ἡμέρα διήλασεν
ἡλευθερώσθαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλαισιν.
μιας δέ μ' οὔπω συμφορᾶς ἔλευθεροῖς· 790
φύβος γὰρ εἴ μοι ζῶσιν οὗς ἐγὼ θέλω.

ΘΕ. ζῶσιν μέγιστόν γ' εὐκλεεῖς κατὰ στρατόν.

ΑΑ. ὁ μὲν γέρον οὖν ἔστιν Ἰόλεως ἔτι;

ΘΕ. μάλιστα· πράξας δ' ἐκ θεῶν κάλλιστα δὴ
ΑΑ. τί δ' ἔστι; μὲν τι κεδνὸν ἡγωνίζετο; 795

ΘΕ. νέος μεθέσθηκ' ἐκ γέροντος αὐτίς αὖ.

ΑΑ. θαυμάστ' ἔλεξας· ἀλλὰ σ' εὐτυχῇ θέλω
μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγεῖλαι φίλων.

ΘΕ. εἰς μου λόγος σοι πάντα σημανεῖ τάδε.
ἐπεὶ γὰρ ἀλλήλοισιν ὀπλίτην στρατόν 800
κατὰ στόμ' ἐκτείνοντες ἀντετάξαμεν,
ἐκβὰς τεθρίππων ἄλλος ἄρμάτων πόδα
ἔσθη μέσοισιν ἐν μεταιχυίοις δορός.

κᾶπειτ' ἔλεξεν· ὦ στρατῆγ' ὅς Ἀργόθεν
ἦκεις, τί τήνδε γαῖαν οὐκ εἰλάσαμεν; 805

καὶ τὰς Μυκήνας οὐδὲν ἐργάσει κακὸν
ἀνδρὸς στερήσας· ἀλλ' ἐμοὶ μόνος μόνον
μάχην συνάψας, ἢ κτανὼν ἄγου λαβῶν
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἢ θανὼν ἐμοὶ
τιμὰς πατρώους καὶ δόμους ἔχειν ἄφες. 810
στρατὸς δ' ἐπήνεσ', εἰς τ' ἀπαλλαγὰς πόων
καλῶς λελέχθαι μῦθον εἰς τ' εὐφυχίαν.

ὁ δ' οὔτε τοὺς κλύοντας αἰδεσθεῖς λόγων
 οὔτ' αὐτὸς αὐτοῦ δειλίαν στρατηγὸς ὦν,
 ἔλθειν ἐτόλμησ' ἐγγὺς Ἀλκίμου δορός,
 815 ἀλλ' ἦν κάκιστος· εἶτα τοιοῦτος γερῶς
 τοὺς Ἡρακλείους ἤλθε δουλώσων γόνους.
 Ὕλλος μὲν οὖν ἀπώχετ' εἰς τάξιν πάλιν·
 μάντις δ' ἐπειδὴ μονομάχου δι' ἀσπίδος
 διαλλαγὰς ἔγνωσαν οὐ τελομένηας,
 820 ἔσφαζον, οὐκ ἐμελλον, ἀλλ' ἀφίεσαν
 λαιμῶν βροτείων εὐθύς οὔριον φόνον.
 οἱ δ' ἄρματ' εἰσέβαινον, οἱ δ' ὑπ' ἀσπίδων
 πλευραῖς ἐκρυπτον πλευρά· Ἀθηναίων δ' ἄναξ
 στρατῷ παρήγγειλ' οἷα χρὴ τὸν εὐγενή·
 825 ὦ ξυμπολῖται, τῇ τε βοσκούσῃ χθονὶ
 καὶ τῇ τεκούσῃ νῦν τιν' ἀρκέσαι χρεῶν.
 ὁ δ' αὖ τό τ' Ἄργος μὴ κατασχῆναι θέλειν
 καὶ τὰς Μυκήνας συμμάχους ἐλίσσετο.
 ἐπεὶ δ' ἐσήμεν' ὄρθιον Τυρσηνικῇ
 830 σάλπιγγι καὶ συνῆψαν ἀλλήλοις μάχην,
 πόσον τιν' αὐχεῖς πάταγον ἀσπίδων βρέμειν,
 πόσον τινὰ στεναγμὸν οἰωγῆν θ' ὁμοῦ;
 τὰ πρῶτα μὲν νυν πίτυλος Ἀργεῖον δορός
 ἐρρήξαθ' ἡμᾶς· εἶτ' ἐχώρησαν πάλιν.
 835 τὸ δεύτερον δὲ ποὺς ἐπαλλαχθεῖς ποδί,
 ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ στὰς ἐκαρτέρει μάχῃ·
 πολλοὶ δ' ἐπιπτον, ἦν δὲ δύο κελεύσματα·
 ὦ τὰς Ἀθήνας, ὦ τὸν Ἀργείων γύνῃ
 σπείροντες, οὐκ ἀρήξετ' αἰσχύνῃν πόλει;
 840 μόλις δὲ παντα δρωῦντες οὐκ ἄτερ πόνων
 ἐτρεψάμεσθ' Ἀργεῖον εἰς φυγὴν δόρυ.
 κἀνταῦθ' ὁ πρέσβυς Ὕλλον ἐξορμώμενον
 ἰδὼν, ὀρέξας ἱκέτευσε δεξιᾶν

Ἰόλαος ἐμβῆσαι νιν ὑππειον δίφρον. 845
 λαβὼν δὲ χερσὶν ἡνίας Εὐρουσθέως
 πῶλοις ἐπεῖχε. τὰπὸ τοῦδ' ἤδη κλύων
 λέγοιμ' ἂν ἄλλων, δεῦρο δ' αὐτὸς εἰσιδὼν.
 Παλληνίδος γὰρ σεμνὸν ἐκπερῶν πάγον
 δίας Ἀθάνας, ἄρμ' ἰδὼν Εὐρουσθέως, 850
 ἠράσαθ' Ἥβη Ζηνὶ θ', ἡμέραν μιαν
 νέος γενέσθαι κάποτίσασθαι δίκην
 ἐχθρούς. κλύειν δὲ θαύματος πάρεστί σοι.
 * δισσὴ γὰρ ἀστέρ' ἱππικοῖς ἐπὶ ζυγοῖς
 σταθέντ' ἐκρυψαν ἄρμα λυγαίῳ νέφει· 855
 σὸν δὲ λέγουσι παῖδά γ' οἱ σοφώτεροι
 Ἥβην θ'. ὁ δ' ὄρφνης ἐκ δυσαϊθροῦ νεῶν
 βραχιόνων ἐδειξεν ἡβητὴν τύπον.
 αἰρεῖ δ' ὁ κλεινὸς Ἰόλεως Εὐρουσθέως
 τέτρωρον ἄρμα πρὸς πέτραις Σκειρωνίδι. 860
 δεσμοῖς τε δῆσας χεῖρας ἀκροθίνιον
 κάλλιστον ἤκει τὸν στρατηλάτην ἄγων
 τὸν ὄλβιον πάροιθε· τῇ δὲ νῦν τύχῃ
 βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν,
 τὸν εὐτυχεῖν δοκοῦντα μὴ ζηλοῦν, πρὶν ἂν 865
 θανόντ' ἰδῇ τις· ὥς ἐφῆμεροι τύχαι.
 ΧΟ. ὦ Ζεῦ τροπαῖε, νῦν ἐμοὶ δεινοῦ φόβου
 ἐλεύθερον πάρεστιν ἡμᾶρ εἰσιδεῖν.
 ΑΛ. ὦ Ζεῦ, χρόνῳ μὲν τᾶμ' ἐπεσκέψω κακά,
 χάριν δ' ὅμως σοι τῶν πεπραγμένων ἔχω· 870
 καὶ παῖδα τὸν ἐμὸν πρόσθεν οὐ δοκοῦς' ἐγὼ
 θεοῖς ὁμιλεῖν νῦν ἐπίσταμαι σαφῶς.
 ὦ τέκνα, νῦν δὲ νῦν ἐλεύθεροι πόνων,
 ἐλεύθεροι δὲ τοῦ κακῶς ὀλουμένου
 Εὐρουσθέως ἔσεσθε καὶ πόλιν πατρὸς 875
 ὤψεσθε, κλήρους δ' ἐμβατεύσετε χθονὸς

καὶ θεοῖς πατράσιν θύσεθ', ὧν ἀπειργαμένοι
ξένοι πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον.

ἅτάρ τί κεύθων Ἰόλεως σοφὸν ποτε

Εὐρυσθέως ἐφείσαθ' ὥστε μὴ κτανεῖν; 880

λέξον· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ οὐ σοφὸν τόδε,

ἐχθροὺς λαβόντα μὴ ἀποτίσασθαι δίκην.

ΘΕ. τὸ σὸν προτιμῶν, ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἰδοῖς

κρατοῦσα καὶ σῇ δεσποτοῦμενον χερσί.

οὐ μὴν ἐκόντα γ' αὐτόν, ἀλλὰ πρὸς βίαν 885

ἔξευξ' ἀνάγκη· καὶ γὰρ οὐκ ἐβούλετο

ζῶν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα καὶ δοῦναι δίκην.

ἀλλ' ὧ γεραία, χαῖρε καὶ μέμνησό μου

ὃ πρῶτον εἶπας, ἡνίκ' ἤρχόμην λόγου,

ἔλευθερώσειν μ'· ἐν δὲ τοῖς τοιοῖσδε χρόνῳ 890

ἄψευδές εἶναι τοῖσι γενναίοις στόμα.

ΧΘ. ἐμοὶ χορὸς μὲν ἡδύς, εἰ λίγεια

στρ.

λωτοῦ χάρις ἐνὶ δαιτί,

εἴη δ' εὐχάρις Ἀφροδίτα·

τερπνὸν δέ τι καὶ φίλων ἄρ'

895

εὐτυχίαν ἰδέσθαι

τῶν πάρος οὐ δοκούντων.

πολλὰ γὰρ τίκτει

Μοῖρα τελεσσιδώτειρ'

αἰῶν τε χρόνον παῖς.

900

ἔχεις ὁδὸν τιν', ὧ πόλις, δίκαιον·

ἀντ.

οὐ χρόνῳ ποτε τόδ' ἀφελέσθαι,

τιμᾶν θεοῦς· ὃ δὲ μὴ σε φάσκων

ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει,

δεικνυμένων ἐλέγχων

905

τῶνδ'· ἐπίσημα γάρ τοι

θεὸς παραγγέλλει,

892 — 900 = 901 — 909

- τῶν ἀδίκων παραιρῶν
φρονήματος αἰέ.
ἔστιν ἐν οὐρανῷ βεβακῶς
στρ. 910
τεὸς γόνος, ὦ γεραία·
φεύγω λόγον ὡς τὸν Ἄϊδα
δόμον κατέβα πυρὸς
δεινὰ φλογὶ σῶμα δαισθεῖς·
Ἦβας τ' ἐρατὸν χροῖζει
915
λέχος χρυσέαν κατ' αὐλάν.
ὦ Τμέναιε, δισσοὺς
παῖδας Διὸς ἡξιώσας.
συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς·
ἀντ.
καὶ γὰρ πατρὶ τῶνδ' Ἀθάναν
920
λίγους· ἐπίκουρον εἶναι,
καὶ τοῖσδε θεᾶς πόλις
καὶ λαὸς ἔσωσε κείνας,
ἔσχεν δ' ὕβριν ἀνδρός, ᾧ θυ-
μὸς ἦν πρό δίκας βίαιος.
925
μή ποτ' ἔμοι φρόνημα
ψυχὰ τ' ἀκόρεστος εἴη.
- ΑΓΓ. δέσποιν', ὁρᾷς μὲν, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται,
Εὐρυσθέα σοὶ τόνδ' ἄγοντες ἤκομεν,
ἄελπον ὅψιν τῷδέ τ' οὐχ ἥσσον τυχεῖν·
930
οὐ γάρ ποτ' ἠΰχει χεῖρας ἵξεσθαι σέθεν,
ὅτ' ἐκ Μυκηνῶν πολυπόνῳ σὺν ἀσπίδι
ἔστειχε μείζω τῆς δίκης φρονῶν, πόλιν
πέρσων Ἀθάνας. ἀλλὰ τὴν ἐναντίαν
δαίμων ἔθηκε καὶ μετέστησεν τύχην.
935
Ἄλλος μὲν οὖν ὅ τ' ἐσθλὸς Ἰόλεως βρέτας
Διὸς τροπαίου καλλίνικον ἵστασαν·
ἔμοι δὲ πρὸς σὲ τόνδ' ἐπιστέλλουσ' ἄγειν,
τέρψαι θέλοντες σὴν φρέν'· ἐκ γὰρ εὐτυχοῦς
ἦδιστον ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχοῦνθ' ὁρᾷν.
940
- ΑΔ. ὦ μῖσος, ἡκεις; εἰλέ σ' ἡ Δίκη χρόνῳ;
πρῶτον μὲν οὖν μοι δεῦρ' ἐπίστρεψον κᾶρα
καὶ τλήθι τοὺς σοὺς προσβλέπειν ἐναντίον
ἐχθρούς· κρατεῖ γὰρ νῦν γε κοῦ κρατεῖς ἐτι.
945
[ἐκεῖνος εἰ σύ, βούλομαι γὰρ εἰδέναι,]

910 — 918 = 919 — 927

ὃς πολλὰ μὲν τὸν ὄνθ' ὅπου 'στὶ νῦν ἐμὸν
 παῖδ' ἡξίωσας, ὧ πανοῦργ', ἐφυβρίσαι·
 [τί γὰρ σὺ κείνου οὐκ ἔτλης καθυβρίσαι;]
 ὃς καὶ παρ' Ἀιδην ζῶντά νιν κατήγαγες,
 ὕδρας λέοντάς τ' ἐξαπολλύναι λέγων 950
 ἐπεμπες. ἄλλα δ' οἷ' ἐμηχανῶ κακὰ
 σιγῶ· μακρὸς γὰρ μῦθος ἂν γένοιτό μοι.
 κοῦκ ἤροκσέν σοι ταῦτα τολμήσαι μόνον,
 ἀλλ' ἐξ ἀπάσης καμὲ καὶ τέκν' Ἑλλάδος
 ἤλανυνες ἱκέτας δαιμόνων καθημένους, 955
 τοὺς μὲν γέροντας, τοὺς δὲ νηπίους ἔτι.
 ἀλλ' εὗρες ἀνδρας καὶ πόλισμ' ἐλεύθερον,
 οἷ σ' οὐκ ἔδεισαν. δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς,
 καὶ κερδανεῖς ἅπαντα· χορὴν γὰρ οὐχ ἅπαξ
 θνήσκειν σὲ πολλὰ πῆματ' ἐξειργασμένον. 960

ΑΓΓ. οὐκ ἔστ' ἀνυστόν τόνδε σοι κατακτανεῖν.

ΑΑ. ἄλλως ἄρ' αὐτὸν αἰχμάλωτον εἴλομεν.

εἰργει δὲ δὴ τίς τόνδε μὴ θανεῖν νόμος;

ΑΓΓ. τοῖς τῆσδε χώρας προστάταισιν οὐ δοκεῖ.

ΑΑ. τί δὴ τὸδ'; ἐχθροὺς τοισίδ' οὐ καλὸν κτανεῖν; 965

ΑΓΓ. οὐχ ὄντιν' ἂν γε ζῶνθ' ἔλωσιν ἐν μάχῃ.

ΑΑ. καὶ ταῦτα δόξανθ' Ὀλλος ἐξηνέσχετο;

ΑΓΓ. χορὴν [δ'] αὐτόν, οἶμαι, τῆδ' ἀπιστήσαι χθονί.

ΑΑ. χορὴν τόνδε μὴ ζῆν μῆδ' ὄραν φάος τόδε.

ΑΓΓ. τότε ἡδικήθη πρῶτον σὺ θανῶν ὅδε. 970

ΑΑ. οὐκ οὖν ἐστὶν ἐν καλῷ δοῦναι δίκην;

ΑΓΓ. οὐκ ἔστι τοῦτον ὅστις ἂν κατακτάνοι.

ΑΑ. ἔρωγε· καίτοι φημὶ καί μ' εἶναι τινα.

ΑΓΓ. πολλὴν ὑφέξεις μέμψιν, εἰ θράσεις τόδε.

ΑΑ. φιλῶ πόλιν τήνδ'· οὐδὲν ἀντιλεχτέον. 975

τοῦτον δ', ἐπεῖπερ χεῖρας ἤλθεν εἰς ἐμάς,

οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξαιρήσεται.

πρὸς ταῦτα τὴν θρασεῖαν ὅστις ἂν θέλῃ

καὶ τὴν φρονοῦσαν μεῖζον ἢ γυναικα χορὴ

λέξει· τὸ δ' ἔργον τοῦτ' ἐμοὶ πεπραγέται. 980

ΧΟ. δεινόν τι καὶ συγγνωστόν, ὧ γύναι, σ' ἔχει

νεῖκος πρὸς ἄνδρα τόνδε, γινώσκω καλῶς.

ΕΥ. γύναι, σάφ' ἴσθι μὴ με θωπεύσουντά σε,

μηδ' ἄλλο μηδὲν τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι
 λέξονθ' ὅθιεν χρὴ δειλίαν ὀφλεῖν τινα. 985
 ἐγὼ δὲ νείκος οὐχ ἑκὼν τόδ' ἠράμην·
 ἦδη γε σοὶ μὲν αὐτανέψιος γεγώς,
 τῷ σῷ δὲ παιδί συγγενῆς Ἡρακλῆει.
 ἄλλ' εἰτ' ἐχρηξον εἴτε μὴ, θεὸς γὰρ ἦν,
 Ἥρα με κάμνειν τήνδ' ἐθήκε τὴν νόσον. 990
 ἐπεὶ δ' ἐκείνῳ δυσμένειαν ἠράμην
 κῆρνων ἀγῶνα τόνδ' ἀγωνιούμενος,
 πολλῶν σοφιστῆς πημάτων ἐγιννόμεν
 καὶ πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν ἀεὶ
 ὅπως διώσας καὶ κατακτείνας ἐμούς 995
 ἐχθρούς τὸ λοιπὸν μὴ συνοικοῖην φόβῳ,
 εἰδὼς μὲν οὐκ ἀριθμὸν ἄλλ' ἐτητύμῳς
 ἄνδρ' ὄντα τὸν σὸν παῖδα· καὶ γὰρ ἐχθρὸς ὢν
 ἀκούσεται τὰ γ' ἐσθλὰ χρηστὸς ὢν ἀνὴρ.
 κείνου δ' ἀπαλλαχθέντος οὐκ ἐχρῆν μ' ἄρα 1000
 μισοῦμενον πρὸς τῶνδε καὶ ξυνειδότα
 ἐχθρὰν πατρώαν, πάντα κινήσαι πέτρον,
 κτείνοντα κακβάλλοντα καὶ τεχνώμενον;
 τοιαῦτα δρῶντι τᾶμ' ἐγίγνετ' ἀσφαλῆ.
 οὐκ οὖν σὺ γ' ἂν λαβούσα τὰς ἐμὰς τυχὰς 1005
 ἐχθροῦ λείοντος δυσμενῆ βλαστήματα
 ἤλαυνες ἂν κακοῖσιν, ἀλλὰ σωφρόνως
 εἰσάσας αἰκεῖν Ἄργος; οὐτὶν' ἂν πίθαις·
 νῦν οὖν ἐπειδὴ μ' οὐ διώλεσαν τότε
 πρόθυμον ὄντα, τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις 1010
 οὐχ ἄγνός εἰμι τῷ κτανόντι κατθανῶν·
 πόλις τ' ἀφῆκε σωφρονοῦσα, τὸν θεὸν
 μείζον τίουσα τῆς ἐμῆς ἐχθρας [πολύ].
 ἅ γ' εἰπας ἀντήκουσας· ἐντεῦθεν δὲ χρὴ
 τὸν προστρόπαιον τὸν τε γενναῖον καλεῖν. 1015
 οὕτω γε μέντοι τᾶμ' ἔχει· θανεῖν μὲν οὐ
 χρῆξω, λιπὼν δ' ἂν οὐδὲν ἀχθοίμην βίον.
 παραινέσαι σοι σμικρόν, Ἀλκμήνῃ, θέλω,
 τὸν ἄνδρ' ἀφείναι τόνδ', ἐπεὶ πόλει δοκεῖ.
 τί δ', ἦν θάνῃ τε καὶ πόλει πιθώμεθα; 1020
 ΧΟ. τὰ λῶσε, ἂν εἴῃ· πῶς τὰδ' οὖν γενήσεται;
 ΑΛ. ἐγὼ διδάξω ἡαδίως· κτανοῦσα γὰρ

ΧΟ.

ΑΛ.

ΧΟ.

ΑΛ.

- τόνδ' εἶτα νεκρὸν τοῖς μετελθοῦσιν φίλων
 δώσω· τὸ γὰρ σῶμ' οὐκ ἀπιστήσω χθονί,
 οὗτος δὲ δώσει τὴν δίκην θανῶν ἐμοί. 1025
- ΕΥ. κτεῖν', οὐ παραιτοῦμαί σε· τήνδε δὲ πόλιν,
 ἐπεὶ μ' ἀφῆκε καὶ κατηδέσθη κτανεῖν,
 χρησμῶ παλαιῷ Λοξίου δωρήσομαι,
 ὅς ὠφελήσει μέζον' ἢ δοκεῖν χρόνῳ.
 θανόντα γὰρ με θάψαθ' οὐ τὸ μόρσιμον, 1030
 δίας πάροιθε παρθένου Παλληνίδος.
 καὶ σοὶ μὲν εὖνους καὶ πόλει σωτήριος
 μέτοικος αἰεὶ κείσομαι κατὰ χθονός,
 τοῖς τῶνδε δ' ἐκγόνοισι πολεμιάτατος,
 ὅταν μολῶσι δεῦρο σὺν πολλῇ χειρὶ 1035
 χάριν προδόντες τήνδε· τοιούτων ξένων
 προύστυτε. πῶς οὖν ταῦτ' ἐγὼ πεπυσμένος
 δεῦρ' ἦλθον, ἀλλ' οὐ χρησμὸν ἡδούμην θεοῦ;
 Ἦσαν νομιζῶν θεσφάτων κρείσσω πολὺ
 κοῦκ ἂν προδοῦναι μ'. ἀλλὰ μήτε μοι χοᾶς 1040
 μῆθ' αἶμ' ἐάσης εἰς ἐμὸν στάξαι τάφον.
 κακὸν γὰρ αὐτοῖς νόστον ἀντὶ τῶνδ' ἐγὼ
 δώσω· διπλοῦν δὲ κέρδος ἔξετ' ἐξ ἐμοῦ,
 ὑμᾶς τ' ὀνήσω τούσδε τε βλάψω θανῶν.
- ΑΛ. τί δῆτα μέλλετ', εἰ πόλει σωτηρίαν 1045
 κατεργάσασθαι τοῖσί τ' ἐξ ὑμῶν χρεῶν,
 κτείνειν τὸν ἄνδρα τόνδ', ἀκούοντες τάδε;
 δείκνυσί γὰρ κέλευθον ἀσφαλεστάτην.
 ἐχθρὸς μὲν ἀνὴρ, ὠφελεῖ δὲ κατθανῶν.
 κομίζετ' αὐτόν, δμῶες, εἶτα χορὴ κυσὶ 1050
 δοῦναι κτανόντας· μὴ γὰρ ἐλπίσῃς ὅπως
 αὐτῆς πατρῴας ξῶν ἐμ' ἐκβαλεῖς χθονός.
- ΧΘ. ταῦτά δοκεῖ μοι. στείχετ', ὅπαδοί.
 τὰ γὰρ ἐξ ἡμῶν
 καθαρώς ἐστὶ βασιλεῦσιν. 1055

ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ΜΕΓΑΡΑ.

ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΛΥΚΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΙΡΙΣ.

ΛΥΤΤΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΗΣΕΥΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡρακλῆς γήμας Μεγάρων τὴν Κρέοντος παῖδας
 ἐξ αὐτῆς ἐγέννησε· καταλιπὼν δὲ τούτους ἐν ταῖς Θή-
 βαις αὐτὸς εἰς Ἄργος ἦλθεν Εὐρυσθεὶ τοὺς ἄθλους
 ἐκπονήσων. πάντων δὲ περιγεγόμενος ἐπὶ πᾶσιν εἰς
 Ἄιδου κατήλθε· καὶ πολὺν ἐκεῖ διατρίψας χρόνον
 δόξαν ἀπέλιπε παρὰ τοῖς ζῶσιν ὥς εἴη τεθνηκώς. στα-
 σιάσαντες δὲ οἱ Θηβαῖοι πρὸς τὸν δυνάστην Κρέοντα,
 Δύκον ἐκ τῆς Εὐβοίας κατήγαγον * * *

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ
ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

ΑΜ. Τίς τὸν Διὸς σύλλεκτρον οὐκ οἶδεν βροτῶν,
 Ἀργεῖον Ἀμφιτρυῶν' ὃν Ἀλκαῖός ποτε
 ἐτιχθ' ὁ Περσέως, πατέρα τόνδ' Ἡρακλέους;
 ὃς τάσδε Θήβας ἔσχεν, ἔνθ' ὁ γηγενὴς
 σπαρτῶν στάχυν ἐβλαστεν, ὦν γένους Ἀρης
 ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον, οἱ Κάδμου πόλιν
 τεκνοῦσι παίδων παισίν. ἔνθεν ἔξεν
 Κρέων Μενοικέως παῖς, ἄναξ τῆσδε χθονός.
 Κρέων δὲ Μεγάρας τῆσδε γίγνεται πατήρ,
 ἦν πάντες ὑμεναίοισι Καδμεῖοί ποτε
 λωτῷ συνηλάλαξαν, ἥνικ' εἰς ἐμούς
 δόμους ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς νιν ἤγετο.
 λιπὼν δὲ Θήβας, οὗ κατὰκλίσθην ἐγὼ,
 Μεγάρων τε τήνδε πενθερούς τε παῖς ἐμὸς
 Ἀργεῖα τεύχεα καὶ Κυκλωπίαν πόλιν
 ὠρέξατ' οἰκεῖν, ἦν ἐγὼ φεύγω κτανῶν
 Ἥλεκτρυῶνα· συμφορὰς δὲ τὰς ἐμὰς
 ἐξευμαρίζων καὶ πάτραν οἰκεῖν θέλων,
 καθόδου δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν,
 ἐξημερῶσαι γαῖαν, εἴθ' Ἥρας ὑπο
 κέντροις δαμασθεῖς εἴτε τοῦ χρεῶν μέτα.
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἐξεμόχθησεν πόνους,

τὸ λοίσθιον δὲ Ταινάρου διὰ στόμα
 βέβηκ' εἰς Αἶδου τὸν τρισώματον κύνα
 εἰς φῶς ἀνάγων, ἐνθεν οὐχ ἦκει πάλιν. 25
 γέρον δὲ δὴ τις ἔστι Καδμείων λόγος
 ὧς ἦν πάρος Δίρκης τις εὐνήτωρ Λύκος
 τὴν ἐπτάπυργον τήνδε δεσπόζων πόλιν,
 τὼ λευκοπῶλω πρὶν τυραννῆσαι χθονὸς
 Ἀμφιόν' ἤδ' Ζηῆθον ἐγγόνω Διός. 30
 οὐ ταῦτ' ὄνομα παῖς πατρὸς κεκλημένος,
 Καδμεῖος οὐκ ὦν, ἀλλ' ἀπ' Εὐβοίας μολών,
 κτείνει Κρέοντα καὶ κτανὼν ἄρχει χθονὸς,
 στάσει νοσοῦσαν τήνδ' ἐπεισπεσὼν πόλιν.
 ἡμῖν δὲ κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνημμένον 35
 κακὸν μέγιστον, ὧς ἔοικε, γίνεται.
 τοῦμοῦ γὰρ ὄντος παιδὸς ἐν μυχοῖς χθονὸς
 ὁ κλεινὸς οὗτος τῆσδε γῆς ἄρχων Λύκος
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελεῖν θέλει
 κτανὼν δάμαρτά θ', ὧς φόνῳ σβέσῃ φόνον, 40
 καὶ μ', εἰ τι δὴ χρὴ καὶ μ' ἐν ἀνδράσιν λέγειν
 γέροντ' ἀρχεῖον, μὴ ποθ' οἶδ' ἠνδρωμένοι
 μήτρωσιν ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην.
 ἐγὼ δέ, λείπει γὰρ με τοῖσδ' ἐν δώμασι
 τροφὸν τέκνων οἴκουρόν, ἥνίκα χθονὸς 45
 μέλαιναν ὄρφνην εἰσέβαινε παῖς ἐμός,
 σὺν μητρὶ, τέκνα μὴ θάνωσ' Ἡρακλέους,
 βωμὸν καθίζω τόνδε σωτήρος Διός,
 ὃν καλλινίκου δορὸς ἄγαλ' ἰδρύσατο
 Μινύας κρατήσας οὐμὸς εὐγενὴς τόκος. 50
 πάντων δὲ χρεῖοι τάσδ' ἔδρας φυλάσσομεν,
 σίτων ποτῶν ἐσθῆτος, ἄστροφῳ πέδῳ
 πλευρὰς τιθέντες· ἐκ γὰρ ἐσφραγισμένοι
 δόμων καθήμεθ' ἀπορίας σωτηρίας·

φίλων δὲ τοὺς μὲν οὐ σαφεῖς ὁρῶ φίλους,
οἱ δ' ὄντες ὀρθῶς ἀδύνατοι προσωφελεῖν.
τοιούτον ἀνθρώποισιν ἢ δυσπραξία,
ἣς μήποθ' ὅστις καὶ μέσως εὖνους ἐμοὶ
τύχοι, φίλων ἔλεγχον ἀψευδέστατον.

ME. ὦ πρέσβυ, Ταφίων ὅς ποτ' ἐξεῖλες πόλιν 60
στρατηλατήσας κλεινὰ Καδμείων δορός,
ὥς οὐδὲν ἀνθρώποισι τῶν θεῶν σαφές.
ἐγὼ γὰρ οὐτ' εἰς πατέρ' ἀπηλάθην τύχης,
ὅς οὐνεκ' ὄλβου μέγας ἐκομπάσθη ποτέ,
ἔχων τυραυνίδ', ἣς μακρὰι λόγchai πέρι 65
πηδῶσ' ἔρωτι σώματ' εἰς εὐδαίμονα,
ἔχων δὲ τέκνα· κἄμ' ἔδωκε παιδὶ σῶ
ἐπίσημον εὐνὴν Ἡρακλεῖ συνοικίσας.
καὶ νῦν ἐκεῖνα μὲν θανόντ' ἀνέπατο·
ἐγὼ δὲ καὶ σὺ μέλλομεν θνήσκειν, γέρον, 70
οἱ δ' Ἡράκλειοι παῖδες, οὓς ὑπὸ πτεροῖς
σώζω νεοσσοὺς ὄρνις ὥς ὑφειμένους.
οἱ δ' εἰς ἔλεγχον ἄλλως ἄλλοθεν πίτνων,
ὦ μήτερο, αὐδᾶ, ποῦ πατήρ' ἄπεστι γῆς;
τί δὲρᾶ, πόθ' ἤξει; τῶ νέω δ' ἐσφαλμένοι 75
ζητοῦσι τὸν τεκόντ'· ἐγὼ δὲ διαφέρω
λόγοισι μυθεύουσα. θανυμάζων δ' ὅταν
πύλαι ψοφῶσι, πᾶς ἀνίστησιν πόδα,
ὥς πρὸς πατρῶον προσπεσούμενοι γόνυ.
νῦν οὖν τίς ἐλπίδ' ἢ πόρον σωτηρίας 80
ἔξευμαρῖζει, πρέσβυ; πρὸς σὲ γὰρ βλέπω.
ὥς οὔτε γαίης ὄρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα·
φυλακαὶ γὰρ ἡμῶν κρείσσονες κατ' ἐξόδους·
οὐτ' ἐν φίλοισιν ἐλπίδες σωτηρίας
ἔτ' εἶσιν ἡμῖν. ἦντιν' οὖν γνώμην ἔχεις 85
λέγ' εἰς τὸ κοινόν, μὴ θανεῖν ἔτοιμον ἢ,

χρόνον δὲ μηκύνωμεν ὄντες ἀσθενεῖς.

ΑΜ. ὦ θύγατερ, οὔτοι ῥᾷδιον τὰ τοιάδε
φραύλως περαίνειν σπουδάσαντ' ἄνευ πόνου.

ΜΕ. λύπης τι προσδεῖς ἢ φιλεῖς οὕτω φᾶος; 90

ΑΜ. καὶ τῷδε χαίρω καὶ φιλῶ τὰς ἐλπίδας.

ΜΕ. καγὼ· δοκεῖν δὲ τὰδόκητ' οὐ χρή, γέρον.

ΑΜ. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἐνεστ' ἄκη.

ΜΕ. ὁ δ' ἐν μέσῳ με λυπρὸς ὢν δάκνει χρόνος.

ΑΜ. γένοιτό τᾶν, ὦ θύγατερ, οὔριος δρόμος 95

ἐκ τῶν παρόντων τῶνδ' ἐμοὶ καὶ σοὶ κακῶν,

ἔλθοι τ' ἐτ' ἂν παῖς οὐμός, εὐνήτωρ δὲ σός.

ἀλλ' ἡσύχαζε καὶ δακρυρροοὺς τέκνων

πηγὰς ἀφαίρει καὶ παρρυκλήλει λόγοις, 100

κάμνουσι γάρ τοι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραί,

καὶ πνεύματ' ἀνέμων οὐκ αἶε ῥώμην ἔχει

[οἳ τ' εὐτυχοῦντες διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς].

ἐξίσταται γὰρ πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα.

οὔτος δ' ἀνὴρ ἄριστος ὅστις ἐλπίσι 105

πέποιθεν αἰεὶ· τὸ δ' ἀπορεῖν ἀνδρὸς κακοῦ.

ΧΟ. ὑπόροφα μέλαθρα στρ.

καὶ γεραιὰ δέμνι', ἀμφὶ βάκτροις

ἔρεισμα θέμενος, ἐστάλην ἠλέμων

ρόων ἀοιδὸς [ὥστε πολὺς] ὄρνις, 110

ἔπεα μόνον καὶ δόκημα νυκτερωπὸν

ἐννύχων ὀνειρώων,

τρομερὰ μέν, ἀλλ' ὅμως πρόθυμα.

ὦ τέκεα πατρὸς ἀπάτορ', ὦ

γεραιὲ σύ τε τάλαινα μᾶ- 115

τερ, ἃ τὸν Αἶδα δόμοις

πόσιν ἀναστενάζεις.

- μὴ πόδα προκαμῆτε ἀντ.
 βαρὺ τε κῶλον, ὥστε πρὸς πετραῖον 120
 λέπας ζυγοφόρος ἄρματος βάρος φέρων
 τροχηλάτοιο πῶλος.
 λαβοῦ χερῶν καὶ πέπλων, ὅτου λέλοιπε
 ποδὸς ἀμαυρὸν ἔγχος·
 γέρων γέροντα παρακόμιζε, 125
 τὸ πάρος ἐν ἡλίκων πόνοις
 ᾧ ξύνοπλα δόρατα νέα νέω
 ξυνῆν ποτ', εὐκλεεστάτας
 πατρίδος οὐκ ὀνειδίη.
 ἴδετε, πατρὸς ὥς 130
 γοργῶπες αἶδε προσφερεῖς
 ὀμμάτων ἀνγαί,
 [τὸ δὲ δὴ κακοτυχὲς οὐ λέλοιπεν ἐκ τέκνων,]
 οὐδ' ἀποίχεται χάρις.
 Ἑλλὰς ᾧ ξυμμάχους 135
 οἴους οἴους ὀλέσασα
 τούσδ' ἀποστερήσει.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τῇσδε κοίρανον χθονὸς
 Ἀνκὸν περῶντα τῶνδε δωμάτων πύλας.
 ΑΤΚ. τὸν Ἡράκλειον πατέρα καὶ ξυνάορον, 140
 εἰ χορή μ', ἐρωτῶ· χορή δ', ἐπεὶ γε δεσπότης
 ὑμῶν καθέστηχ', ἵστορεῖν ἂ βούλομαι.
 τί ν' εἰς χρόνον ζητεῖτε μηκύναι βίον;
 τί ν' ἐλπίδ' ἀλκήν τ' εἰσορᾶτε μὴ θανεῖν;
 ἢ τὸν παρ' Αἰδη πατέρα τῶνδε κείμενον 145
 πιστεύεθ' ἥξειν; ὥς ὑπὲρ τὴν ἀξίαν
 τὸ πένθος αἶρεσθ', εἰ θανεῖν ὑμᾶς χρεῶν,
 σὺ μὲν καθ' Ἑλλάδ' ἐκβαλὼν κόμπους κενούς
 ὥς σύγγαμός σοι Ζεὺς * * * * *,
 σὺ δ' ὥς ἀρίστου φωτὸς ἐκλήθης δάμαρ. 150

τί δὴ τὸ σεμνὸν σῶ κατεΐργασται πόσει,
 ὕδραν ἔλειον εἰ διώλεσε κτανὼν
 ἢ τὸν Νέμειον θῆρ'; ὃν ἐν βρόχοις ἐλὼν
 βραχίονός φησ' ἀγχόναισιν ἐξελεῖν.
 τοῖσδ' ἐξαγωνίζεσθε; τῶνδ' ἄρ' οὐνεκεν 156
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας οὐ θνήσκειν χρεῶν;
 ὃς ἔσχε δόξαν οὐδὲν ὦν εὐψυχίας
 θηρῶν ἐν αἰχμῇ, τᾶλλα δ' οὐδὲν ἄλκιμος,
 ὃς οὐποτ' ἀσπίδ' ἔσχε πρὸς λαιᾶ χειρὶ
 οὐδ' ἦλθε λόγχης ἐγγύς, ἀλλὰ τόξ' ἔχων, 160
 κάκιστον ὄπλον, τῇ φυγῇ πρόχειρος ἦν.
 ἀνδρὸς δ' ἔλεγχος οὐχὶ τόξ' εὐψυχίας,
 ἀλλ' ὅς μένων βλέπει τε κἀντιδέχεται
 δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα τάξιν ἐμβεβώς.
 ἔχει δὲ τοῦμόν οὐκ ἀναΐδειαν, γέρον, 165
 ἀλλ' εὐλάβειαν· οἶδα γὰρ κατακτανὼν
 Κρέοντα πατέρα τῆσδε καὶ θρόνους ἔχων.
 οὐκ οὐν τραφέντων τῶνδε τιμωροὺς ἐμοὶ
 χρῆξω λιπέσθαι τῶν δεδραμένων [δίκην].
 AM. τὸ τοῦ Διὸς μὲν Ζεὺς ἀμυνέτω [μέρει] 170
 παιδός· τὸ δ' εἰς ἐμ', Ἡράκλεις, ἐμοὶ μέλει
 λόγοισι τὴν τοῦδ' ἀμαθίαν ὑπὲρ σέθεν
 δεῖξαι· κακῶς γάρ σ' οὐκ ἐατέον κλύειν.
 πρῶτον μὲν οὐν τᾶροητ', ἐν ἄροήτοισι γὰρ
 τὴν σὴν νομίζω δειλίαν, Ἡράκλεες, 175
 σὺν μάρτυσιν θεοῖς δεῖ μ' ἀπαλλάξαι σέθεν.
 Διὸς κεραυνὸν δ' ἠρόμην τέθριππά τε,
 ἐν οἷς βεβηκὼς τοῖσι γῆς βλαστήμασι
 Γίγασι, πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη,
 τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασε· 180
 τετρασκελὲς θ' ὕβρισμα Κενταύρων γένος,
 Φολόην ἐπελθὼν, ᾧ κάκιστε βασιλέων,

ἐροῦ τίν' ἀνδρ' ἄριστον ἐγκρίναίην ἄν
 ἢ οὐ παῖδα τὸν ἐμόν, ὃν σὺ φῆς εἶναι δοκεῖν.
 Λίρφυν δ' ἐρωτῶν ἢ σ' ἐθρεψ' Ἀβαντίδα, 185
 οὐκ ἄν σ' ἐπαινέσειεν· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου
 ἐσθλόν τι δράσας μάρτυρ' ἄν λάβοις πάτρην.
 τὸ πάνσοφον δ' εὖρημα, τοξήρη σάγην,
 μέμφει· κλύων νῦν τὰπ' ἐμοῦ σοφὸς γενοῦ.
 ἀνὴρ ὀπλίτης δοῦλός ἐστι τῶν ὀπλῶν 190
 καὶ τοῖσι συνταχθεῖσιν οὔσι μὴ ἀγαθοῖς
 αὐτὸς τέθνηκε δειλία τῇ τῶν πέλας,
 θραύσας τε λόγχην οὐκ ἔχει τῷ σώματι
 θάνατον ἀμῦναι, μίαν ἔχων ἀλκὴν μόνον·
 ὅσοι δὲ τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὖστοχον, 195
 ἐν μὲν τὸ λῶστον, μυρῖους οἰστοὺς ἀφείς
 ἄλλοις τὸ σῶμα ῥύεται μὴ κατθανεῖν,
 ἐκὰς δ' ἀφεστῶς πολεμίους ἀμύνεται
 τυφλοῖς ὀρῶντας οὐτάσας τοξεύμασι,
 τὸ σῶμά τ' οὐ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις, 200
 ἐν εὐφυλάκτῳ δ' ἐστί· τοῦτο δ' ἐν μάχῃ
 σοφὸν μάλιστα, δρῶντα πολεμίους κακῶς
 σώζειν τὸ σῶμα, μὴ ἐκ τύχης ὥρμισμένους.
 λόγοι μὲν οἶδε τοῖσι σοῖς ἐναντίαν
 [γνώμην ἔχουσι τῶν καθεστῶτων πέρι]. 205
 παῖδας δὲ δὴ τί τοῦσδ' ἀποκτεῖναι θέλεις;
 τί σ' οἶδ' ἐδράσαν; ἐν τί σ' ἡγοῦμαι σοφόν,
 εἰ τῶν ἀρίστων τᾶκρον· αὐτὸς ὢν κακὸς
 δέδοικας. ἀλλὰ τοῦθ' ὅμως ἡμῖν βαρύν,
 εἰ δειλίας σῆς κατθανοῦμεθ' οὔνεκα, 210
 ὃ χροὴν σ' ὑφ' ἡμῶν τῶν ἀμεινόνων παθεῖν,
 εἰ Ζεὺς δικαίως εἶχεν εἰς ἡμᾶς φρένας.
 εἰ δ' οὖν ἔχειν γῆς σκῆπτρα τῆσδ' αὐτὸς θέλεις,
 ἔασον ἡμᾶς φρυγὰδας ἐξελθεῖν χθονός·

βία δὲ δράσῃς μηδέν, ἢ πείσει βίαν,
ὅταν θεοῦ σοι πνεῦμα μεταβαλὼν τύχη.
φεῦ·

ὦ γὰρ Κάδμου, καὶ γὰρ εἰς σ' ἀφίξομαι
λόγους ὀνειδιστῆρας ἐνδατούμενος,
τοιαῦτ' ἀμύνεθ' Ἡρακλεῖ τέκνοισί τε;
ὅς εἰς Μινύαισι πᾶσι διὰ μάχης μολῶν

Θήβαις ἔθηκεν ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν.
οὐδ' Ἑλλάδ' ἤνεσ' οὐδ' ἀνέξομαί ποτε
σιγῶν, κακίστην λαμβάνων εἰς παῖδ' ἐμόν,
ἣν χρῆν νεοσσοῖς τοῖσδε πῦρ λόγχας ὕπλα

φέρουσαν ἐλθεῖν, ποντίων καθαρμάτων
χέρσου τ' ἀμοιβάς, ὧν ἐμόχθησεν χάριν.
τὰ δ', ὦ τέκν', ὑμῖν οὔτε Θηβαίων πόλις
οὔθ' Ἑλλὰς ἀρκεῖ· πρὸς δ' ἐμ' ἀσθενῇ φίλον

δεδόρκατ', οὐδὲν ὄντα πλὴν γλώσσης ψόφον.
ῥώμη γὰρ ἐκλέλοιπεν ἦν πρὶν εἶχομεν·
γῆρα δὲ τρομερὰ γυῖα κάμαυρόν σθένος.
εἰ δ' ἦν νέος τε κᾶτι σώματος κρατῶν,

λαβὼν ἂν ἔγχος τοῦδε τοὺς ξανθοὺς πλόκους
καθημάτωσ' ἄν, ὥστ' Ἀτλαντικῶν πέρα
φεύγειν ὄρων ἂν δειλὴ τοῦμὸν δόρυ.

ΧΟ. ἄρ' οὐκ ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν ἀγαθοὶ
θνητῶν ἔχουσι, κἂν βραδύς τις ἢ λέγειν;

ΑΥΚ. σὺ μὲν λέγ' ἡμᾶς οἷς πεπύργωσαι λόγοις,
ἐγὼ δὲ δράσω σ' ἀντὶ τῶν λόγων κακῶς.

ἄγ', οἱ μὲν Ἑλικῶν', οἱ δὲ Παρνασοῦ πτυχὰς
τέμνειν ἄνωχθ' ἐλθόντες ὕλουργοὺς δρυὸς
κορμούς· ἐπειδὴν δ' εἰσκομισθῶσιν πόλει,

βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα
ἐμπύρατ' αὐτῶν καὶ πυροῦτε σώματα
πάντων, ἵν' εἰδῶσ' οὔνεκ' οὐχ ὁ κατθανὼν

κρατεῖ χθονὸς τῆσδ', ἀλλ' ἐγὼ τὰ νῦν τάδε.
 ὑμεῖς δὲ πρέσβεις ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι
 γινώμασιν ὄντες, οὐ μόνον στενάζετε
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας, ἀλλὰ καὶ δόμον
 τύχας, ὅταν πάσῃ τι, μεμνήσεσθε δὲ
 δοῦλοι γεγῶτες τῆς ἐμῆς τυραννίδος.

250

ΧΘ. ὦ γῆς λοχεύμαθ', οὗς Ἀρης σπείρει ποτὲ
 λάβρον δράκοντος ἐξερημώσας γένυν,
 οὐ σκῆπτρα χειρὸς δεξιᾶς ἐρείσματα
 ἄρειτε καὶ τοῦδ' ἀνδρὸς ἀνόσιον κάρα
 καθαιματώσεθ', ὅστις οὐ Καδμείος ὦν
 ἄρχει κάκιστος τῶν νέων ἔπηλυς ὦν;
 ἀλλ' οὐκ ἐμοῦ γε δεσπόσεις χαίρων ποτέ,
 οὐδ' ἀπόνησα πόλλ' ἐγὼ καμῶν χειρὶ
 ἔξις· ἀπέρρων δ' ἐνθεν ἦλθες ἐνθάδε,
 ὕβριξ· ἐμοῦ γὰρ ζῶντος οὐ κτενεῖς ποτε
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας· οὐ τοσόνδε γῆς
 ἔνεσθ' ἐκεῖνος κρύπτεται λιπὼν τέκνα.
 ἐπεὶ σὺ μὲν γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις,
 ὁ δ' ὠφελήσας ἀξίων οὐ τυγχάνει·
 κἄπειτα πράσσω πόλλ' ἐγὼ, φίλους ἐμοὺς
 θανόντας εὖ δρῶν οὐ φίλων μάλιστα δεῖ;
 ὦ δεξιὰ χεῖρ, ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρου,
 ἐν δ' ἄσθενείᾳ τὸν πόνον διώλεσας.
 ἐπεὶ σὺ ἔπαυσ' ἂν δοῦλον ἐννέποντά με
 καὶ τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ᾠκήσαμεν,
 ἐν αἷς σὺ χαίρεις, οὐ γὰρ εὖ φρονεῖ πόλις
 στάσει νοσοῦσα καὶ κακοῖς βουλευμασιν·
 οὐ γάρ ποτ' ἂν σὲ δεσπότην ἐκτήσατο.

255

260

265

270

ΜΕ. γέροντες, αἰνῶ· τῶν φίλων γὰρ οὐνεκα
 ὄργας δικαίας τοὺς φίλους ἔχειν χρεῶν·
 ἡμῶν δ' ἕκατι δεσπότης θυμούμενοι

275

πάθῃτε μηδέν. τῆς δ' ἐμῆς, Ἀμφιτρούων,
 γνώμης ἄκουσον, ἣν τί σοι δοκῶ λέγειν.
 ἐγὼ φιλῶ μὲν τέκνα· πῶς γὰρ οὐ φιλῶ 280
 ἄτικτον, ἀμόχθησα; καὶ τὸ κατθανεῖν
 δεινὸν νομίζω· τῷ δ' ἐναγκαλίῳ τρόπῳ
 ὅς ἀντιτείνει, σκαιὸν ἡγοῦμαι βροτόν.
 ἡμᾶς δ' ἐπειδὴ δεῖ θανεῖν, θνήσκειν χρεῶν
 μὴ πυρὶ καταξανθέντας, ἐχθροῖσιν γέλων 285
 διδόντας, οὐμοὶ τοῦ θανεῖν μεῖζον κακόν·
 ὀφείλομεν γὰρ πολλὰ δώμασιν καλὰ.
 σὲ μὲν δόκησις ἔλαβεν εὐκλεῆς δορός,
 ὥστ' οὐκ ἀνεκτὸν δειλίας θανεῖν σ' ὕπο·
 οὐμὸς δ' ἀμαρτύρητος εὐκλεῆς πόσις, 290
 ὥς τούσδε παῖδας οὐκ ἂν ἐκσῶσαι θέλοι
 δόξαν κακὴν λαβόντας· οἱ γὰρ εὐγενεῖς
 κάμνουσι τοῖς αἰσχροῖσι τῶν τέκνων ὕπερ,
 ἐμοὶ τε μίμημ' ἀνδρὸς οὐκ ἀπωστέον.
 σκέψαι δὲ τὴν σὴν ἐλπίδ', ἣ λογίζομαι. 295
 ἦξιεν νομίζεις παῖδα σὸν γαίας ὕπο·
 καὶ τίς θανόντων ἦλθεν ἐξ Αἰδοῦ πάλιν;
 ἀλλ' ὥς λόγοισι τόνδε μαλθάξαιμεν ἄν;
 ἦμιστα· φεύγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν χρεῶν,
 σοφοῖσι δ' εἰκεῖν καὶ τεθραμμένοις καλῶς· 300
 ἔῃον γὰρ αἰδοῦς ὑποβαλὼν φίλ' ἂν τύχοις.
 ἦδη δ' ἐσῆλθέ μ' εἰ παραιτησαίμεθα
 φυγὰς τέκνων τῶνδ'· ἀλλὰ καὶ τόδ' ἄθλιον,
 πενίᾳ σὺν οἴκτρῳ περιβαλεῖν σωτηρίαν·
 ὥς τὰ ξένων πρόσσωπα φεύγουσιν φίλοις 305
 ἐν ἡμαρ ἡδὺν βλέμμ' ἔχειν φασὶν μόνον.
 τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον, ὅς μένει σ' ὅμως,
 προκαλούμεθ' εὐγένειαν, ᾧ γέρον, σέθεν·
 τὰς τῶν θεῶν γὰρ ὅστις ἐκμοχθεῖν τύχας

- πρόθυμός ἐστιν, ἡ προθυμία δ' ἄφρων· 310
 ὃ χρηὴ γὰρ οὐδεὶς μὴ χρηὸν θήσει ποτέ.
- ΧΟ. εἰ μὲν σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων
 ἦν τίς σ' ὑβρίζων, ῥαδίως ἔπαυσά γ' ἂν·
 νῦν δ' οὐδέν ἐσμεν. σὸν δὲ τοῦντεῦθεν σκοπεῖν
 ὅπως διώσει τὰς τύχας, Ἀμφιτρύων. 315
- ΑΜ. οὗτοι τὸ δειλὸν οὐδὲ τοῦ βίου πόθος
 θανεῖν ἐρύκει μ', ἀλλὰ παιδὶ βούλομαι
 σῶσαι τέκν'· ἄλλως δ' ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾶν.
 ἰδοὺ πάρεστιν ἥδε φασγάνῳ δέσῃ
 κεντεῖν φονεύειν, ἵεναι πέτρας ἄπο. 320
 μίαν δὲ νῶν δὸς χάριν, ἄναξ, ἱκνούμεθα·
 κτείνόν με καὶ τήνδ' ἀθλίαν παίδων πάρος,
 ὥς μὴ τέκν' εἰσίδωμεν, ἀνόσιον θέαν,
 ψυχορραγοῦντα καὶ καλοῦντα μητέρα
 πατρός τε πατέρα. τᾶλλα δ' ἢ πρόθυμος εἶ 325
 προῦσ'· οὐ γὰρ ἄλκην ἔχομεν ὥστε μὴ θανεῖν.
- ΜΕ. καὶ γὰρ σ' ἱκνούμαι χάριτι προσθεῖναι χάριν,
 ἡμῖν ἵν' ἀμφοῖν εἰς ὑπουργήσης διπλᾶ·
 κόσμον πάρες μοι παισὶ προσθεῖναι νεκρῶν,
 δόμους ἀνοίξας· νῦν γὰρ ἐκκεκλήμεθα 330
 ὥς ἀλλὰ ταῦτά γ' ἀπολάβωσ' οἴκων πατρός.
- ΑΓΚ. ἔσται τὰδ'· οἷγεν κληῖθρα προσπόλοις λέγω.
 κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες· οὐ φθονῶ πέπλων.
 ὅταν δὲ κόσμον περιβάλησθε σώμασιν,
 ἥξω πρὸς ὑμᾶς νερτέρῃ δώσων χθονί. 335
- ΜΕ. ὦ τέκν', ὁμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ
 πετρῶν εἰς μέλαθρον, οὗ τῆς οὐσίας
 ἄλλοι κρατοῦσι, τὸ δ' ὄνομ' ἔσθ' ἡμῶν ἔτι.
- ΑΜ. ὦ Ζεῦ, μάτην ἄρ' ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην,
 μάτην δὲ παιδὸς γονέ' ἐμοῦ σ' ἐκλήξομεν· 340
 σὺ δ' ἦσθ' ἄρ' ἦσσον ἢ δόκεις εἶναι φίλος.

ἀρετῇ σε νικῶ θνητὸς ὢν θεὸν μέγαν·
 παῖδας γὰρ οὐ προύδωκα τοὺς Ἡρακλέους.
 σὺ δ' εἰς μὲν εὐνὰς κρύφιος ἠπίστω μολεῖν,
 τὰλλότριά λέκτρα δόντος οὐδενὸς λαβών, 345
 σῶζειν δὲ τοὺς σοὺς οὐκ ἐπίστασαι φίλους.
 ἅμαθής τις εἴ θεός, εἰ δίκαιος οὐκ ἔφης.

ΧΟ. αἰλινον μὲν ἐπ' εὐτυχεῖ στερ.
 μολπᾷ Φοῖβος ἱαχεῖ,
 τὰν καλλίφθογγον κιθάραν 350
 ἐλαύνων πλήκτρῳ χρυσέῳ·
 ἐγὼ δὲ τὸν γὰρ ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν
 μολόντα, παῖδ' εἴτε Διὸς νιν εἶπω
 εἴτ' Ἀμφιτρυῶνος ἱνιν,
 ὑμνῆσαι στεφάνωμα μύ- 355
 χθων δι' εὐλογίας θέλω.
 γενναίων δ' ἀρεταὶ πόνων
 τοῖς θανούσιν ἄγαλμα.
 πρῶτον μὲν Διὸς ἄλσος
 ἠρήμωσε λέοντος, 360
 πυρσῷ δ' ἀμφεκαλύφθη
 ξανθὸν κρατ' ἐπινωτίσας
 δεινῷ χάσματι θηρός·
 τὰν τ' ὀρεινόμον ἀγρίων 365
 Κενταύρων ποτὲ γένναν
 ἔστρωσεν τόξοις φονίοις,
 ἐναίρων πτανοῖς βέλεσιν.
 ξύννοιδε Πηνειὸς ὁ καλλιδίνας
 μακραί τ' ἄρουραι πεδίων ἄκαρποι
 καὶ Πηλιάδες θεράπναι 370
 σύγχροτοί θ' Ὀμόλας ἔναν-
 λοι, πεύκαισιν ὅθεν χέρας

348 — 363 = 364 — 379

πληροῦντες χθόνα Θεσσαλῶν
ἱππεύαις ἐδάμαζον·

τάν τε χροῦσοκάρανον

375

δόρκαν ποικιλόνωτον

συλήτειραν ἄγρωστῶν

κτείνας, θηροφόνον θεῶν

Οἰνωᾶτιν ἀγάλλει·

τεθρίππων τ' ἐπέβα

στρ. 380

καὶ ψαλίοις ἐδάμασσε πώλους

Διομήδεος, αἱ φονίαισι φάτναις

ἀχάλιν' ἐθόαζον

κάθαιμα σῖτα γένυσι, χαρμοναῖσιν

ἄνδροβρωῶσι δυστράπεζοι·

385

περῶν δ' ἀργυρορρύνταν Ἑβρον

ἐξέπραξε μόχθον,

Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ,

τάν τε Πηλιάδ' ἀκτὰν

Ἀναύρου παρὰ πηγᾶς·

390

Κύννον δὲ ξενοδαίκταν

τόξοις ὤλεσεν, Ἀμφαναί-

ας οἰκήτορ' ἄμικτον·

ὑμνωδούς τε κόρας

ἀντ.

ἤλυθεν ἐσπερίαν ἐς αὐλάν,

395

χρύσειον πετάλων ἀπὸ μηλοφόρων

χερὶ καρπὸν ἀμέρξων,

δράκοντα πυρσόνωτον, ὅς τ' ἄπλᾶτον

ἀμφελικτὸς ἔλικ' ἐφρούρει,

κτανῶν· ποντίας θ' ἁλὸς μυχοῦς

400

εἰσέβαινε, θνατοῖς

γαλανείας τιθεὶς ἔρετμοις·

οὐρανοῦ θ' ὑπὸ μέσσαν

380 — 393 = 394 — 407

- ἐλαύνει χέρας ἔδραν,
 "Ατλαντος δόμον ἐλθών· 405
 ἀστροποῦς τε κατέσχευ οἶ-
 κους εὐανορία θεῶν·
 τὸν ἱππεντάν τ' Ἀμαζόνων στρατὸν στρ.
 Μαιῶτιν ἀμφὶ πολυπόταμον
 ἔβα δι' Εὐξεινον οἶδμα λίμνας, 410
 τίν' οὐκ ἀφ' Ἑλλαντίας
 ἄγορον ἀλίσσας φίλων,
 κόρας Ἀρείας πέπλων
 χρυσεόστολον φάρος,
 ξωστῆρος ὀλεθρίους ἄγρας. 415
 τὰ κλεινὰ δ' Ἑλλὰς ἔλαβε βαρβάρου κόρας
 λάφυρα, καὶ σώζεται Μυκῆναις.
 τὰν τε μυριόκρανον
 πολύφονον κύνα Λέωνας 420
 ὕδραν ἐξεπύρωσεν
 βέλεσί τ' ἀμφέβαλλε,
 τὸν τρισώματον οἷσιν ἐ-
 κτα βοτῆρ' Ἑρυθείας.
 δρόμων τ' ἄλλων ἀγάματ' εὐτυχῇ ἀντ. 425
 διῆλθε· τὸν τε πολυδάκρουν
 ἔπλευσ' ἐς Αἰδαν, πόνων τελευτάν,
 ἵν' ἐκπεραίνει τάλας
 βίοντον οὐδ' ἔβα πάλιν.
 στέγαι δ' ἔρημοι φίλων, 430
 τὰν δ' ἀνόστιμον τέκνων
 Χάρωνος ἐπιμένει πλάτα
 βίου κέλευθον ἄθεον ἄδικον· εἰς δὲ σὰς
 χέρας βλέπει δώματ' οὐ παρόντος. 435
 εἰ δ' ἐγὼ "σθενον ἡβῶν

408 — 424 = 425 — 441

δόρυ τ' ἔπαλλον ἐν αἰχμῇ
 Καδμείων τε σύνηβοι,
 τέεσιν ἂν παρέσταν
 ἀλκῇ· νῦν δ' ἀπολείπομαι
 τᾷς εὐδαίμονος ἥβας.
 ἀλλ' ἐσορῶ γὰρ τοῦσδε φθιμένων
 ἔνδυτ' ἔχοντας, τοὺς τοῦ μεγάλου
 [δὴ ποτε παῖδας] τὸ πρὶν Ἡρακλέους,
 ἄλοχον τε φίλην ὑποσειραίους
 ποσὶν ἔλκουσαν τέκνα καὶ γεραιὸν
 πατέρ' Ἡρακλέους. δύστηνος ἐγὼ,
 δακρύων ὥς οὐ δύναμαι κατέχειν
 γραίας ὅσων ἐτι πηγᾶς.

ΜΕ. εἶεν· τίς ἱερεὺς, τίς σφαγεὺς τῶν δυσπότμων
 ἢ τῆς ταλαίνης τῆς ἐμῆς ψυχῆς φονεὺς;
 ἔτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς Ἄϊδου τάδε.
 ᾧ τέκν', ἀγόμεσθα ξεῦρος οὐ καλὸν νεκρῶν,
 ὁμοῦ γέροντες καὶ νέοι καὶ μητέρες.
 ᾧ μοῖρα δυστάλαιν' ἐμοῦ τε καὶ τέκνων
 τῶνδ', οὓς πανύστατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι.
 ἔτεκον μὲν ὑμᾶς, πολεμίους δ' ἐθρεψάμην
 ὕβρισμα καὶ πίχνασμα καὶ διαφθοράν.
 φεῦ·
 ἢ πολὺ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες,
 ἣν πατρός ὑμῶν ἐκ λόγων ποτ' ἤλπισα.
 σοὶ μὲν γὰρ Ἄργος ἐνεμ' ὁ κατθανὼν πατήρ,
 Εὐρυσθέως δ' ἐμελλες οἰκήσειν δόμους
 τῆς καλλικάρπου κράτος ἔχων Πελασγίας,
 στολήν τε θηρὸς ἀμφέβαλλε σφ' ἀρά
 λέοντος, ἥπερ αὐτὸς ἐξωπλίζετο·
 σὺ δ' ἦσθα Θηβῶν τῶν φιλαρμάτων ἄναξ,
 ἐγκληρα πεδία τὰ μὰ γῆς κεκτημένος,

ὥς ἐξέπειθε τὸν κατασπείραντά με·
 εἰς δεξιὰν δὲ σὴν ἀλεξητήριον 470
 ξύλον καθίει Δαιδάλου, ψευδῇ δόσιν.
 σοὶ δ' ἦν ἔπερσε τοῖς ἐκηβόλοις ποτὲ
 τόξοισι δώσειν Οἰχαλίαν ὑπέσχετο.
 τρεῖς δ' ὄντας [ύμᾱς] τριπτύχοις τυραννίσαι
 πατὴρ ἐπύργου μέγα φρονῶν ἐπ' ἀνδρίᾳ· 475
 ἐγὼ δὲ νύμφας ἠκροθινιαζόμεν,
 κῆδη συνάψουσ', ἐκ τ' Ἀθηναίων χθονὸς
 Σπάρτης τε Θηβῶν θ', ὥς ἀνημμένοι κάλως
 πρυμνησίοισι βίον ἔχοιτ' εὐδαίμονα.
 καὶ ταῦτα φροῦδα· μεταβαλοῦσα δ' ἡ τύχη 480
 νύμφας μὲν ὑμῖν Κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν,
 ἐμοὶ δὲ δάκρυα λουτρά· δύστηνος φρενῶν.
 πατὴρ δὲ πατρὸς ἐστὶ γάμους ὅδε,
 Αἰδὴν νομίζων πενθερόν, κῆδος πικρόν.
 ὦμοι, τί ν' ὑμῶν πρῶτον ἢ τί ν' ὕστατον 485
 πρὸς στέρνα θῶμαι; τῷ προσαρμόσω στόμα;
 τί νος λάβωμαι; πῶς ἂν ὥς ξουθόπτερος
 μέλισσα συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόους,
 εἰς ἓν δ' ἐνεγκοῦσ' ἀθρόον ἀποδοίην δάκρυ.
 ὦ φίλτατ', εἰ τις φθόγγον εἰσακούσεται 490
 θνητῶν παρ' Αἰδῆ, σοὶ τάδ', Ἡράκλεις, λέγω·
 θνήσκει πατὴρ σὸς καὶ τέκν', ὄλλυμαι δ' ἐγὼ,
 ἢ πρὶν μακαρία διὰ σ' ἐκληξόμεν βροτοῖς.
 ἄρῃξον, ἐλθὲ καὶ σκιὰ φάνηθί μοι·
 ἄλλα γὰρ ἐλθὼν ἱκανὸν ἂν γένοιο σύ· 495
 κακοὶ γάρ εἰσιν οἱ τέκνα κτείνουσι σά.
 σὺ μὲν τὰ νέρθεις εὐτρεπῇ ποιοῦ, γύναι·
 ἐγὼ δὲ σ', ὦ Ζεῦ, χεῖρ' ἐς οὐρανὸν δικῶν
 ἀνδῶ, τέκνοισιν εἰ τι τοισίδ' ὠφελῖν
 μέλλεις, ἀμύνειν, ὥς τάχ' οὐδὲν ἀρκέσεις. 500

καίτοι κέκλησαι πολλάκις· μάτην που ὦ·
 θανεῖν γάρ, ὡς ἔοικ', ἀναγκαίως ἔχει.
 ἀλλ' ὦ γέροντες, μικρὰ μὲν τὰ τοῦ βίου·
 τοῦτον δ' ὅπως ἥδιστα διαπεράσετε,
 εἰς ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπούμενοι.
 ὡς ἐλπίδας μὲν ὁ χρόνος οὐκ ἐπίσταται
 σῶζειν, τὸ δ' αὐτοῦ σπουδάσας διέπτατο.
 ὁρᾷτέ μ' ὅσπερ ἦν περίβλεπτος βροτοῖς
 ὀνομαστά πράσσω, καί μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη
 ὡς περ πτερόν πρὸς αἰθέρ' ἡμέρᾳ μιᾷ.
 ὁ δ' ὄλβος ὁ μέγας ἦ τε δόξ' οὐκ οἶδ' ὅτῳ
 βέβαιός ἐστι. χαίρειτ'· ἄνδρα γὰρ φίλον
 πανύστατον νῦν, ἥλικες, δεδόρκατε.

ME. ἔα·

ὦ πρέσβυ, λεύσσω τὰ μὰ φίλτατ'· ἢ τί φῶ;

AM. οὐκ οἶδα, θύγατερ· ἀφασία δὲ καὶ ἔχει.

ME. ὅδ' ἐστὶν ὃν γῆς νέρθην εἰσηκούομεν;

AM. εἰ μὴ γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν.

ME. τί φημί; ποῖ ὄνειρα κηραίνουσ' ὄρω;

οὐκ ἔσθ' ὅδ' ἄλλος ἀντὶ σοῦ παιδός, γέρον.

δεῦρ', ὦ τέκν', ἐκκρήμνασθε πατρῶων πέπλων,

ἵτ' ἐγκονεῖτε, μὴ μεθῆτ', ἐπεὶ Διὸς

σωτήρος ὑμῖν οὐδέν ἐσθ' ὅδ' ὕστερος.

HP. ὦ χαῖρε, μέλαθρον πρόπυλά θ' ἐστίας ἐμῆς,

ὡς ἄσμενός σ' εἰσείδον ἐς φάος μολών.

ἔα· τί χρῆμα; τέκν' ὄρω πρὸ δωμάτων

στολμοῖσι νεκρῶν κρατὰς ἐξεστεμμένα,

ὄχλω τ' ἐν ἀνδρῶν τὴν ἐμὴν ξυνάορον

πατέρα τε δακρύνοντα συμφορὰς τίνας;

φείρ' ἐκπύθωμαι τῶνδε πλησίον σταθεῖς,

τί καινὸν ἦλθε [τοῖσδε] δώμασιν χρέος;

AM. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ὦ φάος μολῶν πατρί,

ἦνεις, ἐσώθης εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν φίλοις;
 τί φῆς; τί ν' εἰς ταραγμὸν ἤκομεν, πάτερ;
 διολλύμεσθα· σὺ δέ, γέρον, σύγγνωθί μοι,
 εἰ πρόσθεν ἦρπασ' ἃ σέ λέγειν πρὸς τόνδ' ἐχρῆν·
 τὸ θῆλυ γάρ πως μᾶλλον οἰκτρὸν ἄρσένων, 536
 καὶ τὰμ' ἐθνησκε τέκν', ἀπωλλύμην δ' ἐγώ.

Ἄπολλον, οἷοις φροίμοις ἄρχει λόγου.
 τεθνᾶς' ἀδελφοὶ καὶ πατήρ οὐμὸς γέρον.
 πῶς φῆς; τί δράσας ἢ δορὸς ποίου τυχών; 540
 Αὐκὸς σφ' ὁ καινὸς γῆς ἀνάξ διώλεσεν.

ὕπλοις ἀπαντῶν ἢ νοσησάσης χθονός;
 στάσει· τὸ Κάδμου δ' ἐπτάπυλον ἔχει κράτος.
 τί δῆτα πρὸς σέ καὶ γέροντ' ἦλθεν φόβος;
 κτείνειν ἐμελλε πατέρα κάμει καὶ τέκνα. 545

τί φῆς; τί ταρβῶν ὀρφάνευμ' ἐμῶν τέκνων;
 μή ποτε Κρέοντος θάνατον ἐκτισαίαιτο.
 κόσμος δὲ παίδων τίς ὅδε νεοτέροις πρέπων;
 θανάτου τάδ' ἤδη περιβόλαι' ἀνήμεθα.

καὶ πρὸς βίαν ἐθνήσκει; ᾧ τλήμων ἐγώ. 550
 φίλων ἔρημοι, σέ δὲ θανόντ' ἠκούομεν.
 πόθεν δ' ἐς ὑμᾶς ἦδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία;
 Εὐρυσθέως κήρυκες ἤγγελλον τάδε.

τί δ' ἐξελείπει' οἶκον ἐστίαν τ' ἐμήν;
 βία, πατήρ μὲν ἐκπεσὼν στρωτοῦ λέχους. 555
 οὐκ ἔσχεν αἰδῶ τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι;
 αἰδῶ γ'; ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεοῦ πρόσω.

οὕτω δ' ἀπόντες ἐσπανίζομεν φίλων;
 φίλοι γάρ εἰσιν ἀνδρὶ δυστυχεῖ τίνες;
 μάχας δὲ Μινυῶν ἄς ἔτλην, ἀπέπτυσαν; 560
 ἄφιλον, ἵν' αὐθὺς σοι λέγω, τὸ δυστυχές.

οὐ ῥίψεθ' "Αἰδου τάσδε περιβολὰς κόμης
 καὶ φῶς ἀναβλέψετε τοῦ κάτω σκούτου

φίλας ἀμοιβὰς ὄμμασιν δεδορκότες;
 ἐγὼ δέ, νῦν γὰρ τῆς ἐμῆς ἔργον χερός,
 πρῶτον μὲν εἶμι καὶ κατασκάψω δόμους
 καινῶν τυράννων, κρατὰ δ' ἀνόσιον τεμῶν
 δίσσω κυνῶν ἔλιγμα· Καθμείων δ' ὅσους
 κακοὺς ἐφεῦρον εὖ παθόντας ἐξ ἐμοῦ,
 τῷ καλλίνικῳ τῷδ' ὅπλῳ χειρώσομαι·
 τοὺς δὲ πτερωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι
 νεκρῶν ἅπαντ' Ἰσμηνὸν ἐμπλήσω φόνου,
 Αἰρκῆς τε νᾶμα λευκὸν αἵμαχθήσεται.
 τῷ γάρ μ' ἀμύνειν μᾶλλον ἢ δάμαρτι χρὴ
 καὶ παισὶ καὶ γέροντι; χαιρόντων πόνοι·
 μάτην γὰρ αὐτοὺς τῶνδε μᾶλλον ἦνυσα.
 καὶ δεῖ μ' ὑπὲρ τῶνδ', εἴπερ οἷδ' ὑπὲρ πατρός,
 θνήσκειν ἀμύνοντ' ἢ τί φήσομεν καλὸν
 ὕδρα μὲν ἔλθειν εἰς μάχην λέοντί τε
 Εὐρυσθέως πομπαῖσι, τῶν δ' ἐμῶν τέκνων
 οὐκ ἐκπονήσω θάνατον; οὐκ ἄρ' Ἡρακλῆς
 ὁ καλλίνικος ὥς πάροιθε λέξομαι.

ΧΟ. δίκαια τοὺς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα
 πατέρα τε πρόβυν τὴν τε κοινωνὸν γάμων.

ΑΜ. πρὸς σοῦ μὲν, ὦ παῖ, τοῖς φίλοις εἶναι φίλον
 τὰ τ' ἐχθρὰ μισεῖν· ἀλλὰ μὴ ἐπείγου λίαν.

ΗΡ. τί δ' ἐστὶ τῶνδε θᾶσσον ἢ χρεῶν, πάτερ;

ΑΜ. πολλοὺς πένητας, ὀλβίους δὲ τῷ λόγῳ
 δοκοῦντας εἶναι συμμάχους ἀναξέχει,
 οἳ στάσιν ἐθήκαν καὶ διώλεσαν πόλιν
 ἐφ' ἀρπαγαῖσι τῶν πέλας, τὰ δ' ἐν δόμοις
 δαπάναισι φροῦδα διαφυγόνθ' ὑπ' ἀργίας.
 ὣφθης ἐπελθὼν πόλιν· ἐπεὶ δ' ὣφθης, ὄρα
 ἐχθροὺς ἀθροίσας μὴ παρὰ γνώμην πέσης.

ΗΡ. μέλει μὲν οὐδὲν εἰ με πᾶσ' εἶδεν πόλις·

- ὄρνιν δ' ἰδὼν τιν' οὐκ ἐν αἰσίοις ἔδραις,
 ἔγνω πόνον τιν' εἰς δόμους πεπτωκότα·
 ὥστ' ἐκ προνοίας κρύφιος εἰσῆλθον χθόνα.
 AM. καλῶς· προσελθὼν νῦν πρόσσειπέ θ' ἐστίαν
 καὶ δὸς πατρώοις δώμασιν σὸν ὄμ' ἰδεῖν. 600
 ἦξει γὰρ αὐτὸς σὴν δάμαρτα καὶ τέκνα
 ἔλξων φονεύσων καὶ ἐπισφάξων ἄναξ·
 μένουσι δ' αὐτοῦ πάντα σοι γενήσεται
 τῇ τ' ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς· πόλιν δὲ σὴν
 μὴ πρὶν ταράξῃς πρὶν τόδ' εὖ θέσθαι, τέκνον. 605
 HP. δρώσω τάδ'· εὖ γὰρ εἶπας· εἰμ' εἰσὼ δόμων.
 χρόνῳ δ' ἀνελθὼν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν
 "Αἰδου Κόρης τ' ἐνερθεν οὐκ ἀτιμάσω
 θεοὺς προσσειπεῖν πρῶτα τοὺς κατὰ στέγας.
 AM. ἦλθες γὰρ οὕτως δώματ' εἰς "Αἰδου, τέκνον; 610
 HP. καὶ θῆρά γ' εἰς φῶς τὸν τρίκρανον ἤγαγον.
 AM. μάχη κρατήσας ἢ θεῶς δωρήμασιν;
 HP. μάχη· τὰ μυστῶν δ' ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν.
 AM. ἢ καὶ κατ' οἴκους ἐστὶν Εὐρυσθέως ὁ θῆρ;
 HP. Χθονίας υἱὸν ἄλσος Ἑρμιῶν τ' ἔχει πόλις. 615
 AM. οὐδ' οἶδεν Εὐρυσθέης σε γῆς ἥκοντ' ἄνω;
 HP. οὐκ οἶδεν· ἐλθὼν τὰνθάδ' εἰδείην πάρος.
 AM. χρόνον δὲ πῶς τοσοῦτον ἦσθ' ὑπὸ χθονί;
 HP. Θησέα κομίζων ἐχρόνισ' ἐξ "Αἰδου, πάτερ.
 AM. καὶ ποῦ' στίν; ἢ γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον; 620
 HP. βέβηκ' Ἀθήνας νέρθεν ἄσμενος φρυγῶν.
 ἀλλ' εἰ', ὁμαρτεῖτ', ὦ τέκν', εἰς δόμους πατρί·
 καλλιονέες τάρ' εἰσοδοὶ τῶν ἐξόδων
 πάρεσιν ὑμῖν. ἀλλὰ θάρσος ἴσχετε
 καὶ νάματ' ὅσων μηκέτ' ἐξανέτε, 625
 σύ τ' ὦ γύναι μοι σύλλογον ψυχῆς λαβὲ
 τρόμον τε παῦσαι, καὶ μέθεσθ' ἐμῶν πέπλων·

οὐ γὰρ πτερωτὸς οὐδὲ φευξείω φίλους.

ἄ,

οἷδ' οὐκ ἀφιάσ', ἀλλ' ἀνάπτονται πέπλων
 τοσῶδε μαῖλλον· ὧδ' ἔβητ' ἐπὶ ξυροῦ;
 ἄξω λαβὼν γε τούσδ' ἐφορκίδας χερσὶν,
 ναῦς δ' ὡς ἐφέλξω· καὶ γὰρ οὐκ ἀναίνομαι
 θεράπευμα τέκνων· πάντα τὰνθρώπων ἴσα·
 φιλοῦσι παῖδας οἳ τ' ἀμείνονες βροτῶν
 οἳ τ' οὐδὲν ὄντες· χορήμασιν δὲ διάφοροι·
 ἔχουσιν, οἳ δ' οὔ· πᾶν δὲ φιλότεκνον γένος.

ΧΟ.

ἂ νεότας μοι φίλον· ἄχθος δὲ τὸ γῆρας ἄει
 βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων
 ἐπὶ κρατὶ κεῖται,
 βλεφάρων σκοτεινὸν
 φάος ἐπικαλύψαν.
 μή μοι μήτ' Ἀσιήτιδος
 τυραννίδος ὄλβος εἴη,
 μὴ χρυσοῦ δώματα πλήρη
 τᾶς ἥβας ἀντιλαβεῖν,
 ἂ καλλίστα μὲν ἐν ὄλβῳ,
 καλλίστα δ' ἐν πενίᾳ.
 τὸ δὲ λυγρὸν φόνιόν τε γῆ-
 ρας μισῶ· κατὰ κυμάτων δ'
 ἔρροι μὴδέ ποτ' ὤφελεν
 θνατῶν δώματα καὶ πόλεις
 ἐλθεῖν, ἀλλὰ κατ' αἰθέρ' ἀ-
 εἰ πτεροῖσι φορεῖσθω.
 εἰ δὲ θεοῖς ἦν ξύνεσις καὶ σοφία κατ' ἄνδρας, ἀντ
 δίδυμον ἂν ἦβαν ἔφερον
 φανερόν χαρακτηριστ
 ἀρετᾶς ὅσοισιν

637 — 654 = 655 — 672

μέτα, καθθανόντες τ' 660
 εἰς αὐγὰς πάλιν ἀλίου
 δισσοὺς ἂν ἔβαν διαύλους,
 ἃ δυσγένεια δ' ἀπλᾶν ἂν
 εἶχε ζωᾶς βιοτάν,
 καὶ τῷδ' ἦν τοὺς τε κακοὺς ἂν 665
 γνῶναι καὶ τοὺς ἀγαθοὺς,
 ἴσον ἅτ' ἐν νεφέλαισιν ἄ-
 στρων ναύταις ἀριθμὸς πέλει.
 νῦν δ' οὐδεὶς ὄρος ἐκ θεῶν
 χρηστοῖς οὐδὲ κακοῖς σαφής, 670
 ἀλλ' ἐλίσσόμενός τις αἰ-
 ῶν πλοῦτον μόνον αὔξει.
 οὐ παύσομαι τὰς Χάριτας
 Μούσαις συγκαταμιγνύς, 675
 ἡδίσταν συζυγίαν.
 μὴ ζώην μετ' ἀμουσίας,
 ἀεὶ δ' ἐν στεφάνοισιν εἶην.
 ἔτι τοι γέρον ἀοιδὸς
 κελαδεῖ Μναμοσύναν·
 ἔτι τὰν Ἡρακλέους 680
 καλλίνικον ἀείσω
 παρὰ τε Βρόμιον οἶνοδόταν
 παρὰ τε χέλυνος ἐπτατόνου
 μολπὰν καὶ Αἴβυν αὐλόν·
 οὐπὼ καταπαύσομεν 685
 Μούσας, αἳ μ' ἐχόρευσαν.
 παιᾶνα μὲν Ἀηλιάδες 690
 ὕμνοῦσ' ἀμφὶ πυρὰς τὸν
 Λατοῦς εὐπαιδα γόνον
 ἐλίσσουσαι καλλίχορον·

673 — 686 = 687 — 700

παιᾶνας δ' ἐπὶ σοῖς μελάθροισ
 κύκνος ὥς γέρον αἰδὸς
 πολιᾶν ἐκ γενύων
 κελαδήσω· τὸ γὰρ εὖ
 τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει,
 Διὸς ὁ παῖς· τὸ δ' εὐγενίας
 κλέος ὑπερβάλλον [ἀρετῆ]
 μοχθήσας τὸν ἄκνμον
 θῆκεν βίοντον βροτοῖς
 πέρσας δείματα θηρῶν.

696

700

ΑΓΚ. εἰς καιρὸν οἴκων, Ἀμφιτρούων, ἔξω περᾶς·
 χρόνος γὰρ ἤδη δαρός ἐξ ὅτου πέπλοις
 κοσμεῖσθε σῶμα καὶ νεκρῶν ἀγάλασιν.
 ἀλλ' εἶα, παῖδας καὶ δάμαρθ' Ἡρακλέους
 ἔξω κέλευε τῶνδε φαίνεσθαι δόμων,
 ἐφ' οἷς ὑπέστητ' αὐτεπάγγελτοι θανεῖν.

705

ΑΜ. ἄναξ, διώκεις μ' ἀθλίως πεπραγότα
 ὕβριν θ' ὑβρίξεις ἐπὶ θανούσι τοῖς ἐμοῖς·
 ἃ χρῆν σε μετρίως, κεί κρατεῖς, σπουδὴν ἔχειν.
 ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προστίθης ἡμῖν θανεῖν,
 στέργειν ἀνάγκη· δραστέον δ' ἃ σοὶ δοκεῖ.

710

ΑΓΚ. ποῦ δῆτα Μεγάρα; ποῦ τέκν' Ἀλκμήνης γόνου;

ΑΜ. δοκῶ μὲν αὐτήν, ὥς θύραθεν εἰκάσαι,

ΑΓΚ. τί χρῆμα; δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον;

ΑΜ. ἰκέτιν πρὸς ἄγνοῖς ἐστίας θάσσειν βάρθροισ 715

ΑΓΚ. ἀνόνητά γ' ἰκετεύουσαν ἐκσῶσαι βίον.

ΑΜ. καὶ τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖν μάτην πόσιν.

ΑΓΚ. ὁ δ' οὐ πάρεστιν οὐδὲ μὴ μόλη ποτέ.

ΑΜ. οὐκ, εἴγε μὴ τις θεῶν ἀναστήσειέ νιν.

ΑΓΚ. χώρει πρὸς αὐτήν καὶ κόμιξ' ἐκ δωμάτων. 720

ΑΜ. μέτοχος ἂν εἶην τοῦ φόνου δράσας τόδε.

ΑΓΚ. ἡμεῖς, ἐπειδὴ σοὶ τόδ' ἔστ' ἐνθύμιον,

οἱ δειμάτων ἔξωθεν ἐκπορεύσομεν
σὺν μητρὶ παῖδας. δεῦρ' ἔπεσθε, πρόσπουλοι,
ὥς ἂν σχολὴν λεύσσωμεν ἄσμενοι πόνων. 725

ΑΜ. σὺ δ' οὖν ἴθ', ἔρχει δ' οἷ' ἡρώων· τὰ δ' ἄλλ' ἴσως
ἄλλω μελήσει. προσδόκα δὲ δρῶν κακῶς
κακόν τι πράξειν. ὦ γέροντες, εἰς καλὸν
στείλει, βρόχοισι δ' ἀρκύων δεδήσεται
ξιφηφόροισι, τοὺς πέλας δοκῶν κτενεῖν 730
ὁ παγκάκιστος. εἴμι δ' ὥς ἴδω νεκρὸν
πίπτοντ'· ἔχει γὰρ ἡδονὰς θνήσκων ἀνὴρ
ἐχθρὸς τίνων τε τῶν δεδραμένων δίκην.

ΧΟ. μεταβολὰ κακῶν· μέγας ὁ πρόσθ' ἀναξ στρ. 735
πάλιν ὑποστρέφει βίοντα εἰς Αἶδαν.
ὧ δόκα καὶ θεῶν παλλήρους πότμος.
ἤλθες χρόνῳ μὲν οὗ δίκην δώσεις θανόν,
ὑβρεῖς ὑβρίζων εἰς ἀμείνονας σέθεν. 740
χαρμοναὶ δακρύων ἔδοσαν ἐκβολάς·
πάλιν ἔμολεν ἅ πάρος οὐποτε διὰ φρενὸς 745
ἤλπισεν παθεῖν γὰρ ἀναξ.
ἀλλ' ὦ γεραιέ, καὶ τὰ δωμάτων ἔσω
σκοπῶμεν, εἰ πράσσει τις ὡς ἐρῶ θέλω.

ΑΤΚ. ὦ μοί μοι.

ΧΟ. τόδε κατάρχεται μέλος ἐμοὶ κλύειν ἀντ. 750
φίλιον ἐν δόμοις· θάνατος οὐ πόρσω.
βοᾷ φόνου φροῖμιον στενάξων ἀναξ.

ΑΤΚ. ὦ πᾶσα Κάδμου γαί', ἀπόλλυνμαι δόλῳ.

ΧΟ. καὶ γὰρ διώλλυς· ἀντίποινα δ' ἐκτίνων 755
τόλμα, διδούς γε τῶν δεδραμένων δίκην.
τίς ὁ θεοὺς ἀνομία χραίνων, θνητὸς ὢν,
ἄφρονα λόγον οὐρανίων μακάρων κατέβαλ',
ὥς ἄρ' οὐ σθένουσιν θεοί;

735 — 748 = 750 — 761

γέροντες, οὐκέτ' ἔστι δυσσεβῆς ἀνὴρ. 760
 σιγᾷ μέλαθρα· πρὸς χοροὺς τραπώμεθα.
 φίλοι γὰρ εὐτυχοῦσιν οὓς ἐγὼ θέλω.
 χοροὶ χοροὶ καὶ θαλῖαι στρ.
 μέλουσι Θήβας ἱερὸν κατ' ἄστυ.
 μεταλλαγαὶ γὰρ δακρύων, 765
 μεταλλαγαὶ συντυχίας
 * * * ἔτεκον ἀοιδάς.
 βέβακ' ἀναξ ὁ καινός,
 ὁ δὲ παλαιότερος
 κρατεῖ, λιμένα λιπὼν γε τὸν Ἀχερόντιον. 770
 δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπίς.
 θεοὶ θεοὶ τῶν ἀδίκων ἀντ.
 μέλουσι καὶ τῶν ὀσίων ἐπάειν.
 ὁ χρυσὸς ἅ τ' εὐτυχία
 φρενῶν βροτοὺς ἐξάγεται, 775
 δύνασιν ἄδικον ἐφέλκων.
 χρόνου γὰρ οὔτις ἔτλα
 τὸ πάλιν εἰσορᾶν·
 νόμον παρήμενος, ἀνομία χάριν διδοὺς
 ἐθραυσεν ὄλβου κελαινὸν ἄρμα. 780
 Ἴσμήν' ὦ στεφαναφόρει, στρ.
 ξεσταί θ' ἐπταπύλου πόλεως
 ἀναχορεύσατ' ἀγνυαί,
 Δίρκα θ' ἅ καλλιρρέεθρος,
 σὺν τ' Ἀσωπιάδες κόραι, 785
 πατρὸς ὕδωρ βᾶτε λιποῦ-
 σαι συναοιδοῖ
 νύμφαι τὸν Ἡρακλέους
 καλλίνικον ἀγῶν' ὦ

763 — 771 = 772 — 780

781 — 797 = 798 — 814

- Πυθίου δεινδρῶτι πέτρα 790
 Μουσῶν θ' Ἑλικωνιάδων δώματα,
 ἥξει εὐγαθεί κελάδῳ
 ἔμῃ πόλιν ἔμᾳ τε τείχη,
 Σπαρτῶν ἵνα γένος ἐφάνη,
 χαλκασπίδων λόχος, ὃς γὰν 795
 τέκνων τέκνοις μεταμείβει,
 Θήβαις ἱερὸν φῶς.
 ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς ἀντ.
 εὐναί, θνατογενοῦς τε καὶ
 Διός, ὃς ἦλθεν ἐς εὐνάς 800
 Νύμφας τᾶς Περσηίδος· ὥς
 πιστόν μοι τὸ παλαιὸν ἦ-
 δη λέχος, ὦ Ζεῦ, τὸ σὸν οὐκ
 ἐπ' ἐλπίδι φάνθη,
 λαμπρὰν δ' ἔδειξ' ὁ χρόνος 805
 τὰν Ἡρακλέος ἀλκάν·
 ὃς γὰς ἐξέβα θαλάμῳ,
 Πλούτωνος δῶμα λιπὼν νέρτερον.
 κρείσσων μοι τύραννος ἔφυσ
 ἢ δυσγένει' ἀνάκτων· 810
 ἂ νῦν ἐσορᾶν φαίνει
 ξιφηφόρων ἐς ἀγῶνων
 ἄμιλλαν, εἰ τὸ δίκαιον
 θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει.
 ἔα ἔα· 815
 ἄρ' εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἤκομεν φόβου,
 γέροντες, οἷον φάσμι' ὑπὲρ δόμων ὄρω;
 φυγῇ φυγῇ
 νωθὲς πέδαιρε κῶλον, ἐκποδὼν ἔλα.
 ὦναξ Παῖάν, 820
 ἀπότροπος γένοιό μοι πημάτων.

- IP. θαρσεῖτε Νυκτὸς τήνδ' ὀρῶντες ἔκγονον
 Λύσσαν, γέροντες, καὶ μὲ τήν θεῶν λάτριν
 Ἴριν· πόλει γὰρ οὐδὲν ἤκομεν βλάβος,
 ἐνὸς δ' ἐπ' ἀνδρὸς δώματα στρατεύομεν, 825
 οὐ φασιν εἶναι Ζηνὸς Ἀλκμήνης τ' ἄπο.
 πρὶν μὲν γὰρ ἄθλους ἐκτελευτῆσαι πικρούς,
 τὸ χρήνιν ἐξέσωξεν, οὐδ' εἰα πατήρ
 Ζεὺς νιν κακῶς δρᾶν οὔτ' ἐμ' οὔθ' Ἦραν ποτέ.
 ἐπεὶ δὲ μόχθους διεπέρασ' Εὐρυσθέως, 830
 Ἦρα προσάψαι κοινὸν αἶμ' αὐτῶ θέλει
 παῖδας κατακτείναντι, συνθέλω δ' ἐγώ.
 ἀλλ' εἴ, ἄτεγκτον συλλαβοῦσα καρδίαν,
 Νυκτὸς κελαινῆς ἀννύμεναιε παρθένε,
 μανίας τ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε καὶ παιδοκτόνους 835
 φρενῶν ταραγμούς καὶ ποδῶν σκιρτήματα
 ἔλανε κίνει, φόνιον ἐξέλει κάλων,
 ὥς ἂν πορεύσας δι' Ἀχερούσιον πόρον
 τὸν καλλίπαιδα στέφανον αὐθέντη φόνῳ
 γυνῶ μὲν τὸν Ἦρας οἶός ἐστ' αὐτῶ χόλος, 840
 μάθῃ δὲ τὸν ἐμόν· ἢ θεοὶ μὲν οὐδαμοῦ,
 τὰ θνητὰ δ' ἔσται μεγάλα, μὴ δόντος δίκην.
- ATT. ἐξ εὐγενοῦς μὲν πατρὸς ἐκ τε μητέρος
 πέφυκα, Νυκτὸς Οὐρανοῦ τ' ἀφ' αἵματος·
 τιμὰς δ' ἔχω τάσδ', οὐκ ἀγασθῆναι φίλοις, 845
 οὐδ' ἡδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων [φίλους].
 παραινέσαι δέ, πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν,
 Ἦρα θέλω σοί τ', ἣν πλῆθυσθ' ἐμοῖς λόγοις.
 ἀνῆρ ὅδ' οὐκ ἄσημος οὔτ' ἐπὶ χθονὶ
 οὔτ' ἐν θεοῖσιν, οὐ γέ μ' εἰσπέμπεις δόμους· 850
 ἄβατον δὲ χώραν καὶ θάλασσαν ἀγρίαν
 ἐξημερώσας, θεῶν ἀνέστησεν μόνος
 τιμὰς πιτνούσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὕπο·

σοι δ' οὐ παραινῶ μεγάλα βούλεσθαι κακά.

IP. μὴ σὺ νουθέτει τά θ' Ἑρας καὶ μὲν μηχανήματα. 855

ATT. εἰς τὸ λῶστον ἐμβιβάξω σ' ἔχρος ἀντὶ τοῦ κακοῦ.

IP. οὐχὶ σωφρονεῖν γ' ἐπεμψε δευρό σ' ἡ Διὸς δάμαρ.

ATT. Ἥλιον μαρτυρόμεσθα δρωσ' ἃ δρᾶν οὐ βούλομαι.

εἰ δὲ δὴ μ' Ἑρα θ' ὑπουργεῖν σοὶ τ' ἀναγκαίως

ἔχει 859

τάχος ἐπιρροῖβδην θ' ὁμαρτεῖν ὥς κυνηγέτη κύνας,

εἰμὶ γ'· οὔτε πόντος οὔτω κύμασι στένων λάβρος

οὔτε γῆς σεισμὸς κεραυνοῦ τ' οἷστρος ὠδίνας

πνέων,

οἷ' ἐγὼ στάδια δραμοῦμαι στέρνον εἰς Ἡρακλέους

καὶ καταρρήξω μέλαθρα καὶ δόμους ἐπεμβαλῶ,

τέκν' ἀποκτείνασα πρῶτον· ὁ δὲ κανὼν οὐκ εἶδε-

ται 865

παῖδας οὓς ἔτικτ' ἐναίρων, πρὶν ἂν ἐμὰς λύσσας

ἄφῃ.

ἦν ἰδοὺ καὶ δὴ τινάσσει κρᾶτα βαλβίδων ἄπο

καὶ διαστρόφους ἐλίσσει σίγα γοργωποὺς κόρας.

ἄμπνοὰς δ' οὐ σωφρονίζει, ταῦρος ὥς ἐς ἐμβολήν,

δεινὰ μυκᾶται δὲ Κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτά-

ρον. 870

τάχα σ' ἐγὼ μᾶλλον χορεύσω καὶ κατανλήσω φόβω.

στεῖχ' εἰς Οὔλυμπον πεδαίρουσ', Ἴρι, γενναῖον

πόδα·

εἰς δόμους δ' ἡμεῖς ἄφαντοι δυνσόμεσθ' Ἡρακλέους.

ΧΟ. ὅτοτοτοῖ, στέναξον· ἀποκίρεται 875

σὸν ἄνθος πόλεος, ὁ Διὸς ἔκγονος.

μέλεος Ἑλλάς, ἃ τὸν εὐεργέταν

ἀποβαλεῖς, ὅλεις μανιάσιν λύσσαις

χορευθέντ' ἀναύλοισ.

βέβακεν ἐν δίφροισιν ἃ πολύστονος,

880

ἄρμασι δ' ἐνδίδωσι

κέντρον ὥς ἐπὶ λῶβα

Νυκτὸς Γοργῶν ἑκατογμεφάλοις

ὄφρων λαλήμασι, Λύσσα μαρμαρωπός.

ταχὺ τὸν εὐτυχῇ μετέβαλεν δαίμων,

885

ταχὺ δὲ πρὸς πατρὸς τέκν' ἐκπνεύσεται.

ὦ μοι μέλεος,

ὦ Ζεῦ, τὸ σὸν γένος ἄγονον αὐτίκα

λυσσάδες ὠμοβορῶτες ἀποινόδικοι δίκαι

890

κακοῖσιν ἐκπατάσσουσιν. ὦ στέγαι,

κατάρχεται χόρευμα τυμπάνων ἄτερ,

οὐ βρομίῳ κεχαρισμένα θύρῳ,

ὦ δόμοι,

πρὸς αἷματ', οὐχὶ τᾶς Διονυσιάδος

895

βοτρυῶν ἐπὶ χεύμασι λοιβᾶς.

φυγῇ, τέκν', ἐξορμαῖτε· δάιον τόδε

δάιον μέλος ἐπαυλεῖται.

κυναγετεῖ τέκνων διωγμὸν·

οὔ ποτ' ἄκραντα δόμοισι Λύσσα βακχεύσει.

900

αἰαῖ κακῶν

αἰαῖ δῆτα τὸν γεραιὸν ὥς στένω

πατέρα τᾶν τε παιδοτρόφον, ἧ μάταν

τέκεα γεννᾶται.

ἰδοὺ ἰδοὺ,

θύελλα σείει δῶμα, συμπίπτει στέγη·

905

ἦ ἦ τί δρᾶς, ὦ Διὸς

παῖ; μελάθρων τάραγμα ταρτάριον, ὥς

ἐπ' Ἐγκελάδῳ ποτὲ Παλλάς, εἰς δόμους πέμπεις.

ΑΓΓ. ὦ λευκὰ γῆρα σώματ',

ΧΟ. ἀνακαλεῖς τίνα με τίνα βοάν;

910

ΑΓΓ. ἄλαστα τᾶν δόμοισι.

ΧΟ. μάντιν οὐχ ἕτερον ἄξομαι.

- ΑΓΓ. τεθναῖσι παῖδες· αἰαῖ.
 ΧΟ. στενάξειθ', ὥς στενακτά· δάιοι φόνοι,
 δάιοι δὲ τοκέων χεῖρες. 915
- ΑΓΓ. οὐκ ἂν τις εἴποι μᾶλλον ἢ πεπόνθαμεν.
 ΧΟ. πῶς παισὶ στενακτὰν ἄταν ἄταν
 πατέρος ἀμφαίνεις;
 λέγε τίνα τρόπον ἔστυο θεόθεν ἐπὶ
 μέλαθρα κακὰ τάδε 920
 τλήμονάς τε παίδων τύχας.
- ΑΓΓ. ἱερὰ μὲν ἦν πάροιθεν ἐσχάρας Διὸς
 καθάρσι' οἴκων, γῆς ἄνακτ' ἐπεὶ κτανῶν
 ἐξέβαλε τῶνδε δωμάτων Ἡρακλῆης·
 χορὸς δὲ καλλίμορφος εἰστήκει τέκνων 925
 πατήρ τε Μεγάρῃ τ'· ἐν κύκλῳ δ' ἤδη κανοῦν
 εἴλικτο βωμοῦ, φθέρμα δ' ὅσιον εἴχομεν.
 μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν,
 εἰς χέρονιβ' ὥς βάψειεν, Ἀλκμήνης τόκος 930
 ἔστη σιωπῇ. καὶ χρονίζοντος πατρὸς
 παῖδες προσέσχον ὄμμ'· ὁ δ' οὐκέθ' αὐτὸς ἦν,
 ἀλλ' ἐν στροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος
 ῥίξας τ' ἐν ὅσοις αἵματωπὸς ἐκβαλὼν,
 ἀφρὸν κατέσταξ' εὐτρίχου γενειάδος.
 ἔλεξε δ' ἅμα γέλωτι παραπεπληγμένῳ· 935
 πάτερ, τί θύω πρὶν κτανεῖν Εὐρύσθεά
 καθάρσιον πῦρ, καὶ πόνους διπλοῦς ἔχω
 ἐξὸν μιᾶς μοι χειρὸς εὖ θέσθαι τάδε;
 ὅταν δ' ἐνέγκω δεῦρο κρᾶτ' Εὐρύσθεώς,
 ἐπὶ τοῖσι νῦν θανοῦσιν ἀγνιῷ χέρας. 940
 ἐκχεῖτε πηγάς, ῥίπτειτ' ἐν χειρῶν κανᾶ.
 τίς μοι δίδωσι τόξα; τίς δ' ὄπλον χερὸς;
 πρὸς τὰς Μυκήνας εἰμι· λάξυσθαι χρεὼν
 μοχλοῦς δικέλλας θ', ὥς τὰ Κυκλώπων βάθρα

φοίνικι κανόνι καὶ τύκοις ἡροσμένα 945
 στρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινώσω πάλιν.
 ἐκ τοῦδε βαίνων ἄρματ' οὐκ ἔχων ἔχειν
 ἔφασκε, δίφρου δ' εἰσέβαινευ ἄντυγα
 κᾶθεινε, κέντρον δῆθεν ὥς ἔχων χειρί.
 διπλοῦς δ' ὁπαδοῖς ἦν γέλως φόβος θ' ὁμοῦ. 950
 καὶ τις τόδ' εἶπεν, ἄλλος εἰς ἄλλον δρακὼν·
 παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης ἢ μαίνεται;
 ὁ δ' εἶπε, ἄνω τε καὶ κάτω κατὰ στέγας,
 μέσον δ' ἐς ἀνδρῶν' εἰσπεσὼν Νίσου πόλιν
 ἤκειν ἔφασκε, δωμάτων εἴσω βεβῶς. 955
 κλιθεὶς δ' ἐς οὐδας ὥς ἔχει σκευάζεται
 θοίνην. διελθὼν δ' εἰς βραχὺν χρόνον μονῆς,
 Ἴσθμου ναπαίας ἔλεγε προσβαίνειν πλάγκας.
 κᾶνταῦθα γυμνὸν σῶμα θεῖς πορπαμάτων,
 πρὸς οὐδέν' ἡμιλλᾷτο κᾶκηρύσσετο 960
 αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ καλλίνικος οὐδενὸς
 ἀκοὴν ὑπείπων. δεινὰ δ' Εὐρυσθεὶ βρέμων
 ἦν ἐν Μυκήναις τῷ λόγῳ. πατήρ δέ νιν
 θυγὼν κραταιᾶς χειρὸς ἐννέπει τάδε·
 ὦ παῖ, τί πάσχεις; τίς ὁ τρόπος ξενώσεως 965
 τῆσδ'; οὗ τί που φόβος σ' ἐβάκχευσεν νεκρῶν,
 οὓς ἄρτι κᾶνεις; ὁ δέ νιν Εὐρυσθέως δοκῶν
 πατέρα προταρβοῦνθ' ἰκέσιον ψαύειν χερσός,
 ὦθεϊ, φαρέτρην δ' εὐτρεπῇ σκευάζεται
 καὶ τόξ' ἑαυτοῦ παισί, τοὺς Εὐρυσθέως 970
 δοκῶν φονεύειν. οἱ δὲ ταρβοῦντες φόβῳ
 ὥρουον ἄλλος ἄλλος, εἰς πέπλους ὁ μὲν
 μητρὸς ταλαίνης, ὁ δ' ὑπὸ κίονος σκιάν,
 ἄλλος δὲ βωμὸν ὄρνις ὥς ἐπτηξ' ὕπο.
 βοᾷ δὲ μήτηρ· ὦ τεκῶν, τί δρᾷς; τέκνα 975
 κτείνεις; βοᾷ δὲ πρέσβυς οἰκετῶν τ' ὄχλος.

ὁ δ' ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλῳ
 πόρνευμα δεινὸν ποδός, ἐναντίον σταθεῖς
 βάλλει πρὸς ἥπαρ· ὕπτιος δὲ λαῖνους
 ὀρθοστάτας ἔδευσεν ἐκπνέων βίον. 980
 ὁ δ' ἠλάλαξε καὶ πεκόμπασεν τάδε·
 εἰς μὲν νεοσσὸς ὅδε θανὼν Εὐρυσθέως
 ἔχθραν πατρῶαν ἐκτίνων πέπτωκέ μοι.
 ἄλλω δ' ἐπεῖχε τόξ', ὃς ἀμφὶ βωμίαν
 ἔπηξε κρηπιδ' ὥς λεληθέναι δοκῶν 985
 φθάνει δ' ὁ τλήμων γόνασι προσπεσὼν πατρὸς
 καὶ πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέσρην βαλὼν·
 ὦ φίλτατ', αὐδᾶ, μὴ μ' ἀποκτείνῃς, πάτερ·
 σὸς εἰμι σὸς παῖς, οὐ τὸν Εὐρυσθέως ὀλεῖς.
 ὁ δ' ἄγριωπὸν ὄμμα Γοργόνοιο στρέφων, 990
 ὥς ἐντὸς ἔσθῃ παῖς λυγροῦ τοξεύματος,
 μυδροκτύπον μίμημ' ὑπὲρ κᾶρα βαλὼν
 ξύλον καθῆκε παιδὸς εἰς ξανθὸν κᾶρα,
 ἔσθῃ δ' ὅσῃ. δεύτερον δὲ παῖδ' ἐλὼν,
 χωρεῖ τρίτον θυμ' ὥς ἐπισφάξων δυοῖν. 995
 ἀλλὰ φθάνει νιν ἢ τάλαιν' εἴσω δόμων
 μήτηρ ὑπεκλαβοῦσα, καὶ κλήει πύλας.
 ὁ δ' ὥς ἐπ' αὐτοῖς δὴ Κυκλωπεῖοισιν ὦν
 σκάπτει μοχλεῦει θύρετρα, ἀκβαλὼν σταθμὰ
 δάμαρτα καὶ παῖδ' ἐνὶ κατέστρωσεν βέλει. 1000
 κἀνθένδε πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον·
 ἀλλ' ἦλθεν εἰκὼν ὥς ὄρᾱν ἐφαίνετο
 Παλλὰς κραδαίνουσα· ἔγχος ἐπὶ λόφῳ κᾶρα,
 αἰσχροῖσε πέτρῳ στεφνον εἰς Ἡρακλέους,
 ὃς νιν φόνον μαργῶντ' ἐπέσχε κείς ὕπνον 1005
 καθῆκε· πίτνει δ' εἰς πέδον, πρὸς κίονα
 νῶτον πατάξας, ὃς πεσήμασι στέγῃς
 διχορραγῆς ἔκειτο κρηπιδῶν ἐπι.

ἡμεῖς δ' ἐλευθεροῦντες ἐκ δρασμῶν πόδα 1010
 σὺν τῷ γέροντι δεσμὰ σειραίων βρόχων 1009
 ἀνῆπτομεν πρὸς κίον', ὥς λήξας ὕπνου
 μηδὲν προσεργάσαιο τοῖς δεδραμένοις.

εὖδει δ' ὁ τλήμων ὕπνου οὐκ εὐδαίμονα,
 παῖδας φονεύσας καὶ δάμαρτ'. ἐγὼ μὲν οὖν
 οὐκ οἶδα θνητῶν ὅστις ἀθλιώτερος. 1015

ΧΟ. ὁ φόνος ἦν ὃν Ἀργολὶς ἔχει πάτρα
 τότε μὲν περισημότατος καὶ ἄπιστος
 Ἑλλάδι τῶν Δαναοῦ παίδων·

τὰ δ' ὑπερέβαλε, παρέδραμε τὰ τότε κακά. 1020
 τάλασι διογενεῖ κόρη μονοτέκνου
 Πρόκνης φόνον ἔχω λέξαι θνύμενον Μούσαις·
 σὺ δὲ τέκνα τρίγονα τεκόμενος, ὦ δάιε,
 λυσσάδι συγκατειργάσω * μοίρα.

τίνα στεναγμὸν 1025
 ἢ γόου ἢ φθιτῶν
 ὦδ' ἂν ἢ τίν' Αἰδα χορὸν ἀχῆσω;
 φεῦ φεῦ·

ἴδεσθε, διάνδιχα κληῖθρα
 κλίνεται ὑψιπύλων δόμων. 1030
 ἰὼ μοι·

ἴδεσθε τὰδε τέκνα πρὸ πατρὸς
 ἄθλια κείμενα δυστάνου,
 εὖδοντος ὕπνου δεινὸν ἐκ παίδων φόνου.
 περὶ δὲ δεσμὰ καὶ πολύβροχ' ἀμμάτων 1035
 ἐρείσμαθ' Ἡράκλειον

ἄμφι δέμας τὰδε λαῖνοις
 ἀνημμένα [ἄμφι] κίοσιν οἴκων.
 ὁ δ' ὥς τις ὄρνις ἄπτερον κατ' ὀρέων
 ὦδ' ἵνα τέκνων, πρέσβυς ὑστέρω ποδὶ 1040
 πικρὰν διώκων ἤλυσιν πάρεσθ' ὄδε.

- ΑΜ. Καδμεῖοι γέροντες, οὐ σῖγα σι-
γα τὸν ὕπνῳ παρειμένον ἐάσεται ἐκ-
λαθέσθαι κακῶν ;
- ΧΟ. κατὰ σὲ δακρύοις στένω, πρέσβυ, καὶ 1045
τέκεα καὶ τὸ καλλίνικον κῆρα.
- ΑΜ. ἐκαστέρῳ πρόβατε, μὴ
κτυπεῖτε, μὴ βοᾷτε, μὴ
τὸν εὖ τ' ἰκύνονθ'
ὑπνώδεά τ' εὐνᾶς ἐγείρετε. 1050
- ΧΟ. οἴμοι.
φόνος ὅσος ὅδ' ΑΜ. ᾧ ᾧ,
διὰ μ' ὀλεῖτε. ΧΟ. κεχυνμένος ἐπαντέλλει.
- ΑΜ. οὐκ ἀτρεμαῖα θοῖνον αἰάξεται, ὧ γέροντες ;
μὴ δέσμ' ἀνεγειρόμενος χαλάσας[ἀπολεῖ πόλιν,] 1055
ἀπὸ δὲ πατέρα μέλαθρά τε καταρρήξῃ.
- ΧΟ. ἀδύνατ' ἀδύνατά μοι.
- ΑΜ. σῖγα, πνοᾶς μάθω· φέρε πρὸς οὓς βάλῳ.
- ΧΟ. εὐδαι ; ΑΜ. ναί, εὐδαι 1060
ὕπνον ὕπνον ὀλόμενον,
ὃς ἔκαν' ἄλοχον, ἔκανε δὲ τέκεα, τοξήρει
ψαλμῷ τοξεύσας.
- ΧΟ. στέναξέ νυν ΑΜ. στενάξω. 1065
- ΧΟ. τέκνων ὀλεθρον ΑΜ. ἰὼ μοι.
- ΧΟ. σέθεν τε παιδός. ΑΜ. αἰᾶ.
- ΧΟ. ὦ πρέσβυ ΑΜ. σῖγα σῖγα·
παλίντροπος ἐξεγειρόμενος στρέφεται· φέρ'
ἀπόκρυφον δέμας ὑπὸ μέλαθρον κρύψω. 1070
- ΧΟ. θάρσει· νῦν ἔχει βλέφαρα παιδί σφ.
- ΑΜ. ὀρᾷθ' ὀρᾷτε.
τὸ φάος ἐκλιπεῖν ἐπὶ κακοῖσιν οὐ
φρεύγω τάλας, ἀλλ' εἰ με κανεῖ πατέρ' ὄντα,
πρὸς δὲ κακοῖς κακὰ μῆσεται 1075

- πρὸς Ἑρινύσι θ' αἶμα σύγγονον ἔξει.
ΧΟ. τότε θανεῖν σ' ἐχρῆν, ὅτε δάμαρτι σᾶ
 φόνον ὁμοσπόρων
 ἔμελλες ἐκπράξειν
 Ταφίῳν περίκλυστον ἄστν πέρσας. 1080
- ΑΜ.** φυγᾶ φυγᾶ, γέροντες, ἀποπρὸ δωμάτων
 διώκετε φεύγετε μάργον
 ἄνδρ' ἐπεριρόμενον.
 τάχα φόνον ἐτέρων ἐπὶ φόνῳ βαλὼν
 ἀν' αὖ βακχεύσει Καδμείων πόλιν. 1085
- ΧΟ.** ὦ Ζεῦ, τί παῖδ' ἡχθηρας ὦδ' ὑπερκότως
 τὸν σόν, κακῶν δὲ πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες;
- ΗΡ.** ἔα·
 ἔμπρους μὲν εἰμι καὶ δέδορχ' ἄπερ με δεῖ,
 αἰθέρα τε καὶ γῆν τόξα θ' Ἥλιου τάδε· 1090
 ὥς δ' ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταράγματι
 πέπτωκα δεινῷ καὶ πνοᾷς θερμᾷς πνέω
 μετάρσι', οὐ βέβαια, πλευνόμεν ἄπο.
 ἰδοῦ, τί δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὠρμισμένος
 νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα, 1095
 πρὸς ἡμιθραύστῳ λαῖνῳ τυκίσματι
 ἦμαι νεκροῖσι γείτονας θάκους ἔχων;
 πτερωτά τ' ἐργῇ τόξα τ' ἔσπαρται πέδῳ,
 ἃ πρὶν παρασπίζοντ' ἔμοις βραχίοσιν
 ἔσωζε πλευράς ἐξ ἐμοῦ τ' ἐσώζετο. 1100
- οὐ πού κατῆλθον αὐθις ἐντολαῖς πάλιν
 Εὐρύσθενός εἰς δίαυλον εἰς Αἰδοῦ μολῶν;
 ἀλλ' οὐτι Σισύφειον εἰσορῶ πέτρον
 Πλούτωνά τ' οὐδὲ σκῆπτρα Διμήτρος κόρης.
 ἔκ τοι πέπληγμαι· ποῦ ποτ' ὦν ἀμνηχανῶ; 1105
 ὦή, τίς ἐγγὺς ἢ πρόσω φίλων ἐμῶν,
 δύσγνωστον ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται;

σαφῶς γὰρ οὐδὲν οἶδα τῶν εἰσθότων.

ΑΜ. γέροντες, ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας;

ΧΟ. κἄγωγε σὺν σοί, μὴ προδοὺς τὰς συμφορὰς. 1110

ΗΡ. πάτερ, τί κλαίεις καὶ συναμπίσχει κόρας,
τοῦ φιλιτάτου σοι τηλόθεν παιδὸς βεβώς;

ΑΜ. ὦ τέκνον· εἰ γὰρ καὶ κακῶς πράσσων ἐμός.

ΗΡ. πράσσω δ' ἐγὼ τί λυπρόν, οὐ δακρυρροεῖς;

ΑΜ. ἂ καὶ θεῶν τις, εἰ πάθοι, καταστένοι. 1115

ΗΡ. μέγας γ' ὁ κόμπος, τὴν τύχην δ' οὐπω λέγεις.

ΑΜ. ὄρᾳς γὰρ αὐτός, εἰ φρονῶν ἤδη κυρεῖς.

ΗΡ. εἴπ' εἰ τι καινὸν ὑπογράφει τῷ μῶ βίῳ.

ΑΜ. εἰ μηκέθ' Αἰδου βῆχος εἴ, φράσαιμεν ἄν.

ΗΡ. παπαῖ, τόδ' ὥς ὑποπτον ἡνέξω πάλιν. 1120

ΑΜ. καὶ σ', εἰ βεβαίως εὖ φρονεῖς, ἤδη σκοπῶ.

ΗΡ. οὐ γὰρ τι βακχεύσας γε μέμνημαι φρένας.

ΑΜ. λύσω, γέροντες, δεσμὰ παιδὸς ἢ τί δοῶ;

ΗΡ. καὶ τόν γε δῆσαντ' εἴπ'· ἀναινώμεσθα γὰρ.

ΑΜ. τοσοῦτον ἴσθι τῶν κακῶν· τὰ δ' ἄλλ' ἔα. 1125

ΗΡ. ἀρκεῖ σιωπὴ γὰρ μαθεῖν ὃ βούλομαι;

ΑΜ. ὦ Ζεῦ, παρ' Ἥρας ἄρ' ὄρᾳς θρόνων τάδε;

ΗΡ. ἀλλ' ἢ τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν;

ΑΜ. τὴν θεὸν ἑάσας τὰ σὰ περιστέλλου κακά.

ΗΡ. ἀπωλόμεσθα· συμφορὰν λέξεις τίνα; 1130

ΑΜ. ἰδοὺ θέεσαι τάδε τέκνων πεσήματα.

ΗΡ. οἴμοι· τί ν' ὕψιν τήνδε δέρομαι τάλας;

ΑΜ. ἀπόλεμον, ὦ παῖ, πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις.

ΗΡ. τί πόλεμον εἶπας; τούσδε τίς διώλεσεν;

ΑΜ. σὺ καὶ σὰ τόξα καὶ θεῶν ὅς αἵτιος. 1135

ΗΡ. τί φῆς; τί δρᾷσας; ὦ κάκ' ἀγγέλλων πάτερ.

ΑΜ. μανεῖς· ἐρωτᾷς δ' ἄθλι' ἐρμηνεύματα.

ΗΡ. ἢ καὶ δάμαρτός εἰμ' ἐγὼ φρονεὺς ἐμῆς;

ΑΜ. μιᾶς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε.

- ΗΡ. αἰαῖ· στεναγμῶν γάρ με περιβάλλει νέφος. 1140
 ΑΜ. τούτων ἕκατι σὰς καταστένω τύχας.
 ΗΡ. ἦ γὰρ συνήραξ' οἶκον, ἦ' βάκχευσ', ἐμόν;
 ΑΜ. οὐκ οἶδα πλὴν ἓν· πάντα δυστυχή τὰ σά.
 ΗΡ. ποῦ δ' οἷστρος ἡμᾶς ἔλαβε; ποῦ διώλεσεν;
 ΑΜ. ὅτ' ἀμφὶ βωμὸν χειρὰς ἡγνίζου πυρί. 1145
 ΗΡ. οἴμοι· τί δῆτα φεῖδομαι ψυχῆς ἐμῆς
 τῶν φιλάτων μοι γενόμενος παίδων φρονεῖς,
 κοῦκ εἶμι πέτρας λισσάδος πρὸς ἄλματα
 ἢ φάσγανον πρὸς ἥπαρ ἐξακοντίσας
 τέκνοις δικαστῆς αἵματος γενήσομαι; 1150
 ἢ σάκρα τήνδε τὴν ἐμὴν προήσας πυρί,
 δύσκληϊαν ἢ μένει μ' ἀπώσομαι βίον;
 ἀλλ' ἐμποδῶν μοι [θανασίμων βουλευμάτων]
 Θησεύς ὃδ' ἔρπει συγγενῆς φίλος τ' ἐμός·
 [ὀφθησόμεσθα,] καὶ τεκνοκτόνον μύσος 1155
 εἰς ὄμμαθ' ἤξει φιλάτω ξένων ἐμῶν.
 οἴμοι, τί δράσω; ποῖ κακῶν ἐρημίαν
 εὖρω πτερωτὸς ἢ κατὰ χθονὸς μολῶν;
 * * φράσον, τί κρατὶ περιβάλω [σκότος];
 αἰσχύνομαι γὰρ τοῖς δεδραμένοις κακοῖς 1160
 καὶ τῷδε προστρόπαιον αἶμα προσβαλὼν
 οὐδὲν κακῶσαι τοὺς ἀναιτίους θέλω.
 ΘΗ. ἦκω σὺν ἄλλοις οἱ παρ' Ἀσωποῦ ῥοὰς
 μένουσιν ἐνοπλοὶ γῆς Ἀθηναίων κόροι,
 σῶ παιδί, πρόσβυ, σύμμαχον φέρων δόρυ. 1165
 κληδὼν γὰρ ἦλθεν εἰς Ἐρεχθιδῶν πόλιν
 ὡς σκῆπτρα χώρας τῆσδ' ἀναρπάσας Ἀνέκος
 εἰς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίσταται.
 τίνων δ' ἀμοιβὰς ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς
 σῶσας με νέρθην, ἦλθον, εἴ τι εἴε, γέρον, 1170
 ἢ χειρὸς ὑμᾶς τῆς ἐμῆς ἢ συμμαχῶν.

ἔα· τί νεκρῶν τῶνδε πληθύνει πέδον;
 οὐ̃ που λέλειμμαι καὶ νεωτέρων κακῶν
 ὕστερος ἀφ᾽ ἑγμαι; τίς τὰδ' ἔκτεινεν τέκνα;
 τίνος γεγῶσαν τήνδ' ὀρῶ συνάορον; 1175
 οὐ̃ γὰρ δορός γε παῖδες ἴστανται πέλας,
 ἀλλ' ἄλλο τοί που καινὸν εὗρίσκω κακόν.

ΑΜ. ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων [ἄναξ].

ΘΗ. τί χρῆμά μ' οἴκτροις ἐκάλεσας προοιμίους;

ΑΜ. ἐπάθομεν πάθεα μέλεα πρὸς θεῶν. 1180

ΘΗ. οἱ παῖδες οὔδε τίνες, ἐφ' οἷς δακρυρροεῖς;

ΑΜ. ἔτεκε μὲν νιν οὐμὸς ἱνις τάλας·
 τεκόμενος δ' ἔκτανε, φόνιον αἷμα τλάς.

ΘΗ. εὖφημα φώνει.

ΑΜ. βουλομένοισιν ἐπαγγέλλει. 1185

ΘΗ. ὦ δεινὰ λέξας.

ΑΜ. οἰχόμεθ' οἰχόμεθα πτανοί.

ΘΗ. τί φῆς; τί δρᾶσας;

ΑΜ. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεῖς
 ἑκατογκεφάλου βαφαῖς ὕδρας. 1190

ΘΗ. Ἥρας ὅδ' ἀγών· τίς δ' ὅδ' οὖν νεκροῖς, γέρον;

ΑΜ. ἐμὸς ἐμὸς ὅδε γόνος ὁ πολύπωνος, ὃς ἐπὶ
 δόρῳ γιγαντοφόνον ἤλθεν σὺν θεοῖ-
 σι Φλεγραῖον εἰς πεδίον ἀσπιστάς.

ΘΗ. φεῦ φεῦ· τίς ἀνδρῶν ὧδε δυσδαίμων ἐφυ; 1195

ΑΜ. οὐκ ἄν εἰδείης ἕτερον
 πολυμοχθότερον πολυπλαγκτότερόν τε θνατῶν.

ΘΗ. τί γὰρ πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτει κάρα;

ΑΜ. αἰδόμενος τὸ σὸν ὄμμα
 καὶ φιλίαν ὁμόφυλον 1200
 αἷμά τε παιδοφόνον.

ΘΗ. ἀλλ' ὥς συναλγῶν γ' ἤλθον· ἐκκάλυπτε νιν.

ΑΜ. ὦ τέκνον,

- πάρες ἀπ' ὀμμάτων
 πέπλον, ἀπόδικε, ῥέθος ἀελίῳ δεῖξον· 1205
 βάρος ἀντίπαλον δακρυόισιν ἀμιλλᾶται.
 ἱκετεύομεν ἀμφὶ σάν
 γενειάδα καὶ γόνυ καὶ χέρα προσπίτνων
 πολὺν τε δάκρυον ἐκβαλὼν.
 ἰὼ παῖ, κατὰ- 1210
 σχεθε λέοντος ἀγρίου θυμόν, ὥς
 δρόμον ἐπὶ φόνιον ἀνόσιον ἐξάγει,
 κακὰ θέλων κακοῖς συνάψαι, τέκνον.
 ΘΗ. εἶεν· σὲ τὸν θάσσοιτα δυστήνους ἔδρας 1215
 αὐδῶ, φίλοισιν ὄμμα δεικνύναι τὸ σόν.
 οὐδεὶς σκότος γὰρ ᾧδ' ἔχει μέλαν νέφος,
 ὅστις κακῶν σὼν συμφορὰν κρύψειεν ἄν.
 τί μοι προσείων χεῖρα σημαίνεις φόνον;
 ὥς μὴ μύσος με σὼν βάλλῃ προσφθεγμάτων;
 οὐδὲν μέλει μοι σὺν γε σοὶ πράσσειν κακῶς· 1220
 καὶ γὰρ ποτ' εὐτύχησ'· ἐκεῖσ' ἀνοιστέον,
 ὅτ' ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος νεκρῶν πάρα.
 χάριν δὲ γηράσκουσεν ἐχθαίρω φίλων
 καὶ τῶν καλῶν μὲν ὅστις ἀπολαύειν θέλει,
 συμπλεῖν δὲ τοῖς φίλοισι δυστυχοῦσιν οὔ. 1225
 ἀνίστασ', ἐκκάλυψον ἄθλιον κάρα,
 βλέψον πρὸς ἡμᾶς. ὅστις εὐγενὴς βροτῶν,
 φέρει τὰ θεῶν γε πτώματ' οὐδ' ἀναίνεται.
 ΗΡ. Θησεῦ, δέδορκας τόνδ' ἀγῶν' ἐμῶν τέκνων;
 ΘΗ. ἤκουσα, καὶ βλέποντι σημαίνεις κακά. 1230
 ΗΡ. τί δῆτά μου κρατ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ;
 ΘΗ. τί δ'; οὐ μαινείς θυητὸς ὢν τὰ τῶν θεῶν;
 ΗΡ. φεῦγ', ᾧ ταλαίπωρ', ἀνόσιον μῖασμ' ἐμόν.
 ΘΗ. οὐδεὶς ἀλάστορ τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων.
 ΗΡ. ἐπήνυσ'· εὐ δρᾶσας δέ σ' οὐκ ἀνείνομαι. 1235

- ΘΗ. ἐγὼ δὲ πάσχων εὖ τότ' οἴκτείρω σε νῦν.
 ΗΡ. οἴκτρος γὰρ εἰμι τᾶμ' ἀποκτείνας τέκνα.
 ΘΗ. κλαίω χάριν σὴν ἐφ' ἐτέραισι συμφοραῖς.
 ΗΡ. εὖρες δ' ἐτ' ἄλλους ἐν κακοῖσι μείζουσιν;
 ΘΗ. ἅπτεi κάτωθεν οὐρανοῦ δυσπραξία. 1240
 ΗΡ. τοιγὰρ παρεσκευάσμεθ' ὥστε κατθανεῖν.
 ΘΗ. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν;
 ΗΡ. αὖθαδες ὁ θεός, πρὸς δὲ τοὺς θεοὺς ἐγώ.
 ΘΗ. ἴσχε στόμ', ὥς μὴ μέγα λέγων μείζον πάθῃς.
 ΗΡ. γέμω κακῶν δὴ, κούκ' ἐσθ' ὅπῃ τεθῇ. 1245
 ΘΗ. θράσεις δὲ δὴ τί; ποῖ φέρει θυμούμενος;
 ΗΡ. θανῶν, ὅθεν περ ἦλθον, εἰμι γῆς ὕπο.
 ΘΗ. εἰρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπου λόγους.
 ΗΡ. σὺν' ἐκτὸς ὧν δὲ συμφορᾶς με νουθετεῖς.
 ΘΗ. ὁ πολλὰ δὴ τλᾶς Ἡρακλῆς λέγει τάδε; 1250
 ΗΡ. οὐκ οὖν τοσαῦτά γ', εἰ μέτρω μοχθητέον.
 ΘΗ. εὐεργέτης βροτοῖσι καὶ μέγας φίλος;
 ΗΡ. οἶδ' οὐδὲν ὠφελουσί μ', ἀλλ' Ἡρα κρατεῖ.
 ΘΗ. σὺκ' ἂν ἀνάσχοιθ' Ἑλλάς ἀμαθία θανεῖν.
 ΗΡ. ἄκουε δὴ νυν, ὥς ἀμιλληθῶ λόγοις 1255
 πρὸς νουθετήσεις σάς· ἀναπτύξω δέ σοι
 ἀβίωτον ἡμῖν νῦν τε καὶ πάροιθεν ὄν.
 πρῶτον μὲν ἐκ τοῦδ' ἐγενόμην ὅστις κτανῶν
 μητρὸς γεραίον πατέρα προστρόπαιος ὦν
 ἐγῆμε τὴν τεκοῦσαν Ἀλκμήνην ἐμέ. 1260
 ὅταν δὲ κρηπὶς μὴ καταβληθῇ γένους
 ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκρόνους.
 Ζεὺς δ' ὅστις ὁ Ζεὺς πολέμιόν μ' ἐγέλναιο
 Ἡρα· σὺ μέντοι μηδὲν ἀχθεσθῆς, γέρον·
 πατέρα γὰρ ἀντὶ Ζηνὸς ἡροῦμαι σ' ἐγώ. 1265
 ἔτ' ἐν γάλακτί τ' ὄντι γοργωποὺς ὄφεις
 ἐπεισέφρησε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς

ἢ τοῦ Διὸς σύλλεκτρος, ὥς ὀλοίμεθα
 ἐπεὶ δὲ σαρκὸς περιβόλαι' ἐκτησάμην
 ἡβῶντα, μόχθους οὖς ἔτλην τί δεῖ λέγειν; 1270
 ποιοὺς ποτ' ἢ λείοντας ἢ τρισωμάτους
 Γηρυόνας ἢ Γίγαντας ἢ τετρασκελῆ
 κενταυροπληθῆ πόλεμον οὐκ ἐξήνυσα;
 τήν τ' ἀμφίκρανον καὶ παλιμβλαστῇ κύνα
 ὕδραν φονεύσας, μυρίων τ' ἄλλων πόνων 1275
 διήλθον ἀγέλας κείς νεκροὺς ἀφικόμην,
 Ἄιδου πυλωρὸν κύνα τρίκρανον εἰς φάος
 ὅπως πορεύσαιμ' ἐντολαῖς Εὐρύσθιδος.
 τὸ λοιπὸν δὲ τόνδ' ἔτλην τάλας φόνον,
 παιδοκτονήσας δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς, 1280
 ἥκω δ' ἀνάγκης εἰς τόδ'· οὐτ' ἐμαῖς φίλαις
 Θήβαις ἐνοικεῖν ὅσιον· ἦν δὲ καὶ μένω,
 εἰς ποῖον ἱερὸν ἢ πανήγυριν φίλων
 εἶμ'; οὐ γάρ ἄτας εὐπροσηγόρους ἔχω.
 ἀλλ' Ἄργος ἔλθω; πῶς, ἐπεὶ φεύγω πάτραν; 1285
 φέρ' ἄλλ' ἐς ἄλλην δὴ τιν' ὀρμήσω πόλιν·
 κἄπειθ' ὑποβλεπώμεθ' ὥς ἐγνωσμένοι,
 γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδονχορούμενοι·
 οὐχ οὗτος ὁ Διὸς, ὃς τέκν' ἐκτεινέν ποτε
 δάμαρτά τ'; οὐ γῆς τῆσδ' ἀποφθαρήσεται; 1290
 κεκλημένω δὲ φωτὶ μακαρίω ποτὲ
 αἰ μεταβολαὶ λυπηρόν· ᾧ δ' αἰεὶ κακῶς
 ἔστ', οὐδὲν ἄλγεῖ συγγενῶς δύστηνος ὢν.
 εἰς τοῦτο δ' ἤξειν συμφορᾶς οἶμαί ποτε·
 φωνὴν γὰρ ἦσει χθὼν ἀπεννέπουσά με 1295
 μὴ θιγγάνειν γῆς καὶ θάλασσαν μὴ περᾶν
 πηγαί τε ποταμῶν, καὶ τὸν ἄρματήλατον
 Ἴξίον ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι.
 καὶ ταῦτ' ἄριστα μηδέν' Ἑλλήνων μ' ὄρα,

ἐν οἷσιν εὐτυχοῦντες ἤμεν ὄλβιοι. 1300

τί δῆτά με ξὴν δεῖ; τί κέρδος ἔξομεν
βίον γ' ἄχρειον ἀνόσιον κεκτημένοι;
χορευέτω δὴ Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ
κρούουσ' Ὀλύμπου δῖον ἄρβύλη πέδον·
ἔπραξε γὰρ βούλησιν ἣν ἐβούλετο, 1305

ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον αὐτοῖσιν βάθροισ
ἄνω κάτω στρέψασα. τοιαύτη θεῶ
τίς ἂν προσεύχοιθ'; ἡ γυναικὸς οὐνεκα
λέκτρων φθοροῦσα Ζηνὶ τοὺς εὐεργέτας
Ἑλλάδος ἀπώλεσ' οὐδὲν ὄντας αἰτίους. 1310

ΘΗ. οὐκ ἔστιν ἄλλου δαιμόνων ἄγων ὃδε
ἢ τῆς Διὸς δάμαρτος· εὖ τόδ' αἰσθάνει.
παραινέσαιμ' ἂν μᾶλλον ἢ πάσχειν κακῶς.
οὐδεὶς δὲ θνητῶν ταῖς τύχαις ἀνήρατος,
οὐ θεῶν, ἀοιδῶν εἶπερ οὐ ψευδεῖς λόγοι. 1315

οὐ λέκτρα τ' ἀλλήλοισιν, ὧν οὐδεὶς νόμος,
συνῆψαν; οὐ δεσμοῖσι διὰ τυραννίδας
πατέρας ἐηελίδωσαν; ἀλλ' οἰκοῦσ' ὅμως
Ὀλύμπου ἠνέσχοντό θ' ἡμαρτηκότες.
καίτοι τί φήσεις, εἰ σὺ μὲν θνητὸς γεγώς 1320

φέρεις ὑπέρφεν τὰς τύχας, θεοὶ δὲ μή;
Θήβας μὲν οὖν ἐκλείπε τοῦ νόμου χάριν,
ἔκου δ' ἅμ' ἡμῖν πρὸς πόλισμα Παλλάδος.
ἐκεῖ χέρας σὰς ἀγνίστας μιάσματος,
δόμους τε δώσω χρημάτων τ' ἐμῶν μέρος. 1325

ἂ δ' ἐκ πολιτῶν δῶρ' ἔχω σώσας κόρονς
δὺς ἐπτά, ταῦρον Κνώσιον κατακτανών,
σοὶ ταῦτα δώσω. πανταχοῦ δέ μοι χθονὸς
τεμένη δέδασται· ταῦτ' ἐπωνομασμένα
σέθεν τὸ λοιπὸν ἐκ βροτῶν κεκλήσεται 1330
ζῶντος· θανόντα δ', εὖτ' ἂν εἰς Αἰδοῦ μόλῃς,

- θυσίσαισι λαῖνοισί τ' ἐξογκώμασιν
 τίμιον ἀνάξει πᾶσ' Ἀθηναίων πόλιν.
 καλὸς γὰρ ἄστοις στέφανος Ἑλλήνων ὑπο
 ἄνδρ' ἐσθλὸν ὠφελούντας εὐκλείας τυχεῖν. 1335
 καὶ γὰρ χάριν σοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
 τήνδ' ἀντιδώσω· νῦν γὰρ εἰ χρεῖος φίλων.
 [θεοὶ δ' ὅταν τιμῶσιν, οὐδὲν δεῖ φίλων·
 ἅλιν γὰρ ὁ θεὸς ὠφελῶν, ὅταν θέλῃ.]
 ΗΡ. οἴμοι· πάρεργά [τοι] τάδ' ἔστ' ἐμῶν κακῶν. 1340
 ἐγὼ δὲ τοὺς θεοὺς οὔτε λέκτρο' ἢ μὴ θέμις
 στέργειν νομίζω, δεσμά τ' ἐξάπτειν χεροῖν
 οὔτ' ἡξίωσα πάποτ' οὔτε πείσομαι,
 οὐδ' ἄλλον ἄλλου δεσπότην πεφυκέναι.
 δεῖται γὰρ ὁ θεός, εἴπερ ἔστ' ὀρθῶς θεός, 1345
 οὐδενός· αἰοιδῶν οἷδε δύστηνοι λόγοι.
 ἐσκεψάμην δὲ καίπερ ἐν κακοῖσιν ὦν,
 μὴ δειλίαν ὄφλω τιν' ἐκλιπὼν φάος.
 ταῖς συμφοραῖς γὰρ ὅστις οὐχ ὑφίσταται,
 οὐδ' ἄνδρός ἂν δύναϊθ' ὑποστῆναι βέλος 1350
 ἐγκαρτερήσων θάνατον· εἶμι δ' εἰς πόλιν
 τὴν σὴν χάριν τε μυρίαν δάσων ἔχω.
 ἀτὰρ πόνων δὴ μυρίων ἐγευσάμην·
 ὦν οὔτ' ἀπεῖπον οὐδὲν οὔτ' ἀπ' ὀμμάτων
 ἔσταξα πηγᾶς, οὐδ' ἂν ῥόμην ποτὲ 1355
 εἰς τοῦθ' ἰκέσθαι, δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων βαλεῖν.
 νῦν δ' ὥς ἔοικε τῇ τύχῃ δουλευτέον.
 εἶεν· γεραιέ, τὰς ἐμὰς φυγὰς ὀρᾶς,
 ὀρᾶς δὲ παίδων ὄντι μ' αὐθέντην ἐμῶν.
 δὸς τοῦσδε τύμβω καὶ περιστείλον νεκρούς 1360
 δακρύοισι τιμῶν, ἐμὲ γὰρ οὐκ ἔᾶ νόμος·
 πρὸς στέρον' ἐρείσας μητρὶ δούς τ' ἐς ἀγκάλας,

κοινωνίαν δύστηνον, ἣν ἐγὼ τάλας
 διώλεσ' ἄκων. γῆ δ' ἐπὶν κρύψῃς νεκρούς,
 οἶκει πόλιν τήνδ', ἀθλίως μὲν, ἀλλ' ὅμως 1365
 [ψυχὴν βιάξου τὰμὰ συμφέρειν κακῶ].
 ὦ τέκν', ὁ φύσας χῶ τεκῶν ὑμᾶς πατὴρ
 ἀπώλεσ', οὐδ' ὄνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν,
 ἀγῶ παρεσκεύαζον ἐκμοχθῶν βίᾳ
 εὐκλειαν ὑμῖν, πατρός ἀπόλαυσιν καλήν. 1370
 σέ τ' οὐχ ὁμοίως, ὦ τάλαιν', ἀπώλεσα
 ὥσπερ σὺ τὰμὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς,
 μακρὰς διαντλοῦς' ἐν δόμοις οἰκουρίας.
 οἶμοι δάμαρτος καὶ τέκνων, οἶμοι δ' ἐμοῦ·
 ὥς ἀθλίως πέπραγα κάποξεύγνυμαι 1375
 τέκνων γυναικὸς τ'. ὦ λυγρὰι φιλημάτων
 τέρψεις, λυγρὰι δὲ τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι.
 ἀμηχανῶ γὰρ πότερ' ἔχω τὰδ' ἢ μεθῶ,
 ἢ πλευρὰ τὰμὰ προσπίτνουντ' ἐρεῖ τάδε·
 ἡμῖν τέκν' εἶλες καὶ δάμαρθ'. ἡμᾶς ἔχεις 1380
 παιδοκτόνους σοῦς. εἴτ' ἐγὼ τὰδ' ὠλέναις
 οἴσω; τί φάσκων; ἀλλὰ γυμνωθεὶς ὅπλων,
 ξὺν οἷς τὰ κάλλιστ' ἐξέπραξ' ἐν Ἑλλάδι,
 ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν αἰσχροῦς θάνω;
 οὐ λειπτέον τὰδ', ἀθλίως δὲ σωστέον. 1385
 ἔν μοι τι, Θεσεῦ, σύγκαμ' ἀθλίῳ· κυνὸς
 κόμιστρ' ἐς Ἄργος συγκατάστησον μολῶν,
 λύπη τι παίδων μὴ πάθω μονούμενος.
 ὦ γὰρ Κάδμου πᾶς τε Θεβαῖος λεῶς,
 κείρασθε συμπενθήσατ', ἔλθετ' εἰς τάφον 1390
 παίδων, ἅπαντας δ' ἐνὶ λόγῳ πενθήσατε
 νεκρούς τε καὶ μέ· πάντες ἐξολώλαμεν
 Ἕρας μιᾷ πληγέντες ἀθλιοὶ τύχη.

ΘΗ. ἀνίστασ', ὦ δύστηνε· δακρύων δ' ἄλγος.

- ΗΡ. οὐκ ἂν δυναίμην· ἄρθρα γὰρ πέπηγέ μου. 1396
 ΘΗ. καὶ τοὺς σθένοντας γὰρ καθαιροῦσιν τύχαι.
 ΗΡ. φεῦ·
 αὐτοῦ γενοίμην πέτρος ἀμνήμων κακῶν.
 ΘΗ. παῦσαι· δίδου δὲ χεῖρ' ὑπηρέτη φίλῳ.
 ΗΡ. ἄλλ' εἴμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις.
 ΘΗ. ἔκμασσε, φρίδου μηδέν· οὐκ ἀναινομαι. 1400
 ΗΡ. παίδων στερηθεὶς παῖδ' ὅπως ἔχω σ' ἐμόν.
 ΘΠ. δίδου δέρῃ σὴν χεῖρ', ὀδηγήσω δ' ἐγώ.
 ΗΡ. ξεῦρός γε φίλιον· ἄτερος δὲ δυστυχῆς.
 ὦ πρέσβυ, τοιόνδ' ἄνδρα χρὴ κτασθαι φίλον.
 ΑΜ. ἢ γὰρ τεκοῦσα τόνδε πατρίς εὐτεκνος. 1405
 ΗΡ. Θησεῦ, πάλιν με στρέψον, ὥς ἴδω τέκνα.
 ΘΗ. ὥς δὴ τί; φίλτρον τοῦτ' ἔχων ὄρων ἔσει;
 ΗΡ. ποθῶ, πατρός τε στέρνα προσθέσθαι θέλω.
 ΑΜ. ἰδοὺ τὰδ', ὦ παῖ· τὰμὰ γὰρ σπεύδεις φίλα.
 ΘΠ. οὕτως πόνοι σῶν οὐκέτι μνήμην ἔχεις; 1410
 ΗΡ. ἅπαντ' ἐλάσσω ζεῖνα τῶνδ' ἐτλην κακά.
 ΘΠ. εἰ σ' ὄψεται τις θῆλυν ὄντ', οὐκ ἐλνέσει.
 ΗΡ. ζῶ σοὶ ταπεινός; ἀλλὰ πρόσθεν οὐ δοκῶ.
 ΘΗ. ἄγαν γ'· ὁ κλεινός Ηρακλῆς ποῦ κείνος ὢν;
 ΗΡ. σὺ ποῖος ἦσθα νέρθεν ἐν κακοῖσιν ὢν; 1415
 ΘΠ. ὡς εἰς τὸ λῆμα παντός ἦν ἥσων ἀνὴρ.
 ΗΡ. πῶς οὖν ἂν εἰποῖς ὅτι συνέσταλμαι κακοῖς;
 ΘΗ. πρόβαινε. ΗΡ. χεῖρ', ὦ πρέσβυ. ΑΜ. καὶ σὺ μοι
 τέκνον.
 ΗΡ. θάφθ' ὥσπερ εἶπον παῖδας. ΑΜ. ἐμὲ δὲ τίς, τέκνον
 ΗΡ. ἐγώ. ΑΜ. πότ' ἐλθῶν; ΗΡ. ἦνίκ' ἂν θάψῃς τέκνα.
 ΑΜ. πῶς; ΗΡ. εἰς Ἀθήνας πέμψομαι Θηβῶν ἄπο. 1421
 ἀλλ' εἰσκόμιξε τέκνα δυσκόμιστα γῇ·
 ἡμεῖς δ' ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον,
 Θησεῖ πανώλεις ἐφόμεσθ' ἐφολκίδες.
 ὅστις δὲ πλουτοῖν ἢ σθένος μᾶλλον φίλων 1425
 ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βούλεται, κακῶς φρονεῖ.
 ΧΟ. στείχομεν οἰκτροὶ καὶ πολυκλαντοὶ,
 τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες.

Ι Κ Ε Τ Ι Δ Ε Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΙΘΡΑ.

ΧΟΡΟΣ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ΚΗΡΥΞ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΤΑΔΝΗ.

ΙΦΙΣ.

ΠΑΙΔΕΣ.

ΑΘΗΝΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡ μὲν σκηνὴ ἐν Ἐλευσίनि· ὁ δὲ χορὸς ἐξ Ἀργείων
γυναικῶν, αἱ μητέρες ἦσαν τῶν ἐν Θήβαις πεπτωκότων
ἀριστέων. τὸ δὲ δράμα ἐγκώμιον Ἀθηναίων.

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ

Ι Κ Ε Τ Ι Δ Ε Σ.

- ΑΙ.** Δήμητερ ἐστιοῦχ' Ἐλευστίνος χθονὸς
 τῆσδ' οἷ τε ναοὺς ἔχετε πρόσπολοι θεᾶς,
 εὐδαιμονεῖν με Θησέα τε παῖδ' ἐμὸν
 πόλιν τ' Ἀθηνῶν τήν τε Πιτθέως χθόνα,
 ἐν ᾗ με Θρέψας ὀλβίοις ἐν δώμασιν
 Αἰθραν πατήρ δίδωσι τῷ Πανδύλονος
 Αἰγεί δάμαρτα Λοξίου μαυτεύμασιν.
 εἰς τάσδε γὰρ βλέψας' ἐπευξάμην τάδε
 γραῦς, αἱ λιποῦσαι δώματ' Ἀργείας χθονὸς
 ἱκτῆρι θαλλῷ προσπίτνουσ' ἐμὸν γόνυ
 πάθος παθοῦσαι δεινόν· ἀμφὶ γὰρ πύλας
 Κάδμου θανόντων ἐπὶ γειναίων τέκνων
 ἄπαιδές εἰσιν, οὓς ποτ' Ἀργείων ἄναξ
 Ἄδραστος ἦγαν', Οἰδίπου παγκληρίας
 μέρος κατασχεῖν φυγάδι Πολυνείκει θέλων
 γαμβρῷ. νεκροὺς δὲ τοὺς ὀλωλότας δορὶ
 θάψαι θέλουσι τῶνδε μητέρες χθονί·
 εἰργουσι δ' οἱ κρατοῦντες οὐδ' ἀναίρεσιν
 δοῦναι θέλουσι, νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν.
 κοινὸν δὲ φόρτον ταῖσδ' ἔχων χρείας ἐμῆς
 Ἄδραστος ὄμμα δάκρυσιν τέγγων ὅδε
 κεῖται, τό τ' ἔργος τήν τε δυστυχεστάτην
 24*

στένων στρατεῖαν ἣν ἔπεμψεν ἐκ δόμων·
 ὅς μ' ἐξοτρύνει παῖδ' ἐμὸν πείσαι λιταῖς
 νεκρῶν κομιστὴν ἢ λόγοισιν ἢ δορὸς 25
 ῥώμῃ γενέσθαι καὶ τάφου μεταίτιον,
 μόνον τόδ' ἔργον προστιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ
 πόλει τ' Ἀθηναῶν. τυγχάνω δ' ὑπὲρ χθονὸς
 ἀρότου προθύουσ' ἐκ δόμων ἐλθοῦσ' ἐμῶν
 πρὸς τόνδε σηκόν, ἔνθα πρῶτα φαίνεται 30
 φρίξας ὑπὲρ γῆς τῆσδε κάρπιμος στάχυν.
 δεσμὸν δ' ἄδεσμον τόνδ' ἔχουσα φυλλάδος
 μένω πρὸς ἀγναῖς ἐσχάραις δυοῖν θεαῖν
 Κόρης τε καὶ Δήμητρος, οἴκτειρουσα μὲν
 πολιὰς ἄπαιδας τάσδε μητέρας τέκνων, 35
 σέβουσα δ' ἱερὰ στέμματ'. οἴχεται δέ μοι
 κῆρυξ πρὸς ἄστν δεῦρο Θησέα καλῶν,
 ὥς ἢ τὸ τούτων λυπρὸν ἐξέλη χθονὸς
 ἢ τάσδ' ἀνάγκας ἱκεσίους λύσῃ θεοὺς
 ὅσιόν τι θράσας· πάντα γὰρ δι' ἀρσένων 40
 γυναιξὶ πράσσειν εἰκός, αἵτινες σοφαί.

ΧΟ. ἱκετεύω σε γεραιὰ 50
 γεραιῶν ἐκ στομάτων,
 πρὸς γόνυ πίπτουσα τὸ σόν·
 ἄνα μοι τέκνα λῦσαι φθιμένων
 νεκύων, οἳ καταλείπουσι μέλη
 θανάτῳ λυσιμελεῖ θηροῖν ὀρείοισι βοράν·
 ἐσιδοῦσ' οἴκτρὰ μὲν ὕσσων 45
 δάκρυ' ἀμφὶ βλεφάροις,
 ῥυσὰ δὲ σαρκῶν πολιῶν
 καταδρυμματα χειρῶν· τί γάρ; ἃ
 φθιμένους παῖδας ἐμοὺς οὔτε δόμοις
 προθέμαν, οὔτε τάφων χώματα γαίας ἐσορῶ. 50

ἔτεκες καὶ σύ ποτ', ὦ πότνια, κοῦρον στρ.
 φίλα ποιησαμένα 55
 λέκτρα πόσει σῶ· μέτα νυν
 δὸς ἐμοὶ σᾶς διανοίας,
 μετὰδος δ', ὅσσον ἐπαλγῶ μελέα
 τῶν φθιμένων οὓς ἔτεκον·
 παρὰ πείσον δὲ σὸν ὦ, λισσόμεθ', ἐλθεῖν 60
 τέκνον Ἰσμηνὸν ἐμαν τ' εἰς χέρα θείναι
 νεκύων θαλερὸν σῶμα ταλαίνας ἀτάφων.
 ὀσίως οὔχ, ὑπ' ἀνάγκας δὲ προπίπτου- ἀντ.
 σα προσαιτοῦσ' ἐμολον
 δεξιπύρους θεῶν θυμέλας·
 ἔχομεν δ' ἔνδικα· καὶ σοὶ 65
 τι πάρεστι σθένος ὥστ' εὐτεκνία
 δυστυχίαν τὰν παρ' ἐμοὶ
 καθελεῖν· οἰκτρὰ δὲ πάσχουσ' ἰκετεύω
 τὸν ἐμὸν παῖδα τάλαιν' ἐν χερσὶ θείναι
 νέκυν ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη παιδὸς ἐμοῦ. 70
 ἄγων ὃδ' ἄλλος ἔρχεται, γόος γόων στρ.
 διάδοχος· ἀχοῦσιν προπόλων χέρες.
 ἴτ' ὦ ξυνωδοὶ κακοῖς,
 ἴτ' ὦ ξυναλγηδόνες, 75
 χορὸν τὸν Ἄιδας σέβει,
 διὰ παρῆδος ὄνυχά λευκὸν
 αἵματοῦτε χρῶτά τε φόνιον·
 τὰ γὰρ φθιτῶν τοῖς ὀρώσι κόσμος.
 ἄπληστος ἄδε μ' ἐξάγει χάρις γόων ἀντ.
 πολύπονος, ὥς ἐξ ἀλιβάτου πέτρας 80
 ὕγρὰ ῥέουσα σταγῶν,
 ἄπανστος αἰεὶ γόων·

54 — 62 = 63 — 70

71 — 78 = 79 — 86

τὸ γὰρ θανόντων τέκνων
ἐπίπονόν τι κατὰ γυναῖκας
εἰς γόους πέφυκε πάθος. ἔ. ἔ.

89

θανοῦσα τῶνδ' ἀλγέων λαθοίμαν.

ΘΗ. τίνων γόων ἤκουσα καὶ στέρνων κτύπον
νεκρῶν τε θρήνους, τῶνδ' ἀνακτόρων ἄπο
ἡχοῦς λούσης; ὥς φόβος μ' ἀναπτεροῖ
μή μοι τι μήτηρ, ἣν μεταστείλω ποδὶ
χρυσίαν ἀποῦσαν ἐκ δόμων, ἔχῃ νέον.
ἔα.

90

τί χοῆμα; καινὰς εἰσβολὰς ὁρῶ λόγων,
μητέρα γεραίαν βωμίαν ἐφημένην
ξένους θ' ὁμοῦ γυναῖκας, οὐχ ἓνα θυτμόν
κακῶν ἐχούσας· ἐκ τε γὰρ γερασμίων
ὕσσων ἐλαύνουσ' οἰκτρὸν εἰς γαῖαν δάκρυ,
κουραὶ δὲ καὶ πεπλώματ' οὐ θεωρικά.
τί ταῦτα, μήτηρ; σὸν τὸ μηνύειν ἐμοί,
ἡμῶν δ' ἀκούειν· προσδοκῶ τι γὰρ νέον.

95

ΑΙ. ὦ παῖ, γυναῖκες αἶδε μητέρες τέκνων
τῶν κατθανόντων ἀμφὶ Καδμείας πύλας
ἐπὶ στρατηγῶν· ἱεσίοις δὲ σὺν κλάδοις
φρουροῦσί μ', ὥς δέδορκας, ἐν κύκλῳ, τέκνον.

100

ΘΗ. τίς δ' ὁ στενάξων οἰκτρὸν ἐν πύλαις ὅδε;

ΑΙ. Ἄδραστος, ὥς λέγουσιν, Ἀργείων ἀναξ.

105

ΘΗ. οἱ δ' ἀμφὶ τόνδε παῖδες ἢ τούτου τέκνα;

ΑΙ. οὔκ, ἀλλὰ νεκρῶν τῶν ὀλωλότων κόροι.

ΘΗ. τί γὰρ πρὸς ἡμᾶς ἦλθον ἱεσίᾳ χερί;

ΑΙ. οἶδ'· ἀλλὰ τῶνδε μῦθος οὐντεῦθεν, τέκνον.

ΘΗ. σὲ τὸν κατήρη χλαυιδίοις ἀνιστορῶ.

110

λέγ' ἐκκαλύψας κρατὰ καὶ παρεῖς γόον·
πέρας γὰρ οὐδὲν μὴ διὰ γλώσσης ἶόν.

ΑΔ. ὦ καλλίνικε γῆς Ἀθηναίων ἀναξ,

Θησεῦ, σὸς ἱκέτης καὶ πόλειός ἤκω σέθεν.

ΘΗ. τί χρῆμα θηρῶν καὶ τίνος χρεῖαν ἔχων; 115

ΑΔ. οἷσθ' ἣν στρατείαν ἐστράτευσ' ὀλεθρίαν.

ΘΗ. οὐ γάρ τι σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα.

ΑΔ. ἐνταῦθ' ἀπώλεσ' ἄνδρας Ἀργείων ἄκρους.

ΘΗ. τοιαῦθ' ὃ τλήμων πόλεμος ἐξεργάζεται.

ΑΔ. τούτους θανόντας ἤλθον ἐξαιτῶν πόλιν. 120

ΘΗ. κῆρυξιν Ἐρμού πύσυνος, ὥς θάψῃς νεκρούς;

ΑΔ. κᾶπειτά γ' οἱ κρατοῦντες οὐκ ἐῷσί με.

ΘΗ. τί γὰρ λέγουσιν, ὅσια χρῆζοντος σέθεν;

ΑΔ. τί δ'; εὐτυχοῦντες οὐκ ἐπίστανται φέρειν.

ΘΗ. ξύμβουλον οὖν μ' ἐπῆλθες; ἢ τίνος χάριν; 125

ΑΔ. κομίσαι σε, Θησεῦ, παῖδας Ἀργείων θέλων.

ΘΗ. τὸ δ' Ἄργος ὑμῖν ποῦ ἔστιν; ἢ κόμποι μάτην;

ΑΔ. σφαλέντες οἰχόμεσθα. πρὸς σέ δ' ἤκομεν.

ΘΗ. ἰδίᾳ δοκῆσάν σοι τόδ' ἢ πάσῃ πόλει;

ΑΔ. πάντες σ' ἱκνοῦνται Δαναΐδαι θάψαι νεκρούς. 130

ΘΗ. ἐκ τοῦ δ' ἐλαύνεις ἐπὶ πρὸς Θήβας λόχους;

ΑΔ. δισσοῖσι γαμβροῖς τήνδε πορσύνων χάριν.

ΘΗ. τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν;

ΑΔ. οὐκ ἐγγενῇ συνῆψα κηδείαν δόμοις.

ΘΗ. ἀλλὰ ξένοις ἐδωκας Ἀργείας κόρας; 135

ΑΔ. Τυδεῖ γε Πολυνεΐκει τε τῷ Θηβαγενεῖ.

ΘΗ. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών;

ΑΔ. Φοίβου μ' ὑπῆλθε δυστόπαστ' αἰνίγματα.

ΘΗ. τί δ' εἶπ' Ἀπόλλων παρθένους κραίνων γάμον;

ΑΔ. κάπρω με δοῦναι καὶ λέοντι παῖδ' ἐμῷ. 140

ΘΗ. σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεοῦ θεσπίσματα;

ΑΔ. ἐλθόντε φυγάδε νυκτὸς εἰς ἐμὰς πύλας,

ΘΗ. τίς καὶ τίς; εἰπέ· δύο γὰρ ἐξανδᾶς ἄμα.

ΑΔ. Τυδεὺς μάχην ξυνῆψε Πολυνεΐκης θ' ἄμα.

ΘΗ. ἢ τοῖσδ' ἐδωκας θηρσίην ὥς κόρας σέθεν; 145

- ΑΔ.* μάχην γε δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας.
ΘΗ. ἤλθον δὲ δὴ πῶς πατροίδος ἐκλιπόνθ' ὄρους;
ΑΔ. Τυδεὺς μὲν αἷμα συγγενὲς φεύγων χθονός.
ΘΗ. ὁ δ' Οἰδίπου παῖς τίνι τρόπῳ Θήβας λιπών;
ΑΔ. ἄραῖς πατρῷαῖς, μὴ κασίγνητον κτάνοι. 150
ΘΗ. σοφὴν γ' ἔλεξας τήνδ' ἐκούσιον φυγὴν.
ΑΔ. ἀλλ' οἱ μένοντες τοὺς ἀπόντας ἠδίκουν.
ΘΗ. ἦ πού σφ' ἀδελφὸς χρημάτων νοσφίζεται;
ΑΔ. ταῦτ' ἐκδικάζων ἤλθον· εἴτ' ἀπωλόμην.
ΘΗ. μάντεις δ' ἐπῆλθες ἐμπύρῳ τ' εἶδες φλόγα; 155
ΑΔ. οἴμοι· διώκεις μ' ἢ μάλιστ' ἐγὼ σφάλην.
ΘΗ. οὐκ ἤλθες, ὥς ἔοικεν, εὐνοίᾳ θεῶν.
ΑΔ. τὸ δὲ πλεόν, ἤλθον Ἀμφιάρεώ γε πρὸς βίαν.
ΘΗ. οὕτω τὸ θεῖον ὁρδίως ἀπεστράφης;
ΑΔ. νέων γάρ ἀνδρῶν θόρυβος ἐξέπλησέ με. 160
ΘΗ. εὐψυχίαν ἐσπενσας ἀντ' εὐβουλίας,
 ὃ δῆτα πολλοὺς ὤλεσε στρατηλάτας.
ΑΔ. ἀλλ' ὦ καθ' Ἑλλάδ' ἄλκιμώτατον κἄρα,
 ἄναξ Ἀθηναῶν, ἐν μὲν αἰσχύναις ἔχω
 πίτνων πρὸς οὐδας γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χερσί, 165
 πολὺς ἀνὴρ τύραννος εὐδαίμων πάρος·
 ὅμως δ' ἀνάγκη συμφοραῖς εἴκειν ἐμέ.
 σῶσον νεκροὺς μοι τὰμὰ τ' οἴκτειρας κακὰ
 καὶ τῶν θανόντων τάσδε μητέρας τέκνων,
 αἷς γῆρας ἦκει πολὺν εἰς ἀπαιδίαν, 170
 εἰλθεῖν δ' ἔτλησαν ἔξοροι ξένον πόδα
 θεῖναι μόλις γεραῖά κινεῦσαι μέλη,
 πρεσβεύματ' οὐ Δῆμητρος εἰς μυστήρια,
 ἀλλ' ὥς νεκροὺς θάψωσιν, ὥς αὐτὰς ἐχορῇ
 κείνων ταφείσας χερσὶν ὥραίων τυχεῖν. 175
 [σοφὸν δὲ πενίαν τ' εἰσορᾶν τὸν ὄλβιον,
 πένητά τ' εἰς τοὺς πλουσίους ἀποβλέπειν

ξηλοῦνθ', ἵν' αὐτὸν χρημάτων ἔρως ἔχη,
 τὰ τ' οἴκτρ' αὖ τοὺς μὴ δυστυχεῖς δεδορκέναι·
 τὸν θ' ὑμνοποιὸν αὐτὸς ἂν τίκῃ μέλη 180
 χαίροντα τίκτειν· ἦν δὲ μὴ πάσῃ τὸδε,
 οὔτοι δύναιτ' ἂν οἰκοθέν γ' ἀτώμενος
 τέρπειν ἂν ἄλλους· οὐδὲ γὰρ δίκην ἔχει.]
 τὰχ' οὖν ἂν εἰποῖς, Πελοπίαν παρεῖς χθόνα
 πῶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε προστάσσεις πόνον; 185
 ἐγὼ δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε.

Σπάρτη μὲν ὠμὴ καὶ πεποίκιλται τρόπους,
 τὰ δ' ἄλλα μικρὰ κάσθεν· πόλις δὲ σὴ
 μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποστῆναι πόνον.
 [τὰ τ' οἴκτρ' αὖ γὰρ δέδορκε καὶ νεανίαν 190
 ἔχει σὲ ποιμέν' ἐσθλόν· οὗ χρεῖα πόλεις
 πολλὰ διώλONT' ἐνδεεῖς στρατηλάτου.]

ΧΟ. καὶ γὰρ τὸν αὐτὸν τῷδέ σοι λόγον λέγω,
 Θησεῦ, δι' οἴκτου τὰς ἐμὰς λαβεῖν τύχας.

ΘΗ. ἄλλοισι δὴ' ὀνήσ' ἀμιλληθεὶς λόγῳ 195
 τοιῷδ'. ἔλεξε γὰρ τις ὥς τὰ χεῖρονα
 πλείω βροτοῖσιν ἐστὶ τῶν ἀμεινόνων·
 ἐγὼ δὲ τούτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω
 [πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς·
 εἰ μὴ γὰρ ἦν τόδ', οὐκ ἂν ἤμην ἐν φάει]. 200

αἰνῶ δ' ὃς ἡμῖν βίοντον ἐκ πεφυρμένου
 καὶ θηριώδους θεῶν διεσταθμήσατο,
 πρῶτον μὲν ἐνθεὶς σύνεσιν, εἶτα δ' ἄγγελον
 γλῶσσαν λόγων δούς, ὥς γεγωνίσκειν ὅπα,
 τροφὴν τε καρποῦ τῇ τροφῇ τ' ἀπ' οὐρανοῦ 205
 σταγόνας ὑδρηλὰς, ὥς τὰ γ' ἐκ γαίας τρέφῃ
 ἄρρη τε νηδύν· πρὸς δὲ τοῖσι χεῖματος
 προβλήματ', αἰῶρον ἑξαμύνασθαι θεοῦ,
 πόντου τε ναοστολήμαθ', ὥς διαλλαγὰς

ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν ὧν πένοιτο γῆ. 210
 ἃ δ' ἔστ' ἄσημα κοῦ σαφῆ, γινώσκουμεν
 εἰς πῦρ βλέποντες, καὶ κατὰ σπλάγχνων πτυχὰς
 μάντις προσημαίνουσιν οἰωνῶν τ' ἄπο.
 ἄρ' οὐ τρυφῶμεν θεοῦ κατασκευὴν βίῳ
 δόντος τοιαύτην, οἷσιν οὐκ ἄρκει τὰδε; 215
 ἀλλ' ἡ φρόνησις τοῦ θεοῦ μείζον σθένειν
 ζητεῖ, τὸ γαῦρον δ' ἐν φρεσὶν κεκτημένοι
 δοκοῦμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι.
 ἥς καὶ σύ φαίνει δεκάδος οὐ σοφὸς γεγώς,
 ὅστις κόρας μὲν θεσφάτοις Φοῖβον ζυγείς 220
 ξένοισιν ᾧδ' ἔδωκας ὡς ζώντων θεῶν,
 λαμπρὸν δὲ θολερῶ δῶμα συμμίκας τὸ σὸν
 ἥλκωσας οἴκους· χορὴν γὰρ οὔτε σώματα
 ἄδικα δίκαιοις τὸν σοφὸν συμμειγνύναι,
 εὐδαιμονοῦντας δ' εἰς δόμους κτᾶσθαι φίλους. 225
 κοινὰς γὰρ ὁ θεὸς τὰς τύχας ἡγούμενος
 τοῖς τοῦ νοσοῦντος πῆμασιν διώλεσε
 τὸν οὐ νοσοῦντα κοῦδὲν ἡδικοκῶτα.
 εἰς δὲ στρατείαν πάντας Ἀργεῖους ἄγων,
 μάντεων λερόντων θέσφατ', εἴτ' ἀτιμάσας 230
 βίᾳ παρελθὼν θεοὺς ἀπώλεσας πόλιν,
 νέοις παραχθείς, οἵτινες τιμώμενοι
 χαίρουσι πολέμους τ' αὐξάνουσ' ἄνευ δίκης,
 φθείροντες ἄστους, ὁ μὲν ὅπως στρατηλατῇ,
 ὁ δ' ὡς ὑβρίζῃ δύναμιν εἰς χεῖρας λαβών, 235
 ἄλλος δὲ κέρδους οὔνεκ', οὐκ ἀποσκοπῶν
 τὸ πλῆθος εἴ τι βλάπτεται πάσχον τὰδε.
 τρεῖς γὰρ πολιτῶν μερίδες· οἱ μὲν ὀλβιοὶ
 ἀνωφελεῖς τε πλείονων τ' ἐρῶσ' ἀεὶ·
 οἱ δ' οὐκ ἔχοντες καὶ σπανίζοντες βίου, 240
 δεινοὶ νέμονται τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος

εἰς τοὺς ἔχοντας κέντρο' ἀφιάσιν κακά,
 γλώσσαις πονηρῶν προστατῶν φηλούμενοι·
 τριῶν δὲ μοιρῶν ἥ'ν μέσφ' σῶζει πόλεις,
 κόσμον φυλάσσουσ' ὄντιν' ἂν τάξῃ πόλις. 245

κᾶπειτ' ἐγὼ σοι ξύμμαχος γενήσομαι;
 τί πρὸς πολίτας τοὺς ἐμοὺς λέγων καλόν;
 χαίρων ἔθ'· εἰ γὰρ μὴ βεβούλευσαι καλῶς,
 αὐτὸς πιέζειν τὴν τύχην, ἡμᾶς δ' ἔαν.

ΧΟ. ἡμαρτεν· ἐν νέοισι δ' ἀνθρώπων τόδε 250
 ἔνεστι· συγγνώμην δὲ τῶδ' ἔχειν χρεών.

ΑΔ. οὔτοι δικαστὴν σ' ἐλλόμην ἐμῶν κακῶν
 οὐδ' εἴ τι πράξας μὴ καλῶς εὐρίσκομαι,
 τούτων κολαστὴν ἀπιτιμητὴν, ἄναξ, 255
 ἀλλ' ὥς ὀναίμην. εἰ δὲ μὴ βούλει τάδε,

στέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς· τί γὰρ πάθω;
 ἀλλ' ὦ γεραίαι, στείχετε γλαυκὴν χλόην
 αὐτοῦ λιποῦσαι φυλλάδος καταστεφῇ,
 θεοὺς τε καὶ γῆν τὴν τε πυρφόρον θεῶν 260
 Δήμητρα θέμεναι μάρτυρ' ἡλίου τε φῶς,
 ὥς οὐδὲν ἡμῖν ἤρκεσαν λιταὶ θεῶν.

ΧΟ. * * * * *
 * * * * *

ὃς Πέλοπος ἦν παῖς, Πελοπίας δ' ἡμεῖς χθονὸς
 ταῦτόν πατρῶον αἶμα σοι κεκήμεθα.

τί δρᾶς; προδώσεις ταῦτα κᾶβαλεῖς χθονὸς 265
 γραῦς οὐ τυχοῦσας οὐδὲν ὦν αὐτὰς ἐχρῆν;
 μὴ δῆτ'· ἔχει γὰρ καταφυγὴν θῆρ' μὲν πέτραν,
 δοῦλος δὲ βωμοὺς θεῶν, πόλις δὲ πρὸς πόλιν
 ἐπηξε χεῖμασθεῖσα· τῶν γὰρ ἐν βροτοῖς
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν διὰ τέλους εὐδαιμονοῦν. 270

ἀλλ' ὥς ἱατρὸν τῶνδ', ἄναξ, ἀφίγμεθα. 252

βᾶθι, τάλαιν', ἱερῶν δαπέδων ἄπο Περσεφονείας,
βᾶθι καὶ ἀντίασον γονάτων ἐπὶ χεῖρα βαλοῦσα,
τέκνων τεθνώτων κομίσαι δέμας, ὃ μελέα' γώ,
οὓς ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν ἀπώλεσα κούρους.

[ὼ μοι· λάβετε φέρετε πέμπετε κρίνετε 275
ταλαίνας χέρας γεραιάς.]

πρὸς σε γενειάδος, ὃ φίλος, ὃ δοκιμώτατος Ἑλ-
λάδι,

ἄντομαι ἀμφιπύτνουσα τὸ σὸν γόνυ καὶ χέρα δει-
λαία·

οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἱκέταν τιν' ἀλάταν 280
οἴκτρον ἡλέμον οἴκτρον ἰεῖσαν,

μῆδ' ἀτάφους, τέκνον, ἐν χθονὶ Κάδμου χάρ-
ματα θηρῶν

παίδας ἐν ἡλικίᾳ [τᾷ σᾷ] κατίδης, ἱκτερεύω.

βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπὶ δάκρυον, ἃ περὶ σοῖσι
γούνασιν ὥδε πίτνω, τέκνοις τάφον ἐξανύσασθαι.

ΘΗ. μῆτερ, τί κλαίεις λέπτ' ἐπ' ὀμμάτων φάρη 286
βαλοῦσα τῶν σῶν; ἄρα δυστήνους γόους
κλύουσα τῶνδε; καὶ μὲ γὰρ διήλθε τι.

ἔπαιρε λευκὸν κρᾶτα, μὴ δακρυρροεῖ
σεμναῖσι Διοῦς ἐσχάραις παρημένῃ. 290

ΑΙ. αἰαῖ. ΘΗ. τὰ τούτων οὐχὶ σοὶ στενακτέον.

ΑΙ. ὦ τλήμονες γυναῖκες. ΘΗ. οὐ σὺ τῶνδ' ἔφους.

ΑΙ. εἶπω τι, τέκνον, σοί τε καὶ πόλει καλόν;

ΘΗ. ὥς πολλά γ' ἐστὶ καπὸ θηλειῶν σοφά.

ΑΙ. ἀλλ' εἰς ὄκνον μοι μῦθος ὃν κεῖθω φέρει. 295

ΘΗ. αἰσχρόν γ' ἔλεξας, χρήστ' ἐπικρύπτειν φίλους.

ΑΙ. οὗτοι σιωπῶσ' εἴτα μέμφομαι ποτε
τὴν νῦν σιωπὴν ὥς ἐσιγήθη κακῶς,
οὐδ' ὥς ἀχρεῖον τὰς γυναῖκας εὖ λέγειν
δείσας' ἀφήσω τῷ φόβῳ τοῦμὸν καλόν. 300

ἐγὼ δὲ σ', ὦ παῖ, πρῶτα μὲν τὰ τῶν θεῶν
 σκοπεῖν κελεύω μὴ σφαλῆς ἀτιμάσας·
 σφάλλει γὰρ ἐν τούτῳ μόνῳ, τ' ἄλλ' εὖ φρονῶν.
 πρὸς τοῖσδε δ', εἰ μὲν μὴ ἀδικουμένοις ἐχρῆν
 τολμηρὸν εἶναι, κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως. 305
 νυνὶ δὲ σοὶ τε τοῦτο τὴν τιμὴν φέρει
 καί μοι παραινεῖν οὐ φόβον φέρει, τέκνον,
 ἄνδρας βιάλους καὶ κατείργοντας νεκροὺς
 τάφου τε μοίρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν,
 εἰς τήνδ' ἀνάγκην σῇ καταστήσαι χερί, 310
 νόμιμά τε πάσης συγγέοντας Ἑλλάδος
 παῦσαι· τὸ γάρ τοι συνέχον ἀνθρώπων πόλεις
 τοῦτ' ἔσθ', ὅταν τις τοὺς νόμους σῶξῃ καλῶς.
 ἐρεῖ δὲ δὴ τις ὡς ἀνανδρία χερῶν,
 πόλει παρόν σοι στέφανον εὐκλείας λαβεῖν, 315
 δείσας ἀπέστης, καὶ σὺς μὲν ἀγρίου
 ἀγῶνος ἦψω φαῦλον ἀθλήσας πόνον,
 οὐ δ' εἰς κράνος βλέψαντα καὶ λόγχης ἀκμὴν
 χοῆν ἐκποῦῃσαι, δειλὸς ὢν ἐφευρέθης.
 μὴ δῆτ' ἐμός γ' ὢν, ὦ τέκνον, δρᾶσῃς τάδε. 320
 ὄρεας, ἄβουλος ὡς κεκερτομημένη
 τοῖς κερτομοῦσι γοργὸν ὡς ἀναβλέπει
 σὴ πατρίς; ἐν γὰρ τοῖς πόνοισιν αὖξεται·
 αἱ δ' ἡσυχοὶ σκοτεινὰ πράσσουσιν πόλεις
 σκοτεινὰ καὶ βλέπουσιν εὐλαβοῦμεναι. 325
 οὐκ εἰ νεκροῖσι καὶ γυναιξὶν ἀθλίαις
 προσωφελήσων, ὦ τέκνον, κεχορημέναις;
 ὡς οὔτε ταρβῶ σὺν δίκη σ' ὀρμώμενον,
 Κάδμου θ' ὀρῶσα λαὸν εὖ πεπραγότα,
 ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν 330
 πέποιθ', ὃ γὰρ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν.

ΧΟ. ὦ φιλάττη μοι, τῷδ' ἐτ' εἰρηκας καλῶς

- καί μοι· διπλοῦν δὲ χάσμα γίνεται τόδε.
 ΘΗ. ἐμοὶ λόγοι μὲν, μήτερ, οἱ λελεγμένοι
 ὀρθῶς ἔχουσ' εἰς τόνδε κάπεφηνάμην 335
 γνώμην ὑφ' οἷων ἐσφάλη βουλευμάτων·
 ὀρῶ δὲ καὶ γὰρ ταῦθ' ἄπερ με νουθετεῖς,
 ὥς τοῖς ἐμοῖσιν οὐχὶ πρόσφορον τρόποις
 φεύγειν τὰ δεινὰ. πολλὰ γὰρ δρᾶσας καλὰ,
 ἔσθους τόδ' εἰς Ἑλλήνας ἐξεδειξάμην, 340
 αἰὲν κολαστῆς τῶν κακῶν καθεστάναι.
 οὐκ οὖν ἀπαυδᾷν δυνατόν ἐστί μοι πόνοους.
 τί γάρ μ' ἐροῦσιν οἳ γε δυσμενεῖς βροτῶν,
 ὅθ' ἢ τεκοῦσα χύπερορροωδοῦσ' ἐμοῦ
 πρώτη κελεύεις τόνδ' ὑποστῆναι πόνον; 345
 δρᾶσων τὰδ' εἰμι καὶ νεκροὺς ἐκλύσομαι
 λόγοισι πελῖθων· εἰ δὲ μή, βία δορὸς
 ἤδη τόδ' ἔσται κοῦχλ' σὺν φθόνῳ θεῶν.
 δόξαι δὲ χρήζω καὶ πόλει πάσῃ τόδε.
 δόξει δ' ἐμοῦ θέλοντος· ἀλλὰ τοῦ λόγου 350
 προσδοῦς ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέστερον,
 καὶ γὰρ κατέστησ' αὐτὸν εἰς μοναρχίαν
 ἐλευθερώσας τήνδ' ἰσόψηφον πόλιν.
 λαβὼν δ' Ἄδραστον δεῖγμα τῶν ἐμῶν λόγων,
 εἰς πληθὺς αὐτῶν εἰμι· καὶ πείσας τάδε, 355
 λεκτοὺς ἀθροίσας δεῦρ' Ἀθηναίων κόρους
 ἤξω· παρ' ὅπλοις θ' ἥμενος πέμψω λόρους
 Κρέοντι νεκρῶν σώματ' ἐξαιτούμενος.
 ἀλλ' ὦ γεραιαί, σέμν' ἀφαιρεῖτε στέφῃ
 μητρός, πρὸς οἴκους ὥς νιν Αἰγέως ἄγω, 360
 φίλην προσάψας χεῖρα· τοῖς τεκοῦσι γὰρ
 δύστηνος ὅστις μὴ ἀντιδουλεύει τέκνων,
 κάλλιστον ἔρανον· δοὺς γὰρ ἀντιλάζυται
 παίδων παρ' αὐτοῦ τοιάδ' ἂν τοκεῦσι δῶ.

- ΧΟ. *Ἰππόβοτον Ἄργος, ὦ πάτριον ἐμὸν πέδον, στρ.* 365
ἐκλύετε τάδ' ἐκλύετ' ἄνακτος
ὅσια περὶ θεοὺς καὶ μεγάλα Πελασγία
καὶ κατ' Ἄργος.
εἰ γὰρ ἐπὶ τέρομα καὶ τὸ πλεόν ἐμῶν κακῶν ἀντ.
ἰκόμενος ἔτι ματέρος ἄγαλμα 370
φρόνιον ἐξέλοι, γὰν δὲ φίλιον Ἰνάχου
θεῖτ' ὀνήσας.
καλὸν δ' ἄγαλμα πόλεσιν εὐσεβῆς πόνοσ' στρ.
χάριν τ' ἔχει τὰν ἐσαεί.
τί μοι πόλις κρανεῖ ποτ'; ἄρα φίλιά μοι 375
τεμεῖ, καὶ τέκνοις ταφὰς ληψόμεσθα;
ἄμυνε ματρί, πόλις, ἄμυνε, Παλλάδος, ἀντ.
νόμους βροτῶν μὴ μιαίνειν.
σύ τοι σέβεις δίκαν, τὸ δ' ἦσσαν ἀδικίᾳ
νέμεις δυστυχῇ τ' αἰὲ πάντα ῥύει. 380
- ΩΗ. *τέχνην μὲν αἰὲ τήνδ' ἔχων ὑπηρετεῖς*
πόλει τε καὶ μοί, διαφέρων κηρύγματα
ἐλθὼν δ' ὑπὲρ τ' Ἀσωπὸν Ἰσμηνοῦ θ' ὕδωρ
σεμνῷ τυράννῳ φράζε Καδμείων τάδε·
Θησεύς σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν θάψαι νεκρούς, 385
συγγείτον' οἰκῶν γαῖαν, ἀξιῶν τυχεῖν,
φίλον τε θέσθαι πάντ' Ἐρεχθιδῶν λεών.
κὰν μὲν θέλωσιν αἰνέσαι, παλίσσυτος
στεῖχ' ἢν δ' ἀπιστῶσ', οἷδε δεύτεροι λόγοι,
κῶμον δέχεσθαι τὸν ἐμὸν ἀσπιδηφόρον. 390
στρατὸς δὲ θάσσει κἄξετάζεται παρὼν
Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνὸν εὐτρεπῆς ὅδε.
καὶ μὴν ἐκοῦσά γ' ἀσμένη τ' ἐδέξατο
πόλις πόνον τόνδ', ὥς θέλοντά μ' ἥσθετο.

365 — 368 = 369 — 372

373 — 376 = 377 — 380

- εα· λόγων τίς ἐμποδὼν ὅδ' ἔρχεται; 395
 Καδμείος, ὥς ἔοικεν οὐ σάφ' εἰδότει,
 κῆρυξ. ἐπίσχες, ἣν σ' ἀπαλλάξῃ πόνου
 μολῶν ὑπαντα τοῖς ἐμοῖς βουλευμασιν.
- ΚΗ. τίς γῆς τύραννος; πρὸς τίν' ἀγγεῖλαί με χρὴ 400
 λόγους Κρέοντος, ὃς κρατεῖ Κάδμου χθονός,
 Ἐτεοκλέους θανόντος ἅμφ' ἐπταστόμους
 πύλας ἀδελφοῦ χειρὶ Πολυνείκους ὑπο;
- ΘΗ. πρῶτον μὲν ἤρξω τοῦ λόγου ψευδῶς, ξένε, 405
 ζητῶν τύραννον ἐνθάδ'· οὐ γὰρ ἄρχεται
 ἐνὸς πρὸς ἄνδρός, ἀλλ' ἐλευθέρᾳ πόλιν.
 δῆμος δ' ἀνάσσει διαδοχαῖσιν ἐν μέρει
 ἐνιαυσίαισιν, οὐχὶ τῷ πλούτῳ διδούς
 τὸ πλεῖστον, ἀλλὰ καὶ πένης ἔχων ἴσον.
- ΚΗ. ἐν μὲν τόδ' ἡμῖν ὥσπερ ἐν πεσσοῖς δίδως 410
 κρείσσον· πόλιν γὰρ ἣς ἐγὼ πάρεμι' ἀπο
 ἐνὸς πρὸς ἄνδρός, οὐκ ὄχλῳ κρατύνεται·
 οὐδ' ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἐκκαυνῶν λόγοις
 πρὸς κέρδος ἰδίον ἄλλος ἄλλοσε στρέφει·
 ὁ δ' αὐτίχ' ἡδὺς καὶ διδούς πολλὴν χάριν, 415
 εἰσαὐτίς ἐβλαψ', εἴτα διαβολαῖς νέαις
 κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματ' ἐξείδω δίκης.
 ἄλλως τε πῶς ἂν μὴ διορθεύων λόγους
 ὀρθῶς δύναιτ' ἂν δῆμος εὐθύνειν πόλιν;
 ὁ γὰρ χρόνος μάθησιν ἀντὶ τοῦ τάχους 420
 κρείσσω δίδωσι. γαπόνος δ' ἀνὴρ πένης
 εἰ καὶ γένοιτο μὴ ἀμαθής, ἔργων ὑπο
 οὐκ ἂν δύναιτο πρὸς τὰ κοῖν' ἀποβλέπειν.
 ἣ δὲ νοσῶδες τοῦτο τοῖς ἀμείνοσιν,
 ὅταν πονηρὸς ἀξιώμ' ἀνὴρ ἔχῃ
 γλώσση κατασχὼν δῆμον, οὐδὲν ὦν τὸ πρῶν. 425
- ΘΗ. κορυψὸς γ' ὁ κῆρυξ καὶ παρεργάτης λόγων.

ἐπεὶ δ' ἀγῶνα καὶ σὺ τόνδ' ἡγωνίσω,
 ἄκου'· ἄμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων.
 οὐδὲν τυράννου δυσμενέστερον πόλει,
 ὅπου τὸ μὲν πρῶτιστον οὐκ εἶσιν νόμοι 430
 κοινοί, κρατεῖ δ' εἷς τὸν νόμον κεκτημένος
 αὐτὸς παρ' αὐτῷ, καὶ τόδ' οὐκέτ' ἔστ' ἴσον.
 γεγραμμένων δὲ τῶν νόμων ὅ τ' ἀσθενὴς
 ὁ πλούσιός τε τὴν δίκην ἴσην ἔχει, 434
 νικᾷ δ' ὁ μείων τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων.
 τοῦλεύθερον δ' ἐκείνο· τίς θέλει πόλει
 χρηστόν τι βούλευμ' εἰς μέσον φέρειν ἔχων;
 καὶ ταῦθ' ὁ χοῆζων λαμπρός ἐσθ', ὁ μὴ θέλων 440
 σιγᾷ. τί τούτων ἔστ' ἰσαίτερον πόλει;
 καὶ μὴν ὅπου γε δῆμος αὐθιγένης χθονός,
 ὑποῦσιν ἀστοῖς ἥδεται νεανίαις·
 ἀνὴρ δὲ βασιλεὺς ἐχθρὸν ἡγεῖται τόδε
 καὶ τοὺς ἀρίστους οὓς ἂν ἡγῇται φρονεῖν 445
 κτείνει, δεδοικῶς τῆς τυραννίδος πέρι.
 πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἰσχυρὰ πόλις,
 ὅταν τις ὡς λειμῶνος ἡρινοῦ στάχυν
 τόλμας ἀφαιρῇ ἀπολωτίξῃ νέους;
 κτᾶσθαι δὲ πλούτον καὶ βίον τί δεῖ τέκνοις, 450
 ὡς τῷ τυράνῳ πλείον' ἐκμοχθῇ βίον;
 ἢ παρθενεύειν παῖδας ἐν δόμοις καλῶς
 τερπνὰς τυράννοις ἡδονάς, ὅταν θέλῃ,
 δάκρυα δ' ἐτοιμάζουσι; μὴ ζῶην-ἔτι,
 εἰ τὰμὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύεται. 455
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τὰδ' ἐξηκόντισα.
 ἥκεις δὲ δὴ τί τῆσδε γῆς κεχορημένος;
 κλαίων γ' ἂν ἤλθες, εἰ σε μὴ πεμψεν πόλις,

ἔστιν δ' ἐπισπᾶν τοῖσιν ἀσθενεστέροις
 τὸν εὐτυχοῦντα ταῦθ', ὅταν κλύη κακῶς. 475

- περισσὰ φωνῶν· τὸν γὰρ ἄγγελον χρεῶν
 λέξανθ' ὅς' ἂν τάξῃ τις ὡς τάχος πάλιν 460
 χωρεῖν. τὸ λοιπὸν δ' εἰς ἑμὴν πόλιν Κρέων
 ἦσσον λάλον σου πεμπέτω τιν' ἄγγελον.
- ΧΟ. φεῦ φεῦ· κακοῖσιν ὥς ὅταν δαίμων διδῶ
 καλῶς, ὑβρίζουσ' ὥς ἀεὶ πράξοντες εὔ.
- ΚΗ. λέγοιμ' ἂν ἤδη. τῶν μὲν ἡγωνισμένων 465
 σοὶ μὲν δοκεῖται ταῦτ', ἔμοι δὲ πάντια.
 ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ πᾶς τε Καδμεῖος λεῶς
 Ἄδραστον εἰς γῆν τήνδε μὴ παριέναι·
 εἰ δ' ἔστιν ἐν γῇ, πρὶν θεοῦ δῦναι σέλας,
 λύσαντα σεμνὰ στεμμάτων ἱκτῆρια 470
 τῆσδ' ἐξελαύνειν μηδ' ἀναιρεῖσθαι νεκροὺς
 βία, προσῆκόν γ' οὐδὲν Ἀργείων πόλει.
 κἂν μὲν πίθῃ μοι, κυμάτων ἄτερ πόλιν
 σὴν ναυστολήσεις· εἰ δὲ μή, πολὺς κλύδων
 ἡμῖν τε καὶ σοὶ συμμάχοις τ' ἔσται δορός. 475
 σκέψαι δὲ καὶ μὴ τοῖς ἐμοῖς θυμούμενος
 λόγοισιν, ὥς δὴ πόλιν ἐλευθέραν ἔχων,
 σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον ἐκ βραχιόνων.
 ἐλπίς βροτοῖς ἀκίωστον, ἢ πολλὰς πόλεις
 συνῆψ', ἄγουσα θυμὸν εἰς ὑπερβολάς. 480
 ὅταν γὰρ ἔλθῃ πόλεμος εἰς ψῆφον λεῶ,
 οὐδεὶς ἔθ' αὐτοῦ θάνατον ἐκλογίζεται,
 τὸ δυστυχὲς δὲ τοῦτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει·
 εἰ δ' ἦν παρ' ὅμμα θάνατος ἐν ψήφου φορᾷ,
 οὐκ ἂν ποθ' Ἑλλάς δοριμανὴς ἀπώλλυτο. 485
 καίτοι δυοῖν γε πάντες ἀνθρώποι λόγοιν
 τὸν κρείσσον' ἴσμεν καὶ τὰ χρηστὰ καὶ κακά,
 ὅσῳ τε πολέμου κρείσσον εἰρήνη βροτοῖς·
 ἢ πρῶτα μὲν Μούσαισι προσφιλεστάτη,
 γόοισι δ' ἐχθρά, τέρεπεται δ' εὐπαιδία, 490

χαίρει δὲ πλούτῳ. ταῦτ' ἀφέντες οἱ κακοὶ
πολέμους ἀναιρούμεσθαι καὶ τὸν ἥσσανα
δουλούμεθ' ἄνδρες ἄνδρα καὶ πόλιν πόλιν.
σὺ δ' ἄνδρας ἐχθροὺς καὶ θανόντας ὠφελείς,
θάπτων κομίζων θ' ὕβρις οὓς ἀπώλεσεν. 495
οὐτάρ' ἔτ' ὀρθῶς Καπανέως κεραῦνιον
δέμας καπνοῦται, κλιμάκων ὀρθοστάτας
ὃς προσβαλὼν πύλαισιν ὤμοσεν πόλιν
πέρσειν θεοῦ θέλοντος ἦν τε μὴ θέλῃ,
οὐδ' ἥρπασεν χάρυβδις οἴωνοσκόπον, 500
τέθριππον ἄρμα περιβαλοῦσα χάσματι,
ἄλλοι τε κεῖνται πρὸς πύλαις λοχαγέται
πέτροις καταξανθέντες ὀστέων ῥαφάς.
ἢ νυν φρονεῖν ἄμεινον ἐξαύχει Διός,
ἢ θεοὺς δικαίως τοὺς κακοὺς ἀπολλύναι. 505
φιλεῖν μὲν οὖν χρὴ τοὺς σοφοὺς πρῶτον τέκνα,
ἔπειτα τοκέας πατρίδα θ', ἣν αὖξιν χρεῶν
καὶ μὴ κατᾶξαι. σφαλερὸν ἡγεμῶν θρασὺς
νεῶς τε ναύτης· ἥσυχος καιρῷ σοφός.
καὶ τοῦτό τοι τάνδρεϊον, ἣ προμηθία. 510

ΧΟ. ἐξαρκέσας ἦν Ζεὺς ὁ τιμωρούμενος,
ἡμᾶς δ' ὕβριζεν οὐκ ἐχρῆν τοιάνδ' ὕβριν.

ΑΔ. ὦ παγκάκιστε —

ΘΗ. σῖγ', Ἀδραστ', ἔχε στόμα
καὶ μὴ πίπρῳσθεν τῶν ἐμῶν τοὺς σοὺς λόγους
θῆς· οὐ γὰρ ἦκει πρὸς σέ κηρύσσων ὅδε, 515
ἀλλ' ὥς ἐμ'· ἡμᾶς ἀποκρίνασθαι χρεῶν.
καὶ πρῶτα μὲν σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι.
οὐκ οἶδ' ἐγὼ Κρέοντα δεσπόζοντ' ἐμοῦ
οὐδὲ σθένοντα μεῖζον, ὥστ' ἀναγκάσαι
δρᾶν τὰς Ἀθήνας ταῦτ'· ἄνω γὰρ ἂν ῥέοι 520
τὰ πράγμαθ', οὕτως εἰ πιταξόμεσθα δῆ.

πόλεμον δὲ τοῦτον οὐκ ἐγὼ καθίσταμαι,
 ὃς οὐδὲ σὺν τοῖσδ' ἦλθον εἰς Κάδμου χθόνα.
 νεκροὺς δὲ τοὺς θανόντας, οὐ βλέπτων πόλιν
 οὐδ' ἀνδροκμήτας προσφέρων ἀγωνίας, 525
 θάψαι δικαίῳ, τὸν Πανελλήνων νόμον
 σῶζων. τί τούτων ἐστὶν οὐ καλῶς ἔχον;
 εἰ γὰρ τι καὶ πεπόνθατ' Ἀργείων ὕπο,
 τεθινᾶσιν, ἡμύνασθε πολεμίους καλῶς,
 αἰσχροῦς δ' ἐκείνοις, ἥ ῥ' ὀϊκή διοίχεται. 530
 [ἐάσατ' ἤδη γῇ καλυφθῆναι νεκρούς,
 ὅθεν δ' ἕκαστον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο,
 ἐνταῦθ' ἀπελθεῖν, πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα,
 τὸ σῶμα δ' εἰς γῆν· οὔτι γὰρ κεντήμεθα
 ἡμέτερον αὐτὸ πλὴν ἐνοικῆσαι βίον, 535
 κάπειτα τὴν θρέψασαν αὐτὸ δεῖ λαβεῖν.]
 δοκεῖς κακουργεῖν Ἄργος οὐ θάπτων νεκρούς;
 ἦμιστα· πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε,
 εἰ τοὺς θανόντας νοσφίσας ὦν χορὴν λαχεῖν
 ἀτάφους τις ἔξει· δειλίαν γὰρ εἰσφέρει 540
 τοῖς ἀλκίμοισιν, οὗτος ἦν τεθῆ νόμος.
 κάμοι μὲν ἦλθες δεῖν' ἀπειλήσων ἔπη,
 νεκροὺς δὲ ταρβεῖτ', εἰ κρυβήσονται χθονί;
 τί μὴ γένηται; μὴ κατασκάψωσι γῆν
 ταφέντες ὕμῶν; ἢ τέκν' ἐν μυχοῖς χθονὸς 545
 φύσωσιν, ἐξ ὧν εἰσί τις τιμωρία;
 σκαιὸν γε τὰνάλωμα τῆς γλώσσης τόδε,
 φόβους πονηροὺς καὶ κενοὺς δεδοικέναι.
 ἀλλ' ὦ μάταιοι, γνῶτε τὰνθρώπων κακά·
 παλαίσμαθ' ἡμῶν ὁ βίος· εὐτυχοῦσι δὲ 550
 οἱ μὲν τάχ', οἱ δ' ἐσαῦθις, οἱ δ' ἤδη βροτῶν.
 τρυφᾷ δ' ὁ θαίμων· πρὸς τε γὰρ τοῦ δυστυχοῦς,
 ὥς εὐμενῆς ἦ, τίμιος γεραίρεται,

ὁ δ' ὄλβιός νυν πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν
 ὑψηλὸν αἶρει. γνόντας οὖν χρεῶν τάδε 555
 ἀδικουμένους τε μέτρια μὴ θυμῷ φέρειν
 ἀδικεῖν τε τοιαῦθ' οἷα μὴ βλάψει πόλιν.
 πῶς οὖν ἂν εἴη; τοὺς ὀλωλότας νεκροὺς
 θάψαι δὸς ἡμῖν τοῖς θέλουσιν εὐσεβεῖν.
 ἢ θῆλα τ' ἀνθένδ'· εἰμι καὶ θάψω βίᾳ. 560
 οὐ γάρ ποτ' εἰς Ἑλληνας ἐξοισθήσεται
 ὥς εἰς ἔμ' ἐλθὼν καὶ πόλιν Πανδίωνος
 νόμος παλαιὸς δαιμόνων διεφθάρη.

ΧΟ. θάρσει· τὸ γὰρ τοι τῆς Αἰκής σῶζων σέβας,
 πολλοὺς ὑπεκφύγοις ἂν ἀνθρώπων φόβους. 565

ΚΗ. βούλει συναψω μῦθον ἐν βραχεὶ σέθεν;

ΘΗ. λέγ', εἴ τι βούλει· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἰ.

ΚΗ. οὐκ ἂν ποτ' ἐκ γῆς παῖδας Ἀργείων λάβοις.

ΘΗ. κάμοῦ νυν ἀντάκουσον, εἰ βούλει, πάλιν.

ΚΗ. κλύοιμ' ἄν· οὐ γὰρ ἀλλὰ δεῖ δοῦναι μέρος. 570

ΘΗ. θάψω νεκροὺς γῆς ἐξελὼν Ἀσωπίας.

ΚΗ. ἐν ἀσπίσιν σοι πρῶτα κινδυνευτέον.

ΘΗ. πολλοὺς ἔτλην δὴ χυτέρους ἄλλους πόρους.

ΚΗ. ἢ πᾶσιν οὖν σ' ἔφυσεν ἐξαρκεῖν πατήρ;

ΘΗ. ὅσοι γ' ὑβρίζται· χρηστὰ δ' οὐ κολάζομεν. 575

ΚΗ. πράσσειν σὺ πόλλ' εἰώθας ἢ τε σὴ πόλις.

ΘΗ. τοιγὰρ πονούσῃ πολλὰ πόλλ' εὐδαίμονα.

ΚΗ. ἐλθ', ὥς σε λόγχῃ σπαρτὸς ἐν πόλει λάβῃ.

ΘΗ. τίς δ' ἐκ δράκοντος θοῦρος ἂν γένοιτ' Ἀφρῆς;

ΚΗ. γνώσει σὺ πάσχων· νῦν δ' ἔτ' εἰ νεανίας. 580

ΘΗ. οὗτοι μ' ἐπαίρεις ὥστε θυμοῦσθαι φρένας
 τοῖς σοῖσι κόμπους· ἄλλ' ἀποστέλλου χθινοῦς,
 λόγους ματαίους οὔσπερ ἡνέγκω λαβών.

περαίνομεν γὰρ οὐδέν· ὀρμαῖσθαι χρεῶν
 πάντ' ἄνδρ' ὀπλίτην ἀρμάτων τ' ἐπεμβάτην, 585

μοναμπύκων τε φάλαρα κινεῖσθαι στόμα
 ἀφρῶ καταστάζοντα, Καδμείαν χθόνα.
 χωρήσομαι γὰρ ἑπτὰ πρὸς Κάδμου πύλας
 αὐτὸς σίδηρον ὄξυν ἐν χερσὶν ἔχων 590
 αὐτὸς τε κῆρυξ. σοὶ δὲ προστάσσω μένειν, 599
 Ἄδραστε, κάμοι μὴ ἀναμίγνυσθαι τύχας
 τὰς σᾶς· ἐγὼ γὰρ δαίμονος τοῦμοῦ μέτα
 στρατηλατήσω κλεινὸς ἐν κλεινῷ δορί.
 ἐν δεῖ μόνον μοι, τοὺς θεοὺς ἔχειν, ὅσοι
 δίκην σέβονται· ταῦτα γὰρ ξυνόνθ' ὁμοῦ 595
 νίκην δίδωσιν. ἀρετὴ δ' οὐδὲν φέρει
 βροτοῖσιν, ἣν μὴ τὸν θεὸν χρήζοντ' ἔχη.

ΗΜΙΧ. ὦ μέλαι μελέων ματέρες λοχαγῶν, στρ.
 ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δεῖμα γλοερὸν ταράσσει.

ΗΜΙΧ. τίν' αὐδὰν τάνδε προσφέρεις νέαν; 600

ΗΜΙΧ. στράτευμα μὲν Παλλάδος κριθήσεται.

ΗΜΙΧ. διὰ δορὸς εἵπας ἢ λόγων ξυναλλαγαῖς;

ΗΜΙΧ. γένοιτ' ἂν κέρδος· εἰ δ' ἀρείφατοι
 φόνοι μάχαι στερνοτυπεῖς τ' ἀνὰ τόπον
 πάλιν φανήσονται κτύποι, 605
 τίν' ἂν λόγον, τάλαινα,
 τίν' ἂν τῶνδ' αἰτία λάβοιμι;

ΗΜΙΧ. ἀλλὰ τὸν εὐτυχίᾳ λαμπρὸν ἂν τις αἰροῖ ἄντ.
 μοῖρα πάλιν· τόδε μοι τὸ θράσος ἀμφιβαίνει.

ΗΜΙΧ. δικαίους δαίμονας σὺ γ' ἐννέπεις. 610

ΗΜΙΧ. τίνες γὰρ ἄλλοι νέμουσι συμφοράς;

ΗΜΙΧ. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ.

ΗΜΙΧ. φόβῳ γὰρ τῷ πάρος διόλλυσαι·
 δίκαι δίκαν δ' ἐκάλεσε καὶ φόνος
 φόνον, κακῶν δ' ἀναψυχὰς 615
 θεοὶ βροτοῖς νέμουσιν,

598 — 607 = 608 — 617

ἀπάντων τέρε' ἔχοντες αὐτοί.

ΗΜΙΧ. τὰ καλλίπυργα πεδία πῶς ἱκοίμεθ' ἄν, στρ.
Καλλίχορον θεᾶς ὕδωρ λιποῦσαι;

ΗΜΙΧ. ποτανὸν εἰ μέ τις θεῶν κτίσαι, 620
διπότημον ἵνα πόλιν μόλω.

ΗΜΙΧ. εἰδέυης ἄν φίλων
εἰδείης ἄν τύχας.

ΗΜΙΧ. τίς ποτ' αἶσα, τίς ἄρα πότμος
ἐπιμένει τὸν ἄλκιμον
τᾶσδε γὰρ ἄνακτα; 625

ΗΜΙΧ. κεκλημένους μὲν ἀνακαλούμεθ' αὖ θεούς· ἀντ.
ἀλλὰ φόβων πίστις ἄδε πρώτα.

ΗΜΙΧ. ἰὼ Ζεῦ, τᾶς παλαιομάτορος
παιδογόνε πόριος Ἰνάχου.

ΗΜΙΧ. πόλει μοι ξύμμαχος 630
γενοῦ τᾷδ' εὐμενής.

ΗΜΙΧ. τὸ σὸν ἄγαλμα, τὸ σὸν ἰδρυμα
πόλεος ἐκκόμιζέ μοι
πρὸς πυρὰν ὕβρισθέν.

ΑΓΓ. γυναῖκες, ἦκα πόλλ' ἔχων λέγειν φίλα,
αὐτὸς τε σωθείς, ἥρεθην γὰρ ἐν μάχῃ, 635
ἦν οἱ θανόντων ἐπὶ δεσποτῶν λόχοι
ἠγωνίσαντο ρεῦμα Διοκαῖον πάρα,
νίκην τε Θεσέως ἀγγελῶν. λόγου δέ σε
μακροῦ ἀποπαύσω· Καπαρέως γὰρ ἦν λάτρις,
ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταιθαλοῖ. 640

ΧΟ. ὦ φίλτατ', εὖ μὲν νόστον ἀγγέλλεις σέθεν
τῇν τ' ἀμφὶ Θεσέως βάξιν· εἰ δὲ καὶ στρατὸς
σῶς ἐστ' Ἀθηνῶν, πάντ' ἄν ἀγγέλλοις φίλα.

ΑΓΓ. σῶς, καὶ πεπραγμέν' οἷ' Ἀδραστος ὥφειλε
πρᾶξαι ξὺν Ἀργείοισιν, οὓς ἀπ' Ἰνάχου 645

618 — 625 = 626 — 633

στείλας ἐπεστράτευσε Καδμείων πόλιν.

ΧΘ. πῶς γὰρ τροπαῖα Ζηνὸς Αἰγέως τόκος
ἔστησεν οἳ τε συµμετασχόντες δορός;
λέξον· παρὼν γὰρ τοὺς παρόντας εὐφρανεῖς.

ΑΓΓ. λαμπρὰ μὲν ἀκτὶς ἡλίου κανὼν σαφὴς 650
ἔβαλλε γαῖαν· ἀμφὶ δ' Ἥλέκτρας πύλας
ἔστην θεατὴς πύργον εὐαγῇ λαβῶν.

ὄρῳ δὲ φῦλα τρία τριῶν στρατευμάτων·
τευχεσφόρον μὲν λαὸν ἐκτείνοντ' ἄνω
Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον, ὥς μὲν ἦν λόγος, 655
αὐτόν τ' ἄνακτα, παῖδα κλεινὸν Αἰγέως,

καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ δεξιὸν τεταγμένους
κέρας παλαιᾶς Κεκροπίας οἰκήτορας,
λαῖον δὲ Πάραλον ἐστολισμένον δορί·

κρήνην παρ' αὐτὴν δ' Ἄρεος ἱππότην ὄχλον 660
πρὸς κρασπέδοισι στρατοπέδου τεταγμένον
ἔσους ἀριθμόν· ἄρμάτων δ' ὀχήματα
ἐνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος.

Κάδμου δὲ λαὸς ἦστο πρόσθε τειχέων,
νεκροὺς ὀπισθεν θέμενος, ὧν ἔκειτ' ἄγῶν. 665

ἱππεῦσι δ' ἱππῆς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι
τετραόροισί τ' ἐντὶ ἄρμαθ' ἄρμασιν.
κῆρυξ δὲ Θησέως εἶπεν εἰς πάντας τάδε·

σιγᾶτε, λαοί, σίγα, Καδμείων στίχες,
ἀκούσαθ'· ἡμεῖς ἤκομεν νεκροὺς μέτα 670
θάψαι θέλοντες, τὸν Πανελλήνων νόμον
σώζοντες, οὐδὲν δεόμενοι τεῖναι φόνον.

κοῦδὲν Κρέων τοῖσδ' ἀντεκήρυξεν λόγοις,
ἀλλ' ἦστ' ἐφ' ὅπλοις σίγα. ποιμένες δ' ὄχων 675
τετραόρων κατῆρχον ἐντεῦθεν μάχης·
πέραν δὲ διελάσαντες ἀλλήλων ὄχους,
παραιβάτας ἔστησαν εἰς τάξιν δορός.

χοί μὲν σιδήρῳ διεμάχονθ', οἱ δ' ἔστρεφον
 πώλους ἐς ἀλκὴν αὐθις ἐς παραιβάτας.
 ἰδὼν δὲ Φόρβας, ὅς μοναμπύκων ἄναξ 680
 ἦν τοῖς Ἑρεχθίδαισιν, ἄρμάτων ὄχλον,
 οἳ τ' αὖ τὸ Κάδμου διεφύλασσαν ἱππικόν,
 συνῆσαν ἀλκὴν κἀκράτουν ἡσσῶντό τε.
 λεύσσων δὲ ταῦτα κοῦ κλύων, ἐκεῖ γὰρ ἦν 685
 ἐνθ' ἄρματ' ἡγωνίζεθ' οἳ τ' ἐπεμβάται,
 τὰκεῖ παρόντα πολλὰ πῆματ', οὐκ ἔχω
 τί πρῶτον εἰπῶ, πότερα τῇν ἐς οὐρανὸν
 κόνιν προσαντέλλουσιν, ὥς πολλὴ παρῆν,
 ἣ τοὺς ἔνω τε καὶ κάτω φορουμένους 690
 ἱμάσιν, αἵματός τε φοινίου ῥοάς,
 τῶν μὲν πιτνόντων, τῶν δὲ θραυσθέντων δίφρων
 εἰς κρᾶτα πρὸς γῆν ἐκκυβιστῶντων βία
 πρὸς ἄρμάτων τ' ἀγαθσι λειπόντων βίον.
 νικῶντα δ' ἵπποις ὥς ὑπείδετο στρατὸν 695
 Κρέων τὸν ἐνθένδ', ἱτέαν λαβὼν χειρὶ
 χωρεῖ, πρὶν ἐλθεῖν ξυμμαχοῖς δυσθυμίαν.
 καὶ μὴν τὰ Θησέως γ' οὐκ ὅκνω διεφθάρη,
 ἀλλ' ἔειπ' εὐθύς λάμπρ' ἀναρπάσας ὄπλα·
 καὶ συμπατάξαντ' ἐς μέσον πάντα στρατὸν
 ἔκτεινον ἐκτείνοντο, καὶ παρηγγύων 700
 κελευσμὸν ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βοῇ·
 θεῖν', ἀντέρειδε τοῖς Ἑρεχθίδαις δόρυ.
 λόχος δ' ὀδόντων ὄφευς ἐξηνδρωμένος
 δεινὸς παλαιστής ἦν· ἔκλινε γὰρ κέρας
 τὸ λαῖον ἡμῶν· δεξιῷ δ' ἡσσώμενον 705
 φεύγει τὸ κείνων· ἦν δ' ἀγῶν ἰσόρροπος.
 κὰν τῷδε τὸν στρατηγὸν αἰνέσαι παρῆν·
 οὐ γὰρ τὸ νικῶν τοῦτ' ἐκέρδαιεν μόνον,
 ἀλλ' ὥχετ' εἰς τὸ κάμνον οἰκείου στρατοῦ.

- ἔρρηξε δ' αὐδὴν, ὥσθ' ὑπηχῆσαι χθόνα· 710
 ὦ παῖδες, εἰ μὴ στήσετε στερορὸν δόρου
 σπαρτῶν τόδ' ἀνδρῶν, οἴχεται τὰ Παλλάδος.
 θάρσος δ' ἐνῶρσε παντὶ Κραναίδων στρατῷ.
 αὐτός θ' ὄπλισμα τοῦ πιδεύριον λαβὼν
 δεινῆς κορύνης διαφέρων ἐσφενδόνα, 715
 ὁμοῦ τραχήλους κάπικείμενον κᾶρα
 κυνέας θερίζων ἀποκαυλίζων ξύλῳ.
 μόλις δέ πως ἔτρεψεν εἰς φυγὴν πόδα.
 ἐγὼ δ' ἀνηλάλαξα κἄνωρρησάμην
 κᾶκρουσα χειρας. οἱ δ' ἔτεινον εἰς πύλας. 720
 βοή δὲ καὶ κωκυτὸς ἦν ἀνὰ πτόλιν
 νέων γερόντων, λερά τ' ἐξεπίμπλασαν
 φόβῳ. παρὸν δὲ τειχέων εἶδω μολεῖν,
 Θησεὺς ἐπέσχευ· οὐ γὰρ ὥς πέρσων πόλιν
 μολεῖν ἔφασκεν, ἀλλ' ἀπαιτήσων νεκρούς. 725
 τοιόνδε τοι στρατηγὸν αἰρεῖσθαι χρεῶν,
 ὅς ἐν τε τοῖς δεινοῖσιν ἔστιν ἄλκιμος
 μισεῖ θ' ὑβριστὴν λαόν, ὅς πρᾶσσων καλῶς
 εἰς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνήλατα
 ζητῶν ἀπώλεσ' ὄλβον ᾧ χρῆσθαι παρῆν. 730
ΧΟ. νῦν τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδοῦς· ἐγὼ
 θεοὺς νομίζω καὶ δοκῶ τῆς συμφορᾶς
 ἔχειν ἔλασσον, τῶνδε τισάντων δίκην.
ΑΔ. ὦ Ζεῦ, τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτούς
 φρονεῖν λέγουσαι; σοῦ γὰρ ἐξηρτήμεθα 735
 δρωμέν τε τοιαῦθ' ἂν σὺ τυγχάνης θέλων.
 ἡμῖν γὰρ ἦν τό τ' Ἄργος οὐχ ὑποστατόν,
 αὐτοὶ τε πολλοὶ καὶ νέοι βραχίλοσιν·
 ἔτεοκλέους δὲ σύμβασιν ποιουμένου
 μέτρια θέλοντος οὐκ ἐχορῆζομεν λαβεῖν, 740
 κᾶπειτ' ἀπωλόμεσθ'. ὁ δ' αὖ τότε εὐτυχής,

λαβὼν πένης ὥς ἀρτίπλουτα χρήματα,
 ὕβριξ' ὕβριζων τ' αὐθις ἀνταπώλετο
 Κάδμου κακόφρων λαός. ὦ κενοὶ βροτῶν,
 τὸ τόξον ἐντείνοντες οὐ καιροῦ πέρα, 745
 καὶ πρὸς δίκης γε πολλὰ πάσχοντες κακά,
 φίλοις μὲν οὐ πείθεσθε, τοῖς δὲ πράγμασι
 πόλεις τ', ἔχουσαι διὰ λόγου κάμψαι κακά,
 φόνῳ καθαιρεῖσθ', οὐ λόγῳ, τὰ πράγματα.
 ἅτὰρ τί ταῦτα; κείνο βούλομαι μαθεῖν, 750
 πῶς ἐξεσώθης· εἴτα τ' ἄλλ' ἐρήσομαι.

ΑΓΓ. ἐπεὶ ταραγμὸς πόλιν ἐκίνησεν δορί,
 πύλας διήλθον, ἥπερ εἰσῆι στρατός.

ΑΔ. ὦν δ' οὐνεχ' ἄγων ἦν, νεκροὺς κομίζετε;

ΑΓΓ. ὅσοι γε κλεινοῖς ἔπτ' ἐφέστασαν λόγοις. 755

ΑΔ. πῶς φῆς; ὁ δ' ἄλλος ποῦ κεκηνηκότων ὄχλος,

ΑΓΓ. τάφῳ δέδονται πρὸς Κιθαιρωνος πευχαῖς.

ΑΔ. τοῦ κεῖθεν ἢ τοῦνθένδε; τίς δ' ἔθαψε νιν;

ΑΓΓ. Θησεύς, σκιάδης ἐνθ' Ἐλευθερὸς πέτρα.

ΑΔ. οὓς δ' οὐκ ἔθαψε ποῦ νεκροὺς ἔχει λιπῶν; 760

ΑΓΓ. ἐργῦς· πέλας γὰρ πᾶν ὅ τι σπονδάζεται.

ΑΔ. ἢ που πικρῶς νιν θέραπες ἦγον ἐκ φόνου;

ΑΓΓ. οὐδεὶς ἐπέστη τῷδε δοῦλος ὦν πόνοι.

ΑΔ. * * * * *

ΑΓΓ. φραίης ἄν, εἰ παρῆσθ' ὅτ' ἠγάπα νεκρούς.

ΑΔ. ἐνιψεν αὐτὸς τῶν ταλαιπώρων σφαγὰς; 765

ΑΓΓ. κᾶστροσέ γ' εὐνὰς κακάλυψε σώματα.

ΑΔ. δεινὸν μὲν οὖν βάσταγμα κασχύνην ἔχον.

ΑΓΓ. τί δ' αἰσχροὺς ἀνθρώποισι τ' ἀλλήλων κακά;

ΑΔ. οἷμοι· πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἂν ἤθελον.

ΑΓΓ. ἄκραντ' ὀδύρει ταῖσδέ τ' ἐξάγεις δάκρυ. 770

ΑΔ. δοκῶ μὲν, αὐταί γ' εἰσὶν αἱ διδάσκαλοι.

ἀλλ' εἶεν, ἀρῶ χεῖρ' ἀπαντήσας νεκροῖς

- "Αιδου τε μολπὰς ἐκχέω δακρυρρόους,
 φίλους προσανδῶν, ὧν λελειμμένος τάλας
 ἔρημα κλαίω· τοῦτο γὰρ μόνον βροτοῖς 775
 οὐκ ἔστι τὰνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν,
 ψυχὴν βροτείαν· χρημάτων δ' εἰσὶν πόροι.
 ΧΟ. τὰ μὲν εὖ, τὰ δὲ δυστυχῇ· στρ.
 πόλει μὲν εὐδοξία
 καὶ στρατηλάταις δορὸς 780
 διπλάζεται τιμά·
 ἐμοὶ δὲ παίδων μὲν εἰσιδεῖν μέλη
 πικρὸν, καλὸν θέαμα δ', εἴπερ ὄψομαι
 τὰν ἄελπτον ἀμέραν,
 ἰδοῦσα πάντων μέγιστον ἄλγος. 785
 ἄγαμόν μ' ἔτι δεῦρ' ἀεὶ
 ἀντ.
 χρόνος παλαιὸς πατῆρ
 ὥφελ' ἀμερᾶν κτίσαι.
 τί γάρ μ' ἔδει παίδων;
 τί μὲν γὰρ ἥλπιζον ἂν πεπονθέναι 790
 πάθος περισσόν, εἰ γάμων ἀπεξύγην;
 νῦν δ' ὁρῶ σαφέστατον
 κακόν, τέκνων φιλτάτων στερεῖσθαι.
 ἀλλὰ τὰδ' ἤδη σώματα λεύσσω
 τῶν οἰχομένων παίδων· μελέα 795
 πῶς ἂν ὀλοίμην σὺν τοῖσδε τέκνοις
 κοινὸν ἐς "Αἶδην καταβάσσει;
 ΑΔ. στεναγμόν, ὦ ματέρες, στρ.
 τῶν κατὰ χθονὸς νεκρῶν
 αὖσατ' ἀπύσατ' ἀντίφων' ἐμῶν 800
 στεναγμάτων κλύουσαι.
 ΧΟ. ὦ παῖδες, ὦ πικρὸν φίλων

778—785 = 786—793

798—810 = 811—823

προσηγόρημα ματέρων,
προσανδῶ σε τὸν θανόντα.

ΑΔ. ἰὼ ἰὼ, ΧΟ. τῶν γ' ἐμῶν κακῶν ἐγώ. 805

ΑΔ. αἰαῖ. ΧΟ. * * * * *

ΑΔ. ἐπάθομεν ᾧ — ΧΟ. τὰ κύντατ' ἄλγη κακῶν.

ΑΔ. ᾧ πόλις Ἀργεῖα, τὸν ἐμὸν πότμον οὐκ ἐσοράτε;

ΧΟ. ὀρῶσιν ἐμὲ τήν
τάλαιναν, τέκνων ἄπαιδα. 810

ΑΔ. προσάγετε τῶν δυσπότμων ἄντ.
σώμαθ' αἱματοσταγῇ,
σφαγέντα τ' οὐκ ἄξι' οὐδ' ὑπ' ἀξίων,
ἐν οἷς ἀγῶν ἐκράνθη.

ΧΟ. δόθ', ὥς περιπτυχαῖσι δὴ 815
χέρας προσαρμόσας' ἐμοῖς
ἐν ἀγκῶσι τέκνα θῶμαι.

ΑΔ. ἔχεις ἔχεις — ΧΟ. πημάτων γ' ἄλις βάρος.

ΑΔ. αἰαῖ. ΧΟ. τοῖς τεκοῦσι δ' οὖν λέγεις.

ΑΔ. αἰετέ μου. ΧΟ. στένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἄχῃ. 820

ΑΔ. εἶθε με Καδμείων ἑναρον στίχες ἐν κονίαισιν.

ΧΟ. ἐμὸν δὲ μήποτ' ἐζύγῃ
δέμας γ' ἐς ἀνδρὸς εὐνάν.

ΑΔ. ἴδετε κακῶν πέλαγος, ᾧ 825
ματέρες τάλαιναι τέκνων.

ΧΟ. κατὰ μὲν ὄνουξιν ἡλοκίσμεθ', ἀμφὶ δὲ
σποδὸν κάρα κεχύμεθα.

ΑΔ. ἰὼ ἰὼ μοί μοι· 830
κατὰ με πέδον γᾶς ἔλοι,

διὰ δὲ θύελλα σπάσαι,

πυρός τε φλογμὸς ὁ Διὸς ἐν κάρᾳ πέσοι.

ΧΟ. πικροὺς ἐσεῖδες γάμους, 835
πικρὰν δὲ Φοῖβον φάτιν·
ἐρημά σ' ἅ πολύστονος Οἰδιπόδα

δῶματα λιποῦσ' ἤλθ' Ἑρινύς.

- ΘΗ. μέλλων σ' ἐρωτᾶν, ἡνίκ' ἐξήντλεις [στρατῶ]
 γόους, [ἀφήσω, τοὺς ἐκεῖ μὲν ἐκλιπὼν]
 εἶσα μύθους· νῦν δ' ἄδραστον ἱστορῶ· 840
 πόθεν ποθ' οἶδε διαπρεπεῖς εὐψυχίᾳ
 θνητῶν ἐφυσαν; εἰπέ γ', ὥς σοφώτερος,
 νέοισιν ἀστῶν τῶνδ'· ἐπιστήμων γὰρ εἰ.
 εἶδον γὰρ αὐτῶν κρείσσον' ἢ λέξιαι λόγῳ
 τολμύμαθ', οἷς ἤλπιζον αἰρήσειν πόλιν. 845
 ἐν δ' οὐκ ἐρήσομαι σε, μὴ γέλῳτ' ὄφλω,
 ὅτῳ ξυνέστη τῶνδ' ἕκαστος ἐν μάχῃ
 ἢ τραῦμα λόγχης πολεμίων ἐδέξατο.
 κενοὶ γὰρ οὗτοι τῶν τ' ἀκουόντων λόγῳ
 καὶ τοῦ λέγοντος, ὅστις ἐν μάχῃ βεβῶς 850
 λόγχης λούσης πρόσθεν ὀμμάτων πυκνῆς
 σαφῶς ἀπήγγειλ' ὅστις ἐστὶν ἀγαθός.
 οὐκ ἂν δυναίμην οὗτ' ἐρωτῆσαι τάδε
 οὗτ' ἂν πιθέσθαι τοῖσι τολμῶσιν λέγειν·
 μόλις γὰρ ἂν τις αὐτὰ τᾶναγκατ' ὄρᾳν 855
 δύναιτ' ἂν ἐστὼς πολεμίοις ἐναντίος.
- ΑΔ. ἄκουε δὴ νυν· καὶ γὰρ οὐκ ἄκουτί μοι
 δίδως ἔπαινον τῶνδ', ἐγὼ τε βούλομαι
 φίλων ἀληθῆ καὶ δίκαι' εἰπεῖν πέρι.
 ὄρᾳς τὸ Δῖον οὐ βέλος διέπτατο; 860
 Καπανεὺς ὅδ' ἐστίν· ᾧ βίος μὲν ἦν πολὺς,
 ἦκιστα δ' ὄλβῳ γαῦρος ἦν· φρόνημα δὲ
 οὐδέν τι μεῖζον εἶχεν ἢ πένης ἀνὴρ,
 φεύγων τραπέζαις ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν
 τὰρκοῦντ' ἀτίξων· οὐ γὰρ ἐν γαστροῦς βορᾷ 865
 τὸ χρηστὸν εἶναι, μέτρια δ' ἐξαρκεῖν ἔφη.
 φίλος τ' ἀληθὴς ἦν φίλοις παροῦσί τε
 καὶ μὴ παροῦσιν· ὧν ἀριθμὸς οὐ πολὺς.

ἄψευδές ἦθος, εὐπροσήγορον στόμα,
 ἄκραντον οὐδὲν οὔτ' ἐς οἰκέτας ἔχων 870
 οὔτ' εἰς πολίτας. τὸν δὲ δεύτερον λέγω
 Ἑτέοκλον, ἄλλην χρηστότητ' ἠσκηκότα·
 νεανίας ἦν τῷ βίῳ μὲν ἐνδεής,
 πλείστους δὲ τιμὰς ἔσχ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί.
 φίλων δὲ χρυσὸν πολλάκις δωρουμένων 875
 οὐκ εἰσεδέξατ' οἶκον οὐδὲ τοὺς τρόπους
 δούλους παρέσχε χρημάτων ξευχθεῖς ὑπο.
 τοὺς δ' ἔξαμαρτάνοντας, οὐχλὶ τὴν πόλιν
 ἦχθαιρ'· ἐπεὶ τοι κοῦδ' ἐν αἰτία πόλις
 κακῶς κλύουσα διὰ κυβερνήτην κακόν. 880
 ὁ δ' αὖ τρίτος τῶνδ' Ἴππομέδων τοιόσδ' ἔφν·
 παῖς ὦν ἐτόλμησ' εὐθὺς οὐ πρὸς ἡδονὰς
 Μουσῶν τραπέσθαι πρὸς τε μαλθακὸν βίον,
 ἄγρους δὲ ναίων, σκληρὰ τῇ φύσει διδοὺς
 ἔχαιρε πρὸς τάνδρειον, εἰς τ' ἄγρας ἰὼν 885
 ἵπποις τε χαίρων τόξα τ' ἐντείνων χερσίν,
 πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον θέλων.
 ὁ τῆς κυναγοῦ δ' ἄλλος Ἀταλάντης γόνος,
 παῖς Παρθενοπαῖος, εἶδος ἐξοχώτατος,
 Ἀρκὰς μὲν ἦν, ἐλθὼν δ' ἐπ' Ἰνάχου δοᾶς 890
 παιδεύεται κατ' Ἄργος. ἐκτραφεὶς δ' ἐκεῖ
 πρῶτον μὲν, ὥς χρὴ τοὺς μετοικοῦντας ξένους,
 λυπηρὸς οὐκ ἦν οὐδ' ἐπίφθονος πόλει
 οὐδ' ἐξεριστὴς τῶν λόγων, ὅθεν βαρὺς
 μάλιστ' ἂν εἴη δημότης τε καὶ ξένος· 895
 λόχοις δ' ἐφεστῶς ὥσπερ Ἀργεῖος γεγὼς
 ἦμυνε χώρα, χῶπότ' εὖ πράσσοι πόλις,
 ἔχαιρε, λυπρῶς δ' ἔφερευ, εἴ τι δυστυχοῖ.
 πολλοὺς δ' ἐραστάς κ' ἀπὸ θηλειῶν ὕσας
 ἔχων, ἐφροῦρει μὴδ' ἐξαμαρτάνειν. 900

Τυδέως δ' ἔπαινον ἐν βραχεῖ θήσω μέγαν·
 οὐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρός, ἀλλ' ἐν ἄσπιδι
 δεινὸς σοφιστὴς πολλά τ' ἐξευρεῖν σοφός.
 γνώμη δ' ἀδελφοῦ Μελεάγρου λελειμμένος,
 ἴσον παρέσχεν ὄνομα διὰ τέχνης δορός, 905
 εὐρὼν ἀκριβῆ μουσικὴν ἐν ἄσπιδι·
 φιλότιμον ἦθος πλούσιον, φρόνημα δὲ
 ἐν τοῖσιν ἔργοις, οὐχὶ τοῖς λόγοις ἔχων.
 ἐκ τῶνδε μὴ θαύμαζε τῶν εἰρημένων,
 Θησεῦ, πρὸ πύργων τοῦσδε τολμῆσαι θανεῖν. 910
 τὸ γὰρ τραπῆναι μὴ κακῶς αἰδῶ φέρει·
 αἰσχύνεται δὲ τὰγάθ' ἀσκήσας ἀνὴρ
 κακὸς κεκλησθαι πᾶς τις. ἡ δ' εὐανδρία
 διδασκός, εἶπερ καὶ βρέφος διδάσκειται
 λέγειν ἀκούειν θ' ὧν μάθησιν οὐκ ἔχει. 915
 ἃ δ' ἂν μάθῃ τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ
 πρὸς γῆρας. οὕτω παῖδας εὖ παιδεύετε.

ΧΟ. ἰὼ τέκνον, δυστυχῇ σ'
 ἔτρεφον, ἔφερον ὑφ' ἥπατος
 πόνουσ ἐνεγκοῦς ἐν ὠδίσι· καὶ νῦν 920
 Αἰδας τὸν ἐμὸν ἔχει
 μόχθον ἀθλίας, ἐγὼ δὲ
 γηροβοσκὸν οὐκ ἔχω
 τεκοῦς' ἃ τάλαινα παῖδα.

ΘΗ. καὶ μὴν τὸν Οἰκλέους γε γενναῖον τόκου 925
 θεοὶ ζῶντ' ἀναρπάσαντες εἰς μυχοὺς χθονὸς
 αὐτοῖς τεθρίπποις εὐλογοῦσιν ἐμφανῶς·
 τὸν Οἰδίπου δὲ παῖδα, Πολυνείκην λέγω,
 ἡμεῖς ἐπαινέσαντες οὐ ψευδοίμεθ' ἄν.
 ξένος γὰρ ἦν μοι πρὶν λιπὼν Κάδμου πόλιν 930
 φυγῇ πρὸς Ἄργος διαβαλεῖν ἀνθαίρετος.
 ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσαι βούλομαι τούτων πέρι;

- ΑΔ. οὐκ οἶδα πλὴν ἓν, σοῖσι πεῖθεσθαι λόγοις.
 ΘΗ. τὸν μὲν Διὸς πληγέντα Καπανέα πυρὶ —
 ΑΔ. ἡ χωρὶς λερόν ὥς νεκρὸν θάψαι θέλεις; 935
 ΘΗ. ναί· τοὺς δέ γ' ἄλλους πάντας ἐν μιᾷ πυρῷ.
 ΑΔ. ποῦ δῆτα θήσεις μνηῖμα τῷδε χωρίσας;
 ΘΗ. αὐτοῦ παρ' οἴκους τούσδε συμπήξας τάφον.
 ΑΔ. οὗτος μὲν ἤδη δμῶσιν ἂν μέλοι πόνοσ.
 ΘΗ. ἡμῖν δέ γ' οἶδε· στειχέτω δ' ἄχθη νεκρῶν. 940
 ΑΔ. ἔτ', ὦ τάλαινα μητέρες, τέκνων πέλας.
 ΘΗ. ἦμιστ', Ἄδραστε, τοῦτο πρόσφορον λέγεις.
 ΑΔ. πῶς; τὰς τεκούσας οὐ χρεὼν ψαῦσαι τέκνων;
 ΘΗ. ὅλοιντ' ἰδοῦσαι τούσδ' ἂν ἡλλοιωμένους.
 ΑΔ. πικρὰν γὰρ ὄψεις χάμα τῷ τέλει νεκρῶν. 945
 ΘΗ. τί δῆτα λύπην ταῦσδε προσθεῖναι θέλεις;
 ΑΔ. νικᾷς· [μένειν χρὴ τλημόνως· λέγει γὰρ εὖ
 Θησεύς.] ὅταν δὲ τούσδε προσθῶμεν πυρὶ,
 ὅσῳ προσάξεσθ'. ὦ ταλαίπωροι βροτῶν,
 τί κτᾶσθε λόγῃ καὶ κατ' ἀλλήλων φόνους 950
 τίθεσθε; πένεσθε, ἀλλὰ λήξαντες πόνων
 ἄστη φυλάσσεθ' ἥσυχον μεθ' ἡσύχων.
 σμικρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου· τοῦτον δὲ χρὴ
 ὡς ῥᾶστα καὶ μὴ σὺν πόνοις διεκπερεῖν.
 ΧΘ. οὐκέτ' εὐτεκνος, οὐκέτ' εὐπαις, στρ. 955
 οὐδ' εὐτυχίας μέτεστί μοι
 κουροτόκοις ἐν Ἀργείαις·
 οὐδ' Ἀρτεμις λοχία
 προσφθιγέξαιτ' ἂν τὰς ἀτέκνους.
 δυσαίων δ' ὁ βίος, 960
 πλαγκτὰ δ' ὥσει τις νεφέλα,
 πνευμάτων ὑπὸ δυσχίμων αἰσσω.
 ἑπτὰ ματέρες ἑπτὰ κούρους ἀντ.

955 — 962 = 963 — 970

ἐγεινάμεθ' αἰ ταλαίπωροι
κλεινοτάτους ἐν Ἀργείοις· 965
καὶ νῦν ἄπαις ἄτεκνος

γηράσκω δυστηνοτάτως,
οὔτ' ἐν τοῖς φθιμένοις
οὔτ' ἐν ζῶσιν κρινομένη,
χωρὶς δὴ τίνα τῶνδ' ἔχουσα μοῖραν. 970

ὑπολελειμμένα μοι δάκρυα·
μέλεα παιδὸς ἐν οἴκοις
κεῖται μνήματα, πένθιμοι
κουραὶ καὶ στέφανοι κόμας,
λοιβαὶ τε νεκύων φθιμένων 975

ἄοιδαί, τὰς χρυσοκόμας
Ἀπόλλων οὐκ ἐνδέχεται·
γόοισιν δ' ὀρθρευομένα
δάκρυσι νοτερόν ἀεὶ πέπλων
πρὸς στέρω φτύχα τέγξω.

καὶ μὴν θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ δὴ 980
Καπανέως ἤδη τύμβον θ' ἱερὸν
μελάρθρων τ' ἐκτὸς

Θησέως ἀναθήματα νεκροῖς,
κλεινὴν τ' ἄλοχον τοῦ καταφθιμένου
τοῦδε κεραυνῷ πέλας Εὐάδην, 985

ἣν Ἴφις ἀναξ παῖδα φυτεύει.
τί ποτ' αἰθερίαν ἔστηκε πέτραν,
ἣ τῶνδε δόμων ὑπερακροῖζει,
τὴνδ' ἐμβαίνουσα κέλευθον;

ΕΥ. τί φέγγος, τί ν' αἶγλαν 990
ἐδίφρενε τόθ' ἄλιος
σελάννα τε κατ' αἰθέρα,
λαμπάδ' ἴν' ὠκνυθόαι νύμφαι

ἰππεύουσι δι' ὄρφνας,

* * ἀνίκα γάμων

995

τῶν ἐμῶν πόλις Ἄργους

ἄοιδαῖς εὐδαιμονίας

ἐπύργωσε καὶ γαμέτα

χαλκεοτευχοῦς [τε] Καπανέως.

προσέβαν δρομαῖς ἐξ ἐμῶν

1000

οἴκων ἐμβακχευσαμένα,

πυρὸς φῶς [καθέξουσα] τάφον τε

ματεύουσα τὸν αὐτόν,

ἐς Αἶδαν καταλύσουσ' ἔμμοχθον

βίωτον αἰῶνός τε πόνους·

1005

ἥδιστος γάρ τοι θάνατος

συνθνήσκειν θνήσκουσι φίλοις,

εἰ δαίμων τάδε κραίνοι.

ΧΟ. καὶ μὴν ὀρᾶς τήνδ' ἧς ἐφέστηκας πέλας

πυράν, Διὸς θησαυρόν, ἐνθ' ἐνεστι σὸς

1010

πόσις δαμασθεῖς λαμπάσιν κεραυνίοις.

ΕΥ. ὀρῶ δὴ τελευτάν,

αὐτ.

ἴν' ἔστακα· τύχα δέ μοι

ξυνάπτει ποδός· ἀλλὰ τῆς

εὐκλείας χάριν ἐνθεν ὄρ-

1015

μάσω τᾶσδ' ἀπὸ πέτρας

πηδήσασα πυρὸς ἔσω,

σῶμά τ' αἶθοπι φλογμῷ

πόσει συμμίξασα φίλον,

1020

χρῶτα χρωτὶ πέλας θεμένα

Περσεφονείας [ἧξω] θαλάμους,

σὲ τὸν θανόντ' οὔ ποτ' ἐμᾶ

προδοῦσα ψυχᾶ κατὰ γᾶς.

ἴτω φῶς γάμοι τε.

1025

εἴθε τινὲς εὐναί

δικαίων ὑμεναίων ἐν Ἄργει

φρανῶσιν τέκνοις, ὅσιος δ'

* * εὐναῖος γαμέτας

συντηχθεὶς αὔραις ἀδόλοις

γενναίας ψυχᾶς ἀλόχῳ.

1030

ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς σὸς πατὴρ βαίνει πέλας,

γεραιὸς Ἴφις εἰς νεωτέρους λόγους,

οὐς οὐ κατειδὼς πρόσθεν ἀλγήσει κλύων.

ΙΦ. ᾧ δυστάλαινα, δυστάλας δ' ἐγὼ γέρον,

ἤκω διπλοῦν πένθημ' ὀμαιμόνων ἔχων,

1035

τὸν μὲν θανόντα παῖδα Καδμείων δορὶ

Ἐτέοζλον εἰς γῆν πατρίδα ναυσθλώσων νεκρόν,

ζητῶν τ' ἐμὴν παῖδ', ἣ δόμων ἐξώπιος

βέβηκε πηδήσασα Καπανέως δάμαρ,

θανεῖν ἐρῶσα σὺν πόσει. χρόνον μὲν οὖν

1040

τὸν πρόσθ' ἐφρουρεῖτ' ἐν δόμοις· ἐπεὶ δ' ἐγὼ

φυλακὰς ἀνῆκα τοῖς παρεστῶσιν κακοῖς,

βέβηκεν. ἀλλὰ τῇδέ νιν δοξάζομεν

μάλιστα ἂν εἶναι· φράζετ' εἰ κατοῖδατε.

ΕΥ. τί τάσδ' ἐρωτᾷς; ἢ δ' ἐγὼ πέτρας ἐπὶ

1045

ὄρνις τις ὥσει Καπανέως ὑπὲρ πυρᾶς

δύστηνον αἰώρημα κουφίζω, πάτερ.

ΙΦ. τέκνον, τίς αὔρα; τίς στόλος; τίνος χάριν

δόμων ὑπερβᾶς ἤλθες εἰς τήνδε χθόνα;

ΕΥ. ὀργὴν λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βουλευμάτων

1050

κλύων· ἀκοῦσαι δ' οὐ σε βούλομαι, πάτερ.

ΙΦ. τί δ'; οὐ δίκαιον πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι;

ΕΥ. κριτὴς ἂν εἴης οὐ σοφὸς γνώμης ἐμῆς.

ΙΦ. σκευῇ δὲ τῇδε τοῦ χάριν κοσμεῖς δέμας;

ΕΥ. θέλει τι καινὸν οὗτος ὁ στολμός, πάτερ.

1055

ΙΦ. ὥς οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ πένθιμος πρόπεις ὄρᾶν.

ΕΥ. εἰς γάρ τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα.

- ΙΦ. κᾶπειτα τύμβῳ καὶ πυρᾷ φαίνει πέλας;
 ΕΤ. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καλλίνικος ἔρχομαι.
 ΙΦ. νικῶσα νίκην τίνα; μαθεῖν χορήξω σέθεν. 1060
 ΕΤ. πάσας γυναῖκας ὥς δέδορκεν ἥλιος.
 ΙΦ. ἔργοις Ἀθάνας ἢ φρενῶν εὐβουλία;
 ΕΤ. ἀρετῇ· πόσει γὰρ συνθανοῦσα κείσομαι.
 ΙΦ. τί φῆς; τί τοῦτ' αἰνιγμα σημαίνεις σαθρόν;
 ΕΤ. ἄσσω θανόντος Καπανέως τήνδ' εἰς πυράν. 1065
 ΙΦ. ὦ θύγατερ, οὐ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλοὺς ἐρεῖς;
 ΕΤ. τοῦτ' αὐτὸ χορήξω, πάντας Ἀργεῖους μαθεῖν.
 ΙΦ. ἀλλ' οὐδέ τοί σοι πείσομαι δρώση τάδε.
 ΕΤ. ὅμοιον· οὐ γὰρ μὴ κίχης μ' ἐλὼν χειρί.
 καὶ δὴ παρεῖται σῶμα, σοὶ μὲν οὐ φίλον, 1070
 ἡμῖν δὲ καὶ τῷ συμπυρρουμενῷ πόσει.
 ΧΟ. ἰώ, γύναι, δεινὸν ἔργον ἐξεργάσω.
 ΙΦ. ἀπωλόμην δύστηνος, Ἀργείων κόραι.
 ΧΟ. ἔε, σχέτλια τάδε παθῶν,
 τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει τάλας. 1075
 ΙΦ. οὐκ ἄν τιν' εὗροισ' ἄλλον ἀθλιώτερον.
 ΧΟ. ἰὼ τάλας·
 μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα, γέρον,
 μέρος καὶ σὺ καὶ πόλις ἐμὰ τλάμων.
 ΙΦ. οἴμοι· τί δὴ βροτοῖσιν οὐκ ἔστιν τόδε,
 νέους δις εἶναι καὶ γέροντας αὖ πάλιν;
 ἀλλ' ἐν δόμοις μὲν ἦν τι μὴ καλῶς ἐχῆ,
 γινώμαισιν ὑστέραισιν ἐξορθούμεθα,
 αἰῶνα δ' οὐκ ἔξεστιν. εἰ δ' ἦμεν νέοι
 δις καὶ γέροντες, εἰ τις ἐξημάρτανε, 1085
 διπλοῦ βίου λαχόντες ἐξωρθούμεθ' ἄν.
 ἐγὼ γὰρ ἄλλους εἰσορῶν τεκνουμένους
 παίδων τ' ἐραστὴς ἦν πόθῳ τ' ἀπαλλύμην.
 εἰ δ' εἰς τόδ' ἦλθον κἄξεπειράθην * *

οἷον στέρεσθαι πατέρα γίγνεται τέκνων, 1090
οὐκ ἂν ποτ' εἰς τόδ' ἦλθον εἰς ὃ νῦν κακόν·
ὅστις φυτεύσας καὶ νεανίαν τεκὼν
ἄριστον, εἴτα τοῦδε νῦν στερίσκομαι.
εἶεν· τί δὴ χρὴ τὸν ταλαίπωρόν με δρᾶν;
στείχειν πρὸς οἴκους; κατ' ἐρημίαν ἰδῶ 1095
πολλήν μελάθρων ἀπορίαν τ' ἐμῷ βίῳ;
ἢ πρὸς μέλαθρα τοῦδε Καπανέως μόλῳ;
ἦδιστα πρὶν γε δῆθ', ὅτ' ἦν παῖς ἦδε μοι.
ἀλλ' οὐκέτ' ἔστιν· ἦ γ' ἐμὴν γενειάδα
προσήγερ' αἰὲ στόματι καὶ κάρα τόδε 1100
κατεῖχε χειρί· πατρὶ δ' οὐδὲν ἦδιον
γέροντι θυγατρός· ἀρσένων δὲ μείζονες
ψυχαί, γλυκεῖαι δ' ἦσσαν εἰς θαπνέματα.
οὐκ ὥς τάχιστα δῆτά μ' ἄξετ' εἰς δόμους
σκότῳ τε δώσεται; ἐνθ' ἀσιτίαις ἐμὸν 1105
δέμας γεραίῳν συντακεῖς ἀποφθερῶ.
τί μ' ὠφελήσει παιδὸς ὀστέων θιγεῖν;
ὦ δυσπάλαιστον γῆρας, ὥς μισῶ σ' ἔχων,
μισῶ δ' ὅσοι χρήζουσιν ἐκτείνειν βίον,
βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι καὶ μαγεύμασι 1110
παρεκτρέποντες ὅχετόν ὥστε μὴ θανεῖν·
οὓς χρῆν, ἐπειδὴν μηδὲν ὠφελῶσι γῆν,
θανόντας ἔρρειν κἄκποδῶν εἶναι νέοις.

ΧΟ. ἰώ, τάδε δὴ παίδων φθιμένων
ὅσῳ φέρεται. λάβετ', ἀμφίπολοι 1115
γρᾶίας ἀμενοῦς· οὐ γὰρ ἔνεστιν
ζώμῃ παίδων ὑπὸ πένθους,
πολλοῦ τε χρόνου ζώσης μέτα δὴ
καταλειβομένης τ' ἄλγεσι πολλοῖς.
τί γὰρ ἂν μεῖζον τοῦδ' ἔτι θνατοῖς 1120
πάθος ἐξεύροις

ἢ τέκνα θανόντ' ἐσιδέσθαι;

ΠΑΙΔ. φέρω φέρω, στρ.
τάλαινα μάτερ, ἐκ πυρὸς πατρὸς μέλη,
βάρος μὲν οὐκ ἀβριθὲς ἀλγέων ὕπερ, 1125
ἐν δ' ὀλίγῳ τὰ μὰ πάντα συνθεῖς.

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ·
πᾶ δάκρυα φέρεις φίλα
ματρὶ τῶν ὀλωλότων,
σποδοῦ τε πληθὸς ὀλίγον ἀντὶ σωμαίων 1130
εὐδοκίμων δῆποτ' ἐν Μυκῆναις;

ΠΑΙΔ. παπαῖ παπαῖ· ἀντ.
ἐγὼ δ' ἔρημος ἀθλίου πατρὸς τάλας
ἐρημον οἶκον ὀρφανεύσομαι λαβών,
οὐ πατρὸς ἐν χερσὶ τοῦ τεκόντος.

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ·
ποῦ δὲ πόνος ἐμῶν τέκνων, 1135
ποῦ λοχευμάτων χάρις
τροφαί τε ματρὸς ἄυπνά τ' ὀμμάτων τέλη
καὶ φίλῃαι προσβολαὶ προσώπων;

ΠΑΙΔ. βεβᾶσιν, οὐκέτ' εἰσί μοι πάτερ, στρ.
βεβᾶσιν· αἰθὴρ ἔχει νιν ἤδη. 1140

ΧΟ. πυρὸς τετακότας σποδοῦ·
ποτανοὶ δ' ἤνυσαν τὸν Αἰδαν.

ΠΑΙΔ. πάτερ, μῶν σῶν κλύεις τέκνων γόους;
ἄρ' ἀσπιδουῆχος ἔτι ποτ' ἀντιτίσσομαι
σὸν φόνον; εἰ γὰρ γένοιτο [τέκνον]. 1145
ἔτ' ἂν θεοῦ θέλοντος ἔλθοι δίκη
πατρῶος· οὐπω κακὸν τόδ' εὖδει.
ἀντ.

ΧΟ. ἄλις γόων, ἄλις τύχας,
ἄλις δ' ἀλγέων ἐμοὶ πάρεστιν.

1123 — 1131 = 1132 — 1138

1139 — 1145 = 1146 — 1152

- ΠΑΙΔ. ἐτ' Ἀσωποῦ με δέξεται γάνος 1150
χαλκίοις ἐν ὅπλοις Δαναῖδων στρατηλάται,
τοῦ φθιμένου πατρὸς ἐκδικαστάν;
- ΧΟ. ἐτ' εἰσορᾷν σε [πάτερ] ἐπ' ὀμμάτων δοκῶ στρ.
φίλον φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα [σόν].
- ΠΑΙΔ. λόγων δὲ παρακέλευσμα σῶν 1155
ἄετι φερόμενον οἴχεται.
- ΧΟ. δυοῖν δ' ἄχῃ, ματέρι τ' ἔλιπες
σέ τ' οὔ ποτ' ἄλλῃ πατρῷα λείψει.
ἔχω τοσόνδε βάρος ὅσον μ' ἀπώλεσεν. ἀντ.
φέρ', ἀμφι μαστὸν ὑποβάλοι σποδόν. 1160
- ΠΑΙΔ. ἔκλαυσα τόδε κλύων ἔπος
στυγνότατον· ἔθιγέ μου φρενῶν.
- ΧΟ. ὦ τέκνον, ἔβας· οὐκέτι φίλον
φίλας ἄγαλμ' ὄψομαί σε ματρός.
- ΘΗ. Ἄδραστε καὶ γυναῖκες Ἀργεῖαι γένος, 1165
ὄρατε παῖδας τούσδ' ἔχοντας ἐν χεροῖν
πατέρων ἀρίστων σώμαθ' ὧν ἀνελόμην·
τούτοις ἐγὼ σφε καὶ πόλις δωρούμεθα.
ὑμᾶς δὲ τῶνδε χορὴ χάριν μεμνημένους
σώζειν, ὄρωντας ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμοῦ. 1170
παισὶν δ' ὑπεῖπον τοῖσδε τοὺς αὐτοὺς λόγους,
τιμᾶν πόλιν τήνδ', ἐκ τέκνων αἰεὶ τέκνοις
μνήμην παραγγέλλοντας ὧν ἐκύρσατε.
Ζεὺς δὲ ξυνίστωρ οἷ τ' ἐν οὐρανῷ θεοὶ
οἶων ὑφ' ἡμῶν στείχεται ἡξιωμένοι. 1175
- ΑΔ. Θῆσεῦ, ξύνισμεν πάνθ' ὅς' Ἀργεῖαν χθόνα
δέδρακας ἐσθλὰ δεομένην εὐεργετῶν,
χάριν τ' ἀγῆρων ἔξομεν· γενναῖα γὰρ
παθόντες ὑμᾶς ἀντιδρᾷν ὀφείλομεν.
- ΘΗ. τί δῆτ' ἐθ' ὑμῖν ἄλλ' ὑπουργῆσαί με χρή; 1180

1153 — 1158 = 1159 — 1164

- ΑΔ. χαῖρ' ἄξιός γάρ καὶ σὺ καὶ πόλιν σέθεν.
 ΘΗ. ἔστιν τὰδ' ἄλλὰ καὶ σὺ τῶν αὐτῶν τύχοις.
 ΑΘ. ἄκουε, Θησεῦ, τοῦσδ' Ἀθηναίης λόγους,
 ἃ χρὴ σε δρᾶσαι, δρῶντα δ' ὠφελεῖν τὰδε.
 μὴ δῶς τὰδ' ὅστ' αὐτοῖσδ' ἐς Ἀργεῖαν χθόνα 1185
 παισὶν κομίζειν ῥαδίως οὕτως μεθεῖς,
 ἀλλ' ἐντὶ τῶν σῶν καὶ πόλεως μοχθημάτων
 πρῶτον λάβ' ὄρκον. τόνδε δ' ὁμνύειν χρεῶν
 Ἀδραστον· οὗτος κύριος, τύραννος ὢν,
 πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναῖδων ὀρκωμοτεῖν. 1190
 ὃ δ' ὄρκος ἔσται, μή ποτ' Ἀργείους χθόνα
 εἰς τήνδ' ἐπόλσειν πολέμιον παντευχίαν
 ἄλλων τ' ἰόντων ἐμποδῶν θήσειν δόρυ.
 ἦν δ' ὄρκον ἐκλιπόντες ἔλθωσιν πόλιν,
 κακῶς ὀλέσθαι πρόστρεπ' Ἀργείων χθόνα. 1195
 ἐν ᾧ δὲ τέμνειν σφάγια χρή σ', ἄκουέ μου.
 ἔστιν τρίπους σοι χαλκόπους εἴσω δόμων,
 ὃν Ἴλιον ποτ' ἐξαναστήσας βάθρα
 σπουδῇν ἐπ' ἄλλην Ἡρακλῆς ὀρμώμενος
 στήσαι σ' ἐφείτο Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν. 1200
 ἐν τῷδε λαιμοὺς τρεῖς τριῶν μῆλων τεμῶν
 ἔγγραφον ὄρκους τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει,
 καῖπειτα σῶζειν θεῷ δὸς ᾧ Δελφῶν μέλει,
 μνημεῖά θ' ὄρκων μαρτύρημά θ' Ἑλλάδι.
 ἦ δ' ἂν διοίξῃς σφάγια καὶ τρώσῃς φόνον. 1205
 ὀξύστομον μάχαιραν ἐς γαίης μυχοὺς
 κρύψον παρ' αὐτὰς ἐπὶ πυρκαϊᾷς νεκρῶν·
 φόβον γὰρ αὐτοῖς, ἦν ποτ' ἔλθωσιν πόλιν,
 δειχθεῖσα θήσει καὶ κακὸν νόστον πάλιν.
 δρᾶσας δὲ ταῦτα πέμπε γῆς ἔξω νεκρούς. 1210
 τεμένη δ', ἵν' αὐτῶν σώμαθ' ἡγνίσθῃ πυρὶ,
 μέγες παρ' αὐτὴν τριόδον Ἰσθμίαν θεῶ.

σοὶ μὲν τὰδ' εἶπον· παισὶ δ' Ἀργείων λέγω·
 πορθήσεθ' ἡβήσαντες Ἰσμηνοῦ πόλιν,
 πατέρων θανόντων ἐκδικάζοντες φόνον, 1215
 σὺ τ' ἀντὶ πατρός, Αἰγιάλεῦ, στρατηλάτης
 νέος καταστάς, παῖς τ' ἀπ' Αἰτωλῶν μολῶν
 Τυδέως, ὃν ὠνόμαζε Διομήδην πατὴρ.
 ἀλλ' οὐ φθάνειν χρὴ συσκιάζοντας γένυν
 καὶ χαλκοπληθῇ Δαναῖδων ὀρμαῖν στρατὸν 1220
 ἐπτάστομον πύργωμα Καδμείων ἐπι.
 πικροὶ γὰρ αὐτοῖς ἦξετ' ἐκτεθραμμένοι
 σκύμνοι λεόντων, πόλεος ἐκπορθήτορες.
 κοῦκ ἔστιν ἄλλως· Ἐπίγονοι δ' ἀν' Ἑλλάδα
 κληθέντες ῥῶδ' ὑστέροισι θήσετε· 1225
 τοῖον στράτευμα σὺν θεῷ πορεύσετε.
 ΘΗ. δέσποιν' Ἀθήνα, πείσομαι λόγοισι σοῖς·
 σὺ γὰρ μ' ἀνορθοῖς, ὥστε μὴ ῥαμαρτάνειν·
 καὶ τόνδ' ἐν ὄρκοις ξεύξομαι· μόνον σὺ με
 εἰς ὀρθὸν ἵστη· σοῦ γὰρ εὐμενοῦς πόλει 1230
 οὔσης τὸ λοιπὸν ἀσφαλῶς οἰκήσομεν.
 ΧΘ. στείχωμεν, Ἀδρασθ', ὄρκια δῶμεν
 τῷδ' ἀνδρὶ πόλει τ'· ἄξια δ' ἡμῖν
 προμεμοχθήκασι σέβεσθαι.

**ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗ-
ΦΟΡΟΣ.**

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

ΘΕΡΑΠΟΝΤΕΣ.

ΧΟΡΟΣ ΤΡΟΙΖΗΝΙΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.
ΤΡΟΦΟΣ.

ΦΑΙΔΡΑ.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΡΤΕΜΙΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Θησεὺς μὲν ἦν Αἰθρας καὶ Ποσειδῶνος, βασιλεὺς δὲ Ἀθηναίων· γήμας δὲ μίαν τῶν Ἀμαξονίδων Ἰππολύτην, Ἰππόλυτον ἐγέννησε κάλλει τε καὶ σωφροσύνῃ διαφέροντα. ἔπει δὲ ἡ συνοικοῦσα τὸν βίον μετήλλαξεν, ἐπεισηγάρετο Κρητικὴν γυναῖκα, τὴν Μίνω τοῦ Κρητῶν βασιλέως θυγατέρα Φαίδραν. ὁ δὲ Θησεὺς Πάλλαντα ἓνα τῶν συγγενῶν φονεύσας φεύγει εἰς Τροίξηνα μετὰ τῆς γυναικός, οὗ συνέβαινε τὸν Ἰππόλυτον παρὰ Πιτθεὶ τρέφεσθαι· θεασαμένη δὲ τὸν νεανίσκον ἡ Φαίδρα εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθεν, οὐκ ἀκό- 10 λαστος οὖσα, πληροῦσα δὲ Ἀφροδίτης μῆνιν, ἣ τὸν Ἰππόλυτον διὰ σωφροσύνην ἀνελεῖν κρίνασα, τέλος τοῖς προτεθείσιν ἔθηκε. στέγουσα δὲ τὴν νόσον χρόνῳ πρὸς τὴν τροφὸν δηλώσαι ἠναγκάσθη, κατεπαργειλαμένην αὐτῇ βοηθήσειν· ἥτις κατὰ τὴν προαίρε- 15 σιν λόγους προσηνεγκε τῷ νεανίσκῳ. τραχυνόμενον δὲ αὐτὸν ἡ Φαίδρα καταμαθοῦσα τῇ μὲν τροφῷ ἐπέπληξεν, αὐτὴν δὲ ἀνήσθησε. καθ' ὃν καιρὸν φανεῖς Θησεὺς καὶ καθελεῖν σπεύδων τὴν ἀπηγχονισμένην, εὔρειν αὐτῇ προσηορημένην δέλτον, δι' ἧς Ἰππολύτου 20 φθορὰν κατηγόρει καὶ ἐπιβουλήν. πιστεύσας δὲ τοῖς γεγραμμένοις τὸν μὲν Ἰππόλυτον ἐπέταξε φεύγειν, αὐτὸς δὲ τῷ Ποσειδῶνι ἄρὰς ἔθετο, ὧν ἐπακούσας ὁ θεὸς τὸν Ἰππόλυτον διέφθειρεν. Ἀρτεμις δὲ τῶν γεγεννημένων ἕκαστον διασαφήσασα Θησεῖ, τὴν μὲν Φαί- 25 δραν οὐ κατεμέμψατο, τοῦτον δὲ παρεμυθήσατο υἱοῦ

καὶ γυναικὸς στερηθέντα· τῷ δὲ Ἰππολύτῳ τιμὰς ἔφη
γῆς ἐγκαταστήσεσθαι.

ἢ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Τροιζῇνι κεῖται. ἐδι-
δάχθη ἐπὶ Ἐπαμείνονος ἄρχοντος Ὀλυμπιάδι πζ' ἔτει
δ'. πρῶτος Εὐριπίδης, δεύτερος Ἰοφῶν, τρίτος Ἴων.
ἔστι δὲ οὗτος Ἰππόλυτος δεύτερος, καὶ ΣΤΕΦΑΝΙΑΣ
προσαγορευόμενος. ἐμφαίνεται δὲ ὕστερος γεγραμ-
μένος· τὸ γὰρ ἀπρεπὲς καὶ κατηγορίας ἄξιον ἐν τούτῳ
διώρεται τῷ δράματι. τὸ δὲ δράμα τῶν πρώτων.

ΕΥΡΥΠΙΛΟΥ

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

- ΑΦ. Πολλὴ μὲν ἐν βροτοῖσι κοῦκ ἀνώννυμος
 θεὰ κέκλημαι Κύπρις οὐρανοῦ τ' ἔσω,
 ὅσοι τε πόντου τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν
 ναίουσιν εἴσω φῶς ὀρῶντες ἡλίου,
 τοὺς μὲν σέβοντας τὰμὰ πρεσβεύω κράτη, 5
 σφάλλω δ' ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα.
 ἔνεστι γὰρ δὴ καὶ θεῶν γένει τόδε,
 τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο.
 δείξω δὲ μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν τάχα·
 ὁ γάρ με Θησέως παῖς, Ἀμαζόνος τόκος 10
 Ἰππόλυτος, ἀγνοῦ Πιτθέως παιδεύματα,
 μόνος πολιτῶν τῆσδε γῆς Τροιζηνίας
 λέγει κακίστην δαιμόνων πεφυκέναι,
 ἀνάλινεται δὲ λέκτρα κοῦ ψαύει γάμων·
 Φοίβου δ' ἀδελφὴν Ἄρτεμιν Διὸς κόρην 15
 τιμᾷ μεγίστην δαιμόνων ἡγούμενος·
 χλωρὰν δ' αὖ ὕλην παρθένῳ ξυνὼν αἰὶ
 κυστὴν ταχεύει θῆρας ἐξαιρεῖ χθονός,
 μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας.
 τούτοισι μὲν νυν οὐ φθονῶ· τί γάρ με δεῖ; 20
 ἃ δ' εἰς ἔμ' ἡμάρτηκε, τιμωρήσομαι
 Ἰππόλυτον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ· τὰ πολλὰ δὲ

πάλαι προκόψας', οὐ πόνου πολλοῦ με δεῖ.
 ἐλθόντα γάρ νιν Πιτθέως ποτ' ἐκ δόμων
 σεμνῶν ἐς ἄψιν καὶ τέλη μυστηρίων 25
 Πανδίωνος γῆν πατρός εὐγενῆς δάμαρ
 ἰδοῦσα Φαίδρα καρδίαν κατέσχετο
 ἔρωτι δεινῷ τοῖς ἔμοις βουλεύμασι.
 καὶ πρὶν μὲν ἐλθεῖν τήνδε γῆν Τροιζηνίαν,
 πέτραι παρ' αὐτὴν Παλλάδος κατόψιον 30
 γῆς τῆσδε ναὸν Κύπριδος ἐγκαθείσατο,
 ἔρωσ' ἔρωτ' ἐκδηλον· Ἴππολύτῳ δ' ἐπὶ
 τὸ λοιπὸν ἀνόμαζεν ἰδρῦσθαι θεάν.
 ἐπεὶ δὲ Θησεὺς Κεκροπίαν λείπει χθόνα,
 μῖασμα φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν, 35
 καὶ τήνδε σὺν δάμαρτι ναυστολεῖ χθόνα,
 ἐνιαυσίαν ἐκδημον αἰνέσας φυγῇν,
 ἐνταῦθα δὴ στένουσα ἀκκεπληγμένη
 κέντροις ἔρωτος ἢ τάλαιν' ἀπόλλυται
 σιγῇ· σύνοιδε δ' οὔτις οἰκετῶν νόσον. 40
 ἀλλ' οὔτε ταύτῃ τόνδ' ἔρωτα δεῖ πεσεῖν·
 δείξω δὲ Θησεῖ προὔγμα, ἀκκφρανῆσεται.
 καὶ τὸν μὲν ἡμῖν πολέμιον νεανίαν
 κτενεῖ πατὴρ ἀραΐσιν, ἃς ὁ πόντιος
 ἄναξ Ποσειδῶν ὥπασεν Θησεῖ γέρας, 45
 μηδὲν μάταιον εἰς τρὶς εὗξασθαι θεῶ.
 ἢ δ' εὐκλεῆς μὲν, ἀλλ' ὅμως ἀπόλλυται,
 Φαίδρα· τὸ γὰρ τῆσδ' οὐ προτιμήσω κακὸν
 τὸ μὴ οὐ παρασχεῖν τοὺς ἔμοὺς ἐχθροὺς ἔμοι
 δίκην τοσαύτην ὥστ' ἔμοι καλῶς ἔχειν. 50
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε παῖδα Θησέως
 στείχοντα θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα,
 Ἴππολύτον, ἔξω τῶνδε βήσομαι τόπων.
 πολὺς δ' ἂμ' αὐτῷ προσπόλων ὀπισθόπους

κῶμος λέλακεν Ἄρτεμιν τιμῶν θεῶν
ὑμνοισιν· οὐ γὰρ οἶδ' ἀνεωγμένας πύλας
Ἰδίου, φάος δὲ λοίσθιον βλέπων τόδε.

III. ἔπεσθ' ἄδοντες ἔπεσθε
τὰν Διὸς οὐρανίαν
Ἄρτεμιν, ἧ μελόμεσθα.

OE. πότνια πότνια σεμνοτάτα,
Ζανὸς γένεθλον,
χαῖρε χαῖρέ μοι, ὦ κόρα
Λατοῦς Ἄρτεμι καὶ Διός,

καλλίστα πολὺ παρθένων,
ἃ μέγαν κατ' οὐρανὸν
ναίεις εὐπατέρειαν ἀνλάν,
Ζηνὸς πολύχρουσον οἶκον.

χαῖρέ μοι, ὦ καλλίστα
καλλίστα τῶν κατ' Ὀλυμπον
παρθένων, Ἄρτεμι.

III. σοὶ τόνδε πλεκτὸν στέφανον ἐξ ἀκηράτου
λειμῶνος, ὦ δέσποινα, κοσμήσας φέρω,
ἐνθ' οὔτε ποιμὴν ἀξιοὶ φέρβειν βοτὰ
οὔτ' ἤλθε πω σίδηρος, ἀλλ' ἀκήρατον
μέλισσα λειμῶν' ἐαρινὸν διέρχεται.

Αἰδὼς δὲ ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις,
ὅστις διδακτὸν μηδέν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει
τὸ σωφρονεῖν εἰληχεν εἰς τὰ πάνθ' ὁμῶς,
τούτοις δρέπεσθαι· τοῖς κακοῖσι δ' οὐ θέμις.
ἀλλ' ὦ φίλη δέσποινα, χρυσέας κόμης
ἀνάδημα δέξαι χειρὸς εὐσεβοῦς ἄπο.

μόνον γὰρ ἔστι τοῦτ' ἐμοὶ γέρας βροτῶν·
σοὶ καὶ ξύνειμι καὶ λόγοις σ' ἀμείβομαι,
κλύων μὲν ἀνδρῆν, ὅμμα δ' οὐχ ὀφῶν τὸ σόν.
τέλος δὲ κάμψαιμ' ὥσπερ ἠροξάμην βίου.

- ΘΕ. ἄναξ, θεοὺς γὰρ δεσπότας καλεῖν χρεῶν,
 αἶψ' ἂν τί μου δέξαιο βουλευσάντος εὖ;
- ΙΠ. καὶ κάρτα γ' ἢ γὰρ οὐ σοφοὶ φαινοίμεθ' ἂν. 90
- ΘΕ. οἷσθ' οὖν βροτοῖσιν ὅς καθέστηκεν νόμος,
 ΙΠ. οὐκ οἶδα· τοῦ δὲ καί μ' ἀνιστορεῖς πέρι;
- ΘΕ. μισεῖν τὸ σεμνὸν καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον;
- ΙΠ. ὀρθῶς γε· τίς δ' οὐ σεμνὸς ἀχθεινὸς βροτῶν;
- ΘΕ. ἐν δ' εὐπροσηγόροισιν ἔστι τις χάρις; 95
- ΙΠ. πλείστη γε, καὶ κέρδος γε σὺν μόχθῳ βραχεῖ.
- ΘΕ. ἢ κἂν θεοῖσι ταῦτόν ἐλπίζεις τόδε;
- ΙΠ. εἴπερ γε θνητοὶ θεῶν νόμοισι χρώμεθα.
- ΘΕ. πῶς οὖν σὺ σεμνήν δαίμον' οὐ προσεννέπεις;
- ΙΠ. τίς; εὐλαβοῦ δὲ μή τι σοῦ σφαλῇ στόμα. 100
- ΘΕ. τήνδ' ἢ πύλαισι σαῖς ἐφέστηκεν Κύπρις.
- ΙΠ. πρόσσωθεν αὐτὴν ἄγνὸς ὦν ἀσπάζομαι.
- ΘΕ. σεμνή γε μέντοι κἀπίσημος ἐν βροτοῖς.
- ΙΠ. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει.
- ΘΕ. εὐδαιμονοίης νοῦν ἔχων ὅσον σε δεῖ. 105
- ΙΠ. οὐδεὶς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θαυμαστὸς θεῶν.
- ΘΕ. τιμαῖσιν, ὦ παῖ, δαιμόνων χρῆσθαι χρεῶν.
- ΙΠ. χωρεῖτ', ὀπαδοί, καὶ παρελθόντες δόμους
 σίτων μέλεσθε· τερπνὸν ἐκ κυναγίας
 τραπέξα πλήρης· καὶ καταψήχειν χρεῶν 110
 ἵππους, ὅπως ἂν ἄρμασι ξεύξας ὑπο
 βορᾶς κορεσθῆις γυμνάσω τὰ πρόσφορα·
 τὴν σὴν δὲ Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.
- ΘΕ. ἡμεῖς δέ, τοὺς νέους γὰρ οὐ μιμητέον,
 φρονοῦντες οὕτως ὥς πρόειπε δούλοις λέγειν, 115
 προσευξόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι,
 δέσποινα Κύπρι. χρὴ δὲ συγγνώμην ἔχειν,
 εἰ τίς σ' ὕψ' ἤβης σπλάγχχνον ἔντονον φέρων
 μάταια βάζει· μὴ δόκει τούτου κλύειν·

- σοφωτέρους γὰρ χρη̃ βροτῶν εἶναι θεούς. 120
 ΧΟ. Ὠκεανοῦ τις ὕδωρ
 στᾶξουσα πέτρα λέγεται
 βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν
 παγὰν προεῖσα κρημνῶν,
 ὅθι μοί τις ἦν φίλα, 125
 πορφύρεα φάρεα
 ποταμῖα δρόσῳ
 τέγγουσα, θερμᾶς δ' ἐπὶ νῶτα πέτρας
 εὐαλίου κατέβαλλ'. ὅθεν μοι
 πρῶτα φάτις ἦλθε δέσποιναν 130
 τειρομένην νοσερᾷ
 [κοίτῃ] δέμας ἐντὸς ἔχειν
 οἴκων, λεπτὰ δὲ φάρη
 ξανθὰν κεφαλὰν σκιάζειν.
 τριτάταν δέ νιν κλύω 135
 τάνδε κατ' ἀμβροσίου
 στόματος ἡμέραν
 Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἀγνὸν ἴσχειν,
 κρυπτῷ πάθει θανάτου θέλουσαν
 κέλσαι ποτὶ τέρμα δύστανον. 140
 σὺ γὰρ ἔνθεος, ὦ κούρα,
 εἴτ' ἐκ Πανὸς εἴθ' Ἑκάτας
 ἢ σεμνῶν Κορυβάντων
 ἢ ματρὸς ὀρεῖας φοιτᾶς,
 εἴτ' ἀμφὶ τὰν πολύθηρον 145
 Δίκτυνναν ἀμπλακίαις
 ἀνίερος ἀθύτων πελάνων τρύχει.
 φοιτᾷ γὰρ καὶ διὰ λίμνας
 χέρσον θ' ὑπὲρ πελάγους

121 — 130 = 131 — 140

141 — 150 = 151 — 160

- δίναισιν νοτίας ἄλμας. 150
 ἢ πόσιν τὸν Ἑρεχθιδᾶν
 ἀρχαγὸν τὸν εὐπατρίδαν
 ποιμαίνει τις ἐν οἴκοις
 κρυπτὰ κοίτα λεχέων σῶν;
 ἢ ναυβάτας τις ἐπλευσεν 155
 Κρήτας ἔξορμος ἀνὴρ
 λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις,
 φάμαν πέμπων βασιλείᾳ,
 λύπα δ' ὑπὲρ παθέων
 εὐναία δέδεται ψυχάν; 160
 φιλεῖ δὲ τᾷ δυστρόπῳ γυναικῶν
 ἀρμονία κακᾷ δύστανος
 ἀμηχανία συννοικεῖν
 ὠδίνων τε καὶ ἀφροσύνας.
 δι' ἐμᾶς ἤξεν ποτε νηδύος ἅδ' αὔρα· 165
 τὰν δ' εὖλοχον οὐρανίαν
 τόξων μεδέουσαν αὐτευν
 Ἄρτεμιν, καὶ μοι πολυζήλωτος αἰὲ
 σὺν θεοῖσι φοιτᾷ.
 ἀλλ' ἦδε τροφὸς γεραῖα πρὸ θυρῶν 170
 τήνδε κομίζουσ' ἔξω μελάθρων·
 στυγνὸν δ' ὀφρύων νέφος ἀνξάνεται.
 τί ποτ' ἔστι μαθεῖν ἔραται ψυχά,
 τί δεδήληται
 δέμας ἀλλόχροον βασιλείας. 175
 ΤΡ. ὦ κακὰ θνητῶν στυγεραὶ τε νόσοι.
 τί σ' ἐγὼ δράσω; τί δὲ μὴ δράσω;
 τόδε σοι φέγγος, λαμπρὸς ὅδ' αἰθήρ·
 ἔξω δὲ δόμων ἤδη νοσερᾷς
 δέμνια κοίτας. 180
 δεῦρο γὰρ ἐλθεῖν πᾶν ἔπος ἦν σοι·

τάχα δ' εἰς θαλάμους σπεύσεις τὸ πάλιν.
ταχὺ γὰρ σφάλλει κούδενι χαίρεις,
οὐδέ σ' ἀρέσκει τὸ παρόν, τὸ δ' ἀπὸν
φίλτερον ἦγεϊ.

185

κρείσσον δὲ νοσεῖν ἢ θεραπεύειν·
τὸ μὲν ἐστὶν ἀπλοῦν, τῷ δὲ συνάπτει
λύπη τε φρενῶν χερσὶν τε πόνος.
πᾶς δ' ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων,
κοῦκ ἔστι πόνων ἀνάπανσις·
ἀλλ' ὅ τι τοῦ ζῆν φίλτερον ἄλλο
σκότος ἀμπίσχων κρύπτει νεφέλαις.
δυσέρωτες δὴ φαινόμεθ' ὄντες
τοῦδ' ὅ τι τοῦτο στίλβει κατὰ γῆν,
δι' ἀπειροσύνην ἄλλον βιότου
κοῦκ ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίης·
μύθοις δ' ἄλλως φερόμεσθα.

190

195

Φ ΑΙ. αἰρετέ μου δέμας, ὀρθοῦτε κάρα·
λέλυμαι μελέων σύνδεσμα, φίλαι.
λάβετ' εὐπῆχεις χεῖρας, πρόπολοι.
βαρὺ μοι κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν·
ἄφελ', ἀμπέτασον βόστροχον ὥμοις.
ΤΡ. θάρσει, τέκνον, καὶ μὴ χαλεπῶς
μετάβαλλε δέμας.

200

ῥᾶον δὲ νόσον μετὰ θ' ἥσυχίᾳς
καὶ γενναίου λήματος οἴσεις·
μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη.

205

Φ ΑΙ. αἰαῖ·
πῶς ἂν δροσερᾶς ἀπὸ κρηνίδος
καθαρῶν ὑδάτων πῶμ' ἀρυσαίμην;
ὑπὸ τ' αἰγείοις ἐν τε κομήτῃ
λειμῶνι κλιθεῖς ἀναπαυσαίμην.

210

ΤΡ. ὦ παῖ, τί θροεῖς;

- οὐ μὴ παρ' ὅχλῳ τάδε γηρύσει
μανίας ἔποχον ὀπίτουσα λόγον;
- ΦΑΙ. πέμπετέ μ' εἰς ὄρος· εἴμι πρὸς ὕλην 215
καὶ παρὰ πεύκας, ἵνα θηροφόνοι
στείβουσι κύνες
βαλῖαις ἐλάφοις ἐγχριμπτόμεναι·
πρὸς θεῶν, ἔραμαι κυσὶ θωῦξαι
καὶ παρὰ χαίταν ξανθὴν ῥῖψαι 220
Θεσσαλὸν ὄρπακ', ἐπίλογχε, ἔχουσ'
ἐν χειρὶ βέλος.
- ΤΡ. τί ποτ', ὦ τέκνον, τάδε κηραίνεις;
τί κυνηγεσίῳ καὶ σοὶ μελέτη;
τί δὲ κρηναίων νασμῶν ἔρασαι; 225
πάρα γὰρ δροσερὰ πύργοις συνεχῆς
κλιτύς, ὅθεν σοὶ πῶμα γένοιτ' ἄν.
- ΦΑΙ. δέσποιν' ἁλίας Ἀρτεμι Αἰμνας
καὶ γυμνασίῳ τῶν ἵπποκρότων,
εἶθε γενοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις, 230
πώλους Ἐνέτας δαμαλιζομένα.
- ΤΡ. τί τόδ' αὖ παράφρων ἔρριψας ἔπος;
νῦν δὴ μὲν ὄρος βᾶς' ἐπὶ θήρας
πόθον ἐστέλλου, νῦν δ' αὖ ψαμάθοις 235
ἐπ' ἀκνυάντοις πώλων ἔρασαι.
τάδε μαντείας ἄξια πολλῆς,
ὅστις σε θεῶν ἀνασειράξει
καὶ παρακόπτει φρένας, ὦ παῖ.
- ΦΑΙ. δύστανος ἐγώ, τί ποτ' εἰργασάμην;
ποῖ παρεπλάγχθην γνώμης ἀγαθῆς;
ἐμάνην, ἔπεσον δαίμονος ἄτη.
φεῦ φεῦ, τλήμων.
μαῖα, πάλιν μου κρύφον κεφαλάν·
αἰδούμεθα γὰρ τὰ λελεγμένα μοι.

κρύπτε· κατ' ὅσσω δάκρυ μοι βάλνει,
καὶ ἐπ' αἰσχύνῃν ὄμμα τέτραπται.
τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμην ὀδυνᾷ,
τὸ δὲ μαινόμενον κακόν· ἀλλὰ κρατεῖ
μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι.

TP. κρύπτω· τὸ δ' ἐμὸν πότε δὴ θάνατος
σῶμα καλύψει;

πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βίωτος.
χοῆν γὰρ μετρίως εἰς ἀλλήλους
φιλίας θνητοὺς ἀνακίρνασθαι
καὶ μὴ πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς,
εὖλυτα δ' εἶναι στέργγηθρα φρενῶν
ἀπὸ τ' ὥσασθαι καὶ ξυντεῖναι.
τὸ δ' ὑπὲρ δισσῶν μίαν ὠδίνειν
ψυχὴν χαλεπὸν βάρος, ὥς καὶ γὰρ
τῇσδ' ὑπεραλγῶ.

βιότου δ' ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις
φασὶ σφάλλειν πλέον ἢ τέρπειν
τῇ θ' ὑγείᾳ μᾶλλον πολεμεῖν.
οὕτω τὸ λίαν ἥσσον ἐπαινω
τοῦ μηδὲν ἄγαν·
καὶ ξυμφήσουσι σοφοί μοι.

ΧΟ. γύναι γεραία, βασιλίδος πιστὴ τροφὴ
Φαίδρας, ὅρῳ μὲν τάσδε δυστήνους τύχας,
ἄσημα δ' ἡμῖν ἥτις ἐστὶν ἡ νόσος·
σοῦ δ' ἂν πυθέσθαι καὶ κλύειν βουλοίμεθ' ἄν. 270

TP. οὐκ οἶδ' ἐλέγχους· οὐ γὰρ ἐννέπειν θέλει.

ΧΟ. οὐδ' ἥτις ἀρχὴ τῶνδε πημάτων ἔφην;

TP. εἰς ταύτῃν ἥκει· πάντα γὰρ σιγᾷ τάδε.

ΧΟ. ὥς ἀσθενεῖ τε καὶ κατέξανται δέμας.

TP. πῶς δ' οὐ, τριταίαν οὐς' ἄσιτος ἡμέραν; 275

ΧΟ. πότερον ὑπ' ἄτης ἢ θανεῖν πειρωμένη;

- ΤΡ. θανεῖν· ἀσιτεῖ δ' εἰς ἀπόστασιν βίου.
 ΧΟ. θανμαστὸν εἶπας, εἰ τὰδ' ἐξαρκεῖ πόσει.
 ΤΡ. κρύπτει γὰρ ἥδε πῆμα κοῦ φησιν νοσεῖν.
 ΧΟ. ὁ δ' εἰς πρόσωπον οὐ τεκμαίρεται βλέπων; 280
 ΤΡ. ἐκδημος ὦν γὰρ τῆσδε τυγχάνει χθονός.
 ΧΟ. σὺ δ' οὐκ ἀνάγκην προσφέρεις, πειρωμένη
 νόσον πυθέσθαι τῆσδε καὶ πλάνον φρενῶν;
 ΤΡ. εἰς πᾶν ἀφῆγμα κούδεν εἰργασμαι πλέον·
 οὐ μὲν ἀνήσω γ' οὐδὲ νῦν προθυμίας, 285
 ὥς ἂν παροῦσα καὶ σύ μοι ξυμμαρτυρῇς
 οἷα πέφυκα δυστυχοῦσι δεσπόταις.
 ἄγ', ὦ φίλη καί, τῶν πάροιθε μὲν λόγων
 λαθώμεθ' ἔμψω, καὶ σὺ θ' ἡδίων γενοῦ
 στυννὴν ὀφρὺν λύσασα καὶ γνώμης ὁδόν, 290
 ἐγὼ θ' ὅπῃ σοι μὴ καλῶς τόθ' εἰπόμην
 μεθειῶς ἐπ' ἄλλον εἴμι βελτίω λόγον.
 καὶ μὲν νοσεῖς τι τῶν ἀπορρήτων κακῶν,
 γυναικες αἶδε συγκαθιστάναι νόσον·
 εἰ δ' ἐκφορός σοι συμφορὰ πρὸς ἄρσενας, 295
 λέγ', ὥς ἰατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ τόδε.
 εἶεν· τί σιγᾷς; οὐκ ἔχρην σιγᾶν, τέκνον,
 ἀλλ' ἢ μὲν ἐλέγχειν, εἰ τι μὴ καλῶς λέρω,
 ἢ τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις.
 φθιέγξαι τι, δεῦρ' ἔθρησον· ὦ τάλαιν' ἐγώ. 300
 γυναικες, ἄλλως τούσδε μοχθοῦμεν πόνους,
 ἴσον δ' ἄπεσμεν τῷ πρῖν· οὔτε γὰρ τότε
 λόγοις ἐτέγγεθ' ἥδε νῦν τ' οὐ πείθεται.
 ἀλλ' ἴσθι μέντοι, πρὸς τὰδ' αὐθαδεστέρα
 γίγνου θαλάσσης, εἰ θανεῖ, προδοῦσα σοὺς 305
 παῖδας πατρῶων μὴ μεθεξέοντας δόμων,
 μὰ τὴν ἄνασσαν ἱππίαν Ἀμαξόνα,
 ἢ σοῖς τέκνοισι δεσπότην ἐρεínaτο

νόθον φρονούντα γνήσι', οἷσθ' ἄ νιν καλῶς,
 Ἰππόλυτον. ΦΑΙ. οἴμοι. ΤΡ. διγγάνει σέθεν
 τόδε; 310

ΦΑΙ. ἀπώλεσάς με, μάτα, καί σε πρὸς θεῶν
 τοῦδ' ἀνδρὸς αὐθις λίσσομαι σιγᾶν πέρι.
 ΤΡ. ὄρῳ; φρονεῖς μὲν εὖ, φρονοῦσα δ' οὐ θέλεις
 παῖδάς τ' ὀνῆσαι καὶ σὸν ἐκσῶσαι βίον.

ΦΑΙ. φιλῶ τέκν'· ἄλλη δ' ἐν τύχῃ χειμάζομαι. 315

ΤΡ. ἀγνάς μὲν, ὦ παῖ, χειρὰς αἵματος φέρεις;

ΦΑΙ. χεῖρες μὲν ἀγναί, φρὴν δ' ἔχει μίασμά τι.

ΤΡ. μῶν ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς ἐχθρῶν τινος;

ΦΑΙ. φίλος μ' ἀπόλλυσ' οὐχ ἐκοῦσαν οὐχ ἐκῶν.

ΤΡ. Θῆσέ τις τιν' ἡμάρτηκεν εἰς σ' ἁμαρτίαν; 320

ΦΑΙ. μὴ δρῶσ' ἔγωγ' ἐκείνου ὀφθείην κακῶς.

ΤΡ. τί γὰρ τὸ δεινὸν τοῦθ' ὃ σ' ἐξαίρει θανεῖν;

ΦΑΙ. ἔα μ' ἁμαρτεῖν· οὐ γὰρ εἰς σ' ἁμαρτάνω.

ΤΡ. οὐ δῆθ' ἐκοῦσά γ', ἐν δὲ σοὶ λελείψομαι.

ΦΑΙ. τί δρῳ; βιάζει χειρὸς ἐξαρτωμένη; 325

ΤΡ. καὶ σῶν γε γονάτων, κοῦ μεθήσομαι ποτε.

ΦΑΙ. κάκ', ὦ τάλαινα, σοὶ τὰδ', εἰ πεύσει, κακά.

ΤΡ. μεῖζον γὰρ ἢ σοῦ μὴ τυχεῖν τί μοι κακόν;

ΦΑΙ. ὀλεῖ· τὸ μέντοι πρῶγμ' ἐμοὶ τιμὴν φέρει.

[ΤΡ. κᾶπειτα κρύπτεις χορήσθ' ἱκνουμένης ἐμοῦ; 330

ΦΑΙ. ἐκ τῶν γὰρ αἰσχυρῶν ἐσθλὰ μηχανώμεθα.]

ΤΡ. οὐκοῦν λέγουσα τιμωτέρῃ φανεῖ.

ΦΑΙ. ἄπελθε πρὸς θεῶν δεξιᾶς τ' ἐμῆς μέθης.

ΤΡ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι δῶρον οὐ δίδως ὃ χορῇ.

ΦΑΙ. δώσω· σέβας γὰρ χειρὸς αἰδοῦμαι τὸ σόν. 335

ΤΡ. σιγῶμ' ἂν ἤδη· σὸς γὰρ οὐντεῦθεν λόγος.

ΦΑΙ. ὦ τλῆμον, οἶον, μῆτερ, ἡράσθης ἔρον,

ΤΡ. ὃν ἔσχε ταύρου, τέκνον, ἢ τί φῆς τόδε;

ΦΑΙ. σύ τ', ὦ τάλαϊν' ὄμαιμε, Διονύσου δάμαρ,

ΤΡ. τέκνον, τί πάσχεις; συγγόνους κακορροθεῖς; 340

ΦΑΙ. τρίτη δ' ἐγὼ δύστηνος ὥς ἀπόλλυμαι.

ΤΡ. ἐκ τοι πέπληγμαι· ποῖ προβήσεται λόγος;

ΦΑΙ. ἐκείθεν ἡμεῖς, οὐ νεωστὶ δυστυχεῖς.

ΤΡ. οὐδέν τι μᾶλλον οἶδ' ἢ βούλομαι κλύειν.

ΦΑΙ. φεῦ·

πῶς ἂν σύ μοι λέξειας ἅμ' ἐχρὴ λέγειν; 345

ΤΡ. οὐ μάντις εἰμὶ τὰ φανῆ γινῶναι σαφῶς.

ΦΑΙ. τί τοῦθ' ὃ δὴ λέγουσιν ἀνθρώπους ἐρᾶν;

ΤΡ. ἥδιστον, ὦ παῖ, ταῦτόν ἀλγεινόν θ' ἅμα.

ΦΑΙ. ἡμεῖς ἂν εἴμεν θατέρον κεχρημένοι.

ΤΡ. τί φῆς; ἐρᾶς, ὦ τέκνον, ἀνθρώπων τίνος; 350

ΦΑΙ. ὅστις πόθ' οὐτός ἐσθ' ὁ τῆς Ἀμαζόνος —

ΤΡ. Ἰππόλυτον αὐδᾶς; ΦΑΙ. σοῦ τάδ', οὐκ ἐμοῦ
κλύεις.

ΤΡ. οἴμοι, τί λέξεις, τέκνον; ὥς μ' ἀπώλεσας.

γυναῖκες, οὐκ ἀνασχέτ', οὐκ ἀνέξομαι

ξῶσ'· ἐχθρόν ἡμαρ, ἐχθρόν εἰσορῶ φάος. 355

ὀρίσω μεθήσω σῶμ', ἀπαλλαχθήσομαι

βίου θανοῦσα· χαίρειτ'· οὐκέτ' εἴμ' ἐγώ.

οἱ σῶφρονες γὰρ οὐχ ἐκόντες, ἀλλ' ὅμως

κακῶν ἐρῶσι. Κύπρις οὐκ ἄρ' ἦν θεός, 360

ἀλλ' εἴ τι μείζον ἄλλο γίγνεται θεοῦ,

ἢ τήνδε καὶ με καὶ δόμους ἀπώλεσεν.

ΧΟ. αἶες ὦ, ἔκλυες ὦ 365

ἀνήκουστα τᾶς

τυράννου πάθεα μέλεα θροεόμενας.

ὀλοῖμαν ἔρωγε, πρὶν σᾶν, φίλα,

κατανύσαι φρενῶν. ἰὼ μοι, φεῦ φεῦ.

ὦ τάλαινα τῶνδ' ἀλγέων· 365

ὦ πόνοι τρέφοντες βροτούς.

ὄλωλας, ἐξέφηνας εἰς φάος κακά.

τίς σε παναμέριος ὄδε χρόνος μένει;
τελευτάσεται τι καινὸν δόμοις.

ἄσημα δ' οὐκέτ' ἐστὶν οἷ φθίνει τύχα 370
Κύπριδος, ὧ τάλαινα παῖ Κρησία.

ΦΑΙ. Τροιζήνιαι γυναῖκες, αἰ τόδ' ἔσχατον

οἴκεῖτε χώρας Πελοπίας προνώπιον,
ἦδη ποτ' ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ
θνητῶν ἐφρόντισ' ἢ διέφθαρται βίος. 375

καί μοι δοκοῦσιν οὐ κατὰ γνώμης φύσιν
πράσσειν κάκιον, ἔστι γὰρ τό γ' εὖ φρονεῖν
πολλοῖσιν, ἀλλὰ τῇδ' ἀθροητέον τόδε·

τὰ χρήστ' ἐπιστάμεσθα καὶ γιγνωσκόμεν,
οὐκ ἐκπονοῦμεν δ', οἳ μὲν ἀργίας ὕπο, 380
οἳ δ' ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τοῦ καλοῦ.

ἄλλην τιν'. εἰσὶ δ' ἡδοναὶ πολλαὶ βίου,
μακροαὶ τε λέσχει καὶ σχολή, τερπνὸν κακόν,
κιδῶς τε. διδασκὰ δ' εἰσὶν, ἣ μὲν οὐ κακή,

ἣ δ' ἄχθος οἴκων. εἰ δ' ὁ καιρὸς ἦν σαφής, 385
οὐκ ἂν δὴ ἦσθην ταῦτ' ἔχοντε γράμματα.
ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ τυγχάνω φρονοῦσ' ἐγώ,

οὐκ ἔσθ' ὅποιον φαρμάκῳ διαφθερεῖν
ἔμελλον, ὥστε τοῦμπαλιν πεσεῖν φρενῶν.
λέξω δὲ καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς γνώμης ὁδόν· 390

ἐπεὶ μ' ἔρωσ ἐτρῶσεν, ἐσκόπουν ὅπως
κάλλιστ' ἐνέγκαιμ' αὐτόν. ἠρξάμην μὲν οὖν
ἐκ τοῦδε σιγᾶν τήνδε καὶ κρύπτειν νόσον.

γλώσση γὰρ οὐδὲν πιστόν, ἢ θυραῖα μὲν
φρονήματ' ἀνδρῶν νουθετεῖν ἐπίσταται, 395
αὐτὴ δ' ὕφ' αὐτῆς πλεῖστα κέκτηται κακά.

τὸ δεύτερον δὲ τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν
τῷ σωφρονεῖν νικῶσα προνοησάμην.

τρίτον δ', ἐπειδὴ τοισίδ' οὐκ ἐξήνυτον
 Κύπριν κρατῆσαι, κατθανεῖν ἔδοξε μοι 400
 κράτιστον, οὐδείς ἀντερεῖ, βουλευμάτων.
 ἐμοὶ γὰρ εἴη μήτε λανθάνειν καλὰ
 μήτ' αἰσχροῖα δρώσῃ μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν.
 τὸ δ' ἔργον ἤδη τὴν νόσον τε δυσκλεῖα,
 γυνή τε πρὸς τοῖσδ' οὐσ' ἐγίγνωσκον καλῶς, 405
 μίσημα πᾶσιν. ὥς ὅλοιτο παγκάκως
 ἥτις πρὸς ἄνδρας ἤρξατ' αἰσχύνουν λέχη
 πρώτη θυραίους. ἐκ δὲ γενναίων δόμων
 τόδ' ἤρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακόν. 410
 ὅταν γὰρ αἰσχροῖα τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῇ,
 ἢ κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς γ' εἶναι καλὰ.
 μισῶ δὲ καὶ τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις,
 λάθρα δὲ τόλμας οὐ καλὰς κεκτημένας.
 αἰ πῶς ποτ', ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι, 415
 βλέπουσιν εἰς πρόσωπα τῶν ξυνευνετῶν
 οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν ξυνεργάτην
 τέρεμνά τ' οἴκων μή ποτε φθογγὴν ἀφῇ;
 ἡμᾶς γὰρ αὐτὸ τοῦτ' ἀποκτείνει, φίλοι,
 ὥς μήποτ' ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνας' ἄλῶ, 420
 μὴ παῖδας οὓς ἔτικτον· ἀλλ' ἐλεύθεροι
 παρρησίᾳ θάλλοντες οἰκοῖεν πόλιν
 κλεινῶν Ἀθηνῶν, μητρὸς οὔνεκ' εὐκλεεῖς.
 δουλοὶ γὰρ ἄνδρα, καὶ θρασύσπλαγχνός τις ἦ,
 ὅταν ξυνειδῇ μητρὸς ἢ πατρὸς κακὰ. 425
 μόνον δὲ τοῦτό φασ' ἀμιλλᾶσθαι βίῳ,
 γνώμην δικαίαν ἀγαθήν, ὅτῳ παρῇ.
 κακοὺς δὲ θυητῶν ἐξέφην', ὅταν τύχη,
 προθεὶς κάτοπτρον ὥστε παρθένω νέεα
 χρόνος· παρ' οἷσι μήποτ' ὀφθείην ἐγώ. 430

- ΧΟ.** φεῦ φεῦ· τὸ σῶφρον ὥς ἀπανταχοῦ καλὸν
καὶ δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς καρπίζεται.
- ΤΡ.** δέσποιν', ἐμοὶ τοι συμφορὰ μὲν ἀρτίως
ἢ σὴ παρέσχε δεινὸν ἐξαίφνης φόβον·
νῦν δ' ἐννοοῦμαι φαῦλος οὕσα· κὰν βροτοῖς 435
αἰ δεύτερά· πῶς φροντίδες σοφώτεραι.
οὐ γὰρ περισσὸν οὐδὲν οὐδ' ἔξω λόγου
πέπονθας· ὄργαι δ' εἰς σ' ἐπέσκηψαν θεᾶς.
ἐρᾶς· τί τοῦτο θαῦμα; σὺν πολλοῖς βροτῶν.
κᾶπειτ' ἐρωτος οὐνεκα ψυχὴν ὀλεῖς; 440
οὐ τᾶρα λύει τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας
ὅσοι τε μέλλουσ', εἰ θανεῖν αὐτοὺς χρεῶν·
Κύπρις γὰρ οὐ φορητός, ἦν πολλὴ φῦν·
ἢ τὸν μὲν εἰκουθ' ἡσυχῇ μετέρχεται,
ὃν δ' ἂν περισσὸν καὶ φρονοῦνθ' εὖρη μέγα, 445
τοῦτον λαβοῦσα, πῶς δοκεῖς; καθύβρισεν.
φροῖτ᾽ δ' ἂν αἰθέρ', ἔστι δ' ἐν θαλασσίῳ
κλύδωνι Κύπρις, πάντα δ' ἐκ ταύτης ἔφν·
ἢ δ' ἐστὶν ἡ σπείρουσα καὶ διδοῦσ' ἔρον,
οὐ πάντες ἐσμέν οἱ κατὰ χθον' ἔκγονοι. 450
ὅσοι μὲν οὖν γραφάς τε τῶν παλαιτέρων
ἔχουσιν αὐτοὶ τ' εἰσὶν ἐν μούσαις αἰεῖ,
ἴσασι μὲν Ζεὺς ὥς ποτ' ἡράσθη γάμων
Σεμέλης, ἴσασι δ' ὥς ἀνὴρ πασέν ποτε
ἢ καλλιφεγγὴς Κέφαλον εἰς θεοὺς ἔως 455
ἐρωτος οὐνεκ'· ἀλλ' ὅμως ἐν οὐρανῷ
ναίουσι κοῦ φεύγουσιν ἐκποδῶν θεοὺς,
στέργουσι δ', οἶμαι, συμφορὰ νικώμενοι.
σὺ δ' οὐκ ἀνέξει; χρῆν σ' ἐπὶ θητοῖς ἄρα
πατέρα φυτεύειν ἢ πλὴν δεσπόταις θεοῖς 460
ἄλλοισιν, εἰ μὴ τοῦσδε γε στέρξεις νόμους.
πόσους δοκεῖς δὴ κάρτ' ἔχοντας εὖ φρονεῖν

- νοσοῦνθ' ὀφῶντας λέκτρα μὴ δοκεῖν ὀρᾶν;
 πόσους δὲ παισὶ πατέρας ἡμαρτηκόσι
 συνεικομίζειν Κύπριν; ἐν σοφοῖσι γὰρ 465
 τάδ' ἐστὶ θνητῶν, λανθάνειν τὰ μὴ καλά.
 οὐδ' ἐκπονεῖν τοι χοῆν βίου λίαν βροτούς·
 οὐδὲ στέγην γὰρ ἧς κατηρεφεῖς δόμοι
 καλῶς ἀκριβώσκειαν· εἰς δὲ τὴν τύχην
 πεσοῦσ' ὅσῃν σὺ πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκεῖς; 470
 ἀλλ' εἰ τὰ πλείω χρηστὰ τῶν κακῶν ἔχεις,
 ἄνθρωπος οὔσα κάρτα γ' εὖ πράξειαις ἄν.
 ἀλλ' ὦ φίλη παῖ, λῆγε μὲν κακῶν φρενῶν,
 λῆξον δ' ὑβρίζουσ'· οὐ γὰρ ἄλλο πλὴν ὕβρις
 τάδ' ἐστὶ, κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν· 475
 τόλμα δ' ἐρῶσα· θεὸς ἐβουλήθη τάδε.
 νοσοῦσα δ' εὖ πως τὴν νόσον καταστρέφου.
 εἰσὶν δ' ἐπ' ὁδῶν καὶ λόγοι θελκτήριοι·
 φανήσεται τι τῆσδε φάρμακον νόσου.
 ἦ τὰρ' ἂν ὀψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἄν, 480
 εἰ μὴ γυναῖκες μηχανὰς εὐρήσομεν.
- ΧΟ.** Φαίδρα, λέγει μὲν ἦδε χρησιμώτερα
 πρὸς τὴν παροῦσαν συμφορὰν, αἰνῶ δὲ σέ.
 ὁ δ' αἰνὸς οὗτος δυσχερέστερος λόγων
 τῶν τῆσδε καὶ σοὶ μᾶλλον ἀλγίων κλύειν. 485
- ΦΑΙ.** τοῦτ' ἔσθ' ὃ θνητῶν εὖ πόλεις οἰκουμένας
 δόμους τ' ἀπόλλυσ', οἱ καλοὶ λίαν λόγοι.
 σὺ γὰρ τι τοῖσιν ὥστ' τερπνὰ χοῆν λέγειν,
 ἀλλ' ἐξ ὅτου τις εὐκλεῆς γενήσεται.
- ΤΡ.** τί σεμνομυθεῖς; οὐ λόγων εὐσχημόνων 490
 δεῖ σ', ἀλλὰ τάνδρὸς ὡς τάχος διυστέον,
 τὸν εὐθὺν ἐξειπόντας ἀμφὶ σοῦ λόγον.
 εἰ μὲν γὰρ ἦν σοι μὴ πλὴν συμφοραῖς βίος
 [τοιαῖσδε, σῶφρων δ' οὐσ' ἐτύγχανες γυνή,

οὐκ ἂν ποτ' εὐνῆς οὖνεχ' ἡδονῆς τε σῆς] 495
 πῶς ἦγον ἂν σε δεῦρο; νῦν δ' ἄγων μέγας
 σῶσαι βίον σόν, οὐκ ἐπίφθονον τόδε.

ΦΑΙ. ὦ δεινὰ λέξασ', οὐχὶ συγκλήσεις στόμα
 καὶ μὴ μεθήσεις αὐτίς αἰσχίστους λόγους;

ΤΡ. [αἰσχρ', ἀλλ' ἀμείνω τῶν καλῶν τὰδ' ἐστὶ σοι.] 500
 κρείσσον δὲ τοῦργον, εἴπερ ἐκσῶσει γέ σε,
 ἢ τοῦνομ' ᾧ σὺ κατθανεῖ γαυρουμένη.

ΦΑΙ. καὶ μὴ σε πρὸς θεῶν, εὖ λέγεις γάρ, αἰσχρὰ δέ,
 πέρα προβῆς τῶνδ'· ὥς ὑπείργασμαι μὲν οὐ
 ψυχὴν ἔρωτι, τᾶσχα δ' ἦν λέγῃς καλῶς, 505
 εἰς τοῦθ' ὃ φεύγω νῦν ἀναλωθήσομαι.

ΤΡ. εἴ τοι δοκεῖ σοι, χρῆν μὲν οὐ σ' ἀμαρτάνειν·
 εἰ δ' οὖν, πιθοῦ μοι· δευτέρα γὰρ ἡ χάρις.
 ἔστιν κατ' οἴκους φίλτρα μοι θελκτήρια
 ἔρωτος, ἥλθε δ' ἄρτι μοι γνώμης ἔσω, 510
 ἃ σ' οὔτ' ἐπ' αἰσχροῖς οὔτ' ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν
 παύσει νόσου τῆσδ', ἦν σὺ μὴ γένη κακῇ.
 [δεῖ δ' ἐξ ἐκείνου δῆ τι τοῦ ποθομένου
 σημεῖον, ἢ λόγον τιν' ἢ πέπλων ἅπο
 λαβεῖν, συνάψαι τ' ἐκ δυοῖν μίαν χάριν.] 515

ΦΑΙ. πότερα δὲ χριστὸν ἢ ποτὸν τὸ φάρμακον;

ΤΡ. οὐκ οἶδ'· ὄρασθαι, μὴ μαθεῖν βούλον, τέκνον.

ΦΑΙ. δέδοικ' ὅπως μοι μὴ λίαν φανῆς σοφῇ.

ΤΡ. πάντ' ἂν φοβηθεῖς ἴσθι· δειμαίνεις δὲ τί;

ΦΑΙ. μὴ μοι τι Θησέως τῶνδε μηνύσης τόκφ. 520

ΤΡ. ἔασον, ὦ παῦ· ταῦτ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
 μόνον σὺ μοι, δέσποινα ποντία Κύπρι,
 συνεργὸς εἶης. τᾶλλα δ' οἷ' ἐγὼ φρονῶ
 τοῖς ἔνδον ἡμῖν ἀρκέσει λέξαι φίλοις.

ΧΟ. Ἐρως Ἐρως, ὃ κατ' ὁμμάτων στρ. 525

525 — 534 = 535 — 544

στάξεις πόθον, εἰσάγων γλυκεῖαν
 ψυχᾷς χάριν οὓς ἐπιστρατεύσῃ,
 μή μοί ποτε σὺν κακῷ φανείης
 μηδ' ἄρρουθμος ἔλθοις.

οὔτε γὰρ πυρὸς οὔτ'
 ἄστρον ὑπέρτερον βέλος,
 οἷον τὸ τᾶς Ἀφροδίτας
 ἴησιν ἐκ χειρῶν

530

Ἔρως ὁ Διὸς παῖς.

ἄλλως ἄλλως παρὰ τ' Ἀλφεῷ
 Φοίβου τ' ἐπὶ Πυθίοις τεράμοις
 βούταν φόνον Ἑλλάς αἰ' ἀέξει·

ἀντ. 535

Ἔρωτα δὲ τὸν τύραννον ἀνδρῶν,
 τὸν τᾶς Ἀφροδίτας

φιλτάτων θαλάμων

540

κληδοῦχον, οὐ σεβίζομεν,
 πέρθοντα καὶ διὰ πάσας
 ἰόντα συμφορᾶς

θνατοῖς, ὅταν ἔλθῃ.

τὰν μὲν Οἰχαλίᾳ

στρ. 545

πῶλον ἄξυγα λέκτρον

ἄνανδρον τὸ πρὶν καὶ ἄνυμφον, οἰκῶν

ξεύξας' ἅπ' εἰρεσίᾳ,δρομάδα

τὰν Ἄιδος ὥστε Βάκχαν,

550

σὺν αἵματι, σὺν καπνῷ

φονίοις θ' ὑμεναίοις

Ἀλκμήνας τόκῳ Κύπρις ἐξέδωκεν·

ὦ τλάμων ὑμεναίων.

ὦ Θήβας Ιερὸν

ἀντ. 555

τεῖχος, ὦ στόμα Δίρκας,

συνείπαιτ' ἂν ἂ Κύπρις οἷον ἔρπει.

545 — 554 = 555 — 564

βροντᾷ γὰρ ἀμφιπύρρῳ τοκάδα

τὰν Διογόνιο Βάκχου

560

νυμφευσαμέναν πότμῳ

φονίῳ κατέλυσεν.

δεινὰ γὰρ πάντα γ' ἐπιπνεῖ, μέλισσα δ'

οἷα τις πεπότηται.

ΦΑΙ. σιγήσατ', ὦ γυναῖκες· ἐξειργάσμεθα.

565

ΧΟ. τί δ' ἔστι, Φαίδρα, δεινὸν ἐν δόμοισι σοῖς;

ΦΑΙ. ἐπίσχετ'· αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω.

ΧΟ. σιγῶ· τὸ μέντοι φροῖμιον κακὸν τόδε.

ΦΑΙ. ἰὼ μοι, αἰαῖ αἰαῖ·

ὦ δυστάλαινα τῶν ἐμῶν παθημάτων.

570

ΧΟ. τίνα θροεῖς αὐδάν; τίνα βοᾷς λόγον;

ἔνεπε τίς φοβεῖ σε φάμα, γύναι,

φρένας ἐπίσσυτος.

ΦΑΙ. ἀπωλόμεσθα. ταῖσδ' ἐπιστάσαι πύλαις
ἀκούσαθ'· οἷος κέλαδος ἐν δόμοις πίτνει.

575

ΧΟ. σὺ παρὰ κλῆθρα· σοὶ μέλει πομπίμα

φάτις δωμάτων.

ἔνεπε δ' ἔνεπέ μοι, τί ποτ' ἔβα κακόν;

580

ΦΑΙ. ὁ τῆς φιλίππου παῖς Ἀμαξόνοιο βοᾷ

Ἰππόλυτος, αὐδῶν δεινὰ πρόσπολον κακά.

ΧΟ. ἄχ' ἂν μὲν κλύω, σαφὲς δ' οὐκ ἔχω

585

γεγωνεῖν ὅπα

διὰ πύλας ἔμολεν ἔμολε σοὶ βοά.

ΦΑΙ. καὶ μὴν σαφῶς γε τὴν κακῶν προμνήστριαν,

τὴν δεσπότου προδοῦσαν ἑξαυδᾷ λέχος.

590

ΧΟ. ὦ μοι ἐγὼ κακῶν· προδέδοσαι, φίλα.

τί σοι μήσομαι;

τὰ κρύπτ' ἄρα πέφηνε, διὰ δ' ὄλλυσαι

ΦΑΙ. αἰαῖ, ἔ, ἔ.

ΧΟ. πρόδοτος ἐκ φίλων.

595

- ΦΑΙ. ἀπώλεσέν μ' εἰποῦσα συμφορὰς ἐμάς,
φίλωσ, καλῶς δ' οὐ τήνδ' ἰωμένη νόσον.
- ΧΟ. πῶς οὖν; τί δράσεις, ὦ παθοῦς' ἀμήχανα;
- ΦΑΙ. οὐκ οἶδα πλὴν ἓν, κατθανεῖν ὅσον τάχος
τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄκος μόνον. 600
- ΙΠ. ὦ γαῖα μητέρα ἡλίου τ' ἀναπτυχαί,
οἶων λόγων ἄρρητον εἰσήκουσ' ὅπα.
- ΤΡ. σιγήσον, ὦ παῖ, πρὶν τιν' αἰσθέσθαι βοῆς.
- ΙΠ. οὐκ ἔστ' ἀκούσας δεῖν' ὅπως σιγήσομαι.
- ΤΡ. ναὶ πρὸς σε τῆς σῆς δεξιᾶς εὐωλένου. 605
- ΙΠ. οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα μηδ' ἄψαι πέπλων;
- ΤΡ. ὦ πρὸς σε γονάτων, μηδαμῶς μ' ἐξεργάση.
- ΙΠ. τί δ', εἶπερ ὥς φῆς μηδὲν εἰρηκας κακόν;
- ΤΡ. ὁ μῦθος, ὦ παῖ, κοινὸς οὐδαμῶς ὅδε.
- ΙΠ. τά τοι κάλ' ἐν πολλοῖσι κάλλιον λέγειν. 610
- ΤΡ. ὦ τέκνον, ὅρκους μηδαμῶς ἀτιμάσης.
- ΙΠ. ἡ γλῶσσ' ὁμῶμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.
- ΤΡ. ὦ παῖ, τί δράσεις; σοὺς φίλους διεργάσει;
- ΙΠ. ἀπέπτυσ'· οὐδεις ἄδικός ἐστί μοι φίλος. 614
- ΤΡ. σύγγνωθ'· ἀμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώπους, τέκνον.
- ΙΠ. ὦ Ζεῦ, τί δὴ κίβδηλον ἀνθρώποις κακὸν
γυναῖκας εἰς φῶς ἡλίου κατρώκισας;
εἰ γὰρ βρότειον ἤθελες σπεῖραι γένος,
οὐκ ἐκ γυναικῶν χρὴν παρασχέσθαι τόδε,
ἀλλ' ἀντιθέοντας σοῖσιν ἐν ναοῖς βροτούς 620
ἢ χρυσὸν ἢ σίδηρον ἢ χαλκοῦ βάρος
παίδων πρίσθαι σπέρμα, τοῦ τιμήματος
τῆς ἀξίας ἕκαστον· ἐν δὲ δώμασι
ναίειν ἐλευθέροισι θηλειῶν ἄτερο.
[νῦν δ' εἰς δόμους μὲν πρῶτον ἄξεσθαι κακὸν 625
μέλλοντες ὄλβον δωμάτων ἐκτίνομεν.]
τούτῳ δὲ δῆλον ὥς γυνὴ κακὸν μέγα

προσθεῖς γὰρ ὁ σπείρας τε καὶ θρέψας πατήρ
 φερνὰς ἀπώκισ', ὡς ἀπαλλαχθῇ κακοῦ·
 ὁ δ' αὖ λαβὼν ἀτηρόν εἰς δόμους φυντόν 630
 γέγηθε κόσμον προστιθεὶς ἀγάματι
 καλὸν κακίστῳ καὶ πέπλοισιν ἐκπονεῖ
 δύστηνος, ὄλβον δωμάτων ὑπεξελών.
 ἔχει δ' ἀνάγκην, ὥστε κηδεύσας καλοῖς
 γαμβροῖσι χαίρων σῶζεται πικρὸν λέχος, 635
 ἢ χρηστὰ λέκτρα, πενθεροὺς δ' ἀνωφελεῖς
 λαβὼν πιέζει τὰγαθῷ τὸ δυστυχές.
 ῥᾶστον δ' ὅτ' τὸ μηδέν, ἀλλ' ἀνωφελὲς
 εὐηθία κατ' οἶκον ἴδρυνται γυνή.
 σοφὴν δὲ μισῶ· μὴ γὰρ ἐν γ' ἐμοῖς δόμοις 640
 εἴη φρονοῦσα πλεῖον ἢ γυναιῖκα χρή.
 τὸ γὰρ κακοῦργον μᾶλλον ἐντίκτει Κύπρις
 ἐν ταῖς σοφαῖσιν· ἢ δ' ἀμήχανος γυνή
 γνώμη βραχεῖα μωρίαν ἀφηρεῖται.
 χορὴν δ' εἰς γυναιῖκα πρόσπολον μὲν οὐ περᾶν, 645
 ἄφθογγα δ' αὐταῖς συγκατοικίξειν δάκη
 θηρῶν, ἵν' εἴχον μῆτε προσφωνεῖν τινα
 μήτ' ἐξ ἐκείνων φθέγμα δεξασθαι πάλιν.
 νῦν δ' αἰ μὲν ἐνδον δρῶσιν αἰ κακαὶ κακὰ
 βουλευμέατ', ἐξω δ' ἐκφέρουσι πρόσπολοι. 650
 ὡς καὶ σύ γ' ἡμῖν πατρός, ὦ κακὸν κᾶρα,
 λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγὰς·
 ἀγῶ ὅυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόροξομαι,
 εἰς ὧτα κλύζων. πῶς ἂν οὖν εἴην κακός,
 ὃς οὐδ' ἀκούσας τοιάδ' ἀγνεύειν δοκῶ; 655
 εὖ δ' ἴσθι, τοῦμόν σ' εὐσεβὲς σῶζει, γύναι·
 εἰ μὴ γὰρ ὄρκους θεῶν ἄφρακτος ἤρθεθην,
 οὐκ ἂν ποτ' ἔσχον μὴ οὐ τὰδ' ἐξειπεῖν πατρί.
 νῦν δ' ἐκ δόμων μὲν, ἔστ' ἂν ἐκδημος χθονὸς

Θησεύς, ἄπειμι· σίγα δ' ἔχομεν στόμα. 660

θεάσομαι δὲ σὺν πατρὸς μολῶν ποδὶ

πῶς νῦν προσόψει καὶ σὺ καὶ δέσποινα σή·

τῆς σῆς δὲ τύλῃς εἶσομαι γεγευμένος.

ὄλοισθε. μισῶν δ' οὔ ποτ' ἐμπλησθήσομαι 665

γυναικας, οὐδ' εἴ φησί τίς μ' αἰεὶ λέγειν·

αἰεὶ γὰρ οὖν πῶς εἰσι κάκειναι κακαί.

ἢ νῦν τις αὐτὰς σωφρονεῖν διδάξάτω,

ἢ ἡμ' ἐάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν αἰεὶ.

ΦΑΙ. τάλανες ὦ κακοτυχεῖς 670

γυναικῶν πότμοι.

τίν' αὖ νῦν τέχνην ἔχομεν ἢ λόγους 670

σφαλεῖσαι κάθαμμα λύειν λόγου;

ἐτύχομεν δίκας· ἰὼ γὰρ καὶ φῶς.

πᾶ ποτ' ἐξαλύξω τύχας;

πῶς δὲ πῆμα κρύψω, φίλαι;

τίς ἂν θεῶν ἄρωγός ἢ τίς ἂν βροτῶν 675

πάρεδρος ἢ ξυνεργός ἀδίκων ἔργωι

φανείη; τὸ γὰρ παρ' ἡμῖν πάθος

παρὸν δυσεκπέραντον ἔρχεται βίου.

κακοτυχεστάτα γυναικῶν ἐγώ.

ΧΟ. φεῦ φεῦ· πέπρακται, κοῦ κατώρθωνται τέχναι, 680

δέσποινα, τῆς σῆς προσπόλου, κακῶς δ' ἔχει.

ΦΑΙ. ὦ παγκ ακίστη καὶ φίλων διαφθορεῦ,

οἷ' εἰργάσω με. Ζεὺς σ' ὁ γεννήτωρ ἐμὸς

πρόρριζον ἐκτρίψειεν οὐτάσας πυρί.

οὐκ εἶπον, οὐ σῆς προυνοησάμην φρενός, 685

σιγαῖν ἐφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακύνομαι;

σὺ δ' οὐκ ἀνέσχου· τοιγὰρ οὐκέτ' εὐκλεεῖς

θανούμεθ'. ἀλλὰ δεῖ με δὴ καινῶν λόγων.

οὔτος γὰρ ὁργῇ συντεθηγμένος φρένας

ἐρεῖ καθ' ἡμῶν πατρὶ σὰς ἁμαρτίας, 690

πλήσει δὲ πᾶσαν γαῖαν αἰσχίστων λόγων.
ὅλοιο καὶ σὺ χῶστις ἄκοντας φίλους
πρόθυμός ἐστι μὴ καλῶς εὐεργετεῖν.

ΤΡ. δέσποιν', ἔχεις μὲν τὰμὰ μέμψασθαι κακὰ· 695
τὸ γὰρ δάκνον σου τὴν διάγνωσιν κρατεῖ.
ἔχω δὲ καὶ πρὸς τὰδ', εἰ δέξει, λέγειν.
ἔθρεψά σ' εὖνους τ' εἰμί· τῆς νόσου δέ σοι
ζητοῦσα φάρμακ' εὖρον οὐχ ἄβουλόμην.
εἰ δ' εὖ γ' ἐπράξα, κάρτ' ἂν ἐν σοφοῖσιν ᾦν· 700
πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεντήμεθα.

ΦΑΙ. ἦ καὶ δίκαια ταῦτα κἄξαρκούντά μοι,
τρῶσασαν ἡμᾶς εἴτα συγχωρεῖν λόγοις;

ΤΡ. μακροηγοροῦμεν· οὐκ ἐσιοφρόνουσι ἐγὼ, 705
ἀλλ' ἐστι καὶ τῶνδ' ὥστε σωθῆναι, τέκνον.

ΦΑΙ. παῦσαι λέγουσα· καὶ τὰ πρὶν γὰρ οὐ καλῶς
παρήνεσάς μοι κἀπεχείρησας κακὰ.
ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπελθε καὶ σαντῆς πέρι
φρόντιξ'· ἐγὼ δὲ τὰμὰ θήσομαι καλῶς.
ὑμεῖς δέ, παῖδες εὐγενεῖς Τροιζήνιαι, 710
τοσόνδε μοι παράσχετ' ἐξαιτουμένη,
σιγῇ καλύπτειν ἀνθ' ἃδ' εἰσηκούσατε.

ΧΟ. ὅμνυμι σεμνὴν Ἀρτεμιν Διὸς κόρην,
μηδὲν κακῶν σῶν εἰς φάος δειλεῖν ποτέ.

ΦΑΙ. καλῶς ἔλεξας. ἐν δὲ προτρέπουσ' ἐγὼ 715
εὖρημα [δῆτα] τῆσδε συμφορᾶς ἔχω,
ὥστ' εὐκλεᾶ μὲν παισὶ προσθεῖναι βίον,
αὐτῇ τ' ὄνασθαι πρὸς τὰ νῦν πεπιτωκότα.
οὐ γάρ ποτ' αἰσχυρῶ γε Κρησίους δόμους,
οὐδ' εἰς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι 720
αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις οὔνεκα ψυχῆς μιᾶς.

ἰρεῖ δὲ Πιτθεῖ τῷ γέροντι συμφορᾶς,

681

ΧΟ. μέλλεις δὲ δὴ τι δοῶν ἀνήκεστον κακόν;

ΦΑΙ. θανεῖν· ὅπως δέ, τοῦτ' ἐγὼ βουλεύσομαι.

ΧΟ. εὖφημος ἴσθι.

ΦΑΙ. καὶ σύ γ' εὖ με νοουθέτει.

ἐγὼ δὲ Κύπριν, ἥπερ ἐξόλλυσί με, 725

ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ

τέρψω· πικροῦ δ' ἔρωτος ἥσσηθήσομαι.

ὅτ' αὖ κακόν γε χᾶτέρω γενήσομαι

θανοῦς, ἵν' εἰδῇ μὴ' πλὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς

ὑψηλὸς εἶναι· τῆς νόσου δὲ τῆσδέ μοι 730

κοινῇ μετασχὼν σωφρονεῖν μαθήσεται.

ΧΟ. ἡλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γενοίμαν, στρ.

ἵνα με περοῦσσαν ὄρονιν

θεὸς ἐνὶ ποταναῖς ἀγέλαις θείῃ.

ἄρ' θείην δ' ἐπὶ πόντιον 735

κῦμα τὰς Ἀδριηνᾶς

ἄκτᾶς Ἡριδανοῦ θ' ὕδωρ·

ἐνθα πορφύρεον σταλάσσουσ'

εἰς οἶδμα πατρὸς τάλαιναι

κόραι Φαέθοντος οἴκτῳ δακρύων 740

τὰς ἡλεκτροφαεῖς ἀυγὰς.

Ἐσπερίδων δ' ἐπὶ μηλόσπορον ἄκτ' ἀντ.

ἀνύσαιμι τᾶν ἀοιδῶν,

ἵν' ὁ ποντομέδων πορφυρέας λίμνας

ναύταις οὐκέθ' ὁδὸν νέμει, 745

σεμνὸν τέρμονα ναίων

οὐρανοῦ, τὸν Ἄτλας ἔχει,

κρηναί τ' ἀμβρόσιαι χέονται

Ζηνὸς μελάθρων παρὰ κοίταις,

ἵν' ὀλβιόδωρος αὔξει ξαθέα 750

χθὼν εὐδαιμονίαν θεοῖς.

732 — 741 = 742 — 751

- ὦ λευκόπτερε Κρησία
 πορθμῖς, ἃ διὰ πόντιον
 κῦμ' ἄλιτυπον ἄλμας
 ἐπόρευσας ἐμὴν ἀνασσαν
 ὀλβίων ἀπ' οἴκων,
 κακονυμφοτάταν ὄνασιν.
 ἦ γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων ἦ
 Κρησίας ἐκ γᾶς δύσορνις
 ἔπτατ' ἐπὶ κλεινὰς Ἀθήνας,
 Μουνύχου δ' ἀκταῖσιν ἐκδή-
 σαντο πλεκτὰς πεισμάτων ἀρ-
 χὰς ἐπ' ἀπείρου τε γᾶς ἔβασαν.
 ἀνθ' ὧν οὐχ ὀσίων ἐρώ-
 των δεινᾷ φρένας Ἀφροδί-
 τας νόσῳ κατεκλάσθη·
 χαλεπᾷ δ' ὑπέραντλος οὔσα
 συμφορᾷ, τεράμνων
 ἀπὸ νυμφιδίων κρεμαστὸν
 ἄψεται ἀμφὶ βρόχον λευ-
 κᾷ καθαρομόξουσα δείρα,
 δαίμονα στυγνὰν καταιδε-
 σθεῖσα τὰν τ' εὐδοξον ἀνθαι-
 ρουμένα φάμαν ἀπαλλάσ-
 σουσά τ' ἀλγεινὸν φρενῶν ἔρωτα.
 ΕΞ. ἰὸν ἰὸν·
 βοηδρομεῖτε πάντες οἱ πέλας δόμων·
 ἐν ἀγγόναῖς δέσποινα, Θησέως δάμαρ.
 ΧΟ. φεῦ φεῦ, πέπρακται· βασιλῆς οὐκέτ' ἔστι δὴ
 γυνή, κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἡρτημένη.
 ΕΞ. οὐ σπεύσει; οὐκ οἴσει τις ἀμφιδέξιον
 σίδηρον, ᾧ τόδ' ἄμμα λύσομεν δέρης;

752—763 = 764—775

ΗΜΙΧ. φίλαι, τί δρῶμεν; ἢ δοκεῖ περᾶν δόμους
 λῦσαι τ' ἄνασσαν ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων;

ΗΜΙΧ. τί δ'; οὐ πάρεσι πρόσπολοι νεανίαι;
 τὸ πολλὰ πράσσειν οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ βίον. 785

ΕΞ. ὀρθώσατ' ἐκτείναντες ἄθλιον νέκυν,
 πικρὸν τόδ' οἰκούρημα δεσπόταις ἐμοῖς.

ΧΟ. ὄλωλεν ἡ δύστηνος, ὥς κλύω, γυνή·
 ἥδη γὰρ ὥς νεκρὸν νιν ἐκτείνουσι δῆ.

ΘΗ. γυναικες, ἴστε τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή;
 ἥχῳ βαρεῖα προσπόλων μ' ἀφίκετο. 790

οὐ γὰρ τί μ' ὥς θεωρὸν ἄξιοι δόμος
 πύλας ἀνοίξας εὐφρόνως προσεννέπειν.

μὲν Πιθίδος τι γῆρας εἰργασται νέον;
 πρόσσω μὲν ἥδη βίотος, ἀλλ' ὅμως ἐτ' ἂν 795

λυπηρὸς ἡμῖν τούσδ' ἂν ἐκλίποι δόμους.

ΧΟ. οὐκ εἰς γέροντες ἥδε σοι τείνει τύχη,
 Θησεῦ· νέοι θανόντες ἀλγυνοῦσί σε.

ΘΗ. οἶμοι· τέκνων μοι μή τι συλᾶται βίος;
 ΧΟ. ζῶσιν, θανούσης μητρὸς ὥς ἄλγιστά σοι. 800

ΘΗ. τί φῆς; ὄλωλεν ἄλοχος; ἐκ τίνος τύχης;
 ΧΟ. βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνῃς ἀνήψατο.

ΘΗ. λύπη παχνωθεῖς ἢ ἀπὸ συμφορᾶς τίνος;
 ΧΟ. τοσοῦτον ἴσμεν· ἄρτι γὰρ ἀγὼ δόμοις,

Θησεῦ, πάρεμι σὼν κακῶν πενθήτρια. 805

ΘΗ. αἰᾶτ'· τί δῆτα τοῖσδ' ἀνέστεμμαι κάρα
 πλεκτοῖσι φύλλοις, δυστυχῆς θεωρὸς ὢν;

χαλᾶτε κληῖθρα, πρόσπολοι, πυλωμάτων,
 ἐκλύεθ' ἄρμους, ὥς ἴδω πικρὰν θέαν

γυναικός, ἥ με κατθανοῦσ' ἀπώλεσεν. 810

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ τάλαινα μελέων κακῶν·
 ἔπαθες, εἰργάσω

τοσοῦτον ὥστε τούσδε συγχέαι δόμους.

αἰαῖ τόλμας, ὧ βιαίως θανοῦσ'
ἀνοσίφ τε συμφορᾷ, σᾶς χειρὸς
πάλαισμα μελέας.

815

ΘΗ. τίς ἄρα σάν, τάλαιν', ἀμαυροῦ ξωάν;
ὥμοι ἐγὼ πόνων· ἔπαθον, ὧ πόλις, στρ.

τὰ μάκιστ' ἐμῶν κακῶν, ὧ τύχα,
ὥς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεστάθης,
κηλὶς ἄφραστος ἐξ ἀλαστόρων τινός.

820

κατακονὰ μὲν οὖν ἀβίωτος βίου·
κακῶν δ' ὧ τάλας πέλαγος εἰσορῶ
τοσοῦτον ὥστε μήποτ' ἐκνεῦσαι πάλιν
μηδ' ἐκπερᾶσαι κύμα τῆσδε συμφορᾶς.

826

τίνα λόγον τάλας, τίνα τύχαν σέθεν
βαρύντομον, γύναι, προσευδῶν τύχῃ;
ὄρνις γὰρ ὥς τις ἐκ χειρῶν ἄφαντος εἶ,
πήδημ' ἐς Αἶδου κραιπνὸν ὀρμήσασά μοι.

830

αἰαῖ αἰαῖ, μέλεα μέλεα τάδε πάθῃ.
πρόσωθεν δέ ποθεν ἀνακομίζομαι
τύχαν δαιμόνων

ἀμπλακίαισι τῶν πάροιθέν τινος.

ΧΟ. οὐ σοὶ τάδ', ὦναξ, ἦλθε δὴ μόνῃ κακᾷ·
πολλῶν μετ' ἄλλων δ' ὄλεσας κεδνὸν λέχος.

835

ΘΗ. τὸ κατὰ γᾶς θέλω, τὸ κατὰ γᾶς κνέφας ἀντ.
μετοικεῖν σκότῳ θανῶν ὁ τλάμων,

τῆς σῆς στερηθεὶς φιλιότης ὁμιλίας·
ἀπώλεσας γὰρ μᾶλλον ἢ κατέφθισο.

τίνα κλύω; πόθεν θανάσιμος τύχα
γύναι, σὰν ἔβα, τάλαινα, καρδίαν;

840

εἴποι τις ἂν τὸ πραχθέν, ἢ μάτην ὄχλον
στέγει τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν;

ἐκλύεθ' ἀρμούς, ὥς ἴδω πικρὰν θέαν.

825

817—829=836—847

ᾧμοι μοι σέθεν * * * * *

μέλεος, οἷον εἶδον ἄλγος δόμων,
οὐ τλητὸν οὐδὲ ῥητόν· ἀλλ' ἀπωλόμην·
ἔρημος οἶκος, καὶ τέκν' ὀρφανεύεται.

ΧΟ. ἔλιπες ἔλιπες, ᾧ φίλα
γυναικῶν ἀρίστα θ' ὀπόσας ἐφορᾷ
φρέγγος ἀελίου τε καὶ
νυκτὸς ἀστερωπὸς σελάνα.

τάλας, ᾧ τάλας· ὅσον κακὸν ἔχει δόμος.
δάκρυσί μου βλέφαρα
καταχυνθέντα τέγγεται σᾶ τύχα·
τὸ δ' ἐπὶ τῷδε πῆμα φρίσσω πάλαι.

ΘΗ. ἔα ἔα·

τί δὴ ποθ' ; ἦδε δέλτος ἐκ φίλης χειρὸς
ἡρτημένη θέλει τι σημεῖναι νέον ;
ἀλλ' ἢ λέχους μοι καὶ τέκνων ἐπιστολὰς
ἔγραψε· ἢ δύστηνος ἐξαιτουμένη ;
θάρσει, τάλαινα· λέκτρα γὰρ τὰ Θησέως
οὐκ ἔστι δᾶμά θ' ἥτις εἴσεισιν γυνή.
καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης χρυσηλάτου
τῆς οὐκέτ' οὔσης τῇσδε προσσαίνουσί με.
φρό', ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων
ἰδὼ τί λέξαι δέλτος ἦδε μοι θέλει.

ΧΟ. φεῦ φεῦ· * τόδ' αὖ νεοχμὸν ἐκδοχαῖς
ἐπιφέρει θεὸς κακόν. ἔμοι μὲν οὖν
ἀβίотος βίου τύχα πρὸς τὸ κρανθῆν εἴη τυχεῖν.
ὀλομένους γάρ, οὐκέτ' ὄντας λέγω,
φεῦ φεῦ, τῶν ἐμῶν τυράννων δόμους.

ᾧ δαῖμον, εἴ πως ἔστι, μὴ σφῆλῃς δόμους,
αἰτουμένης δὲ κλυθί μου· πρὸς γάρ τινος
οἴωνόν ὥστε μάντις εἰσορῶ [κακόν].

- ΘΗ.** οἶμοι· τόδ' οἶον ἄλλο πρὸς κακῷ κακόν,
οὐ τλητὸν οὐδὲ λεκτόν. ὦ τάλας ἐγώ. 875
- ΧΟ.** τί χρῆμα; λέξον, εἰ τί μοι λόγου μέτα.
- ΘΗ.** βοᾷ βοᾷ δέλτος ἄλαστα. πᾶ φύγω
βάρος κακῶν; ἀπὸ γὰρ ὀλόμενος οἴχομαι,
οἶον οἶον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος
φθεγγόμενον τλάμων. 880
- ΧΟ.** αἰαῖ, κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον.
- ΘΗ.** τόδε μὲν οὐκέτι στόματος ἐν πύλαις
καθέξω δυσεκπέραντον, ὀλοὸν
κακόν· ἰὼ πόλις.
Ἴππόλυτος εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἐτλη θιγεῖν
βία, τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμ' ἀτιμάσας.
ἀλλ' ὦ πάτερ Πόσειδον, ἄς ἐμοὶ ποτε
ἄρᾳς ὑπέσχου τρεῖς, μιᾷ κατέργασαι
τούτων ἐμὸν παῖδ', ἡμέραν δὲ μὴ φύγοι
τήνδ', εἴπερ ἡμῖν ὥπασας σαφεῖς ἄρᾳς. 885
- ΧΟ.** ἄναξ, ἀπεύχον ταῦτα πρὸς θεῶν πάλιν·
γνώσει γὰρ αὐθις ἀμπλακὼν. ἐμοὶ πιθοῦ.
- ΘΗ.** οὐκ ἔστι· καὶ πρὸς γ' ἐξελῶ σφε τῆσδε γῆς,
δυοῖν δὲ μοίραιν θανάτῳ πεπλήγεται·
ἢ γὰρ Ποσειδῶν αὐτὸν εἰς Αἰδοῦ δόμους
θανόντα πέμψει τὰς ἐμὰς ἄρᾳς σέβων,
ἢ τῆσδε χώρας ἐκπεσὼν ἀλώμενος
ξένην ἐπ' αἶαν λυπρὸν ἀντλήσει βίον. 890
- ΧΟ.** καὶ μὴν ὃδ' αὐτὸς παῖς σὸς εἰς καιρὸν πάρα,
Ἴππόλυτος· ὀργῆς δ' ἐξαυεῖς κακῆς, ἄναξ
Θησεῦ, τὸ λῶστον σοῖσι βούλευσαι δόμοις.
- ΙΠ.** κραυγῆς ἀκούσας σῆς ἀφικόμην, πάτερ,
σπουδῇ· τὸ μέντοι πρᾶγμ' ἐφ' ᾧτινι στένεις
οὐκ οἶδα, βουλοίμην δ' ἂν ἐκ σέθεν κλύειν.
ἔα, τί χρῆμα; σῆν δάμαρθ' ὄρω, πάτερ, 905

- νεκρόν· μεγίστου θαύματος τόδ' ἄξιον·
 ἦν ἀρτίως ἔλειπον, ἢ φάος τόδε
 οὐπω χρόνον παλαιὸν εἰσεδέσκετο.
 τί χρῆμα πάσχει; τῷ τρόπῳ διόλλυται;
 πάτερ, πυθέσθαι βούλομαι σέθεν πάρα. 910
 σιγᾶς; σιωπῆς δ' οὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς·
 ἢ γὰρ ποθοῦσα πάντα καρδία κλύειν
 καὶ τοῖς κακοῖσι λίχνος οὐς ἁλίσκεται.
 οὐ μὴν φίλους γε κἄτι μᾶλλον ἢ φίλους
 κρύπτειν δίκαιον σὰς πάτερ δυσπραξίας. 915
 ΘΗ. ὦ πόλλ' ἀμαρτάνοντες ἄνθρωποι μάτην,
 τί δὴ τέχνας μὲν μυρίας διδάσκετε
 καὶ πάντα μηχανᾷσθε ἀξέυροίσκετε,
 ἐν δ' οὐκ ἐπίστασθ' οὐδ' ἐθηράσασθ' πω,
 φρονεῖν διδάσκειν οἷσιν οὐκ ἔνεστι νοῦς; 920
 ΙΠ. δεινὸν σοφιστὴν εἶπας, ὅστις εὖ φρονεῖν
 τοὺς μὴ φρονοῦντας δυνατός ἐστ' ἀναγκάσαι.
 ἀλλ' οὐ γὰρ ἐν δέοντι λεπτοurgerεῖς, πάτερ,
 δέδοικα μὴ σου γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς.
 ΘΗ. φεῦ, χρῆν βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον 925
 σαφέες τι κεῖσθαι καὶ διάγνωσιν φρενῶν,
 ὅστις τ' ἀληθὴς ἐστίν ὅς τε μὴ φίλος·
 δισσᾶς τε φωνὰς πάντας ἀνθρώπους ἔχειν,
 τὴν μὲν δικαίαν, τὴν δ' ὅπως ἐτύγχανεν,
 ὥς ἢ φρονοῦσα τᾶδ' ἐξηλέγχετο 930
 πρὸς τῆς δικαίας, κοῦκ ἂν ἡπατώμεθα.
 ΙΠ. ἀλλ' ἢ τις εἰς σὸν οὐς με διαβαλὼν ἔχει
 φίλων, νοσοῦμεν δ' οὐδὲν ὄντες αἵτιοι;
 ἔκ τοι πέπληγμαι· σοὶ γὰρ ἐκπλήσσουσί με
 λόγοι παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν. 935
 ΘΗ. φεῦ τῆς βροτείας (ποῦ προβήσεται;) φρενός·
 τί τέρμα τόλμης καὶ θράσους γενήσεται;

εἰ γὰρ κατ' ἀνδρὸς βίοντον ἐξογκώσεται,
 ὃ δ' ὕστερος τοῦ πρόσθεν εἰς ὑπερβολὴν
 πανοῦργος ἔσται, θεοῖσι προσβαλεῖν χθονὶ 940
 ἄλλην δεήσει γαῖαν, ἣ χωρήσεται
 τοὺς μὴ δικαίους καὶ κακοὺς πεφυκότας.
 σκέψασθε δ' εἰς τόνδ', ὅστις ἐξ ἐμοῦ γεγώς
 ἥσχυνε τὰ μὰ λέκτρα κάξελέγχεται
 πρὸς τῆς θανούσης ἐμφανῶς κάκιστος ὢν. 945
 δείξον δ', ἐπειδὴ γ' εἰς μίασμ' ἐλήλυθας,
 τὸ σὸν πρόσωπον δεῦρ' ἐναντίον πατρὶ.
 σὺ δὴ θεοῖσιν ὥς περισσὸς ὢν ἀνὴρ
 ξύνει; σὺ σῶφρων καὶ κακῶν ἀκήρατος;
 οὐκ ἂν πιθοίμην τοῖσι σοῖς κόμποις ἐγὼ 950
 θεοῖσι προσθεὶς ἀμαθίαν φρονεῖν κακῶς.
 ἦδη νυν αὖχει καὶ δι' ἀψύχου βορᾶς
 σίτοις καπήλεν', Ὀρφέα τ' ἄνακτ' ἔχων
 βᾶκχενε πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνούς·
 ἐπεὶ γ' ἐλήφθης, τοὺς δὲ τοιούτους ἐγὼ 955
 φεύγειν προφωνῶ πᾶσι· θηρεύουσι γὰρ
 σεμνοῖς λόγοισιν, αἰσχρὰ μηχανώμενοι.
 τέθυγκεν ἦδε· τοῦτό σ' ἐκσώσειν δοκεῖς;
 ἐν τῷδ' ἀλίσκει πλείστον, ὃ κάκιστε σὺ·
 ποτοὶ γὰρ ὄρκοι κρείσσονες, τίνες λόγοι 960
 τῆσδ' ἂν γένοιεντ' ἄν, ὥστε σ' αἰτίαν φυγεῖν;
 μισεῖν σε φήσεις τήνδε καὶ τὸ δὴ νόθον
 τοῖς γνησίοις πολέμιον πεφυκέναι·
 κακὴν ἄρ' αὐτὴν ἔμπορον βίου λέγεις,
 εἰ δυσμενείᾳ σῇ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν. 965
 ἀλλ' ὥς τὸ μῶρον ἀνδράσιν μὲν οὐκ ἔνι,
 γυναιξὶ δ' ἐμπέφυκεν; οἶδ' ἐγὼ νέους
 οὐδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεστέρους,
 ὅταν ταράξῃ Κύπρις ἡβῶσαν φρένα·

- τὸ δ' ἄρσεν αὐτοὺς ὠφελεῖ προσκείμενον. 970
 νῦν οὖν τί ταῦτα σοῖς ἀμιλλῶμαι λόγοις
 νεκροῦ παρόντος μάρτυρος σαφεστάτου;
 ἔξερχε γαίης τῆσδ' ὅσον τάχος φυγὰς,
 καὶ μήτ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μόλης,
 μήτ' εἰς ὄρους γῆς ἧς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ. 975
 εἰ γὰρ παθὼν γε σοῦ τὰδ' ἥσσηθήσομαι,
 οὐ μαρτυρήσει μ' Ἴσθμιος Σίνις ποτὲ
 κτανεῖν ἑαυτόν, ἀλλὰ κομπάξειν μάτην,
 οὐδ' αἰ θαλάσση σύννομοι Σκειρωνίδες
 φήσουσι πέτραι τοῖς κακοῖς μ' εἶναι βαρύν. 980
 ΧΟ. οὐκ οἶδ' ὅπως εἶποιμ' ἂν εὐτυχεῖν τινα
 θνητῶν· τὰ γὰρ δὴ πρῶτ' ἀνέστραπται πάλιν.
 ΙΠ. πᾶτερ, μένος μὲν ξύστασις τε σῶν φρενῶν
 δεινὴ· τὸ μέντοι πρῶγμ' ἔχον καλοὺς λόγους,
 εἰ τις διαπτύξειεν, οὐ καλὸν τόδε. 985
 ἐγὼ δ' ἄκομψος εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον,
 εἰς ἥλικας δὲ κωλίγους σοφώτερος.
 ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδ'· οἱ γὰρ ἐν σοφοῖς
 φαῦλοι παρ' ὄχλῳ μουσικώτεροι λέγειν.
 ὅμως δ' ἀνάγκη, συμφορᾶς ἀφιγμένης, 990
 γλῶσσάν μ' ἀφειῖναι. πρῶτα δ' ἄρξομαι λέγειν,
 ὅθεν μ' ὑπῆλθες πρῶτον ὡς διαφθερῶν
 οὐκ ἀντιλέξοντ'. εἰσορᾶς φάος τόδε
 καὶ γαῖαν· ἐν τοῖσδ' οὐκ ἔνεστ' ἀνὴρ ἐμοῦ,
 οὐδ' ἦν σὺ μὴ φῆς, σωφρονέστερος γεγώς. 995
 ἐπίσταμαι γὰρ πρῶτα μὲν θεοὺς σέβειν,
 φίλοις τε χρῆσθαι μὴ ἀδικεῖν πειρωμένοις,
 ἀλλ' οἷσιν αἰδῶς μήτ' ἐπαγγέλλειν κακὰ
 μήτ' ἀνθυπουργεῖν αἰσχροῖς τοῖσι χρωμένοις·
 οὐκ ἐγγελαστὴς τῶν ὀμιλούντων, πᾶτερ, 1000
 ἀλλ' αὐτὸς οὐ παροῦσι κἀγγὺς ὢν φίλος.

ἐνὸς δ' ἄθικτος, ᾧ με νῦν ἔλαιν δοκεῖς·
 λέχους γὰρ εἰς τόδ' ἡμέρας ἀγνὸν δέμας.
 οὐκ οἶδα πρᾶξιν τήνδε πλὴν λόγῳ κλύων
 γραφῇ τε λεύσσων· οὐδὲ ταῦτα γὰρ σκοπεῖν 1005
 πρόθυμός εἰμι, παρθένον ψυχὴν ἔχων.
 καὶ δὴ τὸ σῶφρον τοῦμόν οὐ πείθει σ' ἴσως·
 δεῖ δὴ σε δεῖξαι τῷ τρόπῳ διεφθάρην.
 πότερα τὸ τῆσδε σῶμ' ἐκαλλιστεύετο
 πασῶν γυναικῶν; ἢ σὸν οἰκήσειν δόμον 1010
 ἐγκληρον εὐνήν προσλαβὼν ἐπήλπισα;
 μάταιος ἄρ' ἦν, οὐδαμοῦ μὲν οὖν φρονῶν.
 ἀλλ' ὥς τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σῶφροσιν;
 ἥκιστα γ', εἰ μὴ τὰς φρένας διέφθορε
 θνητῶν ὅσοισιν ἀνδάνει μοναρχία. 1015
 ἐγὼ δ' ἀγῶνας μὲν κρατεῖν Ἑλληνικοῦς
 πρῶτος θέλοιμ' ἄν, ἐν πόλει δὲ δεύτερος
 σὺν τοῖς ἀρίστοις εὐτυχεῖν ἀεὶ φίλοις.
 πρᾶσσειν τε γὰρ πάρεστι, κίνδυνός τ' ἀπὼν
 κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν. 1020
 ἐν οὐ λέλεκται τῶν ἐμῶν, τὰ δ' ἄλλ' ἔχεις·
 εἰ μὲν γὰρ ἦν μοι μάρτυς οἷός εἰμ' ἐγώ,
 καὶ τῆσδ' ὀρώσης φέγγος ἡγωνιζόμην,
 ἔργοις ἂν εἶδες τοὺς κακοὺς διεξιῶν.
 νῦν δ' ὄρκιόν σοι Ζῆνα καὶ πέδον χθονὸς 1025
 ὅμνυμι τῶν σῶν μήποθ' ἄψασθαι γάμων
 μηδ' ἂν θελῆσαι μηδ' ἂν ἐννοῖαν λαβεῖν.
 ἢ τᾶρ' ὀλοόμην ἀκλεῆς ἀνώνυμος,
 [ἀπολις ἄοικος, φυγὰς ἀλητεύων χθόνα,]
 καὶ μήτε πόντος μήτε γῆ δέξαιτό μου 1030
 σάρκας θανόντος, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ.
 εἰ δ' ἦδε δειμαίνουσ' ἐπώλεσεν βίον
 οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ γὰρ οὐ θέμις πέρα λέγειν.

- ἔσωφρόνησε δ' οὐκ ἔχουσα σωφρονεῖν,
 ἡμεῖς δ' ἔχοντες οὐ καλῶς ἐχρώμεθα. 1035
- ΧΟ. ἀρκοῦσαν εἶπας αἰτίας ἀποστροφῇν,
 ὄρκους παρασχών, πίστιν οὐ σμικράν, θεῶν.
- ΘΗ. ἄρ' οὐκ ἐπρόθεος καὶ γόης πέφυχ' ὅδε,
 ὅς τῃν ἐμὴν πέποιθεν εὐοργησίᾳ
 ψυχὴν κρατήσειν τὸν τεκόντ' ἀτιμάσας; 1040
- ΙΠ. καὶ σοῦ γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω, πάτερ·
 εἰ γὰρ σὺ μὲν παῖς ἦσθ', ἐγὼ δὲ σὸς πατήρ,
 ἔκτεινά τοί σ' ἂν κοῦ φνυγαῖς ἐξημίουν,
 εἶπερ γυναικὸς ἡξίους ἐμῆς θιγεῖν.
- ΘΗ. ὥς ἄξιον τόδ' εἶπας· οὐχ οὕτω θανεῖ,
 ὥσπερ σὺ σαυτῷ τόνδε προύθηκας νόμον·
 ταχὺς γὰρ Αἰδῆς ῥᾶστος ἀνδρὶ δυσσεβεῖ·
 ἀλλ' ἐκ πατρώας φνυγὰς ἀλητεύων χθονός
 [ξένην ἐπ' αἶαν λυπρὸν ἀντλήσεις βίον·
 μισθὸς γὰρ οὗτός ἐστιν ἀνδρὶ δυσσεβεῖ]. 1050
- ΙΠ. οἴμοι, τί δράσεις; οὐδὲ μηνυτὴν χρόνον
 δέξει καθ' ἡμῶν, ἀλλὰ μ' ἐξελεῖς χθονός;
- ΘΗ. πέραν γε πόντου τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν,
 εἰ πως δυναίμην, ὥς σὸν ἐχθαίρω κάρα.
- ΙΠ. οὐδ' ὄρκον οὐδὲ πίστιν οὐδὲ μάντεων 1055
 φήμας ἐλέγξας ἄκριτον ἐβαλεῖς με γῆς;
- ΘΗ. ἡ δέλτος ἦδε κλῆρον οὐ δεδεγμένη
 κατηγορεῖ σου πιστά· τοὺς δ' ὑπὲρ κάρα
 φοιτῶντας ὄρνεις πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.
- ΙΠ. ὦ θεοί, τί δῆτα τοῦμὸν οὐ λύω στόμα, 1060
 ὅστις γ' ὑφ' ὑμῶν, οὓς σέβω, διόλλυμαι;
 οὐ δῆτα· πάντως οὐ πίθοιμ' ἂν οὓς με δεῖ,
 μάτην δ' ἂν ὄρκους συγχέαιμ' οὓς ὤμοσα.
- ΘΗ. οἴμοι· τὸ σεμνὸν ὥς μ' ἀποκτείνει τὸ σόν.
 οὐκ εἰ πατρώας ἐκτὸς ὡς τάχιστα γῆς; 1065

- III. ποῖ δ' ἦθ' ὁ τλήμων τρέψομαι; τίνας ξένων
δόμους ἔσειμι τῇδ' ἐπ' αἰτία φυγῶν;
- ΘΗ. ὅστις γυναικῶν λυμεῖνας ἦδεται
ξένους κομίζων καὶ συνοικούρους κακῶν.
- III. αἰαῖ· πρὸς ἤπαρ δακρύων τ' ἐγγὺς τόδε, 1070
εἰ δὴ κακὸς γε φαίνομαι δοκῶ τέ σοι.
- ΘΗ. τότε στενάξειν καὶ προγιγνώσκειν σ' ἐχρῆν,
ὅτ' εἰς πατρῶαν ἄλοχον ὑβρίζειν ἔτλης.
- III. ὦ δῶματ', εἴθε φθιέγμα γηρύνσαισθέ μοι
καὶ μαρτυρήσαιτ' εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ. 1075
- ΘΗ. εἰς τοὺς ἀφώνους μάρτυρας φεύγεις σοφῶς·
τὸ δ' ἔργον οὐ λέγον σε μηνύει κακόν.
- III. φεῦ·
εἰθ' ἤν ἐμαυτὸν προσβλέπειν ἐναντίον
στάνθ', ὥς ἐδάκρυς' οἷα πάσχομεν κακά.
- ΘΗ. πολλῶ γε μᾶλλον σαυτὸν ἥσκησας σέβειν 1080
ἢ τοὺς τεκόντας ὅσια δρᾶν, δίκαιος ὢν.
- III. ὦ δυστάλαινα μήτερ, ὦ πικραὶ γοναί·
μηδεὶς ποτ' εἴη τῶν ἐμῶν φίλων νόθος.
- ΘΗ. οὐχ ἔλξετ' αὐτόν, ὁμῶες; οὐκ ἀκούετε
πάσαι ξενουῖσθαι τόνδε προυννέποντά με; 1085
- III. κλαίω τις αὐτῶν ἄρ' ἐμοῦ γε θίξεται·
σὺ δ' αὐτός, εἰ σοι θυμὸς, ἐξώθει χθονός.
- ΘΗ. δρᾶσω τάδ', εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείσει λόγοις·
οὐ γάρ τις οἶκος σῆς μ' ὑπέροχεται φυγῆς.
- III. ἄραρεν, ὥς ἔοικεν· ὦ τάλας ἐγώ· 1090
ὥς οἶδα μὲν ταῦτ', οἶδα δ' οὐχ ὅπως φράσω.
ὦ φιλότατη μοι δαιμόνων Αἰητοῦς κόρη
σύνθαικε συγκύναγε, φευξούμεσθα δὴ
κλεινὰς Ἀθήνας. ἀλλὰ χαίρετ', ὦ πόλις
καὶ γαί' Ἐρεχθίδεω· ὦ πέδον Τροϊζήνιον, 1095
ὥς ἐγκαθηβᾶν πόλλ' ἔχεις εὐδαίμονα,

χαῖρ'· ὕστατον γάρ σ' εἰσορῶν προσφθέγγομαι.
 ἴτ', ὦ νέοι μοι τῆσδε γῆς ὁμήλικες,
 προσείπαθ' ἡμᾶς καὶ προπέμψατε χθονός·
 ὥς οὐποτ' ἄλλον ἄνδρα σωφρονέστερον 1100
 ὕψεσθε, καὶ μὴ ταῦτ' ἐμῷ δοκεῖ πατρί.

ΧΟ. ἦ μέγα μοι τὰ θεῶν μελεδήμαθ', ὅταν φρένας
 ἔλθῃ, στρ.

λύπας παραιρεῖ·
 ξύνεσιν δέ τιν' ἐλπίδι κεύθων 1105
 λείπομαι ἐν τε τύχαις θνητῶν καὶ ἐν ἔργμασι
 λεύσσω.

ἄλλα γὰρ ἄλλοθεν ἀμείβεται,
 μετὰ δ' ἴσταται ἀνδράσιν αἰῶν
 πολυπλόκητος αἶψα. 1110
 εἶθε μοι εὐξαμένα θεόθεν τάδε μοῖρα παρά-
 σχοι, ἀντ

τύχαν μετ' ὄλβου
 καὶ ἀκήρατον ἄλγεσι θυμόν·
 δόξα δὲ μήτ' ἀτρεκέως μήτ' αὖ παράσημος ἐνείῃ·
 ῥάδια δ' ἦθεα τὸν αὖριον 1116
 μεταβαλλομένα χρόνον αἶψα
 βίον συνευτυχοίην.
 οὐκέτι γὰρ καθαρὰν φρέν' ἔχω τὰ παρ' ἐλπίδα
 λεύσσω, στρ. 1120

ἐπεὶ τὸν Ἑλλανίας
 φανερώτατον ἀστέρ' Ἀθήνας
 εἶδομεν εἶδομεν ἐκ πατρὸς ὄργας
 ἄλλαν ἐπ' αἶαν ἴμενον. 1125
 ὦ ψάμαθοι πολίτηδος ἀκτῆς
 δορυμός τ' ὄρειος, ὅθι κυνῶν

1102 — 1110 = 1111 — 1118

1119 — 1130 = 1131 — 1142

ὠκυπόδων μέτα θῆρας ἔναιρειν
Δίκτυναν ἀμφὶ σεμνάν. 1130

οὐκέτι συζυγίαν πώλων Ἐνετᾶν ἐπιβάσει ἀντ.
τὸν ἀμφὶ Αἰμνας τρόχον
κατέχων ποδὶ γυμνάδος ἵππου.
μοῦσα δ' ἄνπνος ὑπ' ἄντυγι χορδᾶν 1135
λήξει πατρῶον ἀνὰ δόμον·

ἄστέφανοι δὲ κόρας ἀνάπαυλαι
Λατοῦς βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν·
νυμφιδία δ' ἀπόλωλε φυγᾶ σᾶ
λέκτρων ἄμιλλα κούραις. 1140

ἐγὼ δὲ σᾶ δυστυχία δάκρυσι διολίσσω
πότμον ἄποτμον· ὦ τάλαινα
μᾶτερ, ἔτεκες ἀνόνατα· φεῦ,
μανίῳ θεοῖσιν· 1145

ὠὸ ὠὸ συζύγιοι Χάριτες,
τί τὸν τάλαν' ἐκ πατρίας γᾶς
τὸν οὐδὲν ἄτας αἵτιον
πέμπετε τῶνδ' ἀπ' οἴκων; 1150

καὶ μὴν ὁπαδὸν Ἴππολύτου τόνδ' εἰσορῶ
σπουδῇ σκυθρωπὸν πρὸς δόμους ὁρμώμενον.

ΑΓΓ. ποῖ γῆς ἀνακτα τῆσδε Θησέα μολῶν
εὗροιμ' ἄν, ὃ γυναιῖκες; εἴπερ ἴστε, μοι
σημήνατ'· ἄρα τῶνδε δωμάτων ἔσω; 1155

ΧΟ. ὃδ' αὐτὸς ἔξω δωμάτων πορεύεται.

ΑΓΓ. Θησεῦ, μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον
σοὶ καὶ πολίταις οἷ τ' Ἀθηναίων πόλιν
ναίουσιν καὶ γῆς τέρμονας Τροίξηνίης. 1160

ΘΗ. τί δ' ἔστι; μῶν τις συμφορὰ νεωτέρα
δισσὰς κατέλληφ' ἀστυγέλτονας πόλεις;

ΑΓΓ. Ἴππόλυτος οὐκέτ' ἔστιν, ὥς εἶπεῖν ἔπος·
δέδορκε μέντοι φῶς ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς.

- ΘΗ. πρὸς τοῦ; δι' ἔχθρας μὲν τις ἦν ἀφιγμένος,
 ὅτου κατήσχυν' ἄλοχον ὡς πατὴρ βίᾳ; 1165
- ΑΓΓ. οἰκεῖος αὐτὸν ὦλεσ' ἄρμάτων ὄχος
 ἄραί τε τοῦ σοῦ στόματος, ἃς σὺ σφ' πατρὶ
 πόντου κρέοντι παιδὸς ἠράσω πέρι.
- ΘΗ. ὦ θεοὶ Πόσειδόν θ', ὡς ἄρ' ἦσθ' ἐμὸς πατήρ
 ὄρθως, ἀκούσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων. 1170
- ΑΓΓ. πῶς καὶ διαώλετ'; εἰπέ· τῷ τρόπῳ Δίης
 ἐπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον αἰσχύναντ' ἐμέ;
- ΑΓΓ. ἡμεῖς μὲν ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας
 ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας
 κλαίοντες· ἦλθε γάρ τις ἄγγελος λέγων 1175
 ὡς οὐκέτ' ἐν γῇ τῇδ' ἀναστρέφοι πόδα
 Ἰππόλυτος, ἐκ σοῦ τλήμονας φρυγὰς ἔχων.
 ὁ δ' ἦλθε ταῦτ' ὀδυρόμενος ἔχων μέλος
 ἡμῖν ἐπ' ἀκταῖς· μυρία δ' ὀπισθόπους
 φρίλων ἄμ' ἔστειχ' ἡλίκων ὁμήγυρις. 1180
- χρόνῳ δὲ δήποτ' εἶπ' ἀπαλλαχθεὶς γόων·
 τί ταῦτ' ἄλυσω; πειστέον πατὴρ λόγῳ.
 ἐντύναθ' ἵππους ἄρμασι ζυγηφόρους,
 δμῶες· πόλις γὰρ οὐκέτ' ἔστιν ἡδε μοι. 1185
- τοῦνθ' ἐνδε μέντοι πᾶς ἀνὴρ ἠπεύγετο,
 καὶ θᾶσσον ἢ λέγει τις ἐξηρτυμένας
 πώλους παρ' αὐτὸν δεσπότην ἐστήσαμεν.
 μάρπτει δὲ χερσὶν ἡνίας ἀπ' ἄντυγος,
 αὐταῖσιν ἀρβύλαισιν ἀρμόσας πόδας.
 καὶ πρῶτα μὲν θεοῖς εἶπ' ἀναπτύξας χέρας· 1190
- Ζεῦ, μηκέτ' εἴην, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ·
 αἰσθόιοιτο δ' ἡμᾶς ὡς ἀτιμάζει πατήρ
 ἦτοι θανόντας ἢ φάος δεδορκότας.
 κὰν τῷδ' ἐπῆγε κέντρον εἰς χεῖρας λαβῶν
 πώλοις ὁμαρτῇ· πρόσπολοι δ' ἐφ' ἄρματος 1195

πέλας χαλινῶν εἰπόμεσθα δεσπότη
 τὴν εὐθύς Ἀργούς ἀπιδαυρίας ὁδόν.
 ἐπεὶ δ' ἔρημον χῶρον εἰσεβάλλομεν,
 ἀκτὴ τις ἔστι τοῦπέκεινα τῆσδε γῆς
 πρὸς πόντον ἥδη κειμένη Σαρωνικόν. 1200
 ἔνθεν τις ἡχὴ χθόνιος ὥς βροντὴ Διὸς
 βαρὺν βρόμον μεθῆκε φοικῶδη κλύειν·
 ὀρθὸν δὲ κρατ' ἔστησαν οὐς τ' ἐς οὐρανὸν
 ἵπποι· παρ' ἡμῖν δ' ἦν φόβος νεαμικός
 πόθεν ποτ' εἴη φθόγγος. εἰς δ' ἀλιρρόθους 1205
 ἀκτὰς ἀποβλέψαντες λερὸν εἶδομεν
 κυμ' οὐρανῷ στηρίζον, ὥστ' ἀφηρέσθη
 Σκείρωνος ἀκτὰς ὄμμα τοῦμόν εισορᾶν·
 ἔκρυπτε δ' Ἰσθμὸν καὶ πέτραν Ἀσκληπιοῦ.
 ἀάπειτ' ἀνοιδῆσάν τε καὶ πέριξ ἀφρόν 1210
 πολὺν καχλάζον ποντίῳ φουσηματι
 χωρεῖ πρὸς ἀκτὰς, οὗ τέθριππος ἦν ὄχος.
 αὐτῷ δὲ σὺν κλύδωνι καὶ τρικυμῖα
 κυμ' ἐξέθηκε ταῦρον ἄγριον τέρας,
 οὗ πᾶσα μὲν χθὼν φθέρματος πληρουμένη 1215
 φοικῶδες ἀντεφθέγγετ', εἰσορῶσι δὲ
 κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων ἐφαίνετο.
 εὐθύς δὲ πᾶλοις δεινὸς ἐμπίπτει φόβος·
 καὶ δεσπότης μὲν ἱππικοῖσιν ἦθεσι
 πολὺς ξυνοικῶν ἦρπας' ἠνίας χερσῶν, 1220
 ἔλκει δὲ κώπην ὥστε ναυβάτης ἀνὴρ
 ἱμαῖσιν εἰς τοῦπισθεν ἀρτήσας δέμας·
 αἱ δ' ἐνδακοῦσαι στόμια πυριγενῇ γναθμοῖς
 βία φέρουσιν, οὔτε ναυκλήρου χερὸς
 οὔθ' ἱπποδέσμων οὔτε κολλητῶν ὄχων 1225
 μεταστρέφουσαι. κεί μὲν εἰς τὰ μαλθακὰ
 γαίης ἔχων οἶακας ἰθύνοι δρόμον,

προυφαίνεται³ εἰς τοῦμπροσθεν, ὥστ' ἀναστρέ-
φειν,

ταῦρος φόβῳ τέτρωτον ἐκμαίνων ὄχον·

εἰ δ' εἰς πέτρας φέροντο μαργῶσαι φρένας, 1230

σιγῇ πελάζων ἄντυγι ξυνείπετο

εἰς τοῦθ' ἕως ἔσφηλε κἀνεχαίτισεν,

ἄψιδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος.

σύμφυρτα δ' ἦν ἅπαντα· σύριγγές τ' ἄνω

τροχῶν ἐπήδων ἀξόνων τ' ἐνήλατα. 1235

αὐτὸς δ' ὁ τλήμων ἠνίαισιν ἐμπλακείς

δεσμον δυσεξήνυστον ἔλκεται δεθείς,

σποδούμενος μὲν πρὸς πέτραις φίλον κάρα,

θραύων δὲ σάρκας, δεινὰ δ' ἐξαυδῶν κλύειν·

στῆτ', ὧ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι, 1240

μή μ' ἐξαλείψητ'· ὧ πατρὸς τάλαιν' ἄρά·

τίς ἄνδρ' ἄριστον βούλεται σῶσαι παρῶν;

πολλοὶ δὲ βουληθέντες ὑστέρῳ ποδὶ

ἐλειπόμεσθα. χῶ μὲν ἐκ δεσμῶν λυθείς

τμητῶν ἱμάντων οὐ κάτοιδ' ὅτῳ τρόπῳ 1245

πίπτει, βραχὺν δὴ βίοντον ἐμπνέων ἔτι·

ἵπποι δ' ἐκρυφθεν καὶ τὸ δύστηνον τέρας

ταύρου λεπαίας οὐ κάτοιδ' ὅπου χθονός.

δοῦλος μὲν οὖν ἔγωγε σῶν δόμων, ἄναξ,

ἅτάρ τοσοῦτόν γ' οὐ δυνήσομαί ποτε 1250

τὸν σὸν πιθέσθαι παῖδ' ὅπως ἐστὶν κακός,

οὐδ' εἰ γυναικῶν πᾶν κρεμασθεῖν γένος

καὶ τὴν ἐν Ἰδῇ γραμμάτων πλήσειε τις

πεύκη, ἐπεὶ νιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίσταμαι.

ΧΟ. αἰαῖ· κέκρανται συμφορὰ νέων κακῶν, 1255

οὐδ' ἐστὶ μοίρας τοῦ χρεῶν τ' ἀπαλλαγῇ.

ΘΗ. μίσει μὲν ἀνδρὸς τοῦ πεπονθότος τᾶδε

λόγοισιν ἦσθην τοῖσδε· νῦν δ' αἰδούμενος
θεοὺς τ' ἐκείνόν θ', οὔνεκ' ἐστὶν ἐξ ἔμοῦ,
οὐθ' ἦδομαι τοῖσδ' οὔτ' ἐπάχθομαι κακοῖς. 1260

ΑΓΓ. πῶς οὖν; κομίζειν ἢ τί χρὴ τὸν ἄθλιον
δράσαντας ἡμᾶς σῇ χαρίζεσθαι φρενί;
φρόντιξ'· ἔμοῖς δὲ χρωόμενος βουλευμάσιν
οὐκ ὧμός εἰς σὸν παῖδα δυστυχοῦντ' ἔσει.

ΘΗ. κομίζετ' αὐτόν, ὥς ἰδὼν ἐν ὄμμασι 1265
τὸν τᾶμ' ἀπαρνηθέντα μὴ χρᾶναι λέχη
λόγοις τ' ἐλέγξω δαιμόνων τε συμφοραῖς.

ΧΘ. σὺ τὰν θεῶν ἄκαμπτον φρένα καὶ βροτῶν
ἄγεις, Κύπρι· σὺν δ'
ὁ ποικιλόπτερος ἀμφιβαλὼν 1270
ᾠκυτάτῳ πτεροῖ
ποτᾶται· πλὴ γαῖαν εὐάχητόν θ'
ἀλμυρὸν ἐπὶ πόντον.

θέλγει δ' Ἔρως, ᾧ μαινομένα κραδίᾳ
πιτανὸς ἐφορμάσῃ 1275

χρυσοφαῆς,
φύσιν ὀρεσκόων
σκυλάκων πελαγίων θ' ὅσα τε γὰ τρέφει,
τὰν Ἄλιος αἰθομένην δέρκεται,
ἄνδρας τε· συμπάντων δὲ 1280

βασιλίδεα τιμάν, Κύπρι,
τῶνδε μὸνα κρατύνεις.

ΑΡ. σὲ τὸν εὐπατρίδαν Αἰγέως κέλομαι
παῖδ' ἐπακοῦσαι·

Ἀητοῦς δὲ κόρη σ' Ἀρτεμις ἀνδῶ. 1285
Θησεῦ, τί τάλας τοῖσδε συνήδει,
παῖδ' οὐχ ὁσίως σὸν ἀποκτείνας,
ψευδέσι μύθοις ἀλόχου πεισθείς;
ἄφανῇ φανεράν θ' ἔσχεθες ἄταν.

πῶς οὐχ ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις 1290
δέμας αἰσχυνθεῖς,

ἢ πτηνὸς ἄνω μεταβάς βίοντον
πήματος ἔξω πόδα τοῦδ' ἀπέχεις;
ὥς ἐν γ' ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οὐ σοὶ
κτητὸν βίοντον μέρος ἐστίν. 1295

ἄκουε, Θησεῦ, σὼν κακῶν κατάστασιν·
καίτοι προκόψω γ' οὐδέν, ἀλγυνῶ δὲ σέ.
ἀλλ' εἰς τόδ' ἦλθον, παιδὸς ἐκδειξάι φρένα
τοῦ σοῦ δικαίαν, ὥς ὑπ' εὐκλείας θάνη,
καὶ σῆς γυναικὸς οἴστρον ἢ τρόπον τινὰ 1300

γενναιότητα· τῆς γὰρ ἐχθίστης θεῶν
ἡμῖν, ὅσαισι παρθένειος ἡδονή,
δηγθεῖσα κέντροις παιδὸς ἠρώσθη σέθεν.
γνώμη δὲ νικᾷ τὴν Κύπριν πειρωμένη
τροφοῦ διώλετ' οὐχ ἐκοῦσα μηχαναῖς, 1305

ἢ σῶ δι' ὄρκων παιδὶ σημαίνει νόσον.
ὁ δ' ὥσπερ ὢν δίκαιος οὐκ ἐφρέσπετο
λόγοισιν, οὐδ' αὖ πρὸς σέθεν κακοῦμενος
ὄρκων ἀφείλε πίστιν, εὐσεβῆς γεγώς.
ἢ δ' εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ φοβουμένη 1310
ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε καὶ διώλεσε
δόλοισι σὸν παῖδ', ἀλλ' ὅμως ἔπεισέ σε.

ΘΗ. οἴμοι.

ΑΡ. δάννει σε, Θησεῦ, μῦθος; ἀλλ' ἐχ' ἥσυχος,
τοῦνθένδ' ἀκούσας ὥς αὖ οἰμώξεῃς πλέον.
ἄρ' οἶσθα πατρὸς τρεῖς ἀρὰς σαφεῖς ἔχων; 1315
ὢν τὴν μίαν παρεῖλες, ὦ κάκιστε σύ,
εἰς παῖδα τὸν σόν, ἔξον εἰς ἐχθρόν τινα.
πατὴρ μὲν οὖν σοὶ πόντιος φρονῶν καλῶς
ἔδωχ' ὅσον περ χοῆν, ἐπείπερ ἦνεσεν·
σὺ δ' ἐν τ' ἐκείνῳ κἄν ἐμοὶ φαίνει κακός, 1320

ὅς οὔτε πίστιν οὔτε μάντεων ὅπα
 ξμεινας, οὐκ ἤλεγξας, οὐ χρόνῳ μακρῷ
 σκέψιν παρέσχες, ἀλλὰ θαῖσσον ἢ σ' ἐχρῆν
 ἀρὰς ἐφῆκας παιδὶ καὶ κατέκτανες.

ΘΗ. δέσποιν', ὀλοίμην.

ΑΡ. δελν' ἐπραξας, ἀλλ' ὅμως 1325

ἔτ' ἔστι καὶ σοὶ τῶνδε συγγνώμης τυχεῖν·
 Κύπρις γὰρ ἦθελ' ὥστε γίνεσθαι τάδε,
 πληροῦσα θυμόν. θεοῖσι δ' ὧδ' ἔχει νόμος·
 οὐδεὶς ἀπαντᾶν βούλεται προθυμίᾳ
 τῇ τοῦ θέλοντος, ἀλλ' ἀφιστάμεσθ' αἰεί. 1330

ἔπει σάφ' ἴσθι, Ζῆνα μὴ φοβουμένη
 οὐκ ἂν ποτ' ἦλθον εἰς τόδ' αἰσχύνης ἐγὼ
 ὥστ' ἄνδρα πάντων φίλτατον βροτῶν ἐμοὶ
 θανεῖν ἑᾶσαι. τὴν δὲ σὴν ἁμαρτίαν
 τὸ μὴ εἰδέναι μὲν πρῶτον ἐκλύει κᾶκης· 1335

ἔπειτα δ' ἡ θανοῦς' ἀνάλωσεν γυνή
 λόγων ἐλέγχους ὥστε σὴν πεῖσαι φρένα.
 μάλιστα μὲν νυν σοὶ τάδ' ἐρρωγεν κακά,
 λύπη δὲ καμοί· τοὺς γὰρ εὐσεβεῖς θεοὶ
 θνήσκοντας οὐ χαίρουσι· τοὺς γε μὴν κακοὺς 1340
 αὐτοῖς τέκνοισι καὶ δόμοις ἐξόλλυμεν.

ΧΘ. καὶ μὴν ὁ τάλας ὅδε δὴ στείχει,
 σάρκας νεαρὰς ξανθὸν τε κᾶρα
 διαλυμανθείς. ὦ πόνος οἴκων,
 οἶον ἐκράνθη δίδυμον μελάθροισι 1345
 πένθος θεόθεν καταληπτόν.

ΙΠ. αἰαῖ αἰαῖ·
 δύστανος ἐγώ, πατρός ἐξ ἀδίκου
 χρησιμοῖς ἀδίκοις διελυμάνθην.
 ἀπόλωλα τάλας, οἶμοι μοι. 1350
 διὰ μου κεφαλᾶς ἄσσουσ' ὀδύνην,

κατὰ δ' ἐγκέφαλον πηδᾷ σφάκελος.

σχῆς, ἀπειρηκὸς σῶμ' ἀναπαύσω.

[ἔ ἔ.]

ὦ στυγνὸν ὄχημ' ἵππειον, ἐμῆς

1355

βόσκημα χειρὸς,

διὰ μ' ἐφθειρας, κατὰ δ' ἔκτεινας.

φεῦ φεῦ· πρὸς θεῶν, ἀτρέμας, δμῶες,

χροὸς ἐλκώδους ἄπτεσθε χεροῖν.

τίς ἐφέστηκεν δεξιὰ πλευροῖς;

1360

πρόσφορὰ μ' αἵρετε, σύντονα δ' ἔλκετε

τὸν κακοδαίμονα καὶ κατάρατον

πατρός ἀμπλακίαις. Ζεῦ Ζεῦ, τάδ' ὀρᾷς;

ὅδ' ὁ σεμνὸς ἐγὼ καὶ θεοσέπτωρ,

ὅδ' ὁ σωφροσύνη πάντας ὑπερσχὼν

1365

προὔπτον ἐς Ἄιδαν στείχω κατὰ γᾶς,

ὀλέσας βίον· μόχθους δ' ἄλλως

τῆς εὐσεβίας

εἰς ἀνθρώπους ἐπόνησα.

αἰαὶ αἰαὶ·

1370

καὶ νῦν ὀδύνα μ' ὀδύνα βαίνει.

μέθετέ με τάλανα·

καί μοι Θάνατος Παιᾶν ἔλθοι.

προσαπόλλυτέ μ' ὅλλυτε τὸν δυσδαίμον'·

* ἀμφιτόμου λόγχας ἔραμαι

1375

διαμοιρᾶσαι,

διὰ τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίον.

ὦ πατρός ἐμοῦ δύστανος ἀρά,

μιαιφόνων τε συγγόνων,

παλαιῶν προγεννητόρων

1380

ἐξορίζεται κακὸν οὐδὲ μέλλει,

ἔμολέ τ' ἐπ' ἐμὲ

τί ποτε τὸν οὐδὲν ὄντ' ἐπαίτιον κακῶν;

ἰὼ μοι, τί φῶ;
 πῶς ἀπαλλάξω βιοτὰν
 [ἐμὰν] τοῦδ' ἀναλγήτου πάθους;
 εἶθε με κοιμίσειε τὸν δυσδαίμον'
 "Αἰδου μέλαινα νύκτερός τ' ἀνάγκα.

ΑΡ. ὦ τλήμων, οἷαις συμφοραῖς συνεξύγης·
 τὸ δ' εὐγενές σε τῶν φρενῶν ἀπώλεσεν. 1390

ΙΠ. ἔα·
 ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα· καὶ γὰρ ἐν κακοῖς
 ὦν ἥσθόμην σου κἀνεκονφίσθην δέμας·
 ἔστ' ἐν τόποισι τοισίδ' Ἀρτεμις θεά;

ΑΡ. ὦ τλήμων, ἔστι, σοί γε φιλτάτη θεῶν.

ΙΠ. ὄρῳς με, δέσποιν', ὥς ἔχω, τὸν ἄθλιον; 1395

ΑΡ. ὄρῶ· κατ' ὅσων δ' οὐ θέμις βαλεῖν δάκρυ.

ΙΠ. οὐκ ἔστι σοι κυναγὸς οὐδ' ὑπηρέτης,

ΑΡ. οὐδ' ἦτ'· ἀτάρ μοι προσφιλὴς γ' ἀπόλλυσαι.

ΙΠ. οὐδ' ἵππονῶμας οὐδ' ἀγαλμάτων φύλαξ.

ΑΡ. Κύπρις γὰρ ἡ πανοῦργος ᾧδ' ἐμήσατο. 1400

ΙΠ. ὦ μοι· φρονῶ δὴ δαίμον' ἢ μ' ἀπώλεσε.

ΑΡ. τιμῆς ἐμέμφθη, σωφρονοῦντι δ' ἤχθετο.

ΙΠ. τρεῖς ὄντας ἡμᾶς ὤλεσ', ἤσθημαι, Κύπρις.

ΑΡ. πατέρα τε καὶ σὲ καὶ τρίτην ξυνάορον.

ΙΠ. ὦ μωξα τοῖνυν καὶ πατρός δυσπραξίας. 1405

ΑΡ. ἐξηπατήθη δαίμονος βουλευμάσιν.

ΙΠ. ὦ δυστάλας σὺ τῆσδε συμφορᾶς, πάτερ.

ΘΗ. ὦ λωλα, τέκνον, οὐδέ μοι χάρις βίου.

ΙΠ. στένω σὲ μᾶλλον ἢ μὲ τῆς ἁμαρτίας.

ΘΗ. εἰ γὰρ γενοίμην, τέκνον, ἀντὶ σοῦ νεκρός. 1410

ΙΠ. ὦ δῶρα πατρός σοῦ Ποσειδῶνος πικρά.

ΘΗ. ὥς μήποτ' ἐλθεῖν ὦφελ' εἰς τοῦμόν στόμα.

ΙΠ. τί δ'; ἔκτανές τ' ἄν μ', ὥς τότε ἦσθ' ὠργισμένος.

ΘΗ. δόξης γὰρ ἤμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι.

- III. φρεῦ·
 εἰθ' ἦν ἀραῶν δαίμοσιν βροτῶν γένος. 1415
 AP. ἕασον· οὐ γὰρ οὐδὲ γῆς ὑπὸ ζόφον
 θεῶς ἄτιμοι Κύπριδος ἐκ προθυμίας
 ὄργαι κατασκήψουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας
 [σῆς εὐσεβείας ἀγαθῆς φρενὸς χάριν].
 ἐγὼ γὰρ αὐτῆς ἄλλον ἐξ ἐμῆς χειρὸς 1420
 ὅς ἂν μάλιστα φίλτατος κυρῇ βροτῶν
 τόξοις ἀφύκτοις τοῖσδε τιμωρήσομαι.
 σοὶ δ', ὦ ταλαίπωρ', ἀντὶ τῶνδε τῶν κακῶν
 τιμὰς μέγιστας ἐν πόλει Τροιζηνίᾳ
 δώσω· κόραι γὰρ ἄξυργες γάμων πάρος 1425
 κόμας κεροῦνται σοι, δι' αἰῶνος μακροῦ
 πένυθι μέγιστα δακρύων καρπουμένῳ.
 αἰὲ δὲ μουσοποιὸς εἰς σὲ παρθένων
 ἔσται μέριμνα, κοῦκ ἀνώνυμος πεσὼν
 ἔρως ὁ Φαίδρας εἰς σὲ σιγηθήσεται. 1430
 σὺ δ', ὦ γεραίου τέκνον Αἰγέως, λαβὲ
 σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλαισι καὶ προσέλκυσαι·
 ἄκων γὰρ ὤλεσάς νιν· ἀνθρώποισι δὲ
 θεῶν διδόντων εἰκὸς ἑξαμαρτάνειν.
 καὶ σοὶ παρκινῶ πατέρα μὴ στυγεῖν σέθεν, 1435
 Ἴππόλυτ'· ἔχεις γὰρ μοῖραν ἧ διεφθάρης.
 καὶ χαῖρ'· ἐμοὶ γὰρ οὐ θέμις φθιτοὺς ὄρῶν
 οὐδ' ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς·
 ὄρῳ δέ σ' ἤδη τοῦδε πλησίον κακοῦ.
 III. χαίρουσα καὶ σὺ στεῖχε, παρθέν' ὀλβία· 1440
 μακρὰν δὲ λείποις ῥαδίως ὁμιλίαν.
 λύω δὲ νεῖκος πατρὶ χορηξούσης σέθεν·
 καὶ γὰρ πάροιθε σοῖς ἐπειθόμην λόγοις.
 αἰαῖ, κατ' ὅσων κιγχάνει μ' ἤδη σκότος·
 λαβοῦ, πάτερ, μου καὶ κατόρθωσον δέμας. 1445

- ΘΗ. ὦμοι, τέκνον, τί δοῶς με τὸν δυσδαίμονα;
 Π. ὅλωλα καὶ δὴ νεοτέρων ὄρω πύλας.
 ΘΗ. ἦ τὴν ἐμὴν ἀναγνον ἐκλιπὼν φρένα;
 Π. οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τοῦδ' ἐλευθερῶ ρόνου.
 ΘΗ. τί φῆς; ἀφήσεις αἵματός μ' ἐλευτέρου; 1450
 Π. τὴν τοξόδαμνον Ἀρτεμιν μαρτύρομαι.
 ΘΗ. ὦ φίλταθ', ὡς γενναῖος ἐκφαίνει πατρί.
 Π. ὦ χαῖρε καὶ σύ, χαῖρε πολλὰ μοι, πάτερ.
 ΘΗ. ὦμοι φρενὸς σῆς εὐσεβοῦς τε ἀγαθῆς.
 Π. τοιῶνδε παίδων γνησίων εὐχου τυχεῖν. 1455
 ΘΗ. μή νυν προδῶς με, τέκνον, ἀλλὰ καρτέρει.
 Π. κεκαρτέρηται τᾶμ' ὅλωλα γάρ, πάτερ·
 κρύψον δέ μου πρόσωπον ὡς τάχος πέπλοις.
 ΘΗ. ὦ κλείν' Ἀθηνῶν Παλλάδος θ' ὀρίσματα,
 οἷον στερήσῃς θ' ἀνδρός. ὦ τλήμων ἐγώ· 1460
 ὡς πολλά, Κύπρι, σῶν κακῶν μεμνήσομαι.
 ΧΘ. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις
 ἦλθεν ἀέλπτως.
 πολλῶν δακρύων ἔσται πένθος·
 τῶν γὰρ μεγάλων ἀξιοπενθεῖς 1465
 φῆμαι μᾶλλον κατέχουσιν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερολίνου

Директор Центральной Библиотеки В. С. Соловьев

ΑΗΜΟΖΙΑ